

Protokollbilaga

Äklr
AM-55553-21

Signerat av
Emma Ekman

Signaturen
2022-06-17 13:01

Datum: 2022-06-20
2022-06-15-22
AKTBIL: 74

Enhet
Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Arkiv/Äkl. ex

Handläggare (Protokollförare)
Emma Ekman

Undersökningsledare
Anders Persson

Polisens diarienummer
5000-K13743-22

Personer i ärendet

Förtursmål Nej	Beslag Finns	Målsägande vill bli underrättad om tidpunkt för huvudförhandlingen Nej
Ersättningsyrkanden		Tolk krävs
Misstänkt (Efternamn och förnamn) Hansson, Nils-Stefan		Personnummer 19680309-5097
Delgiven information om förenklad delgivning vid ett personligt möte genom att skriftlig information överlämnats		
Underrättelse om utredning enligt RB 23:18a Underrättelsesätt, misstänkt Muntligen i samband med förhör 22-06-02.	Underrättelse utsänd	Yttrande senast
Försvare Johansen, Johan, förordnad 2022-01-05		Underrättelse slutförd 2022-06-17
Underrättelsesätt, försvare Muntligen i samband med förhör 22-06-02.	Resultat av underrättelse mt Ej erinran	Resultat av underrättelse försv Ej erinran

Notering

Innehållsförteckning

Diariernr

Uppgiftstyp

Sida

Förhör/pm uppgifter från misstänkt

5000-K13743-22	PM Utskrift kroppskameror/mobilfilm, Stefans utsagor.....	3
	PM Införande av misstänkt Stefan Hansson.....	7
	Förhör med misstänkt, Hansson, Nils-Stefan Förhör 1 - 24:8.....	9
	Förhör med misstänkt, Hansson, Nils-Stefan Förhör 2 - dialog.....	11
	PM Uppgifter lämnade av Stefan Hansson 220107.....	90
	Förhör med misstänkt, Hansson, Nils-Stefan Förhör 3 - dialog.....	91
	Fotografi(er) Bilagor förhör 3, 220120 09.58, mt Hansson, S.....	148
	<i>Bilaga: Skiss ritad av mt Stefan Hansson</i>	
	Förhör med misstänkt, Hansson, Nils-Stefan Förhör 4 - dialog.....	152
	Karta Bilaga 1 förhör 4, 220223 14.17, mt Hansson S.....	298
	Fotografi(er) Bilagor 2 förhör 4, 220223 14.17, mt Hansson, S.....	300
	Fotografi(er) Bilaga 3 förhör 4, 220223 14.17, mt Hansson, S.....	307
	Bilagor 4 förhör 4, 220223 14.17, mt Hansson, S.....	308
	Förhör med misstänkt, Hansson, Nils-Stefan Förhör 5 - rekonstruktion.....	310
	Förhör med misstänkt, Hansson, Nils-Stefan Förhör 6 - dialog.....	348
	Fotografi(er) Bilaga 1 förhör 6, 220317 14.47, mt Hansson, S.....	437
	Fotografi(er) Bilaga 2 förhör 6, 220317 14.47, mt Hansson, S.....	439
	Förhör med misstänkt, Hansson, Nils-Stefan Förhör 7 - dialog.....	441
	Fotografi(er) Bilaga 1 förhör 7, 220325 12.30, mt Hansson, S.....	546
	Bilaga 2 förhör 7, 220325 12.30, mt Hansson, S.....	548
	Förhör med misstänkt, Hansson, Nils-Stefan Förhör 8 - dialog.....	551
	Förhör med misstänkt, Hansson, Nils-Stefan Förhör 9 - dialog.....	601
	Förhör med misstänkt, Hansson, Nils-Stefan Förhör 10 - dialog.....	672
	Förhör med misstänkt, Hansson, Nils-Stefan Förhör 11 - beslag.....	741

Personalia

	Bilaga skäligen misstänkt, Hansson, Nils-Stefan.....	747
	Personalia, Hansson, Nils-Stefan.....	748

Polisen

3

PM

Signerad av

Utskrift kroppskameror/mobilfilm, Stefans utsagor

Signerad datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diarienumr

5000-K13743-22

Uppgiftslämnare

Alderin, Joel

Datum

2022-03-10

Tid

16:37

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Joel Alderin

Uppgiften avser

Uppgift

Inledning

Denna promemoria är skriven utifrån vad misstänkt Stefan säger efter att första polispatrull anlant till brottsplatsen, Malmvägen 26. Texten är skriven utifrån vad som hörs från polispatrullens kroppskamera och mobilfilm från platsen. Samtliga samtal och ljud i filmerna är ej inskriva utan promemorian avser att tydliga göra vad Stefan säger om aktuell händelse. Undertecknad Joel Alderin har lyssnat på fyra filmer från kroppskameror och en mobilfilm från polispatruller, samtalen/ljud är noterade för tidpunkten i aktuell film.

I promemorian benämns Nils Stefan som *Stefan*, Polispersonal som *POLIS* och ambulanspersonal för *AMBULANS*. Ord som inte hörs benämns som (ohörbart).

Kroppskamera film 1

06:36

Stefan: Sen gick jag ner på byn och handlade lite, skulle gå ner och handla, men så, men hon ringde till mig.

06:53

Stefan: Hjälp mig upp jag är lite skakig, jag har druckit några öl för att jag min, får jag torka mig på mun bara?

08:33

Stefan : Det är mina rättigheter och min flickvän ligger där inne och är död. Du ska inte snacka med mig.

Stefan: Ja ge mig en snus, har inte rökat och snusat på 6 timmar, jag har legat pumpat hennes hjärta sen ni, ni behagar inte att komma hit. Ge mig en snus, du behöver inte använda dom, jag vill ha min snus, jaja då kommer min advokat å prata med den, jag går med på det här, ge mig en snus så lugnar jag ner mig, ge mig två busar, dom ligger inne på bordet.

09:24

Stefan : Du ska ha jävla klart för dig, det här är mitt land. Och jag är min flickvän där inne, hon är död jag kom upp hit och jag har var vid (ohörbart), jag har varit hemma i min lägenhet på Bergmästaregatan 13 och hon sna, och jag kom upp och då var hon bara, hon var död och jag pumpa hennes hjärta (ohörbart)

10:29

Stefan : Jag kom upp idag och vi hade, jag har vart hos hennes i fyra fem dagar, hon kom upp idag hon har vart på systembolaget och köpit öl vi snacka skit och

10:52

Stefan : Inte fan vet jag, Det är inte jag som har gjort det,

POLIS : har du sett någonting?

Stefan : Nej jag var ju nere hos, jag vara ute var tvungen att röka, för man får inte röka i kåken (ohörbart) vi får inte röka, jag var ute här och rökte ute

MOBILFILM

00:00

Stefan: soporna, sen gick jag upp där röke, (ohörbart) som såg jag stod där och bolmade ja, slängde min fimp och sen gick jag upp och sen såg jag henne vafan är det som händer, jag tänkte jag börjar pumpa på henne så här du vet. nu ska jag nog inte göra det men, jag började pumpa på henne och tänkte vafan, jag har ju försökt rädda henne

Kroppskamera film 2, fortsättning från mobilfilm.

00:01

Stefan: Tror ni jag har mördat min egen flickvän din jävla idiot eller

02:53

Stefan : Men vad jag skulle behöva är att du, kan du gå in och hämta min snusdosa inne på bordet?

POLIS: Nej vi hämtar ingenting från lägenheten nu

Stefan: Ah men vafan jag behöver en snus, jag har inte rö jag har inte snusat och rökad sen 12 timmar jag är nojig jag behöver en cigarett eller en snus

POLIS: Varför är du nojig då?

Stefan: Ja men jag har rökad och snusat sen jag var 7 år gammal, jag är 40... jag är fan 54 år gammal, jag behöver en snus och en cigarett där inne.

POLIS: Ja men det är inte prioritering nu

Stefan: ah men visst fan är det.

POLIS: Nej

Stefan: Ja men för mig är det

03:57

POLIS: vem är det som har tillgång till den här lägenheten?

Stefan: Det är min flickvän Jeanie sjöö, 710226

POLIS: Förutom hon då?

Stefan: Ja men det är jag

POLIS: Det är bara ni två som är här?

Stefan: Ja och jag ringer till henne, min telefon ligger där inne, den ligger i svart sån här blahablaha Om man tänker, du vet sån man faller runt telefon, du vet vad jag menar, en sån här, du tänker dig, du har sånt här, du har telefon och sen lägger du över den, det är en sån här du har kanske tre kort, du kan väl gå in och kolla

04:31

POLIS: Nils, vilka skor var dina?

Stefan: Ehh, det är dom ser ut som, dom ser ut som tennisskor eller som dom här grabbarna här ute, nej det där är Jeanies, mina är mörka, de är mörka skor, dom ska stå där eller längre fram eller så ska dom stå inne i rummet. Du kan kolla om dom står (ohörbart).

05:33

Stefan: Vill ni hjälpa polisen att leta efter mina skor, dom ska stå antingen inne under vardagsrummet bordet eller inne i hallen där vid elementet. Antingen ska dom stå i elementet där i hallen eller vid vardagsrummet under bordet.

05:55

Stefan: Hur är det med jeanie? har hon åkt till sjukhuset eller?

Stefan: Va?

Stefan: Hallå? Hur är det med jeanie min flickvän, har hon åkt till sjukhuset? Eller ligger hon kvar där inne? hur går det för henne? varför är ni inte där inne och hjälper henne? Du är väl ambulans, du är grön du ska hjälpa henne.

AMBULANS: Det har vi pratat om

Stefan: Va?

AMUBLANS: Vi har pratat om det

Stefan: Vad är det som har hänt då? nej, men för helvete, är hon borta, åh fyfan, helvete

06:55

Stefan: Varför är jag fängslad? Är det bara för att jag är första misstänkt eller, i och med att jag fanns på plats, ah men för helvete, ni är ju inte kloka, varför skulle jag sticka ihjäl min flickvän Jeanie Sjöo.

Stefan: Ni är pantade i huvudet men jag säger det, jag tänker håll jag tänker hålla med för jag menar, vi tar det med min advokat sen.

07:40

Stefan: Men vad händer med Jeanie, jag vill se hur det är med min flick med tjejen, Jeanie, hur är det med henne, sen behöver ja, Jeanie. Men vafan.

08:06

Stefan: vad i helvete är det som har hänt, Jeanie, Jeanie

Kroppskamera film 3

02:16

Stefan: För ni poliser körde ihjäl min bror för 30 år sen.

POLIS: Jasså,

Stefan: mm

POLIS: ah

Stefan: Kan du berätta vad fan det är som hänt ikväll, jag menar jag var nere på bolag och hon,

POLIS: jag har ingen aning, jag kom hitt nu

Stefan: Jeanie min flickvän där uppe hon var nere på bolaget, hon har ju färdtjänst så hon tog ju faktura och åkte ner. Vi skulle ha 26 öl och tänkte vi skulle festa, jag kom upp från mig, från Bergmästaregatan 13, och hon ringde mig för några dagar sen, vi har festat, vi har haft ehh vad säger, vi har haft julmysigt och haft lite sex och lite skit och sen hände det här, jag menar vafan. Jag gick bara ut, jag behövde komma ifrån en stund för jag kände att det var varmt i lägenheten, det var lilla fönstret där uppe var öppet och hon när hon kom hem från systembolaget drog hon igen dörren om man säger på balkongen där uppe.

POLIS: Du, du, en ska, jag ska säga till dig nu, du är gripen för tillfället, är du medveten om det?

Stefan: Ja det förstår jag, det förstår jag, du behöver inte berätta, för jag känner till proceduren

POLIS: Du har dina rättigheter.

Stefan: Ja det vet jag, jag har rätt till advokat och nått ting sånt där

POLIS: Och inte säga någonting

Stefan: Nej,

POLIS: nej precis

Stefan: Men så länge, jag har inte, vad jag har gjort, vad jag förstår så har jag inte gjort något olaglig i det här, (ohörbart) så jag vill gärna prata med er.

POLIS: ah, aja.

11:18

Stefan: Jag mår bättre här i Kopparberg, jag har inte druckit mer än i kväll här med Jeanie nu, för hon var nere på systembolaget idag och köpte 26 öl för vi skulle, för att Jeanie har ju hon är ju biopo, hon är borderline, om man säger så, du vet vad det är, hon är lite så här.

Polispatrullen pratar mellan varandra om annat.

Stefan: Jeanie är lite upp och ner i psyket

Kroppskamera film 4

00:00

Stefan: Hon ville åka ner och köpa öl ikväll och vi tänkte vi kan ha, för att för hon lever ju på tabletter på Oxycontin och Stesolid och sånt här, för att hålla sig, om man säger som du och

jag, ganska normal och jag sa till henne, du kan väl åka ner till bolaget och köpa 26 öl, jag bjuder, jag hade 318 spänn i mobilen, alltså under mobilen bakom, hade en två hundringar och en hundring och så hade jag 18 spänn i min ficka, höger. Så hon fick dom, och åkte ner för hon har gratis färdtjänst från och med nu, för det är faktura, så jag pröjsade det, i alla fall hon åkte ner och kom upp tog några öl, hon tog fyra fem öl och sen, sen vet jag inte vad som hände, sen gick jag ut, jag gick ut med sopsäcken och soppåsen. Sen gick jag ner med en, skulle jag gå ner med soppåsen men jag gjorde inte det.

Polispatrullen pratar mellan varandra om annat.

Stefan: Jaja nej sen gick jag ut och vi blev lite.. hon ville att jag skulle gå ut me å laga mat å jag hade mat då så, vi la, jag gjorde sån här potatisgratäng igår, men jag la in den i kylskåpet, resterna av, tänkte att vi kunde laga spagetti och köra något annat skit för jag orkade inte laga mat själv, för vi skulle åka hem till mig på Bergmästaregatan, dom andra dagarna, för jag menar, hon ville komma ifrån lite också, för hon har soc efter sig, hon har den här Carina Benjaminsson här i Kopparberg och dom jagar henne och dom tvättar kläder, jag menar, hon känner sig lite mobbad och man säger efter det. Hon har tytt sig till mig då för att vi har varit ihop sen slutet av februari några dagar innan hennes födelsedag, var väl 24-25 februari förra året, i år. Nu är det januari, förra året, som vi blev ihop. Sonja och Camilla som bor här, dom känner ju till oss, dom är ju lite, om man säger busar om man säger åt det hållet, dom knarkar inte, men dom festar och dom känner till oss och vi röker och vi äter mat ihop och har det mysigt så att, Sonja och Camilla är första lägenheten under och känner till hela situationen.

Stefan: Nej jag och Jeanie vi har inget speciellt ihop så, förutom att vi är ihop, det är ju inget extremt om man säger så, det är ju inte det att vi knarkar eller att vi super, utan vi kan ta några bärs och ikväll har det blivit 6-7 bärs, det står några bärs i frysboxen i frysen, ni har tur så dom inte exploderar så kan hon ha dom imorgon

Stefan: Men vi brukar festa någon gång ibland, vi har sex, vi äter mat, jag köper käk till henne, ibland när hon har dåligt med mat, för hon köper ju, hon har dålig pension Jeanie för hon är förtidspensionerad och jag brukar buffra upp hennes pension lite gran, jag lever ju på soc, jag menar, någon gång i månaden så brukar jag slänga till henne 500-600 hundra så hon har till käk och lite brännvin och lite några öl och, om man säger någon grillkorv och lite revbensspjäll sån där skit som du vet som man vill ha någon gång när man vill lyxa till det, så att. Nej vi var aldrig ovänner jag och Jeannie, vi har haft det bra.

Stefan: Jag lärde känna henne hos Sonja och Camilla som bor längst ner i hörnet här, under, du vet, ni stod förut polisbilen, längst ner i hörnet om du tänker dig huset, längst ner i hörnet. Sonja och Camilla Fransson, nej vad heter hon Erlander heter Camilla och hon heter väl Fransson, tror jag Sonja, dom är väl lite fyllhundar också. Vi lärde känna henne här i förra året, i slutet av februari, strax innan hon fyllde år. Å det var så att jag var för full för att jag kunde gå hem så det hade blivit en lob om jag hade gått hem om man säger så, så hon drog upp mig till lägenheten och jag vi söp till å, jag stanna där några dagar. Sen lärde jag känna henne och vi blev vänner.

PM

Signerad av

Införande av misstänkt Stefan Hansson

Signerad datum

Enhet

Region Bergslagen, Utredningsjour 1 PO Örebro

Diarienumr

5000-K13743-22

Uppgiftslämnare

Johansson, Elin

Datum

2022-01-05

Tid

00:38

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Elin Johansson

Uppgiften avser

Uppgift

Patrull 23-1430 bestående av PA Jonas Godlund samt PA Elin Johansson blir beordrade till Kopparberg med anledning av att SOS fått samtal om en livlös kvinna inne i en lägenhet. Patrull 23-1430 beslutar om att gripa en misstänkt gärningsperson på platsen som ska köras in till arresten i Örebro. Körningen till arresten tar cirka en timme.

Undertecknad sitter bak i bilen med misstänkt. Undertecknads första intryck av misstänkt är att han är mycket pratglad och verkar inte speciellt tagen av händelsen, denna sinnesstämning håller i sig hela vägen in till arresten. Undantag från sinnesstämningen som undertecknad upplever är vid ett par tillfällen då misstänkt uppger att han inte vill leva längre om det är så att hans flickvän har dött. Under hela färden är misstänkt mycket friskspråkigt och pratar under hela färden in till arresten. Undertecknad sitter tyst mesta delen av färden medan misstänkt pratar om hans livshistoria.

Misstänkt är berusad och uppger att han druckit cirka 5-6 stycken 33 cl öl under dagen. Misstänkt berättar att han har varit tillsammans med målsägande i ungefär ett år. Misstänkt berättar att de bor tillsammans från och till. Misstänkt berättar att han har en egen lägenhet men att han aldrig är där förutom när målsägande vill vara ifred. Misstänkt berättar att han då brukar sova i sin egen lägenhet. Misstänkt berättar att han inte betalat elen på 6 månader och att han för det mesta bor hos målsägande. Misstänkt berättar att han inte har någon mat i kylen i hans egen lägenhet och att polisen inte har något med hans lägenhet att göra. Misstänkt berättar osammanhängande om hans tidigare liv och hans tidigare fru som ville skilja sig 2007 med anledning av att misstänkt ska ha våldtagit misstänkts tidigare fru samt deras gemensamma barn. Misstänkt berättar att efter detta har allt gått åt helvete och han har börjat dricka alkohol.

Misstänkt berättar om dagen (2022-01-04). Misstänkt berättar då att han varit med målsägande under förmiddagen. Sedan runt 13:00 ska målsägande ha tagit färdtjänst ner till systembolaget för att handla öl till de båda. Misstänkt berättar att målsägande har gratis färdtjänst och därför brukar målsägande få åka ner till systembolaget för att handla alkohol. Misstänkt berättar sedan att han har lämnat lägenheten för att hämta något och sedan när han kom tillbaka hittar misstänkt målsägande på soffan. Misstänkt berättar att han ringer 112 och sedan försöker göra HLR på målsägande. Misstänkt berättar att de någon gång under dagen har lagat potatisgratäng i stekpannan som de sedan har ätit och misstänkt har diskat efter det.

Misstänkt berättar att målsägande har borderline och någon mer sjukdom som undertecknad inte minns. Misstänkt berättar att målsägande äter medicin i form av oxycontin samt någon mer form av medicin som undertecknad inte minns.

I tjänst
//PA Elin Johansson

Förhör

Förhör 1 - 24:8

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Utredningsjour 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Hörd person

Hansson, Nils-Stefan

Personnummer

19680309-5097

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Kontrollfrågor genom PMF

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-01-04

Ytterligare information om anledning till förhör

24:8 förhör efter samtal med åklagare Niclas Wargren, beslut fattat 220104 klockan 22:00.

Underrättad om rätt till försvarare

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Ja

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Jonas Godlund

Förhørsdatum

2022-01-04

Förhör påbörjat

22:22

Förhör avslutat

22:23

Förhørsplats

Arresten i Örebro, cell

Typ av förhör

RB 24:8

Förhörssätt

Konceptförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

JG

Berättelse

Misstänkt Nils-Stefan Hansson informeras om rätten att ha en försvarare närvarande under 24:8 förhöret samt rätten att inte yttra sig.

Kan vi hålla detta 24:8 förhör utan försvarare närvarande?

Ja.

Misstänkt Nils-Stefan Hansson delges misstanke om mord på målsägare Susanna Katarina Jeanie Sjöo genom att misstänkt Nils-Stefan Hansson på okänt viss bragt livet på målsägare Susanna Katarina Jeanie Sjöo , mordet har skett på adressen Malmvägen 26A lgh 1101 i Kopparberg, 220104.

Erkänner eller förnekar du brott?

Förnekar.

Vid ett utförligare förhör finns det någon försvaren du önskar eller godtar du den försvararen som rätten förordnar?

Jag önskar en Johan, det finns ett visitkort till Johan bakom min telefon (ber PIC Henricsson kolla om vi kan hitta på något visitkort, förhørsledarens anteckning).

Om vi inte hittar på Johan godtar du då den försvararen som rätten förordnar?

Ja.

Uppläst och godkänt

Förhör

Förhör 2 - dialog

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Hörd person

Hansson, Nils-Stefan

Personnummer

19680309-5097

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-01-04

Ytterligare information om anledning till förhör

Mord

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Johan Johansen

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Emma Ekman

Förhørsdatum

2022-01-05

Förhör påbörjat

14:39

Förhör avslutat

16:58

Förhørsplats

Polishuset, Örebro

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

SS

Ljudbandsförhör

Involverad personal

Angelica Esping

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

11767**FL = Förhørsledare Emma Ekman****BFL = Biträdande förhørsledare Angelica Esping****MT = Misstänkt Nils-Stefan Hansson**

FL: Sådär, då har vi videoförhör i ett ärende som heter K13743-22. Det gäller misstanke om mord och det är förhör med misstänkt Nils-Stefan Hansson. Ditt personnummer kan du dra själv.

MT: 680309-5097.

FL: Perfekt. Och när jag tidigare har pratat med dig så frågade jag dig om jag skulle kalla dig för Nils-Stefan eller vad jag skulle kalla dig, då tyckte du att Stefan var okej så då fortsätter jag med det.

MT: Mm.

FL: Mm. Perfekt.

MT: Det spelar egentligen ingen roll men det... det är upp till dig.

FL: Ja. Och du har med dig din försvarare Jan Johansen.

FA: Johan Johansen.

FL: Johan Johansen. Förlåt.

MT: Johan Johansen. (*inandnings-ja*) Du tänkte väl på (ohörbart).

FL: Och då har vi... eh, dagens datum är 220105, klockan är 14:39. Förhørsledare är Emma Ekman. Med vid förhöret som biträdande förhørsledare är Angelica Esping. Och då... eh... ska vi dra gärningsbeskrivningen för dig så att försvararen får höra vad du är misstänkt för...

MT: Mm.

FL: ... och sen ville ni ta en paus och prata lite.

MT: Mm.

FA: (*inandnings-ja*)

FL: Och misstanken gentemot dig då, Stefan. Du har ju tidigare informerats om, och det kommer jag inte dra...

MT: Nej.

FL: ... hela tiden vid fortsatta förhör...

MT: Nej.

FL: ... men det är ju att du har rätt till en försvarare.

MT: Jag är misstänkt för mord.

FL: Ja. Du har rätt till en försvarare och det har du fått...

MT: Mm.

FL: ... och som misstänkt så är man inte tvungen att uttala sig om...

MT: Nej, det känner jag till.

FL: Ja, men eh... du väljer själv...

MT: Så... så långt...

FL: ... men det bästa brukar ändå vara, tycker jag...

MT: ... jag kan så vill...

FL: ... är ju det.

MT: ... jag vara behjälplig i utredningen med det jag vet om det här.

FL: Det låter bra det. Och då har man ju tidigare bara hållit ett ko... kort 24:8 med dig och man har tilltro... frågat dig...

MT: Ja, dom informerade mig om att jag skulle...

FL: Ja.

MT: ... att jag blev häktad eller vad det var (ohörbart).

FL: Exakt.

MT: Mitt i natten. Jag var trött. Jag kommer knappt ihåg (*skrattar till*).

FL: Ja, och vid det tillfället så sa du att du förnekade brott.

MT: Mm-hm. Det gör jag.

FL: Och då ska jag dra vad man sa till dig då. Jag kommer lägga till bara lite att det här brottet ska... som du är misstänkt för...

MT: Mm.

FL: ... det ska ha inträffat igår. Det var den 4 januari -22. Det... och det ska ha skett kring tiden 17:18 på eftermiddagen och det du delges då är en misstanke om mord på målsägare Susanna Katarina Jeanie Sjöö... eh, och det ska ha skett på adressen Malmvägen 26 A, lägenhet 1101 i Kopparberg.

MT: Ja, det är hennes lägenhet det.

FL: Ja, och det ska ha skett på så sätt att du då med ett... nåt... ett vasst föremål ska ha tillfogat henne skador som har... eh, orsakat att hon har dött.

MT: Ja, dom påstår det.

FL: Det... det är misstanken.

MT: Ja, men det förstår jag.

FL: Ja, och...

MT: Jag förstår. Jag förstår.

FL: ... det är ju det vi ska reda ut hur det ligger till då.

MT: Mm.

FL: Men hur ställer du dig till själva det påståendet som jag kom med?

MT: Du menar sånt jag har ställts framför nu?

FL: Mm.

MT: Ja, när jag kommer hem så såg jag henne ligga där så att... det är ju som det är. Jag hade varit nere på byn och köpt cigaretter men jag insåg att jag hade bara två kronor kvar på kontot så jag fick gå hem med svansen mellan benen.

FA: Men ska vi ta en liten paus först då?

FL: Vill ni göra det?

FA: Mm.

MT: Ja, men då...

FA: Ja, men det kan vi göra.

MT: ... kan vi ju pra...

FA: Så kan du ju... ja, så kan du fortsätta där sen.

FL: Mm.

MT: Mm. Men vi pratar (ohörbart) lite jag och advokaten också (ohörbart).

FA: Mm.

FL: Ja, men då tar vi en paus där.

MT: Mm. (ohörbart)

FL: Då är klockan 14:42.

Inspelningen pausas

PAUS

Inspelningen återupptas

MT: (ohörbart)

FL: Så, då fortsätter vi förhöret. Klockan är 14:59, vi har haft... försvararen och den misstänkte har haft ett litet enskilt samtal så då, Stefan...

MT: Mm.

FL: ... kan du väl berätta lite kring...

MT: Den dagen, hur det gick till och vad som hände...

FL: Exakt.

MT: ... ur min synvinkel gjorda. Jeanie hade vaknat ganska tidigt på morgonen, jag tror det var tre, fyra på morgonen så hon låg på soffan i en sån här U-formad soffa och jag låg i andra änden. Hon hade dragit igång tv:n. Jag vaknade där vid, tror jag, sex–halv sju. Var inte så att tiden och jag hade... (*hostar till*) men i alla fall. Så vi... hon hade juuu... hon gjorde en macka med ost och jag tog en och sen var osten slut. Vi käkade den och drack lite vatten och gosade lite grann och vi hade lite sex på morgonen där en lite... Sen satt vi och kollade på tv. Klockan var väl fram till nio–tio, ja, nån gång på sena morgonen där så tyckte Jeanie att hon ville ha några cider, såna här kaktuscider som hon är väldigt glad i. *Jaha*, sa jag. *Det kan vi väl ordna*, sa jag. Leta fram i min mobil, jag hade 300 kronor, 318 kronor så jag plockade

fram det och jag sa det *Du kan göra vad du vill med dom, om du vill köpa cider eller om du vill köpa öl*, för jag är ju mera för öl då. Vid eh... nån gång strax före tolv så ringde hon, jag tror det var tjugo i, och fick en färdtjänst ner till Systembolaget. Hon åkte vid tolv och var hemma strax efter halv ett, nån gång mellan fem över halv och tjugo i ett samma dag. Hon hade köpt 26 öl. Vi tog in, om det var 10 eller 12 till oss var... eller 10–12 sammanlagt. Vi tog sex var då, fem eller sex. La resten i frysen för jag tänkte dom blir ju snabbt kalla då. Vi började dricka och vi rökade för jag hade... hon har sån här elektrisk rökapparat men jag sitter ju bara och hostar (*gör härmande ljud*) för jag är inte så van vid dom där, jag är mera för dom där och vi pratade, hade en del djupa diskussioner om framtiden, vad som skulle hända och vad hon ville och... Hon ville att vi skulle skaffa nån ny lägenhet och flytta ihop. Hon trivdes inte riktigt, hon tyckte det var som ett fängelse i lägenheten där i och med att hon har så hög... lång trappa så har hon ju svårt och gå så jag tyckte det var väl bra. Vi pratade om det och sen blev jag så jädra röksugen, jag vet inte vad klockan var så jag sa till henne *Jag går ner på byn och köper ett paket cigaretter*. Jag klär på mig, jag går ner på byn, är väl borta... det tar väl en halvtimme, 35 kanske 40 minuter och gå fram och tillbaka. När jag kommer ner till affären så m... hade jag inte pengar tillräckligt på kortet så att jag fick inte köpt cigaretter så jag moloken fick ju gå hem igen... gå hemåt. Plockade någon fimp där vid den här... vad heter det... baren där, John Scott. Dom har ju sån här ask... koppar där. Brukar jag hitta såna här långa så jag fick mig ett bloss i alla fall så jag travade vidare hemåt Malmvägen till Jeanie. Kommer innanför dörren, den där är ju olåst, det brukar den vara när vi är vakna, vi låser den bara när vi går och lägger oss. Jag ropade *Hej Jeanie, är du hemma?* Eller *Hej älskling*, sa jag. Hörde ingenting. Hon brukar... jag tänkte hon sover. Jag gick och tittade i köket, stirrade in i sängen, då ser jag henne ligga där och jag tänkte... vad i helvete, tänkte jag. Så jag rusar ju fram då, full och go som jag var så ryckte jag ju ur kniven. Jag vet ju inte vad... jag gjorde av den för i samma veva så började det ju sippra då ur såret då så jag öhhrm... tror jag gick ut i köket med kniven, om jag la den på bordet, jag kommer inte ihåg, men jag letade efter trasor och hittade ingenting så jag tog hennes blus då som hon hade på sig och gjorde såhär och försökte sen drog jag igång och försökte täta och sen kom jag ju på med det här med, vad heter, L... L-ABC som vi kallade inom bussförarna, det är ju samma som hjärt-lungräddning då. Ringde 112 och dom instruerade mig. Jag skulle göra några gånger så och såhär (*blåser ut luft genom munnen*) blåsa några gånger och sen fortsätta. Men sen när dom kom så var ju uttröttad så jag orkade ju knappt för jag har ju ganska dålig kondis själv i och med att jag har rökad och aldrig tränat. Sen kommer ambulanspersonalen in. Jag vet inte om dom tog över HLR:en eller vad det heter utan dom... jag kommer inte ihåg riktigt utan det var... Det var... det snurrade runt alltihop för mig men sen kom ju era kollegor också, pratade med mig och jag blev ju satt i handfängsel och blev förd till Örebro då så att... Det är väl det jag kan berätta om det här förutom att vi har aldrig haft några större bråk hon och jag och Jean... och Jean... Vi har haft meningsskiljaktigheter och sånt där för jag är ju rätt så envis och hon är ju lite envis hon också. Det är ju som två som såhär, om man... plus och minus ibland och... (*skrattar till*) men vi har ju alltid slutat som vänner aldrig något sånt handgemäng emellan oss utan det har varit ett ganska ömt förhållande om man säger så. Vi har ju spenderat största delen ute i lägenhet då i och med hon har ju svårt och gå och ska hon ner på byn så kostar det ju färdtjänst och hon har ju inte haft så bra med pengar dom senaste månaderna eller halvåret heller. Jag misstänkte att hon hade köpt mera medicin utav nån på byn för att... hon hade ju knappt nån mat hemma och att hon betalade sin hyra och sina skulder på tv:n det får man ju betala såhär mobilgrejsimojs och... Så jag har ju fått stötta henne med mat, senast i december fick jag ju stötta henne med hyra för då hade hon bestämt...Mådde hon dåligt, då ville hon dricka och jag sa det *Jag ska hjälpa dig* sa jag *men du får inte för mycket* för jag lever ju själv på social... Så jag har ju bara 4000 efter hyra så det, det blir ju tungt även för mig. Sitta och äta kokt potatis i n-några veckor det kan man ju göra i sin lägenhet men jag ville ju hjälpa henne. Men jag kan även tillägga det att under hösten här så... ja, det... det har ju inte egentligen... det var ju det jag tänkte med hennes

mående. Det har väl inte med det här och göra?

FA: Men berätta det du vill berätta så...

MT: Jaja.

FA: ... (ohörbart)

MT: Då ska jag göra det. Nä, för att Jeanie hon är ju borderline och har även andra fobier som typ torgskräck och kan lätt få en... vad ska man säga, nån form av psykos att hon bara sätter sig ner och såhär skakar va. Så att jag har ju fått handla för henne och såna här grejer och... Jag har ju promenerat då från affären och upp och... (*suckar*) Vad var det jag tänkte säga mer? Jo, jag märkte ju då under hösten att hon köpte utav nån, mer tabletter; Oxy och Stesolid och jag vet inte. Det var fler såna här lugnande. Hon gick ju på ganska mycket psykofarmaka så jag mejlade en jag känner sen tidigare inom socialen, hon heter Carina Benjaminsson, så hon fick Jeanie in på sjukhus, på Linde. Dom skulle... dom fick ställa om doseringen för hon hade ju överdoserat. Bara för att... Hon kan ju få såna här det killar och det bränner och det gör, ja, i hela kroppen och... Hon mår inte bra helt enkelt. Hon ville väl öka dosen och du vet hur det är med såna där tabletter, efter ett tag så verkar dom ju inte. Då ökar man ju. Det är ju samma med mig och alkohol. Det har ju gått stadigt uppåt hela tiden om man säger så. Men i alla fall, hon kom hem, hon var väldigt låg men jag var där och sen en kväll några dagar senare, jag vet inte i tidsspektra så men det kan ni höra med grannarna, för Camilla Elander, grannen därnere blev vittne till detta. En kväll så blev jag nerbjuden, Jeanie skulle komma senare, vi hade själv suttit uppe i lägenheten och druckit. Vi hade väl druckit en Jack Daniels tror jag eller vad det var... tror jag det var och jag går ner före, Jeanie skulle väl pynta till sig och ta på nåt gött, lukta gött om man säger så. Hon har... hon gill... hon gillar den här Chanel som hon hade på sig då. Jag sitter i köket hos Camilla och Sonja Fransson i bottenvåningen, då hör vi det brakar till i trappan. Då ligger Jeanie på golvet, har hon slagit sönder axeln. Hon blev förd till Linde igen...

FL: När var det här i tid?

MT: Jag kommer inte ihåg, det får ni kolla med... eh... ambulansen. Det här var... i höstas var det.

FL: Mm. Ja, nu i höstas?

MT: Det var... det var sensommar/tidig höst. Om man säger september-oktober nån gång. Jag är inte k... I och med att jag själv går från dag till dag så tänker jag inte på månader och tider och... Men i alla fall, hon kom hem igen och jag kände att jag kunde inte göra så mycket för Jeanie, jag mådde dåligt själv men som tur var så var Benjaminsson fortfarande inkopplad i det här, hon Carina, så jag sa till att hon... såg till att hon fick såna här matlådor. Hon fick hjälp med städning, hon fick... hjälp med tvätten och såna grejer. Jag var ju där mera som stöd och låg på soffan och tog hand om henne. Ville hon har nåt så sprang jag och hämtade för att hon hade ju svårt och gå för... fötterna har hon ju problem med sen tidigare. Hon har värk i dom säger hon, hon har ju dansat balett och gjort nånting så att hon har väl lite ont i fötterna... Så jag var där mera som kompis och pojkvän och... jag gjorde det jag kunde för henne men jag kände ju själv att jag tog... tog väldigt illa vid mig att hon var... att hon hade skadat sig och ramlat i trappan för jag kände mig otillräcklig så jag drog mig lite mer undan och... vi pratade under en period väldigt mycket bara genom telefon hem... hemifrån mig till henne då i hennes lägenhet men sen i slutet av november så kom jag upp en kväll, hon ringde och bad mig komma upp och sen har jag stannat däruppe. Jag har varit där nästan hela december hos henne och runt jul så åt vi mat, julmat. Vi drack lite grann. I

mellandagarna så blev vi (*hostar till*) ... eller rättare sagt jag blev nerbjuden på fest hos grannarna i bottenvåningen, Sonja och Camilla, och då skrev dom att "Kom ner själv" för att det hade skurit sig mellan Sonja och Camilla så att det var väl... Jag vet inte om det var någon form av svartsjuka eller... Sonja kan vara lite lynnig såhär och ändra humör väldigt fort, speciellt när hon dricker men jag gick ner i alla fall (*suckar lätt*). Sen hände nånting, det var någon missförståelse om bippa cigaretter. En kille som heter Salomon satt och slängde upp en femhundring och Camilla la upp en femhundring och Sonja ville väl också vara med på cigaretterna. Hon uppfattade det som att det var bara Salomon och Camilla som skulle ha cigaretter så hon blev sur och drog iväg in i sovrummet, Camilla efter och... Sen kommer... vad heter det... Sonja med handväskan och dapplade till mig och hon var väldigt sur men hon satte sig och... sen gick jag upp till Jeanie, jag sa *Jag går inte dit igen*. Jävlar, hon höll ju på och fäktas därnere (*skrattar till*). Tjitrade en stund med Jeanie och hon sa *Det var den snabbaste festen du har varit på*. Mm. Jag vet inte tidsrymden men sen knackade det på dörren. Då kommer Camilla och Sonja upp och dom har sina två hundar med sig; Rex och Damon. Sitter vi där och kollar på den här Grevinnan och betjänten. Hon har ju sån där Youtube-tv så hon kan ju kolla på det när hon vill. Vad heter det... Sen blev vi nerbjudna på fest och vi fortsatte festen därnere trots allt. Då var det mera öl och mera vin och några timmar senare så baxade vi upp varandra för trappan och gick och la oss. Hon däckade i soffan och jag däckade i soffan också. Det är väl allt jag har och berätta om Jeanie och vårt förhållande så sett. Är det nåt du vill fråga om det så... gör det.

FL: Nja, du nämnde nånting om svartsjuka här. Vad var det för nåt?

MT: Nä, Salomon eller vad heter hon, Sonja, den äldre damen Fransson därnere har under en lång tid varit... ihop med en som heter Salomon, den färgade killen som var där på festen då när vi började bråka lite. Men jag tror även att Sonja hon har ju varit väldigt glad i mig faktiskt när jag flyttade till Kopparberg. Jag bodde ju först på Riggardsgatan däruppe, 7, när jag körde buss och sen när jag hade bott där någon vecka så började vi träffas. Hon hade ju kattungar så hon ville... jag hade ju en katt själv då så att... hon ville jag skulle köpa en då för och... några hundra för och... och ha som kamrat till min katt men jag jobbade så mycket så jag sa *Nej, det går inte för jag hinner inte ta hand om en katt*. Vi blev vänner och började festa lite och jag jobbade och bodde på Riggards och sen... eh... gled vi isär så att jag flyttade ju ner till Stenungssund sen hösten, tror det var... Jag vet inte när det var. Jag tror det var... sommaren, jo, sommaren 2019 var det. Det var väl 2019 jag blev knivskuren va? Jag tror det. I februari 2019 blev jag sjuksk... knivskuren i halsen här på en fest hos Sonja och Camilla och sen så gled vi mer och mer isär och jag flyttade ner till Stenungssund under sommaren-hösten där för där fick jag ju jobb då som busschaufför.

FL: Mm.

MT: Jag har ju bott i Stenungssund på... i ungdomsår så jag jobbade ju... började ju SJ Buss en gång i tiden som heter Swebus och då var jag i...

FL: Det kan vi nog prata lite mer om...

MT: Ja, sen...

FL: ...sen framöver om du kommer tillbaka lite till det men.

MT: Nej, men så du förstår. Vi gled isär och...

FL: Ja. Mm.

MT: Så jag och Sonja och Camilla vi har varit vänner sen ja, slutet av 2018 i alla fall och det har aldrig varit bråk så men det... fyllebråk har det ju varit va. Sitter och gruffar och såhär och skäller på varandra men aldrig nåt handgemäng förutom att Sonja har väl fått nån tequilaflaska i huvudet av Camilla nån gång då och då men... Dom har hett humör dom där gökarna (*skrattar till*).

FL: Mm. Men det här att du nämnde svartsjuka, var det nånting att...

MT: Jag tror att Sonja...

FL: ... Sonja var svartsjuk...?

MT: ... har nog kanske haft lite eller har lite känslor för mig också.

FL: Okej.

MT: För jag är ju hyfsat trevlig och glad och bjuder och...

FL: Mm.

MT: Kan göra såhär på Sonja *Hej lilla gumman, hur är det?*

FL: Mm.

MT: Så hon har väl fattat tycke för mig så det kan ha vart nåt. För första gången ville hon ju inte att Jeanie skulle komma ner.

FL: Nej.

MT: För sen när Jeanie satt då när vi gick ner andra gången då, då satt hon och blega på henne men...

FL: Mm.

MT: ... det var ju aldrig nåt att dom flög på varandra så att dom blev som hund och katt inte.

FL: Nej.

MT: Hon bara satt och blega surt på na' när hon hällde i sig det ena glaset efter det andra med vin.

FL: Mm.

MT: För det finns ju oftast i överflöd därnere.

FL: Mm. Okej... Vi ska backa... backa tillbaka lite.

MT: Mm.

FL bläddrar bland papper

FL: Till... Vi kommer... vi kommer prata en hel del men om vi backar tillbaka lite till gårdagen här nu då.

MT: Ja, ja, ja. Händelsen (ohörbart).

FL: Mm...

FL bläddrar bland papper

FL: Vi ska se. Hur länge... hur länge hade du känt Jeanie?

MT: Vi började träffas, nu ska vi se så jag säger rätt här, förra året. Det var ju -21 i februari. Det var strax några dagar innan hennes födelsedag. Hon fyller ju 26:e eller 25:e mars... eh, februari. Vi träffades på en fest nere hos Sonja och Camilla och Salomon satt där och några till, några killar, och dom var bra i gasen dom. Jeanie hon ryggar till när dom började och göra såhär (*strykande ljud*) på henne och klappa lite. För dom var... det var väl fyllan kan jag tänka mig, så jag röt till *Ge fan i brudarna!* Då tittade hon på mig *Oj, vad... En riktig kille. Ja, vadå?* sa jag. *Dom ska inte hålla på och pillar på brudarna.* Så hon och jag blir ju vänner och sen då när festen var slut så, vad heter det, tyckte hon det att jag var så jävla rund under fötterna så hon drog med sig upp till mig och vi satt och pratade och jag fick sova på soffan. Sen blev vi mer eller mindre kompisar. Kanske nån... jag vet inte, nån vecka, en månad kanske. Då blev vi ihop sen. Så jag hittade mina föräldrars gamla ringar så vi... ja, tog på oss dom och så tog vi en skål och så sa vi *Nu är det du och jag*, sa jag. Det tyckte hon var mysigt för det var väldigt stort för henne. Vad hon berättade så har hon bara haft en pojkvän i hela livet, han hette Mark. Han var... och det var ju då i ungdomsåren, 80-talet... 90 när hon var, som hon sa, groupie till nån i Kiss (*skrattar till*).

FL: (*viskar*) Okej.

MT: Hon var ju en riktig Kiss-fan.

FL: Mm.

MT: Så hon hängde ju med och... vad jag har förstått så har hon haft en ganska tung uppväxt.

FL: Mm.

MT: Narkotika... och hon har ju använt själv då. Både amfetamin och... vad hon har berättat för mig även andra grejer. Hennes pappa gick väl bort i alkoholrelaterade skador, mamman vet jag inte. Hon har... jag tror jag sa till dig att hon har en kusin men jag tror det är en most... inte... jag tror inte det var... jag tror inte det var moster, jag tror det är kusin... kusin/moster som hon har i livet men annars har hon inga andra förutom sin kompis Anna och mig då.

FL: Mm. Men åt hon... stod hon på nån medicinering nu? Att hon hade...

MT: Ja, det gör hon ju.

FL: ... nånting förskrivet eller?

MT: Hon har ju... det kan du titta på apoteket för hon har ju såna här dosrullar som hon får varannan vecka och det är både Oxy och det är uppåt och det är neråtpiller och det är ju Stesolid och sömntabletter. Ja, det är en hel radda. (ohörbart)

FL: Okej. Så hon äter mediciner, alltså på recept?

MT: Ja, hon äter kraftigt mycket mediciner.

FL: Ja. Och sen trodde du att hon eventuellt hade skaffat saker på sidan av?

MT: Ja, det har hon gjort för det har hon sagt till mig att hon har köpt vid sidan av men jag har tänkt att jaja, gör som du vill bara du mår bra tänkte jag.

FL: Mm.

MT: Men sen när jag märkte att hon blev sämre av det då ringde jag ju till Benjaminsson som fick in henne på sjukhus. Då fick dom ju ställa ner medicinen.

FA hostar

MT: Men du vet, hon kan ju alltså sitta och klia sig såhär. Det är ju... hon blir ju... såhär vet du.

FL: Mm. Men...

MT: Och då väljer hon ju alkohol istället och det är ju... det är ju och välja pest eller kolera.

FL: Ja. Eh...

MT: Jag försökte hjälpa henne så gott jag kunde genom och inte köpa och göra det svårt för henne i och med att hon har ju torgskräck så jag tänkte att vill du ha nåt så får du fixa själv.

FL: Mm.

MT: Men ibland så var jag ju också törstig så jag hade ju med mig upp ibland.

FL: Mm.

MT: Det kunde bli ett flak Åbro eller en 75:a eller två eller...

FL: Mm.

MT: ... Jack Daniels eller nåt sånt där, vi...

FL: Men nu berättar du för mig... Du har ju berättat jättebra nu...

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: ... gårdagen här i ett... i ett skeende såhär.

MT: Mm.

FL: Du berättar att ni vaknade på morgonen där, ganska tidigt...

MT: Hon vaknade före mig.

FL: Ja.

MT: Det sa hon för hon vaknade vid tre, fyra och jag vaknade väl vid... ja, mellan sex, halv sju, sju nånting.

FL: Mm.

MT: Kanske åtta. Jag är inte sådär med tider.

FL: Eh, och då sa du...

MT: Då gjorde vi varsin macka och sen så gosade vi lite och älskade och sen... sen förflöt dagen som den brukar göra för mig och Jeanie. Vi ligger framför tv:n och tittar på den här serien som hon är väldigt glad i. Den heter West Wing, även kallat Vita huset, som går på... på vad heter den... Viaplay.

FL: Mm.

MT: Och vi tittade på lite annat. Lilla huset på prärien och... och Onedinlinjen och...

FL: Eh, och då... Jag förstod det som att ni var själva när ni vaknade?

MT: Jaja, det var vi...

FL: Ja.

MT: ... det finns ingen annan i lägenheten förutom hon och jag.

FL: Nej. Eh, träffade du eller pratade du med nån annan där? Hade ni kontakt med nån annan där på... på förmiddagen/morgonen?

MT: Under den dagen?

FL: Ja, eller under dagen.

MT: Nej, inte vad jag vet utan hon drog iväg till Bolaget där vid tolvtiden med färdtjänsten och kom upp. Sen gick jag ner på byn sen och köpte cigaretter och sen... hittade jag henne som hon var.

FL: Mm.

MT: Jag kan inte minnas att vi pratade med nån.

FL: Eh, du sa...

MT: Det kan väl hända att Sonja och Camilla har sett henne åka iväg med färdtjänstbilen.

FL: Mm.

MT: Jag såg i alla fall att hon kom hem i en vanlig taxibil, sån där Länstrafikenbuss.

FL: Mm. Du sa här att ni vaknade vid sex, sju och så käkade ni och s...

MT: Jag vaknade vid sex, sju. Hon var vaken före mig.

FL: Ja.

MT: Mm.

FL: Eh, och vid tiotiden så började hon prata om att hon ville ha lite cider...

MT: Ja.

FL: ... och du sa att du plockade fram pengar där.

MT: Ja, jag hade ju...

FL: Fast jag förstår...

MT: ... i mitt fodral i mobilen.

FL: Ja.

MT: Hade jag...

FL: Var det kontanter du pratade om då eller?

MT: Kontanter, ja.

FL: Ja.

MT: Jag hade 18 kronor i byxfickan plus mina nycklar och så hade jag 300 kr; en tvåhundra och en hundralapp i... där vad ni hittade visitkortet till min advokat.

FL: Mm.

MT: Där i fack... inte bland korten men mittemellan där, bakom där.

FL: Ja, så du... plockade du fram dom till henne eller?

MT: Ja, och jag la dom på bordet. Jag sa *Du får köpa vad du vill men jag vill helst ha öl* sa jag...

FL: Mm.

MT: *Men det bestämmer du* och...

FL: Så hon skulle fixa nåt gemensamt och dela... och dricka då?

MT: Ja, hon ville åka ner för jag tyckte... jag tyckte... jag var inte så sugen på dricka då... igår, utan jag sa *Vill du dricka så får du...* För jag såg ju på henne att det var såhär, hon ville ha nåt va.

FL: Mm.

MT: Och min mage var lite (ohörbart). Hade jag gått ner så hade jag skitit på mig (*skrattar till*). Men i alla fall, hon åkte ner efter många om och men (ohörbart)...

FL: Men då... Vänta här nu. Du plockar fram dom här pengarna och ni bestämmer att det är hon som ska åka och handla eller?

MT: Ja, hon får åka ner för jag orkade inte med magen.

FL: Nej.

MT: Den har ju varit lite lurig även när jag har varit här också.

FL: Ja. Och när hon... är det hon som kontaktar färdtjänst eller?

MT: Ja, det är hon som ringer, ja.

FL: Ja.

MT: Hon har ju den i sin telefon. För hon har ju körkort men hon har ingen bil och... hon har väl inte kört bil på många år.

FL: Nej. Har ni...

MT: För...

FL: ... tillgång till någon bil eller är det?

MT: Nej, det har hon inte.

FL: Nej. Har du tillgång till någon bil?

MT: Nej, nej, nej. Jag åkte ju för rattfylla på grund av andra händelser som jag kan berätta om sen.

FL: Mm.

MT: Nere i Stenungssund. Det var väl... jag kommer inte ihåg, det var väl... Jag tror det var förra so... vänta nu, i februari förra året jag träffade henne, det var året där före.

FL: Mm.

MT: På hösten där så kom jag... Det var då i samband med Corona när jag blev lite hmm i skallen.

FL: Mm. Det kan vi...

MT: Blev deprimerad, förlorade jobbet, hela skiten. Ja, du vet.

FL: Ja.

MT: Och Försäkringskassan vägrade mig ersä...

FL: Det kan vi ta... det kan vi prata mer om sen.

MT: Det kan vi ta sen. Ja.

FL: Absolut. Men i alla fall då...

MT: Nej, vi har inte haft någon tillgång till...

FL: Men när...

MT: ... nån bil hon och jag. Det har vi inte haft.

FL: Nej, men när du ska ta dig nånstans då, är det...?

MT: Det... då går jag.

FL: Då går du.

MT: (*inandnings-ja*)

FL: Ja. Cykel och såna här saker...

MT: Nej, det o...

FL: ... eller moped eller...?

MT: Det orkar jag inte nu med...

FL: Nej, utan...

MT: ... med konditionen. Jag har försökt...

FL: ... du tar dig till fots och hon åker färdtjänst...

MT: Ja.

FL: ... om hon ska nånstans?

MT: Ja. Ibland då när vi har handlat, när vi bodde ihop från februari och fram tills vi bröt ett kort tag där förra hösten så... då åkte vi ju tillsammans när vi skulle handla när hon fick pension.

FL: Mm.

MT: Då följde jag med henne som ledsagare.

FL: Okej.

MT: Hon... som jag sa så kan hon bara sätta sig i affärerna på en stol och så bara försvinna.

FL: Mm.

MT: Hon... har svårt med den sociala biten.

FL: Innan hon gav sig iväg här på förmiddagen, hade ni druckit nånting eller tagit nånting då?

MT: Nej, nej, nej. Det var bara vatten och...

FL: Ja.

MT: ... lite mjölk som vi hade druckit. Vi hade ingenting hemma just...

FL: Nej. Så hon hade med sig 318 kronor för dig...

MT: Ja.

FL: ... från dig som hon skulle handla för.

MT: Ja.

FL: Hade hon... Hur betalade hon när hon...?

MT: Troligtvis med... Du menar färdtjänsten?

FL: Ja. Färdtjänst och i övrigt.

MT: Nej, den är ju på faktura. Den är ju på faktura från nu.

FL: Mm.

MT: Så att hon tog väl en faktura kan jag tänka mig.

FL: Ja, och...

MT: För vi... Det var våra sista pengar som gick. Det var mina sista 318 kronor (*hostar till*) ...

FL: Ja.

MT: ... som gick och jag vet inte men det har varit ganska barskrapat sen hon fick pension för att jag har ju fått stötta upp med mat över jul och såna här grejer. Det har jag fått göra i flera månader.

FL: Mm. M...

MT: Så jag har ju mer eller mindre bott där, så har vi ju delat på mina matpengar och sånt här.

FL: Ja. Men hon då, hade hon några egna kontanter eller kort eller nåt sånt där eller var det...?

MT: Hon har... hon har ju ett bankkort.

FL: Ja.

MT: Hon kör ju bankkort på allting. Hon tar ju nästan aldrig ut kontanter.

FL: Nej.

MT: Det är bara jag som gör det för att jag vill inte socialen ska se att jag går på Systembolaget för då... då blir dom sura.

FL: Mm.

MT: Då kan dom ju sänka ersättning... Så jag brukar ta ut och ha. Brukar ha en 1000–1500 i plånboken ibland.

FL: Ja. Så hon...

MT: Då köper jag... Men så jag betalar ju hyran och mat och sånt först.

FL: Mm. Men hon ringde färdtjänst...

MT: Ja.

FL: ... och skulle ge s...

MT: Hon fick en tid vid klockan tolv från Malmvägen.

FL: Klockan tolv. Mm.

MT: Och hon skulle vara tillbaka... 12:30-12:35 skulle bilen gå om jag inte minns helt fel.

FL: Måste man ange en tid när man åker hur länge man... hur länge man...?

MT: Nej, det kan du ju... Du kan ju göra så att du kan ju... vad jag har förstått så kan du ju ringa och beställa en taxi sen till klockan 12, åka till Linde och sen kan du ju vara där i 4-5 timmar, sen när du är klar kan du ringa.

FL: Ja.

MT: Men Jeanie hon har vart väldigt bra på det trots allt, hon klurar ut hur lång tid hon ska ha.

FL: Mm.

MT: Så att hon... brukar hon beställa så hon får bilen ganska så det blir chop-chop-chop så det... hon slipper och vänta.

FL: Ja.

MT: Men hon fick ju vänta en stund på Systembolaget sa hon. Det gick ju bra för tjejerna brukar låta henne få sitta och vänta inne.

FL: Mm. Men så det bestämdes... redan när hon beställde så visste hon när hon tänkte åka hem igen?

MT: När hon beställde första resan då visste även när hon skulle åka dit och när hon skulle åka hem.

FL: Ja.

MT: Jajamen.

FL: Mm. Och det... och hem då vid 12:40?

MT: Det brukar hon även göra när hon åker till apoteket.

FL: Ja.

MT: Då brukar hon få samma bil oftast.

FL: Ja. Och det var Systembolaget hon skulle till?

MT: Ja, hon skulle till Systemet i Kopparberg.

FL: Mm. Eh...

MT: Så hon kommer hem med 26 öl och...

FL: Ja.

MT: Istället för cider då.

FL: Vad var det för öl?

MT: Det var Åbro 7,3:or. Jag blev faktiskt glad för jag... jag tyckte det... för min del, jag är mera glad i öl än cider. Jag tycker det är ju... då kan man ju hellre dricka de där alkoholfria för 4, ... eh, fyraprocentare ger mig ingenting tycker jag.

FL: Nej.

MT: Utan jag vill ha lite starkare.

FL: Eh, hade ni nån kontakt med varandra under tiden som hon var borta?

MT: Nej, det hade vi inte.

FL: Nej. Utan hon åkte...

MT: Ja.

FL: ... och sen nästa gång ni pratades vid...

MT: Ja.

FL: ... det var när hon kom tillbaka hem?

MT: Jo, hon hade ju sin telefon med sig för att det har hänt några gånger när hon har varit nere på apoteket när hon har velat ringa och prata med mig bara för hon har känt sig lite osäker och såhär rädd och... Hon vill ha mig i sin närhet och kunna... på lur.

FL: Mm.

MT: Det var ju samma när jag bodde nere hos mig i några veckor där innan december när jag kom upp igen till henne. Då kunde vi sitta i flera timmar och prata för jag har ju såhär... man betalar 110 kronor så får du fria samtal och SMS då. Så vi kunde ju sitta i flera timmar. Ibland 12–13 timmar och prata i telefon.

FL: Mm.

MT: Hon kunde ringa mig på natten och... och ibland hände det ju att hon inte kom fram på min telefon, det var väl nåt med nätet, då blev hon ju fruktansvärt orolig.

FL: Mm.

MT: Sen när täckningen kom tillbaka så kunde man se, då var det SMS och det var 30–40 samtal ifrån Jeanie så jag var ju tvungen och ringa upp då.

FL: Mm.

MT: Och då s... då är hon ju... då blir hon ju bara *Åh, gud vad skönt och få tag i dig igen!*

FL: Mm.

MT: Så jag har väl varit hennes, om man ska säga, inte bara pojkvän jag har väl varit hennes trygghet också.

FL: Mm.

MT: Hon har ju kunnat ringa mig typ när fan som helst. Så hon har kunnat... Sagt till henne det... *Sover jag hos dig är det bara du puttar liv i mig och väcker mig om du behöver prata, för jag menar...*

FL: Mm.

MT: ... vad fan, vi tycker ju om varandra, älskar varandra så det är klart man ställer upp.

FL: Mm. Under tiden...

MT: Och det (ohörbart)... Ja.

FL: Under tiden som hon var borta där...

MT: Mm.

FL: ... vad gjorde du?

MT: Jag gick väl och petade i lägenheten lite.

FL: Ja.

MT: Diskade lite, sköljde upp lite kastruller och... För vi hade lagat nån... Hon är väldigt glad i en typ av potatisgratäng som jag gör. Jag använder den här mandolinen och hyvlar potatis och steker med ibland en hel vitlök och en 3–4 lök och så salt och peppar då och öser på. Hon gillar ju kryddor så vi öser ju på rejält och så har vi lite grädde eller mjölk i och så kokar in det då. Det blir så jädra gott.

FL: Det låter gott.

MT: Ja, det är det.

FL: Så du... du ha... hade diskat...

MT: Jag s...

FL: ... och gjort i ordning?

MT: Ja, jag stökade i köket lite grann där och...

FL: Mm. När hade ni käkat då, var det...?

MT: Det var väl... vi åt inget speciellt den dagen för vi tog ju macka på morgonen. Den där aktuella dagen, det är ju den vi pratar om.

FL: Ja, jag tänker det här potatisgratängen och det. När hade ni käkat det?

MT: Det var nog två dagar innan vi gjorde det för det st... Vi åt en dag och vi blev så mätt, så lät vi resten stå. Då hade vi sån här folie. Det stod på spisen.

FL: Mm.

MT: Hon gillade ju... tyckte det var bra när jag gör storkok för då slipper hon, då kan hon bara gå och sleva och käka och... norpa såhär.

FL: Mm.

MT: Så jag gjorde det, så det stod på spisen och sen när det var en liten klutt kvar så slängde vi in det i kylan i en sån där plastbytta, typ sån där dom har till jobbet med mackor och allting...

FL: Mm.

MT: ... och sen så... den dagen så åt vi inget speciellt förutom smörgås.

FL: Nej.

MT: Utan vi bara tog våra öl sen då när hon kom upp. Vi...

FL: Ja.

MT: ... vi gick på ganska direkt med ölen.

FL: Ja. Du, nä...

MT: Jag hörde hon kom i dörren så jag hjälpte henne, då hade hon två kassar.

FL: Ja. Du, när hon...

MT: Tygkassar.

FL: ... när hon gav sig iväg...

MT: Ja.

FL: ... där, vad hade hon på sig? Kommer du ihåg det?

MT: Eh, hon hade sina såna här tunna leggings på sig...

FL: Mm.

MT: ... och så hade hon nån...

FL: Vad är det för färg på dom då?

MT: Dom var ungefär samma som dom här, grå...

FL: Gråaktiga.

MT: ... gråvita och så hade hon sin... nu ska vi se... hon hade sin ljusrosa ganska solblekta... den var nästan brunrosa, ljus sån här linne eller om man säger blus eller vad man kallar det och sen hade hon sin... eh... svarta täckjacka på sig när hon åkte. Hon är fruktansvärt frusen av sig... Och så hade hon en svart... eh... keps, en sån här halvrolig med mönster. Ser ut som en del ungdomar har det, dom här lite bulligare kepsarna du vet...

FL: Mm.

MT: ... med skärm på. Så det hade hon på sig.

FL: Mm. Eh, den här färdtjänstbilen kom den och körde ända upp till huset eller?

MT: Det brukar den göra. Den brukar köra på baksidan där.

FL: Ja.

MT: Vid ingången för att dom vet att hon har svårt och gå.

FL: Ja. Behöver hon... är det så, så att hon behöver hjälp och gå ner för trappen eller klarar hon sånt?

MT: Hon klarar det men det är stora problem. Hon får hålla i räcken. Hon går oftast såhär eller så går hon, om du tänker dig, så och håller i räcken.

FL: Mm.

MT: För hon är väldigt ostadig på benen...

FL: Mm.

MT: ... men det har väl med fötterna och göra.

FL: Mm. Men den här gången, tog hon sig ner själv eller?

MT: Jaja. Det har hon gjort de andra gångerna också. Det har gått men det har tatt... Hon har fått ta några trappsteg i taget.

FL: Mm.

MT: För det har ju Benjamin sagt till mig att jag ska försöka och pusha henne och göra saker själv och diska och åka... åka till affären och... Jag kan följa med men hon ska vara med va.

FL: Mm.

MT: Men det här med brevlådan det har hon... där har hon ju aldrig ens... där har hon aldrig ens hämtat, posten.

FL: Nej.

MT: Camilla Elander hämtade ju hyran den här månaden och jag går ut med soporna ibland.

FL: Mm.

MT: Jag försöker ju och få det och gå och... jag försöker ju få henne och gå med mig ner men då... då vill hon inte helt enkelt.

FL: Nej.

MT: Hon trivs bäst i sin lilla kokong däruppe.

FL: Mm.

MT: Fast i själva lägenheten trivs hon inte.

FL: Nej. Du?

MT: Hon tycker den är... vad ska man säga? Opersonlig, kall.

FL: Mm.

MT: Den är ju bara vitt. Jag hade ju velat måla om eller tapetsera.

FL: Ja, du det står ju liksom en massa påsar med kläder och... Alltså det ser u... näst... alltså dom... Jag har ju inte varit där själv men dom upplevde som att det står påsar...

MT: Du menar i...

FL: ... med kläder och lite såna här saker överallt.

MT: Du menar i den delen som är i köket?

FL: Eh...

MT: Och sen står det i kapprummet. Hon har ju inte packat upp sen hon flyttade från Mossgruvan.

FL: Nej, och när var det då?

MT: Det vet inte jag för jag hörde ryktet så... det är ett rykte jag hört eller hörsägen om man säger så. Jag har hört från andra... Sonja och Camilla är att hon flyttade in nån gång i jul/nyår, det... innan... året innan vi träffades. Alltså...

FL: Året innan ni träffades?

MT: Ja, så hon flyttade väl i... Vi säger nu... nu är det ju 2022...

FL: Ja.

MT: Vi träffades ju i februari förra året.

FL: Ja.

MT: Jag tror det var runt nyår förra året.

FL: Innan det alltså?

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja, okej. Så tju... runt -20.

MT: Ja, det var nog där.

FL: Ja.

MT: Hon fick nog lägenheten...

FL: Ja.

MT: ... i slutet av december tror jag.

FL: Ja, så det är liksom inget... alltså det har stått sådär så länge du har känt henne eller?

MT: Det har stått sådär. Ja, det har det gjort, ja.

FL: Ja.

MT: Det enda jag har gjort, jag har hjälpt henne och dammsuga och tvättat ur den här sängen för att hennes sängmadrass, sån här bäddmadrass, det var ju... den såg ut av denna världen...

FL: Mm.

MT: Den var mycket brunare än vad den var då för hon hade väl...

FL: Mm.

MT: ... bajsat på sig och gjort (ohörbart).

FL: Okej.

MT: Det gör hon ju när hon får abstinens.

FL: Ja.

MT: Då bajsar hon på sig och kissar på sig och... (ohörbart).

FL: Men har du nåra tillhörigheter i...? För du har häng... du har bott mest där nu vid senare tid?

MT: Ja, och vad jag har i lägenheten det är mössa, vantar, min gråa jeansjacka den där... Du kommer ihåg sist när jag hade den och så den där keps men kepsen ligger hemma men den där solbrända jackan.

FA: Mm

MT: Och så mina såna här vanliga typ tenniskor om man säger...

FL: Mm.

MT: ... med stropp på, en svart.

FL: Mm.

MT: Men annars är det hennes resten.

FL: Så du har liksom inte tagit dit ditt bohag eller?

MT: Nej, jag har... för vi har ju... jag har haft min lägenhet hela tiden nere på Bergmästaregatan sen jag återkom till Kopparberg för 1,5–2 år sen. Jag bodde i jordkällaren en vecka och sen så blev jag... antingen... jag vet inte, jag var ganska full. Jag ramlade och slog mig eller blev nerslagen så jag hamnade på Linde för observation och sen på Psyk för jag fick bo där tills jag fick lägenheten och...

FL: Mm.

MT: Dom ville väl kolla upp mig för jag mådde inte bra... men... Nu tappade jag tråden. (ohörbart).

FL: Nej, jag undrade om du hade tagit dit...

MT: Nej, nej, nej.

FL: ... nära tillhörigheter. Utan...

MT: Det har jag inte. Utan vi har haft... jag har bara haft mina vanliga (ohörbart). Jag har inte haft några kalsonger och strumpor och... (ohörbart).

FL: Nej, och... eller möbler eller nå... nån säck med kläder eller nånting sånt.

MT: Nej, nej, nej.

FL: Nej.

MT: Utan det är hennes alltihop.

FL: Ja. Du det verkar finnas också en del såhär h... vad är... dju... djurhår.

MT: Djurhår?

FL: Ja.

MT: Jo, men det är ju så att Rex och Damon, Sonja och Camillas hundar...

FL: Ja.

MT: Ibland när de kommer upp och festar så säger vi till dom *Ta upp hundarna* för hon älskar ju hundar, det gör jag med.

FL: Jaha. Så om det finns såna...

MT: Och Rex...

FL: ... djurhår då är det från deras hundar då?

MT: Ja, det är det ju. Det är det. Det är väl från... Troligtvis är det mest ifrån Damon...

FL: Mm.

MT: ... för han fäller som bara den.

FL: Ja.

MT: Dom känner ju mig bägge två. Jag brukar ju vara hundvakt.

FL: Vad är det för hundar dom har?

MT: Det är en... nu ska vi se, den svarta det är Rex, han är en sån här... va... ja, vad ska man kalla honom... Golden retri... inte retriever men det är nån... Han ser ut som en schäfer men eh, han är väldigt såhär långhårig och... och sen har hon Damon, den beiga, han är ju en sån här gatuhund från nåt östeuropeiskt land nånstans.

FL: Mm.

MT: Jädra trevliga hundar bägge två.

FL: Mm. Okej.

MT: Jag brukar ju gå ut med dom när dom ska till sjukhuset eller ibland när jag bara är där så...

FL: Mm.

MT: ... går jag ut med för jag tycker ju om hundar.

FL: Det gör jag med.

MT: Jag gillar och gå i skogen själv väldigt mycket.

FL: Mm. Ja, men då kommer Jeanie tillbaka... eh... med... från Systembolaget då?

MT: Ja.

FL: Vet du om hon har varit nån annanstans eller om hon bara...

MT: Nej.

FL: ... var där?

MT: Troligtvis inte för att hon sa ju till mig att bilen skulle komma 12:30 eller 12:35.

FL: Mm.

MT: Hon var hemma där strax efter. (ohörbart)

FL: Hur lång tid tar det och åka till Systembolaget ifrån er?

MT: Oj, oj, oj. Det tar inte många minuter. Det är ju...

FL: Nej.

MT: Det är ju knappt två kilometer.

FL: Mm.

MT: Du vet hur det ser... Har du varit däruppe i Kopparberg nån gång?

FL: Ja, det har jag men jag har inte...

MT: Det ligger...

FL: Jag ska titta på kartan.

MT: Systembolaget ligger ju på Gruvfogdegatan.

FL: Mm.

MT: Du kör bara den vägen rakt upp så är du hemma.

FL: Mm.

MT: Fast där är ju hos oss eller hos henne men ska du dit då får du köra omväg för det är ju... säg att det tar max 6–7 minuter...

FL: Mm.

MT: ... om dom håller hastigheten men dom brukar brassa på dom där (*skrattar till*).

FL: Ja, precis. Ja.

MT: Nädå, det är ju samma...

FL: Men då kommer hon tillbaka?

MT: Mm.

FL: Och vad... hur...?

MT: Jag hör att hon är i dörren, jag sitter alltså...

FL: Ja.

MT: Jag sitter alltså såhär i soffan då så jag ser ju ut i dörren så jag...

FL: Mm.

MT: ... ser att hon kommer där. *Är det tungt?* sa jag och då hör jag bara (*tar ett tungt andetag*) så jag går fram och hjälper henne och las... tar korgarna då. Hon hade två tygsäckar, en grön och en vit tror jag det var.

FL: Tygsäckar? Menar du...?

MT: Såna här tygbärkassar.

FL: Ja, exakt. Mm.

MT: (ohörbart). Hon är som jag, hon kör inte för mycket plast.

FL: Nej.

MT: För det...

FL: Så dom hade hon... hade hon med sig dom hemifrån?

MT: Ja, hon hade med sig dom till Systembolaget.

FL: Ja.

MT: Och jag ställde den ena kassen i vardagsrummet och jag sa *Vilken ska vi ta? Åh, vi tar den* så vi ställde fram... jag vet inte nånstans mellan 5–7 öl var. Sen la vi in resten i översta facket i frysboxen eller jag menar frys... frys... frysen för dom var ju varma så jag tänkte dom kan stå där nån timme, skulle vara kallt. Sen direkt när Jeanie hade klätt av sig så... hämtade jag en sån här Loka fast det var kranvatten i den för hon dricker ju väldigt mycket kranvatten. Vi har ri... stående rinnande så vi ska få kallt vatten för ljummet vatten smakar inte gott (*skrattar till*) och inte om det står i kylskåpet heller, då smakar det ju plåt (*skrattar till*). Nej, men så vi drog igång där...

FL: Du, jag frågade ju dig vad hon hade på sig när hon åkte iväg.

MT: Ja, hon hade ju den där vita leggingsen och...

FL: Ja, vad hade du själv på dig?

MT: Eh... (*pustar*) Jag hade mina blåa jeans och en randig tröja. Så här kortärmad... hade jag på mig.

FL: Typ t-shirt eller tenniströja eller?

MT: T-shirt.

FL: T: shirt.

MT: T-shirt, ja.

FL: Va... va..

MT: Med ränder på tvären... blå... blå...

FL: Randig, vilka färger?

MT: Blå... blåvita. Ganska urtvättad, solblekt. Har ju suttit nere på fyllekulla i hö... sommar och druckit med Ibbe och mina kompisar som var där. Men jag satte på mig det och så hade jag svarta strumpor på mig, om jag... Det var väl det jag hade på mig för jag... Jag gick ju bara inne då (ohörbart).

FL: Mm.

MT: Jag gick ju aldrig ut.

FL: Och sen satte ni igång och... och dricka (ohörbart)...

MT: ... festa och vi satt och pratade och... jag tror jag hade. Jag hade inga cigaretter kvar så jag blossade ju på hennes den här apparaten och satt där och (*hostar x flera*) för det är ju så jävla... Det är ju o... man är ju ovan vid dom.

FL: Mm.

MT: Så jag röka några, stoppade in en snus. Jag hade inte den då för jag sa till advokaten och köpa det billigaste nu då för Göteborg så va... är... den är ju dyrare. Det duger ju med den också. Så vi drog igång... Sen efter det så fick jag en noja och blev så jävla röksugen så jag sa *Jag går ner och köper cigaretter*. Så jag skulle gå ner och gick ner på byn och...

FL: Vad... eh, du sa... du hade inte riktigt koll på klockan sa du. Finns det nånting...? Du sa att ni tittade på tv-program och serier och såna här saker.

MT: Ja, du vet. Det rullar ju på.

FL: Ja.

MT: Det är ju såna här...

FL: Finns det nånting kring det som gör att du kan komma ihåg...? Ja, vi hade precis tittat färdigt på det eller jag ville se slutet på den...

MT: Nej, det ma...

FL: ... serien?

MT: ... det malde ju på.

FL: Ja.

MT: Det var ju sån här serie du kan...

FL: Nä.

MT: Du kan missa 10–20 tjugo avsnitt och du kan ändå vara med i handlingen och sådär.

FL: Ja, precis.

MT: Dussinserie.

FL: Du ringde inte till nån innan du gick eller...?

MT: Nej, det... Eeeh...

FL: Eller finns det nånting du kan haka upp tiden på?

MT: Nej, jag tror inte det.

FL: Nej.

MT: Ni får titta i min telefon men jag ko... vill inte komma ihåg att jag...

FL: Nej.

MT: För jag var ju relativt berusad för att... jag har märkt det att det att de senaste månaderna, kanske året, när jag började drick så... en öl (*knäpper till med fingrarna*) då slår det ju direkt för mig.

FL: Mm.

MT: Så att jag har väl lägre tolerans mot...

FL: Mm.

MT: Så... eller jag menar det... jag klarar mindre nu när... man har väl krökat ganska rejält.

FL: Ja.

MT: För att...

FL: Men du skulle gå och köpa cigg i alla fall?

MT: Ja, j...

FL: Och vart skulle du göra det då?

MT: Jag gick... Nere i... nere på Ica.

FL: Ner på Ica?

MT: Ja.

FL: Mm. Och hur lång tid tar det ungefär och gå därifrån då till Ica?

MT: (*utandnings-ja*) Ja, fram och tillbaka kanske det tar... ja, jag går inte så fort. Det kanske tar en 35–40 minuter för jag är lite ofärdig och i backarna upp där vid gruvan där får man ju... pusta lite grann.

FL: Eh... när... hur skulle du...? För du sa att do... dom... sista kosingen gick till och köpa ölen där.

MT: Ja. För jag tänkte att jag hade kanske... 50–60 spänn kvar på... där men... jag kollade... gick in på Ica, skulle försöka handla men det gick inte. Så gick jag till turken, du vet den här... eh, Al-afak-affären som ligger på andra sidan av torget och han säljer ju cigaretter också.

FL: Mm.

MT: (ohörbart)

FL: Vi börjar med... Du gick till Ica?

MT: Ja.

FL: Du gick hemifrån?

MT: Ja.

FL: Vad satte du på dig för ytterkläder?

MT: Då tog jag på mig mina skor.

FL: Ja, vad är det för skor då?

MT: Det är ju dom här svarta.

FL: Har du... hade du på dig dom hit eller?

MT: Nej, jag hade bara strumporna på mig.

FL: Okej.

MT: Ja, dom står väl kvar i lägenheten kan jag tänka mig.

FL: Vad är det för skor?

MT: Det är ju såna här typ som... ja, ungefär såna som du har på dig.

FL: Typ gympa... löpadojor?

MT: Gympadojor. Om man säger, det är inget och knyta utan det är bara en sån du drar i.

FL: Såna kardborre eller?

MT: Nej, nej, nej.

FL: Nej.

MT: Det är bara en gummistropp du drar i...

FL: En plös? Okej.

MT: ... och så föser du ner en klack så det spänner åt.

FL: Ja. Vad har du...

MT: (ohörbart)

FL: ... för storlek på dina dojor då?

MT: Eh... fyrti... fyra... fyrti... 44–45.

FL: Ja. Men det står... eh, står det i... Hur stora fötter ha... hade Jeanie då?

MT: Jag tror hon hade 39... 38–39 nånting.

FL: Ja. Så det borde inte vara så svårt och räkna ut vilka skor som är dina då?

MT: Nej, nej, nej. Det är det inte. Hon har ju lite mer häftigare dojor med. Hon har ju

snyggare.

FL: Mm.

MT: Hon har ju både högklackat och... fina såna här med stö... stövelskaft och snörning och...

FL: Mm.

MT: Hon... hon är väldigt mån om sig själv annars.

FL: Mm.

MT: Förutom som nu när Camilla klippte av henne tofsen då för hon var irriterad på den här lill... lilla tofsen hon hade på skallen så på fyllan och villan för några veckor sen så blev hon ju tuperad så hon ser ju ut som ett påskris (ohörbart).

FL: Vad tyckte hon om det då?

MT: Hon tyckte inte om det men jag tyckte hon såg ju vild och vacker ut, ungefär som Kim Wilde. Kommer du ihåg henne? När hon var ung. Hon var ju såhär lite buskigt hår och...

FL: Mm.

MT: Jag tyckte hon blev faktiskt helhäftig. Hon sa det *Jaja, jag är väl... ja, jag är väl glad att jag kan glädja nån* men hon tyckte inte om det själv.

FL: Nej, okej.

MT: Så pratade om att hon skulle gå till frisören och det och fixa till det men... det blev ju aldrig så...

FL: Nej.

MT: ... utan...

FL: Men i alla fall den här dagen så satte du på dig dina gympador och när du skulle gå till Ica. Vad satte du på dig mer då?

MT: Jag tog på mig jeansjackan och mössan och så hade jag ehm... vantarna. Såna här... eh... ja, vad heter dom, dom här fleecevantarna. Svarta...

FL: Mm. Vad är det färg?

MT: ... fleecevantarna.

FL: Svarta?

MT: Ja.

FL: Och mössan? Du visade som en keps, var det, det eller?

MT: Nej.

FL: Nej.

MT: Jag har en keps men jag hade en vanlig sån här mössa på mig. Så vanlig...

FL: Toppluva typ eller?

MT: Toppluva, ja.

FL: Vad är det för färg på den då?

MT: Svartgrå...

FL: Ja.

MT: Lite gråa stänk i.

FL: Och sen knatade du till Ica. Hade du med dig din telefon och sådär eller?

MT: Ja, jag hade med mig telefonen ner...

FL: Mm.

MT: Nej, den låg hemma. (ohörbart)

FL: Så den låg kvar?

MT: (*inandnings-ja*) På fyllan och villan så hade jag nog glömt den.

FL: Mm.

MT: Så jag gick ner, hade bankkortet med mig. Funkade inte, då gick jag i...

FL: Va... var du fra... var du inne i kassan och f... tog cigaretter och försökte köpa dom eller? Kan du berätta?

MT: Nej, jag gick ju (*pustar*)... vad f... jag kommer inte ihåg men jag vet i alla fall jag fick inte med mig cigaretter hem i alla fall då. Jag...

FL: Nej, men när du handlar cigaretter på Ica, hur gör man då?

MT: Då går man ju till den här apparaten därinne. En sån där glasmonter...

FL: Ja.

MT: ... och trycker på och ska du ha cigaretter, snus eller...

FL: Jaha, det finns...

MT: Det är såna här varuautomater...

FL: Ja, ja, ja. Så man behöver inte...

MT: Dom står ju...

FL: ... gå till kassör?

MT: Jo, det behöver du göra.

FL: Ja.

MT: För då får du blippa den här så du får en liten papperslapp. Då blippar du den i kassan så får du ju betala för den.

FL: Mm.

MT: Men det funkade inte. Jag provade och blippa mitt kort också det... det gick inte.

FL: Berätta hur det går till när du kommer till Ica.

MT: Jag går in på Ica, så går jag runt inne. Jag går bakvägen, alltså inte in på framsidan. Jag går in för jag tänkte se om nån utav A-lagarna står därnere, kanske dom har några cigaretter.

FL: Det finns två entréer alltså?

MT: Ja, det finns en... Man kan ju köra runt, du har en stor parkering på baksidan. Det var den vägen jag valde. För där har du gamla... offentliga toaletterna brukar ju A-lagarna hänga till under taket där. Jag tänkte om den var nån av dom som hade några cigaretter men det fanns inget. Jag såg det låg en liten fimp så jag fick ett bloss men det hjälpte ju inte mycket. Så jag gick in på Ica... gick upp, gick in i... kommer upp där vid den här trappan in i butiken, gick fram till den dataskärmen, tryckte på cigaretter, fick en sån här liten lapp, gick fram men det funkade ju inte.

FL: Gick fram till kassan eller?

MT: Ja.

FL: Till kassören där?

MT: Till kassören, ja.

FL: Ja.

MT: Och då sa hon ja *Det blir...* vad var det? 58 eller 59 kronor så jag blippade kortet. Dom har ju bara... då gick det inte igenom så då förstod jag att jag hade inga pengar.

FL: Nej.

MT: Så jag gick ut och tänkte gå till den där turken men jag kom på det att det hj... det hjälper ju inte det här för han är ju hård. Man brukar ju inte få krita där. För jag var väldigt röksugen. Jag hade ju snus men... som storrökare så kan jag tala om för dig att jag kan även använda nikotinplåster och tuggummi och snus och cigaretter och ändå vara röksugen när jag är riktigt uppe i varv.

FL: Mm. Så du tänkte gå och handla på ett annat ställe...

MT: Ja.

FL: ... men du gjorde aldrig det?

MT: Nej, nej. Jag förstod att jag skulle ju inte få krita där och funkar det inte på Ica så funkar det ju inte hos honom heller.

FL: Nej. Så... Men du gjorde ett... ett... Du gjorde ett försök och köpa med kortet och det gick inte?

MT: Ja, ja, ja, ja, ja. Det gjorde jag.

FL: Mm. Vad har du för bank?

MT: Jag har ehm... Swedbank.

FL: Swedbank? Bara Swedbank eller har du nån mer bank?

MT: Nej, jag har Swedbank, Västerås. (ohörbart).

FL: Okej. Jeanie då, vad hade hon för bank?

MT: Hon har väl... (*pustar*) Det vet jag inte. Hon har nån annan typ av dosa och det så jag undrar om hon har Handelsbanken eller nånting.

FL: Mm.

MT: Hon har en sån här bankdosa som är blå eller nån konstig färg på.

FL: Ja, okej.

MT: Så jag tror hon har nån annan bank. Om det är Handelsbanken eller... nån annan.

FL: Ja.

MT: Nordea. Jag vet inte.

FL: Nej.

MT: Jag har aldrig brytt mig om det för att dom enda gångerna jag har använt hennes kort det är när hon ibland då när... vi har handlat och hon...ja, eller jag... hon inte orkar så har jag gått ner och handlat åt henne på Ica.

FL: Mm.

MT: Kanske cigaretter eller mat eller...

FL: Mm.

MT: ... nåt sånt där.

FL: Mm. Träffade ju nån du kände nere på Ica som du pratade med eller?

MT: Nej. Ing... ing... ingen.

FL: Nej. Ka... Den som satt i kassan då, är det nån du känner igen eller?

MT: Nej, jag pratar inte mycket med folk (ohörbart).

FL: Nej. Är det nån som du känner igen som jobbar där eller?

MT: Nej, jag... lägger inte märke till såna saker.

FL: Nej, du kommer inte ihåg vad det var för nån?

MT: Nej, nej.

FL: Nej.

MT: Nej.

FL: Okej.

MT: Nej, dom enda jag pratar med i Kopparberg förutom Jeanie och Sonja och Camilla det är A-lagarna.

FL: Mm.

MT: För jag känner mig trygg med dom.

FL: Mm.

MT: Jag litar inte på folk runtomkring så, jag...

FL: Mm.

MT: Jag har svårt och släppa in på livet.

FL: Mm.

MT: Jag har blivit bränd nära gånger genom åren så att... (*utandnings-ja*) .

FL: Men nu fick du inga cigg i alla fall?

MT: Nej. Jag gi...

FL: Vad gjorde du då, då?

MT: Jag gick hem då.

FL: Raka vägen hem eller?

MT: Ja, det kan man väl säga. Jag gick till John Scott, du vet den här puben på hörnet.

FL: Mm.

MT: Så gick jag och rotade i deras... en utav dom här askkopparna har dom tatt av huvan på men den andra längre ner vid papperskorgen som sitter på lyktstolpen där s... låg en sån här cigg.

FL: Mm.

MT: Så jag fick... fick ett bloss. Jag hade tändare med mig men den... den var så jävla dålig så den gick ju knappt att tända med så jag fick precis glöd på den, så kittade jag tändaren åt helvete för den var ju slut.

FL: Okej.

MT: Vi hade ju en tändare hemma då. Det var ju min andra som jag hade med mig. Jag hade... hade två; en i fickan och en hemma.

FL: Mm. Var det öppet på krogen där eller?

MT: Nej, nej, nej, nej.

FL: Nej.

MT: Det var det inte. La jag inte märke till för jag går ju bara och plockar i askkopparna efter cigaretter.

FL: Mm.

MT: För ibland... ibland när det är fest då kan man ju stå, du vet, feströker och så slänger dom och så kan det vara en sån här cigg ibland vet du.

FL: Mm.

MT: Det är ju bra för oss som har dåligt med pengar så...

FL: Mm.

MT: ... varenda morgon när... ibland när jag bodde hemma så gick jag dit tidigt på morgonen och letade pant och plockade cigg. Jag kunde komma med en hel näve med långa fimpar ibland...

FL: Mm.

MT: ... när jag inte hade cigaretter.

FL: Ja, men så där träffade du inte på nån heller då?

MT: Nej, nej, nej, nej.

FL: Nej. Du...

MT: Det var ju bil...

FL: ... nä...

MT: ... det var ju bilar och sånt runtomkring men...

FL: Ja.

MT: ... jag la ju inte märke till nå' folk.

FL: Nej. Du, när du gick...

MT: Inte nåra utav mina vänner, varken Svenne eller Pelle-plutt eller nån utav A-lagarna.

FL: Nej. När du gick hemifrån, vad gjorde Jeanie då, då? Du skulle gå och köpa cigg. Vad gjorde hon?

MT: Troligtvis så satt hon ju och drack.

FL: Mm. Det är inte nåt som du säkert kommer ihåg om... om det var så eller?

MT: Nej, men hon var vaken i alla fall och satt halv... såhär halvlåg i soffan och hon hade en öl på bordet och jag sa *Nu går jag ner och får tag i cigaretter* sa jag. *Åh, öh... gör du det...* Hon var lite såhär salongsberusad.

FL: Mm.

MT: För det slår ju hårdare på henne i och med att hon har ju mediciner också så det...

FL: Ja. Hu... hur var du sj... du sa att du själv var lite slirig då redan eller?

MT: Ja, jag var lite slirig men jag... men var ju redig, jag kunde ju gå i alla fall.

FL: Mm.

MT: Det blev väl lite såhär men det...

FL: Ja. Men du, den där soffan som hon satt och sov i. Är det samma soffa som hon hittades i sen eller?

MT: Ja, det... var där jag hittade henne.

FL: Mm.

MT: För om dagarna så ligger hon ju i borte delen vid fönstren för den... det är ju hennes och... (*harklar sig*) bullat upp med kuddar där så hon ligger så jävla bekvämt där. Och sen...

FL river av ett pappersark

FL: Du kan rita rummet där. Så ritar du sofforna och det som du pratade om.

MT: Du menar hur rummet ser ut?

FL: Ja.

MT: Jaja. Vi har ju då... det är ett ganska rektangulärt rum såhär... Nu ritar jag inte ordagrant. Här står nåt hörnskap... här har du ett hörnskap då. Sen har du... här i andra änden har du ju tv:n stående på ett bord.

FL: Du kan skriva tv också.

MT: Tv då... Här har du sen faktiskt bara... det är en soffa, den står... och den är såhär. Den är ganska lång, den är ganska lång. Den går inte ända fram men det är en soffa här då i alla fall och det är en sån här stor soffa så hon ligger ju här.

FL: Är det en sån divansoffa som är som ett...?

MT: Nej, det är ingen... det är ingen som ser ut såhär så att du har så. Att den ser ut som en divan såhär.

FL: Nä.

MT: Utan det är alltså en helt vanlig soffa.

FL: Mm. Mm. Mm.

MT: Den har en rygg där...

FL: Ja, för du ritade den nästan som en banan här.

MT: Ja, men den är ju så. Den är ju som bananformad.

FL: Jaha. Mm-hm.

MT: Men det är ju inte... det är ju ingen riktig hörnsoffa så utan det är ju en soffa som är halvsvängd såhär.

FL: Rund där. Okej.

MT: He... hela vägen.

FL: Ja.

MT: Och hon ligger ju här då. Det är ju hennes favorithörna.

FL: Mm.

MT: Och här har vi soffrumsbordet står här och det är ju hennes grejer här, fullt belamrat med grejer, det är ju både rökapparater och här ligger papper och räkningar...

FL: Du kan skriva bord.

MT: Bord, ja. För hon lägger allting på bordet. Hon har hela sitt liv nästan på bordet. Hon har räkningar och hon har... ditt och datt och papper och noteringar och koder och...

FL: Så kan du skriva en pil och...

MT: Skri...

FL: ... sen kan du skriva J... eller du kan Jeanies plats eller nåt.

MT: Jag skriver bara... Je-ani stavar hon det... plats. Och här är ju min plats då, för jag brukar ju ligga i den här delen här så att jag har ju en kudde här och så sträcker jag ut mig här mot...

FL: Kan du skriva där också.

MT: Skriver jag Stefan här bara. Det är inte riktigt rakt det rummet för du har... här i dörren är det lite välvt såhär.

FL: Ja, det behöver inte va...

MT: Nej, nej.

FL: ... men så att jag förstår på ett ungefär.

MT: Sen har du ju sovrummet här, där har du ju en säng men där sover ju hon ibland.

FL: Mm. Men när du...

MT: Men oftast...

FL: ... gick hemifrån nu då, vart var hon då?

MT: Då låg hon här och halvlullig då... Hon var vaken i alla fall när jag gick.

FL: Mm.

MT: Och... vad hade hon mer? Hon hade sina vattenflaskor sen kommer jag ihåg... hon låg där, jag sa *Hej då, älskling! Nu går jag. Öh jaaa, går du, jahaaa...* (förvränger rösten och låter berusad) Hon var lite lullig men hon förstod ju vad jag sa i alla fall.

FL: Mm. Men hur är det med... med lås och sådär och dörr till lägenheten och så? Är det en...

MT: (hostar)

FL: Är det en dörr som man måste låsa med nyckel eller är det en dörr som man bara...?

MT: Utifrån från du låsa med nyckel. Du kan inte slå igen den och låsa ute dig.

FL: Det kan man inte? Nej.

MT: Det är en sån här kolv som du måste...

FL: Ja, precis.

MT: Du måste vrida om inne eller vrida om ute.

FL: Ja, precis. Och sen är det en trappa ner och sen är det en entrédörr där har jag förstått det som.

MT: Ja, ja, ja.

FL: För det som... som ett flerfamiljshus.

MT: Ja, det är tre lägenheter.

FL: Ja.

MT: En i botten och två däruppe. En trea och så en tvåa, som Jeanie har, däruppe.

FL: Mm. Så in till den lägenheten där ni var så... så låser man med nyckel?

MT: Ja, när du vrider om från insidan.

FL: Mm.

MT: Men utifrån får du låsa med nyckel.

FL: Ja, precis. Och hur är det med...

MT: Men när J...

FL: ... entrén därnere?

MT: Den brukar Camilla och Sonja låsa... eller Camilla brukar låsa den på kvällen vid... när hon har varit ute sista svängen med hundarna på kvällen...

FL: Mm.

MT: ... så låser hon.

FL: Mm. Så den måste man låsa manuellt, det är inte en sån med portkod och grej...?

MT: Ja, det är ju som dom andra... Det är ingen portkod utan...

FL: Nä.

MT: ... det är en nyckel utifrån och det är ett vanligt sånt här dörrvred.

FL: Mm.

MT: Sånt här nyckelvred på insidan.

FL: Mm. Hur är det med nycklar hit då, har du nycklar så du kan komma och gå?

MT: Nej, jag har inga nycklar utan det är bara Jeanies nycklar.

FL: Så... och hur många nycklar har hon, vet du det?

MT: (*pustar*) Tre eller fyra nycklar på en och samma knippa.

FL: Alla likadana?

MT: Nej, jag tror hon har en till dörren, en till entrédörren och så har hon en till tvättstugan. Den där fjärde om det är kopia, hon har nog säkerligen två till lägenhetsdörren tror jag.

FL: Mm. Men du har ingen...

MT: (ohörbart)...

FL: ... egen nyckel?

MT: Nej, nej, nej. Jag har bara mina nycklar.

FL: Okej.

MT: Jag har den gamla nyckeln till min lägenhet till ut... ytterdörren för dom bytte lås. Sen

har jag min lägenhetsnyckel och nya ytterdörrsnyckeln och tvättm... tvättstugenyckeln. Jag tror det är tre eller fyra på min...

FL: Mm.

MT: ... lilla knippa.

FL: Men... så när... när hon gick iväg med... med färdtjänsten... eller åkte iväg...

MT: Ja, då låste inte hon utan för hon visste ju att var hemma så att...

FL: Ja.

MT: ... hon bara gick iväg.

FL: Ja.

MT: Hon sa bara hej...

FL: Ja.

MT: Hon sa bara hej och så...

FL: Och när du gick iväg till Ica och... och skulle handla...

MT: Nej, jag låste inte heller utan då... stängde jag bara... bara stängde igen dörren om man säger så.

FL: Ja. Mm.

MT: För det... Så länge vi är vakna på dagarna. Det är när vi inte ska ut nåt mer på kvällen, då brukar hon eller jag vrida om...

FL: Mm.

MT: ... dörren och låsa.

FL: Mm.

MT: För att ibland kan ju (*skrattar till*) Sonja och Camilla knacka på och då vill ju inte... ifall vi gör nåt intimt och det händer nån gång ibland så vill vi ju inte att dom ska komma upp.

FL: Nej, men det är väl klart.

MT: Ja.

FL: Mm.

MT: För dom... dom brukar springa i trapporna. Det har dom gjort hela hösten och...

FL: Mm.

MT: Det har vart hyfsat god grannsämja.

FL: Ja, och då sa du att fram och tillbaka till Ica cirka 35–40 minuter.

MT: Ja. Men jag går ju inte speciellt fort.

FL: Nej. Tror du att det kan ha varit så länge som du var borta ungefär eller?

MT: Jag tror det.

FL: Ja.

MT: Jag har ingen koll på tiden eftersom jag ingen klocka har så.

FL: Nej, men du gick till Ica, försökte köpa cigaretter, det gick inte, du letade fimp och sen gick du tillbaka till Malmvägen?

MT: Ja. Ja.

FL: Malmvägen.

MT: Skulle gått in på turken på eller Al-afak som han heter, vi kallar han för turken. Den utländska affären.

FL: Mm.

MT: Men jag kom på det att det var ingen idé för att vi brukar inte få krita där ändå.

FL: Nej, och telefonen hade du kvar... låg kvar i lägenheten?

MT: Mm.

FL: Så du försökte inte ringa till nån eller SMS:a nån eller svara på nåt eller?

MT: Inte vad jag vet i all... vet i alla fall.

FL: Nej. O...

MT: Jag var rätt så lullig själv eller lullig var jag ju men jag var ju inte oredig om man säger så.

FL: Nej. Och när du gick iväg till Ica, mötte du nån av dom andra boende i huset eller...?

MT: Nej, nej, nej, nej, nej. Jag... jag hörde hundarna brumma till, dom skällde. Det brukar dom göra när vi går i trappan.

FL: Mm.

MT: Så jag bara gick ut genom dörren och...

FL: Och när du kom tillbaka?

MT: Då... tänkte jag, nu ska jag skoja med hundarna så jag smög uppför trappan för det är en liten sport det där serru. Ibland klarar jag hela vägen upp men när jag tar i våran dörr däruppe och öppnar då suger det till i dörren därnere, då doom-doom (*skäller som en hund*). Då

börjar hundarna. Det är en liten sport där och se om man klarar det eller om det... Men det gjorde jag, ja.

FL: Så du smög uppför trappan?

MT: Ja, jag smög och så försiktigt öppnade Jeanies dörr.

FL: Hur gick det med hundarna då?

MT: Dom skällde inte.

FL: Okej.

MT: Sen stängde jag dörren, klickade igen den. Alltså inte låste, bara klickade den i dörrsmygen. Ropade *Hej, nu är jag hemma! Hej älskling!* Eller nånting. Hörde ingenting. Jag tänkte hon ligger väl och sover. Gick till köket och tittade, sneglade in i sovrummet, såg inga ben där för man får ju titta ganska långt in om man ska se hela henne men så såg jag henne i vardagsrummet och då... då var det precis som att det svartnade för mig. Jag vet inte vad som hände, jag bara instinktivt bara fram *Hallå! Hallå! Hur är det med dig?* Och så ut med den där jävla kniven och så bara äääähhh... började jag fippla med den här och så... det började rinna och så gick jag ut i köket, letade trasor men jag hittade ingenting och... sen så försökte jag med det här HLR och jag ringde 112 och... dom... dom var med mig i... i luren tror jag hela tiden.

FL: Mm.

MT: En bit i alla fall vad jag kommer ihåg för det...

FL river av ett pappersark

MT: ... det är så suddigt alltihop den där sista biten där.

FL: Om du ritar... Nu har du ju ritat själva det här rummet så vi kallar det för var... är det vardagsrummet eller?

MT: Eh, det är vardagsrummet.

FL: Ja. Om du ritar liksom lägenheten och hur det ser ut där man kommer in och så.

MT: Hur jag? Eh... jaja.

FL: Det behöver inte vara skalenligt.

MT: Nej, nej, nej, nej, nej.

FL: Bara på ett ungefär.

MT: Men här har du i alla fall eh... här kan vi göra en pil för här är ju dörren in då. Så har du som ett... en hall här. Här står det lite grejer. Här har du en hatthylla. Jag skriver HH här så du vet det.

FL: Mm.

MT: Här har du en dörr... eller här har du garderober. Där är väl dammsugare och gamla

kattskåpet där hon hade... Sen har du... nej, vänta det var helt fel... Nej, det stämmer. Du har ju garderober här, vi kan skriva... kan ju skriva G här då så du vet att det är garderober.

FL: Mm.

MT: Sen...

FL: Du kan göra den lite ö... liksom översiktlig.

MT: Jaja. Och här har du...

FL: Så. Bara så jag får en uppfattning om rummen och...

MT: ... här har du toan.

FL: Mm.

MT: Toan är där, dusch där... eh... tvättstället där och här har du en öppen yta här med glas häremellan. Alltså (ohörbart).

FL: Du kan skriva toa bara.

MT: Mm. Toa, ja. Sen har du... här har du ett stort köksyta. Här har du då en dörr in till sovrummet, där har du en dörr... Jag skriver SR... R där i... Här har du... dörr in till vardagsrummet, VR. Här står det massa grejer på golvet vid väggen mot... Fönster har du här. Sen har du en dörr ut på altanen. Du har en altan här med räcke. Den blev inte riktigt skalenlig men den finns där.

FL: Mm.

MT: Här har du... på andra sidan här då så har du... nu ska vi se... du har ett skåp uppepå, skåp nere, du har en glasspis. Här har du en bänk, diskho där. Här har du en bänk här också och här har du ett kylskåp och sen har du en vägg här och sen har du... rakt ut så har du... Här kommer altandörren då, så den kommer här ungefär. Så blir det väl på ett ungefär.

FL: Mm.

MT: Så det här är ju en ganska stor öppen yta. Här står nå... ska vi se, nån sän här byrå och här i hörnet har hon nåt kapprum fullbelamrat med grejer och vardagsrummet det tillkommer. Jag kan ju rita till det här om du vill.

FL: Mm.

MT: Här har du ju vardagsrummet då. Nu ritar jag bara lite schematiskt... och här har du ett fönster, tv. Här har du hörnskåpet där, sen har du soffan kommer här, sen har hon nån data... det glömde jag rita in... Hon har nåt databord här med nån speldator. Här har hon tv och där har vi... bordet. Nu ser inte hur... nästan hur jag ritar för här har du i alla fall dubbelfönster i alla fall (ohörbart).

FL: Okej.

MT: Där har du vardagsrummet i detalj. Här har du bara lite mer sådär...

FL: Mm.

MT: kla... kladdig över.

FL: Så när du kommer in... När man kommer in här i hallen...

MT: Då f...

FL: ... då ser man inte rakt in i sov... i vardagsrummet där hon... den här soffan och det är eller?

MT: Jag ser... Om du tänker jag står här... Om vi säger att jag står här vid ytterdörren (ohörbart) Johan, så ser jag ju... jag ser alltså min del av soffan där jag ligger...

FL: Mm.

MT: ... för man ser ju ryggen på den men jag ser inte bort i svängen här var Jeanie ligger.

FL: Okej.

MT: För jag ser... jag ser en bit av, vad heter det... eh, bordet och jag ser min del av soffan och svängen där jag brukar ligga men jag ser... jag ser hennes fötter... men jag ser inte hennes fötter för hon hade väl nå... täcke eller nåt skit över. Jag slängde bort det när jag... Så jag går in i köket och ser henne där... inte där. Tittar in i sovrummet. Det har du ju här då, sovrummet då och så är det ju säng här och garderob med spegel där och här står något sånt här katträd och (ohörbart).

FL: Vad jag funderar är väl lite bara varför hon... hon... du lämnade ju henne här sist och hon verkar ju ha...

MT: Jag lämnade henne där, hon ligger ju alltså...

FL: Ja, varför du inte började med och titta...

MT: Nej, jag tänkte... jag lå... jag trodde först att hon hade gått ut i köket eller att hon hade gått och lagt sig eller nåt så jag sneglar och tittar såhär där, gick jag där och sen såg jag ju då benen och...

FL: Mm.

MT: ... henne, så gick jag ju in i vardagsrummet då och hittade henne liggande där... (ohörbart).

FL: Mm. Du... du kommer hem och dörren är öppen, du ropar på henne och...

MT: Ja, f...

FL: ... och tittar efter henne. Svarar hon nånting?

MT: Nej, jag får inget svar.

FL: Nej. Och så går du in i vardagsrummet?

MT: Nja, jag tittar runt först och såhär och sen går jag in i vardagsrummet ganska (ohörbart).

FL: Mm. Beskriv... så gott du kan nu vad det är du ser när du kommer in där.

MT: Jag ser Jeanie ligga på soffan ungefär som hon alltid brukar ligga, lite aah... såhär. För när hon...

FL: Nu... nu visade du ungefär som att hon låg på sidan? Kommer du ihåg om hon låg på sidan eller hur hon låg?

MT: (*viskar*) Nä, jag kommer inte ihåg. Hon låg... ja, vad ska jag säga? Hon lå... och så låg hon med huvudet snett. Jag vet inte om hon låg lite snett så jag... jag kan inte minnas det. För det var precis som att när jag såg... jag såg eh, att hon låg där och det var rött, lite rött där och det var då jag såg kniven. Jag tänkte vad i helvete...

FL: Du pratade om nåt täcke nu...

MT: Ja. För täcket det låg ju nere i svängen och det slängde jag ju undan.

FL: Vart låg det sa du?

MT: Det låg i svängen, om du tänker dig här, där var jag brukar ligga så hon hade troligtvis... här får rita till det... Hon hade troligtvis sparkat sig den här...

FL: Hade hon det täcket när du gick eller?

MT: Ja, hon hade det över sig... eller halvt över sig. Ja, hon hade det upp till...

FL: Mm.

MT: ... här i alla fall...

FL: Mm.

MT: ... på benen för hon fryser väldigt mycket om benen.

FL: Vad är det f... Hur ser det täcket ut?

MT: Det är flerfärgat, äldre, fluffigt, ganska varmt...

FL: Flerfärgat...? Vilka färger?

MT: Det är rött, ljusgult och lite bla... blått. Blandade färger.

FL: Har ni flera täcken i... i... brukar ni ha flera i vardagsrummet?

MT: Ja, hon har ju ett inne i sitt sovrum som jag inte kan använda. Det är fruktansvärt varmt. Det är mörkt... mörkrött, brunt. Nästan som vinrött nästan... ja, jag ser inget här men det... det är mörkare än det där i alla fall och eh... jag fick undan det och gick fram och tog kniven och slängde den och jag började greja...

FL: Ja.

MT: ... ja, hur är det med dig och...

FL: Du... du nämner den här... har nämnt den här kniven flera gånger.

MT: Ja.

FL: Ja. Och så säger du att du drar ur den eller rycker ur den, eller?

MT: Ja, jag drar... jag rycker eller drar ur den, ja.

FL: Ja. Vart är kniven nånstans?

MT: Den sitter här i... nånstans.

FL: Nu visar du under din vänstra liksom bröst...

MT: Ja, den...den sitter här nånstans. Jag... jag kan inte tänka klart. Jag ser bara... jag drar bara ut den. Läger den där och sen...

FL: Mm.

MT: ... ser jag att det börjar och... och rinna lite så jag försöker och göra som en (ohörbart) jag måste tänka jag måste så jag... jag vet inte vad jag gör, om jag tar med mig kniven eller om jag lägger den i köket eller vad jag gör men jag s... går ut i köket, försöker få tag i några handdukar...

FL: Du... ja...

MT: ... trasor men...

FL: Vad är det för...?

MT: ... jag hi...

FL: Vad är det för kniv?

MT: (*pustar*) Nån gråaktig, jag vet inte. Jag lägger... la inte märke till det. Det slog slint i skallen på mig. Jag bara såg den. (ohörbart)

FL: Kän... kände du igen den som... som nån av era knivar eller...

MT: (*suckar*)

FL: ... nån som ni har använt eller?

MT: Ja, jo, jo, jo, det är ju... Hon har ju ett stort knivset i sina lådor. Hon har ju småknivar, stora och... har ju breda kockknivar och allt möjligt för hon var ju... en gång i tiden var hon ju väldigt glad i och laga mat.

FL: Mm.

MT: Så hon hade ju väldigt mycket knivar och... ja, maskiner och verktyg men hon fick ju lämna mycket i Mossgruvan när hon flyttade därifrån.

FL: Men när du går fram till henne då och kniven där du drar ur den, pratar du med henne då eller?

MT: Nej, jag försöker bara...

FL: Svarar hon då?

MT: ... *Hallå Jeanie?* Jag ser kniven, jag drar ut den...

FL: Mm.

MT: Och jag gör ju... försöker och... jag ser hon har ögonen öppna så jag tänkte hon lever så jag började ju såhär och... och det här och täta för här så det... det rinn... det rinner inte mycket ur... ba... det bara... det bara rinner. Det sprutar alltså inte så jag bara gör så och lägger för sen... försöker jag då och täta emot och... då gör jag ett tryck och känner bara (*gör utandningsljud x 2*) så jag hör ju att hon... det går ju igenom att hon... det verkar ju när jag trycker i alla fall men så inser jag att jag måste väl ta mer trasor och grejer så jag går och letar trasor och hittar inga så jag går in igen och försöker och sen ringer jag 112.

FL: Mm. Tillbaka igen. Du kommer in, du ser att det sitter en... en kniv här...

MT: Mm.

FL: ... i bröstet på henne...

MT: Ja.

FL: ... och du drar ur kniven.

MT: Jag drar ur den, ja.

FL: Vad händer sen?

MT: Sen ser jag att det... jag sl... slänger den på bordet... eller lägger den nånstans, jag vet inte vad jag gör med den men i alla fall jag koncentrerar mig på henne och försöker och... Jag ser det rinner ju lite där för det var kniven satt.

FL: Mm.

MT: Så jag försöker och lägga... ta hennes blus och gör såhär men den blir ju blöt. Sen tar jag... jag vet inte om jag får med mig kniven ut i köket eller om jag gör nåt, jag... jag är inte riktigt klar i huvudet när det här händer för det kommer som en jävla chock det här när jag ser henne ligga där så jag går i alla fall ut i köket, vet jag, och försöker få tag i nåra trasor, hittar inget. Sen går jag tillbaka till Jeanie och påbörjar dom här hjärtkompressionerna, det här try...

FL: Okej. Vad är det för trasor du letar efter eller vart letar du efter dom?

MT: Letar efter bara nåt och ta i...

FL: Ja.

MT: ... och nåt och... jag hade tänkt och ta min egen tröja och bara slänga på men den var ju... den hade jag ju kunnat riva sönder men jag... jag koncentrerade mig på och försöka få igång henne igen istället. Jag var ute... jag fladdrade runt i köket såhär ba... Du vet hur man blir, man blir helt konfys...

FL: Mm.

MT: ... när man hittar sånt där. Hittar nån på det sättet.

FL: Men du sa att du... att du tryckte och att det började rinna blod...

MT: Nej, när jag drog ut kniven...

FL: Mm.

MT: ... då rann det ju lite grann.

FL: Ja.

MT: Men sen när jag började då rann det ju inte så mycket, det var bara... kom lite grann på tröjan...

FL: Mm.

MT: ... när jag... när jag, vad heter det, tryckte på henne och sen när jag (*utandning*) blåste så såg jag ju att det... det rann lite ur det här såret då...

FL: Mm.

MT: ... där jag hade tagit ur kniven. (ohörbart)

FL: Mm. Så det försökte du göra innan du gick ut i köket för och hämta trasor?

MT: Jag försökte några gånger.

FL: Mm.

MT: Jag tänkte man måste ju försöka för jag menar... det kan ju gälla sekunder det där men sen så... lyssna... jag lyssnade inte utan jag lyssnade efter andningen för jag blåste in. Hon andades inte, jag... blåste tre eller fyra gånger. Jag vet inte vad det var. Gjorde nåra gånger till sen gick jag ut i k... köket och försökte leta trasor och lägga över för det... det rann ju då lite grann när jag... så fort jag tryckte så kom det ju lite. Så jag var ju (ohörbart)...

FL: Lite...? Är det blod du menar då?

MT: Blod, ja.

FL: Mm.

MT: Jag var ju rädd att hon skulle förblöda men jag... hittade inga trasor så jag koncentrerade mig på och försöka få igång henne istället eller hålla henne vid liv. För det har jag fått lärt mig som bussförare att även om man inte får igång hjärtat så det här är ju ganska viktigt för då cirkulerar det ju runt, då kan man ju minimera hjärnskador och...

FL: Hur... ja, och hur länge höll du på?

MT: Jag höll på tills dom här grabbarna ifrån ambulansen kom.

FL: Mm.

MT: Då...

FL: Så du började... du började... efter att du hade letat efter tre.... trasor gick du tillbaka och så höll du på med HLR då på henne?

MT: Ja, det höll jag på med fram tills (ohörbart).

FL: Ja. Är det hjärtkompressioner och inblåsningar du menar?

MT: Ja, jag försökte då trycka så gott jag kunde.

FL: Ja. Så hur... När du...för du hade svårt och beskriva hur... hur hon låg eller hur det såg ut när du kom in där.

MT: Mm.

FL: Men hon låg ner i soffan i alla fall?

MT: Ja, hon låg ju ner i soffan, gjorde hon.

FL: Ja. Och du... eh, när du gjorde kompressioner och när du gjorde inandningar...

MT: Ja.

FL: ... hur låg hon då?

MT: Då låg hon... då hade ju jag ju rätat upp henne lite. Hon hade ju... eller jag hade rätat hennes huvud i alla fall så jag kunde komma åt och (*andas ut och hostar till*) blåsa.

FL: Mm.

MT: Men jag rörde henne inte annars för jag visste ju inte om jag kunde förvärra nånting så jag bara lät henne ligga, så jag bara... tog tag i huvudet och så bara (*blåser ut luft med munnen*) och så... men jag glömde... jag gjo... jag blåste ju med munnen över på både mun och näsa. Jag försökte så att...

FL: Mm.

MT: ... jag nöp aldrig för näsan utan jag blåste över bägge och så såna här kompressioner hela tiden.

FL: Mm. Men så förutom att du liksom har flyttat eller vridit på hennes huvud, har du liksom lyft på henne? Har du vänt på henne eller gjort nånting sånt innan ambulanspersonalen kom?

MT: Inte... inte vad jag kan minnas.

FL: Nej.

MT: Men som jag sa, det är som ett svart eh, töcken allt det här för jag... jag vet bara, jag går in i min roll och försöker hjälpa henne.

FL: Har du fått utbildning i... HLR som du säger?

MT: Eh, jag blev färdigutbildad bussförare hösten 2015 så jag fick lära mig om HLR och lite

sånt där. Det får ju... alla yrkesförare får ju lära... och även ni inom polisen får ju lära sig det.

FL: Var det nå... Alltså vad var din uppfattning kring henne när du hittade henne där, att hon...att hon...?

MT: Jag såg ju att ögonen var öppna så jag tänkte hon lever för jag såg det...

FL: Mm.

MT: ... glimrade ju i ögonen på henne så jag försökte ju och... Men troligtvis var det väl bara en illusion. Hon var väl borta (ohörbart).

FL: Kände du efter nån puls?

MT: Nej, jag gjorde inte det. Jag tänk...

FL: Lyssnade du efter andning?

MT: Ja, jag gjorde det e... en... några gånger då efter jag hade komprimerat så...

FL: Mm.

MT: ... hörde jag bara höööh (*lång utandning*) men sen så stannade det ju vid det, för det var väl den sista luften som g... gick ur då så jag försökte igen och då hörde jag ju hela tiden höh-höh-höh-höh (*flåsande ljud*) men...

FL: Kä... hur kändes hon i... i kroppen? Var hon varm eller var hon kall eller?

MT: Hon var varm var hon.

FL: Mm.

MT: Hon var... normal. Hon är ju ibland både kall och varm, hon fryser och svettas men hon var inte svettig vad jag kan se.

FL: Mm.

MT: Vad jag kommer ihåg, utan jag bara koncentrerade mig på det här. Hon var ju inte... Jag kände ju inte var... Hon var ju inte, vad heter det, varken kall eller varm. Hon var... hon var bara normal.

FL: Mm.

MT: Förutom att det var fuktigt men det var ju blodet då som...

FL: Mm. Och i vilket skede kontak... ringer du SOS då? Eller ringer efter hjälp?

MT: Rel... jag tror jag ringde relativt omedelbart när jag kom hem... eller jag märkte detta. Jag gjorde några blåsningar och tryckningar och (*blåser ut luft med munnen*) såhär och ropade på henne *Jeanie*? Nej, det hände ingenting. Så jag fortsatte med det här, sen ringde ju jag 112. Kommer inte ihåg om det var på min eller hennes telefon men jag vet jag ringde i alla fall.

FL: Mm. Och sen, uppehöll du kontakt med dom på SOS fram till dess att ambulansen kom eller?

MT: Ja, dom... Jag vill tro det i alla fall för jag hade väl (*pustar*)... Jag vet inte om jag hade laddat telefonen men jag... Det får ni titta men jag... jag vill minnas att dom var kvar för jag var ju inte helt nykter. Jag kommer ju inte ihåg heller...

FL: Nä.

MT: ... utan jag koncentrerade mig på det här och (*blåser ut luft med munnen*) och sen hade jag väl... Jag hörde vad dom sa och dom sa jag skulle göra fem och (ohörbart) och sen (*blåser ut luft med munnen*) och så var det såhär, jag... fortsatte med det tills ambulansen kom.

FL: Mm. Den här kniven då...

MT: Ja.

FL: ... som... som du drog ur henne där.

MT: Ja.

FL: Vart tog den vägen?

MT: Det kommer jag inte ihåg, jag... om jag la den på vardagsrumsbordet eller i köket. Jag kommer inte ihåg.

FL: Har du nån uppfattning om... kring...

MT: (*inandnings-nej*) Nej. Nej.

FK: ... vad det var för färg på... på själva skaftet eller vad det var för typ av kniv eller hur stor den var eller?

MT: Nej, jag... jag har ingen... jag har ingen som helst för det svartnade helt för mig. Jag bara... Det gick som bara på automatik. Jag försökte bara hjälpa henne.

FL: Mm.

MT: Så gott jag kunde.

FL: Har du rengjort nån kniv eller har du gjort dig av med nån kniv eller?

MT: Nej, nej, nej, nej, nej. Det tror jag inte i alla fall.

FL: Nej. Så den k...

MT: För det skulle jag ju aldrig göra för jag menar...

FL: Nä. Och det har inte varit nån annan i lägenheten mellan det att du kom hem och fram till det att polis och ambulans kom?

MT: Nej, nej, nej, nej.

FL: Nej.

MT: Absolut inte.

FL: Så den kniven...

MT: Det tror jag inte i alla fall.

FL: Nej. Så den kniven som i så fall satt i Jeanie, den måste finnas kvar i lägenheten?

MT: Det måste den göra.

FL: Ja. Fast du kan inte säga vart?

MT: Nej, för jag var så... uppe i gasen med det här och berusad så jag... jag... jag tänkte nog inte f... Jag uppfattade inte situationen helt klart. Jag vet bara att jag gick in...

FL: Mm.

MT: ... och försökte hjälpa henne så gott jag kunde med dom kunskaper jag har... Det...

FL: Vad tänkte du när du såg henne?

MT: (*suckar*) Jag kände en tomhet, frustration, rädsla... jag var rädd att jag hade ta-tappat henne, jag... enda jag älskade som jag hade vågat öppna mig för. Det... Jag vet inte vad jag tänkte, jag... Sen i bilen på vägen ner då kände jag bara det att... (ohörbart) i polisbilen att jag hade förlorat allting i... återigen. Kände mig som en jävla loser. Jag visste inte var jag skulle ta vägen, jag... (*suckar*) orkade inte bry mig när jag satt i polisbilen och sen när ambulansen tog över och polisen tog bort mig då i lägenheten... (*suckar*) Jag kände mig förvirrad, jag... visste inte vad jag skulle tro. Jag blev bara så jävla besviken på mig själv att jag inte kunde göra mer för... Varför skulle jag gå och köpa cigaretter? Jag kunde väl för fan vart hemma istället (*pustar*). Då kanske hon hade levt idag. Då kanske det hade vart jag som hade suttit med kniven istället.

FL: Vad tänker du att det är som har hänt då?

MT: Jag vet inte. Jag får fram ett scenario i huvudet men mitt huvud ska ni inte lita på för jag... jag har såna hemska mardrömmar på grund av mitt dåliga psyke ibland och det har inte gjort saken bättre det här med... Jag har ju haft självmordstankar som du vet sen jag flyttade upp och långt innan och... ibland så får jag ju tankar om och gå till tåget och sätta mig. Jag har folk som styr mig och gå dit och... Men det har ju aldrig hänt nåt. Jag menar jag har ju bara gått dit och ställt mig och satt mig på tågspåret... men jag har ju vänt. Det har alltid varit nån som har pratat i skallen på mig tillbaka när jag... Men det här med Jeanie det känns... Jag fick... Det kändes bara tomt. Det kändes bara... Vad ska jag säga? Sådär fruktansvärt tomt. Jag blev kall. Jag kände, nu har jag förlorat allting igen. Vad i helvete ska jag göra nu?

FL: Men vad tänker du...

MT: Jag kände en sån här jävla maktlöshet.

FL: Mm. Men om jag... om...

MT: Jag kände hela livet bara...

FL: Ja.

MT: ... rann ur fingrarna på mig och jag skulle vilja hoppa från balkongen rätt ner i asfalten. Jag hade återigen förlorat nånting som betyder jävligt mycket för mig.

FL: Mm.

MT: Det var...

FL: Men har du nånting och göra med det som hände med Jeanie?

MT: Nej, jag har ingenting med det och göra... Jag älskade ju henne.

FL: Mm. Finns det...

MT: Jag ville ju inte göra henne nåt illa.

FL: Nej, och då måste du ju... Vad tänker du... Vad är... Vad tänker du är som... Vad är det som har hänt henne då?

MT: Jag har faktiskt ingen aning. Jag kan inte tänka mig nån som vill göra henne nåt illa.

FL: Nej, för under det... under 35–40 minuter som du går och handlar cigaretter på Ica...

MT: (*inandnings-jo*) Ja. Då bör det ju...

FL: ... så ska ju det... s...

MT: ... ha hänt nånting.

FL: Ja, och då... Du måste ju ha...

MT: För när jag kommer hem så (ohörbart) Jeanie...

FL: ... massor med funderingar i så fall kring vad det är som skulle ha kunnat hänt.

MT: Visst har jag det. Jag sitter på och funderar på om det kan vara... eh (*pustar*)... kan vara nån... bara nån som har kommit in eller gjort nåt. Jag vet inte. Det kan vara nån... Jag kände ju inte Jeanie så bra och jag vet ju att... Vi har ju inte pratat så mycket om hennes bakgrund förutom att hon var groupie hos Kiss som hon säger och det kan jag ju tro för hon har ju bilder. I... Hon har ju berättat hon har åkt med dom runt men jag har ju aldrig haft... eh... Vi har aldrig haft besök av nån av hennes vänner eller nån annan förutom Sonja och Camilla och... Den här Salomon har varit uppe nån gång. Han bjöd på en flak öl för nån månad sen, då var ju han med också... Sonja och Camilla... Men jag kan inte tänka mig. Jag kan inte i min vildaste tanke tänka mig nån som har velat göra det här. Det finns ju personer som hon handlar narkotiska preparat av. Alltså Oxycontin och det här andra hon köper av en människan, jag tror... jag vet inte vem det är. Det är bara jag spekulerar för att dom här månaderna nu som... sen... sommaren då har hon ju sjunkit mer och mer och behövt mer och mer tabletter så hon har ju köpt så hon har ju knappt haft råd och köpa mat stackaren. Men jag har ju låtit henne hållas, hon... Har väl märkt att hon har mått bra av det.

FL: Mm. Men vilka...

MT: Och jag tänk...

FL: ... är dom här personerna som hon handlar av då? För Kopparberg är ju inte så stort så det måste ju nästan vara några som du känner till.

MT: (*pustar*)... Hon har ringt nån som heter Annelie nån gång men jag har aldrig träffat henne själv för att ibland så har vi legat i telefon och... och hon har legat med högtalaren på i soffan där i sitt hörn och pratat med henne och en gång så var väl jag inte speciellt nykter och jag vräkte ur mig en massa trivialiteter över henne *Jag tycker du ska ge fan i och...* Vad heter det... *sälja piller till min tjej. Här försöker jag få ordning på na'* Jag försökte ju mota henne till och må lite bättre om man säger... pusha henne lite, såhär lite försiktigt. Det gick väl hyfsat men... Nu i det sista var hon ju tvungen och handla mer tabletter för att... sen i slutet av november då när vi träffades då har apoteksbolagets... tjänst strulat med hennes mån... rullar. Så att hon har fått dom på tisdagar, sen har hon fått dom på onsdag, då har hon haft en dag utan och då har hon mått dåligt, då har hon köpt men nu i det sista här mellan jul och nyår då fick hon på tisdag... eller onsdag, sen fick hon på tisdag och nu sist skulle hon få... som nu på fredag, nu är ju... nu vet jag inte vilken dag det är idag men nu skulle hon få på fredag och då märkte jag bara... boom! Då sjönk hon ju direkt. Så pratade hon ju med den här Annelie igen som hon köper tabletter av. Men vad jag har förstått så har hon Annelie såna tabletter på recept också men hon har minskat sin dos. Hon har ju en mycket högre dos än vad...

FL: Vet du nånting mer om den här Annelie, vad hon heter eller så?

MT: Nej, jag har aldrig träffat henne.

FL: Nä, okej.

MT: Jag har bara hört henne på...

FL: Mm.

MT: ... telefon men när hon pratar i telefon och jag hör henne på högtalare så låter hon som en gullig gumma men... hon sägs har vart gammal taxichaufför en gång i tiden.

FL: Vet du om hon har några skulder eller nåt sånt där? Jeanie.

MT: Ja. Jeanie?

FL: Mm.

MT: Ja, hon har Kronofogden. Det har ju jag också.

FL: Mm.

MT: Men... hon hade nån form av sanering och hon levde på potatis, jag vet inte hur länge, och pasta och... Så hon eh... pyntade väl in ganska mycket pengar där ett tag så hon är väldigt nere i... ett lägre belopp. Nånstans mellan 10–15 000, jag vet inte.

FL: Förutom till Kronofogden då, har hon några skulder till nån annan?

MT: Jag?

FL: Om hon har det?

MT: Ja, hon har ju skulder till den här som hon köper piller av.

FL: Den Annelie?

MT: Till Annelie, ja.

FL: Okej.

MT: För att vad jag har förstått nu när dom här månaderna sen slutet av sommaren så har hon ju ökat och köpt och hennes lön... eller jag menar pension räcker till och betala hyran, räcker till och betala tv-apparaten, du vet kopplingar och internet och telefon. Sen betalar hon resten till, vad heter det, Annelie då för att beta av skulden. Men du vet, hon köper en sån här dospåse, hon tycker det är dyrt men hon är ju tvungen säger hon.

FL: Mm.

MT: Det kostar ju mellan 4–500 kronor per dospåse.

FL: Hade ni några skulder sinsemellan, du och Jeanie eller?

MT: Nej, nej, nej, nej, nej. Det var... det gick på... såhär. Jag hade Swish och hon hade Swish och hade ju... hade jag behov av en femma till i affären så kunde jag ringa så swishade hon och vi swishade mellan varandra hejvilt såhär 80 kronor, 300 kronor om hon skulle åka och hämta medicin och saker på apoteket för jag hade ju oftast pengar hela månaden men det var ju jag som fick stå för det mesta därför att... fast för nu... fram tills nu så kostade ju färdtjänsten 80 kronor fram och tillbaka och det blir ju fyra gånger åtta, det blir... 320 sen blir det ju pengar till... apoteket nu då. Hon f... förlorade ju sitt högkostnadsskydd så hon får ju börja betala nu nästa vecka. Så att jag har ju fått ställa upp...

FL: Du?

MT: ... för henne och det har jag gjort gladeligen för jag menar... jag ty... jag älskar ju henne så jag vill ju hjälpa henne.

FL: Mm.

MT: Jag hade (ohörbart)...

FL: Men, jag frågar dig här nu då... eh... Det finns inte nån som du kan komma på som skulle vilja göra...

MT: Nej, nej, nej, nej, nej.

FL: ... såhär mot Jeanie?

MT: Nej, nej, nej, det... Inte vad jag t...

FL: Så du har inga egna teorier eller funderingar kring...

MT: (*inandnings-nej*) Nej, det... Jag har...

FL: ... vad det är som skulle ha kunnat hänt?

MT: ... inga såna teorier. Man kan ju ha spekulationer men det... det är ju bara gallimatias men... Nej, jag kan inte se nån som vill henne illa på nåt sätt. Inte i den bekantskapskrets som

vi har.

FL: Nä.

MT: Sonja, Camilla, Salomon och vad heter han... eh... Osman eller vad han heter... han som kallas för kapten.

FL: Mm.

MT: En mörk kille från Somalia. Samma land som Sal... Salomon då.

FL: Du, du har ju beskrivit soffan och sen soffbordet och så sa du att hon hade liksom hela sitt liv på soffbordet.

MT: Ja.

FL: Ja.

MT: Det ligger papper och det ligger... ja, hon... hon lever i soffan om man säger så.

FL: Ja.

MT: Förutom ibland när hon får ont i ryggen så går hon in och lägger sig i sängen.

FL: Mm.

MT: Och hon sover oftast fullt påbyltad såhär och har täcke över sig för hon... Så ibland vaknar hon på nätterna och dryper i svett för då har väl temperaturen slagit om.

FL: Mm.

MT: Ibland kan hon sitta och frysa och skaka i soffan så...

FL: Mm... Liksom... gjorde du... har du... liksom gjorde du nånting mer med henne där än det här och... och ta han... ta kniven och göra HLR...

MT: Nej. Nej, då gör jag HL...

FL: ... på henne och så? Ja.

MT: Nej, nej, nej, det gjorde jag inte. Jag försökte med inblåsningar och det... jag... jag kan väl minnas att jag kanske rätade till henne på nåt stä... ställe när hon... du vet det gungar ju när man håller på.

FL: Mm.

MT: Det kan ju hända att jag har lagt upp nåt ben eller nånting men jag... hela den delen där från när jag såg henne med kniven i så har jag börjat med HLR.

FL: Ja. Okej. Du sa att det...

MT: (ohörbart)

FL: ... rann blod och sådär. Blev du blodig?

MT: Ja, jag fick ju på händerna men inte på mig så vad jag vill minnas.

FL: Nej.

MT: För att jag stod ju... eller stod ju såhär och bara gjorde så...

FL: Mm.

MT: ... för att jag var väl... Jag vet inte. Ni får kolla på mina kläder för jag... jag vill inte...

FL: Ja.

MT: ... minnas att jag var i fysisk kontakt med henne förutom...

FL: Nej, men du...

MT: ... när jag (ohörbart).

FL: ... fick blod på händerna?

MT: Ja, det fick jag ju givetvis. Jag har väl lite grann kvar här men...

FL: Ja. Eh...

MT: Och så har dom ju (ohörbart)... fick jag under naglarna för det rann ju och jag har ju långa naglar så...

FL: Ja. Tvättade du av händerna sen eller?

MT: Nej, det gjorde jag inte utan...

FL: Nä.

MT: ... jag höll ju på med HLR till ambulansen kom...

FL: Mm.

MT: ... och sen satt jag bara där och *Jeanie, Jeanie, Jeanie* och...

FL: Och sen kom polisen?

MT: Ja.

FL: Ja.

MT: Och dom satte såna här papperspåsar på händerna och så handbojor då på (ohörbart).

FL: Mm. Och dom kläderna som du hade på dig när polisen kom...

MT: (ohörbart)

FL: ... var det dom kläderna du hade under den dagen?

MT: Ja, det var dom jag alltid jag hade på mig.

FL: Så du har inte bytt kläder eller nånting sånt?

MT: Nej, inte på flera dagar.

FL: Nej.

MT: Jag har ju mina kläder hemma så jag går ju hem och byter och duschar hos mig då.

FL: Mm.

MT: Fast när vi bodde ifrån februari fram till sensommaren innan vi bröt upp där ett tag för det blev lite... hmm... tjohej emellan mig och Jeanie där. Vi hade festat till och... jag tyckte att nu får det vara nog för jag, jag kände mig lite utnyttjad av att... Jag fick ju hjälpa henne med både mat och det ena och det andra.

FL: Mm.

MT: Hon låg ju bara på soffan och...

FL: Eh, du...

MT: Jag ville vi kunde gå ut och göra nåt kul ihop men hon tyckte...

FL: Mm.

MT: Det var väl nåt som slog över då på fyllan så jag...

FL: Mm.

MT: ... jag tog av mig den där ringen och gick hem. Tog med min ringarna hem.

FL: Mm. Hur lång tid tar det och går... och gå från dig och hem... eller från henne och hem till dig emellan?

MT: Ja, det är ungefär en halvtimme, 35 minuter.

FL: Så det är ungefär lika långt... Ligger din lägenhet nära Ica eller?

MT: Ja, jag ser den från... i mitt fönster ser jag Ica.

FL: Okej.

MT: Jag bor ju vid den här DinX, bensinstationen...

FL: Ja.

MT: ... tvärs över gatan.

FL: Okej.

MT: Så jag har ju... Jag ser och hör nästan allt som ramlar förbi på (ohörbart).

FL: Ja. Och har... var du hemma hos dig nånting den här dagen eller?

MT: Inte den dagen när jag köpte cigaretter var jag inte hemma.

FL: Nej. Igår pratade vi om.

MT: Jaja, det var ju... det väl den dagen det hände, nu vet jag inte... nu är jag dygnvild men...

FL: Ja, det var igår.

MT: Nej, jag har inte vart hemma på flera dagar.

FL: Nej, okej.

MT: Jag var hemma hastigast var det väl... Jag tror det var dagen före julafton jag var och handlade.

FL: Mm.

MT: Då gjorde jag det och så gjorde jag i ordning mina räkningar för Soc då.

FL: Ja.

MT: Lämnade in dom.

FL: Du hade en nyckelknippa med dig in här?

MT: Ja, det är ju mina nycklar.

FL: Det är dina nycklar.

MT: Ja.

FL: Vad är det för nycklar du har på den knippan?

MT: Det är till... det är till gamla dörrlåset i ytterdörren därnere.

FL: Vilken l... vilken lägenhet prat...? Vilken...?

MT: Bergmästaregatan 13.

FL: Ja.

MT: Det är min lägenhet och sen har jag den nya ytterdörrnyckeln, jag har min lägenhetsnyckel och så en tvättstugenyckel. Det är dom enda nyck...

FL: S... Nya nyckeln säger du?

MT: Ja, för dom hade... det var några som hette Kaj och Diana som hade bott där men då blev vräkt och dom hade inte lämnat in nycklarna.

FL: Okej.

MT: Så dom var tvungna och byta ytterdörrnyckeln då.

FL: Ja, då är jag med. Sen på det här soffbordet...

MT: Mm.

FL: ... låg det... Det har ju...

MT: Ja, det ligger ju (ohörbart)...

FL: ... låg ju telefoner.

MT: Det låg ju... Jeanies telefon ligger ju borta i sitt hörn och där stod hennes rökapparat...

FL: Där hon... där hon låg?

MT: Ja.

FL: Ja, vad är det för telefon som hon har?

MT: Det är en... ljusgrå Samsung.

FL: Mm. Kunde du modellen också eller?

MT: Jag tror det var en... nån S-modell, S10 eller S11 tror jag.

FL: Ja.

MT: För jag hade A10, en svart och vi hade ungefär samma hon och jag.

FL: Mm.

MT: Fast min är ju en A-modell, den är ju lite osmartare än den då så att...

FL: Och hennes var grå och din är...?

MT: Svart.

FL: Svart. Så det går och se skillnad på dom?

MT: Ja, det gör det.

FL: Mm. Hade hon nån kod till sin telefon?

MT: Nej, den var helt öppen.

FL: Ja, så den...

MT: Jag hade en sån där nummerkod som jag visade för dig.

FL: Ja, precis.

MT: Mm.

FL: Eh, vi ska ta med det i förhöret här nu...

MT: Mm.

FL: ... att hon hade en telefon som det inte var nån... nån kod till.

MT: Ja.

FL: Var det bara hon som använde den telefonen eller brukar du använda den också?

MT: Nej, ringde hon till nån som vi till exempel som när hon ringde till Annelie nåra gånger innan vi blev ovänner hon och jag då kunde hon lägga telefonen där (*knackar x 2*) och så babblade vi så men... jag kunde... hon kunde öppna den ibland och jag tittade, hjälpte na' om vi skulle in på bolaget och såhär för hon, hon får ju sitta såhär och se för det... jag hade ju i alla fall glasögon för hennes glasögon är lite halvdåliga.

FL: Mm.

MT: Så jag kunde hjä... Nån gång så kunde jag sitta bredvid henne och så bara pilla på telefonen och kolla och... hon visade lite bilder nån gång ibland och...

FL: Mm.

MT: (ohörbart)

FL: Men generellt sett så använde hon sin telefon och du använde din?

MT: Hon använde sin och jag använde min. Jajamen.

FL: Ja. Och din telefon har ju...

MT: Den har ju ett... som ett N, bokstaven N då, i mönster.

FL: Ja, precis. Det blir som ett N.

MT: Ja, det blir det ju.

FL: Jag gör såhär.

MT: Ja... och så går det ner och så ett upp och så ner igen.

FL: Så. Då ritar jag som en numrering där.

MT: Ja. Ska jag rita mönstret igen för dig? Har du inte kvar det?

FL: Jo, men jag vill ha med det i förhöret.

MT: Så.

FL: Tack.

MT: Jag hade upp hit i början men nu är det bara två då.

FL: Mm. Tack. Men...

MT: Men när vi började träffas så hade hon sån här fingeravtrycksgrejsimöjs.

FL: Mm.

MT: Hon tog bort det. Jag tyckte hon skulle göra det igen men jag vet inte om hon gjorde det...

FL: Nej.

MT: ... för jag...

FL: Det låg ytterligare en telefon där också. På bordet som...

MT: Den brun... kopparbruna?

FL: Ja, jag kan inte färgen.

MT: Den är...

FL: Den är eventuellt...

MT: Den är trasig.

FL: Ja.

MT: Hon hade kört in den här sliden med kort för långt så att hon använde den bara som typ klocka och väckarklocka och sånt där.

FL: Okej. Så den var hennes?

MT: Ja, det var hennes.

FL: Men det var ingen... Är det... Sitter nåt SIM-kort i så man kan ringa med den eller?

MT: Det vet jag inte för att... hon hade tryckt in den här sliden du vet som man trycker in korten med.

FL: Mm.

MT: Hon hade tryckt in den för långt så den...

FL: Okej.

MT: ... funkade inte som telefon.

FL: Nej. Så det är ingen kod eller nåt sånt för och komma in i den då?

MT: Jag... vet aldrig nånting om det.

FL: Nä.

MT: Den låg bara på bordet. Hon hade med sig den in för det... hon tyckte det var bra ljus på den här ficklampan och... det var bra bild på klockan.

FL: Mm.

MT: Den var enkel och ställa in så hon hade den som väckarklocka och... klocka och... ficklampa ibland när hon gick upp.

FL: Mm.

MT: Så den var aldrig i bruk så länge vi var ihop.

FL: Nä.

MT: Hon hade bara den... gråa där då. Den ingick ju i nåt abonnemang hon hade med det här... med Telia då. Tror jag.

FL: Mm.

MT: Så hon betalade varje månad så fick hon använda telefon och tv och hur mycket data och Youtube och tv-program hon ville.

FL: För du prata... När jag frågade förut om hon... om anhöriga till henne så berättade du om nån tjej i... i... i Stockholm.

MT: Ja, det är ju Anna. Det är ju hennes kompis. Det är hon som står på abonnemanget på Telia...

FL: Mm.

MT: ... och telefonen. För att i och med att hon har Kronofogden, precis som jag, så får hon ju inte ha nåra såna där grejer.

FL: Nej.

MT: Abonnemang och sånt där så. Jag har ju bara vanligt kontantkort men Anna som hon heter hon är sjuksköterska och bor väl i... nånstans mitt inne i Stockholm tror jag.

FL: Mm.

MT: Jag har aldrig träffat henne.

FL: Nej. Och när det gäller nära anhöriga i övrigt så...?

MT: Jag sa att det var en moster men jag tror det är nån kusin. Moster eller kusin, jag är inte riktigt säker på den konstellationen där men vi har aldrig träffats... nån... varken Anna eller hennes släkting. Det enda jag vet i alla fall det var det att hon önskade god jul och... då till mig och till Jeanie då. Var väl runt jul sådär... och då hade nog även fått reda på att vi... att hon, ja, *Så då vet hon att vi är ihop då?* sa jag. *Jajamän, det vet hon* sa hon. Det... det var en glad nyhet för mig...

FL: Mm.

MT: ... att jag blev accepterad av hennes släkting.

FL: Mm.

MT: Och det... Och Jeanie har ju haft... hon har ju relationssvårigheter. Alltså inte gravt men hon drar sig undan.

FL: Mm.

MT: Hon är ju fruktansvärt försiktig av sig. Det tar ju till exempel väldigt lång tid innan hon tar för sig eller nånting.

FL: Mm.

MT: Det gäller ju samma när vi är intima med varandra så... kanske vi börjar gosa och sen kanske hon... då får jag ta nästa steg om man säger så.

FL: Mm.

MT: Hon är lite såhär att hon... hon drar ihop sig men... hon är en fruktansvärt härlig människa.

FL: Mm. Du, igår då när du ringde efter hjälp och sådär.

MT: Mm.

FL: Har du nån uppfattning om... alltså om det... folk i övrigt i huset var hemma eller?

MT: Nej.

FL: Är det lyhört där så man hör om andra är hemma eller hör man om andra pratar och är upprörda eller?

MT: Enda gången vi hör...

FL: Åh, förlåt.

MT: ... om det... Ja, det gör inget. Det gör inget (*skrattar till*). Enda gången... Det bor ju hundfamiljer där under...

FL: Mm.

MT: ... norsken som vi kallar dom. Dom har väl tre små, en större och en annan schäferliknande hund. Dom har väl fem hundar. Dom bor ju under så man hör ju när dom... Ibland hör man när norsken då ryter till *Håll käften!* på hundarna såhär när dom skäller, för dom... dom får sina spratt ibland och skäller runt.

FL: Mm.

MT: Men vad jag har fått... vad Jeanie har sagt så är det inte lyhört i kåken.

FL: Nej.

MT: Utan det hörs ju bara då när man går i trappan. Det knarrar ju då så att...

FL: Mm.

MT: Och det hör ju Rex och dom men jag lyckades och... Det är en liten sport det där och

försöka klara sig undan hundarna ibland. För ibland händer det att jag går hem på kvällarna eller... sen till mig... hon vill vara hos mig och då kan man ju höra ibland när man går ner, i trappan hör man bara voff-voff-voff-voff från Rex och Damon och då hör man Camilla bara *Håll käften!* Då blir hon ju vansinnig, då vaknar hon ju till.

FL: Mm.

MT: För hon går ju och lägger sig ganska tidigt på morgonen för hon... eller kvällen, så hon ligger ju och kollar på tv, på mobilen och på film och... Brukar hon göra. Så brukar hon gå upp vid tre, fyra på morgonen och gå ut med hundarna.

FL: Det är inte det att jag inte... Jag ska bara...

MT: Nej, nej, men...

FL: Jag tittar li... jag tittar lite här efter om det... Bara för s... om det är nånting mer...

MT: Jag förstår.

FL: ... som jag ska fråga dig.

MT: Ja, ja, ja, ja... Sonja och jag och Camilla vi har varit bra vänner men sen sista där lilla gruffet med mig och... Sonja då när vi var nere på den här festen så har jag blockat henne för jag... jag sa det till Camilla *Nu får det vara nog med det här* för det... det är oftast Sonja som snedtänder...

FL: Mm.

MT: ... missuppfattar och det blir lite stökigt därnere.

FL: Ja, du nämnde att det var lite sådär...

MT: Ja.

FL: ... sist då men... men det är inte så allvarligt att det skulle finnas nån anledning för Sonja...

MT: Nej, nej, nej, nej, nej.

FL: ... och göra nånting sånt här?

MT: Nej, jag tror det bara är vanligt fyllegnabb.

FL: Ja.

MT: För dom hade ju dragit på redan klockan tio på morgonen.

FL: Mm.

MT: Vi kom ju dit... framåt eftermiddagen jag och Jeanie.

FL: Mm.

MT: Jag kom ju ner först en halvtimme.

FL: Mm. Men Stefan, vad har du för fundering kring att du sitter här nu då?

MT: Ja... Det är väl en rutin för er och ta in mig i och med att jag var på plats.

FL: Mm. Eh...

MT: Jag bara önskar jag kunde gjort mer för henne.

FL: Mm.

MT: (*viskar*) Vad fan... Känner mig så maktlös och hjälplös. Skulle bara vilja... krypa in i cellen och aldrig vakna igen... Det finns inget... Vad ska man säga? Det finns inget... det finns ingen mening längre. Först skilsmässan ifrån min fru och... gick hårt åt mig i rätten där. Socialen ville jag skulle säga upp mig för och (ohörbart) mina barn men jag vägrade.

FL: Mm.

MT: Ville inte bli något socialfall så jag fortsatte jobba... Flyttade till Kopparberg. Började köra (ohörbart), blev knivskuren, började må dåligt, fick ingen hjälp, behövde prata med folk... Dom sparkade ut mig från sjukhuset två dagar – nä, du kan börja jobba. Fick inget jobb, åkte ner till Stenungssund, började jobba. Fick jobb direkt och då var det... det var full fart (*pustar*) och sen kom Corona... Fick inget jobb, hela Sverige det fanns ju inget, det var stängt. Dom var ju livrädda, du vet. Du vet ju hur det var... Då började jag må dåligt (*suckar*) efter alla dessa år har jag hållit mig spiknykter. Jag drack ju lite när jag var yngre du vet. Kan du ju säkerligen hitta reda på. Jag har väl några fylleråkningar eller jag menar... ja, LOB:er i Västra Götaland på 80–90-talet (*lång suck*) sen en dag så... sitter jag på Stenungstorg med en gammal klasskamrat eller kompis, Ulla, och tog nåra öl sen blev det bara för mycket så jag gick bort till tågspåret, jag skulle försöka... men i samma veva, jag var bra full som jag satt där, så kommer dina kollegor, körde in mig till Kungälv's lasarett, låg där i två veckor. Fick psykofarmaka, Mirtazapin eller nåt annat och nåt och sova på. Så jag kommer hem två veckor efter, börjar terapi, pratar med dom på vårdcentralen i Stenungssund. Sen kommer första chocken, Försäkringskassan vägrade mig med... min ersättning så jag gick till socialen, tyckte dom jag hade för hög hyra... (*djup inandning*) och knappt en vecka därefter, kommer hem, jag hade vart i Stenungssund, så kommer jag inte in i huset jag hyrde. Då hade hyresvärden vräkt mig, bara så (*knäpper med fingrarna*). Tog jag bilen och tog mina sista pengar jag hade i plånboken, söp till utav helvete... och... ville bara försvinna. Det var jag och hon Ulla, satte mig i bilen, sen kom dina kollegor. Då åkte jag på för ratt... rattfylleri och... Var över... var väl över en procent va, en promille va. Det var nog ganska mycket i alla fall så jag väntar ju ett... dag i rätten för rattfylleri. Det blir väl eventuellt fängelse på det eller om det blir rehabilitering. Jag vet inte, jag orkar inte bry mig. Och det här med Försäkringskassan det spårade ur... det var innan jag blev vräkt, satt hemma i huset, jag var nere i Stenungssund och köpte nåra 75:or. Så jag drack i mig en... drack i mig den andra dagen efter. Jag hade tre eller... två eller tre tror jag. Sen fick jag för mig att jag skulle skriva till Försäkringskassan men jag är ju sån, jag slåss ju inte med dom utan jag munkäftas väl när jag blir riktigt förbannad och då, då kan jag vräka ur mig saker som jag inte ska göra. Det finns ett mål om det, du kan gå in och läsa. Det var väl... det blev väl hot mot tjänsteman tror jag och jag blev vansinnig, jag såg svart och jag bara ååååh, satt och skrev på min telefon och på min Gmail och... att du skulle banne mig få leva själv i avgrunden och prova på det här och dina barn skulle på fosterhem och ditt hus skulle bort. Jag var vansinnig på henne. Sen då nåra månader senare när jag hamnade här i Kopparberg så blev jag kallad till polisen och Johan blev min advokat i dom ärenden så det var därför jag ville ha Johan igen då och det... (*pustar*) Jag ska vara ärlig med dig, jag vet inte om jag klarar igenom den här smällen.

FL: Men...

MT: Det här... det här med, med fängelsestraff för... jag menar... rattfylleri det tar jag ju men jag menar det här med Jeanie, vad fan.

FL: Mm.

MT: Jag förtjänar inte det här, inte hon heller. Fan, vi hade ju det bra ihop (*suckar*), vad fan ska jag ta mig till nu? Jag har ingen och vända mig till.

FL: Mm.

MT: Jag har min syster och en gammal bror nere i... i... eh... Västra Götaland, i Skara bara, men han är ju så uppstressad i sitt eget liv. Han lever ett helt annat liv än mig. Han har fin hästgård och en massa pengar och åker hit och dit och gör det och har roligt och (*lång inandning*) en annan har fått jobba och slita i alla år och vad har jag fått för det? Jag tror säkerligen jag har flera hundratusen kvar i skulder sen 2008.

FL: Mm.

MT: Mitt hus brann ju ner till grunden i Grästorp 2007, det kanske du har tagit reda på... och jag ha-hade renoverat, jag köpte ett ruckel. Jag var så glad, jag renoverade, jag drog in el, jag fixade själv med vatten och avlopp och (*lång inandning*) gjorde allt... och sen så brann... hade spricka i skorstenen och förlorade allt. Jag har kämpat med och betala, jag har sparkat mig själv i röva, jag började jobba, vi flyttade från Trollhättan, jag träffade min fru då Fredrika då 207... 2007. Vi fick tre underbara barn 2011, 2012, 2014. Livet lekte. Jag jobbade som lokalvårdare på den tiden. Jag hade vart inom servicesektorn. Jag har inte kört så många år buss men jag har jobbat inom bussbranschen tidigare som städare. Sen jobbade jag nära år på Lear i Trollhättan, byggde baksäten till bland annat era bilar så jag monterade spymattor och (*skrattar till*) lite skit (ohörbart). Det var då när ni körde 9-5 på den tiden. Sen tog det jobbet slut eller det tog inte slut jag... jag blev trött på skiten...

FL: Mm.

MT: ... så jag och Fredrika sa att nu flyttar vi upp till hennes pappa i Kolsva.

FL: Men du...

MT: (*inandnings-ja*)

FL: Det här... det verkar ju som det har tagit fart med... med drickandet då...

MT: Det har gjort det, det har eskalerat, ja.

FL: Ja.

MT: För det började lite grann efter skilsmässan...

FL: Mm.

MT: ... men då höll jag det, jag kunde ta en grogg eller två men... (*lång inandning*) det värsta var när jag blev knivskuren i halsen här. Jag kände mig rädd, jag kände mig... Visste inte var jag skulle ta vägen och framförallt den här ji... likgiltigheten för jag bad om och få

nån och prata med då, februari 2019.

FL: Mm.

MT: Och då levde jag ju på soc innan då för jag hade ju gått ifrån jobbet hösten 2018 på Sönö för det var ju en sån här timanställning, dom behövde mig inte längre och då började jag dricka mer, jag hade hjä... kände att det hjälpte. Sen kom jag i kontakt med Ibrahim och... Jeanette och Tummen och Pelle-plutt och dom där...

FL: Mm.

MT: ... vanliga A-lagarna. Jag höll mig ju till spriten och dom höll ju på med tyngre grejer också. Det kanske du... du kanske känner dom. Men jag fick mina soc-pengar, jag bjöd på två flak. Vi satt och hade trevligt och sen när jag inte hade pengar så bjöd dom och det eskalerade mer och man kände att det blev bättre och bättre men sen i februari 2019 då så var jag på den här festen hos Sonja och Camilla och träffade Jeanie och jag tänkte jaja, en ny kompis det är väl alltid trevligt men sen började vi prata och jag förstod att Jeanie... Vi hade ju inte samma diagnos... Jag är ju bara deprimerad och PTSD och mår dåligt och... orkar väl inte bry mig längre om man säger så... Så vi började ju prata och vi insåg att vi har... hade... hade så pass mycket gemensamt. Vi var trötta på allt det där ute. Ville bara ligga i soffan och titta på tv och äta god mat och ta några öl och... Så vi har ju festat och haft det trevligt både jag och Jeanie och dom däruppe men jag tappade kontrollen var det väl i sommar för då kände jag då när jag... jag gick ifrån Jeanie på grund av att vi festade till lite och jag kände mig lite utnyttjad så det var väl nå... tillfällig nyck men vi höll ju kontakten men jag blockade henne under en vecka tror jag (*lång inandning*) men sen kunde jag inte vara ifrån henne längre utan jag gick upp och Jeanie såg hur risig jag var och stannade hos henne men nåra dagar sen... dagen efter så var jag ju ner på kulla igen och satt där vid... kön och väntade på Bolaget och fortsatte. Jag kunde inte få stopp på det. Jag märkte att jag hade blivit beroende av alkohol på ett sätt som jag aldrig hade varit förut. Förr har jag kunnat tatt... dricka en 75:a en kväll och ligga där och ööööh, nästan spy och sen ge fan i det ett halvår, ett år när man var långledig en 5-6 dagar eller sådär (*pustar*) och sen började det vackla hemma. Jag vet inte vad som hände om jag var... Jag fick en räkning från Ellevio, betalade den månaden efter, fick krav, betalade den men jag betalade inte med OCR för jag var inte så bra på dom här... internetbetalningen man gör på telefonen så jag bara skickade in skiten. Då stängde dom av strömmen för mig så jag bodde där i en knapp månad, jag tror det var två veckor och Jeanie hon tyckte *Du kan väl komma upp till då* så jag kom upp till henne i slutet på november och sen har jag vart där.

FA: Skulle jag kunna ta en fråga?

MT: Ja.

FA: Inte för och avbryta dig så...

MT: Jaja, visst.

FA: Om det är okej. Jo, jag tänkte bara när du pratade om när du kom tillbaka till lägenheten...

MT: Du menar när jag var och skulle försöka få tag i cigaretter?

FA: Ja, precis. Du hade varit ut... ute och köpt cigaretter, du kommer tillbaka och då när du hittade henne då...

MT: Jeanie då.

FA: Ja, precis. Eh, som jag vill minnas så pratade du om att... eh, du var en aning berusad men kan det... För du, du sa...

MT: Jag var ju inte... Jag var ju inte (*gör ljud med munnen med tungan ute*) såhär utan jag var ju... jag var (*suckar*)... Jag var berusad men jag var någorlunda redig ändå.

FA: Men jag kan tänka mig att du blev ganska chockad (ohörbart).

MT: Ja, ja, ja. Det var ju det... Det var ju såhär. Man kände ju alltså... tittade såhär, jag tänkte vad fan. Så jag gi... går ju om man säger... (ohörbart) jag rumlade ju in i soffan och såhär *Jeanie, Jeanie* och...

FA: Mm.

MT: Så jag ser... tar jag ju ur kniven då...

FA: Mm.

MT: ... och börjar och pippla med det här för det rinner ju då och så... så och trycker jag några gånger och så (*blåser ut luft med munnen*) ...

FA: Mm.

MT: ... blåser nåra gånger (*hostar*).

FA: (ohörbart)

FL: Nä. Men du berättade i... i somras där att ni bröt ett tag eller du bröt med henne för du kände...

MT: Ja.

FL: ... dig lite utnyttjad.

MT: Men f...

FL: Vad var det liksom som gjorde att du kände så då?

MT: Det var ju det att jag kände ju lite grann men... Det vill jag ju säga, det var ju under berusningen. Då började ju jag älta mina tankar och... om livet och allting och du vet, du vet ju hur man blir. Man kan ju bli lite deppig, man kan bli väldigt glad men jag blir ju oftast... Jag får igång tankar när jag dricker för mycket. Dricker jag en sjuttis eller nästan en sjuttis då kan jag väl ha någorlunda bra tankar och lite deppig men dricker jag mer då (*knäpper med fingrarna*), då kommer dom här mörka tankarna om hur liver har tett sig och allting och det... det maler bara på, det blir som en snöbollseffekt, så jag höjde väl rösten lite och sa det att *Nej, nu får det vara nog mellan oss* och... Så jag gick fram och... Jag ville ha ringen, så jag tog ringen och hon sa *Nej, gör inte detta* men jag kände jag var bara tvungen just då att komma därifrån för att det...

FL: Men hade det med situationen i stort och göra eller hade det med erat förhållande och göra eller?

MT: Nej, det var ju det att jag kände ju det mer och mer och jag f... jag uppfattade ju mer och mer att Jeanie hade ju börjat och köpa mer och mer tabletter för och må bra. Jag menar hon hade ju sin dos men det hjälpte ju så hon ville ju ha mer och mer. Precis som samma med mig med spriten... Så hon hade ju då köpt så att hon var ju tvungen och betala så hon kunde ju knappt köpa nån mat. Hon köpte väl för en 4–500 och det räckte ju knappt ett par dagar för oss. Jag fick ju backa upp henne med mat... Det ska... Men det gör man ju ändå om man bor ihop men jag kände att det blev mer och mer mitt ansvar att hon betalade det hon skulle till hyran och... Telia då, det här abonnemanget som Anna hade ordnat och så. Sen skickade hon ner resten till den här Annelie då som hon hade köpt av det... Hon swishar ju bara över pengar. Sen började det här med swishandet mellan mig och henne och jag hjälpte na' lite då med matpengar och jag gick ner och handlade och... Sen kunde jag gå till Bolaget och det stod ju jag för...

FL: Mm.

MT: ... då gick jag ju till bankomaten och tog ut.

FL: Mm.

MT: Och jag kände att det blev för mycket, jag (*pustar*) vet inte vad jag tänkte men jag kände bara det på fyllan och villan att jag ville ha en paus.

FL: Mm.

MT: Men jag klarade inte av och ha en paus länge ifrån henne märkte jag. Trots allt, jag... (*pustar*) jag behöv... behöver henne. Hon var ändå trots allt mitt allt just då och hennes lille katt Tom han var ju så söt. Så han bodde ju hos mig då efter hon skadade sig och... Sen så orkade jag varken med katten och... så jag gav bort han till nåra som ville ha katt.

FL: Mm.

MT: Dom var väl i Linde eller om det var nånstans ute på landet.

FL: Vad tyckte... va... var det okej med henne eller vad tyckte hon om det då eller?

MT: Ja, hon tyckte det var okej.

FL: Ja.

MT: För hon sa det att *Ja, orkar inte du med Tom så kan vi ju inte ta hit han* för jag menar... för hon... kunde ju knappt. Hon kunde ju inte använda armen, hon hade ju den i mitella.

FL: Mm.

MT: Hon fick ju gå så och (ohörbart).

FL: Hade hon det nu på slutet eller?

MT: Nej, nej, nej.

FL: Nä.

MT: Det var ju då i höst när hon brakade nerför trappan.

FL: Ja, tidigare i höstas. Ja.

MT: Ja. Och den hade hon... lagt undan, jag vet inte var hon hade den, den låg i nån...

FL: Men hade den läkt nu då eller?

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Mm.

MT: Men hon hade ju sviter av det efter för hon kände ju ibland när hon tog tag i nåt och bar nånting.

FL: Vad... Fick hon en fraktur eller?

MT: Jag tror det eller om det var en spricka eller nånting.

FL: Mm.

MT: För som jag uppfattar det, som hon berättade för mig sen... Det är ju en sån här halv avsats i trappan. Hon hade väl kommit dit sen hade hon väl bara snubblat och dapplat rätt ner så hon låg ju vid ytterdörren i foajén.

FL: Mm.

MT: Deras dörr där och så är ytterdörren där.

FL: Okej. Men det sökte hon sjukvård för eller?

MT: Ja, ja, ja. Det såg vi till att hon fick ambulans.

FL: Jaja, okej. Mm. Då...

MT: Och det var hon ju bra berusad så att Benjaminsson fick ju nys om det också...

FL: Mm.

MT: Tror jag. Men hon kom hem och jag försökte ju hjälpa henne så gott jag kunde men jag kände ju att jag... jag kände mig maktlös.

FL: Mm.

MT: Jag skulle vilja göra så mycket mer för henne men mitt psyke orkade inte för jag var ju också skärrad att hon hade skadat sig för jag kände ju mycket att det var mitt fel...

FL: Mm.

MT: ... i och med att jag hade ju vart på Bolaget samma dag och köpt lite grann och...

FL: Mm.

MT: ... vi var ju lite rediga i gasen innan vi gick ner till Sonja och Camilla.

FL: Mm.

MT: Men sen kopplade ju sig... kopplade jag ju in Benjaminsson och det gjorde ju Camilla också.

FL: Mm.

MT: Så hon fick ju hjälpt med matlådor och städning och tvätt och...

FL: Mm.

MT: ... sånt där. Dom städade lägenheten för...

FL: Mm.

MT: Den sista matlådan upphörde väl för... ett par dagar sen tror jag.

FL: Mm.

MT: Det var väl nån söndag. Det var söndag efter jul tror jag. Hon fick julmat på julafton och så var det på söndagen där efter så var det slut men då hade jag ändå handlat hem så hon la dom i frysen för hon tänkte *Ja, det kan vi spara sen...*

FL: Mm.

MT: Men vi käkade upp... hon käkade upp det sen.

FL: Mm.

MT: Fast det var ju ingen vidare god mat för jag menar potatisen smakade suddgummi tyckte hon...

FL: Mm.

MT: ... så den slängde hon. (ohörbart)

FL: Du, ni käkade ju frukost där på morgonen sa du. Nån macka eller sådär.

MT: Ja, det var ju varsin macka bara.

FL: Ja. Vart gjorde ni det? Var det i soffan eller i köket eller?

MT: Ja, det gjorde vi utan det var som gick ut och rostade.

FL: Mm.

MT: Gick ut och rostade och osten tog slut så jag, jag tog ju den och skar två bitar till henne sen blev den såhär... så den gick sönder så jag...

FL: Mm.

MT: ... la resten på min. Jag sa *Vi får handla ost* och så...

FL: Mm. Alltså dom... dom som var på platsen där dom uppfattade att det var liksom blött

där vid soffan. Alltså inte blod pratar jag om nu utan som nåt ann...

MT: Det kan ha vart vatten.

FL: Okej. Ve... Har du nån liksom... var kommer det ifrån då?

MT: Ja, vi har ju såna här PET-flaskor...

FL: Mm.

MT: ... som vi dricker ur för vi har ju kranen stående i köket rinnande hela tiden...

FL: Mm.

MT: För vi vill ha kallt vatten så hon har två flaskor borta hos sig och jag har en...

FL: Mm.

MT: ... sån här... jag tror det var Ramlösa jag har hos mig så att vi drack ju väldigt mycket vatten och...

FL: Ja.

MT: Nån gång ibland så gick jag ner till Sonja och Camilla, innan det skar sig mellan mig och Sonja, då kunde jag få kaffe där då.

FL: Okej. Men så vatten det kan komma från nån sån här vatten... vanlig PET-flaska...

MT: Flaska.

FL: ... då med vatten?

MT: Det kan komma från vattenflaskan, ja. Det...

FL: Ja, men har du hållt ut nåt vatten eller nånting där eller?

MT: Det vet jag inte för jag, jag var ju inte blöt nånstans när jag...

FL: Nä.

MT: Utan jag var bara blöt om fötterna för jag traskade ju ut till piketen i strumplästen.

FL: Mm. Precis. Okej.

MT: Nä, så jag kommer inte ihåg att vi har... Det kan ju hända att när jag har sprungit fram till henne.

FL: Mm.

MT: När jag gick fram till henne, när jag rumlade fram att jag kan ha nockat nån flaska på bordet eller nånting det...

FL: Ja.

MT: ... har jag... det har jag ingen aning om.

FL: Nej, men det är inte så att du...

MT: Utan det är bara...

FL: Det är inte så att du har hållt ut nåt vatten eller så?

MT: Nej, nej, nej, nej, nej.

FL: Nej, okej.

MT: Det har jag inte gjort utan det bara blixtrade till i skallen på mig när jag såg henne så jag gick ju fram fort och...

FL: Mm. Jag...

MT: ... jag kan ha stött till bordet eller nånting.

FL: Ja.

MT: Jag vet inte.

FL: Nej. Jag har nån mer såhär fråga som jag vill ta för vi ska inte...

MT: Ja.

FL: ... hålla på så jättelänge till idag.

MT: Nej.

FL: Vi kommer pratas vid, vid fler tillfällen.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Men det jag undrade över det var... Du sa att du... att du drog ur kniven.

MT: Ja.

FL: Eh, hu... du har ju visat mig med handrörelser hur du gjorde. Ka...

MT: Jag bara... Ja, jag bara gjorde så. Bara...

FL: Ja, du vi... har visat med en hand.

MT: Ja.

FL: Är det din minnesbild att du ha...?

MT: (*suckar*) Jag kommer inte ihåg om det var en eller två händer men jag, jag bara tog ur den.

FL: Ja, och du är högerhänt eller?

MT: För jag såg den ligga... det... det blixtrade... Jag är högerhänt...

FL: Ja.

MT: ... men jag kan skriva förståeligt med vänster också.

FL: Mm.

MT: Men jag kan inte...

FL: Nä.

MT: ... och det är oftast höger som jag reagerar med.

FL: Ja, och... va... Är din uppfattning att... att du fick rycka hårt eller att du fick ta i för och få ur kniven?

MT: *(utandning)* Det ska du helst inte fråga mig. *(ohörbart)*

FL: Jag frågar dig för att du är det enda som eventuellt kan svara men...

MT: Ja, ja, ja. Det förstår jag mycket väl...

FL: ... sen... men sen om du inte vet så...

MT: ... men jag kan inte för jag tänker... jag tänkte inte klart då utan jag bara handlade... jag bara handlade på... vad säger man, automatik? Ut med den och greja här och så börja med det utan jag, jag tänkte inte utan jag bara... det gick bara snabbt, snabbt, snabbt *(knäpper med fingrarna)* om du förstår vad jag menar.

FL: Mm.

MT: Så det...

FL: Okej.

MT: Kommer inte ihåg om det var tungt eller om det vaaa... om den satt djupt eller om den bara satt ytligt, jag... jag kommer inte ihåg.

FL: Nej.

MT: För att så fort jag såg henne då... då gick jag bara in för och försöka hjälpa henne. Hon är ju för fan allt jag har.

FL: Mm. Men du... när du... du sa ju att när du gick ut så hade ju...

MT: Kan jag bara lägga ur snusen, om det går bra?

FL: Det går jättebra. Du hade ju på dig...

MT: Jag börjar bli röksugen så jag får lägga in en till...

FL: ... mössa och handskar när du gick hemifrån.

MT: Ja.

FL: Så jag antar att du hade med dig dom när du kom tillbaka hem.

MT: Ja, ja, ja. Dom ligger väl på hatthyllan kan jag tänka mig.

FL: Ja. Eh... nä... hu...

MT: (ohörbart)

FL: I vilket skede hamnade dom på hatthyllan då?

MT: Det var när jag kom hem... jag hade öppnat dörren och sagt *Hej Jeanie* och så bara slängt av mig på hatthyllan. Jag vet inte om...

FL: Ja, du klädde av dig i hallen där?

MT: Ja.

FL: Mm.

MT: Hängde upp jackan och så...

FL: Ja. Sen har jag nån mer fråga. Har du nån ytterligare... nåt ytterligare boende eller tillgång till nån annan fastighet nånstans?

MT: Nej, nej, nej, nej. Det har jag inte. Det är bara Bergmästaregatan 13.

FL: Mm...

MT: Vad tänker du på då? Härikring eller Västra Götaland eller?

FL: Ja, jag frågar överhuvudtaget.

MT: Under många år så hade jag en nyckel till en bod hos min... så kallade fisförnåme bror men den har jag inte använt på många år.

FL: Nä.

MT: Det är ju... Uti stallet har han inrett så man kan...

FL: Mm.

MT: ... bor där ifall...

FL: Så du har din lägenhet...

MT: (ohörbart)

FL: Där är elen avstängd och där gick du bara hem och betalade räkningar nu på slutet utan...

MT: Ja.

FL: ... och så bodde du hemma hos Jeanie?

MT: Jag bodde hos Jeanie från slutet av november fram tills... ja, igår då...

FL: Mm.

MT: ... eller jag bor där gör jag nu (*skrattar till*), om man säger så. Det var ju där jag var sist.

FL: Ja. Eh... Jag ska fråga. Har du era telefonnummer i huvudet? Ditt och Jeanies.

MT: Inte hennes men mitt kan jag...

FL: Mm.

MT: ... för det står bara Jeanie när hon ringer mig men mitt är 0765...

FL: Mm.

MT: ... 271954. Jag har ett gammalt nummer men det används inte längre för det SIM-kortet har jag slängt.

FL: Mm.

MT: Men det är det som står på Google men det här är inte registrerat så att...

FL: Nej.

MT: Det är ett få antal som har det numret. Det är väl... hon Jenny, polisen i Linde. Dom utredde mig för dom här grejerna innan det här då...

FL: Mm.

MT: ... och så är det väl Sonja, Camilla, Ibrahim som sitter i fängelse nu. Sen är det nog ingen mer...

FL: Nej.

MT: ... förutom Jeanie då som har det.

FL: Mm. Eh... slutligen nu då. Du har ju talets gåva får jag ju lov och säga och det är jättebra. Eh, så...

MT: Jag har lärt mig sen jag var med i facket.

FL: Ja. Det är bra.

MT: Jag var fackombud i några år.

FL: Mm. Tycker du att du har fått...

MT: Jag har fått sagt min...

FL: ... berätta idag...?

MT: Jag har fått sagt min... min mening. (ohörbart)

FL: Ja, är det nånting mer som du känner...? Eh, för att vi har ju förhör nu...

MT: Mm.

FL: ... och sen är det ju en åklagare som beslutar i ärendet om du ska vara fortsatt anhållen...

MT: Jo, jag känner till... Jag känner till den...

FL: Ja, och om man ska bli häktad och sådär så att det...

MT: Mm.

FL: Och känner du att du har fått sagt allting som du vill ha sagt eller är det nånting mer?

MT: Ja, det har jag fått sagt. Det har jag fått sagt.

FL: Bra. Jag har ingen mer specifik fråga. Jag ska höra... Angelica, är det nånting du har funderat på?

BFL: Nej, det har jag inte.

FL: Nej.

BFL: Nej.

FL: Och har försvararen nån mer fråga?

FA: Inte kring själva förhöret utan mer handläggningen...

FL: Då tar vi det efteråt...

FA: Ja, precis.

FL: ... så stänger vi av bandspelare och så.

FA: Mm.

FL: Eh, då... Och din... din fortsatta inställning till det du är misstänkt för det är att du förnekar.

MT: Ja.

FL: Du menar... du har inte knivhuggit...

MT: Nej.

FL: ... Jeanie.

MT: Jag har inte knivhuggit min älskling.

FL: Ve... Om det inte är du, vet du vem det i så fall skulle kunna vara eller vet du...

MT: Nej.

FL: ... vem det är som har gjort det?

MT: Jag känner inte av nån som skulle vilja göra henne illa.

FL: Nä.

MT: I den lilla bekantskapskrets vi har. Det är ju bara Sonja, Camilla, Salomon och Osman... som har varit... I lägenheten är det bara Salomon och Sonja, jag och Camilla i... i hennes lägenhet.

FL: Ja, och... och det är ju dina grannar vi pratar om.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Så att dom kan lämna uppgifter om dom andra... om dom andra personerna?

MT: Ja.

FA hostar

MT: Om Salomon i alla fall och Osman, ja. För Osman var ju aldrig uppe i Jeanies lägenhet, det var ju bara han Salomon.

FL: Mm.

MT: Som han heter.

FL: Vad heter den här Osman och Salomon mer än Osman och Salomon då?

MT: Det vet inte jag. Ja, han kallar honom ba... Han heter Osman.

FL: Men det är bekanta till dina grannar?

MT: Ja.

FL: Mm.

MT: Och Salomon är ju kompis till mig också. Vi pratar ju på byn och... sitter ibland på fyllekulla och tar några pilsner och...

FL: Mm. Och uppgifter till dom finns i din telefon eller?

MT: Eeeh... nej, jag har inte. Det får du nog tala med Sonja och Camilla. Grannarna.

FL: Mm. Bra. Tack.

MT: För att det var oftast därnere vi träffades eller på kulla.

FL: Mm... Men då avslutar vi förhöret för idag och då är klockan 16:58.

Inspelningen avslutas

Utskriften kontrollerad/korrigerad av Emma Ekman

Polisen

90

PM

Uppgifter lämnade av Stefan Hansson 220107

Signerad av

Signerad datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diarienum

5000-K13743-22

Uppgiftslämnare

Ekman, Emma

Datum

2022-01-07

Tid

11:41

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Emma Ekman

Uppgiften avser

Uppgift

Jag besöker Stefan i arresten för att meddela att han kommer häktas.

Stefan säger att han har legat och funderat lite och apropå det att han vid förra förhöret fått frågan av mig kring vad han tror har hänt Jeanie, så har han något han vill nämna.

Jag frågar om det är något han vill prata om nu trots att hans försvarare inte närvarande och det vill han.

Stefan säger sammanfattningsvis att Camilla Elander är våldsbenägen, Sonja ska ha fått stryk av henne, Stefan har sett Sonja med skador i huvudet.

Han tror att Sonja och Camilla tidigare har bott i Jeanies lägenhet så Stefan undrar om det inte kan vara någon nyckel på vift till den lägenheten.

Jag frågar Stefan om jag kan få ställa en kompletterande fråga om hans besök på ICA och det går bra.

Jag undrar då om han minns vilken kassa det var som han försökte handla i, om det var inne i butiken eller i förbutiken och han säger då att han faktiskt inte är säker på att han var inne i butiken alls utan han kanske bara var utanför denna.

Jag säger sedan att Stefan får berätta mer detaljer kring detta som han själv har nämnt i nästa förhör vilket han tycker låter bra. Han säger att han anklagar någon men ändå ville ha detta sagt.

Arrestpersonal (namn noterat i annan handling) stod vid arrestdörren vid samtalet med Stefan och hon uppfattade lite av det han sade.

Förhör

Förhör 3 - dialog

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Förvärenden 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Hörd person

Hansson, Nils-Stefan

Personnummer

19680309-5097

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-01-04

Ytterligare information om anledning till förhör

Kompletterande förhör.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Johan Johansen

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Emma Ekman

Förhørsdatum

2022-01-20

Förhör påbörjat

09:58

Förhör avslutat

11:46

Förhørsplats

Polishuset Örebro

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

JA

Involverad personal

Joel Alderin

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

11788**K13743-21****FL = Emma Ekman****BFL = Joel Alderin****MT = Stefan Hansson****FA = Johan Johansen**

FL: Och då har vi förhör i ärende K13743-22. Det gäller mord. Det är förhör med misstänkt Nils Stefan Hanson. Och du får gärna göra som förra gången, dra ditt personnummer.

MT: 680309-5097

FL: Tack. Förhørsledare Emma Ekman, biträdande förhørsledare är Joel Alderin och Stefan har med sig sin försvarare Johan Johansen. Misstanken är den samma som förra gången.

MT: Mmm

FL: Eh, och min fråga till dig idag är, är om du har någonting som du själv vill börja med att säga?

MT: Nej jag fick ju sagt det jag tyckte i förra förhöret så att det är väl om ni har några frågor. Så kan jag väl svara på dem i så fall.

FL: Ja det låter bra. Eh, jag har lite funderingar kring eh, relationerna mellan... Du nämnde ju lite grann förra gången med Camilla, Sonja, Jeanie och du.

MT: Ja, ja.

FL: Så jag vill bara ha lite klargörande där kring eh, om det. Liksom om det finns några konflikter eller vem som är osams med vem. Och vem som var välkommen hit och dit och inte. För du nämnde ju lite grann där.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Hur, hur ser det ut?

MT: Du har väl säkerligen läst i min telefon också så att... Det var ju, oftast är det osämja mellan Jeanie, mig och Sonja och Camilla. Det var i samband med alkohol då. Det var väl det för att de båda två var väldigt så här, de blev lynniga när dem fick i sig för mycket. Camilla kunde ibland gå och lägga sig och skita i alltihop men... Oftast om hon drack lite mer så kunde hon börja gapa och skrika och hon trodde att hon hörde att vi satt och snacka skit ibland så här. Då kunde hon ju komma ut från toaletten och vara helt vansinnig. Då hade hon trott att vi hade pratat om henne. Men och då blir det ju att då blir det ju en... Blir det ju bråk emellan oss. För oftast jag och Jeanie vi drog ju oss undan och... För det var ju mellan Sonja och Camilla oftast. För, men ibland så händer det det att... Eller rätt så ofta fick inte Jeanie vara med på festerna. Och det fick jag ju fram att det var ju Sonja som tyckte lite och så om Jeanie. Och många gånger så skrev Camilla att på min telefon, vill du ha öl. Kom gärna ner men kom själv och så här va. Men ibland så gick jag inte ner för att jag ville ju inte lämna Jeanie för jag tycker ju dem är ojusta. För jag såg inte varför Jeanie och dem och jag skulle vara ovänner. Men ibland så händer det att Camilla kom upp och knacka, och jag sa det jag går inte ner sa jag för att... Ja Jeanie får ju inte komma, jag sitter ju hellre här då. Med Jeanie då.

FL: Mmm

MT: Ja men vad fan kom ner då. Så då får vi se hur det går. Oftast gick det ju bra men man såg ju Sonja ofta hmm... sur, sura till. Men det var aldrig något bråk mellan mig och Jeanie. Eller mig, Sonja och Camilla. Utan det var mellan dem två. Sonja och Camilla som det var lite gruffigt.

FL: Ja.

MT: Fast Camilla hysta ju ut mig här en gång, genom dörr'n då. Det var ju då när de trodde att jag, jag och Sonja hade pratat skit om henne. Det var när jag kom upp till Kopparberg vilket år var det... Ja det var väl 20 jag kom upp på hösten tror jag. Och då hyste hon ut mig så att jag fick ju en rejäl blålocka här. Så att det var väl enda gången hon har varit våldsam mot mig.

FL: Mmm

MT: Men relationen mellan Sonja och Camilla är rätt så laddad.

FL: Det här när hon hysta ut dig. Gjorde du någon polisanmälan eller finns det...

MT: Nej, nej, nej.

FL: Nej det gör det inte.

MT: Utan det var ju då när polisen hittade mig och körde ner mig till Linde.

FL: Ja.

MT: Då fick jag ju in för observation. För jag var ju gravt berusad också den dan då.

FL: Ja. Berättade du vad som hade hänt då eller?

MT: Eh, jag kommer ju inte ihåg vad som hade hänt.

FL: Nej.

MT: För jag låg, vad jag förstod. Jag pratade, vad polisen berättade. De hittade mig, ja du vet jag har ju deras hus så här så har du tre vägar som går ner. Och någon av de tre vägarna hade jag antagligen snubblat och ramlat. Igen.

FL: Mmm

MT: Så att det var polisen då som hitta mig och plockade upp resterna av min... Mina grejer om man säger. För jag hade en sån här dramaten med mig med mina grejer i. För jag kommer ganska tomhänt till Kopparberg den där hösten.

FL: Mmm

MT: Men i alla fall så att jag blir körd till Linde för observation. Och sen var det psyket sen då för läkarna ville väl att jag skulle få prata med nån.

FL: Mmm

MT: Jag var väl där fram till måndag morgon. Den gången.

FL: Mmm

MT: Sen fick jag ju nyckeln till min lägenhet och sen har jag ju vart där. FL: Mmm. Det ska vi, vi håller på och hämtar in lite såna uppgifter.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Eh, men... Men du sa ändå alltså att Sonja var lite surmulen liksom. När ni var där nere och Jeanie var med. Och var det det som du nämnde förra gången att hon fortfarande hade lite känslor för dig eller?

MT: Ja Sonja och jag vi har ju alltid kommit bra överens. Jag menar vi har ju ingenting om man säger sexuellt emellan oss. Men...

FL: Så ni har aldrig haft en relation?

MT: Nej det har vi aldrig haft.

FL: Nej okej. Men hon...

MT: Men det är väl det att...

FL: ... har haft ett gott öga till dig eller? Och du till henne eller?

MT: Jo men vi hade väl goda ögon. Vi har varit vänner.

FL: Mmm

MT: Jag har hjälpt henne ibland med pengar när hon har svårt att handla. Då har jag gått och handlat. Jag har hjälpt henne med att gå ut med hundarna och vi pratar så.

FL: Mmm

MT: Vi är väl som kompisar om man säger så.

FL: Mmm

MT: Det är ju samma med Camilla också men... Vi är också kompisar både när alkoholen står på bordet och även annars.

FL: Ja. Men jag förstår inte riktigt ändå varför, varför mer konkret. Varför var Jeanie inte välkommen ner till dem?

MT: Som jag förstod det så var det det att det är Sonja.

FL: Ja vill inte att Jeanie ska komma.

MT: Nej.

FL: Och då säger Camilla att hon inte får eller?

MT: Ja Camilla har ibland skrivit på min telefon på SMS att kom gärna ner och ta dig några öl, men kom själv och...

FL: Ja.

MT: Såna här grejer va.

FL: Men har du uppfattningen att det är Camilla som inte vill att Jeanie ska komma. Eller är det Sonja som inte vill att hon ska...

MT: Sonja kan inte SMS:a på sin telefon.

FL: Nehe

MT: Hon har inte lärt sig. Så det är ju Camilla och jag som har pratat.

FL: Ja.

MT: Jag ringer ju bara till Sonja annars.

FL: Okej så när du prat... Har skrivit till Camilla så är det lite som att prata med Sonja också då eller?

MT: Ja för det mesta.

FL: Mmm

MT: För det mesta. Det är lite fifty, fifty blandat där.

FL: Fifty, fifty. Ja.

MT: För Sonja sitter ju och hälsar och... Men jag ringer ju henne ett par gånger i veckan ibland Sonja.

FL: Ja.

MT: Vi är...

FL: Men har du, har du liksom... Har du hört några gånger att det har varit något uttalat tjafs mellan Jeanie och Camilla eller Jeanie och Sonja. Att det har varit några hårda ord dem sins emellan.

MT: Inte så länge jag har varit ihop med Jeanie. När vi har vart...

FL: Nej.

MT: Två där nere. Men ibland har de ju gått ner ibland och när jag inte har varit hemma utan jag har vart i min lägenhet.

FL: Mmm

MT: Och då kan de ha berättat att det blev lite sura miner. Och dem, de är ju såna att de säger ju ingenting. Sonja, Camilla... när de sitter.

FL: Nej.

MT: Det kan komma, det kan komma en stund efter.

FL: Ja, ja.

MT: Och då kan jag få det på telefon ibland när vi pratar och... För hon har ju blivit bjuden på mat en gång för hon har ju haft lite svårt med matpengar och sånt.

FL: Mmm

MT: Därför har ju jag backat upp henne lite.

FL: Ja Jeanie menar du?

MT: Ja backat upp Jeanie alltså, med pengar ibland. Och då har hon ju kunnat gått ner till Sonja och Camilla ibland och... Det var innan Sonja blev riktigt putt på henne då. Då kunde hon få lite mat och... Och då var Jeanie smart och frågade om en matlåda hon fick ta med sig hem. Och då började ju Sonja och morra lite. För hon får ge fan i sina piller, hon får ge fan i det och köpa mat istället.

FL: Mmm

MT: Så jag vet, det är bara det att Sonja kanske gillar mig. Jag menar på ett annat sätt än vad jag gör.

FL: Mmm

MT: Gillar henne men...

FL: Men det är ingen specifik händelse som ska...

MT: Nej, nej, nej. Det är bara det att, det är (knäpper med fingrarna) bara så det kommer ifrån.

FL: Mmm

MT: Det är bara att hon ville väl ha mig för sig själv.

FL: Ja.

MT: Jag vet inte.

FL: Det låter, nu tycker inte jag både tjejer och killar kan vara rätt så bra på att snacka skit och bete sig. Men det låter lite så här tjejigt att inte säga nåt när man, när man sitter där.

MT: Ja.

FL: Och så skvallras det efteråt istället sen då.

MT: Ja det är ju det de har gjort. De har ju suttit då Sonja och Camilla och pratat tidigare. Efter det här.

FL: Ja.

MT: Men som jag förstår så har det ju inte gått nån vad heter det, nöd på Jeanie om man säger på det planet.

FL: Nej.

MT: För hon är ju van att bli ensam och inte ha så många vänner så att det...

FL: Men det här med att, att... För du har väl gjort någon anmälan till soc när det gäller Jeanie?

MT: Jeanie ja.

FL: Ja.

MT: Jag gjorde det för att jag blev ju orolig för henne med hennes tabletter.

FL: Mmm

MT: Och då bad jag den här vad heter hon, Benjaminsson. Han skulle titta in på det här och se om det kanske, om de kan göra någonting.

FL: Mmm

MT: För jag menar jag mäktade inte med det själv. För hon hade en sån stark dragning till de

här tabletterna. För hon, hon har ju sitt sån här dosrulle du vet.

FL: Ja, ja, ja.

MT: Och sen då i början hade hon för två veckor. Och då kunde hon käka upp så då fick hon ju sitta där utan tabletter i typ fem eller sex dar ibland.

FL: Mmm

MT: Hon ökade ju dosen själv bara för att må bättre. Så hon fick ju så jävla mycket abstinens och skit så hon började ju köpa. Eller har köpt hos den här Anneli då eller vad hon heter. Oxycontin och annat då för att kunna klara sig.

FL: Mmm

MT: Men jag försö... Jag brydde mig aldrig... Jag sa till henne det skulle ju bli någonting att flytta ihop till hundra så får du försöka lägga ner det.

FL: Ja. Men när du, när du kontaktade socialtjänsten då. Var det, var ni tillsammans då eller var ni...

MT: Nej det gjorde jag, det gjorde jag utan Jeanies vetskap.

FL: Ja.

MT: För annars, jag trodde hon...

FL: Men var det när ni liksom hade eran relation igång eller var det när det var slut eller?

MT: Det var väl, vi var ju vänner men vi bodde ju inte hop om man säger.

FL: Nej. Var det efter att du hade tagit tillbaka ringen eller?

MT: Eh, ja jag tror det.

FL: Mmm. Och så var anledningen till att du anmälde till soc. Det var för att du var orolig eller var det det att...

MT: Ja jag var orolig.

FL: Ja.

MT: För jag menar hon sitter där uppe ensam och... Och får fasansfulla abstinenser och...

FL: Ja.

MT: Hon har ju värk i kroppen.

FL: Vet du om Camilla och Sonja och dem har kontaktat socialtjänsten också?

MT: Camilla har pratat på att hon har gjort det.

FL: Ja.

MT: Men hon ja, alltså jag tror väl att det var väl någon månad sen hon gjorde det.

FL: Ja. Och vad var anledningen till...

MT: Nej det var väl det att hon fortsatte ju att äta sina... Och, eller äta sina Oxycontin utöver receptet då.

FL: Ja.

MT: Och sen så hade hon väl vart uppe där och sett hur det var och hon orkar ju knappt att städa och... någonting.

FL: Nej.

MT: Det stod ju grejer överallt på diskbänken och...

FL: Ja.

MT: Och hon hade ingen mat och någonting med så att.

FL: Nej men är din, för du sa ju Camilla. Camilla sa ju att Jeanie inte var välkommen ner och så. Ändå så om man, man kan väl anmäla till soc av olika anledningar.

MT: Ja.

FL: Att man vill jävlas med nån...

MT: Nej men som jag har förstått det.

FL: ... eller att man vill hjälpa nån. Men vad är uppfattningen. Vad är din uppfattning kring att Camilla kontaktade soc om hon ändå inte var riktigt liksom förtjust i...

MT: Camilla är, är helt okej med Jeanie.

FL: Mhm

MT: Men det är alltså Sonja som är...

FL: Okej.

MT: ... boven i dramat där.

FL: Ja.

MT: Men Camilla ringde då för hon var väl också orolig för att, och de har ju sett hur hon har sett ut. För hon kan ju se ut som en zombie ibland där uppe.

FL: Mmm

MT: Hon... Som jag till och med ja men lite luddig i skallen och så där och sluddrar och ibland hör man knappt vad hon säger och...

FL: Mmm

MT: Camilla gjorde väl det av ren välmening.

FL: Mmm

MT: Det gjorde ju jag med.

FL: Mmm

MT: Och det blev ju lite bättre under ett tag. Hon fick ju städ, hon fick ju hjälp och fick ju mat och såna där grejer och... Och de pyssla om henne, var väl där en gång om dan hos henne.

FL: Men sen upphörde det.

MT: Det upphörde nu strax innan jul ja.

FL: Vad var anledningen till det?

MT: Det var det att Benjaminsson tyckte att Jeanie skulle klara sig själv.

FL: Ja.

MT: Men det är bara det att jag har försökt att få Jeanie till att gå och hämta innan det, posten i brevlådan.

FL: Mmm

MT: Och ut med sopor. Men hon ville ju inte gör... Så jag lät grejerna bara vara och tänkte nån gång så får jag ju... Jag till och med erbjöd henne att ta mig i hand så här och gå ut med soporna så hon får komma ut och röra på sig. Nej men det ville hon inte. Hon tyckte... hon brydde sig inte om det. Orkade inte. Så hon var väl vad man kan säga. Nästan typ soffpotatis.

FL: Ja.

MT: Ända gången hon åkte med tvång. Jag vet inte om det var glädje eller tvång eller vad det var. Det var när hon skulle hämta sina mediciner på apoteket.

FL: Mmm

MT: Men i början av vår relation så var det jag som hämta dem. Men då tyckte jag vad fan det kan väl jag göra, jag var ju hyfsat rask i benen.

FL: Men de här tabletterna, är det sånt som du har tagit också eller? Brukar du tabletter och alkohol också eller?

MT: Nej, nej, nej. Jag fick en eller två Oxycontin av henne en gång när jag hade stark huvudvärk. Men det sluta med att jag somna.

FL: Mmm

MT: Så här, två såna här små blå rackare.

FL: Mmm

MT: Det slutade med att jag somna för jag hehe somna i nio timmar.

FL: Ja.

MT: Det var faktiskt den enda gången.

FL: Ja. Så alkohol är det som är din...

MT: Alkohol och nikotin det är min gimmick om man säger så.

FL: Mmm

MT: Men jag ska vara ärlig med dig, jag har ju provat sån här vad heter det hasch men det är ju många herrans år sen.

FL: Ja.

MT: Och det var ju inte min gimmick det heller så att.

FL: Nej. Eh, hemtjänsten upphörde där. Jag var på väg någonstans, jag ska bara se så... Eh, hur... Ni var ju, träffades ju förra våren.

MT: Ja det var i februari där. Det var ett par dar före hennes födelsedag.

FL: Ja. Och hon fyllde, vad sa du 25 eller 26 mars.

MT: 25, ja men 26 mars ja.

FL: Mmm. Mmm

MT: Ska vi se ja...

FL: Ja.

MT: Hon blir väl 50 ja.

FL: Och sen, sen verkar det ha varit. Jag har pratat med Anna.

MT: Ja.

FL: Hennes kompis i Stockholm där.

MT: Ja, ja, ja, sjuksköterskan.

FL: Ja det verkar ju som hon har fått det beskrivet för sig.

MT: Ja.

FL: Eh, jag kan ju vara säga vad hon har sagt till mig. Så verkar, har ju hon beskrivit din och Jeanies relation. Den bilden hon har fått av Jeanie att den var liksom, ja men lite stökig och så här. Och lite hit och dit. Ibland var ni tillsammans, ibland var ni inte tillsammans. Och ibland försökte hon få tag i dig och fick inte tag i dig. Och vid nåt tillfälle fick till och med Anna ringa till dig för att Jeanie inte fick tag i dig.

MT: Ja, ja.

FL: Är det din uppfattning om att relationen er sinns emellan var så?

MT: Ja det stämmer ju. För att ibland har jag ju dratt mig tillbaka så här.

FL: Ja.

MT: På grund av att, jag vet inte om det var men det var nog säkert inget. Men mitt dåliga självförtroende att göra. Jag vågade inte hoppa över på andra sidan och ge fullt om man säger så.

FL: Mmm

MT: Till en människa. Jag har blivit bränd på x antal gånger av både tjejer och kompisar så att.

FL Ja.

MT: Jag håller väldigt hårt i mitt eget.

FL: Har du under den här tiden som du har träffat Jeanie, har du haft någon relation med någon annan kvinna?

MT: Nej, nej absolut inte.

FL: För det är nämligen den uppfattningen Anna har.

MT: Att jag har haft ihop det med någon annan kvinna.

FL: Ja, att du har stuckit och lämnat Jeanie för att du ska ha haft någon annan kvinna som dessutom ska ha varit gravid.

MT: Alltså hon, idioten. Ja, ja. Men det kan jag berätta. Vi satt nere på fyllekullen, bakom Ica där. Och så gick det en som heter Malin.

FL: Malin?

MT: Jag kommer inte ihåg vad hon hette. Jag känner henne bara som Malin. Och hon hade blivit på smällen sa hon. Och hon ville ha någon som skulle ta hand om henne.

FL: När var det här i tid?

MT: Det var i höstas, tidig höst/sensommar där. Och då tyckte hon att ja men du är ju snäll. Du har ju bra ekonomi och bla, bla, bla. Du kan väl ställa upp nu och hjälpa mig. Nej, nej, nej sa jag. Men sen så sa jag ja vi kan ju vara kompisar i alla fall för hon den där Malin hon bodde ju tillsammans med sin pojkvän Peter Lund, Lundberg. Han bor ju på samma våning som mig i mitt hus.

FL: Bergmästargatan?

MT: Ja. Men sen flyttade hon ifrån. De gjorde slut. Hon flyttade väl ner någonstans, jag vet inte vart det var hon flyttade faktiskt.

FL: Efter att ni hade det här samtalet?

MT: Nej, nej, nej. Det var innan. Långt innan. Sen träffade jag henne igen då på fyllekulla. Och då hade hon väl blivit på smällen som hon sa.

FL: Med den här, vet du med vem eller?

MT: Jag vet inte vem. Men då hade hon ju i alla fall dumpat den här killen för han var väl lite knäpp som hon säger. Och jag sa det jag kan väl hjälpa dig. Jag kan väl köpa lite barnkläder och lite grejer till dig om du vill men... Men jag kan ju inte ställa upp med att betala underhåll för då blir det ju, då pajar ju min ekonomi. Men vi var aldrig ihop så. Men jag gick, vi träffades bara en gång där den sommaren. Sen försvann hon, jag har inte sett henne sen dess.

FL: Då när ni hade det här samtalet?

MT: Ja. Sen har jag inte sett na sen dess.

FL: Har ni haft någon telefonkontakt eller?

MT: Nej ingenting.

FL: Nej. Men, men visste Jeanie om det här då eller?

MT: Ja jag berättade ju för Jeanie sen om den här idioten.

FL: Ja.

MT: Och hon Malin som hon heter hon hade ju till och med råkat skriva SMS till Jeanie på min telefon. För jag hade ju lämnat den till Ibbe och Jeanette för jag hade en sån där liten mediaspelare. Vi satt och spela, så min telefon var ju uppkopplad så vi spelade. Så jag går på I...

FL: Vart var det någonstans? Och när?

MT: Det var fyll, fyllekulla. Det var då när jag träffade henne.

FL: Samma till... är det ett enda tillfälle vi pratar om?

MT: Ja.

FL: Ja, ja. Mmm

MT: Det är ett enda tillfälle när vi träffar na där nere. Och de andra började bli törstiga. Vi hade bara några öl kvar kommer jag ihåg. Så jag sa det men jag kan gå upp och köpa, jag köpte ett flak till. Och när jag kom ner så sa hon bara, ja jag har lånat din telefon jag behövde skriva till en kompis. Och sen så såg jag ju vad fan hon hade skrivit. Att hon hade skrivit att nu ska Stefan ta hand om mig och vi ska flytta till Grängesberg bla, bla, bla. Ditt och datt och... Du kan fara och flyga och... Och hon hade så där så att, jag fick ju sätta in det där mönstret i telefon sen då.

FL: Ja, ja.

MT: Det var jag tvungen att göra för att den har varit öppen ända sen dess.

FL: Mmm

MT: Men vem som helst har kunnat använda min telefon.

FL: Ja, ja.

MT: För många utav de där A-lagarna där nere har inte så mycket pengar på sina telefoner så att...

FL: Nej. Men, men...

MT: Jag träffade henne bara en enda gång.

FL: Ja. Men vet du om hon den där Malin, har hon varit. Har hon varit hos Jeanie och pratat med henne? Besökt henne?

MT: Nej, nej, nej, nej, nej.

FL: Nej för den uppfattningen hade Anna i alla fall. Att hon hade varit där till och med.

MT: Det vet faktiskt inte jag.

FL: Nej.

MT: Det vet faktiskt inte jag.

FL: Det är inget Jeanie har sagt eller?

MT: Enda gången jag träffade henne var på fyllekulla där nere.

FL: Mmm

MT: Och så då när hon bodde i, med sin Peter Lundberg nere vid min kåk där nere på Bergmästargatan.

FL: Men vad sa, konfronterade Jeanie dig om det där SMS:et då eller?

MT: Ja hon gjorde ju det. Hon blev ju fruktansvärt ledsen.

FL: Mmm

MT: Och jag bekräftade ju för henne att nej men det är ingenting mellan mig och henne. Hon är bara. Hon är väl bara lite så där... Hon vill bara ha någon som tar hand om sitt barn sa jag.

FL: Mmm

MT: Men ja, ja.

FL: Men det var inte därför det blev s... Det blev, för Anna hade uppfattningen att...

MT: Nej det var inte därför.

FL: ... det var därför du hade gjort slut.

MT: Nej, nej, nej, nej. Jag gjorde inte slut med henne. Utan det var bara det att jag, jag var inte redo att ta det steget jag menar till att ge henne allting. Ja fullt va. Jag menar eftersom att jag har blivit bränd så många gånger. Fyra, fem gånger med tjejer så. Så har man ju dragit åt sig, dragit åt sig och hållit sig så här. Men Jeanie var faktiskt den enda som riktigt kunde få omkull mig. För sen när vi var ihop sista svängen då var det ju bara hon och jag. Och då kändes det, det kändes okej.

FL: Mmm

MT: Men ibland kunde man ju bli lite så här trött på henne. Och Jeanie...

FL: Men uppfattar jag det. Vart det liksom, sa du till henne nu är det slut och så drog du eller var det liksom att du så att hon... Det här som Anna hade uppfattningen att det var på och av och på och av liksom. Var det...

MT: Jag tog av henne ringen då, det var... Vi hade väl druckit rätt så mycket men, jag sa det att nu... Jag orkar inte med dig längre nu går jag hem. Jag vill ha tillbaka ringen sa jag. Men sen så någon vecka senare tror jag fick hon väl tillbaka ringen. För att jag insåg ju att jag vill inte vara utan henne som sagt. Så vi, hon fick ringen igen och sen var det väl lite upp och ner i början. För det var ju mycket med ekonomin och svårt att få tag i mat både för henne och mig och...

FL: Men var det det enda riktiga uppbrottet liksom som det var slut? Sen, sen träffas...

MT: Sen, sen gick vi ju tillbaka till varandra igen.

FL: Ja.

MT: För jag och hon...

FL: Så ni träffades under hösten då?

MT: Ja, ja, ja.

FL: Mmm

MT: Och hon skrev väldigt mycket SMS till mig. Vi kan väl åtminstone prata istället sa jag.

FL: Ja.

MT: Sa hon då. Ja så vi hade ju fria samtal via Telia så vi kunde ju sitta där och shackla i telefon i flera timmar utan att det kostar någonting.

FL: Mmm

MT: Så vi, det var under den perioden jag bodde hemma hos mig och bröt. Men sen ett, två, tre så tyckte hon det att du kanske... Kan du inte komma upp, hon kände sig lite ensam. Så åkte jag upp till henne. Eller gick upp till henne och så, sen var... Var vi där igen.

FL: Mmm

MT: Eh, det har någon konstig dragning till henne. Jag kan inte, jag kan inte släppa henne.

FL: Nej. Men din uppfattning är att när, när det här hände nu då den 4 januari då var det...
Var det bra mellan er då?

MT: Ja visst var det det.

FL: Då var det hon och du eller som ett par?

MT: Då hade vi i alla fall varit ihop x antal dagar. Jag hade bara varit ner på Bergmästargatan och sett till lägenheten och varit och handlat lite grann innan jul. Men annars så var jag ju där uppe. Jag bodde ju, jag sov ju på soffan hos henne.

FL: Mmm

MT: Jag kunde inte sova i hennes säng för den var alldeles för hård för mig.

FL: Ja.

MT: Så jag, det tyckte hon var synd.

FL: Mmm

MT: Så ibland så hon sov, oftast sov hon i sitt hörn i soffan där... Där hon låg då när ni fann henne.

FL: Mmm

MT: Eller när jag fann henne så att.

FL: Då är jag med.

MT: Ja. Du jag känner jag skulle gå på toaletten. Jag har sitter och...

FL: Men jag var lite klar med den biten där så då blir det bra. Då tar vi en liten paus här.

MT: Ja.

FL: Så ska vi ordna.

MT: Då får ni gärna hjälpa mig på toaletten för att jag känner...

FL: Vänta lite så ska vi stänga av bandspelaren och om jag missade att säga det i början så dagens datum för förhöret det är ju 22-01-20 och starttiden framgår av filen. Då tar vi en paus. Då är klockan 10:20.

MT: Och du behöver väl sträcka på benen du med?

FA: (Skrattar...)

MT: Ja.

PAUS

FL: Då fortsätter vi efter en liten paus, klockan är 10:24. Du när, när jag skulle gå ner till dig inför att du skulle häktas. Och meddela dig att du skulle häktas.

MT: Ja.

FL: Inne i arresten.

MT: Mmm

FL: Då sa ju du att du ville, att du ville säga lite saker till mig. Kommer du ihåg vad det var?

MT: Ja men det var ju dem grejerna att, jag trodde att det kunde finnas en nyckel på vift. I och med att Sonja och Camilla har ju bott i Jeanies lägenhet tidigare. Och sen även det att Camilla har ju varit lite våldsam tidigare. Men jag vill ju inte vad heter det påstå att hon har gjort nåt men... Det var bara det vare som (ohörbart) vi prata om den gången.

FL: Mmm

MT: Och Sonja är ju lite våldsam hon också men hon skulle ju aldrig riva sönder någonting så utan hon bara fåktas med handväskan. Men Camilla är ju den som mera är agerande, utåt agerande om man säger så.

FL: Mmm. Men apropå det här med nyckel då så var det väl så om jag minns rätt så, så har väl inte du sagt någonting om att du låste dörren när du gick. Utan du lämna väl, lämna öppet om jag vill minnas det.

MT: När jag gick så lämna jag den öppen ja.

FL: Ja. Så det har väl ingen betydelse.

MT: Nej.

FL: För om någon skulle ha kunnat tagit sig in i lägenheten tänker jag.

MT: Nej, nej, nej.

FL: Nej.

MT: Och sen när jag kom hem igen så antagligen så måste jag ha låst igen dörren för jag hitta ju inga cigg så jag vad heter det gick... Jag gick ju hem och låste igen dörren, och hitt... hittade Jeanie där.

FL: Mmm.

MT: Ibland så bruk...

FL: Du vi ska ko...

MT: Ibland brukar vi låsa, ibland brukar vi inte låsa. Så det är lite hur som haver med det här med låsningen.

FL: Mmm. Vi ska komma till det där. Men det var en till sak som jag ville fråga dig apropå som du berätta förra gången att Camilla hade klippt av någon hårtofs av Jeanie.

MT: Ja, ja, ja, ja. Jo.

FL: Ja.

MT: Ja vi satt ju där på fest.

FL: När var det?

MT: Det var, var det över en och en halv månad sen i alla fall.

FL: Mmm

MT: Ja...

FL: Ja då var Jeanie välkommen ner då eller?

MT: Ja Jeanie det var, då var hon där nere.

FL: Ja.

MT: Och i alla fall då så, då hade hon om du tänker som en liten sån här lilla my-tofs här uppe. Som hon hade bundit ihop. Den, Camilla ville snygga till Jeanie och Jeanie sa okej då. Så hon klippte av tofsen och klippte väl det så hon såg ut som Kim Wilde lite så här ja... Ovårdad ut. Men jag tyckte det blev bra. Men Jeanie hon tyckte inte om det.

FL: Nej. Men det var inte så att, att Camilla liksom smög fram och knipsa av den?

MT: Nej, nej, nej utan det var...

FL: Utan hon fråga om hon fick göra det?

MT: Ja, ja visst gjorde hon det. Ja, ja.

FL: Ja, ja. Så det var inte typ någon fulgrej att de...

MT: Nej, nej det var det inte.

FL: Ja. Nej det var det jag ville få framfört.

MT: Det var som hon skulle be mig och raka mig. Det skulle vara en väldig ful grej för jag trivs med skägg på.

FL: Ja.

MT: Nej men, nej det var ingen sån motvilligt.

FL: Nej, nej, nej.

MT: Det var väl det ja, ja okej då slipper jag kanske och...

FL: Mmm

MT: Jag tror det var då slipper jag betala hundra kronor. Ja det slipper du sa hon.

FL: Ja, ja. Okej. Ja men då, då förstår jag.

MT: Det var väl mera att... Det kan ha vart någon fyllegrej också att de ville, hon ville (ohörbart).

FL: Ja. Men förutom det här att Camilla, du sa att Camilla är våldsbenägen och jag vet ju sen tidigare att hon har ju varit misstänkt för inblandning i ett annat mord.

MT: Jo.

FL: Så jag vet ju att hon har lite historik.

MT: Ja.

FL: Men förutom att du vet om det då. Har du någon anledning alltså...

MT: Att tro att hon kan ha gjort någonting?

FL: Ja.

MT: Nej jag tror inte det.

FL: Nej.

MT: Det var någonting som poppa upp i skallen på mig där men. Jag tror inte att hon har, jag tror inte eller jag vill tro... Eller jag tror, men jag kan inte vara hundra.

FL: Nej.

MT: Men jag tror aldrig Camilla skulle ge sig på henne.

FL: Nej.

MT: För innerst inne så var de ju hyfsat bra vänner.

FL: Mmm

MT: För...

FL: Men du.

MT: Ja.

FL: Då kom vi ju in på dagen den 4:e här nu då. Där det hände.

MT: Ja.

FL: Och då eh, du har ju berättat väldigt mycket saker.

MT: Ja.

FL: Jag såg det var till och med igår när jag skulle skriva ut ditt förhör här, så höll min dator braka ihop för det var så... De har ju skrivit ut det i dialog.

MT: Jaha

FL: Ja. Eh, och det var... för du, du har ju lämnat väldigt mycket uppgifter. Och...

MT: Ja.

FL: ... en del saker har vi hunnit kontrollera.

MT: Och en del inte ja.

FL: Andra, andra saker håller vi på och kontrollerar. Mmm. Och lite saker vill jag ju, ställer jag ju frågor nu så här för att vi ska kunna kontrollera vidare.

MT: Ja.

FL: Eh, och alltså när jag läste det här igår nu så ser jag ju att du har ju liksom väldig sak... Eller många saker minns du ju väldigt bra. Du kan till exempel ange ganska specifika tidpunkter för när Jeanie lämnade bostaden och åkte till...

MT: Ja. Du menar då när hon reste till Systembolaget.

FL: Ja exakt.

MT: Ja, ja.

FL: Du kommer ihåg ganska precis när hon kom tillbaka och det stämmer med övriga uppgifter. Vi har ju kollat med färdtjänsten så klart.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Eh, du kommer ihåg att hon köpte 26 öl.

MT: Ja.

FL: Och det har ju mina kollegor varit där uppe och tittat och då ligger ju 6 öl på kylning.

MT: Ja.

FL: Alltså öppnade.

MT: Ja, ja.

FL: Och så resten av burkarna verkar ju vara tomma i vardagsrummet då. Så det stämmer ju med det antalet då.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja.

MT: Några ligger väl i påsen och några kanske står på bordet. Jag kommer inte ihåg.

FL: Ja nej men det, det verkar som att det du har berättat det stämmer ju liksom.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja. Eh, och lite andra såna här saker också som du har berättat kring Jeanie och saker som jag frågar dig om nu har ju du förklaringar på och så där.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Så därför, däremot... Det är ju saker som inte stämmer. Som eh, när man lyssnar på SOS-samtalet när du ringer in.

MT: Ja.

FL: Av det som du berättar för mig i förhör, sen när vi pratar.

MT: Ja.

FL: Dagen efter.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Så är det ju saker, och som du säger till polisen också. Det stämmer inte. För du säger olika saker.

MT: Ja jag måst...

FL: Vänta nu Stefan.

MT: Ja.

FL: Och när jag frågar dig om eh, saker när du upptäcker att kniven sitter i Jeanie och du säger att du rycker ur den.

MT: Ja.

FL: Eh, så frågar jag dig vart kniven tar vägen och såna saker. Och liksom det är så, för mig är det så konstigt att du minns vissa saker väldigt bra. Men sen när jag börjar fråga om andra saker som skulle kunna vara mer känsligt. Då, då minns inte du helt plötsligt. Då blir det liksom väldigt lite så här flummigt om jag får (ohörbart)...

MT: Ja som i ett töcken ja.

FL: Ja. Och, och det... Jag vet inte riktigt om jag tror på att det var så flummigt som du beskriver det. För det var också apropå det här som du sa i förhöret förra gången att du var nere och skulle handla cigaretter på Ica.

MT: Ja.

FL: Då berättar ju du, du fick ju förklara lite detaljer kring hur man gör när man köper cigaretter och att du var framme hos (ohörbart).

MT: Ja jag var ju aldrig inne där.

FL: Nej. Det, för det sa ju du till mig också när jag var nere i arresten där då.

MT: Ja, ja, det vet jag.

FL: Helt plötsligt så sa du att du var aldrig inne på Ica.

MT: Nej för jag kom ju på att jag hade inte så mycket pengar. Jag gick runt och leta fimp. Jag gick bakvägen istället och runt.

FL: Ja men varför satt du här i förhöret för mig och beskrev en massa detaljer kring det här när du var inne på Ica och sen helt plötsligt kommer du på att du var inte där.

MT: Jag vet inte. Jag har väl inte varit i sinnesfulla bruk. Det har väl vart rörigt och stressigt. Jag vet inte.

FL: Ja men vissa saker är ju inte alls rörigt.

MT: Nej.

FL: Nej.

MT: Jag tycker också det är konstigt.

FL: Ja så det är de sakerna som är lite känsligare för dig som är röriga. Och då, då vill jag att du verkligen tänker efter nu. Hur det var med den här kniven. För enligt, enligt vad du sa då så är det du som har tagit hand om den här kniven. Och då vill jag att du talar om för mig vart du gjorde av den.

MT: Jag vill ju minnas att det var en kniv där. Jag måste ju ha lagt ut den i köket då eller ja... Skulle leta efter trasor och hålla om henne. Jag kommer inte ihåg faktiskt. Men jag vet, jag vill i alla fall... Jag tror jag vet det satt en kniv i henne. För jag vet ju... Jag tror det satt en kniv i i alla fall. Jag är inte hundra på någonting längre. Det har vart...

FL: För i samtalet med SOS så börjar du med att säga att Jeanie är, att hon är knivskuren. Eller knivhuggen.

MT: Ja.

FL: Ja. Vilket är eh, alltså hur man nu kan se... Ja om någon har såna, liksom skador i kroppen så kan man väl kanske anta att det är det. Men det verkar ju som att du är ganska säker på att hon är just knivhuggen. Och så frågar ju personalen dig som du pratar med.

MT: Ja.

FL: Ser du någon kniv? Och nej, det gör jag inte säger du.

MT: Ja jag vet jag var så förbaskat rörigt den här kvällen. Det var ju som allting bara braka ihop för mig. Jag kommer inte ihåg egentligen vad som hände. Jag vet bara att jag...

FL: Men. Det här samtalet som du har med SOS det är ju det första som, som jag förstår om du inte har pratat med någon annan. Som du har med någon utomstående kring vad det är som har hänt.

MT: Ja, ja.

FL: Så den minnesbilden borde väl vara den allra klaraste. När du ringer till dem. För i så fall har du ju precis liksom tagit ur den här kniven.

MT: Ja jag ringde ju 112 men jag kommer inte ihåg vad jag sa.

FL: Nej. Men jag har lyssnat på samtalet och finns en utskrift.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Och du säger att hon har blivit knivstucken, knivhuggen.

MT: Ja

FL: Och de frågar dig, ser du någon kniv? Nej säger du.

MT: Nej för när jag gör så ser jag ju det rinner, så hon var ju knivskuren. Eller knivhuggen eller knivskuren.

FL: Ja du har ju berättat mig att du har dragit ur kniven ur henne.

MT: Ja.

FL: Men vart är den någonstans då?

MT: Jag vet ju inte. Jag har inte en aning om var jag gjorde av kniven. Faktiskt.

FL: Och hur kommer det sig att du säger så olika saker då. En sak till SOS och sen så säger du en annan sak till oss då dagen efter.

MT: Jag vet ju faktiskt inte. Men det måste ju ha nåt att göra med chocktillstånd och berusning. Jag vet inte. För jag kan inte minnas SOS samtalet så. Enda var jag minns ju att ambulansen kom och polisen kom.

FL: Mmm. Ja så var det ju.

MT: Ja jag måste ju ha ringt, men jag kommer inte ihåg vad jag sa eller vad jag gjorde förutom HLR.

FL: Det här samtalet kommer du ju få lyssna på småningom.

MT: Ja. Det kommer väl i rätten om inte annat.

FL: Eh, jag kommer att läsa lite här då. Då är det en operatör från SOS och så är det du.

MT: Ja.

-SOS 112 vad har inträffat?

FL: Då svarar du då.

-ja, ja min flickvän har blivit knivstucken jag kom upp till henne.

-Är hon vaken och talbar?

-Ja hon andas men hon ligger och sover. Och hon är gravt berusad.

MT: Jag kommer inte ihåg det där. Jag vet ju att jag ringde dem för annars hade ju inte de kommit. Jag har ingen aning om vad jag sa i det samtalet.

FL: Och så eh, frågar de här då. Det är lite, jag läser inte allting ordagrant här utan jag försöker ta...

MT: Fragment kommer jag ihåg. De bad mig göra det här HLR i en viss ordning.

FL: Mmm

MT: Om det var fem eller tio tryck och sen några inblåsningar. Jag kommer inte ihåg exakt men.

FL: Nej det är också med här.

MT: Och sen så...

FL: Men...

MT: Ty...

FL: Jag lä... ja

MT: Sen tyckte han ja skulle öka tempot.

FL: Mmm. Men vi går tillbaka till det här med kniven här.

MT: Ja.

FL: Ja. Eh, SOS operatören undrar om du vet vart hon har blivit knivhuggen. Du svarar:

- Det ser ut som att det är i bröstet framför henne.

-Okej pratar hon med dig?

-Nej hon ligger bara och andas. Jag kan inte få tag i henne. Hon ligger bara och andas.

-Ja okej säger operatören då.

-Jag vill inte bråka med henne för hon ligger här i soffan här.

FL: Och så undrar SOS operatören.

-Är kniven kvar på platsen? Ser du om någon person är kvar på platsen?

-Nej det är bara jag, vad jag kan se.

FL: Och så säger du längre ner.

-Jag ser ingen kniv men jag ser mycket vatten om man säger. Vatten om man säger. Men vad jag kan se, jag ser ingen kniv. Jag ser inte...

FL: Och sen är det vissa saker som de har skrivit som ohörbart här. Jag har inte hunnit kontrollera den här utskriften än. Vi ska göra det. Och du ska få lyssna på den också. Men det, det som är viktigt är att du säger:

-Jag ser ingen kniv, men jag ser mycket vatten. Och vad jag kan se, jag ser ingen kniv.

FL: Och sen dagen efter så sitter du och berättar för mig att hon hade en kniv i bröstet som du ryckte ur.

MT: Det låter ju helt befängt.

FL: Mmm

MT: Jag vill minnas att det satt en kniv i bröstet. Men... Jag är inte hundra. För jag menar det här, det kommer som en smäll rätt i skallen på mig det här när jag ser henne ligga där. Hela, hela livet eller hela situationen brakar ju ihop för mig. Jag vill... Jag vet inte om jag det, jag minns rätt men det måste ju finnas... Vart är kniven. Jag har en svag aning att jag såg kniven satt i henne.

FL: Ja du beskrev ju för mig ganska, liksom förra gången...

MT: Ja, ja, ja.

FL: ... hur du tog ur den och...

MT: Sen la jag den på bordet och sen tog jag med mig den ut och sen måste det varit, vart... Det måste ju ha vart en kniv där men jag vet inte.

FL: Så om vi skulle hitta den kniven som satt i bröstet på henne så är det ganska sannolikt att dina fingeravtryck skulle kunna sitta på den?

MT: Ja det borde det vara.

FL: Och ditt DNA?

MT: Det borde det ju vara.

FL: Mmm

MT: Jag vill minnas att jag drog, drog ut kniven.

FL: Mmm. Jag tror att du vet vart du gjorde av kniven också. Så jag tycker att det är bättre att du berättar det innan jag...

MT: Jag kommer inte ihåg.

FL: ... Behöver säga det. För vi har hittat den som vi tror är...

MT: Ja, ja.

FL: ... den där kniven.

MT: Nej jag kommer inte...

FL: Så nu har du chansen, berätta själv. Det ser bättre ut för dig själv om du berättar vad du gjorde med kniven än att jag ska berätta vart vi har hittat den.

MT: Jag kommer inte ihåg så du får gärna berätta.

FL: Mmm

MT: Det snurrar runt totalt i skallen för mig den dagen, jag vet inte. Var den ligger eller vart den hamnar. Så det får du väldigt gärna berätta för mig.

FL: Mmm. Innan jag gör det så ska vi prata om lite andra saker som inte stämmer här. Och det är när du pratar med SOS operatören så eh, har du ju inte beskrivit att du varit nere på Ica och handlat utan du beskriver att eh, du säger så här.

-Jag var nere hos mig på Bergmästargatan 13 bredvid macken i Kopparberg. Jag kom upp här nu och jag blev, jag blev alltså totalt överraskad att hon är knivhuggen.

MT: Ja, ja.

FL: Mmm

MT: Jag var ju aldrig hemma. Jag gick ju runt och gick, jag leta fimp.

FL: Varför säger du här då att du var nere hos dig Bergmästargatan 13?

MT: Det har jag faktiskt ingen aning om. Varför det blir så. Jag vill inte skylla på berusningen och det runtikring allt det här men... Jag har ingen förklaring till varför jag sa det.

FL: Okej. Men vi backar tillbaka nu då.

MT: Ja.

FL: Innan vi läser någonting mer av vad du sa här tidigare. Berätta för mig idag nu då vad din uppfattning är att du gjorde den här dagen.

MT: Från när vi vaknar då menar du?

FL: Ja.

MT: Ja Jeanie hade ju vaknat några timmar före mig. Fyra, halv fem kanske. Jag vaknade vid halv sju, sju. Vi, hon hade startat TV:n så det var den som gjorde att jag vakna. För hon hade lite ljud på så att. Och vi åt en smörgås, vi låg och gosa och kela lite och... Vi hade lite sex där på morgon. Sen fortsatte vi att kolla på TV och sen började Jeanie säga att hon ville ha några cider. Så jag sa är det inte bättre vi åker ner och köper vad heter det 7,3:or då sa jag Åbro för de är ju lite starkare. Ja visst det kan vi göra tyckte hon. Så åkte hon och hämta ölerna då. Hon fick mina 318 kronor jag hade kvar. Det var, tog ut på banken 200 kronor någon dag innan där så hade jag en hundring i fickan. Så har jag ju lite grus i plån... I fickan då. Så hon åkte ner. Kommer hem, vi drog igång direkt. Vi rada fram x antal öl till oss var och sen drack vi och kolla på TV och... Jag var tvungen att springa på dass för magen är dålig men...

Sen så sa jag det nu är jag röksugen sa jag. Och jag använder ju hellre en sån här vapor men jag hostar ju bara av den. Så jag sa det jag går ner på byn och försöker få tag i cigaretter sa jag. Så jag gick ner, kom på att jag hade inga pengar med mig. Jag hade bara någon krona kvar. Så jag gick runt den här, vad heter den nu. Pannkakshuset till baksidan. Det var som ett tak under där du vet. Vid, där brukar A-lagarna sitta och där kan man ibland hitta en del fimp.

FL: Vart ligger det här pannkakshuset i förhållande till Ica och Turken som du har beskrivit?

MT: Det var ju i hus... vi säger, vi säger att den här är Ica. Så har du som en stor parkering här. Så har du (ohörbart) vi kan ju rita igen då ja.

FL: Mmm

MT: Då ska vi se. Eh, (ohörbart rita så) Jag kan ju bara skriva Systembolag här för det ligger, Systemet ligger här. Och så har du Laxbro, Laxbrohuset här. Nu ska vi se. Nu har du, här ligger pannkaks... Jag ska skriva så så du ser. Pannkakshus.

FL: Är det för att man säljer pannkakor där eller heter hus...

MT: Ja det är ju de här, o jävlar nu sket jag på mig. Ja det var ju inte bra. Ursäkta mig nu, det kommer att lukta. Min mage rinner så att jag knappt känner nåt ibland själv. Här har du den här berömda porten John Scott. (ohörbart) Scott där ja. Där har du hela, här har vi en parkering här. Eller här har du parkering. Och här under har du som ett undergång här som man kan... Här ligger toaletten. Toa.

FL: En allmän toalett?

MT: Ja den är stängd. För A-lagare har missbrukat den. Här har du Ica då, en lastbrygga och ingång. Här har du...

FL: Skriv Ica där.

MT: Ja Ica ja.

FL: Alltså det ligger på torget där kan man säga då?

MT: Det ligger på mer parkering, ja. Stor... Stora gatan går ju här, här...

FL: Bergmästar...

MT: Nej, den heter Bergmästar ja.

FL: Ja.

MT: Berg... går ju här då.

FL: Ja för du bor längre ner där sen.

MT: Jag bor, jag kan ju rita då här. Skriv, se vad det är 300 meter. Och så ritar jag bara ett hus här så vet ni här, här bor jag då. Och så har du bensin, bensinmack här. Mack. Den är ju här, det är ju alltså ett cirka 300 meter från det upp till Ica då.

FL: Mmm

MT: Men så jag gick så här. Jag gick, här har du Gruvfogdegatan. Jag skriver bara Gruv, Gruvfogde här. Här har du en annan gata som kommer ner här. Här har du Filadelfia. Så jag gick alltså den här vägen. Långt här uppe sen har du ju gruva då du vet. Så jag gick här, ner så. Tittade för här brukar A-lagarna sitta på hörnet. Det är en sån här hörntrappa där. Där kan man alltid hitta cigg ibland. Sen gick jag snett över här in till det här undertaket då. Parkeringen där du vet, gamla Kons... John Scott och Ica där. Gick här under. Hittade väl en fimp där. Jag gick här vid toan, det stod inge... Låg inget heller. Sen gick jag runt Ica så här. Upp på gatan. Utanför Ica hittade jag väl en stump där vid, bortanför där vid blomsteraffären nästan. Det ligger en blomsteraffär i samma hus. Då gick jag bara här bort. Här har du vad heter det nu den här, de har också en askkopp här. Den heter väl Akropolis. Du vet vart det är

va?

FL: Är det pizzerian?

MT: Akropolis, ja. Där har de en sån där fimpsläckare. Sån där tunna, så där titta jag och där låg det inget. Då gick jag runt här så gick jag ner här igen. Där har de en fimptunna. Där hittade jag en sen gick jag bara hem igen.

FL: Okej. Den här Turken som du prata om, vart har han sin butik då?

MT: Turken ligger ju, här har du ju torget då på Ica du vet där de har... Så han har ju i huset på den här sidan. Här ligger ju alltså Oscaria. Långt hus här.

FL: Snett över gatan från Ica typ?

MT: Ja det blir snett över så ja. Här ligger ju, jag skriver bara sko, skoaff... skor för det är skoaffär. Här, heter det här har turken sin affär. Turken. Och jag gick aldrig in där heller utan jag gick och titta han hade en askkopp där och... och en askkopp här vid Akropolis. Hittade ingenting, men sen hittade jag här uppe. Hittade jag... ja där hittade jag ju nått att röka men inte, inga större mängder.

FL: Okej.

MT: Tog du kartan eller ska jag...

FL: Mmm. Vad var klockan när du gick då?

MT: Ja det har jag ingen aning om. Jag gick la på 35, 40 minuter för jag gick ju runt och så strosa jag runt där men.

FL: Men du, du beskriver ju att Jeanie åker till, med färdtjänsten och hon kommer tillbaka. Jag tror du säger 12:35. Det stämmer gan...

MT: Ja.

FL: Alltså det är väldigt specifika tider.

MT: Nej men...

FL: Men sen helt plötsligt när du ska berätta om det här då har du ingen aning om vad klockan var. Du har sagt att du var inne på Ica. Du har beskrivit att du försökte handla men det gick inte för att du hade inga pengar på kortet.

MT: Nej. Jag vet inte när jag gick för ja...

FL: Alltså nej men varför kommer du inte, varför... Och sen du beskriver du nu att du gått liksom ja den här vägen då.

MT: Det är ju den vägen jag har gått.

FL: Ja men varför har du lämnat så olika uppgifter Stefan?

MT: Jag vet faktiskt inte.

FL: Har du träffat. Har du under den här, den här vägen ner här. Du pratar ju om A-lagarna de sitter på torget och... Vi har ju pratat med folk liksom i Kopparberg.

MT: Ja.

FL: Och många, frågar man lite om busschaufförens... Alltså då vet ju många vem du är.

MT: Ja, jo.

FL: Och det är ju säkert för att du, du är ju väldigt social och pratar mycket med folk och så där. Eller?

MT: Jo, jo, jo. I alla fall, i alla fall med A-lagarna.

FL: Ja men du verkar ju vara lätt att få kontakt med så.

MT: Både jag och nej.

FL: Ja. Folk i alla fall vet vem du är.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja så liksom, det är ju ingen här. Har du träffat någon den här dagen?

MT: Nej.

FL: Som du har pratat med?

MT: Inte nån.

FL: Nej. Finns det nånting som du kan liksom säga till oss som skulle kunna hjälpa oss att visa att du faktiskt har gjort och varit och gjort de här sakerna som du säger den här dan?

MT: Nej jag mötte ju ingen på vägen.

FL: Nej.

MT: Och jag mötte ju ingen där nere heller och runt Ica heller och där. Bara vanligt folk som bara... Du vet man får ju smyga när man går och letar fimp för det, hehe lite skämmigt. Men nej jag kan inte minnas jag träffade nån den här dan.

FL: Nej.

MT: Eh, och det där måste ju ha vart på eftermiddagen och då, det var ju på eftermiddagen i alla fall. Och Svenne och dem, de brukar ju handla tio, halv elva, elva på bolaget. Sen går de ju hem.

FL: Mmm

MT: Och sätter sig. För nu på vintern kan man ju inte sitta på fyllekulla för då fryser man ju ihjäl.

FL: Mmm

MT: Nej så de har gått hem till sig och jag var nog ganska så ensam på byn.

FL: Ja.

MT: Men det bor ju många som, det är ju många som vet vem jag är men som jag... Inte jag känner om du förstår vad jag menar.

FL: Mmm

MT: Man är väl välkänd i Kopparberg (ohörbart).

FA: Jag sticker in en, ursäkta.

FL: Ja.

FA: Innan vi går vidare.

MT: Ja.

FA: Ska vi kanske se till så att du får lite rena underkläder.

MT: Eh, jag tror det gick ganska bra. Det var nog bara en sån här fluff, plupp.

FA: Ja är du säker?

MT: Ja, ja, ja.

BFL: Ja.

MT: Jag klarar mig, jag klarar mig. Jag kan byta sen när jag kommer upp.

FL: Mmm. Då säger du till annars.

FA: Ja, Mmm

MT: Jag sitter här och håller mig för det kan komma när som helst.

FL: Säg till när det blir bråttom.

MT: Mmm. Det var bara lite förvarning det här.

FL: Mmm. Du... Berätta, förra gången så sa du att du kom hem och så upptäckte du det här med Jeanie att hon låg i soffan och så där.

MT: Ja.

FL: Hur lång tid tog det innan du ringde efter hjälp?

MT: Ja det måste jag ju ha gjort relativt omgående. Jag började ju med HLR och sen så slog jag 112 och prata med... Jag vet inte hur lång tid det tog från det jag kom hem till jag upptäckte det här. Jag vet tidsperspektivet det var ganska tight. För jag menar jag kom hem, *Hej älskling* hörde ingenting. Trodde hon låg och sov. Då låste jag väl antagligen dörrn.

FL: Varför låste du dörren. För det var ju, ni brukar ju inte direkt ha dörren låst sa du.

MT: Det är både och, vi brukar göra det... Ibland brukar vi låsa och ibland låser vi inte.

FL: Nej. Men du kommer ihåg att du låste dörren?

MT: Ja.

FL: Varför kommer du ihåg det?

MT: Det vet jag inte.

FL: Nej.

MT: Och sen när jag gick in och sparka av mig dojjorna och jackan och... Ropa på Jeanie, titta i köket. Snegla in i var... sovrummet. Men så såg jag hon låg där och... då såg jag att hon var helt röd över hela här så då spratt det ju till i kroppen på mig.

FL: Mmm

MT: Så jag... det är som ett svart töcken för mig. Det är det fortfarande. Jag kommer ihåg fragment. Men inte hela. Tids, tidsrymden den är helt åt helsike för den dan. Det är ju inte varje dag man hittar sin flickvän eh, liggande på det sättet i soffan.

FL: Nej det förstår jag.

MT: Det är fruktansvärt och upprörande för mig.

FL: Eh, jag trodde aldrig jag skulle ha behövt använda den där HLR på min egen flickvän och i den här situationen.

MT: Nej.

FL: Eh, jag ska lä... Fortsätta läsa lite ur det här...

MT: Ja, ja

FL: ... SOS samtalet.

MT: Ja, ja, ja. Och eh, SOS operatören frågar ju här:

-Vet du vem som kan ha knivhuggit henne.

FL: Och då svarar du:

-Nej. Men när jag kom tillbaka från mitt ställe på Bergmästargatan 13 för några minu...

FL: Alltså det låter som att du ska säga, min uppfattning är att det låter som att du ska säga några minuter men att du avbryter dig.

MT: Ja, ja.

FL: Eh, och så fortsätter...

-Eh, en stund sen. Och då var hon alltså knivhuggen och allting.

MT: Ja.

FL: Eh, och då låter det som att det, att du har vid det tillfället när du beskriver så låter det som att du kom hem ganska nära inpå som du larmade. Och så fortsätter du att säga här då.

-Eh, jag har ingen aning för Jeanie sa, jag ringde till Jeanie när jag var på Ica i Kopparberg. Jag ring... du får öppna dörren för jag har ingen nyckel.

FL: Alltså du sa till Jeanie då.

MT: Ja, ja.

-Så hon öppnade dörren, hon berättar för mig att dörren är öppen så jag behövde bara blada in och jag hade med mig lite, jag hade med mig lite. Några öl som hon skulle ha och lite potatis.

MT: Jag har ingen aning om det.

FL: Nej för här säger du ju att du har varit.

MT: Ja jag måste ha varit, men jag vill inte skylla på berusningen men jag måste ha varit bra berusad där då.

-Jag ringde till Jeanie när jag var på Ica i Kopparberg och sa du får öppna dörren för jag har ingen nyckel.

FL: Så dels säger du, förra gången så sa du till mig i förhöret att du tog inte med dig din telefon.

MT: Nej det gjorde jag inte.

FL: Nej. Och det finns ju inget sånt här samtal heller.

MT: Nej, nej, nej jag vet det. Ja jag måste ha varit helt väck på grund av berusning.

FL: Mmm. Men du vissa saker kommer du ju ihåg väldigt bra Stefan.

MT: Det är fragment och sånt jag kommer ihåg ja, men inte... Jag vet inte vad som håller på att hända.

FL: Så det som du sa till operatören här då. Att du var, att du hade varit på Ica Kop... Ica Kopparberg och ringt till henne. Och att du hade varit hemma. Stämmer inte det eller?

MT: Nej det stämmer inte att jag hade, jag hade ju inte telefonen med mig överhuvudtaget.

FL: Nej.

MT: Så den låg hemma på vardagsrumsbordet.

FL: Ja så liksom varför, varför säger du så här då?

MT: Men det är ju det jag åter igen säger, jag vet inte varför. Det har ju kommit som en chock för mig. Jag visste ju knappt vad jag gjorde eller vad jag sa. Det är ju nu de senare

dagarna man har hunnit och... vänd... vända ner den värsta chocken som det börjar klarna lite för mig.

FL: Eh, samtalet fortsätter. Man, du får ju först prata med personal på SOS.

MT: Ja.

FL: Sen, polisen är ju med och lyssnar och sen övergår det till att du får fortsätta prata med polisen.

MT: Ja.

FL: Och det samtalet är ju också inspelat.

MT: Ja.

FL: Och det är ju när ambulans och polis är på väg till dig.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Mmm. Eh, och då säger polisen här:

-Ja du säger att du var hemma hos dig och sen gick du tillbaka. Vet du om hon har haft någon hemma hos sig?

FL: Eh, och du säger att du vet inte då.

MT: Nej.

FL: Eh, för jag är ganska och sen står det som ohörbart här men... Jag tror att det står att du är ganska alltså onykter eller påverkad.

MT: Ja.

FL: Eh, och så säger de då:

-Du har ingen aning okej. Har ni druckit båda två eller är det bara du som har druckit?

FL: Och då svarar du då:

-Jag har druckit 15 öl och Jeanie har druckit en hel del. För jag ser här nu när jag kommer hem till henne att det står tomburkar hos henne.

MT: Kan jag ha druckit så mycket, många öl.

FL: Ja nu var det inte främst det jag undrade över. Du beskriver det ju som att du har druckit 15 öl och hon har druckit en del för att det är tomburkar hos henne. Och då beskriver du ju det som att ni har druckit på varsitt håller eller? Misstolkar jag?

MT: Nej, nej vi drack ju vid samma bord hon och jag liksom. Det är samma bord.

FL: Ja, har du sagt till mig ja. Men du säger inte det här.

MT: Jag vet inte.

FL: Du beskriver det ju som att du kommer hem till henne.

MT: Jag kommer hem till henne sen.

FL: De frågar här:

-Men har du, har ni druckit ensamma eller har ni druckit tillsammans med nån?

FL: Då svarar du då:

-Jag har druckit innan jag kom, gick hem i förmiddags. Så när hon kom hem från systembolaget i Kopparberg så drack jag 3 öl med henne. Och jag köpte, sen gick jag ner till systembolaget i Kopparberg och köpte mina egna öl.

MT: Har jag sagt det?

FL: Ja.

MT: Herregud. Nej jag har inte vart på Bolaget.

FL: Men fokusera på vad jag säger nu säger operatören.

MT: Ja.

-Ikväll, har ni... Idag, har ni druckit tillsammans med någon annan eller har ni varit ensamma?

FL: Då svarar du:

-Jag har inte druckit med Jeanie och hon har inte druckit med mig.

-Okej ni har varit på varsitt håll?

-Ja.

FL: Svarar du.

MT: Det är någonting...

FL: Lyssna... Och så fortsätter du:

-Lyssna på mig, jag gick upp till henne för någon timma sen och jag kände att det var oro med att hon inte svara i telefon.

-Okej, så du har inte träffat henne tidigare under kvällen?

FL: Så nu, det är flera olika varianter här. Allt ifrån att du har varit på Ica och ringt till henne. Och så har du sagt till mig att du hade inte med dig telefonen.

MT: Nej.

FL: Sen säger du här att du har gått upp till henne för att hon inte, för att du var orolig för att hon inte svara i telefon.

MT: Nej jag måste ha varit helt väck alltså. För jag vet att hon var på Bolaget och fick mina 318 kronor.

FL: Ja och det är också en sån här detalj. 318 kronor som du har beskrivit att det var lite mynt här, en sedel där och så. Och det är åter såna här uppgifter som är väldigt specifika som du minns.

MT: Ja men det kommer jag ihåg för det var mina sista pengar som vi skulle ha haft till matpengar egentligen.

FL: Och du beskriver att ja jag kunde inte handla cigg för jag hade bara 2 kronor kvar på kontot. Och jag har kollat och du hade 2,79 öre så det är också sån här detalj som är, det stämmer ju det du säger Stefan. Du har ju berättat massor med saker som...

MT: Ja, ja, ja jag vet.

FL: Är precis som...

MT: Jag har faktiskt ingen förklaring.

FL: Nej.

MT: Det är...

FL: Och då måste ju jag, jag måste ju bara fråga dig nu...

MT: Det är helt svart jag vet inte om det har slagit runt i skallen.

FL: Stefan, Stefan...

MT: Ja.

FL: Mmm. Du har beskrivit för mig. Du har berättat om ditt liv.

MT: Ja.

FL: Hur det har varit för dig bakåt i tid.

MT: Ja.

FL: Då beskriver du att du har haft det tufft med skilsmässa. Du förlorar dina barn. Eh, du har berättat hur det gick till när du började dricka igen. Du har haft det skittufft med psykvården och liksom allt... Du verkar ha haft det tufft.

MT: Ja.

FL: Ja. Och det har ju du berättat om. Och så det här med Försäkringskassan. Då har du ju själv, du har berättat för mig här nu att du hotade henne där. Men du har ju...

MT: Ja jag skrev ett ganska elakt brev till henne då.

FL: Ja och det har du själv berättat och du har ju tagit ansvar för det. Uppfattar jag det som.

MT: Ja.

FL: Eller hur?

MT: Ja.

FL: Ja. Tokigheter händer ju.

MT: Ja, ja.

FL: Det gör det, bara det kan ju vara om man är nykter eller när man dricker eller så. Man, det händer saker i ens liv. Och nu har det hänt en grej till här. Och jag tror, jag tror att du har mer att berätta Stefan. Och jag tror för din, för din egen skull och för Jeanies skull så tror jag att du skulle må bättre av att du berättar hur det var den här dagen.

MT: Ja men det har jag ju gjort. Jeanie var på Bolaget och skaffa öl och sen drog vi igång. Så då gick jag ner och skulle köpa cigg men hade inga pengar så att jag fick gå ut och leta istället.

MT: Okej.

MT: För hennes den här Vapon som hon har den... Ja jag hostar bara av den och det funkar inte för mig helt enkelt.

FL: Så det är inte så att det är så att du har varit hemma i, med Jeanie hela dagen där?

MT: Nej, nej, nej. Jag var nere och leta...

FL: Okej.

MT: Cigarettfimp och... skulle egentligen ha köpt cigaretter men kom på det att jag hade ju bara 2 kronor.

FL: Mmm.

MT: Så det... Nej. Jag har inte varit hemma med henne hela dan.

FL: Det var ingen diskussion ni hade eller någonting hon sa som gjorde att du bara *nej men nu jävlar räcker det*.

MT: Menar du så att jag ville fara därifrån menar du? Nej.

FL: Fara där ifrån eller att du vart så trött så att du stack kniven i henne helt enkelt.

MT: Nej, nej, nej. Varför skulle jag göra det. Jag älskar ju Jeanie.

FL: Ja men... Ja det är klart. Men... Konstigare saker har ju hänt. Kärlek och hat och relationer och ilska och sånt där, det kan ju gå väldigt fort.

MT: Jo, jo, jo men jag är ju inte känd för att vara någon vidare våldsam person.

FL: Nej.

MT: Jag kan, jag kan gapa och skrika och skälla på folk med men jag rör dem aldrig. Det har jag aldrig gjort.

FL: Mmm. Om du, din fru Fredrika.

MT: Fredrika ja.

FL: Heter ho så? Ja. Vad, hur tror du att hon skulle beskriva dig som person?

MT: Arbetsmyra.

FL: Lite egensinnig, fruktansvärt enveten. Sen vet jag inte. Jag... Vi var ju ihop i ganska många år men... Vi hade ju båda våra problem. Och var ju också, hon hade ju också psykisk...

FL: Okej.

MT: ... sjukdom. Var bipolär men... Nej jag vill nog tro att hon...

FL: Är det andra bipolära kvinnan i ditt liv då eller?

MT: Eh, nej.

FL: Nej hon var inte bipolär Jeanie. Hon var...

MT: Hon var borderline.

FL: Borderline förlåt. Jag blanda ihop det.

MT: Men det myntar sig i samma som, mycket av det är ju samma. Social fobi och såna här grejer.

FL: Mmm

MT: Det var ju både borderline och... Vad heter det bipolär som jag hade läst om.

FL: Mmm

MT: Men nej. Jag...

FL: Men det har aldrig varit någonting mellan dig och Fredrika. Några våldsamheter eller någonting sånt.

MT: Nej, nej, nej, det var det aldrig.

FL: De här skadorna som Jeanie råka ut för då. Någon skada i en axel. Att hon trilla i trappen och sen ska hon ju haft nån skada på nån fot. Fraktur och så där också. Hon fick ju söka...

MT: Foten vet jag, det hade hon väl om det var baletten. Men det var långt innan vår tid.

FL: Ja. Men fick hon inte någonting. Anna, Annas uppfattning är ju att hon har fått fler skador.

MT: Jag vet faktiskt inte. Vi prata aldrig så mycket om det.

FL: Så, så det du känner till det är det här med trappen?

MT: Ja.

FL: Och axeln.

MT: Det är det enda som jag känner till.

FL: Okej.

MT: Och sen har hon ju berättat att hon har ont i fötter och speciellt här då.

FL: Mmm. Nu visar du på framsidan av fot...

MT: Nej det är hela här alltså.

FL: Ja.

MT: Men hon...

FL: Men du har aldrig varit våldsam mot henne.

MT: Nej

FL: De skadorna hon har liksom fått det har inte du med att göra eller?

MT: Nej, nej, nej. Man slår väl inte eller gör illa den man älskar. Det skulle jag ju aldrig kunna göra.

FL1: Mmm

MT: Jag har svårt att fatta vad som har hänt.

FL: Ja den bilden som, som vi har fått av Jeanie det är ju som du säger själv. Hon var ju lite ensamvarg. Hon hade ju inte så stort umgänge. Det...

MT: Nej hon hade ju sin familjemedlem eller släkt, någon kusin eller moster eller vad det var.

FL: Ja.

MT: Och så hade hon Anna i Stockholm då.

FL: Ja det har vi hittat lite kusiner i Stockholm.

MT: Va?

FL: Vi har hittat lite kusiner i Stockholm.

MT: Så det var kusiner. Jag trodde det var moster eller fa... Moster eller kusiner.

FL: Mmm

MT: Ja, ja.

FL: Okej så du står fast vid det du har sagt förut...

MT: Ja visst.

FL: ... att det är inte du som har gjort det där mot Jeanie.

MT: Ja det står jag, det står jag fast vid.

FL: Mmm. En annan, andra uppgifter här som inte heller riktigt stämmer med eh, först så sa du ju att det här som jag sa nyss då. Att det verkar som att du kom hem liksom från några minuter, en liten stund sen. Eh, sen vid ett tillfälle så säger jag, säger du att du kom hem du tror för ungefär. Jag tror du säger ungefär 30 minuter sen, en halvtimme sen. Och sen på ett ställe så säger du till, det är när ambulanspersonalen har kommit på plats.

MT: Ja.

FL: Eh, så fortsätter... de frågar, ställer ju lite frågor till dig. Och de knackar ju på dörren när de kommer och de kommer ju inte in.

MT: Nej, nej för jag hade ju låst då ja.

FL: Ja de kom inte in i porten där nere heller. Men det fick de ju hjälp att öppna av Sonja kom ut och öppna åt dem.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja.

MT: Och då skriker ju du så här när de knackar på.

-Ja jag kan inte öppna, ni får bryta upp dörren. Använd brandkårens kofot. Får jag gå in och av... bryt, upp dörren...

FL: Jag tror du, är det att du frågar den du pratar med om du får. Får jag gå in och av...bryta upp dörren.

MT: Sa jag det?

FL: Ja.

MT: Ja...

FL: Operatören fortsätter då.

-Men är dörren till lägenheten öppen?

-Den är, nej jag tror hon låste så ingen...

MT: Så ingen... Nej dörren var öppen när jag kom hem.

FL: Mmm

MT: Sen låste jag den.

FL: Men...

MT: Vill jag minnas.

FL: Men, polisen frågar ju här.

-Men är dörren till lägenheten öppen, alltså för att ambulansen ska få komma in. Så säger du.

-Den är, nej jag tror hon låste så ingen...

FL: Vem är det du, du syftar på?

MT: Det vet jag inte, jag var ju ensam där i lägenheten med Jeanie.

FL: Mmm

MT: Vad jag kommer ihåg.

FL: Det borde väl nästan va Jeanie som du syftar på eller? Eller är det någon annan som har låst dörren?

MT: Jag vet inte, jag själv. Jag kan inte svara på det. Jag kom hem, dörren var öppen och sen låste jag. Sparka av mig dojor och grejer.

FL: Mmm

MT: Nej jag kan inte minnas...

FL: Men vad är det som gör att du kommer ihåg så väl att du låste dörren då?

MT: Den var ju låst så det måste ju ha varit jag som har låst den.

FL: Så du, det är ett resonemang som du för utifrån att den var låst snarare än att du kommer ihåg att du låste den eller?

MT: Ja det var det ju då för det... Och ibland går det på automatik att vi låser dörrarna.

FL: Mmm. Men har du en minnesbild av att du låste dörren eller inte?

MT: Det måste ju ha skett på automatik. Jag kommer inte ihåg att jag låste dörren. Specifikt men. Det måste jag ju ha gjort eftersom den var låst.

FL: Mmm

MT: För vi hade ju, hon hade ju vart på Bolaget innan och jag hade varit på byn och letat fimpas och skulle försökt bomma cigaretter av nån.

FL: Ja eller så låste hon, kom hon hem från Bolaget och låste dörren och sen var inte nån av er ute något mer förens polisen kom och hämta dig.

MT: Nej jag var ute. Jag gick ju ner på byn och skulle få tag i cigg.

FL: Mmm. För du är ju väldigt noggrann i förhöret också. Förra förhöret med att, att säga att du smyger upp för trappen för annars så skäller hundarna.

MT: Ja det är en liten sport vi har för att kunna smyga förbi.

FL: Mmm

MT: Det är, man hör ju ibland när man... Hundarna skäller att då skäller ju de ju på hundarna och tycker de ska vara tysta och det är ju dumt att stressa upp hundarna för mycket. Jag brukar ju kunna smyga rätt så bra men... Oftast så torskar jag när jag öppnar dörren för då brukar, (ohörbart) då blir det väl ett sug och då klappar det till i ytterdörren där nere.

FL: Mmm

MT: Och då hör ju, hundarna hör ju nästan allt. Damon (ohörbart).

FL: Eh, du samtalet det här det fortsätter då. Eh, du sa ju då.

-Den är, nej den... Jag tror hon låste så ingen...

FL: Och så säger operatören:

-Okej ja spring och lås upp då.

-Ja jag gör det. Jag kommer, jag kommer, jag kommer.

FL: Kommer du ihåg hur det var då?

MT: Jag kommer ihåg, jag kommer ihåg ambulansförarna för de kom in i alla fall.

FL: Mmm. Minns du att du gick och öppna dörren åt dem eller?

MT: Det måste jag ha gjort för annars har de inte kommit in.

FL: Nej. Och så säger du här:

-Jag trodde inte hon hade låst dörren, vi gick och la oss.

FL: Och så säger du:

-Kom in här, jag tar över här.

MT: Gick och la oss. Nej. Vi gick inte och la oss inte.

FL: Nej men du sa här då när ambulanspersonalen kom.

-Jag trodde inte hon hade låst dörren.

MT: Nej hon låste ju inte när jag var på byn. Den var ju öppen när jag... När jag kom hem i alla fall sen.

FL: Och sen fortsätter ju ambulanspersonalen, de pratar ju lite med dig där och så säger de så här. Du, du säger:

-Ni kan prata på, jag kom hem för en stund sen. Jag var på systembolaget.

MT: Jag har inte varit på systemet på läng... På några dar.

FL: Nej men du sa det.

MT: Ja. Nej jag virrade väl ihop allting. När man inte är riktigt nykter.

FL: Och sen fortsätter du lite längre ner. För ambulanspersonalen frågar dig:

-Hur länge har hon legat så här?

-Eh, jag kom hem för en timma och tjugo minuter sen. Så såg jag henne.

MT: Va? Herregud. Jag måste ju...

FL: Och det tar ju en stund för dem att komma på plats men...

MT: Ja, ja. Nej tidsrymden för mig under den dagen har varit helt väck. Det är ju samma nu. Jag vet ju knappt vad klockan är nu. Hehe.

FL: Mmm

MT: Ja... Tidsrymd och tidsuppfattningen har fallit bort. Sen man sluta köra buss då gick ju allt (ohörbart).

FL: Ty... kan du förstå att, att vi tycker att det är lite liksom konstigt att du lämnar så olika uppgifter kring det här?

MT: Jo det kan jag ju förstå men... Allt det här som har hänt har gjort att jag har blivit totalt förvirrad och jag vet inte vad som har hänt och vad som har skett och vad som knappt är eller fel heller. Jag menar det är svårt för mig att förklara. Jag har ju förlorat hela mitt liv här nu ja. Jeanie var ju faktiskt den enda som jag hade som var jag ri... riktigt kunde krypa in i och prata med om säger, om djupa grejer.

FL: Ja.

MT: För pratar man med Soja och Camilla eller med A-lagarna då hamnar det på byn om man säger så.

(FL plockar med papper en stund.)

FL: Känner du igen den där?

MT: Ja det är ju den filten jag, det är väl den filten jag brukar ha när jag sover ja. Tror jag.

FL: Eh, hemma hos Jeanie?

MT: Jeanie ja, ja, ja.

FL: Mmm. Ja du berätta att ni hade någon varsin filt i soffan eller hon hade en och...

MT: Ja den röda hade ju jag.

FL: Den röda hade du.

MT: För den var ju så fruktansvärt varmt i hennes lägenhet så jag hade bara den över mig. Men Jeanie kunde ha tjocka täcken över sig för hon var väldigt frusen av sig. Ja den där känner jag ingen.

FL: Mmm. När såg du den senast? Vart var den då?

MT: Den låg i soffan. Så det borde den ha gjort för jag sov ju i soffan. Så den borde ha legat i min del av soffan.

FL: Ja. Fanns det flera såna filter i lägenheten eller fanns det bara en sån eller?

MT: Hon sa att hon hade en till men, jag hade ju bara den när jag sov så att säga.

FL: Mmm. Har du bara sett en eller?

MT: Jag har bara sett en.

FL: Mmm

MT: Och sen har jag ju det där stora duntäcket hon hade, som burkar ligga uppe på ryggen på soffan.

FL: Mmm

MT: Och det... Det låg väl där, jag vet inte.

FL: Nej.

MT: Om hon låg på det eller under det, jag vet inte. Jag kommer inte ihåg.

FL: Nej.

MT: Men det där är min...

FL: Du tänker när polisen och ambulans kom till lägenheten då borde den där filten ha legat i soffan då eller?

MT: Den borde ha gjort det ja.

FL: Mmm

MT: Det ska den ju ha gjort.

FL: Det är vad du tänker och tror att den borde ha varit där?

MT: Ja den, den skulle ju... Jag använde den bara där.

FL: Mmm. Eh, under tiden som du väntade på eh, ambulans och polis och så där.

MT: Ja.

FL: Var du ute någonstans då?

MT: Nej jag gjorde ju HLR på, på Jeanie.

FL: Mmm. Ja för det var ju det du sa förra gången. För då frågade ju jag dig *Du, om du tog ur kniven ur hennes bröst* eller det sa du sa ju att du gjorde.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Ja. Då...

MT: Jag vill minnas det.

FL: Då finns det ingen annan som han ha liksom gjort sig av med, med kniven någonstans utan den skulle vara kvar i lägenheten.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Mmm

MT: För jag vill minnas att det var, satt en kniv i bröstet på henne som jag...

FL: Mmm

MT: ... tog bort och jag kan ha lagt den på bordet. Jag har kunnat tatt den i köket. Jag vet inte vad, var... det... Som jag sa det är som ett svart töcken här.

FL: Det här är en drönbild som är tagen för några dagar sen på fastigheten på Malmvägen 26.

MT: Ja.

FL: Den visar taket på Jeanies hus.

MT: Ja det ser jag, jag ser ju det.

FL: Ja.

MT: Hon bodde, hon bodde ju här i de två över där.

FL: Du visar på de här två kuporna som är.

MT: De kuporna ja.

FL: Ja. Och så är det väl balkongen under eller?

MT: Nej det är hennes balkong där.

FL: Ja precis i hörnan där.

MT: Ja.

FL: Ser du att det ligger något på taket där eller?

MT: Har, Har inga läsglasögon men... Får se om det hjälper.

FL: (*F.L. ger MT sina glasögon*) Det är inga läsglasögon. Till vänster om kupan där.

MT: Ja där i skrovtaket i den, det ser ut att vara något rött där ja.

FL: Mmm

MT: Men kan...

FL: Tycker du, tycker du att det ser ut att kunna vara den här eller?

MT: Ja. Vad fan gör den där uppe? Det fattar jag inte.

FL: Okej så det är inte du som har slängt upp den där?

MT: Inte vad jag vet, för den hade jag bara att sova med. Jag... Men, men som jag sa jag var så berusad så jag kommer knappt ihåg händelsen överhuvudtaget men... Jag kan inte svära, jag kan inte säga någonting om det där. Jag säger faktiskt ingen kommentar. För jag vet att den låg i soffan.

FL: Mmm

MT: Det är det enda jag kommer ihåg. Men det är, den har ju alltid legat i soffan.

FL: Mmm. Om det nu är den filten som du har haft när du har legat och sovit i soffan.

MT: Ja.

FL: Kan, kan du...

MT: Då borde ju mina fingrar finnas där på ja.

FL: Ja skulle du kunna, ja men precis. Men skulle du kunna komma på någon anledning till alltså...

MT: Varför jag skulle slänga upp den där?

FL: Ja du eller någon annan.

MT: Nej. Inte den blekaste. Ja...

FL: Alltså Stefan.

MT: Ja vad då?

FL: Kommer du verkligen inte ihåg?

MT: Nej det här kommer jag inte ihåg.

FL: Nej.

MT: Jag dricker ju ibland så att jag blackar ut, glömmar och vad de kallar för alkoholabstinens. Eller vad heter det demens. Men det där...

FL: Är du dement?

MT: Nej.

FL: Nej.

MT: De kallar det ju för...

FL: Ja, ja, ja

MT: Alkoholdemens.

FL: Ja, ja, ja. Mmm

MT: Nej.

FL: Nej.

MT: Jag har inte en susning vad den gör där.

FL: Det var forensiker, de som har gjort undersökningarna här på platsen.

MT: Ja.

FL: De var uppe, bilden är från den. Från ett tidigare tillfälle. Men de var uppe i Kopparberg igår.

MT: Ja.

FL: Eh, och tittade på taket och hittar den här filten.

MT: Ja.

FL: Ja. Och det ligger någonting i den.

MT: Vad är det som ligger i den då? Är det kniven?

FL: Ja.

MT: O herre jävlar. Vad i helvete är det här.

FL: Ja det ligger en kniv i den. Jag tänker om, om du vet någonting om den där filten och den där kniven.

MT: Nej.

FL: Om du kan förklara.

MT: Inte, inte en susning.

FL: Vad det är för något och varför det ligger ute på taket. Det känns väl ganska rimligt att det kan vara någon som har stått nere på balkongen och slängt upp den.

MT: Ja, ja, ja. För vad jag vet så att, du vet där stuprännorna ligger. De är ju här i den här höjden på mig.

FL: Mmm

MT: Ungefär, det är väl här någonstans. Det är ju ganska... Så hon kan knappt använda halva balkongen för taket sticker ut på balkongen där. Det här ser ju inte ut att vara så långt upp heller. Ah, ah nu behöver jag gå på dass. Nu, nu har det runnit om mig igen. Kan ni ordna det?

FL: Alldeles, alldeles...

MT: Det rinner där bak.

FL: Ja.

MT: Nej jag har inte en aning varför det här kan ha hamnat där.

FL: Är det inte du som har slängt upp den där?

MT: Nej det är det inte.

FL: Okej, men om. Om vi hittar dina fingeravtryck och ditt DNA på det nu då?

MT: Ja.

FL: Mmm.

MT: Du menar DNA på filten ja.

FL: Ja och på kniven.

MT: Ja då måste det ju vara jag men... Jag kan inte se att jag har gjort det här.

FL: Du har inget minne?

MT: Nej. Inga minnen om det.

FL: För det har väl knappast smugit in, om du har dragit ur kniven ur henne att det skulle ha smugit in någon annan i lägenheten samtidigt som du är där och virat in kniven i en filt och liksom sett till att den har hamnat på taket där. Eh, låter det rimligt?

MT: Men nån måste ju ha gjort det.

FL: Och hur skulle det ha kunnat gå till då?

MT: Att den hamna där?

FL: Ja.

MT: Det är väl nån som har lagt den i filten och sen bara slängt upp den, jag vet inte. Jag vill inte minnas att jag var ute på balkongen och gjorde något sånt. Jag var ju hos Jeanie och bara... Jag var bara hos Jeanie och gjorde HLR.

FL: Du ska få gå på toa alldeles strax. Men du har sagt till mig, du tog ur kniven ur henne.

MT: Ja.

FL: Du lämnar inte lägenheten för du ringer till SOS.

MT: Ja det gör jag.

FL: Så från det att du har hittat kniven.

MT: Ja.

FL: Till det att SOS och polis kommer.

MT: Ja.

FL: Så är ju kniven i typ din besittning om man kan säga.

MT: Ja, ja.

FL: Det är ju ingen annan som kan ha kommit över den.

MT: Nej jag är närmast anhörig till det om man säger så.

FL: Ja.

MT: Närmast ja, ja.

FL: Ja och så kommer polis dit och så spärrar man av lägenheten. Så det är ju ingen annan som har varit där inne och kunnat komma åt där.

MT: Nej, Nej. Ja jag har inte en aning om vad jag gör där.

FL: Du har ju beskrivit här på SOS samtalen, de... Du säger att det är blött överallt. Och det är ju blött vid bordet och soffan där.

MT: Ja, ja, ja.

FL: När du, när du är fotad med. När du grips.

MT: Ja.

FL: Då är du blöt liksom på byxorna. Nertill på byxbenen och så där. Vet du, kommer du ihåg varför du är det? Eller varför... Hur det kommer sig?

MT: Nej ingen aning. Jag gick kanske... Kanske jag har gått ner på knä för att göra HLR på henne, jag vet inte. För att stå så här uppiifrån att göra så det är ganska jobbigt, det är jobbigt. Det är bättre om man sitter på knä och gör det det vet jag. Ja jag...majjen som lärde mig, lärde mig HLR att man ska sitta på knä för det är lättare. Så jag kan ju ha gått ner och fått... blivit blöt om byxorna det vet jag ju inte.

FL: Okej vi tar en paus...

MT: I det här händelseförloppet det är, det är som ett töcken. Det kommer... ja Mmm.

FL: Vi tar en paus innan det händer en, en olycka.

MT: Nej det har det redan skett ändå.

FL: Och då är klockan 11:17

MT: Skulle du kunna be att de kommer med ett par rena kallingar åt mig. Jag måste få springa nu fort, annars så...

FA: Vi måste bara ringa igen.

MT: Jaha.

PAUS

FL: Då fortsätter vi efter en paus, klockan är 11:28. Eh, advokaten ställde någon fråga till mig här under, under pausen. Och det var kring när den här drönarbilden togs.

MT: Ja.

FL: Och det var den 14:e i fredags. Den 14 januari. Och beslaget av den där filten och kniven då gjordes i går.

MT: Jaha. Jag har ingen aning om hur det har kunnat hamna där.

FL: Kan det vara så att det är du som har slängt upp det fast du inte kommer ihåg det för att det var så rörigt där?

MT: Jag kan, jag har ingen kommentar mot det. För jag kan inte svara på det, för jag vet inte hur den har hamnat där.

FL: Kan du säga jag har absolut inte slängt upp de sakerna där.

MT: Nej det kan jag inte eftersom att jag inte vet hur den har hamnat där.

FL: Okej. En annan sak som jag funderar lite på, det var eh, jag frågade ju dig förra gången om du tvättade händerna någonting efter att du hade tagit i kniven och så där. Och då sa du att det gjorde du inte.

MT: Nej.

FL: Nej för när poliserna kom så satte de ju pappåsar på dina händer och så där.

MT: Ja, ja för att säkra.

FL: Mmm. Men du har beskrivit här att, jag frågade ju dig om du fick blod på händerna. *Ja det fick jag ju givetvis.* Alltså nu är det från ditt tidigare förhör.

MT: Ja, ja, ja

FL: *Jag har väl lite grann kvar här men... Jag fick under naglarna för det rann ju och jag har ju långa naglar.* Och så frågar jag dig då tvätta du händerna? *Nej det gjorde jag inte, jag höll ju på med HLR när ambulansen kom.* Och det, det som kommer på plats de reagerar ju lite över det att... Att du har ju...

MT: Jag har så lite blod. Ja det kommer jag ihåg, det sa de.

FL: Ja för man hör ju under samtalet att du, alltså du pratar ju som att du gör HLR och grejer på henne.

MT: Mmm

FL: Men de som kommer till platsen sen de tycker det är konstigt att du inte har så mycket blod på dina händer. De tycker att du har väldigt rena händer.

MT: Ja, ja, ja, ja. Nej det förstår jag inte det heller. Jag har ingen kommentar på det där för jag...

FL: Har du någon förklaring?

MT: Nej faktiskt inte.

FL: Har du tvättat händerna?

MT: Ingen kommentar. Jag kan, jag kan inte. Jag kommer inte ihåg.

FL: Nej men det, det tycker jag är jättebra om du säger. Jag kommer inte ihåg.

MT: Nej.

FL: För det är bättre än, än ingen kommentar. För det säger ju liksom ingenting. Det är bättre att du säger...

MT: Nej förlåt mig, förlåt mig.

FL: Nej du behöver inte be...

MT: Nej men jag kommer...

FL: ... om ursäkt. Du får svara som du vill. Men för mig och för dem som kommer lyssna på det här sen så blir det tydligare om du säger.

MT: Ingen kommentar låter väl lite döljande kanske men.

FL: Ja.

MT: Nej men jag kommer inte ihåg om jag tvättade händerna eller vad jag gjorde. Det enda jag kommer ihåg stenfast det är det här med HLR:en.

FA: Jag ska bara flika in att du har ju rätt att svara ingen kommentar om du inte vill svara (ohörbart) ja.

MT: Jo jag vet, jag vet det men det... Ända in i det här, den delen jag kommer ihåg det är att jag gjorde HLR på henne. Och så var det med tryck här och blåsa.

FL: Ja. För det är också sånt som ambulanspersonalen har reagerat på och även de som har sett Jeanie på bilderna. Att hon ligger ju på, på sidan när de kommer dit. Så de, de tycker inte att... det verkar konstigt att du...

MT: Jag hon låg ju lite mera om du tänker dig. Jag ska bara om jag får demonstrera? Jag ska bara...

FL: Ja, ja absolut.

MT: Jag tror att hon låg lite så här *(lägger sig på bänken, mer på rygg än på sidan)*. Var det

inte, ungefär så kommer jag ihåg att hon låg.

FL: De ambulanspersonalen de flyttade ju lite på henne när de kommer dit.

MT: Ja men jag kommer ihåg att hon låg så.

FL: Mmm

MT: Och jag ställde mig och så tryckte då på. Om man tänker det blir, det blir här uppe då lite, lite som jag gjorde HLR. Och sen när jag skulle inblåsa så vred jag lite på huvudet och så ja och så... Blåste då va.

FL: Mmm. Enligt så som det såg ut när de kom på plats i alla fall, ambulanspersonalen.

MT: Mmm

FL: Så tycker de, de har uppfattningen att ja han kan inte ha gjort någon vidare bra HLR i all fall med tanke på hur hon låg.

MT: Nej jag har ju aldrig använt HLR i verkligheten.

FL: Men du har gjort riktiga kompressioner? Alltså tryckt ordentligt?

MT: Ja, ja, ja det har jag gjort. Jag ju gjort så gott jag kunnat orka.

FL: Och inblåsningar...

MT: Ja.

FL: Med munnen över...

MT: Mun över och så nypa där så att.

F.L. bläddrar bland papper en stund.

FL: Här är ett förhör med en av ambulanssjuksköterskorna. Mattias Schough heter han.

MT: Ja.

FL: Han beskriver att när han har kommit in i lägenheten. Det är lite mer här, jag tar bara det stycket som jag...

MT: Ja visst.

FL: Mmm. Du får läsa allting sen. Ja han beskriver att han kontrollerar ju andning och hon har ingen andning, ingen puls. Eh, och hon ligger på sin vänstra sida på soffan. Alltså hon ligger på sin vänstra sida Eh, när han kommer till platsen och hon ligger så att hon har ryggen mot ryggstödet på soffan och ansiktet ut mot rummet. Alltså inte så som du beskrev ni. Förstår inte jag det. Alltså...

MT: Ja hon låg väl på sidan så ja.

FL: Ja men du visade ju som att hon låg på rygg.

MT: Nej jag visa att hon låg typ så här. Så. Att hon låg ungefär så. *(visar på annat sätt än tidigare, lägger sig nu mer på sidan)*

FL: Mmm

MT: Och jag satt ju alltså, bordet är ju här då. Så jag stod ju alltså mellan här och så gjorde jag såna här hjärt så här kompressioner så här.

FL: Ja. I alla fall så enligt hans professionella bedömning då.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Så säger... Han kan inte ha gjort en bra HLR för hon, eftersom hon ligger på sidan när vi kommer in i lägenheten och jag ser henne. Jag vänder då henne på rygg i samband med kontrollerna.

MT: Jag gjorde väl så gott jag kunde för jag har ju aldrig hållit på med och gjort HLR tidigare.

FL: Nej okej.

MT: Men det är ju... En sak att lära sig i skolan, men sen när det är verklighet då... Ja det är, hade jag aldrig trott jag skulle behöva använda inte. Och i alla fall inte på Jeanie. Men det... Nej det var faktiskt den första riktiga allvarliga gången det här då med... HLR.

FL: Mmm

MT: Det är sånt man får lära sig en gång när man går i skolan, sen får man inte lära sig det mer. Så det... Eller jag menar i, när man lärde sig till busschaufför då.

FL: Eh, ja så din förklaring till att det är så många olika liksom varianter och uppgifter av vart du var på eftermiddagen och vad du gjorde och så där. Det, det menar du att det var för att du var full och du var förvirrad då eller?

MT: Ja, jag var... Jag var ju antagligen ganska packad. Jag kommer ju inte ihåg men. Och sen är det väl det att... Ja. Det blir förvirrat och det blev förvirrat och det... En massa känslor som vad heter det vaknar till liv när man ser henne ligga så där. Det är ju traumatiskt. Och sen är det ju det att när det är fler såna här grejer så är jag inte så mycket för att prata med det om andra människor heller. Hur jag mår och vad jag... För att i min släkt, då skulle vi aldrig prata om känslor utanför husets väggar. Det fick man lära sig.

FL: Men det tycker jag ändå att du är ganska bra på.

MT: Jo, jo, jo, jo.

FL: Även om vi har pratat...

MT: Jag menar prata om känslor, jag kan ju berätta för er hur jag mår men att visa känslor om du förstår hur jag menar.

FL: Mmm

MT: Det skulle vi aldrig göra. Vi skulle aldrig visa utanför familjens fyra väggar. Allt som hände med oss ju stannade där inne. Utredas där inne och... Och beredas och göras klart med

innanför husets fyra väggar. Ingen skulle veta någonting om... Det är väl mycket därför som jag har svårt att visa mina känslor. Men det här var det värsta jag har varit med om. Jag har varit med om mycket skit i mina dar men det här tar tam... Det tar ta mej fan priset. Jag känner fortfarande inte för att leva. Livet känns så meningslöst utan Jeanie. Nu vet jag inte var jag ska ta vägen. Som jag känner så orkar jag nog inte starta om mig själv igen.

FL: Du, jag hör vad du säger. Jag lyssnar på vad du säger. Eh, när... När du är uppe i lägenheten där.

MT: Hos Jeanie.

FL: Ja.

MT: Ja.

FL: När ambulans är liksom eh, på väg. Jag, jag tror att det är så att de har... Att de har, om de redan har kommit på plats.

MT: Mmm

FL: Så försöker Camilla och Sonja att ringa till dig.

MT: Ja.

FL: Kommer du ihåg om du uppfattade att det ringdes till dig eller?

MT: Nej. Det kommer jag inte ihåg. Nej jag kommer inte ihåg om de ringde mig.

FL: Nej. Du har inget minne av att du har pratat med nån eller?

MT: Nej. Bara jag och Jeanie.

FL: Mmm

MT: Och ambulansen och polisen som var där uppe. Det är alla som var.

FL: Mmm. Att de har, att de har ringt till dig då. Vad, vad tänker du eller varför skulle de vilja göra det?

MT: De ville väl bju ner mig på öl igen, jag vet inte. Det brukar ju vara det. Ibland på morgnarna brukar Sonja när jag har vart hos Jeanie...

FL: Alltså det är efter att Sonja har öppnat dörren till ambulansen.

MT: Va?

FL: Det är efter att Sonja har öppnat dörren till ambulanspersonalen.

MT: Som de försöker ringa mig.

FL: Ja.

MT: Men jag har ingen aning om att de har ringt mig. Ibland kan de ju ringa tidigt på morgonen och ibland ringer de sent på kvällarna. Men jag hade ingen tanke på att dem...

Ingen...

FL: Nej. Det kan inte vara så att de ringer för att de undrar vad det är som har hänt och vill fråga dig?

MT: Det kan ju ha vart så.

FL: Mmm

MT: Ja, jag kan inte minnas någonting.

FL: Nej. Jag vet inte om jag har ställt frågan förut men, men är det lyhört i det där huset eller? Du har pratat om hundarna och så där och de skäller och så. Men hör man liksom...

MT: Ja du vet ibland när man, kan man höra norskens hundar som bor ned... Nedanför.

FL: Mmm

MT: Men jag vet inte, lyhört...

FL: Hör man när folk pratar och så där?

MT: Nej det gör man inte.

FL: Och vad man, vad de andra pratar om i sina lägenheter.

MT: Nej det tror jag inte.

FL: Nej.

MT: Det är bara när du kommer ut i trappan där vid ytterdörren är. Då kan du höra ibland hur det, hur de pratar och sånt hos Sonja och Camilla.

FL: Mmm

MT: Man hör ganska, ganska vagt. Men man hör ju ändå att de, de pratar. Då är det nog mer lyhört i min kåk.

FL: I?

MT: I min kåk är det nog mer lyhört.

FL: Okej. Mmm

MT: Men det är inte så värst lyhört där uppe tror jag.

FL: Nej. Okej. Eh, jag har inte någon mer fråga just idag.

MT: Nej.

FL: Är det Joe... Någonting som Joel har tänkt på?

BFL: Eh, ja men jag tänkte där när du, du beskriver att du är nere och letar fimpar där.

MT: Ja.

BFL: Du kommer inte ihåg i just vilken tid det var.

MT: Nej det gör jag inte.

BFL: Nej. Kan du beskriva då hur det var ute?

MT: Ja det var rätt så ljust. Det var ju dagsljus nästan. Det var väl här i alla fall. Och det, jag kommer inte ihåg om det regnade men det tror jag inte. Jag gick i alla fall runt där och... Hyfsat med, det var väl några bilar på parkeringen bakom Ica. Jag kan inte säga specifikt om väder och sånt för det... Det bekymrade aldrig mig.

BFL: Och du säger att det är dagsljus.

MT: Ja det är dagsljus ja.

BFL: Ja.

MT: Eller ja... Som det är nu lite grått och, men det är ändå ljust. Fullt dagsljus det är väl när sola är uppe men... Jag vill inte minnas att det var soligt den dagen. Inte vad jag vet.

BFL: Okej. Har försvararen någonting?

FA: Ja någon enstaka. Eh, jo Ica och din lägenhet.

MT: Vad sa du?

FA: Ica då som du skulle gå till.

MT: Ja.

FA: Och lägenheten. Ligger de nära varandra?

MT: Ja det är under 300 meter.

FA: Mmm

MT: Jag kan stå vid Icas, på Bergmästargatan utanför Ica då och se mitt hus där nere. Jag uppskattar att det är 2, 300 mellan 250 – 300 meter.

FA: Mmm

MT: Så jag, fast jag kan ju inte se när folk från min lägenhet. Folk, på Ica men då får jag öppna fönstret och titta ut på gatan och upp. Men det är 250 – 300 meter max.

FA: Mmm. Och som sagt du har ju beskrivit att om att du var berusad och att det var väldigt chockartat när du då...

MT: Ja.

FA: Var i chocktillstånd då när allt det här sker...

MT: Ja.

FA: ... liksom och att du lämnat olika uppgifter och så där.

MT: Ja.

FA: Men skulle det kunna stämma som du säger till larmcentralen att du inte, att du inte ser någon kniv och att det kan ha varit någon annan som har kastat upp det på taket?

MT: Jag vill inte spekulera men... Det kan ju mycket väl va så. I förvirringen. Jag vet inte. Nej jag kan inte svara bättre på det jag vet inte. De här jävla tankarna om allt som har hänt nu och Jeanie och det rumlar runt som en torktumlare i skallen på mig. Jag börjar känna allt mer och mer hur fel det är livet. Jag vill inte vara med om det här längre.

FA: Jag har inga fler frågor.

MT: Mmm. Känner det att jag (Ohörbart) (Suckar...) Att jag bara försvinner. Långt åt helsike härifrån eller bara sätta mig ner och vänta på döden.

FL: Mmm

MT: Jag har inget mer att leva för.

FL: Apropos advokatens fråga här nu då. Om det nu skulle vara någon annan som hade gått in och gjort det här mot Jeanie.

MT: Ja.

FL: Eh, och sen ha lämnat platsen.

MT: Ja.

FL: Eh, tycker du att det känns, att det känns om man nu ska prata om rimligt att en gärningsman som väl kanske inte vill, inte vill liksom bli känd då. Att den skulle lämna kvar, om det nu är rätt kniv som vi har hittat.

MT: Ja.

FL: Slänga upp den på taket ovanför där målsägaren, alltså där Jeanie bodde då i stället för att ta med sig den och göra sig av med den någon annanstans? Låter det rimligt tycker du?

MT: Det där får du ta en gång till jag är lite... Jag är lite tankspridd.

FL: Ja men om det nu har kommit, om det nu har kommit en person utifrån.

MT: Utifrån ja.

FL: Ja och har anv... Har mördat Jeanie med kniv.

MT: Ja.

FL: Och att den personen sen skulle om det nu är så det har gått till. Gått ut på balkongen och slängt upp de sakerna uppe på taket och lämnat kvar brottsverktyget eller mordvapnet på platsen.

MT: Om det låter rimligt menar du?

FL: Låter det smart eller rimligt eller liksom hur? Det resonemanget, hur låter det för dig?

MT: Jag vet inte vad jag ska svara för jag... Jag har ingen aning om hur det här har gått till. Så jag vill inte spekulera men det kan ju vara möjligt.

FL: Mmm. Okej. Men så det du sa förra gången. Då kan jag inte lita på det du sa heller då att du har tagit ur kniven ur henne?

MT: Jag ve... Jag kommer ju inte ihåg, det är ju som ett virrvarr och töcken alltihop.

FL: Ja för som jag sagt, du har ju lämnat väldigt mycket uppgifter som vi har kunnat kontrollera...

MT: Ja, ja, ja.

FL: ... som stämmer.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Men just kring det här så blir det väldigt, väldigt suddigt.

MT: Ja det vet, det förstår jag.

FL: Ja. Av min erfarenhet så brukar det vara att det är för att man inte, man vill helst inte tala om hur det var. Jag säger inte att det är...

MT: (Ohörbart).

FL: Jag kan inte, jag sitter inte på någon absolut sanning.

MT: Nej då.

FL: För det gör du.

MT: Jag förstår.

FL: Men jag har ändå lite erfarenhet av att prata med människor som sitter i den situationen som du sitter nu.

MT: Ja, ja, ja. Det förstår jag, det förstår jag.

FL: Och det brukar vara ett tecken på att man kanske inte riktigt vill tala om hur det var.

MT: Jag kommer inte ihåg.

FL: Nej.

MT: Tyvärr är det så.

FL: Ja. Men då lämnar vi det så idag.

MT: Ja.

FL: Mmm. Om inte någon har nåt? Då avslutar vi och då är klockan 11:46

Förhöret avslutat.

Utskriften kontrollerad/korrigerad av Emma Ekman.

Polisen

148

Fotografi(er)

Signerat av

Bilagor förhör 3, 220120 09.58, mt Hansson, S.

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2022-01-20

Tid

15:12

Involverade personer

Personnummer/Orgnr

Roll

Hansson, Nils-Stefan

Berörd person

Involverad personal

Funktion

Emma Ekman

Uppgiftslämnare

Berättelse

Översiktsbild på fastigheten Malmvägen 26 A, Kopparberg/brottsplatsen, tagen med polisens UAS (drönare) fredag 22-01-14.

Beslag BG6816-2, vinröd filt, innehållande/lindad om kniv BG6816-1, beslagspunkterna anträffade 22-01-19 på hustaket ovanför balkongen tillhörande Jeanies lägenhet.

Skiss ritad av Stefan för att beskriva hur han rörde sig i centrala Kopparberg under eftermiddagen på morddagen 22-01-04.

K13743-22 bilaga
för 3 int Stefan Hansson
2020-09-28

Ranbalsberg

Systemet

Gruv
Fogte

Filadelfia

Jon
Shott

Bergu

Microplis

Turben

Ida

parhetus

Ida

Bensin 30m IT

Förhör

Förhör 4 - dialog

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Förvärenden 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Hörd person

Hansson, Nils-Stefan

Personnummer

19680309-5097

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Mord.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Johan Johansen

Ja

Förhørsledare

Emma Ekman

Förhørsdatum

2022-02-23

Förhör påbörjat

14:17

Förhör avslutat

17:16

Förhørsplats

Polishuset i Örebro.

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

ALR

Involverad personal

Joel Alderin

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Band 11862

F1= Förhørsledare Emma Ekman

F2= Biträdande förhørsledare Joel Alderin

H= Hörd misstänkt Stefan Hansson

A= Advokat (försvarsadvokat) Johan Johansen

F1: Då kör vi förhör i ärende K13743-22 dagens datum är 2022-02-23 klockan är 14:17, det är förhör med misstänkt Stefan Hansson misstanken är mord, förhørsledare är Emma Ekman biträdande förhørsledare är Joel Alderin, och försvararen Johan Johansen närvarar också, och ditt personnummer kan du väl dra Stefan?

H: 196803095097

F1: Mm tack så mycket.

H: Mm.

F2: Ja och jag, jag kommer börja idag Stefan...

H: Mm mm.

F2: Med dig, och då kommer vi gå tillbaka till den 4:e...

H: Mm.

F2: Januari...

H: Mm.

F2: Och vi kommer fokusera på när du, lämnar lägenheten och du har ju berättat innan hur det var när, när ni...

H: Mm när jag...

F2: När Jeanie kom...

H: När jag skulle ner...

F2: Tillbaka.

H: På byn och få tag i cigaretter menar du?

F2: Ja exakt...

H: Ja ja.

F2: Så det kommer du få berätta lite detaljerat om...

H: Mm.

F2: Och jag tänker att vi börjar i, när du är i Jeanies lägenhet, när hon kommer tillbaka där, och så får...

H: När när...

F2: (Ohörbart)...

H: När jag kommer, eller när hon kommer tillbaka?

F2: Ja...

H: Jaha.

F2: Och så hänger ni där, och ni sitter i soffan och druckit lite...

H: Ja en hel del...

F2: Ja.

H: Drack vi, tror jag nog.

F2: Och du kommer även få rita då när du går från lägenheten på en karta.

H: Mm.

F2: Så det är en kartbild över, ser du då har vi ju Malmvägen däruppe...

H: Mm det vet jag.

F2: Ja, och så har vi ju med centrum härnere.

H: Ja det vet jag, Systembolaget ligger ju därnere ja.

F2: Ja...

H: Det...

F2: Där, där ligger ett System.

H: Ja Gruvfogdegatan ja.

F2: Ja, men jag tänker att vi börjar så...

H: Har du någon penna ska jag rita eller? Ska jag bara vi...

F2: Ja men vi, jag tänker att vi...

H: Mm.

F2: Börjar att du får berätta, du ska få en penna...

H: Mm.

F2: Att du börjar berätta detalj detaljerat när du lämnar lägenheten...

H: Jaha.

F2: Och du kan börja därifrån då...

H: Ja.

F2: Vad, när du och Jeanie är i lägenheten?

H: Ja vi hade ju dragit i oss en del...

F2: Mm.

H: Och äh, ja jag, blev röksugen så jag, tänkte jag skulle gå ner på byn och försöka få tag i cigaretter, så jag går ner på byn jag har mitt bankkort med mig bara i fickan...

F2: Mm, vi vi stoppar där...

H: Ja.

F2: Du, går du till hallen då?

H: Nej då är, vad äh vad äh sa du, ja men bankkortet låg ju på, i, på bordet (pekar) i min telefon som låg i vardagsrummet...

F2: Mm.

H: Så jag tar med mig den och så säger jag hej till Jeanie jag säger jag kommer om en stund

eller ja ja någonting sånt...

F2: Mm.

H: Och så rullar jag iväg ner på byn och försöker få tag i cigaretter.

F2: Men vad, vad tar du med dig då från lägenheten?

H: Jag tar med min bara bankkortet...

F2: Ja.

H: Mitt bankkort.

F2: Och då går du ut i hallen?

H: Jag går ut i hallen och, hämtar mina skor drar på mig dem...

F2: Mm.

H: Sätter mig i soffan och, drar på mig sådana här l... nej det var inte dem det var dem här korta med (drar efter andan) så så jag, knöt om dem då...

F2: Mm.

H: Så sa jag till Jeanie att jag kommer sen, jag ska ner på byn och hämta cigaretter och (ohörbart) vad hon sa, någonting jag vet inte, jag kommer inte ihåg vad hon sa men det var något, och sen sa vi hej då, så jag gick ner för trapporna och ner på, ner på byn...

F2: Mm (ohörbart)...

H: Och då gick jag ju den här övre, övre vägen vad heter den? Äh, Storgruvegatan var det jag gick ja...

F2: Mm.

H: Så kommer jag ju ner på byn där vid, kommer (pekar).

F2: Ut där då?

H: Ja.

F2: Malmvägen.

H: Härifrån Malmvägen så är det ju, nu ska vi se, ja när (ohörbart)?

F2: Ja du har ju...

H: Här har vi huset då, Malmvägen ser jag...

F2: Mm.

H: Så går jag den här vägen och jag har svårt och rita jag är så skakig i fingrarna så (drar efter andan) jag går...

F2: Har jag förstått dig rätt bara nu, har du tagit med dig bankkortet...

H: Jag har bara bankkortet med mig.

F2: Ja...

H: Och sen mössa och...

F2: Är det något mer?

H: Vantar...

F2: Mössa?

H: Mössa och, mössa men inga vantar.

F2: Vänta vänta innan du skriver mer nu, är det något mer du tar med dig?

H: Nej det är bara mmm mössa.

F2: Vantar?

H: Ja, nej ja vantarna, jo dem hade jag med mig och så hade jag bankkortet i den här fickan.

F2: Och var hade du dem, i vilket ficka då?

H: Det hade jag i den fickan, på min äh, jeansjacka den här på den här som häng hänger hos Jeanie.

F2: Vad är det, vad är det för jeansjacka?

H: Det är en gammal Biltema så här, arbetarjacka, svart en svart ja ganska så solblekt.

F2: En svart jeansjacka?

H: Ja.

F2: Ja.

H: Gjord typ för arbetarna hade massa, sådana här grejer på överallt.

F2: Mm.

H: Sen fortsätter jag vägen ner här då.

F1: Och så, jag ska bara säga det syns ju inte nu eftersom vi inte...

H: (Ohörbart)...

F1: Har video idag men du visar att kortet låg i höger...

H: Ja det låg...

F1: (Ohörbart).

H: I fickan på höger sida.

F2: Ja.

H: Sen går jag förbi Stigargatan här, för det är ju, du har ju Apoteket härnere så det är i skuggan så jag gick den här vägen, gick ner här, jag kommer ner här vid, vad heter det där? Lax Brohuset har, det i k... det behöver jag inte skriva...

F2: Nej.

H: Men sen går jag där, och ser att det se...sen går ner här den här vägen, bakom, här har du Pannkakshuset då...

F2: Mm.

H: Här under har du, ja det kan jag rita lite har du någon typ underbyggnad här lite grann och sånt där det ser ut som, som man kan köra in under...

F2: Mm.

H: Du har dasset ligger (drar ljudligt efter andan) här letar jag efter fimpar för här brukar vi A-lagare sitta men där hitta jag inget...

F2: Mm.

H: Sen gick jag hit bort till, Ica och titta in genom dörren för ibland brukar dem stå och smygröka i, lilla entrén på bottenplan, ibland får jag ju...

F2: Och det, det är ingång där bak?

H: Ja du har ju en in, du har en ingång här på Ica...

F2: Mm.

H: Och så har du en ingång här på framsidan...

F2: Mm.

H: Men här gick jag bara och snik in äh titt titta lite grann om det låg, för det låg inget där...

F2: Mm.

H: (Drar ljudligt efter andan) så gick jag, här har du lastbryggan här hitta jag en, hyfsat lång cigarett...

F2: Mm.

H: Här, nu är vi alltså på baksidan i i Ica, du förstår var vi är någonstans va?

A: Mm ja jag (ohörbart) bara.

H: Ica, ja Ica har du ju här då...

F2: Mm.

H: Ica, sen går jag ju runt här...

F2: Mm.

H: Här har dem en sådan här äh typ räddningstrappa en uttryckningstrappa här låg (drar efter andan) en halv, halvbra cigg så den tog jag med.

F2: Kan du markera där du hitta fimparna?

H: Det är här, och här härborta hitta jag, två...

F2: Mhm.

H: Och en lite mindre och här hitta jag en, då hitta jag en hyfsad (drar efter andan) sen gick jag på dasset här och tittade där men där låg ingenting.

F2: Nej.

H: Här hitta jag (pustar) nej den var blöt så den gav jag fan i tror jag, och sen gick jag, här hitta jag däremot, vid den där uttryckningstrappan...

F2: Mm.

H: Sen går jag ju så här, gick och (ohörbart) här framme så har du ju den här, vad heter restaurangen där? Åh, Akropolis...

F2: Mm.

H: Där har dem en, sådan här fimpstukare du vet dem här stora, med lock på, och där ryckte jag upp locket och titta men där låg ingenting...

F2: Mm.

H: Sen gick jag här, har du en papperskorg med vad heter det? En sådan här vad heter det som du stoppar cigaretter i, och jag titta men det låg inget där heller, så gick jag här hitta jag något som var på John Scott utanför här vid, det står två träd här...

F2: Mm.

H: Jag hitta, för här står en fimpapparat en apparat där hitta jag en (drar efter andan) sen har du här, har du väl en, fimpgrej till där, där hitta jag ingenting sen gick jag hem igen...

F2: Mm.

H: Samma väg.

F2: Mm, men...

H: Vad tänkte du...

F2: Då går du...

H: På?

F2: Då går du samma väg tillbaka?

H: Jag går, jag går upp den vägen ja...

F2: Mm.

H: För den här vägen tycker jag är så himla jobbig den sega backen där.

F2: Mm, och när, när du börjar gå här då...

H: Ja.

F2: Kan du beskriva liksom hur du går vad är det för, vilken fart är det du håller när du går?

H: Ja, det är väl lunkartakt...

F2: Lunkartakt?

H: Det är ingen rask rask takt jag är ju inte mycket för och jaga men...

F2: Nej.

H: Jag går väl hyfsat...

F2: Ja.

H: Så, så man lunkar fram sakta men säkert.

F2: Mm och och, och då är det liksom normal gångstil för dig då eller?

H: Ja det är det...

F2: Ja.

H: Jag brukar inte gå så himla fort för (drar efter andan)...

F2: Nej, och och (ohörbart)...

H: Lite, lite dålig kondis och lite mmm, krass i höften så det tar ju, det tar tid och komma ner på byn.

F2: Mm, och längst den här sträckan...

H: Mm.

F2: När du går, är det så...

H: Nej (ohörbart) vad sa du?

F2: Är det så att du stannar någon gång eller ser någon person?

H: Nej men jag sne... sne... går ju här och tittar i buskar och överallt efter pantburkar för ibland brukar det ligga där (drar efter andan) men jag hittade inget.

F2: Ja okej, men det är inget sånt stopp du kommer ihåg som du har gjort (ohörbart)?

H: Nej nej nej nej.

F2: Nej.

H: Enda, det enda jag såg då det var, ja det var väl om det var, det var väl något rådjur eller någonting det var ju häruppe, här, har du ju värmecentralen här...

F2: Mm.

H: Det var väl här ungefär det är ju en liten skogsdunge här...

F2: Mm.

H: Det är ju skog alltihop här...

F2: Mm.

H: Men där, ja där är skogsdungen så här någonstans såg jag det där, äh, rådjuret...

F2: Mm.

H: Det är det enda enda jag kommer ihåg jag såg.

F2: Kommer du ihåg att du har sett någon person när du har gått den här vägen?

H: Nej det kommer jag inte ihåg.

F2: Nej, men du har sett ett rådjur i alla fall som du minns?

H: Ja ja ja, för det prassla till inne i skogen jag titta jag tänkte vad fan är det där? (Drar ljudligt efter andan)...

F2: Mm.

H: Då såg jag ju att det var, något litet som sprang iväg i alla fall...

F2: Mm.

H: Det var ingen älg för då hade jag, vill vill du ser hur jag gick Johan eller? Ser du?

A: Ja fortsatt jag jag...

H: Ja.

A: Jag kikar.

F2: Ja.

H: Nej det var här i området jag såg i alla fall...

F2: Ja.

H: Det var ingen älg för dem, brukar, kan ju vara lite folkilskna ilskna ibland dem.

F2: Mm, och dem här fimparna du hittar då...

H: Ja.

F2: Vad, vad gör du med dem?

H: Jag röker upp dem på vägen hem, för jag var, jag hade snus men jag var lite så här (visar) för jag (drar efter andan)...

F2: Mm okej.

H: Behöver ju mycket, om man säger nikotin och jag har ju, hållit på med, med både snus och cigaretter och tuggummi och plåster och allting...

F2: Mm.

H: Sen (drar efter andan) jag vet inte hur länge tillbaka.

F2: Men vart hade du snuset då?

H: Snusen hade jag hemma för att jag tog och la in ny ny prilla...

F2: Ja okej.

H: Innan jag gick...

F2: Ja.

H: Det brukar räcka en, timma eller två.

F2: Ja, och då hade du en tändare med dig då om du tände...

H: Ja ja det hade jag.

F2: Ja.

H: Dem ligger, ja jag tror dem, dem ligger väl kvar på bordet däruppe...

F2: Okej.

H: För det var min Jeanies och min, vår gemensamma tändare...

F2: Mm.

H: Hon bruka röka ibland också ibland hon men...

F2: Mm.

H: Hon ville inte röka fimpar för hon tyckte det var äckligt.

F2: Nej, men sen i alla fall då du går där...

H: Mm.

F2: Då har du beskrivit i förra förhöret att du gick och så var det, ja men jag fråga hur det var då, minns du det? Och då beskrev du det som att det var dagsljus på byn, när du gick...

H: Ja för mig var det dagsljus men det är väl...

F2: Hur var det när du lämna lägenheten här då...

H: Då var det...

F2: Var det ljust ute då?

H: Det var bra ljus men det var ju inte fullt dagsljus men det var bra för mig tack vare mina...

F2: Mm.

H: Äh, ögon då...

F2: Mm.

H: Jag får ju ont av för starkt för starkt ljus...

F2: Mm.

H: Jag kan väl tippa på att det var, strax innan skymning i alla fall för det var helt, det var nästan mörkt när jag kom hem i alla fall ja åter, återigen det kommer jag ihåg.

F2: Okej, men då var det ljust när du gick...

H: Ja hyfsat ljust om man säger så...

F2: Ja, ja.

H: För det var ju inte, solen var ju inte uppe...

F2: Nej.

H: Det var ju halvdisigt, men det var bra...

F2: Ja.

H: Ljus för mig jag slapp ju och gå och skyla skyla mig för ljuset.

F2: Mm, och sen var det dagsljus då, som du berätta i förra förhöret när du var på byn alltså det var ljust?

H: Ja det var, det var bra ljus i alla fall dagsljus...

F2: Ja.

H: Kontra, blandat med skymning det var, precis i brytningen där tror jag.

F2: Mm, och sen, går du tillbaka?

H: Ja ja upp mot det där igen ja.

F2: Ja, du träffa inte på någon person...

H: Nej inte vad jag...

F2: Person?

H: Kom och tänka på.

F2: Nej och hur...

H: Det kan ju hända att någon har sett mig för jag var ju, inte gravt berusad men jag var ju bra tankad jag var ju bara...

F2: Mm.

H: Ville bara komma hem och jag ville ju inte åka äh, på en LOB så jag var ju tvungen och försöka, styva till mig.

F2: Ja...

H: Så jag...

F2: Men, men du var ändå hyfsat med i matchen utifrån att du ändå, detaljerat beskrivit vart du hittar fimpas och...

H: Jo jo jag har koll...

F2: Har koll på det.

H: På det, det kommer jag ihåg för det brukar jag göra, jag kan få sådana nojor ibland när cigaretterna är slut jag går runt på byn och letar fimpas...

F2: Mm.

H: Eller så frågar jag någon av min A-lagarvänner men jag såg inte någon av dem (ohörbart) den gången vad vad jag kommer ihåg.

F2: Nej, och sen går du ju uppför den här vägen då...

H: Ja, hemåt igen ja.

F2: Mm...

H: Ja.

F2: Hur, hur är det ute då då?

H: Då är det relativt mörkt när jag, eller, det är mera mörkt än vad det är ljust.

F2: Okej.

H: Det är ju, hyfsat äh, det går ju och se men...

F2: Mm.

H: För, men det är ju inte fullt solsken eller fullt dagsljus om man säger så.

F2: Nej nej.

H: Klockan var väl, när jag kom hem vad fan var hon? Ja hon kan ha varit strax efter strax före, strax efter sex.

F2: Strax före strax efter sex?

H: Jag har, jag har ju ingen klocka så jag har ju.

F2: Nej, men hur länge tog det och gå då ungefär om du hade, om du hade uppskattat din...

H: (Pustsuckar ljudligt) ja jag vet inte, en timma runt kanske en halvtimma en 40-45, 50 minuter jag vet inte.

F2: Mm.

H: Vi kan gärna provgå den äh, sträckan nu om det är...

H: Så för det.

F2: Ja men du har sagt förut ungefär att det var mellan 35-...

H: Ja...

F2: 40...

H: Nej för jag har ingen tidsuppfattning alls.

F2: Nej.

H: Och jag menar jag har ju inte känt för att vara någon atlet.

F2: Men hur tänker du att den var runt arton då vad? För det sa...

H: Ja.

F2: Du ju nu?

H: Jag tror hon var någonting sånt, jag vet inte för jag gick ju där vid, vad fan var klockan? Strax före, strax efter fem gick jag ju ner på byn.

F2: Hur hur uppfatta du det att klockan var vid fem?

H: Ja det såg jag ju på äh telefonen där hemma för jag, telefonen låg ju där.

F2: Så du kollade klockan (ohörbart)...

H: Jag tror hon var strax före, strax före strax efter fem.

F2: Okej, det har du ju inte nämnt tidigare just med det...

H: Jag vet inte...

F2: (Ohörbart)...

H: Varför men det, det är ju saker som poppar fram när man äh, får mera...

F2: Mm.

H: Distans till grejerna.

F2: Mm.

H: Och när ni kom där på förhöret på kvällen ni flög ju på mig när jag var, berusad och ville ha reda på saker...

F2: Mm.

H: Det är ju klart man rör ihop det när man inte är nykter.

F2: Och när du kommer hem då...

H: Ja.

F2: Går du på samma väg som du har beskrivit?

H: Ja det gör jag ja.

F2: Du har beskrivit det som lite mörkare då som jag förstod det?

H: Ja det är, det är lite mer mörkt då ja.

F2: Mm.

H: Det var det.

F2: Och då kommer du fram till lägenheten då...

H: Ja.

F2: Eller adressen kan vi säga...

H: Ja.

F2: Vad gör du då när du kommer in till...

H: Ja jag går upp...

F2: Huset?

H: Till Jeanie, jag går upp till, upp till henne.

F2: Ja, kan du beskriva när du kommer till porten där då utanför?

H: Nej jag öppnar dörren och försöker och, vara så tyst som möjligt för jag vet ju att Camilla brukar ju lägga sig ibland tidigt och...

F2: Mm.

H: Kolla på film och, det är ju onödigt att dem skäller på hundarna för dem, när hundarna skäller då skäller dem ut dem som bara dän.

F2: Mm.

H: Men jag gick upp (suckar ljudligt) och dörren därnere var ju olåst för Camilla brukar ju låsa den vid, fyra fem men den var faktiskt olåst...

F2: Mm.

H: För Camilla vill väl inte ha något spring i trapporna här på, det är många som har sprungit i dem trapporna där...

F2: Mm.

H: Men i alla fall så jag, går upp, går bara in och öppnar dörren hos Jeanie.

F2: Du går in och...

H: Mm.

F2: Öppnar dörren visar du?

H: Ja jag öppnar den bara med vanligt handtag för den var ju olåst...

F2: Mm.

H: För hon låser inte efter sig.

F2: Nej, men jag tänker när du gick då...

H: Ja.

F2: Hur var dörren då eller vad, vad?

H: Den var, den var låst men jag fick ju öppna den, nej nej den var olåst för (ohörbart) hade inte låst den då (drar efter andan) jag låste ju sen när jag kom hem för jag tänkte då behöver vi ju inte gå ut något mer.

F2: Nej, nej men när du lämnar lägenheten innan då?

H: Ja när jag går för och hämta cigaretter?

F2: Ja.

H: Ja eller leta ja då var den olåst.

F2: Du stänger den?

H: Jag stänger den bara, jag säger hej då till Jeanie och hon...

F2: Mm.

H: Säger "hej då (ohörbart) kom hem snart så du kommer tillbaka snart" sa hon, så stängde jag dörren och så gick jag ner och...

F2: Mm.

H: Hitta ju en fimp så jag fick stillat äh, rökbegäret för den dagen.

F2: Mm, då när du kommer hem då, då kommer du in du säger att du, du öppnar dörren det är olåst, du går upp...

H: Ja...

F2: Och in i...

H: Ja.

F2: Lägenheten, vad gör du då när du kommer in då?

H: Ja jag låser antagligen dörren för den var ju låst då enligt 112 (drar efter andan) och jag ropa på henne hej Jeanie ropa jag, hör ingenting då tänkte jag ja, hon har väl somnat (drar efter andan) så jag tog av mig, mössan och jackan och, tog av mig skorna...

F2: Mm.

H: Så här genom och pillar av dem så för det var ju lågskor...

F2: Mm.

H: Gick jag in i lägenheten och såg att hon låg där...

F2: Mm.

H: Tänkte jag, hallå ropa jag, nej, hon svara inte...

F2: Mm.

H: Sen gick jag ju närmare sen såg jag då att hon var, att hon hon bara låg dör och ögonen låg, var öppna på henne så, jag gjorde så här härnere, sen fatta jag ju att det var något (ohörbart) o, något något som hade hänt så jag...

F2: Mm.

H: Börja med den här HLR och...

F2: Mm.

H: Sen ringde jag 112.

F2: Mm, tänkte jag bara om du kan beskriva, om jag bara går tillbaka lite med, för du har ju sagt att det var, mörkna då...

H: (Ohörbart).

F2: När uppfatta du att det börja bli mörkt då, vart vart är du då?

H: (Suckar) ja jag kommer inte ihåg men, det måste ju ha varit äh, på den här, här här någonting när jag gick här, för här är ju skog men...

F2: Mm.

H: När jag kom här så var det ju oooo... lite mörkare...

F2: Kan du markera...

H: Men jag...

F2: Kan du markera med pennan då på, på bilden ungefär?

H: Mörkret?

F2: Ja vart du upp, när du uppfatta att det började bli mörkare?

H: Ja nu ska vi se (pustar) jaha då har, var fan har vi dem husen? Där är ju dem husen (drar efter andan) nej jag minns, jag ser ju inte alla hus här men, jag tror...

F2: Nej.

H: Det var (drar efter andan) jag tror det var här någonstans för det var mitt i den där backen.

F2: Mm.

H: För här vet jag ska det ligga några, radhus och här ligger ju några hus också men.

F2: Mm.

H: Eller kanske jag har, där nej inte dem husen, det stämmer Stigargatan och där är Apoteket där, nej men det stämmer det är nästan, i den backen där...

F2: Mm.

H: Mitt i, i början av backen där.

F2: Då börja det mörkna?

H: Ja.

F2: Och vad, vad är sikten då då om du?

H: Sikten?

F2: Ja.

H: Jag sikten är ju bra för jag ser ju bra på långt håll men (drar efter andan) det var ju mörkt...

F2: Mm.

H: Men hade hade det kommit någon gående så hade jag ju sett honom.

F2: Mm.

H: För jag har fort fortfarande så här ibland mörkerseendet trots allt.

F2: Mm.

H: Det är ju värre med synen på dagen för dem här ljuslamporna (skrattar till) nästan behövt solglasögon härinne.

F2: Och hur, hur är det när du kommer upp till huset då?

H: Va?

F2: Hur är, hur är det när du kommer upp till, till huset?

H: Ja allting är ju lugnt däruppe.

F2: Mm, hur är det ute då?

H: Va?

F2: Hur är det ute då?

H: (Suckar ljudligt) jag kan inte minnas att det var något speciellt...

F2: Nej.

H: Jag gick bara upp till Jeanie som jag alltid har gjort.

F2: Du ser inga personer eller några bilar...

H: Nej...

F2: Eller?

H: Inte inte vad jag kan minnas i alla fall.

F2: Nej, och hur mörkt är det då då när du kommer till huset?

H: Det är relativt mörkt det är väl (drar efter andan) vad säger man? Som typ, något ljusare än gryning än gryning.

F2: Mm.

H: Det är, mörkt men, ändå inte fullt mörkt.

F2: Mm.

H: Och sen gatubelysningen tror jag var tänt, ja jag tror det.

F2: Du tror det?

H: Ja, jag lägger inte märke till sånt som sagt.

F2: Nej, och under...

H: Jag går, va?

F2: Under den här när du går den här vägen...

H: Ja.

F2: Det är inget du kommer på som kan liksom, hjälpa oss och hjälpa dig, som du har sett eller träffat alltså någon du känner...

H: Nej...

F2: Igen?

H: För jag har inte pratat med någon på hela hela den vägen vad jag kan minnas.

F2: Nej.

H: Men som sagt jag var ju gravt berusad det kan ju hända, eller berusad det kan ju hända att någon har sett mig men...

F2: Mm.

H: Som jag inte har noterat.

F2: Mm, och det är inget...

H: Ja.

F2: Liksom avvikelse att du har, stannat någon, någonstans eller så?

H: Stannat?

F2: Ja stannat någonstans på den här vägen?

H: Nej inte inte vad jag minns i alla fall.

F2: Nej.

H: Det, kissat har jag, gjorde jag innan jag gick ifrån Jeanie så att jag behövde ju inte kissa eller göra något sånt så.

F2: Nej.

H: Men ibland stannar man väl och eller tog tog...

F2: Mm.

H: Tog en paus för det är, jag har relativt dålig kondis så man kanske har stått där en halv minut och, pustat ut, för det, men jag kan inte minnas att jag mmm, (ohörbart) såg någon.

F2: Nej.

H: Om vi säger, nej, och jag var ju berusad då så jag vet ju knappt vad.

F1: Nej, vad sa, vad sa du nu då, vilken tid du gick hemifrån, hade du kommit på?

H: Det var ju strax före eller strax efter fem.

F1: Strax före eller strax efter fem?

H: Ja, för jag kolla klockan ja så jag vet i alla fall att jag kolla klockan.

F1: Okej...

H: Ja.

F1: Och nu är vi inne på, fjärde förhöret tror jag och det tredje längre förhöret med dig...

H: Mm.

F1: Och innan har du ju inte kunnat gett, någon tid jag har varit noga med och fråga dig flera...

H: Nej jag förstår...

F1: Gånger...

H: Det, jag förstår det men.

F1: Om det är något du kan haka upp det på som visar, när du gick hemifrån eller...

H: Ja ja ja...

F1: Någonting som (ohörbart)...

H: Nej men nu har...

F1: (Ohörbart)?

H: Det ju gått tid och jag menar, det klarnar hela tiden för mig.

F1: Jaha vad bra.

H: För jag menar äh, den dagen det hände jag menar, jag visste ju knappt var jag var någonstans.

F1: Nej.

H: Mådde dåligt och, kände mig pressad av er under förhören och det, det var inte det men,

det var fortfarande en jojo upp i skallen på mig...

F1: Mm.

H: Om du förstår vad jag menar?

F1: Men idag känns det bättre idag är det, känns det klarare eller?

H: Ja nu känns det ju bättre men det kan ju också ha med psykofarmakan och göra att jag blir väldigt flat, jag orkar inte äh, ja.

F1: Äter du psykofarmaka nu?

H: Jag äter psykofarmaka nu ja.

F1: Okej.

H: Jag mår lite bättre men det är.

F1: Vad är det för psykofarmaka du får nu då?

H: Det är den här Setracetin eller vad heter den? Det är någon...

F1: Sertralin?

H: Sertra jag tror det är det, jag är inte säker...

F1: Vad äter du den för?

H: Va?

F1: Varför äter du den?

H: Ja men den har jag ju fått här det var ju...

F1: Ja för...

H: Läkaren...

F1: Vad? Vad äter du...

H: Det är ju för depressioner och, mina självmordstankar och.

F1: Ja, äter du någonting mer än den?

H: Nej det är bara sömntabletter det är ju Propavan och, Lergigan tror jag.

F1: Är det för sömnen båda?

H: Ja ja, ja ja.

F1: Mm, okej.

H: Jag tippar att Lergigan är till s... till den...

F1: Mm.

H: Sömn i alla fall jag har den bara på kvällen.

F1: Okej, men du, du säger då att du gick hemifrån vid, strax innan sjutton eller kring sjutton där?

H: Ja runt sjutton snåret ja.

F1: Ja, och då säger du att det är ljust ute?

H: Hyfsat ljust det är inte, fullt dag, dagsljus men det är bra belysning för mig, så slipper jag i alla fall och få i ögonen och av... ljus.

F1: Mm, Joel har ju suttit och tittat på övervakningsfilm ifrån macken snett emot där du bor...

H: Ja macken?!

F1: Mm...

H: Ja.

F1: Och enligt vad du har kommit fram till där Joel så började det väl skymma någon, någon gång vid halv, fyra eller?

F2: Ja 15:15 ungefär.

H: Ja ja ja det kan hända ja...

F1: Och det är helt mörkt...

H: Jag och tidsuppgifter det vet jag inte om dem är...

F2: Ja...

H: Så...

F2: Och det är helt mörkt på den vid sexton.

H: Jaså är det det? Oh herregud ja ja, ja jag vill minnas att jag såg bra i alla fall det var bra ljus men det.

F1: För du...

H: Ja (suckar lätt).

F1: Du har ju pratat om dagsljus?

H: Ja det är ju nästan, näst dagsdags alltså.

F1: Ja, men alltså det är mörkt vid, det är mörkt vid fyra det är ju en hel timme, innan du går hemifrån eller i alla fall...

H: Ja det var...

F1: 45 minuter?

H: I alla fall bra ljus för mig med tanke på att jag har, inte världens bästa (drar efter andan) seende på dagen.

F1: Nej men vad menar...

H: Alltså...

F1: Du när du säger dagsljus då?

H: Då menar jag typ äh äh mmm, gryningsljus, innan, strax innan solen går upp, för då är det som bäst för mig, då är det som bäst för mig, för ögonen, oftast får jag ju gå med keps med skärm så här.

F1: Ja, men menar du att det skulle kunna ha varit mörkt då? Fast du beskriver det som att det är en bra tid...

H: Ja det...

F1: För dig...

H: Är ju...

F1: Som du ser?

H: Det är ju mycket äh, troligt för jag menar...

F2: Men Stefan nu snackar vi om en januari eftermiddag...

H: Ja ja, ja ja.

F2: Det är ju en markant skillnad på att, det är faktiskt ljust till att det blir väldigt mörkt.

H: Ja ja ja, men det (pustar lätt) ja men det är min syn som spökar, jag vet du, själv hur det är när man går in i ljusa lokaler hur, hur ont man får av ljuset, så jag har ju alltid, har ju haft problem med det länge med det (suckar) för mig var det i alla fall bra ljus där jag gick.

F1: Mm, men för du fick ju...

H: Jag gick i alla fall inte...

F1: Du fick ju...

H: Du behövde inte...

F1: Du fick ju frågan...

H: Gå...

F1: Också om när det började mörkna och då beskriver ju du att du är nästan...

H: Ja för mig...

F1: Hemma igen...

H: För mig var det mörkt...

F1: För du har ju ändå beskrivit att det är ljusare...

H: För mig var det mörkt vid sex tiden.

F1: Det är ljusare när du går hemifrån och att det börjar mörkna när du går hem?

H: Ja det kan ju...

F1: Ja...

H: Det är nog...

F1: Men enligt det som vi har berättat för dig nu då är det ju mörkt du kommer få se bilder sen också hur mörkt det är vid sexton...

H: Ja ja ja...

F1: Då är...

H: Ja ja.

F1: Det ju mörkt.

H: Jo jo.

F1: Det stämmer ju inte med vad du säger.

H: Nej jag förstår det, men som jag säger så är jag ju äh, tål jag ju inte starkt ljus, i och med att jag har hållit på och svetsat och grejat i alla år så, på mina bilar så, jag klarar inte av starkt ljus längre, det har jag inte gjort dem senaste, sju åtta åren, det var till och med på (drar efter andan) vippen att jag skulle kunna få äh, busskort då 2015, men jag klarade precis alla testerna som tur var, både syn och mörkerseende och det ena och det andra, så jag har haft problem med det i många, ett antal, ja antal år mer än tio år med, ljus och grejer.

F1: Men du Stefan nu far du ju iväg lite grann här när du...

H: Ja men...

F1: Om, när du pratar.

H: Du fråga ju om det här med ljuset, jag säger...

F1: Ja.

H: Bara som det är att jag, har haft problem med det här i många år...

F1: Mm men du...

H: Med ljuset.

F1: Men enligt vad du sa till oss i alla fall nyss...

H: Ja.

F1: Så verka det som att, ljusförhållandena skilde sig, dem, det var ljusare när du gick hemifrån och mörkare när du kom tillbaka, och vi nu säger...

H: Ja det var...

F1: Hemifrån...

H: Det, det var det.

F1: (Ohörbart) från Jeanie ja.

H: Det var det ju garanterat.

F1: Ja, och enligt vad vi säger till dig nu då så var det mörkt klockan, redan klockan sexton den här dagen ta och ge några minuter hit eller dit så det stämmer...

H: Ja.

F1: Ju inte med det du säger.

H: Nej men jag säger bara som jag minns det.

F1: Och det är självklart du...

H: Jag kan...

F1: Att du ska göra.

H: Jag kan ju inte säga någonting som jag inte minns!

F1: Absolut inte!

H: Men ni får ju också lägga det på minnet att jag har haft problem med ljuskänslighet i många år.

F1: Ja, jag lyssnar på dig...

H: Jag höll ju knappt på...

F1: Stefan men jag måste också få...

H: Jo jag förstår...

F1: Jag måste också få...

H: Jag förstår dig.

F1: Ifrågasätta eller ställa frågor om det är att vi tycker att det inte...

H: Javisst...

F1: Stämmer.

H: Javisst, det förstår jag mycket väl.

F1: Mm okej, är det någonting annat som gör att du kan pinpointa den här tiden som du går hemifrån som gör att...

H: Nej.

F1: Du tänker att det är den tiden?

H: Nej det, finns det faktiskt inte.

F1: Nej okej.

H: För jag, jag och tider det...

F2: Ja.

H: Man vaknar man går och lägger sig man (ohörbart) enda tiderna som vi höll koll på jag och Jeanie det var Ica och, Systembolaget och pizzeriorna.

F1: Mm.

H: För vi åt ju väldigt mycket pizza ett tag och.

F1: Mm, men det prata vi lite om också förra gången att det var, många andra sidor och sånt där som du hade koll på detaljer och så, men att det var liksom, det blev lite bökgigare just när det handlade, kring det här, kommer du ihåg det?

H: Jo det förstår jag ju för det svartna ju för mig, det svartna ju för mig.

F1: Mm.

H: Jag blev ju, vad ska man säga? Jag är väl chockskadad säger man väl inte men...

F1: Mm.

H: Eller djupt chockad, för det här som hände.

F1: Ja, kommer du ihåg när du, när du kom hem, du berättade, du har tidigare berättat om hur, vart du gjorde av dina kläder och så där...

H: Ja ja.

F1: Kommer du ihåg vad du sa?

H: Va?

F1: Kommer du ihåg vad du sa om dina kläder vart du gjorde av dem när du kom hem?

H: Ja jag hängde dem på den här, jag slängde mössan där och vantarna och så hängde jag jackan där i hallen...

F1: Mm.

H: På den här hatthyllan...

F1: Mm.

H: Så sparka jag av mig skorna i hallen, ja men ja, knixa av mig dem så dem så dem ska väl stå där i hallen fortfarande tror jag.

F1: Mm, är det, ja det vi prata om att, du prata om att det var en sko som man bara drog på med kardborre?

H: Ja det, nej det är ingen kardborre det är ju...

F1: Eller förlåt...

H: Ja den...

F1: Det är en (ohörbart).

H: Är ju flätad så här...

F1: Ja.

H: Men så har du alltså en sådan stropp du bara drar till.

F1: Ja precis och du skulle...

H: Gummi-...

F1: (Ohörbart)...

H: Stropp (ohörbart) var det.

F1: Ni hade helt olika storlek du och Jeanie så att det...

H: Ja ja ja...

F1: (Ohörbart) ja...

H: Nej nej nej oh nej.

F1: Kan det vara en Eccosko eller? Som du hade?

H: Nej det var någon typ äh, Adidas eller någon sådan här Biltemagrejs (drar efter andan) jag kommer inte ihåg vad det var för skor, men det var med enkel snörning man behövde inte snöra det var bara och dra i knuten och så, det var gummiband i skorna var det.

F1: Ja precis, känner du igen, nu visar jag dig ett foto här eftersom vi inte har video, det är...

H: Ja.

F1: Vardagsrumsbordet och så är det soff, här är...

H: Ja ja ja.

F1: Armstödet på soffan som sticker fram och så är det ju en sko där.

H: Ja ja ja.

F1: Känner du igen den som din eller?

H: Den skon är min ja det är sådan liten snörp snörp oj!

F1: Ja det, är det den...

H: (Pustar eller liknande).

F1: Skon du har pratat om eller?

H: Ja ja ja vad fan gör dem därinne? Har jag tatt (tagit) av mig dem därinne då?

F1: Ja det var det jag skulle fråga dig om?

H: (Fnissar till eller andas ljudligt) ja men jag vill minnas att jag tog av mig dem på, herregud, ja det måste jag ju ha tatt (tagit) av mig dem där i så fall, vad fan är det där för någonting? Jaha, ja det (pekar på fotot) här vet jag inte vad det är.

F1: Vad var det du tittade på?

H: Ja den där burken där?

F1: Ja det ser ut som någon sådan där örtekryddbuk.

H: Ja ja ja det, den var hon glad i den.

F1: Ja...

H: Ja men jag kommer inte ihåg...

F1: Men det är i alla fall din sko och...

H: Ja det är min sko...

F1: Här står den ju inne i vardagsrummet då...

H: Ja ja ja.

F1: Och det har ju inte framkommit med någon uppgift om att någon ska ha, liksom tagit dina skor från hallen och burit in dem dit för det är ju ingen i vår personal eller...

H: Nej nej nej det...

F1: Ambulanspersonalen...

H: Är ju...

F1: Som gör sånt.

H: Ingen som placerar grejer så...

F1: Nej.

H: Då måste jag äh, men, frågan är, ligger min jacka där också, eller hänger den där? Hänger den i hatthyllan eller ligger min jacka också på bordet? Eller där? För jag äh (pustar).

F1: Det är lite mörka bilder men, den här som ligger här känner du igen den?

H: Ska vi se, nu ska vi se, ja det är svårt och se.

F1: Det är grått och, grått och svart ser det ut och vara.

H: Ja men min jacka är ju typ sådan här, vanlig jeansmodell med, lite gråare och svarta så, men den är inte så mycket grå vad jag kan förstå, men det kan mycket väl vara min jacka, men jag är inte hundra på det.

F1: Men din jacka är grå och svart?

H: (Inget svar).

F1: När du pratar jeansjacka det är ju inte blåjeansjacka du menar.

H: Nej nej utan en svart...

F1: Ja.

H: Svart och, och så står det väl äh, Bluewear tror jag det är.

F1: Mm.

H: Ja men det där kan jag inte riktigt se vad det där är?

F1: Jag har ingen bättre bild på den just nu, men det är...

H: Nej.

F1: En jacka som är grå och svart i alla fall.

H: Ja ja ja ja, nej för Jeanie hade ju en ljusbrun äh, läderjacka.

F1: Ja, så skulle det här kunna vara din jacka då?

H: Ja om det nu är den jeansjackan som jag...

F1: Ja...

H: Pratar om.

F1: Och då ligger ju den, jag kallar, den första bilden som du fick se kallar jag för ett, och den

här bilden som du fick se nu då med...

H: Är är två...

F1: Med den jackan som ligger golvet...

H: Det är två, bild två.

F1: Kallar jag för två.

H: Ja ja ja ja.

F1: Ja, den ligger ju bakom, ja, vid sidan av soffan här då och den hänger ju inte i hallen så som du...

H: Nej nej nej nej, nej för där är ju kröken och det är ju hennes, äh hörnbord där ja (drar efter andan) ja ja då, då hade den alltså, då måste jag ha, tatt (tagit) av mig allting därinne, jag fattar ingenting? För jag vill minnas att jag slängde av mig som vanligt i hallen men det har jag ju inte gjort då antagligen, ja ja det kan vara min jacka, jag är inte hundra, vad tänker du på Anna?

F1: Nej, Emma heter jag.

H: Ja förlåt mig.

F1: Ja, det är ingen fara (fnissar till) men, nej det, det är mest utifrån liksom att, att du själv har fått frågan om hur det gick till...

H: Ja.

F1: När du kom tillbaka och att du har beskrivit att du kom in i lägenheten, du ropade efter Jeanie...

H: Ja.

F1: Och så frågade jag dig då för, sista gången du såg henne låg hon ju i soffan, och det verkar ju vara där, hon var mestadels...

H: Ja hon...

F1: Så jag...

H: Levde ju för det mesta i soffan.

F1: Ja, så då, jag undrar väl lite över varför du, varför du inte titta efter henne i soffan? Direkt när...

H: Nej för jag...

F1: Du kom in?

H: Tänkte, jag trodde det var, jag trodde att hon hade gått och lagt sig...

F1: Mm.

H: För sova gjorde hon i, oftast, nej inte oftast men ibland sov hon ju även i sängen.

F1: Ja, nej och sen berätta ju du, det var ju du själv också som berätta att du hängde av dig...

H: Ja ja...

F1: Kläderna...

H: Ja.

F1: Och så i hallen och skorna och så, så att jag, det, apropå det här som saker som, vissa saker har du koll på och det kan vi liksom, det, det stämmer...

H: Ja det...

F1: Med det du säger...

H: Mesta.

F1: Det innan, det här...

H: Ja ja ja ja.

F1: Men sen när vi kommer till just den här händelsen så är det ju, detaljer som inte stämmer och så där.

H: Ja ja ja men det, det har jag ju i samband med att ja men, blev ju chockad och förvirrad.

F1: Mm.

H: Och antagligen så har väl, berusningen har ju ökat på den, känslan...

F1: Mm...

H: Jag vet inte.

F1: Du har, jag har sett att du har sagt också vid, förhör, eller jag har ju själv varit med men, att, ja du, du säger ja men jag var så berusad och, jag var så full eller, så här att du, och så för du något resonemang också kring att, ja att du kanske hade blivit känsligare och känsligare mot alkohol, men vad jag förstod det som, om jag har läst dina journaler rätt och så, så har du ju tidigare gått på någon antabusbehandling fram till, vårkanten som du av-...

H: Ja jag gjorde...

F1: Slutade...

H: Det, men det...

F1: Ja.

H: Fungera ju inte för mig för jag kunde ju dricka igenom Antabusen.

F1: Ja, men har jag, har jag förstått dig rätt när du har beskrivit det som att du har suttit på det

här fyllekulla och druckit och så att du har druckit...

H: Ja ja ja...

F1: Mer? Ja.

H: Hela förra året så i, när Ibbe, kom hem ifrån häktet så, börja vi och kröka...

F1: Mm.

H: Han var ju häktad för någonting...

F1: Ja.

H: Men i alla fall då börja vi och samlas igen nere på kullen och, och drack, en dag bjöd han och han, bjöd, dag bjöd jag, vi var väl en, sex sju stycken och bjöd varandra, men som oftast var det jag som bjöd...

F1: Mm.

H: Men dem andra kommer ju tillbaka och (drar efter andan) bjöd när dem hade pengar men vi.

F1: Men brukar det inte vara...

H: (Ohörbart).

F1: Så att, ju mer alkohol man dricker att man så små... snarare än och bli känsligare och känsligare så brukar det väl vara så att man vänjer kroppen vid att den tål mer och mer?

H: Jo jo jo, men jag har märkt det att uh uh uh, det var någonting som inte stämde med, mig dem sista månaderna, jag blev så jädra full så fort, och när jag, förr kunde jag dricka, tolv tretton sådana här, små Åbro själv och ändå kunna, ja inte inte gå stadigt men jag går, jag kunde ju gå i alla fall hem, men jag har ju märkt det att någonting äh ahmm med min kropp är det att jag klarar inte lika mycket som nu, det märkte jag ju senast var det väl, i november, när jag var hemma i lägenheten då hitta jag en kvarter, eller en hela, men lite så här, så här kvar i (visar) då drog jag i mig det och, då märkte jag att det klara jag ju inte av, då blev jag ju, fruktansvärt mycket beru... mer berusad än vad jag brukar bli. Det märkte jag ju när jag kom in här då blev det ju, lite abstinens och grejer och...

A: (Hostar till).

H: Jag frös och svettades om vartannat och, men det gick faktiskt bra, jag trodde jag skulle bli knäpp men det blev jag ju inte.

F1: Det är ju, det är ju inte någon av, dem har ju upp, någon ambulansman, en av ambulansmännen här har ju uppfattat det som att du är liksom lite, lite speedad, när dem kommer dit...

H: Ja.

F1: Och han beskriver alkohol blir man ju annars dåsig av och neråt...

H: Ja ja ja ja.

F1: Och den andra här uppfattar ju dig som att du gapar och skriker lite osammanhängande, saker och så där men...

H: Jag var ju i chock fruktansvärt, chockad men.

F1: Ja, för det är ju inte någon, som direkt har...

H: Men speedad nej.

F1: Beskrivit dig som, som dyngfull liksom.

H: Jaså nej nej nej nej, nej men jag hade ju ändå druckit en hel del, det vet jag.

F1: Hur mycket av den här ölen drack du och hur mycket drack Jeanie?

H: Det vet inte jag, det får ni hålla, det får ni, kolla på burkarna men (drar efter andan) vi höllde i oss bägge två.

F1: Mm.

H: Och jag höllde i mig rätt så rejält, sen ja, hon höllde väl i sig och (drar efter andan) och vi, prata och hade trevligt, kolla på TV, och sen när jag gick så stängde jag av TV:n för att "hon börja bli trött så hon skulle dricka upp en eller två öl till så skulle hon" (drar efter andan) "försöka vila" sa hon.

F1: Ja, för jag tittar här på, man har ju tagit prover både på dig och på Jeanie då...

H: Ja ja ja.

F1: Och då har man, på RMV kommit fram Rättsmedicinalverket kommit fram till att du hade, vid blodprovstagningen då en, 1,23 promille, och det är ju, ganska mycket om man inte alls ägnar sig åt alkohol, och det är ju naturligtvis...

H: Nej jag har ju alltså...

F1: Individuellt...

H: Druckit ja.

F1: Men har man alkoholproblem så, det är ju inte, det är ju, jag tycker inte att det är en särskilt hög siffra...

H: Nej nej.

F1: I förhållande till när vi tittar på folk som åker fast för rattfylleri och sådana saker...

H: Mm.

F1: Det är ju inte, jätteovanligt om man säger så.

H: Nej nej nej, när jag åkte för rattfylleri hade jag väl, en och sex 1,6 så.

F1: Och då var du ändå ute och körde bil...

H: Ja (ohörbart)...

F1: Så en viss tolerans mot alkohol måste du väl ändå ha Stefan?

H: Jo jo jo, det har ju kommit sig genom att jag har krökat så mycket som jag har gjort sen, 2019 på våren eller på sommaren då eskalera mitt drickande radikalt.

F1: Mm.

H: Från att ha varit några öl då och då till och, dricka bort, flakvis av det.

F1: Man tog ju prov på Jeanie också som jag sa...

H: Ja.

F1: Och på henne var det ju, hon hade ju 2,74 promille det är ju...

H: Oj.

F1: Mer än dubbelt så mycket än vad du hade.

H: Ja ja ja ja, men jag vill inte minnas att hon drack så mycket, hon måste ju ha druckit ändå innan jag, kom hem då, för hon var vaken "hon skulle bara ta en eller två öl till" sa hon men hon, det kanske blev fler för henne då, för vi drack ju ganska rejält ihop hon och jag, jag kommer inte ihåg allt vad drack vi en? Åtta, nio öl kanske jag vet inte.

F1: Mm.

H: Jag håller ju inte räkningen.

F1: Nej.

H: Jag vet i alla fall att vi köpte...

F1: Men hon hade väl inte, hon åt ju tabletter och så där men hon drack väl inte alkohol i samma utsträckning som du...

H: Jo jo det gjorde...

F1: Kanske?

H: Hon, det gjorde hon.

F1: Gjorde hon det?

H: Ja.

F1: Mm.

H: Jo då, och när hon inte hade tabletter så ringde hon ju sin, kompis och fick fler...

F1: Mm.

H: Kompis eller kompis, en äldre dam i, ja 70-års åldern (drar efter andan) och fick hon mer där, och hade hon inte tillgång till tabletter då drack hon, och hon drack även när hon äh, gick på Oxycontin, för hon sa det att "då känns det som hon"...

F1: Hur blev hon när hon drack då?

H: Va?

F1: Hur blev hon när hon drack?

H: Ja hon var som vanligt.

F1: Hon var som...

H: (Ohörbart)...

F1: Vanligt?

H: Lite tjollrig lite gladare så här och.

F1: Okej.

H: Det verka som, det, gav henne en uppåt kick på något sätt, och hon är ju väldigt äh, om man säger tillbakadragen annars Jeanie hon blanda sig ju inte så mycket med folk det är ju samma som...

F: Nej.

H: Jag, jag håller mig...

F1: För det är ju många som har beskrivit, vi har ju pratat med flera runt omkring så här som beskriver att dem orkar ju inte ens hålla, bibehålla kontakten med henne för det gick inte och prata med henne för hon var så, osammanhängande och såsig och degig och...

H: Jo jo jo jo det vet jag, hon pratar ju väldigt mycket i nattmössan...

F1: Mm.

H: Om man säger så, men jag förstod henne bra och jag menar, jag lät ju henne prata ibland och hon, noja om sina (drar efter andan) sina sjukdomar och hur hon mådde psykiskt och fysiskt och vad hon ville göra och, men hon var en sådan här som hoppa och gick hit och dit i konversationen så det gällde och hänga med, men jag och Jeanie dem sista månaderna äh äh sen oktober november vi pratade ju inte så mycket men (drar efter andan) vi höll ihop och vi käka och vi låg och kolla på TV och vi hade det bra...

F1: Mm.

H: Ibland gick jag till Bolaget och ibland gick hon (ohörbart) hon till Bolaget då, vi äh, vad kan man säga? Vi var som, två som som passa ihop ganska bra hon och jag.

F1: Mm.

H: Jag med mitt dåliga psyke och här är hon, här här är hon med sitt dåliga psyke det.

F1: Du Stefan?

H: Va?

F1: Jag fråga ju dig, vi har pratat tidigare här om att Jeanie råka ut för lite olyckor bland annat den där när hon, när hon trilla ner för trappen där...

H: Ja då, det var ju då hon skulle ner och, dricka med mig och Sonja och Camilla.

F1: Mm.

H: Då braka hon ner då hitta vi henne på golvet i, trapphuset alltså.

F1: Mm.

H: Utanför Sonja och Camillas dörr.

F1: Ja, och jag sa ju till dig då att, hon hade råkat ut för fler saker, men det sa du att det var inget du kände till?

H: Jag vill inte minnas att jag känner till något, för det var bara den gången då med trappan där och sen (pustar) hon hade gjort någonting hon hade ramlat och slagit i sig satt sig på något, hon hade satt sig på äh, rumpan eller om hon damma i, hon damma i någonting men jag kommer inte ihåg vad det var...

F1: Nej...

H: Nej.

F1: Sökte hon sjukvård då, kommer du ihåg det?

H: Ja det, i alla fall då för, äh när hon ramla i trappen och, mmm bröt eller knaka armen, till armen då var hon ju på Karlskoga, sen vill jag minnas att hon, ja sen hände ju någonting för hon fick ju rullatorer och krycka, hon måste ha gjort något med något ben också sen vid ett senare tillfälle.

F1: Efter axel?

H: Ja ja...

F1: Ja...

H: Ja ja.

F1: Okej men det är ingenting som du vet...

H: Nej...

F1: Någonting mer om det?

H: Jag vet ingenting om det utan hon bara har berättat att "jag äh ramla" och jag äh vad fan det var, för jag har ju inte sovit där i, ett år hos henne...

F1: Nej.

H: Vi har ju haft våra dagar, borta så här men...

F1: Mm.

H: (Drar efter andan) men det enda som jag vet är den gången när hon, knäckte till axeln eller bröt armen häruppe då åkte hon ju till (drar efter andan) till äh, Karlskoga...

F1: Ja.

H: Låg först i, Linde (Lindesberg) och sen blev hon inlagd på Karlskoga några dagar.

F1: Och vart var du någonstans då?

H: Då var jag hemma i min lägenhet, nej! Då när hon åkte in med, axeln och det då var jag nere hos Sonja och kröka.

F1: Mm.

H: Hon skulle ju komma ner till oss...

F1: Mm.

H: Men äh, jaa det var Camilla som hitta henne i trappan.

F1: Mm.

H: För sen vill jag minnas att, hon har legat på Lindesberg lasarett, för både jag och Camilla gjorde orosanmälan angående hennes, bruk av tabletter.

F1: Mm.

H: Inte det att hon går på recept hon får ju rullor så här...

F1: Mm.

H: Men hon köper ju vid sidan om...

F1: Mm.

H: Men äh, sen åkte, det var väl äh vad heter hon? Vad heter hon nu? Benjaminsson tror jag hon heter på äh Socialen i, som äh Camilla prata med och jag skrev mail till henne (drar efter andan) så dem hämta ju henne då för, ställa, återställa medicinen, men så fort hon kom hem en vecka efter så var det ju att, ja då var hon ju igång igen.

F1: Mm, men du? Vi har ju tagit in journaler och så där, på, Jeanie och sen är det ju, Anna har ju pratat om också...

H: Ja ja...

F1: Att hon hade skadat sig...

H: Ja.

F1: Och så där, men då, då bland annat då i, i juni, alltså förra sommaren då...

H: Ja ja...

F1: Nu i...

H: Ja ja...

F1: Somras...

H: Jo jo.

F1: Ja, då ska hon ha uppsökt Vårdcentral för hon hade, smärta i bröstkorgen efter något fall mot någon TV-bänk?

H: (Suckar lätt) det är inget jag, kommer ihåg.

A: Nu pratar vi alltså sommaren 20-...

H: Ja ja ja...

A: 21.

H: Vi pratar alltså...

H: Ja ja förra sommaren, nej jag kan inte, för mig sa hon att "hon hade (ohörbart) i soffan."

F1: Att hon hade?

H: Durat i soffan.

F1: Dragit i?

H: Ja dragit förlåt mig.

F1: Ja.

H: Äh dura det är göteborgska det (skrattar till)...

F1: Ja är det...

H: Men det där med TV-bänken vet jag inget om för den, men däremot så vet jag hon sa till mig att "hon dura i soffan alltså med, skulle, snubblade gjorde hon så hon slog, dura i här."

F: I bröstet?

H: Ja det är...

F1: Okej...

H: Enda hon har sagt till mig.

F1: Är det, stämmer det att det var vid den här tidpunkten då i juni, ja sommartid där?

H: Jag tror det, jag tror det.

F1: Ja.

H: Jag är inte hundra för som jag sa jag kröka ganska, rejält under sommaren förra året.

F1: Ja.

H: Men det var mycket därför som det sprack mellan mig och Jeanie för hon blev, sur för att jag krökar för mycket (skrattar till).

F1: Mm...

H: (Suckar).

F1: Men det vet, du vet ingenting mer om det...

H: Nej det känner...

F1: Att hon har sagt...

H: Jag ingenting om.

F1: Det till dig?

H: (Ohörbart)...

F1: För sen ska det också ha varit, i slutet av september, har hon sökt Vårdcentral för smärta i höften efter fall mot ett bord i hemmet, och då ska man ha hittat en bäckenfraktur, på högra...

H: Det vet jag däremot det, ja det var då hon fick kryckan sen, hon fick krycka...

F1: Var det då du prata om det här med svanskotan och det?

H: Svanskotan och det ja.

F1: Ja.

H: Ja ja ja hon sa det...

F1: Och vad...

H: "Hon hade brutit svanskotan eller gjort någonting med höften" för hon fick ju (drar efter andan) en krycka och gå med eller två kryckor och så fick hon väl äh, två rullatorer en och ha ute och en och ha inne.

F1: Ja, och vad var det hon sa hade hänt vid det tillfället?

H: Ja då hade hon ramlat hon hade ramlat och, slagit i någonstans.

F1: Mm.

H: För (suckar) ja jag tror, vet inte om hon var berusad men hon brukar ju ha bra äh, balanssinne hon har bättre balanssinne än vad jag har...

F1: Mm.

H: För jag rumlar ju runt bara jag är nykter.

F1: Har du varit med någon gång när hon har druttat, druttat omkull eller trillat omkull?

H: Ja det har jag varit sista gången var väl (suckpustar) ja innan jul tror jag, då hade hon abstinens, och det var väl dags och sova, sen så hade hon äh, antagligen kiss kissat på sig, det hade runnit ner på golvet så hon (gör ett swishljud med munnen) slog sig mot äh, golvet i vad heter det? Sovrummet, i samband med att hon sket på sig, och då, då var ju jag där så då fick jag ju hjälpa henne men det är enda gången jag vet att hon har, ramlat ikull hemma.

F1: Mm, fick hon några skador då som du vet eller?

H: Inte vad jag vet.

F1: Nej.

H: Och hon var bra tankad, vi var tankade (ohörbart) bra, ganska bra bägge två, men äh jag hjälpte henne upp, sen så slängde jag en sådan här stor jävla badlakan därinne inne i på to... på bad, på sovrumsgolvet för hon hade ju både kissat och bajsat på sig...

F1: Mm.

H: (Drar efter andan) så jag hjälpte henne upp i soffan då, torka av henne så gott jag kunde så, fick hon lägga sig i soffan och jag gjorde i ordning det var enda gången jag kommer ihåg (drar efter andan) sen slängde...

F1: Och...

H: Jag ju smutstvädden i den där, säcken hon hade men den, den lär väl inte bli tvättad nu.

F1: Nej, har hon pratat med dig någon gång om, att, att hon skulle ha, är det något särskilt som gör att hon får frakturer eller att hon har lätt för och skada sig eller?

H: Nej inte vad jag vet, jag vet i alla fall att hon gick på Kalcipos i alla fall den här kalciumtabletten.

F1: Var det något som var ordinerat eller tog...

H: Ja det var...

F1: Hon det...

H: Ordinerat...

F1: Frivilligt eller?

H: Det låg ju i den där rullen.

F1: Ja, vet du varför?

H: Nä, det vet jag inte.

F1: Okej.

H: Men hon jiddra någonting om att äh, äh "skelettet blir urlakade för medicinen hon tar" jag vet inte hon (drar efter andan) jag kan mycket väl tänka mig att det är så.

F1: Okej, man har ju, man har obducerat henne då, det kommer vi och prata, eller vi kommer prata mer...

H: Ja ja...

F1: Om det här...

H: Ja ja.

F1: Sen, men i alla fall så har man, när man har undersökt henne förutom att man har sett dem här stickskadorna då som finns...

H: Ja.

F1: Så har man noterat att hon har någon bula i bakhuvudet, och någon underhudsblödning på en, på sin vänstra fot, utseende som talar för att dem har orsakats av trubbigt våld genom slag eller stöt mot hård yta.

H: Oh herregud.

F1: Är det någonting som du vet...

H: Nej...

F1: Någonting om...

H: Det är ingenting jag känner...

F1: Hur hon...

H: Till, absolut inte. Nu tänkte jag säga att jag rörde aldrig Jeanie men jag slog henne aldrig, vi var bra vänner hon och jag (ohörbart)...

F1: Mm.

H: (Drar efter andan) bra samspelta, då och då kunde vi väl ha våra duster men, det var ju aldrig så att det börja flyga äh, knytnävar eller så, vi kunde väl ha hårda diskussioner ibland, för oftast så ville hon att jag skulle sluta dricka, men jag sa det att, så länge du inte slutar överdosera dina tabletter så tänker jag dricka också sa jag.

F1: Mm.

H: Mm, det gilla hon inte, då blev hon på dåligt humör och sur på mig...

F1: Mm.

H: (Drar efter andan) då kunde vi, vi kunde ha våra diskussioner, både djupa och häftiga och (drar efter andan) sådana som vi, du och jag har normala...

F1: Ja.

H: Mest var det väl normala men det kom oftast äh (drar efter andan) när Jeanie hade abstinens, då börja hennes humör gå så här och, både höger och vänster och upp och ner, ena stunden kunde hon gråta ena stunden börja hon skratta sen kunde hon (drar efter andan) fly upp och vara, inte irriterad men bara känna sig så här titt titta så här runt omkring sig, precis som hon hade fått för sig att någon annan var här, och hon, hon säger "hon har blivit våldtagen någon gång för många herrans år sen" så hon är väldigt rädd bland folk fortfarande.

F1: Mm, men hur, när ni hade diskussion med varandra eller så där då hur, hur kunde det låta då då?

H: Ja, normal konversation kunde det väl bli att vi, satt och prata som, du och jag och vi gör här nu och ibland kunde det bli djupare diskussioner och jag (drar efter andan)...

F1: Ja men jag tänker om det var mer så här att det vart lite, lite mer högljutt då eller lite...

H: Ja jo...

F1: Mer livat?

H: Det blev det man höjde ju rösten när man blev irriterad ibland det gjorde man ju...

F1: Ja.

H: Det gjorde till och med jag...

F1: Ja.

H: Och Jeanie också hon svara emot, äh i vissa grejer.

F1: Ja, kalla ni varandra för några fula saker eller var det...

H: Nej nej...

F1: Liksom...

H: Nej nej, jag kalla henne för jävla barnrumpa (skrattar)...

F1: Mm.

H: Hon är ju tre år yngre än mig.

F1: Ja, för, såklart Stefan alltså vi, försöker ju inte, vi försöker ta reda på vad som har hänt...

H: Mm...

F: Vi är ju inte...

H: Det förstår jag ju.

F1: Vi är ju inte, vi, vårt jobb är ju och vara objektiva...

H: Mm mm.

F1: Och, men när vi har, när vi har pratat, när vi har pratat med Anna, hennes då, kompis i...

H: Ja ja ja.

F1: I Stockholm och så pratat med den här kusinen som du pratade om tidigt...

H: Mm.

F: Kristina heter hon.

H: Ja henne har jag aldrig pratat med.

F1: Nej men, hon kände till, att att du...

H: Jo hon...

F1: Fanns...

H: Vet om...

F1: Och så där, ja...

H: Jo jo.

F1: Och så har jag pratat med din exfru...

H: Du har pratat...

F1: (Ohörbart).

H: Med Fredrika?

F1: Ja.

H: Jaha ja ja...

F1: Mm.

H: Ja.

F1: Och så har vi pratat med, Anneli, hon som Jeanie köpte dem här tableterna...

H: Jaha...

F1: Av.

H: Ja ja hon på...

F1: Mm.

H: Klotenvägen?

F1: Ja, och det är ju, förutom Anneli då som jag ska komma till så är det ju, ingen som har,

beskrivit, att du har, det stämmer alltså, den, den bilden du har gett verkar stämma med vad andra, har, alltså det är ingen som, Fredrika har inte...

H: Du menar att vi...

F1: (Ohörbart)...

H: Du menar att vi hade det bra ihop vi kunde ha lite diskussioner och så här ibland menar du?

F1: Ja men Fredrika har, hon har inte, hon har, förutom ett tillfälle så, så har hon inte beskrivit att du har varit våldsam mot henne, däremot att du kunde skrika och gapa...

H: Mm.

F1: Och säga fula saker.

H: Ja, det vet jag.

F1: Mm.

H: Och det är väl därför som jag inte har så mycket vänner kvar i världen, för jag slåss inte utan jag käftar med dem, och jag vräker ur mig, det kan vara grodor och spindlar och fan och hans mormor och allting.

F1: Mm.

H: Det, jag hycklar inte med sånt tycker jag någon är en skitstövel då låter jag dem få reda på det.

F1: Mm.

H: Bättre att det...

F1: Och det är ju samma sak med...

H: Går runt halva byn (fnissar till).

F1: Ja, Kristina har ju, liksom, har, hon uttrycker det som att hon har fått uppfattningen att du är, är våldsam men hon har inte, Jeanie har aldrig sagt till henne att du har slagit henne eller någonting sånt, men däremot...

H: (Ohörbart).

F1: Att du ska ha liksom varit skrikig och gapig och har väldigt dåligt...

H: Ja det är det...

F1: Ölsinne...

H: Jag är ja.

F1: Så därför har hon ändå fått, det, det är lite den uppfattningen hon har fått att du kan vara våldsam...

H: Mm.

F1: Av dig.

H: Jo jo jo, muntligen så är jag ja vad heter det? Våldsam men inte fysiskt, det har jag aldrig varit...

F1: Nej.

H: Jag har aldrig slagit någon.

F1: Den här...

H: Mm.

F1: Händelsen som, den enda händelsen som Fredrika, beskrev för mig nu är det någon händelse som du själv, kommer ihåg?

H: När hon var arg på mig? Nej...

F1: Ni var inne på akuten någonstans jag tror att du hade, druckit ganska mycket vid det tillfället.

H: Ja var det i början av vårt förhållande nere på Norra Älvsborgs Länssjukhus?

F1: Det kan det nog ha varit.

H: För då på, ja det var nyårsafton det kommer jag ihåg det kommer jag ihåg, det var nyårsafton, min kompis hade kommit dit och skulle hjälpa oss och flytta, men det blev inget för jag börja kröka istället, så jag hamna på NÄL (Norra Älvsborgs Länssjukhus) det knöt sig i bröstet på mig jag vet inte vad det var, så jag hamnade på, akuten där och Fredrika följde med, och sen ett tu tre efter jag hade legat där ett tag så, tyckte jag vad fan ska jag ligga här för? Så jag, drog ur den där, och så bad jag Fredrika om och få lägenhetsnycklarna, hon ville ju inte ge mig dem jag menar vad fan ska du med dem till? Sa jag, det är ju min lägenhet, jag var så nära på och, be henne fara och flyga, men det gjorde jag inte utan ja usch, bara vände och gick och (drar efter andan) svor utefter korridoren och sen gick jag hem...

F1: Mm.

H: Fast jag kom inte så långt, polisen hitta mig, nere i, rondellen nedanför, men han var snäll han körde hem mig.

F1: Ja, hon har i alla fall vid det tillfället beskrivit att du har liksom, dragit till henne i ryggen med en, som som hon tror med en handflata eller så där när du blir...

H: Ja jo...

F1: Förbannad över det...

H: Det är...

F1: Om nycklarna.

H: Mycket, det kan jag ha gjort men det har bara varit för jag, vill bort därifrån inte för och

slå henne så...

F1: Mm.

H: (Drar ljudligt efter andan) jag blev vansinnigt äh äh, less på henne då när hon inte ville ge mig nycklarna då, sen är det det att jag har ju lättare för och, vad ska man säga (suckar) mm ja hur ska man, hur fan ska man säga nu? Jo jag blir, äh vad säger man? Jag blir mer högljudd när jag blir äh, irriterad när jag har alkohol i kroppen...

F1: Mm.

H: Annars brukar jag väl dämpa mig ganska rejält.

F1: Jo men hon har ju beskrivit det här med dina alkohol-...

H: Jo jo...

F1: Problematik...

H: Jo...

F1: Bakåt i tiden.

H: För du vet innan vi träffades då kröka jag ju en del...

F1: Mm.

H: Sen under perioder vi var ihop det ska jag äh, mer eller mindre sluta jag väl och kröka men, framförallt sen när den här Astrid äh när hon blev gravid då, till och med försökte jag minska på rökningen men det gick ju inte (skrattar till).

F1: Nej, men däremot så har hon väl inte, hon har väl, hon har beskrivit, hon har beskrivit det som att du har tryckt ner henne, att, som någon slags psykisk misshandel, hon sa hon var nitton när ni träffades och du var 38, så hon, nu vet jag att ni har legat i en vårdnadstvist och så där med...

H: Ja.

F1: Med varandra också och så, men, hon har väl ändå inte en helt positiv bild av dig om jag säger så då.

H: Tryckt ner henne då vill jag, då skulle jag gärna vilja fråga henne via fyra ögon vad hon menar med det?

F1: Mm, ja jag kan ju bara, jag har frågat henne...

H: Ja ja ja ja.

F1: Om dig, om vilken relation ni har haft och så där, och sen har hon fått beskriva det så jag kan ju bara, säga vad hon har sagt...

H: Ja ja.

F1: Till mig, och hon har också uppfattningen om att, det är saker som du har berättat för

henne genom åren till exempel, ska du ha beskrivit att din fru och ett barn dog i den här branden som...

H: Det stämmer inte.

F1: Nej, men kommer du ihåg att, har du sagt så till henne?

H: Nej...

F1: Ja hon säger...

H: Det har jag inte sagt.

F1: Ja, hon har i alla fall, säger, säger att du har sagt så till henne sen har hon i efterhand fått reda på att det inte, att det inte är sant.

H: Jaså ja ja, nej nej nej nej.

F1: Du ska ha pratat om att din faster har gått bort och sen har hon i efterhand fått reda på att det inte har stämt och sådana saker så att hon har...

H: Min faster?

F1: Hon, hon med flera andra i den här utredningen, tidigare arbetskamrater till dig som vi har pratat med, sådana som har varit i din umgängeskrets, har uppfattningen om att, du väldigt ofta hittar på saker och ljuger om saker och ting.

H: Oj då.

F1: Och det är inte bara en person som säger så utan det är den, bilden vi får av dem, även Camilla och Sonja när man pratar att du, kan hitta på lite historier eller salta lite och så där, är det...

H: (Ohörbart).

F1: Känner du igen dig i den bilden Stefan?

H: (Suckar) ja till viss del...

F1: Mm.

H: När man sitter och har fest och (drar efter andan) så vill man ju alltid ha något att komma med, men det, jag är mer för och prata vid mun när jag, och ljuga när jag är onykter...

F1: Mm.

H: Då kan käften gå i ett på mig (drar efter andan)...

F1: Mm.

H: Och då, ibland så har ju Camilla och Sonja blivit sura på mig men, dagen efter så har det varit bra igen och, så det.

F1: Ja, är det för att dem tycker att du har suttit och berättat rövarhistorier eller är det, varför

har dem blivit sura på dig då?

H: Nej det kan vara både och.

F1: Mm.

H: Jag menar ibland kan jag väl (drar efter andan) när jag är, mer eller mindre aspackad så kan jag ju, göra lite dumma grejer, inte psykiska inte fysiska men (drar efter andan) någonting, man kan, kanske säger någonting eller, betar mig på något sätt jag vet inte.

F1: Har du något konkret exempel som du skulle kunna berätta om?

H: Äh jo, vi satt och drack och, ja på dagen efter fick jag reda på vad jag hade sagt, att jag skulle ha gett fastighetsskötaren en äh blåtira, för den där fastighetsskötaren däruppe Trille det är, det är inte många som gillar honom däruppe har jag förstått, så jag ville, ville väl på något sätt ställa in mig och Camilla blev själaglad hon, ja, det var väl det enda som jag kommer ihåg, ja men rent, som jag har, skojat till det så.

F1: Ja, som, som du sa, men som inte, som inte...

H: Ja ja...

F1: Stämde?

H: Ja ja.

F1: Okej, så om folk har den, lite den bilden av dig så är de inte, helt ute och cyklar eller?

H: Nej, nej nej nej.

F1: Men...

H: Men till vardags så håller jag mig, men det är oftast när jag super, kommer man in som i en annan värld det är en annan bubbla, det är (suckar) det är som skillnad på natt och dag, jag mår mycket bättre när jag dricker och, är med mina vänner än jag...

F1: Mm.

H: Är nykter och, ja.

F1: Varför fick du sparken när du körde buss upp i, var det uppe i? Det var inte i Kopparberg när du bodde, innan du flytta ner nu till, Stenungssund och så?

H: Jo det var äh, du menar när jag flytta till Stenungssund?

F1: Ja innan, ja när du flytta.

H: Då så var jag ju på Svealandstrafiken han hette Lars...

F1: Innan du flytta ner till Stenungssund?

H: Ja det var innan ja...

F1: Ja precis ja.

H: Svealandstrafiken.

F1: Mm.

H: Alltså gamla VL...

F1: Mm, vad hette din chef?

H: Lars tror jag han hette i Fagersta.

F1: Hans är det något du...

H: (Ohörbart) Lars...

F1: Ja...

H: Hans...

F1: Har du haft någon...

H: Ja men ja du menar Hans det var ju han på Söne...

F1: Ja.

H: Ja det vet jag det.

F1: Har du kört på båda dem ställena?

H: Ja jag körde först på Söne sen körde jag på Svealand och sen Stenungssund.

F1: Okej...

H: Ja.

F1: Ja men berätta om Lars då först?

H: Ja i alla fall jag hade väl kommit in och börjat köra sen ett tu tre så skulle jag göra några tester, blodprover och det så jag åkte ner till Västerås till deras läkare, där var det ett prov som inte var så bra, då fick jag göra om det (drar efter andan) och sen när jag skulle göra det så (suckar) funkar inte bilen, en (ohörbart) 3 82 som det heter, skrothög jag hade köpt (drar efter andan) då ringer jag till Lars och säger som det är, jaha ja då fick jag sparken per telefon.

F1: För att?

H: Då fick jag sparken på, via telefon bara för att jag kunde inte ta mig till det här, testet i Västerås.

F1: Okej, var det alkohol man skulle testa eller?

H: Det var, multi något testar ju både narkotika ja det, men troligtvis var det...

F1: Ja men...

H: Väl allt.

F1: Typ droger då?

H: Ja ja.

F1: Drogtest? Okej.

H: Drogtest.

F1: Ja.

H: För antagligen för jag vet jag hade krökat en period där innan jag hade ju varit arbets- äh lös ett tag där...

F1: Ja.

H: En äh, månad eller två.

F1: Och under hur lång period var du anställd på, var det Svealand?

H: Svealandstrafiken ja det var, äh tre fyra månader kanske, max, jag vet inte.

F1: Mm okej, och innan det var du på det här...

H: Då var jag på Söne...

F1: Söne...

H: Eller som det heter idag, på Connect Bus.

F1: Ja, och hur var det, hur var det där då hur länge jobba du där?

H: Det var väl ett halvår eller åtta månader, jag trivdes bra där (suckar) men passagerarna trivdes inte bra med mig.

F1: Okej.

H: (Drar efter andan) det var en passagerare speciellt, hon blev vansinnig på mig kommer jag ihåg, var det en dam hon hade sådan här halskrage runt sig, och jag råkade, börja rulla innan hon hade satt sig, och jävlar vad förbannad hon blev, hon kallade mig det ena och det andra, då reste jag mig upp och sa det, du, nu sticker du härifrån annars så ska jag fan i mig se till att jag kastar av dig från bussen! Sa jag, och sen, körde jag vidare, körde till Örebro, sen upp igen, sen dagen efter var jag ledig, då ringde äh, han den här chefen mig det var inte Hasse det var en annan som var där (drar efter andan) ville att jag skulle komma in på kontoret, och jag fråga om jag skulle vara uniformerad? "Nej det behöver du inte vara" då fick jag uppsägning på grått papper, då hade dem, tröttnat på mig...

F1: Okej.

H: Bara för att jag är ju sån jag säger ju ifrån, om något är fel, då säger jag ju till, och skäller dem på mig för att jag är sen då säger jag det ja det är väl bättre och komma sent än aldrig kan jag säga då...

F1: Mm...

H: Och det...

F1: Men vad var anledningen till att du inte fick vara kvar då var det för den, händelsen med en där, damen där eller?

H: Ja det var väl flera grejer tror jag.

F1: Vad var det mer då?

H: Jag kommer inte ihåg, jag hade kört turister en gång och så råka jag, backa, ja backvända, och då råka jag komma in med bakändan i en snödriva och då gick väl ett glas och... men, jag kommer inte ihåg så mycket mer, sen var, gjorde jag väl fel med färdskrivaren en gång också, jag hade ju problem med färdskrivarkortet i början, och jag körde ju oregistrerat då för mitt kort funka inte i, i i en enda buss men bussen var ju intagen, så jag körde ju på autoläge eller...

F1: Mm.

H: Förar, förar äh med, utan kort om man säger så...

F1: Mm.

H: Alltså, jag hade mitt förarbevis med mig, kortet alltså, men jag kunde inte få in det i färdskrivaren.

F1: Nej, men enligt honom här då Hans så var det väl så att, han har, dem har ju beskrivit det här med den här passageraren, och henne har vi pratat med också då...

H: Ja.

F1: Och sen har han ju också beskrivit att även, att du kom onykter till jobbet och inte kunde blåsa, och då fick, blev du uppsagd...

H: Ja, det stämmer...

F1: (Ohörbart).

H: Det var, då blev jag uppsagd någon, några dagar därefter.

F1: Ja.

H: Nej det kommer jag ihåg, äh jag hade suttit hemma och druckit (suckar)...

F1: Mm.

H: Med Ibbe och Jea... Jeanette och några till (ohörbart) till och med haft ganska trevligt vi hade liksom käkat lite god mat hade jag gjort i ordning.

F1: Mm, men den här, den här damen då alltså hon har ju ändå, det blev ju en anmälan, nej...

H: Nej det blev ingen...

F1: Det blev ingen...

H: Anmälan.

F1: Anmälan nej.

H: Hon anmälde, hon ringde bara till Länstrafiken och sen...

F1: Ja precis.

H: Kontakta Länstrafiken...

F1: Ja.

H: Söne och sen, fick jag sluta.

F1: Ja, men är det, är det liksom flera sådana här, för det har ju ändå varit det här med Försäkringskassan och så var det hon, och så har du liksom, är det, har det varit flera sådana här händelser i ditt liv där det liksom, där du...

H: Där jag bara ba!

F1: Ja.

H: Ja jodå det har allt hänt...

F1: Ja.

H: (Drar efter andan) men oftast har dem ju förstått det så då har jag ju fått, när jag...

F1: Men du...

H: Jag...

F1: Du vid det här tillfället när du körde henne på bussen här var du onykter då också eller?

H: Nej nej det går ju inte och köra buss onykter.

F1: Nej, utan dem har sådan alko, man måste (ohörbart)...

H: Ja ja (ohörbart)...

F1: Ja.

H: (Ohörbart) den morgonen då när jag...

F1: Ja.

H: Kom, jag kände mig helt normal.

F1: Ja.

H: Jag bara (gör swishljud med munnen) blåste i den där.

F1: Så det här att du kan brusa upp lite grann det är inte bara när du har druckit då eller?

H: Nej nej det kan hända man brusar upp och höjer rösten men inte så att man börjar, gapa och skrika på folk men man kan bli, ja förbannad och äh...

F1: Mm.

H: Nu nu får du ta och ge dig typ sådana där grejer va.

F1: Ja.

H: Men inga, inga grövre grejer...

F1: Nej.

H: Inte.

F1: Du var ju inne på så här, du sa att du kunde göra lite konstiga saker alltså, Sonja och Camilla har berättat om några konstiga saker som dem hitta i, i sin, tvättmaskin.

H: Vadå?

F1: Efter att du hade varit där, kommer du ihåg det?

H: Hittat saker, nej det kommer jag inte ihåg.

F1: Nej för jag tror dem hade pratat med dig om det där men du, dem, om dem, om du hade gjort någonting som dem tyckte var lite tokigt så blev du tydligen väldigt arg på dem om du, dem fick inte, dem vågade inte konfrontera dig riktigt med...

H: Nehej.

F1: Nej, dem hade hittat något verktyg i, instoppad i tvätten och, det var inte någon av dem själva så dem sa det, måste vara du som har stoppat in dem där...

H: I tvättmaskinen på...

F1: Ja.

H: Äh, Malmvägen?

F1: Ja, och jag tror att du hade sagt att du kom inte, du kom inte ihåg något om det där i alla fall.

H: Nej nej den enda gången jag har tvättat till Jeanie en gång.

F1: Ja, men kommer du ihåg att dem har pratat med dig om det där då eller?

H: Nej inte en susning.

F1: Nej, och sen var det någon kyckling som hade försvunnit någon gång som stod i, i ugnen, på, på någon, på värmning, eller som stod och skulle tillagas och så var den borta och, alltså dem tänkte, dem, enligt deras uppfattning så, så kan det inte vara någon annan än du som har snott den här...

H: Nej det kan mycket väl...

F1: Kycklingen...

H: Ha varit...

F1: Och...

H: Jag.

F1: Stoppat in verktygen...

H: Det kan mycket väl ha varit...

F1: I...

H: Jag.

F1: Tvättmaskinen, ja, är det sådana saker som kan ha hänt när du har varit lite på, på fyllan som...

H: Ja det kan ha hänt, det kan ha hänt jag, för jag stjal ju inte annars.

F1: Nej.

H: Man får så mycket dumt för sig när man dricker.

F1: Ja, för, Sonja har beskrivit också att, när du har druckit att du, att det är som att du kan sitta och liksom, prata lite för dig själv.

H: Ja, jo men det har jag gjort i många år.

F1: Eller prata med någon, jag vet inte?

H: Det har jag ju haft problem med enda sen det uppdagades runt, när jag var sexton sjutton år redan...

F1: Mm.

H: Att jag kan gå in i, ja, prata, ja jag kan sitta och prata med dig, sen ett tu tre kan jag börja prata med någon annan typ en, en person som inte finns typ typ där borta va...

F1: Mm.

H: Det har ju jag haft problem med i många år det har ju, det har både eskalerat och gått ner och hållit sig och gått upp och ner men dem senaste åren har det varit, ganska okej med det där...

F1: Ja.

H: Men nu sen äh 2020 eller 2019 2020 så har det blivit värre...

F1: Mm.

H: Och det är ju samband med att jag börjat dricka mer igen.

F1: Ja...

H: För så länge...

F1: När du sluta med Antabusen och började...

H: Ja ja ja...

F1: Dricka mer?

H: Den slängde jag så (ohörbart) jag gick bara inte dit för jag, det var ingen idé för mig och gå dit och...

F1: Nej.

H: (Drar efter andan) betala vårdavgift för och få två Antabus ungefär...

F1: Ja.

H: För det, det funkar ju inte ändå.

F1: Kan du berätta för mig om hur det har varit, med dig, liksom med den här, med den personen eller den som du pratar med, är det någon som är, är det någon som du hittar på eller är det någon som är verklig för dig, är det någon du känner eller är det någon?

H: Ibland blir man faktiskt ganska rädd för ibland kan jag se personerna framför mig...

F1: Okej.

H: Och sen ett tu tre då är poff, då är dem bara borta...

F1: Ja.

H: Ja ja du får väl läsa mina journaler från Västra Götaland och där finns det väl en nådig lunta om mig och mitt...

F1: Mm...

H: Mitt psykiska...

F1: Jag har tittat i...

H: Mående.

F1: Dem men jag tänker att jag, jag jag vill gärna att du berättar...

H: Nej du vet...

F1: Själv?

H: Ibland, när jag, till och med kunnat se (drar efter andan) kunnat sitta och köra bil och se helt, verkligheten bara förändras framför mig som man blir nästan tvungen och stanna, jag

kan se, personbilar med länsbokstäver sådana där gamla nummer och jag ser fåglar som dem, får får, flyger emot mig så här va (drar efter andan) under många år så mådde jag ju inte bra, men jag gick ju på psykofarmaka i många år men sen la jag ner, jag tyckte det var för dyrt (drar efter andan) men då har jag ju fått, bita i det sura äpplet och få tillbaka dem här rösterna igen.

F1: Mm, men dem här rösterna då, är det personer som du, känner eller har känt eller...

H: Någon gång...

F1: Är det...

H: Har det varit äh, jag har känt, som jag har känt men många gånger kan jag inte, vad heter det? Äh, vad heter det vad heter det? Äh igen känna rösterna, men...

F1: Vad...

H: Oftast när jag får dåliga tankar så kan det vara vem som helst, men det konstiga är att det är alltid någon, jag känner som har bett mig och inte göra det sen när jag, efter en stund, det kan vara mina barn det kan vara Fredrika det kan vara morsan farsan eller någon som, som säger men nej nej gör inte detta.

F1: En en verklig person, en verklig Fredrika säger åt dig gör inte det här, eller är det också en person som inte...

H: Nej jag hör...

F1: Finns?

H: Henne inne i...

F1: Du hör...

H: Jag hör...

F1: Så du kan höra...

H: Henne inne i skallen va.

F1: Ja så du kan höra flera personer samtidigt?

H: Ja ja ja ja...

F1: Ja.

H: Det ska du veta.

F1: Och då när dem har sagt gör inte det där eller så...

H: Ja.

F1: Vad är det du har vad...

H: Med dem, dem som säger att jag inte ska göra det, det har varit min familj...

F1: Mm.

H: Men dem andra människorna om man säger, det kan vara vilket löst folk som helst det kanske dig eller du...

F1: Mm.

H: Det vet man ju inte (ohörbart)...

F1: Men du sa, gör inte det där, vad är det du har tänkt och göra då som dem, har stoppat dig...

H: Då har jag...

F1: Ifrån?

H: Oftast försökt och ta livet av mig.

F1: Okej.

H: För att ibland när jag dricker så eller inte eller dricker men ibland kan jag sitta nykter också, i ren frustration och så får jag, vaknar jag ibland på nätterna och (drar efter andan) får självmordstankar och har haft, mardrömmar om det och allting va...

F1: Mm.

H: Det, så jag har haft problem med det i många herrans år...

F1: Mm.

H: Det är väl sen, -88 -87 någonting kan jag tänka mig, och jag har ju alltid varit ensamvarg...

F1: Mm.

H: Jag har ju haft, nu här i Kopparberg har jag ju haft ex antal vänner men...

F1: Mm.

H: (Drar efter andan) dem enda vännerna jag hade någorlunda det var när jag, jobba på Saab eller Lear Corporation som det heter och byggde, inredningar till Saab...

F1: Mm.

H: Under dem tio åren (drar efter andan) då hade jag ju bra arbetskamrater.

F1: Mm.

H: Men, jag märkte i slutet blev det ju som brukar bli, jag bjuder men sen när dem, vill, sen när dem har fest då bjuder dem inte mig, man blev ju lite utnyttjad.

F1: Mm...

H: Men jag...

F1: Men om vi går tillbaka men, dem här rösterna här då vad, kan du, vad är det liksom, finns det något särskilt tema som det brukar handla om du sa att det kan vara, det, du prata om att du ville ta livet av dig, är det liksom...

H: Nej jag får ju oftast väldigt mycket ångest inför saker som jag inte känner till...

F1: Mm.

H: Händelser eller äh, om jag ska gå mmm, till exempel till något nytt jobb i nästa vecka då kan jag, då kan jag bli dålig i magen och skita på mig och usch och försöka hitta på massa ja, hitta på massa undanflykter för och inte gå, ta den, det jobbet va...

F1: Mm.

H: Jag, jag litar inte på människor längre.

F1: Nej, men kan det vara en röst då som, som pratar med dig om det här...

H: Ja ja...

F1: Jobbet då eller?

H: Det kan det mycket väl vara.

F1: Vad, vad kan den rösten säga till exempel då?

H: Den kan säga till mig nej men (drar efter andan) det går fel du kommer aldrig och klara det här det är ingen idé håll dig till det du kan och bla bla bla sådana här grejer va (drar efter andan) och det är ju, blir ibland samma när jag går till Ica, för det är ju knappt 300 meter dit upp och jag går och jag kommer halvvägs då får jag sitta på bänken för att, då är det någon som rör ihop det i skallen för mig igen, och någon fler, ett flertal gånger har jag ju fått gå hem och byta kläder, för antingen så har jag kissat på mig eller, skitit på mig.

F1: Mm.

H: För jag, jag mår inte bra ute i samhället har jag märkt.

F1: Nej, och...

H: Och det har eskalerat jävligt fort.

F1: Ja.

H: Jag märkte en viss avtrubbning i mitt, mitt positiva där i slutet av 2017 början av -18, men sen när jag blev knivskuren i februari 2019 då braka ju hela hela livet åt helvete...

F1: Mm.

H: Och då kom jag i kontakt med ännu mer alkohol det blev ännu mer Sonja och Camilla och, sen satt jag och drack i min egen ensamhet också...

F1: Mm.

H: Och oftast köpte jag ju inte på Bolaget jag köpte en dunk för fyrahundra (400) kronor det, det var ju billigare, satt man där och drack och, grät och, prata med anden i flaskan som jag kallar det.

F1: Mm, men bara så att jag förstår, för att, jag kan ju också ha liksom tankar, jag jag kan ju höra saker...

H: Jo det kan man ju...

F1: I mitt huvud...

H: Göra jo tankar...

F1: Tankar kan man ju...

H: Ja ja...

F1: Ha...

H: Mm.

F1: Är det skillnad för dig på att ha en tanke eller en röst? Eller är det samma sak för dig?

H: Tanke är ju det, ja det är någonting som (suckar) ja det kan vara både tanke och röst det kan vara samma sak...

F1: Ja.

H: Och ibland kan även en tanke vara en bra grej eller...

F1: Ja.

H: Nej nu går vi upp på byn.

F1: Men är det skillnad för dig på tankar och röst, tankar och röster?

H: Röster, ja det är det faktiskt.

F1: Ja okej, så du hör liksom en riktig röst om man säger?

H: Ja ja det gör jag ju.

F1: Ja.

H: Fast jag kan ju inte vad heter det? (Suckar lätt) vad ska man säga? Äh ja vad heter det nu? Äh, identifiera rösten, utan jag kan inte identifiera rösten till att det är du eller du eller du...

F1: Ja mm.

H: När det gäller sådana grejer men det.

F1: Ja men är det, är det oftast att dem här rösterna kommer när det är negativa saker eller du blir stressad eller så här osäker...

H: Det kan komma...

F1: Som du säger?

H: När jag är stressad också faktiskt.

F1: Ja, men kommer det, kan det vara när du mår riktigt bra också eller är det?

H: Ja dem kan komma men, men då kan jag ju, pusha bort dem men jag har ju inte mått bra på flera år.

F1: Nej, så det är svårare och trycka rösterna ifrån sig när man mår...

H: Ja det är det.

F1: Dåligt?

H: Det är det.

F1: Ja, och nu sa du att det hade eskalerat så hur, hur har det varit för dig nu på den, den allra senaste tiden om vi säger i höstas och så...

H: Du menar här i...

F1: Här?

H: Häktet menar du?

F1: Ja och hösten fram till att, att du hamnade här?

H: Ja när jag var ute om man säger eh säger så, då var det ju hyfsat bra för att (drar efter andan) jag hade ju Ibbe och Jeanette och mina kompisar och vi satt ju därnere på kulla jag kände mig trygg i den miljön, men ibland kunde jag få för mig att jag skulle, göra någonting men (drar efter andan) att jag nej nu skiter jag i det här nu går, vill jag gå iväg sa jag bara, då kunde jag gå hem och, sätta mig och bara isolera mig med, lurarna och musik va, och ibland blev till och med mina kompisar på fyllekulla för för mycket för mig, och det har ju eskalerat jag har blivit mer och mer inåtvänd och, inte så här lika social om man säger så...

F1: Mm.

H: Jag håller mig mest, här om du förstår, så och sitta här det, peppar peppar det har, det är precis, det märks ingen skillnad, på och sitta här än och vara hemma...

F1: Nej.

H: Det är ungefär detsamma, fast där kan jag gå ut när jag vill men du förstår vad jag menar.

F1: Mm.

H: Jag håller mig mestadels hemma eller hos Jeanie.

F1: Jag har ju läst lite i, journalerna här och jag ser ju, du har ju faktiskt försökt och söka, hjälp Stefan...

H: Visst har jag gjort det.

F1: Ja...

H: Och det (ohörbart)...

F1: Och du har ju hamnat, du har ju hamnat på psyket och så där någon gång är det ju via...

H: Flera gånger...

F1: polisen...

H: För dem har ju...

F1: Och så där.

H: Dem har ju sparkat ut mig flera gånger vet du.

F1: Ja, men du har ju faktiskt försökt och...

H: Mm.

F1: Du har försökt och få hjälp...

H: Ja.

F1: Och du har ju själv, gått regelbundet hos kurator...

H: Ja ja det har jag gjort...

F1: Ja.

H: Jag har varit hos hon Annie.

F1: Ja, och du inf... du har gått till, till psykiatriavdelningen när det har varit dags för det och...

H: Ja ja visst...

F1: Och sådana saker...

H: Har jag gjort det (ohörbart).

F1: Förutom nu, jag har förstått det som, att...

H: Det var väl strax innan jul jag hade sista tror jag med Annie.

F1: Ja.

H: Jag tror det det måste ha varit i början av december jag vet inte.

F1: Ja, jo men det stämmer, men om, det verkar som att, i våras där så, du körde ju Antabus ganska regelbundet ett tag eller hur?

H: Ja jag var ju nere måndag onsdag fredag hos hon äh, Agneta distriktet på äh, vårdcentralen...

F1: Ja.

H: Distriktssjuksköterskan.

F1: Men sen, nu i våras så stämmer det ju med vad du säger då sluta du ta Antabus och sen...

H: Äh nu ska vi se...

F1: Och sen kan jag ju...

H: Vänta nu...

F1: Se att..

H: Inte nu i våras, det var -21, när kom jag till Kopparberg var det? Nu måste jag tänka, 2019 var jag där, våren -20 var jag där, hösten äh, -20 börja jag med, måste det ha varit.

F1: Mm, och så...

H: Mm (suckar).

F1: Höll du väl på med antabus under hösten och sen fram till början på...

H: Ja ja...

F1: -21?

H: Ja, och sen sa jag ju det till Agneta att jag kan lika gärna sluta med Antabus för jag dricker igenom det ändå...

F1: Ja.

H: Enda hon sa till mig var det att "försök och hålla dig till måttliga, mängder så att du inte äh, gör, gör något, gör illa någon eller dig själv"...

F1: Nej.

H: För man kan ju ramla och slå sig och bryta sig du vet ju hur det är.

F1: Ja, för sen kan jag ju ser också att det verkar som att du i samband med det, du har ju någon kontakt med, med psykiatrin på Lindesberg där då, utöver kuratorn men dem...

H: Ja ja ja.

F1: Söker dig, dels har du ett besök som jag tror att du kommer lite, sent till så då tror jag du går därifrån utan att, träffa någon för dem har inte...

H: Ja ja ja ja ja.

F1: Kommer du, kommer du ihåg det eller?

H: Ja det kommer jag ihåg jag (drar efter andan) gick in och regga mig och sen så satt jag och vänta en kvart 20 minuter nej, tänkte jag, jag skiter i det...

F1: Ja.

H: Jag åker hem.

F1: Och sen efter det så hade dem lite svårt och få kontakt med dig jag tror dem ringde till dig och du svara inte, eller du la på och så där.

H: Ja jag blev, jag blir irriterad för det.

F1: Vad var det då då?

H: Nej det var ju det (drar efter andan) jag hade kommit dit i, mmm, jag kom dit lite sent men jag hade ändå hoppats att jag skulle få, komma in ganska fort och jag hade inte, lust och sitta där hela dagen, jag menar sjukhus, jo det är väl bra, men det springer så mycket folk runt ikring.

F1: Mm, så då tröttna du och gick därifrån?

H: Ja ja ja...

F1: Ja.

H: Då gick jag ner och tog bussen hem igen.

F1: Och sen kände du att, du klarar dig själv eller, hur var det liksom varför...

H: Nej sen äh, gick jag ju till Annie då därefter.

F1: Det var framåt höstkanten då?

H: Ja höstkanten då gick jag hos Annie och fick...

F1: Ja.

H: Regelbundet, jag begärde och få två gånger i veckan då...

F1: Ja.

H: Hon hade inte mer än en gång i veckan för hon var ju ensam...

F1: Mm.

H: Hon hade så många.

F1: Var det för att du kände att du börja må, må sämre då?

H: Ja må sämre igen ja.

F1: Ja.

H: Och jag berätta ju för Annie hur en dag kunde vara, den kunde vara allt ifrån, hyfsat till fruktansvärt dåligt.

F1: Mm, hur var det när det var dåligt då?

H: Ja då, låg jag och orka inte ens titta på TV, jag låg och kunde (pustar ljudligt) kunde ligga och stirra i taket hemma.

F1: Mm.

H: Men jag bara stirra inte bry mig om någon ringde på telefon eller någonting, jag gav fan i och äta (drar efter andan) och sen fick jag ju Mirtazapin, utskrivet, det skulle ju hjälpa mig, det är ju sådan här som, tar bort topp topparna och dalarna...

F1: Mm.

H: Antidepressiv (drar efter andan) men jag blev så himla likgiltig av den medicinen så jag, bytte inte kläder på tre veckor, jag duscha inte, jag borsta inte tänderna jag (drar efter andan) jag sket i allt...

F1: Mm.

H: Orka ju knappt och, komma upp ur sängen...

F1: Okej.

H: Så den slängde jag, och sen börja jag, då fortsatte jag och kröka för jag slängde bort Antabusen också där så att, då börja jag må lite bättre för Ibbe och Jeanette och dem dem, var hemma hos mig, ja vi var på Kulla och, det flöt på, men (suckar lätt) sen var det väl i, i augusti september oktober, mmm försökte jag få mer tid hos, äh Annie men, det gick inte, hon hade ju, hon, hade ju så många klienter, så jag börja ju må sämre, jag kände det att nej fan det är ingen som bryr sig bla bla bla, skit i mig och så här va (drar efter andan) så jag satt där och skärskåda mig själv och insåg det att nej, jag var tvungen att hitta på något och då, då börja jag ju kröka ännu värre än vad jag gjorde innan då i våren, i våras, och då mådde jag ju bättre, fast polisen skrattar nog gott åt mig när Ibbe, för Ibbe fick hjälpa mig hem (skrattar till)...

F1: Mm.

H: Kommer så väl ihåg det, Ibbe berätta det polisen "åh du är duktig och hjälpa Stefan hem" sa han mm, då kunde jag knappt gå, men det, när det är som värst då kan jag i princip (drar efter andan) antingen supa eller dricka hur mycket som helst eller äh, sova hur mycket som helst eller bara ligga helt apatisk (suckar lätt) fan blöder, nehej ja, torra läppar jag blöder blöder när jag blöder om näsan, om läpparna tror jag.

F1: Jag ska, dels så har du ju varit i kontakt med vårdcentralen alltså vanliga liksom...

H: Ja ja ja.

F1: vårdcentralen för att du har varit trött och haft huvudvärk och lite sådana här saker då...

H: Ja, ja.

F1: Men sen finns det ju noteringar här från, kuratorn men det är väl inte bara Annie du har

gått hos utan det är hos en, kille också?

H: Ja Frank Mahoro ja.

F1: Ja.

H: Mm, jo det vet jag men han börja jobba i Linde så han, eller i Frövi Linde och Fellingsbro så han kunde inte ta hand om mig längre.

F1: Nej, men du har väl haft förtroende för båda dem två eller och tyckt...

H: Ja dem har varit bra, dem har varit...

F1: Ja...

H: Bra.

F1: Mm, och såklart så, så har ju dem, skriver ju dem journalanteckningar och det vet du ju själv också då...

H: Ja det vet jag.

F1: Så att, dem har noterat här, ska bara se så om det var, det här är i september -20.

H: Ja då bodde jag, då hade jag nyss kommit upp i Kopparberg ja.

F1: Mm, då har ju du fått berätta lite om din bakgrund och så där med, hur du har haft det innan och så...

H: Mm.

F1: Och då har ju, nu får du ta det här för vad det är, jag läser vad dem har...

H: Ja ja ja...

F1: Skrivit och så...

H: Javisst.

F1: Ja, och, du, allting finns ju sen och läsa såklart så jag kommer inte, jag kan inte läsa allt här och jag tänker...

H: Nej nej...

F1: Jag tar...

H: För det...

F1: Ju det som jag tycker är...

H: Dem är, dem har...

F1: Intressant ja...

H: Dem är bra på och göra en, kort historia lång dem där.

F1: Ja...

H: (Småskrattar).

F1: Men i alla fall här då så har ju kuratorn skrivit att, bedömer att patienten uppger symptom som tyder på PTSD (posttraumatiskt stressyndrom) men kan även tyda på annan psykisk sjukdom...

H: Mm.

F1: Bedömer även suicidrisken som svårbedömd känns angeläget att lyfta ärendet med psykosociala teamet, har dem pratat någonting med dig om det här med PTSD? Posttraumatisk...

H: Jo det vet jag vad det är...

F1: Ja.

H: Nej det var väl Frank som, tog upp det och jag sa det att ja jag vet ju inte sa jag för jag, kan ju inte se på mig själv...

F1: Nej.

H: Jag vet ju inte vad jag gör för fel om, vad är det om jag är sjuk eller om jag är frisk eller ja...

F1: Ja.

H: Ja förkylning kan man ju känna till men...

F1: Ja för jag tänkte du berätta...

H: När jag sitter här och...

F1: Ju lite tidigare om det här med att du hade blivit huggen i halsen och...

H: Ja ja ja ja ja...

F1: Dem här sakerna att det börja bli...

H: Det var då det...

F1: Lite jobbigt efter det.

H: (Drar efter andan) för då hade jag ju dödsångest...

F1: Mm.

H: Jag låg ju i ambulansen dem fick ju ge mig lugnande.

F1: Ja.

H: Och sen så sydde dem ihop mig men, det var också en pärs i livet för (suckar djupt) jag hade velat ha fått någon, ja fått någon och prata med men...

F1: Mm.

H: Dem sparka hem mig på söndag eller måndag redan.

F1: Ja, jag fortsätter och läsa här, då är det i oktober sen den 8 oktober det är ju nästan en, ja några veckor...

H: Det är väl...

F1: Senare där då...

H: Det är nästan en hel månad efter.

F1: Ja, då har du ju träffat Frank här...

H: Mm.

F1: Och, han har skrivit att du berättar om din historia, och, lite återkommande om tankar och mardrömmar samma mardröm som han drömmer nästan varje natt, han ser en tjänsteman med kavaj och slips som visar honom ett papper han måste skriva under, berättar att det handlar om hans liv att tjänstemannen ska ta allt han har och hans liv är...

H: Berättar han att det handlar om?

F1: Hans liv.

H: Jaha ja ja.

F1: Nils-Stefan brukar vakna till med hjärklappningar och kallsvettig då kan han inte somna om...

H: Mm.

F1: Han får en känsla av att det är någon i lägenheten...

H: Mm mm.

F1: Han tycker att sömnen är så jobbig och han skulle gärna vilja förstå vad den innebär.

H: Ja jag har sovit fruktansvärt dåligt genom genom åren här nu.

F1: Ja, du sa ju nu när vi gick ner här att, från och ha sovit bara två tre timmar per natt så sover du...

H: Ibland...

F1: Kanske...

H: Sover jag...

F1: Fem...

H: Två...

F1: Nu då.

H: Tre timmar och ibland sover jag fem.

F1: Ja, men du känner igen att du har berättat om det här?

H: Ja ja ja ja det känner jag igen.

F1: Du vaknar av en mardröm och tror att det är någon där?

H: Ja den där hä... den där tjänstemannen han kom, kom till...

F1: Mm.

H: Mig flera gånger i drömmarna och, det var både det ena och det andra och.

F1: Mm, sen den 21 oktober -20 så, har han noterat här att du, ser väldigt upprörd ut, och då börjar du prata om några papper om, från Försäkringskassan som du har...

H: Ja ja ja ja ja.

F1: Ja, och han noterar också kring, att, eller du har sagt här då att, du uppskattar att ta Antabus, för det är som en skyddsfaktor nu när mycket krånglar till, skulle ta till, skulle annars, eller ska, skulle ta till alkohol för att slippa känna ångest och vara uppe i varv hela tiden...

H: Mm.

F1: Så att då verkar det ju ändå tycka att Antabusen var något...

H: Jo jag ville ju försöka.

F1: Som var bra att ha, mm.

H: Men jag visste ju inte sen för att jag (suckar lätt) jag var ju så inbiten på alkohol då så att jag visste ju inte äh (ohörbart) effekten...

F1: Mm.

H: Jag drack ju igenom, men jag fick ju hjärtklappningar och, mådde illa utav, Antabusen.

F1: Ja.

H: (Suckar) sen ett tu tre så sa jag till Agneta och det att jag, vill inte ha Antabus längre.

F1: Nej, det sa du.

H: Ja, det gick bra någon månad men sen blev det en, ja en eller två månader sen, kom jag ju igång med...

F1: Mm.

H: Alkoholen igen, det.

F1: Jag kan se här den 5 november, också hos kurator Frank, och då pratar ni återigen om det här med Försäkringskassan och då visar du det här brevet som du skrev då, där du...

H: Ja.

F1: Det som blev ett...

H: Ja han läste...

F1: En anmälan om hot sen då.

H: Min mail ja.

F1: I brevet står många fula ord mycket som kan tolkas som hot mot tjänsteman vilket du själv förstår då...

H: Jo jo, jo...

F1: Menar han på...

H: Visst.

F1: Han, Stefan berättar att han bara, ja, blir bara så när han blir arg, då kan han inte få kontroll över sig själv.

H: Nej nej nej då kan jag spotta ur mig grodor och allting, vill du ha en paus äh Johan?

A: Nej då jag bara står lite.

F1: Okej.

H: Nej då kan jag spotta grodor och allting.

F1: Ja men det är det du gör och inget annat?

H: Ja ja ja nej jag slåss inte utan jag skäll jag skäller på folk vet du, jag kan drämma näven i ett, träd någon gång ibland men det, det har jag inte gjort på länge, det gör ju så jädra ont (skrattar till).

F1: Fortsättningsvis i, är det en annan anteckning som är från, början på januari den 8 januari -21 också hos Frank, vid dagens besök ser Nils-Stefan väldigt trött, ja ser Nils-Stefan väldigt trött, och nedstämd ut antar jag...

H: Mm.

F1: Verkar bära på en massa saker, han har svårt och få dig och sluta prata, du pratar väldigt mycket...

H: Mm.

F1: Och, du är fortfarande förbannad på massa olika myndigheter mest Försäkringskassan

och Soc...

H: Mm.

F1: Låter som att du är väldigt arg på ditt ex, och beskriver att hon manipulerar alla runt omkring henne och, hon behandlade inte dig, väl då som jag förstod det att du menar här...

H: Mm.

F1: Och du...

H: Nej det kan jag komma ihåg, så länge vi var gifta, då fick hon ingen hjälp av sina föräldrar då skulle vi klara oss själva men sen när (drar efter andan) hon skilde sig då fick hon hjälp av alla...

F1: Mm.

H: Då var inte jag duglig...

F1: Nej.

H: Och min familj fick ju inte hjälpa till någonting det skulle vi klara det skulle bara åh! Men hennes föräldrar sprang ju där åh, jämt och ständigt.

F1: Mm.

H: Det var ju ett litet irritationsmoment det där.

F1: Mm, vi kan prata lite mer om det sen kanske...

H: Mm.

F1: Han beskriver din psykiska status då som att, han får ändå god formell och emotionell kontakt med dig inget suicidalt framkommer men, han beskriver att du uttrycker känsla av hopplöshet orklös, orkeslöshet och frustration, och du ska ha känt att du gärna vill veta vad som inte stämmer med dig.

H: Mm.

F1: Känner du igen det?

H: Ja jag känner igen det.

F1: Är det en känsla som du fortfarande har?

H: Orkeslöshet och åh kä... ja det är ju ångest och sånt det känner jag ju igen...

F1: Mm.

H: Känner jag, det rullar ju på hela tiden men det, det känns ändå, det är mindre sånt nu när jag är här eller för det, jag känner mig mera trygg här, i cellen, och där är ju ingen, där vet jag ju att ingen kan ju komma åt mig...

F1: Mm.

H: Men tankarna fortsätter dem både, destruktiva och, men, någon positiv tanke har jag haft...

F1: Mm.

H: Men dem är, dem är som, en pingisboll i universum väldigt svåra och hitta.

F1: Vid en, vid, ja det här är nästan, nästan för ett år sen det var den 4 februari, så är du återigen hos Frank...

H: Mm.

F1: Pratar om att du varit på besök hos psykiatrin och, du har blivit ifrågasatt av någon sjuksköterska där som inte...

H: Nej det var läkaren.

F1: Okej, det står sjuksköterska här, ifrågasatte att du inte mådde så dåligt som du gjorde.

H: Ja, hon sa "jag kunde skärpa till mig"...

F1: Mm.

H: Mm, hon gick på kryckor jag tyckte synd om henne men (drar efter andan)...

F1: Mm.

H: Hon var lite elak hon förstod ju inte alls min situation på det hela tyckte jag så jag, sa ju till Frank att den där jäveln vill jag inte träffa igen sa jag.

F1: Nej, men du beskrev ändå här att du var stolt och glad över att du inte blev, så arg att du kunde...

H: Nej.

F1: Säga saker som du skulle ångra efteråt, efteråt...

H: Mm jo jo jag vet.

F1: Vilket händer ofta när du blir arg.

H: Jag bet ihop.

F1: Mm, sen har du uttryckt här också då att du är mycket intresserad av att flytta någonstans mitt i skogen för och kunna leva i fred odla sin egen mat...

H: Ja ja.

F1: Och så har du tittat på lite hus, hus men dem är dyra och du skulle vilja, orkar inte prata länge med än i en timme då ville du bara gå hem och låsa in dig, och du har stängt av din Facebook sålt din smartphone och köpt en vanlig telefon som det bara går och sms:a och ringa med.

H: Ja det sålde jag ju det gjorde jag, det gjorde jag, men sen köpte jag min Samsung igen sen

i alla fall...

F1: Mm.

H: För jag insåg att jag hade ju (skrattar till) kunde betala räkningar (skrattar till igen).

F1: Ja, men det här med att du ville, bo i skogen då och ha någon, bo någonstans och, i något hus och så där?

H: Den tanken finns kvar ännu.

F1: Ja.

H: Och som jag sa till Frank och även till Annie att det vore nog den bästa, medicinen för mig...

F1: Mm.

H: Att få, kunna (drar efter andan) slippa trycket och pressen ifrån människorna i stan...

F1: Mm.

H: Mm och slippa dem helt enkelt bara...

F1: Ja.

H: Jag känner jag, jag hör inte även hemma bland folk längre, jag vill hellre kunna, bo någonstans och odla min egen mat och bara vara i fred.

F1: Du, men det har du aldrig kunnat, lyckats göra eller, det har du aldrig haft möjlighet och göra eller?

H: Nej jag har ju aldrig haft, möjlighet till det för att, för och försöka få det och gå runt så måste man ju ha så pass stora realer så man kunde, odla och greja det går ju inte...

F1: Ja.

H: Annars.

F1: Det är en kollega till mig här som har hittat någon Facebook, book-konto som jag tror är ditt...

H: Ja jag känner igen bilden.

F1: Ja, kommer du ihåg vad du har, vad du skrev här under texten också?

H: Nej det gör jag inte.

F1: Jag läser upp det för att det ska...

H: Ja gör det gör det.

F1: Höras på bandet du kan få läsa själv också, mitt hus, bilden tagen vid inflyttning i september 2021 kortet taget på inflyttningsdagen, hade varit här i fyra dagar, hade varit här

fyra dagar tidigare och tagit mått på glasrutor och idag monterat nya glas med kitt och allt och lite linolja.

H: Det där måste jag ha skrivit på fyll fyllan.

F1: Okej.

H: Bilden satte jag upp för jag ville inte ha min, om man säger den där (pekar) hä har jag Anneli och morsan kvar där ja, jag trodde hon hade gått ifrån mig, nej jag vet inte varför jag...

F1: Den där...

H: Alltså...

F1: Den där bilden är tagen i höstas så att den är inte ifrån...

H: Den är...

F1: Den är (ohörbart).

H: Den är hämtat i höstas?

F1: Ja, jag vet inte, faktiskt inte exakt när.

H: Va?!

F1: Jag vet inte exakt vilken dag den där bilden är tagen för den är ju (ohörbart)...

H: Nej det vet jag inte...

F1: Men...

H: För det var en jag hitta på den här sidan...

F1: Så där...

H: I...

F1: Så där står det nog inte idag men du säger att det där har du skrivit på fyllan och villan?

H: Ja det måste jag ha gjort.

F1: Ja för det, det där huset, det var därför, jag fråga ju dig, jag tror det var i förs...

H: Det där är ju ett drömhus för mig och få bo så där...

F1: Ja...

H: Vet du.

F1: Jag fråga ju dig i första förhöret kommer du ihåg det? Som jag hade med dig om du hade tillgång till någon annan fastighet.

H: Nej det har jag ju inte.

F1: Nej för du såg så fundersam ut då och jag ville, då då var det den här stugan...

H: Nej nej nej nej nej nej...

F1: Jag hade i...

H: Absolut inte.

F1: I tankarna, nej, för det är ändå flera personer som har, hört talas om, vi har pratat med hemtjänst, som var hemma hos Jeanie och vi har pratat med Anneli, och vi har pratat med andra och det, liksom, det är ändå flera som har fått uppfattningen att det har funnits en stuga, att du ska ha haft en stuga och till och med...

H: Min lilla stuga det är ju enrummaren på Bergmästargatan (skrattar till)...

F1: Ja och en del har ju till och med beskrivit att du ska ha bott där tillsammans med någon annan kvinna, om det är hon Malin som du, vi prata om.

H: Ja hon lustigkurren ja...

F1: Ja.

H: Jo jo.

F1: Liksom, det är ändå, det dyker upp hos flera alltså men...

H: Mm.

F1: Men är det någonting som du liksom har, pratat om och sen har det blivit en höna av en fjäder eller?

H: Det måste det måste ha blivit det för jag menar jag (drar efter andan) vill, sa ju till folk att jag ville bo så...

F1: Ja.

H: Och ingenting mer att jag bor så för jag har ju, jag har ju ingen, ingen äh, den möjligheten att kunna flytta heller.

F1: Nej men har du gett, har du har du sagt till Jeanie att den här stugan finns och lovat att hon skulle få...

H: Nej nej nej...

F1: Följa med dit?

H: Jag har inte sagt, det har jag inte sagt.

F1: För det är ju ändå andra utomstående som har hört och Social-...

H: Vi hade ju...

F1: tjänsten har (ohörbart)...

H: Planerat på och flytta ihop kanske skaffa lägenhet ihop eller någonting.

F1: Ja.

H: Hon trivs inte i huset där hon bodde.

F1: Nej.

H: (Drar efter andan) så vi hade väl tänkt och funderat på det men, alla är ju så dyra och så kan, ska det ju, ville väl bara ha, fint folk...

F1: Mm.

H: som inte har några skulder...

F1: Ja.

H: Så vi har väl, så jag, jag har eh ringt på någon stuga men äh, jag har inte fått den.

F1: Nej, för Joel har ju....

H: Och...

F1: Pratad med någon, eh någon kvinna på Socialtjänsten var det va?

F2: Mm.

F1: Som har suttit med på ett möte, där det var både du, och Jeanie och sen hon, och då ska ni ha pratat om, du ska ha pratat om den här stugan och att Jeanie skulle följa få med, få följa med då.

H: Ja men det är väl klart hittar jag en stuga så skulle vi ju flytta ihop.

F1: Okej, men det var ingen stuga som verkligen fanns?

H: Nej nej nej absolut inte.

F1: Okej.

H: Absolut inte.

F1: Men...

H: Utan det var ju en önskedröm som vi försökte förverkliga för att (drar efter andan)...

F1: Ja.

H: Och sen ville ju hon även ha, hund...

F1: Mm.

H: Då tänkte vi att det kunde vi ju, bo någonstans vi bara kunde släppa ut hundarna mitt i skogen...

F1: Ja.

H: Det hade ju varit underbart.

F1: Så det har aldrig, det är inte någon kvinna...

H: Nej det har...

F1: Har bott här som har varit...

H: Nej...

F1: Gravid...

H: Nej.

F1: Med något barn till dig och så? För det är sådana...

H: Nej nej nej.

F1: Det är sånt som folk pratar om.

H: Jaså?!

F1: Ja.

H: Att Malin skulle vara gravid med mig?

F1: Inte, ja, att det skulle vara en, en kvinna som var gravid med dig som skulle ha bott i den här stugan.

H: Nej nej nej nej nej nej.

F1: Nej.

H: Det där är bara villfarelser.

F1: Mm, för Anneli har också fått den uppfattning från Jeanie.

H: Anneli?

F1: Ja.

H: Alltså hon...

F1: Ja.

H: Ja Klotenvägen ja ja, nej vi hade inga stugor ihop ja varken jag eller Jeanie eller någon annan.

F1: Okej.

H: Utan vi, vi ville ju flytta ihop...

F1: Ja.

H: I en stuga.

F1: För hon har ju till och med gett någon vägbeskrivning på, ja som har fått av Jeanie då, Anneli har fått av Jeanie på hur man skulle...

H: Jaha?

F1: Åka.

H: Jaha du, nej nej.

F1: Så den här stugan kan vi, det är en dröm men inget mer?

H: Det är en dröm ja det är en dröm men det...

F1: Okej.

H: Den ligger häruppe fortfarande för att...

F1: Ja såklart det är såklart man ska ha...

H: Om jag kommer ut så kan man ju alltid leta efter något ställe.

F1: Ja, nej men det är klart man ska ha drömmar Stefan.

H: Det värsta är ju det att det står ju många obebodda hus ute i skogarna men det är svårt och få tag i ägarna till dem.

F1: Mm.

F2: Men kan det vara så att du har målat upp den här drömmen för andra som att den är sann, att du redan har den här torpet då eller?

H: Ja jag har ju sagt till folk att jag vill bo så...

F2: Mm.

H: För jag är så jävla trött på samhället så det, kan ni inte ana, och Jeanie är väl, hon var, hon var ju också lite trött på samhället så, hon har ju inte mycket (pustar lätt) liv om man säger så det hade varit kul för henne...

F1: Mm.

H: Om vi hade kunnat kommit ut till något ställe ihop...

F1: Ja.

H: Kunde vi skaffa hund och, hennes katt och vad heter det? Äh, ja, skaffa och odla lite, ha lite mat och lite djur och, kunna leva.

F1: Mm, jag ska, vi ska och...

H: Men vi hitta, vi hitt, vi hitta ju aldrig någonting som, dem ville ge oss och det var ju det där, så fort dem hörde att jag hade, jag hade vad heter det? Skulder (ohörbart) då blev det ju tvärnit.

F1: Mm, vi ska återgå till journalerna här men jag kan bara se att vi... ytterligare så här Facebook...

H: Jaha.

F1: Där det står introduktion till dig då så står det, trevlig pensionerad busschaufför lever i stillhet odlar min egen mat och är självförsörjande (ohörbart) nästan.

H: Mm.

F1: Men det har du inte varit?

H: Nej det har jag inte varit, men det är ju en dröm.

F1: Ja.

H: Det är ju en dröm.

F1: Sen här...

A: Var den texten daterad?

F1: Vad sa du?

A: Var den texten daterad?

F1: Ja 10 december är det ett inlägg som ligger bredvid här, 2021.

A: Okej, ja.

H: Ja, ja ja.

F1: Känner du igen det eller? (Förevisar dokument för H).

H: (Ohörbart).

F1: Nu kan inte jag svara på om introduktionen är skriven...

H: Ja det har jag...

F1: På...

H: På, alltså du menar (ohörbart) texten?

F1: Nej.

H: Trevlig pensionerad...

F1: Nej inlägget är ju där men att den är, jag vet inte när du har skrivit det där.

H: Nej, det måste nog ha varit när jag startade upp den här sidan, för det är ju mitt andra...

A: Men det där stod på förra bilden också va?

H: Ja det gjorde det ja.

A: Mm.

F1: Nej det var mest beskrivningen av dig som jag tänkte på.

H: Ja ja, nej jag...

F1: Och här är det...

H: Jag var ju även under den här tiden som jag krökat försökt, och fått sålt mina pensionsförsäkringar för och få ut pengar för och kunna, på det sättet leva så.

F1: Mm.

H: Sen bara klara mig på AMF (ohörbart) AMF-pensionen när man blir 65, men alla verkar ju, alla möjligheter verkar ju stäng, stängda för min del så jag har ju fått leva på Socialbidrag, för jag har gett mig dän på att jag ska, flytta ifrån och kunna, ja åtminstone få bo någonstans (ohörbart) så man slipper allt folk runt ikring.

F1: Här är ett, också från samma konto som jag ser det, då är det, den 26 oktober 2020...

H: Jaha.

F1: Står i Frankfurt auf Main, ska ta nattvila nu efter tio timmars körning tur att man ser bra då.

H: Den, det där är en gammal äh, Facebook som någon har hackat på mig, jag har inte tillgång till den längre, den, men jag känner igen den, men det var min slogan men jag har ju inte tillgång till den längre, den enda jag har tillgång till det är ju den äh, med röda stugan.

F2: Men är det du som har skrivit det då?

H: Va?!

F2: Är det du som har skrivit texten?

H: Inte, inte på den där inte.

F1: För här är ju, Nils Erik Hansson har uppdaterat sitt omslagsfoto 26 oktober och så är det ju den här bilden och så är det den här...

H: I Stockholm ja...

F1: Texten...

H: Ja ja.

F1: Och så.

H: Ja det kan ju ha varit under perioden jag har krökat jag vet ju inte men jag minns...

F1: Nej.

H: Ju inte själv att jag har skrivit något sånt.

F1: Du minns inte att du har skrivit det, det kan vara så? Men, eller tror du...

H: Ja det...

F1: det verkligen är...

H: (Ohörbart)...

F1: någon som har hackat ditt Facebookkonto (ohörbart)?

H: Jo jo jo eh det kan jag ha skrivit, för att få vara med i vissa grupper så måste man ju vara, antingen lastbilschaufför eller busschaufför.

F1: Jaha, okej.

H: Så jag menar jag kan ju inte gå in äh, in i en grupp typ hej busschaufför och inte heja på Sveriges busschaufförer utan att vara medlem va.

F1: Mm.

H: Och jag vill ju hålla kvar äh kontakterna med kollegiet, men det, så vi chatta ju väldigt mycket ett tag på Messenger och via sån här bildtelefon.

F1: Okej.

H: Det var kul och höra, hur dem hade det, det är det enda jobb jag saknar så är det bussjobbet...

F1: Mm.

H: Alla dem andra jobben det, usch, bort med dem (skrattar till).

F1: Mm, du har du haft något Instagramkonto också?

H: Ja men det var länge längesen.

F1: ns.hansson.s?

H: ns.hansson.s?

F1: Mm, Nils-Stefan Hansson?

H: Ja ja ja jo jo mitt namn stämmer ju men (drar efter andan) nej jag vet inte, jag kommer inte ihåg.

F1: Nils-Stefan Hansson i alla fall den här Nils-Stefan Hansson har skrivit, och det framgår inte exakt, vilket datum men det står, läkare boende i norra Örebro län i Kopparberg och vill

träffa en kvinna som är kåt och sugen på att knulla äta mysa och bli sambo framöver.

H: Ja men så, ja det känner jag igen, det känner jag igen, och där har du min logga där på den, den är ifrån, Tjörns museum därute, jo det, jag var med i en grupp där på Instagram som, där, sådana med högre ämbeten om man säger så.

F1: Mhm, så då var man, då skrev du att du var läkare då för och få vara med i typ den...

H: Ja.

F1: Gruppen då?

H: Det var väl en grupp för högre tjänstemän typ, advokater poliser och, sådana där grejer det var...

F1: Mm.

H: Men jag fick ju gå därifrån för dem förstod, dem förstod ju sen att jag, jag bara var busschaufför (skrattar till).

F1: Okej.

H: Det var någon som smart och såg mitt äh...

F1: Varför kändes det viktigt och vara med i, dem där grupperna då?

H: Ja försöka få någon och, för och träffa någon och dejta någon och kanske kunna ha lite kul någon gång, det var väl innan jag träffa Jeanie och, jag vill ju helst inte vara ensam då på den tiden kände jag, jag ville ju helst ha någon då och prata med och, vara ihop med inte bara ha sex men, den biten är ju helt väck nu (suckar lätt)...

F1: Nej men det är väl inte...

H: Jag känner att jag...

F1: Konstigt, att man vill det.

H: Jag känner det mer och mer nu att, den där stugan med det äh, ensliga stugan i skogen den, den låter bra, jävligt bra, ungefär som här i cellen.

F1: Mm.

H: Mmm känner mig fruktansvärt trygg och, känner mig lite mer starkare nu än vad jag var innan, för när jag kom hit då var jag ju som, så här skakig så, rädd och, och sen när jag kom in i cellen första natten då kände jag att då kunde jag ju slappna av någorlunda...

F1: Mm.

H: Jag vet inte om jag sov så bra, men jag kände en viss (drar efter andan) svag trygghet.

F1: Mm, vi ska fortsätta och prata lite om hur det har varit bakåt i tiden...

H: Ja ja...

F1: För dig...

H: Ja.

F1: Vi återgår till det som vi, vi var, när vi hamna på det här med stugan där det stod att du, drömde om en, du drömde om och leva i skog, i fred och odla din egen mat...

H: Mm mm...

F1: Och så.

H: Mm.

F1: Då har Frank och du ett avslutade samtal här den 26 februari, nästan prick för ett år sen blir det ju...

H: Mm.

F1: Då har du blivit, tagen av polisen, Stefan är väldigt, du har beskrivit här för honom då, Stefan är väldigt nöjd med förhöret han hade med polisen, mest då han fick veta att han kunde återfå sitt körkort tidigare än han trodde, det som är mest problematiskt är att han då riskerar fängelsestraff inte för att han körde bilen utan för att han hade så mycket alkohol i kroppen och satt vid ratten med motorn på, kommer du ihåg det här samtalet?

H: Nej.

F1: Då har du beskrivit också han, alltså Stefan, fick titta...

H: Ja.

F1: På inspelning när han arresterades och han har inget minne av allt han kunde se, nästan som om det vore en black out.

H: Ja det vet jag för jag kommer ju inte ihåg själva körningen när jag, begick rattfylleri i Stenungssund.

F1: Nej.

H: Utan det har ju, min vapendragare som jag kallar henne Ulla hette hon, hon var kompis med mig, berätta för mig dagen efter att...

F1: Mm.

H: "Jodå det var jag som körde."

F1: Okej.

H: Jag har inget, jag körde sönder äh bilen också.

F1: Ja.

H: Ja, två däck gick ju...

F1: Ja.

H: Höger, högerdäcken gick, men jag kom hem i alla fall.

F1: Ja, men hur ofta liksom händer det att du får sådana här blackouts då?

H: När jag dricker så händer det eeh relativt eh, regelbundet inte, varje gång men...

F1: Nej.

H: När man kommer över en viss, antal, eller mängd alkohol då, då slår det runt...

F1: Ja.

H: Och då kan jag börja gapa och skrika eller, bara ge mig iväg och gå därifrån och (drar efter andan) sätta mig någon annanstans och sura eller någonting va...

F1: Ja.

H: Eller gå hem helt enkelt.

F1: Ja, och så kommer du inte, ihåg riktigt?

H: Nej nej nej.

F1: Nej, för det var väl lite likadant när poliserna hitta dig i diket där när det hade hänt, var det med, med Camilla eller?

H: Ja ja ja då när jag blev slagen här ja...

F1: Ja.

H: Ja ja jo jo jo.

F1: Då kom du inte heller inte riktigt ihåg.

H: Nej jag kommer inte ihåg heller det.

F1: Nej.

H: Det kan ju ha varit när man har varit däruppe och krökat för jag vet jag var där och kröka men, jag vill minnas jag ramla men, jag kommer inte ihåg...

F1: Nej.

H: Och jag kan inte minnas att det var några hårda ord mellan mig och Camilla men det, det får du ta med henne i så fall.

F1: Mm.

H: Ja, och hon kunde bli sur på mig några gånger ibland men, hon var som en tryckkokare om hon fick bara explodera så, blev hon lugn sen då blev det bra igen, mm så hon är som jag, i alla fall mot mig, hur hon är mot Sonja det, ja det är ju inte relevant i det här ärendet.

F1: Det han gör här då, dem 26 februari, skriver ju...

H: Ja Frank Frank menar du?

F1: Jaa precis...

H: Ja ja.

F1: Han skriver ju en slutanteckning ungefär som att ni avslutar...

H: Ja ja ja...

F1: Era samtal...

H: Ja ja.

F1: Då och sen, har han försökt och ringa dig här för och, meddela någonting från att polisen ville ha ut, du skulle lämna något samtycke för att polisen skulle få, han, skulle få prata...

H: Ja ni skulle...

F1: Med honom.

H: Dem, ni skulle få ut mina journaler ja.

F1: Ja.

H: I samband med dem grejerna...

F1: Mm.

H: Jag var inne för den gången kommer du ihåg?

A: Mm mm mm.

H: När jag satt i Kopparberg.

F1: Och då har faktiskt, polisen varit oroliga för dig här, att, för du, du har uteblivit från bokad tid och så så att, du verkar ju, samma sak som jag sa innan, du verkar ju noga med och passa tider när du har gått och...

H: Ja ja ja.

F1: Tagit Antabus och, så när du har ordning på livet så ser du ju, du har ju ordning på och komma i tid och så eller hur?

H: Jo jo det, det är väl något som ligger för mig.

F1: Sen tar du ju kontakt här igen då med, Annie...

H: Ja.

F1: I juni...

H: Förra året eller?

F1: Han ska få komma till vå... ja -21 alltså förra året...

H: Mm.

F1: Och vill komma till vårdcentralen för stöd, stödsamtal, och du säger dig vara, det är den 17 juni, upplever dig vara trött, uppgiven och trött på livet...

H: Mm, ja...

F1: Känner...

H: Det är jag fortfarande.

F1: Och upplever stor påfrestning i mötet med andra människor kan inte gå till Ica utan att må fysiskt dåligt, kräks, kräks om han tvingas åka buss och så vidare, undviker så långt det är möjligt att vistas bland andra människor.

H: Mm, ja ja kan det vara faktiskt varenda människa som det gick hyfsat med, fast jag fick ju sitta som på nålar också för ett tu tre så kunde jag ju, bara kissa på mig eller göra på mig för jag (drar efter andan) jag känner inte när jag antingen är kissnödig eller skitnödig längre.

F1: Nej.

H: Nej det är lurigt.

F1: Ni pratar ju lite där då, du och Annie och sen får, är du ju på ett nytt besök hos henne den 8 juli, -21...

H: Mm.

F1: Du beskriver ditt mående, du mår bara sämre och sämre, stora problem att vistas bland andra människor, beskriver fysiska reaktioner, vilket undertecknad tolkar som symptom på ångest i sociala situationer...

H: Mm.

F1: Du berättar om liksom, du får ju, om och om igen ser jag ju, så jag förstår ju att du blir irriterad för du får ju om och om igen berätta om, hur det...

H: Ja.

F1: Har varit bakåt och det förstår jag är tröttsamt...

H: Ja ja ja.

F1: Men du vill ha hjälp då av Annie att reda ut vad det är som pågår inombords har hon skrivit inom citationstecken...

H: Ja ja ja...

F1: Då...

H: Jo.

F1: Varför du känner som du gör och inför att möta andra människor...

H: Mm.

F1: Säger flertalet gånger under samtalet att han önskar att få bo ensam i skogen och få bli lämnad i fred, och, du har beskrivit att du har kommit tidigt till besöket behövt använda toaletten tre gånger medan du har väntat på grund av att du tycker det är jobbigt och vara bland andra människor, men hon upplever ju att du har liksom, god formell status pratar obehindrat och gärna...

H: Mm.

F1: Du ska ha beskrivit att du mår dåligt, att det inte krävs mycket för att du ska bli stressad och känna dig hotad har hon skrivit inom...

H: Ja det...

F1: Citationstecken.

H: Stämmer, det är mycket lite som kan få mig äh, som knuffar över mig på den sidan, när jag känner mig stressad.

F1: Ja, kommer du ihåg vad du, vad du beskrev då med att du kände dig hotad?

H: Nej det var väl antagligen dem här, i samband med självmordstankarna och folk som, vill mig illa på något sätt, rent ver... verbalt, alltså äh i, inombords då (drar efter andan) men jag kommer inte riktigt ihåg det är så längesen.

F1: Mm, ja det var ju i slutet på sommaren där.

H: Men jag vet ju i alla fall en sak jag vet inte om hon skrev upp det, jag har blivit lärd i alla år och inte visa känslor och prata om känslor med främmande människor och det, det var det jag ville Annie, få hjälp med också...

F1: Mm.

H: Det var därför jag gick hos dem för att...

F1: Mm.

H: Jag kände ett visst förtroende för psykologer och, kuratorer...

F1: Mm.

H: Och även sjuksköterskorna på vårdcentralen kunde man ju sitta och, prata med en stund innan man gick in till läkaren.

F1: Mm.

H: Och dem har ju, dem har väl tystnadsplikt som det heter dem säger, pratar ju inte vid mun men (drar efter andan) ändå dem är ju utbildade för och...

F1: Mm.

H: Förstå sig på och hjälpa folk.

F1: Jo men det är väl jättebra och söka hjälp när man mår dåligt.

H: Ja, men oftast har det ju gått och pipan för att äh, i början fick jag ju inte den hjälpen jag behövde.

F1: Nej sjukvården fungerar jättedåligt och...

H: Jo jag vet...

F1: Psykiatrin fungerar jättedåligt också...

H: Ja det.

F1: Det är sorgligt.

H: Och sen har dem ju fått Corona till råga på allt det gör ju inte saken lättare för dem.

F1: Nej, vi ska fortsätta och prata om vad du och Annie har pratat om, det här var den 12 oktober...

H: Mm.

F1: I höstas alltså, då har du kommit och du kommer på bokad tid, du uppger att du mår dåligt, du har, eftersom du har bestämt dig att helt sluta med alkohol, och, då skulle du ha, bestämt dig i torsdags förra veckan, hällde ut det sista han hade hemma, sen dess har patienten inte druckit däremot brukat stora mängder snus och cigaretter, du ska ha uttryckt då att du hade abstinens att det kliade i fingrarna, det skulle inte...

H: Ja det gjorde det...

F1: Kräva...

H: Jo men det kommer jag ihåg, det är hemskt när det kilar så i fingrarna.

F1: Ja, det skulle inte krävas mycket för och reta upp honom har hon skrivit.

H: Nej, nej.

F1: Var det så?

H: Oftast när jag är darrig så här om jag har abstinens, antingen röker eller äh alkohol då blir det då kan då kan du tända stubinen ganska lätt.

F1: Mm, vad händer om man tänder stubinen då?

H: Nej jag gapar och skriker.

F1: Okej.

H: Blir rent förbannad ja jag kan bli äh, jag kan bli så grov verbalt så det är usch, det är inte klokt...

F1: Mm.

H: Jag står och spyr, jag spyr både jävlar och och, om allting omkring mig.

F1: Har det någon gång hänt att du har hamnat i handgemäng med någon?

H: Ja men det är många år sen, då man krökte näsan på mig (skrattar till) det var ner i, äh Vänersborg...

F1: Mm.

H: På en fest, då råka jag säga ett ord för mycket så...

F1: Mm.

H: Åkte jag på stryk det kommer jag ihåg...

F1: Ja...

H: Mm mm.

F1: Det berätta Fredrika om också om jag minns saken rätt att du kom hem sen och hade varit, berätta att du hade varit i slagsmål tror jag.

H: Du menar, ja ja ja (ohörbart).

F1: Det du beskriver nu.

H: Ja det vet jag det var äh (drar efter andan) jag hade råkat hamna i fel äh (suckar lätt) på fel fest en kompis till mig Mattias hade fest (drar efter andan) och han var ju Sverigedemokrat, men jag visste ju inte att hans, polare var nassar oj oj oj oj då (skrattar till) då åkte jag på stryk (skrattar till) då sa jag vad jag tyckte om nazister, så det gör man inte igen, det kommer jag ihåg.

F1: Annie frågar dig här då, i oktober, ja om hur det ser ut med drickandet, och då ska du ha sagt att du dricker fyra till fem starköl per dag eller sprit, du berättar längre in i samtalet att du har upplevt ett ökat behov av alkohol och att busfyllorna kommit allt tätare och tätare.

H: Busfyllorna jo det gör dem, ja, dem kommer, ganska tätt där kommer jag ihåg, sen kom jag på, jag försökte ju sluta en gång och hålla upp, jag tror jag höll mig i tio dagar, åtta tio dagar tror jag...

F1: Mm.

H: Sen gick det inte längre, mardrömmar och det ena och det andra och...

F1: Mm.

H: Kallsvettningar och (drar efter andan) drömde om det ena och det andra och, kände mig allmänt orolig.

F1: Mm, kommer du ihåg någonting mer som du berätta för henne vid det här, tillfället?

H: (Väser) nej.

F1: Patienten beskriver att han blir väldigt lätt provocerad, han har slutat se på TV eftersom han upplever att...

H: Ja...

F1: Personerna...

H: Ja, ja ja.

F1: Ja okej.

H: TV-apparaterna jag hör ibland folk, som pratar...

F1: Mm.

H: Till mig direkt i, den jävla apparaten, och det är samma med radion (drar efter andan) ibland har jag till och med fått för mig att det är propaganda mmm, till mig om jag säger så...

F1: Mm.

H: Att dem, ljuden i bakgrunden mmm, ber mig att jag ska göra någonting med och, sådana här grejer, ibland har dem bett mig att jag skulle dricka för och kunna ha lite trevligt och må bra och (drar efter andan) ibland skulle jag, ja, hitta på vad som helst det kunde vara, jag kunde gå på byn och (drar efter andan) leta eh leta någon A-lagare som hade öl eller brännvin eller, ibland så kunde dem till och med, be mig att knuffa mig själv över vad heter det? Stupet, och det är, det var (ohörbart) det kan vara upp och ner och hit och dit, det var allt möjligt (drar efter andan) så jag, ryckte ju sladden ur TV:n, men när jag var uppe hos Jeanie och vi kolla på TV så gick det bra, konstigt nog men det var ju att vi var, vi var ihop, jag hade väl någon och luta mig tillbaka mot och någon som, gjorde mig, lite tryggare och lite starkare i mig själv om man säger så, för Jeanie och jag vi var, var som batteri till varandra vi höll varandra på...

F1: Mm.

H: Jämn nivå.

F1: Här så har hon skrivit då att, personerna i olika program förolämpar honom och han blir irriterad, samma sak med radion.

H: Jo det, ibland kan jag till och med, kommer jag ihåg under vissa perioder då, kan jag till och med sitta och prata med dem där jävlarna i TV:n (drar efter andan) men det var ju när jag mådde fruktansvärt dåligt...

F1: Mm.

H: Jag mår ju dåligt fortfarande men...

F1: Men är det någon skillnad på när du dricker och inte dricker på dem här rösterna?

H: Ja ja ja det är mycket skillnad.

F1: När är det du hör som mest röster då?

H: Då är det när jag äh mmm har abstinens eller strax i i, när jag just har börjat och dricka.

F1: Mm.

H: Då tycker dem ja men kom igen vad bra skynda på och kör på! Då peppar dem mig till och, och det, och sen när jag har druckit för mycket då vill dem att jag ska göra, då bubblar ju alla andra känslor upp...

F1: Mm.

H: Barndomen och sådan där skit man har varit med om (drar efter andan) och då kan jag kläcka ur mig ja men då ska jag väl gå nu och, ta livet av mig eller sådana här grejer då...

F1: Mm.

H: Och det hör ju många ibland...

F1: Okej.

H: Dem börjar ju undra om jag, det står rätt till i knoppen på mig.

F1: Men har du, dem där rösterna har du aldrig hört dem när du har varit uppe hos Jeanie eller?

H: Nej, ja jag har haft någon mardröm någon gång ibland har jag haft...

F1: Mm.

H: Det har varit om, att jag har varit, äh bara ramlat ner för ett stup så man har ju vaknat (drar häftigt efter andan för att beskriva känslan) typ så här, men, aldrig några sådana där irriterande, grejer, ibland kan det väl ha varit man har fått någon (drar efter andan) mardröm om något (suckar) något som har hänt, men det kanske (ohörbart) jag kommer inte ihåg specifikt var men, jag vill inte minnas att jag hade så många, mardrömmar hos Jeanie när vi sov, sov ihop, eller var i samma lägenhet i alla fall, vi sov ju...

F1: Men dem här, för Sonja sa ju att du kunde, att hon upplevde som att du satt och pratade med dig själv...

H: Ja men det har jag (ohörbart)...

F1: Alltså dem här rösterna...

H: Gjort.

F1: Kan du höra fast vi, fast andra människor är i rummet eller?

H: Till exempel, ja ja jag kan ju, höra dig nu och så kanske jag hör någon här eller där det...

F1: Okej.

H: Det kommer bara...

F1: Mm.

H: För jag kan inte kontrollera när det kommer.

F1: Mm, när var senaste gången som det var så för dig då?

H: (Pustar lätt) ja det var väl här nu, nu i cellen som som det, det kommer regelbundet ibland ligger man där och pratar sen ett tu tre så...

F1: Mm.

H: Var fan är, var är jag? Vaknar man till och undrar...

F1: Mm.

H: Var fan man är.

F1: Så så har det varit för dig sen du var sexton år? Liksom...

H: Ja femton sexton år...

F1: Ja.

H: Börja problemen.

F1: Är det varje dag eller är det någon gång i...

H: Nej...

F1: Veckan eller?

H: Det är någon, någon gång i veckan så här men det, ju mer stressad jag blir desto mer kommer det.

F1: Okej.

H: Så jag kunde ju få sådana när jag körde buss eller jag monterade på bilfabriken när jag monterade, byggde, baksäten kunde jag stå och prata för mig själv.

F1: Mm.

H: Det, det var, då prata jag med, med någon annan, i närheten, för han visste ju om det dem, dem kalla mig, vad var det dem kalla mig för nu? Monologen kalla dem mig, mig för (skrattar till) på äh, när jag jobba på Saab på bilfabrik.

F1: Hon har beskrivit här då, psykisk status patienten är märkbart påverkad av att inte ha druckit alkohol, ja för du hade bestämt dig för att inte dricka...

H: Ja jag ville försöka...

F1: Där? Ja precis...

H: Men jag klara, jag klarade...

F1: Ja.

H: Inte av det.

F1: Är inte på något vis otrevlig mot, alltså mot henne då, men under, under samtalet men uttrycker flera gånger att han känner sig lynnig och irriterad...

H: Mm.

F1: Och det var abstinens då?

H: Ja ja det är ju...

F1: Ja.

H: Abstinensen från alkoholen.

F1: Patienten beskriver också att han hör röster att han störs av både verkliga och överkliga röster, han är inte fullt lika sammanhängande i sina svar vid dagens besök upplevs av, henne, ja...

H: Mm.

F1: Annie då som irriterad och disträ, rödögd inte lika välvårdat yttre som vid tidigare besök...

H: Nej jag orka...

F1: Och...

H: Inte bry mig om mig själv...

F1: Nej.

H: Det är därför jag, låter det gro igen.

F1: Ja, uttrycker vid ett par tillfällen att han behöver göra sig själv illa för att få hjälp från akutpsykiatri, upp...

H: Ja jo.

F1: Uttrycker också att han inte vet vad han säger och gör i berusat tillstånd.

H: Mm det stämmer, jag har aldrig varit våldsam men (drar efter andan och suckar) jaa äh, jag kan säga saker som jag inte har belägg för eller som jag, ångrar, när jag dricker.

F1: Mm.

H: Men, dem här i Kopparberg har ju varit förstående dem vet ju att det är fylle, fyllegagg så att.

F1: Ja och, för att du, då, här då när du är hos henne det är ju den 12 oktober då verkar det som att du inte som, precis som du har beskrivit har du ju inte orkat stå emot det här utan du har ju börjat dricka igen då...

H: Mm...

F1: Då är det...

H: Mm.

F1: Den 10 november...

H: Ja.

F1: Patienten börjar med och berätta att han har druckit igen, han försökte sluta men det har blivit övermäktigt så nu dricker han varje dag öl och starksprit, och att du har druckit två öl också innan du kommer till henne...

H: Ja ja.

F1: Annie, ser...

H: (Ohörbart)...

F1: Ser alkoholintaget som självmedicinering uppger att han mår bättre när han har ett jämt intag, oro för att konsumtionen ska öka att han ska tappa kontrollen, patienten beskriver att han besväras av röster eller mer specifikt en röst, en mansröst vilken han har konstanta dialoger med...

H: Mm, det var ju...

F1: Är det någon speciell person det eller?

H: Jag har börjat fundera på det och jag, jag, jag kommer inte fram till vem det är...

F1: Nej.

H: Men jag vet under den perioden så, ville jag tro att det var min bror men jag menar han, prata ju aldrig elakt om mig, han har ju alltid varit...

F1: Kommer du ihåg några konversationer ni hade eller vad dem handlade om? Den här rösten och...

H: Ja det handlade, ja någon gång har det handlat om att dem, dem ville att jag skulle flytta därifrån och börja nytt liv och så här och, för att dem tycker att det gamla kommer ikapp, om man säger så, mer äh, ja, känner sig osäker och otrygg här och (drar efter andan) så den här rösten, den här rösten har ju försökt försökt och få mig till och flytta då, antingen till något, något litet ställe och ibland har rösten blivit irriterad på mig och tyckt jag men vad fan gå, gå och ta livet av dig istället då, det är en mansröst relativt grov röst, vad jag har förstått.

F1: Mm.

H: Inte så här jätte-...

F1: Ja...

H: Mörk men, mörkare än äh, mig i alla fall.

F1: Mm, hon skriver här då patienten beskriver rösten som, sin motsatts och att denne röst ständigt argumenterar mot patientens egen vilja och tanke...

H: Mm (ohörbart)...

F1: Patienten...

H: Många gånger har den där rösten även (drar efter andan) velat att jag skulle, gå till Systembolaget, när jag har försökt och, göra så lite grann...

F1: Säga nej?

H: Ja men det, en fyra fem, tre tre fyra dagar då kanske man behöver någon paus va, men då kommer den här rösten så bara, pushar mig till och gå till Bolaget.

F1: Mm.

H: Och ibland har jag klarat av det och ibland har jag, gått dit.

F1: Patienten beskriver också att han upplever TV-program och radioprogram som provocerande, och att han ibland känner att dem, dem som pratar riktar sig direkt till honom med diverse budskap, patienten...

H: Ja.

F1: Har därför valt att ställa in TV:n i garderoben.

H: Ja, jag ställde in den i garderoben men jag tog fram den sen igen, för jag, försökte och titta men det gick inte så jag, jag lät den bara stå jag satte aldrig igång den mer sen, sista veckorna innan jag flytta upp till Jeanie, då satt jag bara där och, ja, titta (hostar till) på flugskit i taket...

F1: Mm.

H: (Hostar).

F1: Jag fortsätter här, läsa här vad hon har noterat...

H: Va?

F1: Patienten, jag fortsätter och läsa här...

H: Javisst.

F1: Ja, om du inte själv kommer ihåg mer vad som...

H: Nej nej.

F1: Vad ni pratade om, patienten ber idag om någon form av hjälp att komma vidare med sitt mående han vill inte må som han gör men inte heller sluta leva, beskriver det som att han står framför en stor svart mur på vilken han krafsar utan att komma igenom...

H: Mm.

F1: Och så frågar ju hon dig där då vad som finns på andra sidan muren? Då svarar du då att

det, där finns dina barn ett jobb och kanske till och med din före detta fru.

H: Mm, ja det kommer jag ihåg.

F1: Och så har hon skrivit att, du har berättat att du sover dåligt drömmer mycket mardrömmar behöver gå upp och duscha mitt i natten promenera eller duscha, beskriver en rastlöshet i kroppen, en oförmåga att sova mer än två tre timmar...

H: Mm.

F1: Uppger att han känner sig trött.

H: Ja det stämmer...

F1: Stämmer det här med hur det var...

H: För det var hemskt...

F1: Då?

H: För då vakna jag ibland och man fick till och med byta sängkläder, eller byta filt, filt i sängen för att det, det var man, man, det var så blött så det rann om en alltså...

F1: Mm.

H: Mm, och sen kunde jag inte sova så oftast, gick jag, en runda på byn, runt, kommunen Ica, ja gamla vanliga äh, kolla efter cigg fimpar eller bara gick ut och, försöka somna igen sen när man kommer hem...

F1: Ja.

H: För den kalla friska luften ger ju, hjälpte mig oftast till och kunna, komma ner i varv.

F1: Du har ju uttryckt här att den här, rösten kan säga att, att du ska, att du skulle göra dig själv illa och så där...

H: Ja det stämmer, många gånger, så har, någon talat, dem har bett mig att jag ska göra slut på mig själv på något sätt, antingen att jag, skaffar någon spruta och en kanyl och injicera alkohol så jag, tупpa bort eller, svälta ihjäl mig eller, skära mig i, för att jag skulle må bättre, rösterna säger att du mår mycket bättre om du skär dig då får du bort, känslan eller smärtan, inombords (drar efter andan) men det gjorde jag aldrig, utan jag, jag höll, höll mig till alkohol och det räckte för mig, det gick och dricka bort rösterna till den grad att jag somnade utav berusning, och då när jag var så berusad kunde jag, i mångt och mycket kanske sova, tre, mellan tre och fem timmar om jag hade tur, än idag är jag ju lycklig om jag får sova fem timmar, för jag tar ju min nattmedicin, klockan sex här, ja här i häktet, och jag ligger där och tralla lalla la och rullar tummarna två tre timmar, sover, tre timmar upp igen och, kan inte somna och, tar lite, kallt vatten i ansiktet och försöker och somna om igen...

F1: Mm.

H: Så sömnen är inte hel den är bruten fortfarande, men det funkar ju i och med att jag kan ju somna om nu efter någon timme så, och när jag väl har, när jag har sovit en stund då är jag vaken en stund, sen kan jag sova några timmar igen men det blir så här hackat och malet det blir ju ingen, lång sömn det blir ju inte elva tolv timmar på en gång, om man säger så.

F1: Är det någon gång som den här rösten eller rösterna har sagt att du ska skada någon annan...

H: Nej.

F1: Än dig själv?

H: Nej.

F1: Aldrig?

H: Aldrig, aldrig hänt, inte vad jag vet (drar efter andan) som jag kommer ihåg nu i alla fall, för jag är ingen våldsam person.

F1: Du har ju, kuratorn på vårdcentralen där...

H: Ja.

F1: I Kopparberg...

H: Ja.

F1: Har ju, har ju tyckt att du behöver hjälp av psykiatrin så dem har ju skrivit, remiss till, Linde Lindesbergs...

H: Ja ja det gjorde ju även Frank också...

F1: Ja precis...

H: Han skrev, mm.

F1: Dem jobbar väl båda på...

H: Va?!

F1: Dem jobbar väl båda på vårdcentralen Frank och Annie eller?

H: Ja men nej, nej han jobbar på, han jobbar i Frövi i Fellingsbro och, och i Lindesberg nu.

F1: Mm okej.

H: Men hon är väl stationerad i, bara i Kopparberg tror jag.

F1: Ja, men då har man ju i, psykiatrin Lindesberg journalerna där så har ju du varit på, besök där den 9 december, alltså, det här var...

H: Alltså -21 alltså?

F1: Nej det här är -20 i...

H: Ja ja det stämmer...

F1: Ja.

H: Då var jag ju, då var jag därnere någon gång.

F1: Den 9 december -20 , så inte...

H: Jag kommer inte ihåg datum...

F1: Inte nu i...

H: Men jag var där...

F1: Nej.

H: Mycket i början vet jag.

F1: Ja, då har ju dem skrivit att, ja dels det som du själv har berättat här, lite, du har fått berätta bakgrunden här då då, sen, uppger att han hör röster har gjort sedan början av 80-talet...

H: Mm.

F1: Rösterna började när hans föräldrar separerade, ser personer som inte andra ser, verkar ha insikt i att andra inte hör och ser det han upplever för, det, så det du ser och det du hör det, det märker...

H: Det är ju bara...

F1: Det märker inte vi.

H: Inom mig (ohörbart)...

F1: Ja.

H: Det är ju därför som folk undrar ibland vad, vem pratar du med va?

F1: Ja, rösterna uppmanar honom att skada sig själv han, har självskadat och gjort suicidförsök på uppmaning av rösterna.

H: Ja, det har jag gjort en väldigt massa gånger.

F1: Mm.

H: Antingen framför tåg eller, något annat sätt.

F1: För några år sen i ett köpcentrum, så ska du ha uppfattat att det fanns en text riktad till dig om att du skulle ta livet av sig, gick och köpte en flaska sprit sprang sen ut framför en spårvagn och försökte bli påkörd.

H: Nej där har dem skrivit fel (drar efter andan) jag fick uppmaningen och köpa en flaska sprit, men, jag tror att byxorna trillar av mig här, ursäkta mig, jag fick en uppmaning om att köpa en flaska sprit och försöka, ta livet av mig, men då skulle jag gå och sätta mig på tågspåret...

F1: Mm.

H: För spårvagn det har jag inte varit i kontakt med på många år jag bodde ju i Göteborg när jag var yngre men jag var aldrig nere i Göteborg när jag bodde där sista svängen.

F1: Nej, så det var att du skulle sätta dig på tåg-...

H: Ja om du säger...

F1: Spåret då?

H: Du vet, du har ju köpcentret Stenungsunds torg här, så har du parkeringen och så har du tåget här...

F1: Ja.

H: Jag gick ju bara tvärs över, det var då polisen äh hämta in mig till, psyket...

F1: Mm.

H: Tror jag, i Kungälv.

F1: Mm.

H: Det stämmer.

F1: Röster och personer som han ser har dykt upp mer frekvent senaste månaden...

H: Mm.

F1: Kan bli uppmanad av dem, och så står det demonerna inom citattecken, så jag antar att det är ett uttryck som du kanske...

H: Mm demoner...

F1: Har använt?

H: Jag kallar dem för demoner ja.

F1: Okej, att han ska äta cigaretter snus eller förgifta sig med drycker som glykol då, och, och har då gjort som rösterna har sagt, upplever ibland att hans kropp är helt styrd av rösterna.

H: Mm det stämmer.

F1: Blev för en tid sedan styrd av rösterna att gå hem till en främmande person där han blev inbjuden att dricka alkohol.

H: Ja det stämmer det. Hällebäcksvägen då var jag, inne hos någon och fick dricka hur mycket som helst.

F1: Mm.

H: Men jag kommer inte ihåg vem det var.

F1: Beskriver att röster och personer som vill honom illa oftast är män att han ibland hör och

ser personer som inte vill, som inte vill honom illa och då är dessa kvinnor.

H: Jo det var oftast mina barn och, mitt ex någon gång ibland som...

F1: Mm.

H: Hejda mig, men oftast var det barnen jag kunde höra dem långt bak i, i rösten, och då vända jag mig om, vände, då vände jag ifrån och gick.

F1: Känner sig rädd i sociala sammanhang blir rädd för att...

H: Mm.

F1: Folk han träffar ska vilja döda honom, skada honom eller vilja ha sex med honom.

H: Jo jag har haft en hel del fobi, social fobi (drar efter andan) jag vill ju helst gärna, som typ bakom mina solglasögon... den låten (drar efter andan) skulle vilja vara själv, äh själv, ensam...

F1: Mm.

H: Men socialkontakten, Socialkontoret tvinga mig ju och gå till affären och handla och dem, det måste man göra för (drar efter andan) jag hade helst velat haft allting hemkört och bara sitta i, lägenheten och aldrig gå ut...

F1: Mm.

H: Som jag mår nu i alla fall.

F1: Dem fortsätter med att skriva här att, är ibland i apatiskt tillstånd i flera dagar, händer att han ligger i soffan och kissar på sig...

H: Mm...

F1: Besväras...

H: Det...

F1: Ibland av flashbacks...

H: Har ju hänt väldigt mycket.

F1: Och mardrömmar relaterade till när han blev överfallen och knivskuren i halsen...

H: Mm.

F1: Bejakar dödstankar, suicidtankar och suicidimpulser, kan få suicidimpulser när som helst.

H: Ja.

F1: Uppger också att han vill leva dem stunder som han mår bra.

H: Ja det, då har jag i alla fall ett litet hopp om att få se hur morgondagen blir...

F1: Mm.

H: Men jag har inte så stora förhoppningar på det nej.

F1: Nej, så står det här, är själv orolig över sina återkommande suicidimpulser och rösterna som uppmanar honom att skada sig och...

H: Mm.

F1: Andra...

H: Mm.

F1: Han vet inte om han kommer kunna fortsätta stå emot rösterna och impulserna, patienten känner sig rädd för att något ska hända.

H: Mm, jo ja, det är jag också.

F1: Här låter det ju som att det är inte bara...

H: Det...

F1: Dig själv...

H: (Ohörbart)...

F1: Det handlar om?

H: Det (ohörbart) det låter som?

F1: Det inte bara handlar om dig själv, skada sig och andra, har hon skrivit här.

H: Skada sig och andra? Ja hon var rädd för att jag skulle skada andra när jag blev så där men, jag har ju aldrig gjort det tidigare så jag, varför skulle jag börja med det nu?

F1: Så du menar att det, för hon, det står ju här, är, alltså hon, den här personen har ju skrivit är själv orolig, alltså du, över sina återkommande suicidimpulser och rösterna...

H: (Ohörbart) att mig själv...

F1: Som uppmanar...

H: Ja du menar så att jag att jag själv är orolig för att jag kanske skadar någon annan?

F1: Ja.

H: Jo men det har jag varit rädd för bra länge...

F1: Mm.

H: För jag menar, jag vet ju hur jag fungerar när jag blir full och jag vet hur jag fungerar när jag blir förbannad, då går ju käften i ett på mig, men det kan ju, komma till den punkten att äh äh, det, det blir kortslutning det vet man ju inte.

F1: Nej.

H: Så jag är ju glad nu dem här veckorna jag har varit här att jag inte har kommit åt spriten för hade, hade jag fortsatt då kanske jag var där ännu värre...

F1: Mm.

H: Jag menar nu det här som har hänt med Jeanie hade jag börjat dricka nu jag hade ju antingen söpit ihjäl mig eller äh, gjort någonting för jag menar (drar efter andan) jag mår inte bra efter det här...

F1: Mm.

H: Det.

F1: Jag...

A: Fanns det något datum på den anteckningen, det kanske du sa?

F1: Ja förlåt nej det här var 9 december prata vi om -20.

A: 9 december -20?

F1: -20...

A: Ja.

F1: Ja, och, jag ska bara fortsätta här så...

H: Ja javisst.

F1: (Ohörbart) ja med min fråga men, här här då så har hon ju skrivit på bedömningen att, patienten ter sig uppvarvad, och så har hon skrivit hypomani mani, med ångest? (F1 säger frågetecknen) psykotisk...

H: Mm.

F1: ? (F1 säger frågetecknen) framkommer misstanke om bipolär sjukdom med psykotiska symptom eller kanske någon psykosjukdom, framkommer att patienten hör röster och ser personer som inte finns har gjort det, i många år men eskalerat senaste månaden, blir av rösterna och personerna uppmanad att skada sig själv, ta sitt liv, rösterna har för några dagar sedan uppmanat honom att köpa en kniv och gå ut och skada andra.

H: Ja det kommer jag ihåg.

F1: Okej, kan du berätta då?

H: Jag hade väl mått, mått lite si så där men det var dem här rösterna som (drar efter andan) dem ville jag skulle gå och köpa en kniv och så vad heter det? Ja, skada andra eller mig själv, men kniven ligger ju hemma i lådan i köket den har ni säkert hittat.

F1: Hemma hos dig...

H: En sån här...

F1: Menar du?

H: Ja en sådan här utfällbar, finare kniv, en jaktkniv.

F1: Okej.

H: En jakt och fiskekniv är det (drar efter andan) den var ganska dyr.

F1: Vad är det för märke?

H: Det kommer jag inte ihåg...

F1: Nej.

H: Men den kosta en två- trehundra (200-300) i alla fall.

F1: Har du bara en sån utfällbar kniv?

H: Jajamen det har jag.

F1: Ja.

H: Det var den jag köpte.

F1: Ligger den i något fodral eller?

H: Nej nej den ligger helt löst i, lådan (ohörbart) för etuiet slängde jag det var bara sådant här billigt, typ sånt här et... etui (pekar på något för att visa) när man köpte.

F1: Ja, ett pappetui eller? Ja sånt...

H: Ja jag...

F1: Ja.

H: Köpte den äh...

F1: Så den ligger inte i någon sådan här knivslida eller som fodral eller?

H: Nej det gör den inte...

F1: Nej.

H: Uran det var en sådan här man fällde ihop, alltså, som du bara viker ihop en sådan här kniv du vet.

F1: Ja, vart köpte du den då?

H: Ja den köpte jag av en kompis på byn.

F1: I...

H: (Ohörbart).

F1: Kopparberg?

H: Ja, en sju-...

F1: Vilken...

H: Åttahundra (700-800) det var väl någon, någon som Ibbe kände tror jag.

F1: Ja, du vet inte vad den heter?

H: Nej nej...

F1: Personen heter?

H: Nej nej nej (ohörbart)...

F1: Alltså var det precis i anslutning till, det här i december då -20 eller?

H: Ja ja ja, det var ju då när...

F1: Ja.

H: I samband med rösterna så gick jag ju och hörde med Ibbe om han kände någon som hade något...

F1: Ja.

H: (Drar efter andan) men jag gick ju aldrig så långt som och, skada mig eller skada någon annan (ohörbart).

F1: Nej, kommer du ihåg vad den här, var det en eller flera röster som, sa det till dig eller?

H: Jag kommer inte ihåg, jag mådde ju så jädra dåligt på den tiden så jag kommer ju knappt ihåg hälften...

F1: Nej.

H: Men jag gissar på att det har varit äh, fler...

F1: Ja.

H: Ibland kunde, det vara tre uppe i skallen på mig två då som käfta mellan varandra och jag stod i mitten och försökte prata med dem...

F1: Mm.

H: Men (pustar ljudligt för att beskriva känslan) men...

F1: Kommer du ihåg mer specifikt vad dem sa åt dig att du skulle göra?

H: Ja jag skulle ju (pustar ljudligt) antingen ta, skada, skada mig själv eller skada någon annan inte hur jag skulle göra men dem ville, dem sa det att jag behöver få ut min inre frustration, ja inre frustration ja jo det har jag ju, jag är frustrerad (drar efter andan) mycket på

grund av det som har hänt nu och även längre bak i tiden, jag har ju aldrig varit den som har visat känslor för folk, för det är, men att dem ville att jag skulle äh mmm, ställa, ställa någon till svars för någonting och, jag vet inte vad det var.

F1: Det kommer du ihåg vem det var...

H: Nej nej...

F1: Eller?

H: Nej, ja det är ju så längesen.

F1: Var det någon som du var osams med eller förbannad på vid den här tiden?

H: Det måste det ju ha varit någon jag har varit osams med eller förbannad på.

F1: Men det kommer du inte ihåg vem det var?

H: Nej jag kommer inte ihåg vem det var.

F1: Nej, men sa dem här, var det dem här rösterna som sa åt dig och köpa en kniv eller var det någonting som du...

H: Nej det var, det var i den här diskussionen så sa dem, nu får du gå och köpa dig en kniv och du ska, skada dig själv eller (drar ljudligt efter andan) sätta dig i respekt eller göra någonting mot andra...

F1: Ja.

H: Men jag gjorde ju aldrig det.

F1: Nej.

H: Köpte ju kniven gjorde jag...

F1: Ja.

H: Den ligger ju hemma men.

F1: Men du sa att du, att du gjorde det via någon person som kände Ibbe...

H: Ja.

F1: Vad sa du till Ibbe då, liksom fråga du...

H: Nej...

F1: Hur gick det till liksom?

H: Jag kommer inte ihåg vad jag sa men jag tänkte "ja ska du ha fiskekniv?" Sa han "ja då kanske jag får följa med och fiska någon gång då" sa Ibbe (skrattar till).

F1: Okej så du sa inte till honom att du skulle ha kniven...

H: Nej nej...

F1: För och göra...

H: Nej.

F1: Någon illa eller?

H: Hade jag gjort det då hade Ibbe blivit vansinnig på mig.

F1: Okej, så det var någonting...

H: (Ohörbart)...

F1: Du bara visste själv?

H: Ja, nej för det höll jag för mig själv...

F1: Mm.

H: Ibbe hade ju blivit förbannad om jag berättat att jag skulle skada mig själv eller någon annan, och han tyckte om mig Ibbe och det gör han, han är en av mina största fans däruppe (drar efter andan) vi kom alltid bra överens jag och Ibbe, han var som en bror för mig.

F1: Mm.

H: Han såg alltid efter mig om jag blev för full så (drar efter andan) drog han hem mig till sig så jag fick sova där istället och ligga äh, eller så hjälpte han mig hem och...

F1: Mm.

H: Så han var väldigt omtänksam Ibbe, jag har...

F1: Men den här...

H: Hade jag berättat det här om kniven då hade han ju blivit rent förbannad...

F1: Ja.

H: På mig...

F1: Okej.

H: Då kanske han rent av hade.

F1: Ja men när, när du köpte den här kniven då vart, vart träffade du den här personen då som du köpte kniven av?

H: (Pustar) det var, det var borta vid pivån om du vet var det ligger?

F1: Nej.

H: Får jag visa dig på kartan?

F1: Mm.

H: Ska vi se, då har vi...

F2: (Ohörbart) kartan...

H: (Ohörbart)...

F2: Eller?

H: Ja du har karta på stan behöver jag, nu ska jag bara se vad jag hittar, om jag hittar mig själv här, stället, jo pivån ja pivån ligger här, du har ju dem här nu ska vi se där är Ställdalsvägen, du vet här har du, jag kan, här har du om ni tittar, sådana här, här, här är jordkällare och här är, alldeles i korsningen, nej längre in längre in är det, här är det förlåt mig, där är det (pekar med en penna) där, det står ju sådana här hjul från gamla Kopparverkets tid...

F1: Mm.

H: Och så är det en jordkällare så det var här, här någonstans, som vi möttes och träffades.

F1: Vi kan skriva...

F2: Mm.

F1: Skriv en...

H: Knivköp eller?

F1: Ja, det blir bra.

H: Ja (skriver).

F1: Var Ibbe med då eller var det bara du och den här personen?

H: Nej det var jag, han sa det, ja Ibbe hade ordnat äh, så jag kunde hämta kniven där vid den och den tiden.

F1: Bodde den personen där eller möttes ni bara...

H: Nej jag vet inte...

F1: Där eller?

H: Var han bodde, jag vet inte var, jag fråga inte.

F1: Så du gick bara dit och mötte upp...

H: Ja...

F1: Den här då?

H: Ja ja ja visst gjorde jag det...

F1: Ja.

H: Och han hade ju sådan här riktig sportkniv eller fiskarkniv så den ville jag ju köpa.

F1: Ja, betala du den kontant eller...

H: Ja det gjorde...

F1: Swish eller?

H: Ja, nej inte...

F1: Nej.

H: Jag betala kontant.

F1: Bor den personen i Kopparberg eller?

H: Det vet jag inte...

F1: Nej.

H: Alltså jag kände inte igen han.

F1: Men Ibbe skulle kunna svara på vem det är?

H: Ja ja Ibbe skulle nog kunna svara på vem det var.

F1: Mm, skulle det vara okej med dig om Ibbe sa vem det...

H: Ja ja...

F1: Var?

H: Ja visst är det det, visst är det det.

F1: Mm, okej, och nu kan det vara så att, för ja det, det som, det står här att, ja det står ju precis det du har sagt, blev för några dagar sen uppmanad av rösterna att gå och köpa en kniv gå ut på byn i Kopparberg och skada någon...

H: Mm.

F1: Gick och köpte kniv och gick ut men, gick ut men skadade inte någon...

H: Skada någon...

F1: Nej.

H: Det kan ju lika väl vara mig själv, ja (suckar lätt) det.

F1: Men men...

H: Jag kan inte tänka mig själv att jag skulle ha skadat någon annan (drar efter andan) det är väl mer jag (mig) själv jag vill komma åt i så fall.

F1: Ja.

H: För det.

F1: Men, gå ut på, gå ut på byn i Kopparberg och skada någon?

H: Ja, ja det var så rösterna sa.

F1: Ja.

H: Någon eller mig själv.

F1: Mm.

H: Men som tur var så hände det ju ingenting.

F1: Nej.

H: Jag hade inte kunnat leva...

F1: Jag har läst i någon, någon tidigare journal också om det var i Kungälv när du körde buss...

H: Ja.

F1: Så var det ju någon gång som du var orolig också, över när du körde bussen kommer du ihåg det?

H: Ja du menar att någon skulle se till att jag körde av vägen eller...

F1: Ja.

H: Ja ja ja jo jo det vet jag, jag var väldigt...

F1: Någon skulle...

H: Orolig...

F1: Alltså, att du var orolig för att du själv skulle köra av vägen?

H: Ja jag var orolig att något skulle få mig att köra av vägen eller mig själv...

F1: Mm.

H: Men det är, i Kungälvspenoden där när jag låg på psyket där det var ju efter jag hade slutat på...

F1: Mm.

H: På Ellös turistbusschaufförerna kom hem så dem, sparka ut mig där först in...

F1: Mm.

H: Sist ut vet du.

F1: Mm, men vad, vad jag menar är ju att, det finns ju ändå, för du var ju orolig då också för att du skulle skada, att köra av, köra av bussen med, med folk...

H: Ja jag skulle...

F1: Av vägen med folk...

H: Sladda sladda av...

F1: I bussen...

H: Styra av eller...

F1: Ja.

H: Det skulle hända precis vad som helst...

F1: Ja.

H: Jag var, inte paranoid men jag var fruktansvärt stressad av dem här tankarna och orolig.

F1: Mm.

H: Det kommer jag ihåg...

F1: Mm.

H: Det var en period där som jag mådde inte så bra.

F1: Nej, och du berättar ju väldigt liksom, när jag, även, när jag frågar dig om saker och ting antingen så berättar du ju själv, hur det ligger till med allting liksom det verkar ju som att du, jag jag har...

H: (Ohörbart)...

F1: Inte uppfattat att...

H: Det psykiska måendet har jag, har jag hållit ganska, intakt det det...

F1: Ja...

H: Håller jag ju...

F1: Men...

H: (Ohörbart).

F1: Du har berättat, för oss, en massa saker...

H: Mm.

F1: Som jag har sagt till dig förut och det har vi kunnat liksom kontrollera och då...

H: Mm.

F1: Då stämmer ju det som du säger, när, du berättar också om händelser som andra personer beskriver i förhör som också, som också stämmer, och när jag frågar dig om det här med, med kniven och skada andra då berättar, du berättar ju Stefan...

H: Mm.

F1: Du berättar ju om saker och ting...

H: Ja.

F1: Hur du har mått och hur det har varit och så där...

H: Ja ja.

F1: Vad, och...

H: Ja men det bränner fortfarande härinne i...

F1: Ja...

H: Skallen på mig...

F1: Så det känns ju...

H: Fortfarande.

F1: Ändå som att, du, det är ju inte så att du försöker försköna...

H: Nej.

F1: Försköna bilden som jag, upplever det...

H: Nej nej...

F1: Av dig...

H: Nej.

F1: Utan du, berättar om ditt missbruk och hur du har mått, psykiskt och, och så där.

H: Ja jag har mår så dåligt...

F1: Ja.

H: Så att skulle jag släppas ut idag så hade jag kanske gått till Systembolaget direkt.

F1: Mm, och du har berättat...

H: Men abstinensen...

F1: Att du kan bli...

H: Är ju borta men det sitt...

F1: Ja.

H: Det sitter häruppe va.

F1: Ja, men, och sen, men sen finns det också en historik av, du säger att du dricker och att det kan bli att du glömmer bort vad du har gjort och det finns flera tillfällen som är beskrivna här...

H: Mm.

F1: Och och, du har varit ute och kört bil och kommer inte ihåg efteråt, det är någon annan som har fått berättat för dig...

H: Ja.

F1: Och du har fått sett film av, från polisen, och du, i efterhand så kommer du ju inte ihåg alltså att det, du har sett på film men du kommer inte själv ihåg...

H: Nej nej...

F1: Att det där...

H: Nej.

F1: Har hänt.

H: Det var så...

F1: Nej.

H: Det var.

F1: Ja, och i förra förhöret så frågade ju jag dig om, den här kniven och filten som anträffades på, taket, utanför...

H: Ja...

F1: Jeanie lägenhet...

H: Ja ja ja ja.

F1: Ja, och du har ju berättat i förhör även om du har ändrat dig sen att du drog ur kniven ur, du har tagit i den här kniven...

H: Mm.

F1: Sen kunde du ju inte, du kunde ju inte säga att, du kunde ju, du kunde ju inte garantera att det är inte jag som har slängt upp kniven och filten på taket men du, men, du har och andra sidan inget minne av att du har gjort det heller...

H: Nej nej nej.

F1: Nej, men med tanke på det som, du har beskrivit nu om dig själv och det som har gått och läsa om dig och ditt liv, skulle det kunna vara så att det, att det faktiskt är så att du har gjort det fast du inte kommer ihåg det?

H: Jag vill inte tro det.

F1: Nej men det är ju en sak...

H: Ja jag kan inte svara på det för jag...

F1: Nej.

H: (Drar efter andan) det är den, det är som, utsuddat för mig den biten tyvärr...

F1: Ja.

H: (Drar efter andan) jag kan inte säga att jag har gjort det eller att jag inte har gjort det utan, jag vet bara faktiskt inte...

F1: Mm, pratar du om...

H: Jag kan inte svara...

F1: Filten...

H: På det.

F1: Och kniven på taket nu?

H: Ja...

F1: Ja, om vi...

H: Jag kan inte svara.

F1: Backar tillbaka till det här som har hänt med Jeanie nu då att hon har blivit huggen i i, i bröstet...

H: Ja.

F1: Är det också någonting som skulle kunna ha hänt, som du faktiskt inte kommer ihåg?

H: Att jag skulle ha skadat henne?

F1: Ja.

H: Nej verkligen inte.

F1: Varför inte?

H: Jag älskade henne.

F1: Ja det, det, jag tror att du tyckte om henne...

H: Ja ja...

F1: Mm.

H: Ja hon var (drar efter andan) hon var väl min, inte min sista livboj men hon var ju en livboj för mig i alla fall...

F1: Ja.

H: Vi, funka bra ihop hon och jag...

F1: Mm.

H: Jag kan inte tänka mig att jag har bragt henne om livet.

F1: Nej, men du har ju ändå, du har ju ändå...

H: Jag menar...

F1: Pratat...

H: Någonstans...

F1: Om att det är...

H: Inne här så har man väl...

F1: Röster som...

H: Några hjärnceller som stoppar en om man säger så.

F1: Ja, men du har ju beskrivit dem här rösterna som har fått dig och göra saker som du inte...

H: Ja ja...

F1: Vill...

H: Ja...

F1: Göra.

H: Men det är ju alltid sånt jag har gjort mot mig själv...

F1: Mm.

H: Jag har ju aldrig gjort det emot någon annan.

F1: Nej.

H: Och jag vet att jag inte har skadat Jeanie för att jag, jag är inte den våldsamma typen jag kan gapa och skrika och skälla och (drar efter andan) spy grodor på er i kanske flera timmar eller i flera dagar...

F1: Mm.

H: Men jag skulle aldrig, sen göra så eller så där (visar) om vi säger, klappa till er eller (drar efter andan) göra någonting med er...

F1: Mm.

H: Jag kan bli så fly förbannad så jag kan nog ställa mig framför dig och bara uuh vråla ur allt, på dig eller vem det nu är, jag skulle ju aldrig ta mig för och slå någon...

F1: Mm, du...

H: Eller göra någon illa om jag säger.

F1: Nej, en person som har beskrivit och som inte verkar särskilt förtjust i dig alls, det är ju Anneli Fältström.

H: Alltså hon på Klotenvägen?

F1: Ja.

H: Ja ja, jag skällde ut henne några gånger för att hon sålde, sålde till Jeanie och jag sa jag skulle sätta dit henne till polisen.

F1: Är det därför hon tycker så illa om dig eller?

H: Ja, för jag menar hon har ju kört ner henne i, träsket eller gjorde ju det...

F1: För hon...

H: Men jag har aldrig träffat henne, för jag var...

F1: Nej, det stämmer...

H: (Ohörbart).

F1: Med vad hon säger också och men...

H: Jag blev så förbannad så jag sa till henne kommer du i närheten av Jeanie någon gång med dina jävla piller så ska jag, ge igen.

F1: Ja, för det har du ju redan beskrivit själv att det var vid något tillfälle när du var lite på, fyllan som, som du sa väl valda ord...

H: Mm, jo det....

F1: Till henne...

H: Vet jag.

F1: Ja har det hänt vid mer än ett tillfälle eller?

H: Äh till henne?

F1: Ja.

H: Det vet jag däremot inte, för oftast så gick hon och Jeanie in i sovrummet för vi hade ju TV:n på i vardagsrummet (drar efter andan) så hon gick oftast in och prata med henne därinne, men någon gång så prata hon i vardagsrummet det var då jag skällde ur (ut) henne och då hade jag väl druckit ganska rejält.

F1: Mm, vadå att hon gick undan när hon skulle prata med henne?

H: Nej hon gick undan när hon skulle prata med, ibland, för ibland hade vi TV:n på ganska högt...

F1: Ja.

H: Så då ville ju inte Anneli, hon är ju sån "hon hör ju, tusen gånger bättre än alla andra så man får ju, inte ens en knappnål kan du tappa"...

F1: Okej.

H: Sa ju, sa Jeanie...

F1: Ja.

H: Nej så hon gick ju in i sovrummet då och prata med henne men den här gången så, vräkte jag ur mig vad jag tyckte om henne och hennes jävla tabletter...

F1: Mm.

H: Och det var väl då...

F1: Ja.

H: Som hon blev sur på mig kan jag tänka mig.

F1: Men det var inte så att hon inte vågade prata med Anneli när du var där...

H: Nej nej...

F1: Eller?

H: Nej! Nej nej nej nej nej det var det...

F1: Okej...

H: Inte jag (ohörbart)...

F1: För det är så Anneli har uppfattat det, ungefär som att hon gick, hon har också beskrivit det att Jeanie gick undan men att det var ungefär som att hon var...

H: Det var ju bara för att...

F1: (Ohörbart)...

H: Dem skulle få vara i fred för jag menar (drar efter andan) jag hörde ju vad sa att "hon

skulle ha mer tabletter" då blir man ju förbannad givetvis.

F1: Ja, okej, för hon har också...

H: Men...

F1: Hon har beskrivit...

H: Men för Jeanie hon pep, pep in i sovrummet och ibland pep, pep jag ut i köket när dem pratade...

F1: Ja.

H: Jag ville inte höra något mer av den där, tanten.

F1: För att, hon har ju beskrivit här att, hon, ja dels så, har hon ju varit fundersam kring det här att, hon, när hon lärde känna, eller hon har ju känt Jeanie ganska länge att dem börja...

H: Ja dem har ju känt...

F1: Ja.

H: I många år...

F1: Ja...

H: Det.

F1: Att hon bröt foten uppe i Mossgruvan och sen...

H: Och det var i samband med att hon förlora sina hundar däruppe.

F1: Ja precis, och sen efter det när, när ni hade lärt känna varandra så fick hon ju, liksom flera skador det här med axeln och så var det, höften...

H: Nej men då var hon ju...

F1: Och så var det...

H: På fyllan.

F1: Det var på fyllan?

H: Ja det var väl...

F1: Ja.

H: På fyllan.

F1: Ja precis.

H: Och hon ramla, och hon eh dråsa ju ner för trappan hon låg väl där och sen (drar efter andan) sen vet jag ju inte vad som hände om hon, dunka ju i, soff- äh ryggen om man säger så här, äh soffryggen någon gång...

F1: Ja...

H: Hon har väl snubblat...

F1: Det...

H: På någonting.

F1: Det, det är, alltså att Jeanie hade skador det är konstaterat för hon har ju varit hos sjukvården...

H: Ja.

F1: Ja, och du beskriver ju att hon har fått sina skador på ett sätt...

H: Ja.

F1: Och sen Anneli har ju uppskattat, uppfattningen om att det skulle vara något annat.

H: Ja men hon har ju aldrig varit där.

F1: Nej, jag bara säger vad, vad hennes uppfattning...

H: Ja jo det förstår...

F1: Är...

H: Jag, det förstår jag mycket väl.

F1: För, hon är helt övertygad om att det, att det är du som ska ha gjort, det här mot...

H: Ja ja.

F1: Jeanie.

H: Ja, nej jag rörde aldrig Jeanie, inte på det sättet.

F1: Och hon ska också, hon ska ju ha uppfattat det här då och tycker att du har skrikit och gapat i bakgrunden...

H: Mm.

F1: Och hon ska ha uppfattat, att du, hon skriver, hon säger så här då att, det var inte bara vid ett tillfälle utan standard att Stefan skrek att han skulle slå ihjäl Jeanie att hon var en knarkare och en jävla hora.

H: Har jag inte, har jag aldrig sagt, för det första är inte Jeanie någon, hora för mig, hon har inte haft en kille på över 20 år, och knarkare jag det är hon väl men, det är ju tack vare att hon köper mer än vad hon ska ha, hade hon bara tatt sina mediciner eller doser hon ska ha då hade det varit lugnt (drar efter andan) men hon behövde ju mer och mer hela tiden, och jag röt ju till en gång på den här, Anneli där och sa till henne nu ger du fan i och leverera.

F1: Ja.

H: Men det, det fortsatte ju som äh, strax var det, strax innan nyår äh som hon hade sista leveransen tror jag, och varje sådan påse, dospåse kostar ju sexhundra.

F1: Mm, jo det har du berättat om att...

H: Och hon hade ju skulder det, upp över öronen till den, Anneli vad jag förstod.

F1: Ja vet du hur mycket det var eller?

H: (Pustar lätt) ingen aning men det var över (drar efter andan) det var någonstans mellan tre och fem, tre och åtta- niotusen (3 000, 5 000, 8 000-9 000).

F1: Mm.

H: Jag är inte hundra jag...

F1: Jo Anneli...

H: Vet...

F1: Har berättat om, hon har sagt att hon har, att hon har sålt och gett tabletter till...

H: Ja ja...

F1: Jeanie...

H: Ja ja.

F1: Att det finns en skuld så det är ingenting hon har, hymlat med...

H: Nej nej nej nej nej.

F1: Och...

H: Men jag visste inte hur...

F1: Jag ska bara, vill bara berätta vad hon har sagt här så ska du...

H: Ja ja ja...

F1: Få bemöta det...

H: Mm.

F1: Och vid ett telefonsamtal med Jeanie så har Anneli hört dig säga i bakgrunden då håller du inte käften din jävla bitch så ska jag slå ihjäl dig, och han kunde fråga vem fan pratar du med? Och när Jeanie svara att det var Anneli så satte, du då, verkligen igång och härjade gapade och skrek och anklagade henne för en massa saker.

H: Jag anklaga henne för langning bland annat, ja.

F1: Ja och det är ju vad hon säger, så...

H: Mm.

F1: Era, era historier stämmer ju...

H: Och dem gångerna jag har vräkt ur mig ordentliga saker då måste jag ju ha varit bra, bra tankad.

F1: Mm.

H: För jag menar man går ju inte runt och hotar folk annars.

F1: Är det vid något, hon har beskrivit något tillfälle när det verkar som att, du och Jeanie var inne på toaletten, och att, Anneli sa åt, Jeanie att försöka få ut dig därifrån och att Jeanie skulle liksom ha lyckats, lura ut dig på något sätt genom och säga att du skulle gå och hämta vatten eller något sänt där så att hon kunde, få ut dig från...

H: Det kommer jag...

F1: Toaletten.

H: Inte ihåg, det kommer jag inte ihåg.

F1: Det är inget du känner igen då?

H: Nej nej nej nej nej nej, den enda gången vi var på dass ihop det var ju när vi borsta tändarna på möra någon gång ibland, annars så var hon ju där själv, och jag var där själv, jag duschade nån en...någon enstaka gång hos Jeanie men det var (drar efter andan) nej, jag gick mest hem och duscha så jag var nästan aldrig inne utom på toaletten då.

F1: Om Anneli får säga något om vem som skulle kunna göra det här mot Jeanie, alltså mörda Jeanie...

H: Mm.

F1: Så säger hon med bestämdhet att det är Stefan...

H: Jaha.

F1: Hon vet ju inte, men hon tror att han har slagit ihjäl henne, alltså hon vet ju inte...

H: (Fnyser eller fnissar till).

F1: Det är ju ingen annan, förutom vi som är i...

H: Nej...

F1: Utredningen...

H: Nej.

F1: Här som vet hur det har...

H: Nej nej.

F1: Gått till.

H: Alla spekulerar ju jo jag vet hur det är.

F1: Mm, när Anneli pratade med Jeanie i telefon kunde hon ofta höra Stefan stå och slå med ena knytnäven i den andra handen ungefär som att ska du ha dig en, alltså så här (visar) en snyting.

H: Det har jag aldrig gjort.

F1: Hon kunde höra...

H: (Ohörbart).

F1: Hur han stod och slog med, och så visar hon med händerna då.

H: Jaha, skulle jag ha stått och gjort så här (visar)? Nej, det kan jag inte minnas, nej det kommer jag inte ihåg alls det.

F1: Hon ska också, ha, beskrivit, att, ja alltså hon skulle, känner oro inför att du skulle kunna göra henne någonting och, för då har hon sagt att, hon tror att om vi skulle släppa ut dig så skulle han ha ihjäl henne, det, henne...

H: (Ohörbart).

F1: Du skulle ha ihjäl henne också...

H: Nej då det kan jag garantera det skulle jag inte göra.

F1: Och...

H: För och ta till våld har jag aldrig gjort.

F1: Det hon ska ha hört är att Stefan ska ha sagt i bakgrunden då att du ska passa dig din jävla drogsubba och att du skulle sätta, Rikskrim, på henne.

H: Ja jag skulle sätta, ja ja, jag satte snuten på henne vi anmälde, jag anmälde ju henne.

F1: Mm.

H: Och Camilla ju någon, henne för langning också.

F1: Ja.

H: Så det var ju bara för och få bort dem från Jeanie...

F1: Mm.

H: För jag menar oktober november december så kämpade Jeanie ganska bra med det där, hon köpte inte så mycket medicin då, köpte kanske en eller två påsar, hon försökte och min... gå tillbaka till sin vanliga dos, för jag hade sagt till henne rent ut att om det ska bli något mellan dig och mig seriöst så (drar efter andan) får du ju försöka hålla dig inom dina ramar på dem här doserna i alla fall.

F1: Mm.

H: Så hon försökte ju men det (drar efter andan) strax innan jul då spåra det ur...

F1: Mm.

H: Då blev, då hade hon ju tagit sina tabletter så skulle hon vara ledig, var hon fri, utan tabletter i två dagar, då skulle hon få dem på onsdagen då fick hon dem på fredagen istället, då var hon ju tvungen och åka upp till, eller och och, beställa utav Anneli, och hon var ju så här hon hade ju abstinens som bara dän vet du, hon låg ju och skaka och frös och, och hon svettades och...

F1: Mm.

H: Mådde inte bra.

F1: Du, det hon har...

H: Men hon försökte verkligen och, lugna ner det där med...

F1: Jo...

H: Doseringen, men det gick ju inte för Jeanie.

F1: Nej jag vet, jag vet att det, jag har, det som du och Camilla har berättat om det där stämmer ju, stämmer ju också så att det...

H: Mm.

F1: Det det har vi sett...

H: Nej men jag skulle...

F1: Att det...

H: Aldrig i, hela mitt liv slå någon...

F1: Nej för...

H: Det är väl sånt, sånt man har sagt när man blir vansinnig du vet, det är ju som jag...

F1: Ja.

H: Säger jag spottar ju, spottar grodor och skit omkring...

F1: Ja men...

H: Mig.

F1: Då har Anneli sagt så här, så det ska du få bemöta också, Anneli försökte ringa, ja precis, det här är när hon, när hon berättar då att hon har försökt och nå, komma fram till Jeanie på telefon och hon försökte ringa Jeanie strax före nyår hon ringde och ringde och ringde och Jeanie svara inte och då förstod Anneli att något hade hänt, alltså över nyår och sen framåt i, i

tid då...

H: Mm.

F1: Hon hade sagt till Jeanie att om hon kände att något var på gång med Stefan så skulle hon ringa så, så skulle dem, alltså hon, Anneli och Fred sonen, komma och hämta henne...

H: Ja.

F1: Det var sista samtalet...

H: (Ohörbart).

F1: Anledningen till att dem pratade så var för att Jeanie hade fått någon smäll av Stefan.

H: Smäll?

F1: Ja...

H: Nej.

F1: Och då ska hon ha sagt att det var en käftsmäll och det var vid tiden kring jul.

H: Nej, eller ja på julafton satt vi och titta på TV det.

F1: Anneli vet inte vem det var som ringde till vem då när Jeanie berättar om det här, dem ringde ju till varandra varje dag, Jeanie grät Stefan var inte där han hade stuckit då, Anneli undrade om dem inte hade druckit under kvällen? Och det sa Jeanie att dem hade, men Stefan hade tagit bilen och stuckit i alla fall, Anneli undrar om Jeanie hade ringt Polisen men det hade hon inte hon hade...

H: Bil?

F1: Ja det är så hon säger.

H: Nej jag har ju inte haft körkort sen jag sålde den där bilen, sen jag sålde min gamla Saab.

F1: Nej, och när var det?

H: Det var när jag bodde i Stenungsund, äh, -20 äh, det var väl några dagar efter jag blev... åkte dit för rattfylleri...

F1: Mm men du hade...

H: Det kan du kolla.

F1: Du har väl haft en bil uppe i Kopparberg där...

H: Nej.

F1: På Malmvägen?

H: Nej nej nej nej det har jag inte haft.

F1: Det var ju någon bil som, Camilla och dem har ju berättat om att det var några raggare som bodde däruppe som...

H: Som vadå?

F1: Som prata om och göra saker med din bil eller vad det var.

H: Jag har inte haft någon bil däruppe i Kopparberg sen jag flytta ner (drar efter andan) sista bilen jag hade i Kopparberg det var en grå Saab äh 9 5.

F1: När var det då?

H: Det var äh mmm sommaren 2019 när jag, hade fått jobb på Ellös buss.

F1: Mm, så uppe på Malmvägen har du aldrig haft någon bil eller?

H: Nej nej nej nej nej.

F1: Inte tillgång till någon bil heller?

H: Nej nej nej nej.

F1: Det var ju, det här är bara, det är vad hon har...

H: Ja ja...

F1: Beskrivit.

H: Men det förstår jag mycket väl...

F1: Ja.

H: Det förstår jag mycket väl.

F1: För jag funderade själv kring, kring det här eftersom hon säger att det var vid tiden kring jul och sen bil, för jag har inte fått, haft uppfattningen att du har, haft någon bil här.

H: Nej jag har inte haft någon bil...

F1: Nej.

H: Sen, ett par dagar efter jag åkte, åkte på rattfylleri för då sålde jag...

F1: Mm.

H: Min bil snabbt och enkelt bara.

F1: Jeanie hade ont i kinden och på käken men hon ville inte åka till sjukhus eller så...

H: Nehej.

F1: Och Annelis uppfattning är att, ni, att du och Jeanie bråkade om...

H: Mm...

F1: Allt.

H: Att vi hade rykt ihop alltså? Nej.

F1: Bråka det var väl det enda dem gjorde dem bråkade om allt, alltså du och Jeanie, är hennes uppfattning om ert...

H: Nej (skrattar till)...

F1: Förhållande.

H: Nej jag kan säga det var väl snarare tvärtom, vi var väl ganska överens om många grejer hon och jag.

F1: Och enligt Jeanie, Jeanie ska ha beskrivit till Anneli att du var en alkoholist och att du tog piller som du snortade i dig, en gång hade Stefan knuffat in Jeanie i TV:n men exakt vad dem bråkade om vet, minns inte Anneli.

H: Knuffa in i henne i TV:n?

F1: Det kan ha varit i samband med att Jeanie fick käftsmällen.

H: Jag har inte slagit henne och knuffat henne in i någon, TV eller någonting, hur sjutton skulle jag kunna göra det? Bordet står ju i vägen (drar efter andan) nej (suckar) våldsam är jag inte.

F1: Har det varit, har det varit något gruff någon gång då, eller något sånt där att ni bara har stått bredvid varandra och att ni har kommit åt varandra, du har kommit åt henne eller finns det, är det någon gång som det finns...

H: Nej inte som jag kan minnas men vi har, vi hade ju små meningsskiljaktigheter och man höjde rösten ibland och, jag statuera att ja men passar det inte så kan jag gå hem typ har jag sagt...

F1: Mm.

H: Eller hon har sagt "ja du kan väl gå härifrån då din" (drar efter andan) "din flummo" (skrattar till) hon kalla mig för, för ibland var jag lite halvflummig när jag var däruppe (drar efter andan) på grund av lågt socker och att man inte har ätit tillräckligt och skit så man...

F1: Mm.

H: Men vi, vi hade ju våra meningsskiljaktigheter men det var ju aldrig så att, käftsmällarna flög, det var det ju aldrig.

F1: Nej, men...

H: Det kunde vara högljutt alltså...

F1: Ja.

H: Ibland.

F1: Men det här som, Anneli säger här då, är det, hur tror du att det kan komma sig är det att, är det att hon, att du ljuger, är det att Anneli ljuger, kan det vara att Jeanie har berättat om någon situation som Anneli har missförstått eller? Liksom hur...

H: Det måste ju ha varit, missförstått för, jag kan (drar efter andan) äh jag har ju inga vittnen på det i och med att Jeanie lever ju inte längre men jag, jag vill inte, jag minns att jag har aldrig rört Jeanie, fysiskt, förutom då när vi har kramats och varit, intima med varandra om man säger så.

F1: Ja, finns det...

H: (Ohörbart).

F1: Det verkar ju, Anneli är ju inte så glad på dig och du var ju inte så glad på henne.

H: Nej på grund av att, den enda gången jag var inte glad med henne var att hon langade...

F1: Okej.

H: Det ja...

F1: Så det är inget...

H: Men...

F1: Det är inget...

H: Jag har aldrig träffat henne och aldrig pratat med henne så vi prata lite grann i början då när vi var ihop i februari mars.

F1: Du och Jeanie ja?

H: Ja...

F1: Ja.

H: Då kunde jag bryta in i samtalet, hon har berätta hon var så stolt hon har träffat en kille och det, stoltserade hon ju med det...

F1: Mm.

H: (Drar efter andan) så jag, prata väl med henne en, en gång eller två gånger, i början där och sen då (drar efter andan) när jag röt, röt till på henne när hon, när jag var på fyllan då när jag, ville hon skulle ge fan i och sälja (drar efter andan) grejer till Jeanie.

F1: Ja, men det finns inget annat som ni har blivit osams om...

H: Jag och...

F1: Du och...

H: Jeanie?

F1: Anneli?

H: Jag och...

F1: Du och Anneli?

H: Nej nej nej nej inte vad jag...

F1: Utan den enda...

H: Vet.

F1: Kontakten du har haft med Anneli det är, via Jeanie...

H: Eller ja hennes telefon...

F1: Då?

H: För hennes telefon har legat där och jag, har legat där och vi har pratat...

F1: Mm.

H: Och dem har pratat och så har jag flikat in.

F1: Mm.

H: I samtalen ibland, jag var, fruktansvärt vansinnig på henne för att hon hade, sålt, sålt åt henne jag ville ju få henne och sluta.

F1: Ja, det har jag förstått.

H: Men, det gjorde ju, det gjordes ju inte tyvärr.

F1: Du Stefan vi har hållit på länge...

H: Mm.

F1: Så vi ska, bara ta några frågor till här innan vi slutar för idag för jag hade tänkt...

H: Javisst.

F1: Hinna med lite mer...

H: Kan, behöver behöver jag ha...

F1: (Svarar F2) ja självklart.

H: Glasögonen på mig, blir det bilder eller?

F1: Nej.

H: Nej nej.

F2: Stefan jag tänkte bara säga det där du, just det här med Anneli och det...

H: Ja.

F2: Och du nämnde ju tidigare att du och Jeanie har ju, ja ni hade lite dispyter där med, ja men drickandet, att du drack och hon tog tabletter...

H: Ja.

F2: Ja, och sen beskrev du det som att hon, att det vart mer i december där?

H: Ja för min del eskalerade det lite grann också med alkoholen...

F2: Ja.

H: Men framförallt Jeanie...

F2: Ja.

H: Det eskalerade med tabletterna...

F2: Ja.

H: För jag tror, jag är inte hundra, jag vet att hon köpte en gång, i december, men hon kan ha köpt fler gånger också...

F2: Mm.

H: Påfyllnad utav Anneli.

F2: Ja.

H: Och jag sa till henne men snälla gör inte detta, för jag vet, nu vet jag inte vilken, ni har säkerligen bättre koll på det än vad jag har, för en månad, om det var nog nog decembermånaden alltså januarihyran, eller om det var decemberhyran i november, ja då fick jag, fjutta till nästan tolv- tretton hundra (1 200, 1 300) kronor...

F2: Mm.

H: Bara för att hon hade inga pengar till hyra bara för att, hon hade köpt äh äh (drar efter andan) sprit och även äh, tabletter då.

F1: Ja det var lite min fråga där eftersom att jag förstår att, du kanske inte har haft den bästa ekonomin och inte Jeanie heller då...

H: Nej jag har ju levt på, socialbidrag hyra plus...

F1: Mm.

H: Tre och åtta (3 800).

F2: Och sen har hon betalt hyra och fått låna pengar av dig för hyra?

H: Nej det, hon behövde inte låna jag bara slängde till henne det...

F2: Ja ja.

H: För jag hade pengar över.

F2: Ja, men sen så köper hon ju ändå tabletter då som jag förstår av Anneli?

H: Ja jag tror hon sa att "påsen kostade sex, sex hundra (600) styck"...

F2: Ja och ni...

H: Det är ju...

F2: Har haft...

H: Ganska...

F2: Dispyter där med? Alltså att det har blivit något argument...

H: Nej nej...

F2: (Ohörbart)?

H: Jag sa det till Jeanie, ja måste du så måste du men jag vill helst inte att du gör det sa jag...

F2: Ja men du låna...

H: (Ohörbart)...

F2: Ju ändå ut dina pengar till Jeanie...

H: Ja jag låna ut till hyra.

F2: Ja, okej.

H: För jag menar hon hade trasslat till det och köpt för mycket på Bolaget eller köpt något annat eller så då, fick ju jag (drar efter andan och ohörbart) vad heter det? Skjuta till med hyran, för jag menar, gör hon inte det så åker hon ju ut.

F2: Mm.

H: Då hade hon kunnat bo hos mig på Bergmästargatan men (drar efter andan) jag hörde Sonja och Camilla varna med, varna henne för att inte betala hyran i tid för dem, dem är ganska snabba däruppe på och ta ut folk.

F2: Nej nej men det blev ingen, liksom diskussion där med ekonomin då att ni bråka om det?

H: Nej nej nej nej nej nej, vi levde på det vi hade, hon hade sin pension och jag (verkar få en sur uppstötning) hade (rapar tyst) hade mitt socialbidrag.

F2: Ja.

H: Och det, man fick ju, vad fan (gör något ljud med munnen) det gjorde mig spyfärdig (skrattar till) det är ingen fara, nej men man fick ju leva på det man hade man fick ju...

F2: Mm.

H: Snoka i Ica på, bäst före (ohörbart) kort datum och halv priset och...

F2: Ja.

H: Det funka ju.

F2: Ja men jag tänker du får ju ändå använda dina sista pengar den 4:e?

H: Ja jag la ju henne, jag gav henne trehundra (300) äh ja, trehundra (300) någonting...

F2: Mm.

H: (Ohörbart) trehundrasextio (360) tror jag, jag kommer inte ihåg vad det var...

F2: Mm.

H: Till ölen, ja hon ville ju ha det så jag, jag ville ju hjälpa henne...

F2: Mm.

H: (Drar efter andan) för jag menar då, men jag sa ju till henne det också att vi har ju (ohörbart) för jag har ju inte mycket mat hemma, jag hade (drar efter andan) knappt någonting hemma och hon hade knappt någonting heller men hon ville ändå ha, öl.

F2: Men du blev inte irriterad då på att hon...

H: Nej nej...

F2: Fortsätter...

H: Nej nej nej.

F2: Fortsätter köpa liksom tabletter för pengarna?

H: Vad säger du?

F2: Du blir inte irriterad då att hon fortsätter köpa tabletter för...

H: Nej...

F2: Pengarna?

H: (Ohörbart) sur på henne, men det var, jag sa ju det att, ja du måste ju, behöver hon dem, hon sitt, sitter ju så här och skakar (visar) om hon inte har dem...

F2: Mm.

H: Jag tycker ju synd om henne, men jag ville ju helst att hon skulle lägga av men hon hade ju aldrig klarat abstinensen.

F2: Nej.

H: För dem gångerna hon inte fick tag i Anneli och köpte, då köpte vi ju sprit, hon sprit

istället, det blir ju sprit istället, då mådde hon ju bra, men då kunde hon sitta med en äh, sånt här glas (visar) det var så mycket, saft och så så här mycket brännvin (visar och gör swishljud med munnen) hej då med den...

F2: Mm.

H: Hon hällde ju i sig mängder bara för och, bli av med, smärtan...

F2: Mm.

H: Hon hade ju, som (ohörbart) sa att "det var stickande smärtor i benen och ena foten hade hon ont i och" (drar efter andan) ja hon var ganska mörbultat tjejen innan.

F2: Ja, ja det var bara det...

H: Och absti abstinens...

F2: Det det var bara det jag skulle fråga dig just...

H: Ja...

F2: Med ekonomin...

H: Abstinens...

F2: Om det var något bråk...

H: Det vet...

F2: Däremellan.

H: Du ju själv när dem går på sånt det är ju ganska svårt, och fryser och svettas och skiter på sig och pissar på sig och (drar efter andan) ligger och skakar och, ibland på nätterna så ringde hon äh, vakna jag av att jag hörde henne "hjälp hjälp hjälp" då hade hon, ramlat ur sängen, då fick jag ju hjälpa henne ibland när hon var, bra, och (ohörbart) hög av abstinens.

F1: Mm du Stefan?

H: (Hostar till).

F1: Ditt kontokort sa du att du tog med dig, när du gick och...

H: Ja...

F1: Handla?

H: Bankkortet.

F1: Ja bankkortet...

H: Ja.

F1: Ja, nu backar vi tillbaka här...

H: Men jag kom ju på det att jag hade ju inga pengar så jag gick ju runt och leta efter (ohörbart)...

F1: Mm.

H: Jag kom på det sen och tänkte (drar efter andan).

F1: Men, vart brukar, du brukar ha det i din telefon sa du?

H: Jag brukar ha det i min telefon tillsammans med (drar efter andan) äh Ica-kortet och så ett SL-kort.

F1: Ja.

H: Som jag har kvar sen jag, var väldigt mycket i Stockholm när jag var, fackligt förtroendevald för Fastighets...

F1: Ja, och vart, vart, är senaste stället som du minns att du hade det där kortet då?

H: Bankomatkortet?

F1: Ja.

H: Ja det måste ha varit när jag tog ut pengar för och, veckan innan där för och köp, köpa någonting, eller om jag handla på Ica, jo jag var i...

F1: Ja men jag tänkte du tog ju med dig kortet den här dagen säger du ju...

H: Ja ja ja ja.

F1: Du hade det i jackfickan.

H: Ja då hade jag ju med mig, jag la det ju i, jackfickan.

F1: Ja, sen då, när du kom tillbaka?

H: Ja då la jag tillbaka det i telefon.

F1: Okej, när i det här skedet gjorde du det då?

H: (Pustar lätt) det måste jag ha gjort direkt när jag kom hem innan jag, jag trodde Jeanie sov så jag la in där och sen, gick jag fram och, så här börja putta på henne lite så här (drar efter andan) märkte att hon, inte var vaken, då såg jag att något var fel, bara såg att hon andades inte så jag, börja ju med HLR då (drar efter andan) men det var ju i samband med att jag var nere på byn, så då hade jag med mig det, så jag...

F1: Men du har ju berättat att du kommer in och ser att det sitter en kniv i bröstet på henne?

H: Ja, har jag sagt det?

F1: Ja.

H: Herregud, ja när fan la jag dit kortet då det vet jag inte, jag vet jag la tillbaka det (drar efter andan och suckar) ja ja, jag har ingen förklaring på det där, för det sista jag hade bankkortet

det var i fickan, sen la jag det där, och sen äh, var jag, gick jag fram till Jeanie och såg att hon, hade någon kniv i sig ja, ja av något slag...

F1: Så det...

H: (Ohörbart).

F1: Första du gör när du kommer in i vardagsrummet, det är att du tänker på att du ska lägga tillbaka ditt bankkort i...

H: Ja ja det är ju ändå...

F1: Telefon?

H: En bra bit emellan så jag ser ju inte så bra...

F1: En bra bit emellan? Här ligger telefonen, och vardagsrumsbordet, här ligger Jeanie jag tog inte med henne...

H: Var, var...

F1: På bilden nu...

H: Ligger telefon?

F1: För jag tyckte det onödigt, hon ligger ju här.

H: Ja ja, och det där, är inte min telefon, jo det är det eller vad fan...

F1: Jo för hennes telefon...

H: Ja där ligger en kopparbrun och där är min ja det stämmer det...

F1: Mm.

H: Ja, ja ja, ja då måste jag ju ha lagt i det med en gång jag kom för jag, jag märkte väl inte på en gång att hon var, att hon hade någon kniv i sig, och jag hade ju inte glasögonen på mig så jag (ohörbart)...

F1: Nej du har ju sagt lite olika om det där...

H: Ja ja ja, jag vet ju inte hur det ligger...

F1: Men du har ändå, jag har ju läst igenom ditt förhör idag här du kan, du kan få lyssna på det själv sen, du berättar ju ändå ganska, det är ju ändå, en bit som du berättar kring hur du tar, tar ut kniven och, lite sådana där saker, så att det är ju inte bara att, ja jag drog ur kniven och sen, utan du får ju beskriva lite kring det där.

H: Jo jo jo jag vet ju att, drog ur kniven men jag vet inte var jag gjorde av den sen, men vad fan, när la jag i bankkortet då? Det kommer jag inte ihåg, det måste jag ju ha gjort innan, för det låg väl där, det låg väl där när ni äh äh?

F1: Mm.

H: Ja ja ja ja, låg, när fan kan jag ha lagt i bankkortet du det har jag inte en susning om, jag vet jag hade med mig det så, telefonen hade jag inte med mig ner det vet jag.

F1: Mm.

H: Jag var väl, ja, ja det var, jag kommer inte ihåg vad fan, nej jag kommer inte ihåg när jag la ner äh, bankkortet, det måste ha varit i samband med den där karusellen där med Jeanie och kniven och allt det där, för jag gjorde det ju inte efter för då hade ni ju, då hade ni ju äh, säkerligen tagit hand om det.

F1: Mm.

H: Jag vill inte för kan, jag kan inte, minnas när jag la i, nej, jag har inte ett minne av det, men det måste ju ha varit ikring den här röran där, med Jeanie och kniven och allt det här, nej jag har, jag kan inte svara på det faktiskt, jag vet i alla fall att jag la tillbaka det för det ligger väl där nu?

F1: Mm.

H: Ja ja (ohörbart).

F1: Känner du igen den där? Då får Stefan se en bild på...

H: Primo.

F1: En kniv som det står...

H: Nej.

F1: Prima på.

H: Det är en av hennes äh, brödknivar ja, nej jag känner ju inte igen den specifika kniven men hon har väldigt bra kniv knivar Jeanie, hon har ju massa sådana där knivar, dem ligger över...

F1: Du säger, först så säger du det är hennes brödkniv och sen säger du jag känner inte igen den specifika kniven, hur är det...

H: Ja men jag ser...

F1: Nu då?

H: Ju att det är en, jag ser ju en sådan här bröd, en sågtandad brödkniv...

F1: Ja...

H: Men jag...

F1: Kan du säga att du...

H: Jag kan ju...

F1: Har sett just en sådan här, att det kan vara en av hennes knivar?

H: Det har jag det kan vara en av hennes knivar ja för det, hon hade ju ett, men hennes vill jag

minnas var mer, sådan här stål äh, handtag så ser ut som, som är samma färg (pekar på något för att visa färgen) som det där vill jag minnas, vad fan jo jag...

F1: Men det skulle kunna vara en av hennes knivar?

H: Ja ja det kan vara en av hennes hon hade en jädra massa knivar ser du, hon hade ju knivar överallt i lådorna för hon hade väl...

F1: Mm.

H: Haft ett ganska stort, hon var ju glad i och laga mat en gång i tiden, för hon köpte ju väldigt mycket högkvalitativa grejer, men när hon blev, eller fick sluta från Mossgruvan då blev hon ju vräkt eller vad, jag vet inte om hon blev vräkt men hon fick flytta därifrån "hon, fick väl inte med sig hälften ens en gång" som hon sa.

F1: Mm, nej jag ville att du skulle se den det är den här kniven som hittades på filten i taket.

H: Jaså var det den som hittades på filten? Jaha? Nej jag, jag har sett dem för hon har, sådana svart äh ta.. ha.. svarta knivar också, men hon har mest sådana här (ohörbart)...

F1: Har du, har du något minne av att du ska ha använt en...

H: Nej inte sån...

F1: Den här kniven...

H: Kniv...

F1: Eller?

H: Jag använder inte sån jag använder ju helst den andra det här, lilla skalkniven när vi skalar lök och (drar efter andan) och bröd det skär vi ju inte för vi köper ju formbröd för det mesta, så vi, använder ju inte knivar så.

F1: Vart brukar den här kniven ligga annars då, eller vara annars?

H: Den brukar ligga i någon av lådorna, på den sidan (visar) av spisen tror jag.

F1: Höger sida av spisen...

H: Ja.

F1: Pekar du.

H: Jag tror det, men ofta så tog jag ju knivarna som stod i stället, för dem var ju använda dem eh kunde man ju använda och slippa dra i lådor och grejer vet du, hade väl en ganska, en tjock äh, en kraftig kniv så här som jag hade och skar, kött och entrecote och sånt, den var vass utav helsike den, till och med skar skar mig en gång på den (skrattar till).

F1: Mm.

H: Men den där vill, vill jag inte minnas att jag har använt, det var längesen jag har sett den kniven faktiskt, nej jag kan inte komma på när jag såg den det måste ha varit i höstas sent under i hösten (drar efter andan)...

F1: Vart var den...

H: (Ohörbart)...

F1: Då då?

H: Då va?

F1: Vart var den då då?

H: Va?!

F1: Vart var den då då?

H: Ja då var den ju vid, på diskbänken, då hade väl äh, vi hade gjort några (drar efter andan) äh hon hade bakat bröd en gång vet du, hon ville baka lite när vi inte hade någon mjöl, bröd hemma, så ja senast jag såg den det var väl i september oktober tror jag.

F1: Okej, jag ska bara säga för, sakens skull här då att den bilden som du fick se med vardagsrumsbordet med telefonen och det på, den, den har jag märkt till bild nummer tre och kniven, bilden med kniven har jag döpt till bild nummer fyra...

H: Ja.

F1: Bara för att det ska bli lättare och komma ihåg, något mer du vill säga om det?

H: Va?!

F1: Något mer du vill säga om det?

H: Nej nej nej nej det.

F1: Då får du se en bild som vi kallar för nummer fem då.

H: Jaha, nu ska vi se, vad är det där? Det är, ja det är utanpå altan där ja, vad är det den bilden visar där jag ser inte? Jag ser blixten här och här ser jag ju altanracket men, vad vill den här bilden visa jag förstår...

F1: Ja...

H: Inte riktigt?

F1: Det är alltså balkongen utanför...

H: Ja det vet jag...

F1: Jeanies lägenhet...

H: Det är utanför henne...

F1: Ja exakt.

H: För jag känner igen den här.

F1: Ja, och det blir ju inte alltid jättebra när man skriver ut på ett papper det, vi ska se om det...

H: Nej jag vet.

F1: Går och göra den här bilden bättre men om man tittar...

H: Mm.

F1: Noga på en dataskärm vilket vi kan göra sen...

H: Ja.

F1: Så ser man att det är ett avtryck här, nere i snön...

H: Ja ja ja.

F1: Kommer du ihåg om du har varit ute på...

H: Nej det kommer...

F1: På balkongen...

H: Jag faktiskt...

F1: Den här kvällen...

H: Inte ihåg.

F1: Eller?

H: Det kommer jag faktiskt inte ihåg, jag har ingen aning om att jag har varit ute, ute där överhuvudtaget.

F1: Då är den, det här fotot är taget från, när polispatrullerna kommer till platsen där så är det en av patrull, ja en polis...

H: Patrull patrullgrabbarna eller tjejerna som tar en bild där?

F1: Ja han, han går runt med kamera på sig, och då öppnar han balkongdörren och, jag tror inte han ser det där själv men när vi tittar, när Joel tittar på filmen efteråt här så...

H: (Verkar tala till A) Är det någon som ringer?

F1: Kan man se...

A: Nej det är snart slut på batteri bara.

F1: Mhm, se att det är ett avtryck där och det är, en, ser ut och vara, som en, ett avtryck inte av en sko utan av en fot, man ser som en stortå och sen, tår där.

H: Jaha.

F1: Vet du hur det kan komma sig?

H: Nej.

F1: Vem som kan ha avsatt det där, för det är ju inte på, det är ju inte ambulanspersonalen och det är ju inte polisen...

H: Nej nej...

F1: Heller.

H: Nej, så det var inget skoavtryck det var fotavtryck alltså?

F1: Mm, med strumpa eller, barfota.

H: Det kan ha varit jag det kan ha varit Jeanie jag vet inte, det är ju bara vi som går ut där.

F1: Mm, om det är du då kommer du ihåg vid hur, hur du skulle kunna ha avsatt en?

H: Nej jag kommer inte ihåg någonting men det, jag ska inte säga nej, för jag vet ju inte jag kan ju inte svara på någonting som jag inte, vet någonting om.

F1: Nej, när Joel och jag var däruppe, vid ett tillfälle...

H: Joel det var du det va?

F2: Det är jag.

H: Ja just...

F1: Mm.

H: Det.

F1: Så har, är det här samma balkong fast den är tagen liksom från andra hållet om man säger, då kallar vi den bilden för nummer sex...

H: Mhm.

F1: Och då, är det, ja balkonggolvet är ju här och balkong, altan och balkongdörren är ju här...

H: Ja den är ju där ja.

F1: Ja, så det här avtrycket är ju härnere till, till höger då.

H: Ja det förstår jag det ser jag ju där ja.

F1: Ja.

H: Ja ja...

F1: Äh...

H: Var låg äh...

F1: Och filten anträffades här (visar och ohörbart).

H: Men du hade en annan bild där den låg lite mer äh, längre upp verkar det som? Som den han visade, vad var det för bild vi såg i den förra, du vet den här drönarbilden.

F1: Ja, nej men det ska vara, ja, vi har ju kollat upp det, så att det ska vara ganska precis på det stället.

H: Ja ja, men det är ju i alla fall en meter upp där och sen hur (suckar ljudligt två gånger) som jag uppfattade det, på den här drönarbilden som vi såg, så låg filten så väldigt, fint och bra, ja så här platt, den låg inte bara typ, typ så här (prasslar med papper för att visa) förstår du vad jag menar? Den låg alltså så, och jag menar hur skulle jag kunna klättra upp där och göra det?

F1: Det är ju det som är grejen att man behöver inte klättra upp där för när om man tar ett, ett steg ut, via balkongdörren och lutar sig ut, som det skulle kunna vara enligt det här avtrycket så, räcker det som du ser att man, man behöver inte gå ut och stå utanför...

H: Nej nej.

F1: Man kan stå, nästan vid dörröppningen där och typ hiva...

H: Ja.

F1: Man skulle kunna hiva upp grejerna med...

H: Ja men om den är...

F1: Med, ena handen.

H: Om den är hivad upp hur kommer det sig att den la, den ser ju, såg så väldigt arrangerat ut på den här (drar efter andan)...

F1: Ja den bilden...

H: Andra bilden för den...

F1: Ja...

H: Den, då låg han ju väldigt platt och så.

F1: Ja men den bilden du fick se på bara filten den är ju när våra forensiker har fotat den när vi har tagit den i beslag,

H: Jaha ja men den låg...

F1: Ja.

H: Ju ändå uppe på taket.

F1: Ja okej ja...

H: På...

F1: Men drönarbilden...

H: Drönarbilden där...

F1: Ja jag kan ta...

H: Det är drönarbilden jag menar.

F1: Ja jag kan ta fram den får du se men det vi ville visa med den här bilden är att, det, på drönarbilden...

H: Det var där i, det var där i rännan där ja.

F1: Ja, att det ser ut och vara ganska, ett ganska långt, alltså man kan lura sig lite och tro att det är ett långt avstånd men det är inte...

H: En två tre...

F1: Ett långt...

H: Fyra fem...

F1: Avstånd.

H: Det är i alla fall fem gånger tre vad är det hundrafemtio det är i alla fall en och en halv meter (drar efter andan)...

F1: Ja...

H: Så...

F1: Och det är ju inte särskilt långt...

H: Nej nej...

F1: En och en halv meter det...

H: Men det...

F1: Det är väl änden på skrivbordet här är väl kanske (ohörbart)...

H: Nu ska vi se...

A: Jag som inte har varit på platsen bara, bara så att jag hänger med här...

H: Ja.

A: Det här man ser här, är det en del utav balkongen?

H: Det är en del av...

F1: Ja det är...

H: Balkongen.

F1: Balkonggolvet.

H: Ja det är det.

A: Ja det är balkonggolv, ja...

F1: Ja.

H: Det här...

A: Så man kan liksom gå?

H: Jajamen det kan man...

F1: Du har i princip...

H: Fast...

F1: I princip har ju...

H: Härunder kan man inte använda någonting för du slår i om du sitter här.

A: Mm.

F1: Här är dörr, dörröppningen...

A: Ja precis, precis.

H: Mm.

F1: Man står ju precis bara i...

A: Och sen så går den där? Ja...

F1: Mm.

A: Men då är jag med.

H: Ja ja, nej för om den ligger där i rännan men (suckar) ja, nej för jag tyckte filten låg så himla fint arrangerat där...

F1: Mm.

H: På drönbilden på taket där ser du så att.

F1: Vill du att jag ska ta fram den nu eller kan jag göra det...

H: Vi kan göra det vid nästa...

F1: (Ohörbart)...

H: Möte det, det börjar bli långkörigt för er också och för min advokat här nu, ja.

F1: Då frågar jag...

H: Men...

F1: Dig igen då, är det, kommer du ihåg att det är du som har tagit den där, kniven och lindat in i filten och slängt upp på...

H: Nej jag har...

F1: Taket?

H: Inget minne av den, jag kan inte svara på om jag har gjort det eller inte för jag har inget minne av det (drar efter andan) det är, det är som helt svart för mig om man säger så, nej, nej jag har ingen äh, aning, ingen inget minne av det.

F2: Men när blir det svart för dig? När mörknar det? För du har ju beskrivit jättemycket i detalj till exempel, när du är ute och går, då hittar du fimpas och en är blöt och, det är ju väldigt små detaljer du kommer ihåg...

H: Ja då var jag ju ändå...

F2: Men men...

H: Hyfsat äh, då var jag ju bara berusad och var trött men sen när jag kom hem, det börja svartna, det svartna ju för mig när jag (drar efter andan) antagligen när jag drog ur kniven ur, ur bröstet och sen förstod, att någon hade stuckit henne...

F2: Men du kommer ändå ihåg du...

H: Jag börja så här (visar) och jag...

F2: Du säger ju att du lägger i kortet där innan du, drar ut kniven...

H: Ja ja jag gör ju det...

F2: (Ohörbart) som du...

H: Det var ju innan, det var ju innan jag förstod och såg, kniven för det är ju ändå en bit ifrån (drar efter andan) och äh, ja.

F2: Fast du har ju sagt olika där också med att du har sett att det är rött vid henne att du kommer...

H: Och det att det är ju...

F2: In...

H: Rörigt jag vet ju inte vad som, det har hänt och vad som har skett och inte har skett än, det är, det går runt i skallen på mig hela tiden däruppe, men det svartnar rejält då när jag, börjar med HLR för jag insåg ju att, det här klarar inte jag, jag får inte liv i henne och jag försökte en stund sen ringde jag ju 112 (drar efter andan) och det gör ju inte saken bättre (suckar) nu har man ju förlorat den enda man älskar, livet är bra grymt.

F1: Nu ska vi, jag ska ta fram den här bilden så att du får se den här nu, så slipper...

H: Ja ja ja...

F1: Du fundera på det.

H: Du menar drönarn? Jaha, ja ja.

F1: Sen avslutar vi idag och så, har vi fler frågor säkert till nästa förhör.

F2: Mm.

A: Finns det någon preliminär plan när det förhöret kan tänkas bli?

F1: Vi tar det...

A: Javisst, mm.

(Tyst ett tag då F1 letar efter drönarbilden)

H: (Talar till A) räcker batteriet för dig äh?

A: Jo men det ska vi väl ta och (ohörbart)...

H: Mm.

A: (Ohörbart).

H: Du får väl ladda i bilen på vägen hem då.

F1: Så det här är, är vad som går och se på...

H: Ja ja.

F1: Drönarbilden sen kommer ju, forensikerna också att kunna...

H: Ja ja.

F1: Visa bilder...

H: (Ohörbart) se.

F1: Men här ser man ju...

H: Ja ja...

F1: Du...

H: Ja där ja, ja ja.

F1: Ja, här står ju, Joel då...

H: Ja.

F1: När bilden, när bilden tas och det här fotavtrycket...

H: Men...

F1: Är ju precis härnere.

H: Ja det förstår jag ju, men min tanke är, skulle jag, hur skulle jag kunna (pustar) få upp den där? För det är ju i alla fall en två tre fyra fem sex sju, äh nästan sju äh, sju sten upp, ja ja nej men nu har jag sett den i alla fall min tanke är det (drar efter andan) hur har jag kunnat fått upp den där och, ja ja ja, ja jag förstår inte det där men, nej men det får, det får dem smarta utreda, då ser du ju i alla fall vad jag (drar efter andan) för jag tyckte det såg så, den såg så fint ut men nu ser jag ju själv att den ligger lite ovårdad däruppe, men den ligger ju däruppe i alla fall.

F1: Ja det är den bilden du menar?

H: Ja det var den bilden...

F1: Mm.

H: Jag menade ja, det var ju den, som ni tog med den där äh, drönaren. För om jag nu har gjort det, då måste jag ju alltså ha gjort, slängt upp den bara rätt upp så, så jag, jag har inte gått ut på balkongen utan jag har bara stått typ äh, utanför dörren då och så bara, om jag nu har gjort det, men hur ska jag kunna...

F1: Så tycker jag...

H: Få upp den så...

F1: Att det ser ut.

H: Där och, slänga så jag vet inte hur det blir, men, nej jag...

F1: Vi kan ju i alla fall konstatera att någon, att någon ju har...

H: Någon har varit ute...

F1: Ute med...

H: På (ohörbart).

F1: Typ i strumplästen eller barfota där på...

H: Ja ja ja ja.

F1: Balkongen.

H: Enda jag vet gick i strumplästen var när jag gick nerför trappan och ut till polisbilen.

F1: Mm, jo det vet jag.

H: För det, jag sa det, jag sa äh, jag vet inte varför men.

F1: Det hänger några strumpor här på, elementet på, på tork jag tror...

H: Det är...

F1: Tycker det ser ut som...

H: Jeanies strumpor...

F1: Strumpor i alla fall.

H: Det är sådana, det är sådana där små va? Får jag ser, det är, det är sådana här små va, ja dem stora luddiga är hennes och dem svarta är hennes också.

F1: Okej.

H: Dem har hängt där länge, det var väl när hon.

F1: Då ska vi se, då har inte jag någon mer fråga idag, Joel har du något?

F2: Nej.

F1: Har försvararen något?

A: Några få enstaka bara...

H: Ja.

A: Äh, för du beskriver ju där att, du och Anneli inte, din uppfattning är att du och Anneli inte tycker om varandra...

H: Nej vi är eh o... osams om det här med Jeanie ja.

A: Mm.

H: Mm.

A: Så då kan, kan man säga då att du inte blir förvånad om hon, skulle ljuga för polisen, och tala dåligt om dig?

H: Ja du menar förtal nu? Ja det...

A: Nej utifrån att du höll ju inte med så mycket utav det, dem uppgifter hon hade...

H: Nej nej nej.

A: Hon hade lämnat.

H: Nej det skulle jag ju faktiskt inte förvåna mig om hon, men hon gör ju det för och, hon kanske ser det på ett helt annat sätt än vad jag äh, ser det på men (drar efter andan) vi tyckte inte om varandra, vi var som plus och minus helt enkelt...

A: Mm.

H: Så, vi är inte kompatibla på något sätt.

A: Mm, och så tänkte jag kring det här då, med bankkort och telefonen...

H: Mm.

A: För du, så om jag förstod dig rätt så hade du inte med dig telefonen när...

H: Nej det...

A: Du gick...

H: Det hade jag inte.

A: Du hade med bankkortet?

H: Ja ja ja ja.

A: Kan det ha varit så när du kommer tillbaka att telefonen inte låg där på bordet, den låg någon annanstans och du la ner det innan du kom...

H: Ja det är mycket möjligt...

A: (Ohörbart)?

H: Det är mycket möjligt, men jag kan inte svara på det för det, det är saker som jag inte vet, och det kan jag inte svara på (drar efter andan) men den kan ju väl ha legat på hatthyllan eller (drar efter andan) och jag tänkte ta mig med den och sen bara, tatt (tagit) kortet det vet jag ju inte jag, jag kan inte erinra mig någonting om, just det.

A: Mm, och sista tänkte jag sen då, för du var lite osäker på då den här kniven du fick se bild på...

H: Ja ja ja ja ja ja.

A: Och, huruvida det var hennes kniv och framförallt kanske när du då ska ha använt den senast...

H: Ja den där svarta kniven ja?

A: Ja men precis, ja du prata något...

H: Ja ja ja.

A: Senaste gången tror jag du prata om att det var i höstas någon gång.

H: Ja det var väl i senhösten när hon hade bakat eller någonting.

A: Mm, men, även fast du kanske inte har lagt det på minnet, är det möjligt att du kan ha använt den kniven...

H: Mm ja till någonting...

A: Du ser...

H: Jodå...

A: Ja men (ohörbart)...

H: Det var oftast jag som lagade mat där...

A: Mm.

H: Det var oftast jag, hon gjorde väl enklare mat typ som pannkakor och sånt när hon, hon gillade min matlagning för det var mycket grädde och smör i det (skrattar till)...

A: Mm.

H: Hon hade gått upp i vikt under dem månaderna vi var ihop, nej så jag kan ha använt den, i annat sammanhang också...

A: Mm.

H: (Drar efter andan) ja och skära bröd eller skära grönsaker jag vet inte.

A: Ja, nej då har jag inga fler frågor.

H: Ja tack.

F1: Nej, då avslutar vi och då är klockan 17:16.

Inspelningen avslutas.

Kontrollerat/korrigerat av Emma Ekman.

Polisen

298

Karta

Signerat av

Bilaga 1 förhör 4, 220223 14.17, mt Hansson S.

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2022-03-10

Tid

10:21

Involverade personer

Personnummer/Orgnr

Roll

Hansson, Nils-Stefan

Berörd person

Involverad personal

Funktion

Joel Alderin

Uppgiftslämnare

Berättelse

Beskrivning av Stefans markeringar

Stefan ritar sin färdväg med en linje från Malmvägen 26 ner till centrum Kopparberg, där han går ned bakom Ica och sedan tillbaka längst Bergmästaregatan, för att sedan ta Storgrovegatan tillbaka till Malmvägen 26.

Stefan markerar med kryss runt centrum där han ska ha hittat fimpar och även cirklar för askkoppar som han kollar i runt centrum.

Stefan markerar ett kryss på Storgrovegatan, strax under värmeverket där han uppger att det börjar mörkna ute.

Stefan markerar även ett cirkel strax till vänster om värmeverket där han ska ha sett ett rådjur/djur under sin promenad.

Senare i förhöret så markerar Stefan platsen där han ska ha köpt en kniv, se Ställdalsvägen nere vid vattnet.

K13743-22 bilaga
förhär 4 m + Stefan Hansson
220223 14.17

Polisen

300

Fotografi(er)

Signerat av

Bilagor 2 förhör 4, 220223 14.17, mt Hansson, S.

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diarienumr

5000-K13743-22

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2022-02-24

Tid

10:41

Involverade personer

Personnummer/Orgnr

Roll

Hansson, Nils-Stefan

Berörd person

Involverad personal

Funktion

Emma Ekman

Uppgiftslämnare

Berättelse

Sida 1-3. Vardagsrum i målsägandes lägenhet/brottsplats.

Sida 4. Beslag BG6816-1 kniv anträffad på hustak ovanför målsägandes balkong.

Sida 5. Fotspår på målsägandes balkong, filmat av ingripande polis i samband med gripandet av misstänkt.

Sida 6. Tak/balkong där kniven BG6816-1 anträffades inlindad i en vinröd filt beslag BG6816-2 (figurant på fotot).

Nils Hansson
...

Introduktion

Trevlig pensionerad busschaufför, lever i stillhet odlar min egen mat o är självförsörjande nästan

 Bor i Grängesberg

 Från Västra Frölunda, Västra Götalands Län, Sweden

 Singel

Foton

[Visa alla foton](#)

Vänner

[Visa alla vänner](#)

3 vänner

Jeanie Sjö

Anni Morsan Karlberg

Jenny Gyllendotter

1 kommentar

 Dela

Nils Hansson
Mitt hus, bilden tagen vid inflyttning i september 2021, kortet taget inflyttningsdagen, lade varit här 4 dagar tidigare o tagit mått på glastrutor o idag monterat nya glas med kitt o allt o lite linolja

11 · 1 · 1

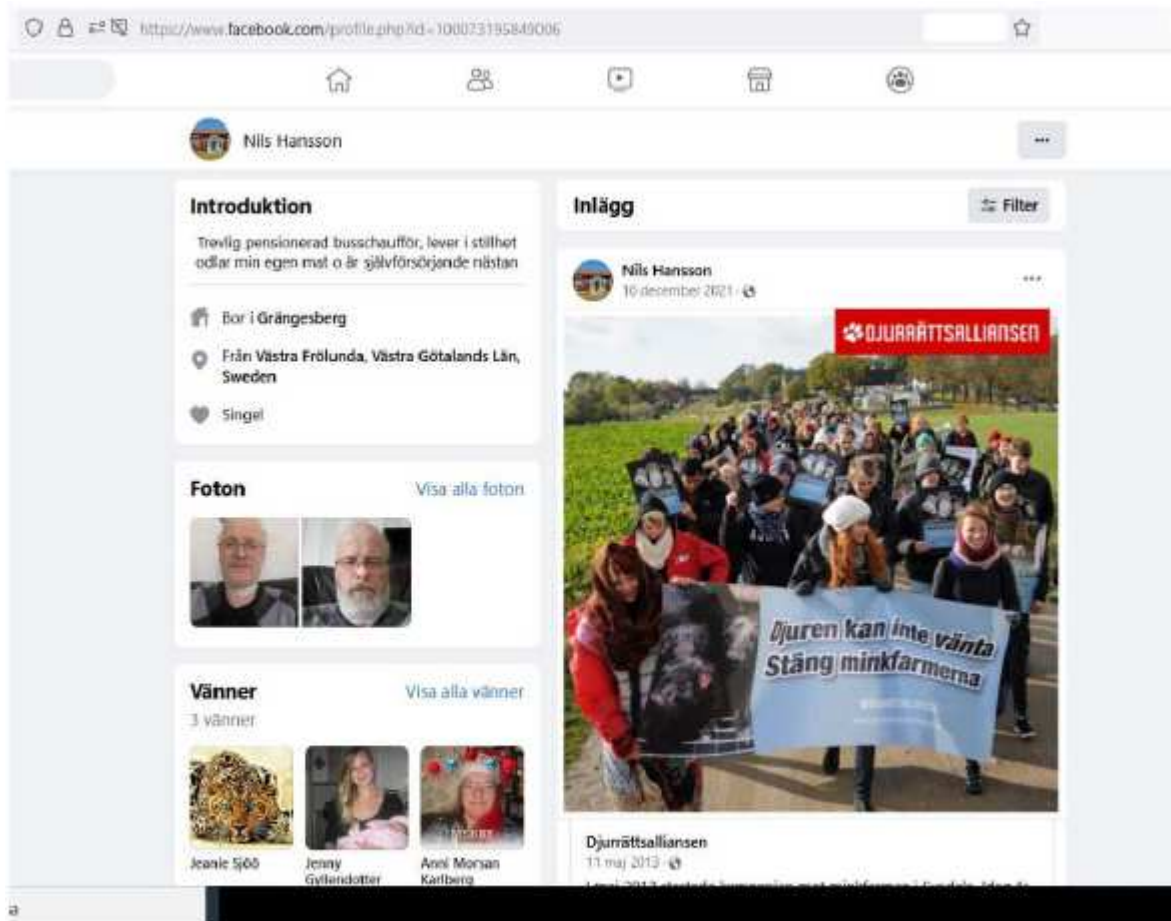

Bild 2. Fortsättning på det ena Facebook-kontot som verkar tillhöra Nils-Stefan Hansson (<https://www.facebook.com/profile.php?id=100073195849006>).

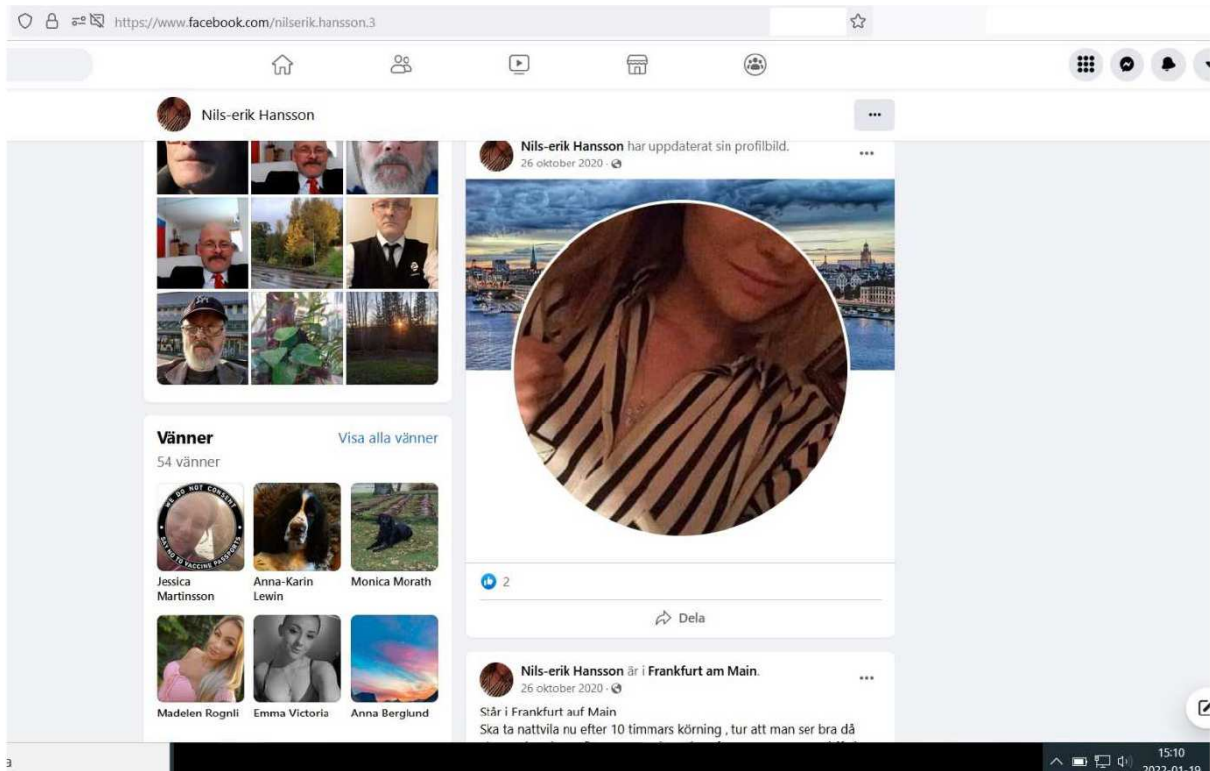

Bild 5. Fortsättning på det andra Facebook-kontot som verkar tillhöra Nils-Stefan Hansson (<https://www.facebook.com/nilerik.hansson.3>).

Utdrag ur dokument från 22-01-19 innehållande inhämtat material från Facebook och Instagram, konton tillhörande Stefan Hansson.

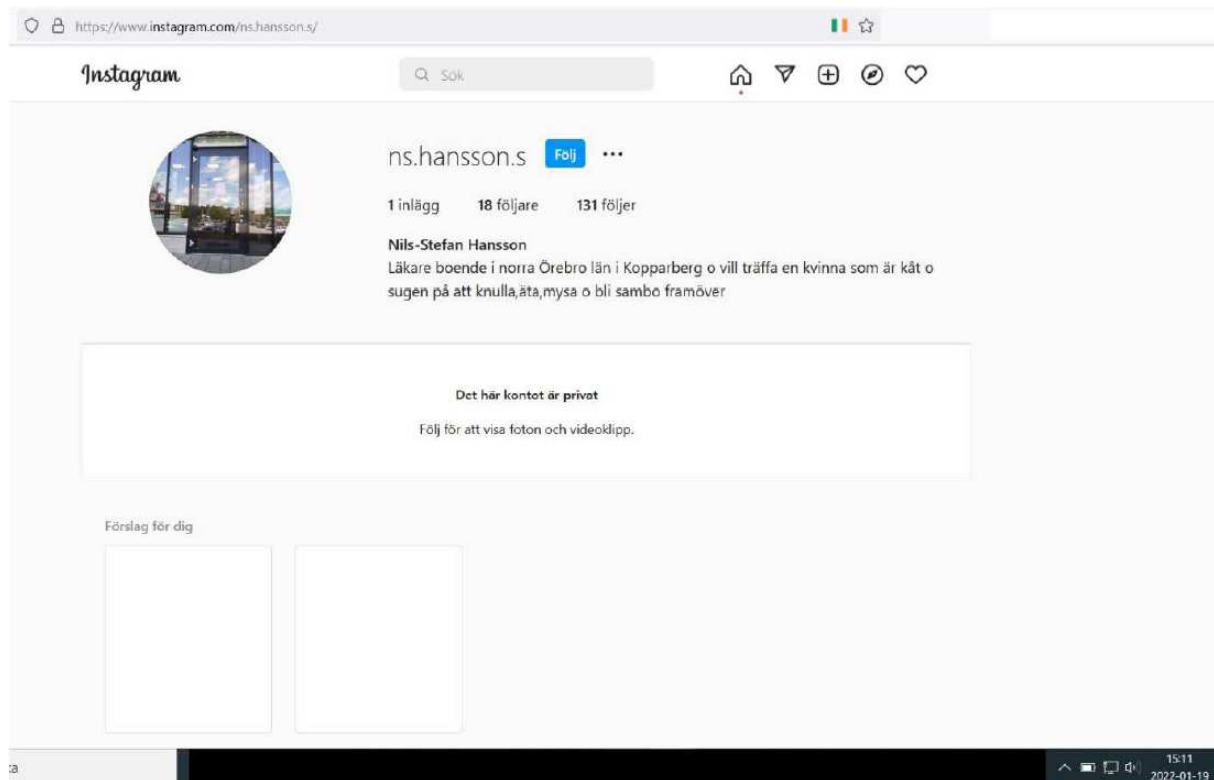

Bild 6. Det ena Instagram-kontot som potentiellt kan tillhöra Nils-Stefan Hansson (<https://www.instagram.com/ns.hansson.s/>).

Förhör

Förhör 5 - rekonstruktion

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Förvärenden 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Hörd person

Hansson, Nils-Stefan

Personnummer

19680309-5097

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Mord

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Johan Johansen

Ja

Förhørsledare

Emma Ekman

Förhørsdatum

2020-03-15

Förhör påbörjat

14:17

Förhör avslutat

15:31

Förhørsplats

Undersökningsutrymme Örebro polishus

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Involverad personal

Joel Alderin

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Den inledande delen av förhöret (som sedan fortsätter i form av rekonstruktion i en annan lokal) har spelats in med ljud, följande är en sammanfattning av vad som sagts.

Stefan tillfrågas om han har något han själv vill säga men det har han inte, han tycker att allt har blivit sagt från hans sida.

Stefan informeras om att förhørsledarna planerat för att genomföra en liten rekonstruktion och vad detta innebär vet Stefan och säger "återskapligt".

Förhørsledaren säger att rekonstruktionen är till för att han ska få visa hur det gick till när han hittade Jeanie och vad han gjorde på platsen o.s.v. Eftersom lägenheten är avspärrad kommer rekonstruktionen inte att ske där, vilket Stefan bara är glad för, utan i ett annat utrymme som ställts iordning med förutsättningar som förhørsledarna tycker är rättvisande, vilket Stefan också kommer att få tycka till om.

Stefan tillfrågas om detta är något han vill göra och han frågar då sin försvarare vad han tycker men säger sedan innan denne svarar att "det säger jag inte nej till, det måste ju ändå utredas".

Stefan frågar sin försvarare återigen om vad han tycker och då denne tvekar en stund med att svara säger Stefan att vissa bitar kommer han ihåg och andra inte alls. Förhørsledaren säger att syftet med rekonstruktionen är just att Stefan ska få en miljö en miljö som påminner/är lik den som han var i för att se om detta kan fräscha upp minnet något och Stefan säger att "nej det kan vi väl göra".

Försvaren vill prata enskilt med Stefan så förhöret avbryts kl. 14.02.

En kort stund senare har Stefan och hans försvarare pratat färdigt och meddelar att vi kan genomföra den tänkta rekonstruktionen. Vi förflyttar oss då till den lokal som har förberetts och där fortsätter förhöret som spelas in med både ljud och bild. Förhöret har också transkriberats i dialogform.

11914

K13743-22

FL = Förhørsledare, Emma Ekman

BFL = Biträdande förhørsledare, Joel Alderin

MT = Misstänkt, Stefan Hansson

FA = Försvarare, Johan Johanssen

Först lite prat i bakgrunden innan förhöret inleds.

FL: Då kör vi rekonstruktion i ärende K13743-22 och det gäller mord och misstänkt är Stefan Hansson.

MT: Mmm

FL: Eh, förhørsledare vid det här tillfället eller den som pratar nu är Emma Ekman och med är också Joel Alderin. Stefan Hanssons försvarare Johan Johanssen. Närvarar gör också Bengt Åke Eriksson och Anne Majakari. Och då har vi strax innan här haft ett väldigt kort förhör med Stefan. Vi har frågat om han hade någonting han själv ville berätta idag. Det hade han inte. Och vi har också förklarat att vi ville göra en liten rekonstruktion.

MT: Mmm

FL: Och frågat Stefan vad hade för inställning till det. Och det hade han ingenting emot.

MT: Nej.

FL: Nej. Eh, och då har vi förklarat att vi inte kan vara i den aktuella lägenheten där det här hände. Bland annat för att den är avspärrad och det kan ju uppkomma saker som gör att man behöver göra ytterligare undersökningar.

FL: Mmm

FL: Och så, så därför har vi ställt i ordning det här utrymmet som ska motsvara vardagsrummet.

MT: Mmm

FL: I Jeanies lägenhet.

MT: Ja, ja.

FL: Och vi har inte fått tag på en exakt likadan soffa som du ser.

MT: Nej men...

FL: Det är ju ingen sån svängd.

MT: Nej, nej.

FL: Banansoffa.

MT: Nej.

FL: Eh, så att ja det ser naturligtvis inte exakt likadant ut som i lägenheten.

MT: Nej.

FL: Men Joel har varit noga och tittat på bilder och så hur det såg ut i lägenheten när...

MT: Mmm

FL: ... polisen kom dit. Och där har man ju både fotograferat och så har man ju filmat. Man har ju haft på sig kroppskamera när man har...

MT: Mmm. Mmm

FL: ... när man har kommit dit. Så utifrån det så har vi ställt upp soffa och bord och sen är vi medvetna om också att när vi kommer till platsen och räddningstjänst och polis kommer dit. Så har, att... Att det kan ha hänt saker när de har kommit till, till platsen också då.

MT: Nu förstod jag inte vad sa. Att det kan ha hänt...

FL: När ambulans och så kommer dit, platsen är ju inte orörd när ambulans och polis...

MT: Nej, nej den är kontaminerad. Jag har ju vart runt där ja, ja.

FL: Ja och du har varit där också.

MT: Ja.

FL: Ja. Men utifrån din minnesbild av hur det såg ut i Jeanies lägenhet om du tänker...

MT: Vardagsrummet då menar du?

FL: Ja. Att här är fönster, fönsterväggen ut mot gatan.

MT: Mmm. Och Tv:n står där vart du står jo det vet jag.

FL: Ja TV:n här.

MT: Ja.

FL: Soffbordet här, soffan var ju lite svängd så.

MT: Ja.

FL: Och sen var det lite möbler bakom.

MT: Enda jag ser att Jeanie ligger fel.

FL: Exakt. Ja.

MT: Hon låg ju... så.

FL: Ja.

MT: För det vet jag. Hon låg alltid i soffan för det mesta.

FL: Ja.

MT: Så hon låg lite grann på trekvarten i soffan så där.

FL: Ja och det tänkte vi att, vi satte henne så där. Vi kallade henne för Jeanie då.

MT: Ja, ja visst.

FL: För det förstod att det var.

MT: Mmm

FL: Men du får visa. Men det jag vill fråga dig först då det är innan vi börjar. Tycker du, tycker du att det här... Kan du liksom göra dig rättvisa här.

MT: Ja jo jo jag kan berätta hur...

FL: Tycker du att det är en rättvis uppställning av sakerna som står här?

MT: Ja det ser plausibelt ut så det är inget fel med det.

FL: Nej.

MT: Förutom att Jeanie ligger fel då om man säger så.

FL: Ja vad bra.

MT: Mmm

FL: Mmm. Ja. Eh, och då tänkte vi att vi börjar med, du har ju i flera förhör berättat.

MT: Mmm

FL: Att ni är hemma på förmiddagen. Så det går vi inte igenom liksom hela den delen igen.

MT: Nej.

FL: Det kan vi återkomma till om det är detaljer och så. Men eh, du har berättat att ni är, ni är hemma tillsammans.

MT: Mmm

FL: Ni har druckit lite öl.

MT: En del öl ja. Ganska mycket.

FL: En del öl, ganska mycket öl. Eh, och hon har varit iväg till Systembolaget en sväng på

dan.

MT: Mmm. Mmm

FL: Eh...

MT: Handlat för ungefär 300 kronor. Vad var det 25 eller 26 öl hon köpte tror jag.

FL: Ja. Och då är ju ni tillsammans i lägenheten. Och sen har ju du berättat att du lämnar...

MT: Mmm

FL: Lägenheten.

MT: Jag lämnar någon gång under eftermiddagen för att försöka få tag i cigaretter på nåt sätt.

FL: Mmm

MT: Jag hade med mig mitt bankkort men jag visst... Sen på vägen ner kom jag på att nej det gick ju inte så jag fick ju gå...

FL: Ja.

MT: ... och leta fimp istället.

FL: Ja. Men då backar vi tillbaka till det här tillfället när du är på väg och ska lämna lägenheten.

MT: Ja.

FL: Eh, var är Jeanie då?

MT: Hon låg på sin plats i soffan.

FL: Okej. Kan du...

MT: Hon hade väl mer eller mindre somnat in när jag gick.

FL: Ja. Kan du, som du... Alltså jag förstår att det här är med minnen du gör...

MT: Som jag minns hur hon ligger menar du?

FL: Ja.

MT: Ska jag lägga henne så tycker du då eller?

FL: Ja det tycker jag.

MT: Ja, ja.

FL: Den där dockan är ganska tung.

MT: Ja, ja.

FL: Den är nog lite tyngre än vad hon var.

MT: Ja det känner jag ju.

FL: Ja. Och behöver du hjälp så får vi hjälpa dig.

MT: Nej då ska vi se.

FL: Du får vara rädd om ryggen.

MT: Gud den här var tung den här du. Nej den här är för tung för min rygg. Jag tror hon låg ska vi se. Nej jag klarar inte av för ryggen att lyfta tror jag. Vi ska se, jag ska försöka vänta. Ah, ja men det där funkar i alla fall. Hon låg lite mera så här på sidan så låg hon. Låg på sidan låg hon. Kommer jag ihåg när jag gick hem, hemifrån. Och hon, hon sov. Det var i den ställningen, hon låg så. Lite snett så som ni förstår.

FL: Mmm

MT: Så låg hon och hade väl slaggat in nån minut eller några minuter innan jag vad heter det... Innan jag åkte iväg. Eller gick iväg. Det var ju hennes liv i soffan om man säger så. Hon hade ju allting runtomkring sig i soffan.

FL: Ja så du...

MT: Hyresavier och allting hade hon där.

FL: Ja.

MT: Hon levde mer eller mindre i soffan.

FL: Ja det såg man ju på de bilderna som fanns att det låg väldigt mycket saker på...

MT: Ja det gjorde det.

FL: På bordet här.

MT: Det var belamrat, större delen av bordet var belamrat med...

FL: Ja.

MT: ... papper och andra grejer.

FL: Så som du har lagt henne nu. Du säger ju att hon levde sitt liv i soffan. Är det din...

MT: Vad sa du, som hon låg nu så?

FL: Du sa ju att hon levde mer eller mindre sitt liv i soffan.

MT: Ja, ja hon levde sitt liv i soffan.

FL: Ja. Så, så som hon låg när du lämnade henne den här dan. Var det så som hon brukar ligga på den sidan eller?

MT: Ja, ja hon brukar ligga så. Så halvslöa på Tv:n och somna till ibland.

FL: Ja.

MT: Så hon låg för det mesta och tittade på TV.

FL: Ja.

MT: De enda gångerna hon satt upp det var väl om vi gosade, myste nån gång då och då. Men... Mest så fick jag krypa ner på knä och sätta mig bredvid henne för att hon var inte mycket för att röra på sig.

FL: Nej. Eh, och så som bordet står nu lite snett ut från...

MT: Ja det är hyfsat men nära som det stod. Jag tror det står lite närmare, närmare. Det är det fel typ på bordet här men jag, det stod så för jag satt ju. När jag kom hem då gick jag och kolla i köket. Tog av mig mössa och grejer.

FL: Vänta här nu innan vi kommer, vi väntar lite innan vi kommer dit.

MT: Jaha.

FL: Ja vi fortsätter, vi pratar... Vi fortsätter och prata om hur det var när du lämnade.

MT: Ja, ja.

FL: Ja.

MT: Jag tror bordet stod vid så, eller till och med något närmare. Men jag är inte hundra.

FL: Nej.

MT: För jag vet i alla fall att jag satt på bordet när jag gjorde den här... Så här.

FL: Ja. Och att bordet stod så här, var det någonting som det gjorde bara den här dagen eller var det så det brukar stå?

MT: Nej det stod oftast så för det mesta. Och ibland putta hon till det när hon skulle gå ut på toaletten eller jag putta till det för att jag skulle gå åt, ut till henne och sätta mig här... Här nere. Ibland brukar jag sitta så här väldigt mycket och... Ja hålla på och gosa med henne och... Så då puttade jag ju undan bordet vad jag kommer ihåg. Flera gånger.

FL: Och när du säger gosa med henne, vad menar du då?

MT: Ja det var ju puss och kram och lite kel och så där men. Inget sex så direkt. Utan det var mest bara mysigt ihop.

FL: Mmm

MT: Och hon hade ju ont i sin fot och så hade ju svårt att gå. Så hon ville ju oftast inte röra på sig så mycket.

FL: Nej. Och då sa du nu att hur, hur var hon när... När du gjorde dig iordning för att gå?

MT: Ja hon var bra, hon var lite lullig. Hon var lite lullig och prata vitt och brett men sen en

stund efteråt när jag gick så hade hon slaggat in.

FL: Och...

MT: Jag märkte inget större fel på Jenaie förutom att, att hon var berusad när jag gick. Strax innan hon somna.

FL: Ja så, så det du säger är att hon. Att du säger att hon sov när du gick eller?

MT: Ja jag tror hon sov när jag gick. För jag, jag sa... Så hon låg bara där och ögonen var ju släckta så att jag förmodade att hon sov.

FL: Mmm. Och du skulle... gå ut för att.

MT: Gå på byn och försöka få tag i cigaretter på nått sätt.

FL: Ja.

MT: Antingen via affären men det gick ju inte. Men då fick jag ju leta fimp istället.

FL: Mmm. Och när du gick har du ju också fått berätta förut vad du tog med dig och så där. Kan du...

MT: Vad jag tog med mig. Det var ju mitt bankkort bara.

FL: Ja.

MT: Det hade jag i fickan här.

FL: Ja.

MT: Det kommer jag ihåg.

FL: Ja. Och vart tog du bankkortet ifrån. Eller vart låg det då?

MT: Från min mobil som låg på min sida av bordet. Som är ungefär här någonting.

FL: Okej.

MT: Jag tror den låg där. Jag är inte hundra.

FL: Då får du, det här är din mobil idag då.

MT: Ja.

FL: Kan du lägga den på bordet där du minns att du såg den.

MT: Ja men jag är... Ungefär här tror jag. Så såg jag den sist. Här eller där så där. Den hade ju sitt fodral. Men jag tror den låg ungefär här. För här borta var det ju mer grejer så jag hade en liten hörna här som jag kunde använda. Den låg där och jag tog upp den. Och så tog jag ur bankkortet och la, la tillbaka den och så kortet ner i fickan.

FL: Mmm. Då kan du ha det här som ditt lilla bankkort där då.

MT: Bankkort, ja nu har jag ingen ficka men. Ska vi ta det här i då.

FL: Mmm

MT: Sen gick jag ner på byn.

FL: Vad, tog du med dig någonting mer än det här bankkortet?

MT: Nej det gjorde jag inte.

FL: Hade du någonting annat i kläderna redan innan?

MT: Eh, jag måste ha haft nycklarna till min lägenhet. De hade jag alltid på mig.

FL: Okej.

MT: Det var det enda jag hade. Och så hade jag kanske nån penna i väskan eller...

FL: I väs...

MT: Nej inte i väskan. Vad säger jag, i jackan.

FL: Mmm

MT: Men jag är inte riktigt hundra på det. För det, nej jag hade bara bankkortet. Jag hade en tändare med mig också hade jag. Jag gick och leta... en tändare hade jag med mig också.

FL: Okej.

MT: Men ingen mobil för den, hon låg och sov så jag kunde ändå inte ringa och väcka... Ringa henne ändå.

FL: Den där tändaren hur såg den ut?

MT: Eh, gulaktig. Nån gul med metall uppepå. Plast. Och sen så här vanlig. Viktändare tror jag att det var. En sån här vanlig gammal hederlig tändare.

FL: Ja. Var den så här pippigul eller orangegul eller...

MT: Eh, vi ska väl ha nån färg här som... Eh, solgul. Ljus solgul kanske. Ja jag ser inget härkring som...

FL: Nej men det var inte. Det var inte... Det här är ju mer orange om du frågar mig. Det var inte den?

MT: Nej det är mycket ljusare.

FL: Här då?

Tekniker B-Å: Om du tittar här?

MT: Nej det där. Ja. Där någonstans, den är något mörkare. Det är nåt i den stilen.

FL: Mmm. Vi har en gul positlapp där.

MT: Jag vill säga att det är ungefär så den såg ut. Fast mer åt det solgula hållet. Men...

FL: Okej. Var det något som du brukar ha ligga i jackan eller var det någonting som hoppa på dig eller...

MT: Den låg på bordet. Jag hade jackan så, Jeanie ville helst inte att jag röka längre. I och med att hon körde sina elektriska cigaretter.

FL: Nu förstod jag inte. Nu får du ta det en gång till.

MT: Jag sa det Jeanie ville helst inte att jag rökade i lägenheten.

FL: Nej.

MT: Varpå hon hade ju sina elektroniska cigaretter i sån här... Som... som...

FL: Ja precis.

MT: Vape. Så ibland hände det jag rökte inne, ibland gick jag ut och röka på balkongen men...

FL: Ja det var det för jag hörde inte vad du sa om tändaren. Var det någonting som du brukar ha på dig eller var det någonting som du tog och stoppade på dig?

MT: Nej, nej. Den ligger på bordet. (Ohörbart) en eller två jag vet inte hur många tändare som låg där.

FL: Så den låg på bordet vid det här till tillfället?

MT: Ja jag tror det. Så jag tog med mig en för jag tänkte om jag hittar nån så kan jag ju ta mig ett par bloss.

FL: Okej.

MT: Men jag hittade ju bara två eller tre fimpar så det var ingenting som jag kunde bjuda på (ohörbart) tändare. Och det stämmer. Den hade jag i den fickan här. Här uppe där. Jag har som två fickor här på jeansjackan.

FL: Mmm

MT: För jag lufsa ner på byn. Jag vet inte vad klockan var.

FL: Du, du hade med dig dina egna nycklar sa du.

MT: Ja.

FL: Vart, kommer du ihåg vart de var någonstans?

MT: De låg i denna, de ligger alltid i den fickan.

FL: Höger byxficka?

MT: Ja. Där brukar de alltid ligga.

FL: Mmm. Eh, Jeanie hade ju nycklar till lägenheten också.

MT: Ja.

FL: Tog du med dig några såna nycklar?

MT: Nej det gjorde jag inte. Utan jag låste aldrig när jag gick. Utan jag bara gick ut. Öppna dörren och gick ut och gick in i trappan sen bara.

FL: Vad...

MT: Det var inget, jag tog med mig nyckel eller någonting.

FL: Nej. Vart brukar Jeanie ha sina nycklar?

MT: De brukar ligga antingen på byrån i hallen eller på bordet i vardagsrummet.

FL: Kommer du ihåg om du såg dem den här dagen?

MT: Nej jag kommer inte ihåg det. Faktiskt inte. Hon brukar ha dem antingen på bordet eller ute i hallen. Ja hallen på den här byrån. Det, hon... Som sagt hon hade ju sitt liv, alla papper och grejer där. Hyresavin, hon hade ju allt där så hon behövde knappt röra på sig om hon inte ville.

FL: Nej. Så på det här bordet då så låg din mobil och en massa andra saker och sen så sa du, hade ni flera tändare eller?

MT: Ja jag tror det kan ha funnits två. För jag hade en det vet jag. Men det har vart två i lägenheten. Någon gång då och då.

FL: Okej. Och du, den som du tog med dig var gul. Solgul.

MT: Ja ljusgul och ljusgul och mörk... Den här ljust, ungefär som den.

FL: Mmm

MT: Fast lite mer gult i än den.

FL: Kommer du ihåg hur den andra såg ut?

MT: Eh, nej. Inte som jag kan lägga på minnet. Jag vet i alla fall att jag tog med mig min tändare. En tändare men den andra vet jag inte var den var. Om den var ouf... Kan den vara grön eller jag vet inte.

FL: Nej.

MT: Fråga mig inte för jag är inte säker på det.

FL: Nej. Jaha och när du gick iväg så, det har du också svarat på förut. Vad hade du på dig?

MT: Jag hade på mig jacka och mössa. Och mina, mina skor. Såna här typ såna som du som ja... som du har.

FL: Ja. De har du ju beskrivit flera gånger och pekat ut på...

MT: Ja, ja.

FL: ... Bild också.

MT: Såna här med dragsnöre så man slipper och knyta.

FL: Mmm

MT: Så jag traska iväg ner mot byn och så gick över gruvan. Det finns ju tre vägar att gå.

FL: Ja och det tänkte jag inte att vi ska prata jättemycket om, om idag.

MT: Nej, nej.

FL: Den delen. För det har du också fått beskriva och vi kanske...

MT: Det förstår jag.

FL: ... kommer tillbaka till det.

MT: Det förstår jag.

FL: Om det inte är någonting idag...

MT: Nej.

FL: ... som du har kommit på att du har glömt att berätta.

MT: Nej, nej, nej. Nej det är ingenting jag har glömt utan det... Det är bara som det var. Det har, det har inte poppat upp några nya händelser i det här i min skalle sen sist.

FL: Nej. Och när du kliver ut genom dörren där då. Hur ser det ut ute?

MT: Slaskigt. Det är nästan, det är hyfsat mörkt men det är ändå så jag klarar av det att gå. För jag har ju problem med ljuset från såna här starka lampor. Så jag gick ner mot byn där det var, belysningen var tänd. Såg jag, den här vägbelysningen.

FL: Ja den vanliga gatubelysningen.

MT: Ja. Den var ju tänd. Så vi gick ju, jag fick ju gå så här ibland under lamporna. För det blir som svetslåga i ögonen på mig om jag får starkt, starkt ljus i ögonen. Så för mig är det bästa att vara ute på kvällarna. För det ja...

FL: Och det var slaskigt sa du?

MT: Det var slaskigt. Ja.

FL: Mmm. Kom det...

MT: Det var blött ute i alla fall.

FL: På backen eller kom det uppifrån också eller?

MT: Nej inte, jag kan inte minnas att det snöade eller regnade utan det var bara klafs, klafs. Det var bara slask.

FL: Mmm

MT: Eller slask kontra fuktigt vad man ska säga. Jag hade bra skor på mig för jag blev inte blöt om fötterna i alla fall vad jag kommer ihåg. Det var rejält slaskigt ute. Det har ju töat ett par... en eller två dar innan. Vi har la fått så här mycket snö i Kopparberg men det försvann ju på en två, tre dar igen.

FL: Vad sa du nu att?

MT: Jag sa det vi fick ju ungefär så här mycket snö i Kopparberg.

FL: När fick ni det?

MT: Faktiskt efter nyår. Men det försvann ju så det var ju på väg bort den 4:e. Det var ju det som slaska bort.

FL: Okej.

MT: Ja.

FL: Mmm. Då ska jag bara, innan vi går vidare så ska jag fråga om min kollega har nåt som han vill fråga.

BFL: Eh, när du tar med dig skorna.

MT: Ja.

BFL: Vart, vart klär du på dig?

MT: Ja jag hade dem stående i hallen. Jackan och skor och vantar och mössan stod i hallen. Så jag ha... Stoppa på mig dem och tog på mig jackan och leta efter kepsen men den hade jag inte så jag fick ta min svarta mössa. Sen gick jag ner på byn. Jag hade det där allting under där hon har sin den här data lådan där. Där har jag mina skor i hallen. Så att, jag vill inte minnas jag hade in dem. Hon gillade inte att man gick med skor inne. Jeanie. Hon var noga med, hon ville väl slippa städa. (*Skrattar till*) Ja. Nej.

FL: Okej då vet... Då har du berättat att du går ner på byn. Att du samlar lite fimpar och så där.

MT: Mmm

FL: Och att du går tillbaka.

MT: Mmm

FL: Upp. Eh, och när du kommer tillbaka. Du låste inte säger du.

MT: Nej. Så dörren var ju öppen när jag...

FL: Där uppe.

MT: ... kom hem igen sen.

FL: Mmm

MT: Hon hade inte vaknat.

FL: Och porten där nere. Hur var det med den?

MT: Den var öppen.

FL: Den var öppen.

MT: Ja.

FL: Så du går upp.

MT: Ja.

FL: Och så kommer du in...

MT: Kommer in, kommer in genom dörren här då. Så har vi ju, kom jag in i ett stort... I en hall, det var badrummet här. Här har du massa grejer. Så jag går in och hänger av mig. Ropar Jeanie. Hör inte henne så jag gör så här, tittar in i köket och här och kollar in i sovrummet. Hon ligger inte där sen ser jag henne ligga i soffan. Så jag går ju in då *hej Jeanie, hur är det med dig?* Jag hör inget. Sen när jag kommer närmare då ser jag ju för helvete... Så satt ju kniven i bröstet på henne. Så jag gick fram och ropa hallå men jag drog ur kniven ur henne. Tror jag att jag gjorde. Och sen satte igång med de här kompressionerna. Vad som förvånade mig var det att det sipprade blod ur henne så jag trodde ju hon levde så jag tänkte jag ville ju fortsätta hjälpa henne men. Jag... måste ha gjort fel HLR för jag kunde inte hjälpa henne tyvärr. Ja.

FL: Vi har någonting som, är det din minnesbild att Jeanie låg likadant när du kom tillbaka?

MT: Ja, ja det gjord...

FL: Som hon gjorde när du gick?

MT: Jag vill förnimma att hon låg ungefär likadant. Hon kanske låg lite längre ner. Mer över kropp... Högersidan.

FL: Är det...

MT: Hon hade rätat till sig under tiden jag var borta.

FL: Är det någonting som du känner att du, lägg gärna Jeanie då så som hon... Så som hon låg om du inte tycker att den bilden stämmer.

MT: Det, så där låg hon när jag kom hem.

FL: Okej. Ja men då så.

MT: För när, när jag gick låg hon lite mera ner i soffan. Alltså mer än högersidan. Hon låg alltså, den här delen av kroppen låg alltså lite mera ner mot ja... Normalt soffliggande om

man säger så. Men så där låg hon på ett ungefär. Benen låg kanske längre in men det är petitesser i saken. Så så låg hon ju när jag...

FL: Lägg gärna benen så som du minns att hon låg. Om hon låg...

MT: Ja de låg, hon låg mera mot soffan så här. Och så, jag är inte säker men jag tror hon hade ena... Att hon låg med korsade ben, men det går ju inte med den. Men hon låg med bena ganska långt in så i soffan där. Vill jag minnas att hon låg när jag kom hem i alla fall.

FL: Så för dig så tycker du att hon låg lite, är din minnesbild att hon inte låg... Låg riktigt på samma sätt som när du gick?

MT: Nej hon låg längre ner, mera plant ner i så fall då när jag gick. För så där låg hon när jag kom hem.

FL: Mmm. Så tycker du den bilden är rättvisande?

MT: Den är rättvis för henne ja.

FL: Okej. Då ska vi...

MT: Förresten du, jag behöver gå på toaletten. Går det att ordna snabbt?

FL: Ja det blir ju svårt att säga nej. (*Skrattar till*).

MT: Mmm

FL: Ja.

MT: Det kommer nummer, det kommer i andra ändan där annars.

FL: Ja.

MT: Mmm

FL: Är det så att du måste...

MT: Ja, ja, ja jag måste. För nu har jag...

FL: Okej. Då bryter vi där då.

MT: Ja.

FL: För en liten paus och då är klockan 14:35.

PAUS

FL: Jag har flyttat på mig nu för att det ska bli lite bättre med kameragrejer och så.

MT: Ja är den igång här redan?

FL: Förlåt.

MT: Den här är igång va?

FL: Ja den är igång.

MT: Ja det är bra.

FL: (Ohörbart). Och då fortsätter vi med förhör och då är klockan 14:38.

MT: Jaha.

FL: (*Hostar till...*) Då hade du precis fått beskriva Stefan hur det var när du kom tillbaka.

MT: Ja.

FL: Och du har sagt att, hur dockan då som vi kallar för Jeanie.

MT: Ja.

FL: Låg då. Och du har beskrivit att du såg att, att det var en kniv där.

MT: Ja.

FL: Och då...

MT: Jag tror det, jag ser en kniv. För jag, jag kommer inte ihåg om jag slet ur nån eller inte. Det gjorde jag men... Ja, det var så förvirrat. Jag är inte hundra men jag vill minnas att jag tog ur kniven. Men jag är inte hundra.

FL: Okej. Vad, eh... Ja det är ju svårt att eh, vad...

MT: När jag... Vad tänkte du säga?

FL: Ja det är ju ganska...

MT: När jag såg henne så, jag hamna ju inte...

FL: ... Speciell minnesbild. Borde vara.

MT: Ja. Men jag hamna ju i chock. Jag menar jag tänkte ju inte klart jag gjorde säkerligen fel med HLR och allting jag gjorde blev ju fel på... Jag kunde ju inte rädda henne.

FL: Mmm

MT: Jag har ju hamnat i någon form av panik eller nåt chocktillstånd eller nånting. Jag vet inte.

FL: Men hur är det nu då Stefan? Var det så att du såg en kniv när du kom dit eller inte?

MT: Jag kan inte minnas, jag kan inte minnas till hundra procent.

FL: Kommer du...

MT: För när jag kommer in och ser henne och det, jag ser henne ligger där och jag ropar på

henne. Jag blir ju chockartad. Jag trodde hon hade tatt några piller eller någonting.

FL: Men om vi... Om, frånsatt det här med kniven nu då som du säger att du är osäker på. Kan du beskriva i övrigt vad det var, när du kom in vad det var som du såg?

MT: Ja det var som jag såg ja. Sen går jag ju fram till Jeanie så här. Och sen undrar hur det är. Sen ser jag ju att hon blöder. Att det är sår. Och jag känner ju här på halsen då. Känner ingen puls. Så jag börjar ju, jag sitter så här och gör så här på henne då. X antal gånger. Sen börjar jag med, sen vänder jag mig om för jag hade min telefon där. Så ringer jag till 112. Hon ligger, jag vet inte hon låg... Hon låg där och jag hade högtalaren på så de instruerade mig hur jag skall göra men. Och jag minns att de bad mig öka tempot men jag sa till dem att jag orkar inte högre tempo. Så det fick va som det var. Jag gjorde väl fem eller åtta eller högst tio och så (*blåser...*) blåste in. Sen gjorde jag åtta, tio till och så (*blåser...*) blåste in. Det var ju inga såna här jättehårda för jag orkade ju inte vad heter det med vad heter det, det här tempot. Man ska ju hålla ett visst tempo och göra det där. Men sen under tiden så, jag måste ju ha låst dörren för sen kommer ju 112 på dörren. Så jag fick ju gå och öppna för dem. Så jag måste ju ha låst dörren när jag kom hem, hem... Kom hem igen.

FL: Men när du kommer in här igen Stefan.

MT: Ja.

FL: Och du ser Jeanie där.

MT: Ja.

FL: Vad ser du?

MT: Jag ser henne liggande, ligga här. Och jag ser att ögonen är öppna och tittar så konstigt på mig. Så jag går ju fram och känner att det är ingen puls och...

FL: Okej.

MT: Jag börjar ju med en gång med det där HLR och...

FL: Kan, kan du visa hur... Kan du visa hur du gjorde?

MT: Hur, vaddå menar du?

FL: Det som du berätta för mig nu. Kan du visa?

MT: Men det har jag ju, vi har ju redan visat. Jag går på med det här och så ropar jag Jeanie så ser jag hon ligger där så jag går ju fram igen då. Hallå Jeanie, gör så här. Petar på henne sen känner jag ju på, ingen puls. Sen börjar jag ju med hjärtkompressioner, såna här som man gör på bröstkorgen. Jag vet inte om jag var här uppe eller här nere. Jag tror jag var längre ner. För jag såg att det var ju lite blodigt här så jag såg ett så här. Så jag tänkte att jag ville ju inte göra här uppe så att jag gör sönder henne om man säger så va.

FL: Den här tröjan ser ju lite annorlunda ut än vad den gjorde på Jeanie för hon hade ju mer urringat. Men kommer du ihåg hur det var med, med tröjan? Hur den, hur den var på hennes kropp så att säga?

MT: Nej vad jag kommer ihåg så hade hon väl, hon hade väl i alla fall hit ner. Hon hade en ner här. Så man såg ju bröstet eller jag menar om man säger... Ja eh... dalen emellan så man

såg lite granna men. Den var inte här nere utan det var, det var en bit upp här var det väl. Så det var här någonting börja tröjan. Jag är inte hundra.

FL: Var den nerdragen ner över magen som den är?

MT: Ja den var... Den var väl hyfsat. Ja den var nerdragen ja. Jag tänker inte på sånt men ja hon var ju fullt påklädd. Hon låg ju inte naken. Hon låg ju inte, och tröjan hängde väl så eller kanske lite uppåt. Jag minns faktiskt inte.

FL: Vad, vad såg du då när du såg henne?

MT: Jag såg, jag såg henne... Jag såg hennes ögon. Att de var helt stela. Och så såg jag då att det var, jag såg att... Jag såg nåt sår här. Uppe här, lite över bröstet. Ja men här uppe mitt på. Vid här, här någonstans tror jag. På den sidan såg jag ett. Och jag försökte med HLR men det...

FL: Kan du visa hur du gjorde då när du gjorde HLR?

MT: Jag gjorde ju...

FL: Satt du så där på bordet som du gör nu?

MT: Ja jag satt på bordet så. Och så gjorde jag en, två, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta, nio, tio och sen blåste jag då. Gjorde inblåsningar. Fyra, fem stycken.

FL: Kan du visa hur du?

MT: Hur jag blåste?

FL: Ja.

MT: Ja, ja då gjorde jag... Jag nöp ju för. Och så... (*blåser...*) så där fem gånger. Så gick jag tillbaka till att göra HLR igen. Jag menar kompressioner. Och sen tillbaka. Men sen kom ju 112 efter ett tag. Så det blev inte så länge jag hann och göra några såna här vad heter det kompressioner. För de knacka ju på dörren så jag fick ju gå och öppna för dem.

FL: Vad är din uppfattning kring hur länge du gjorde kompressioner och hur lång tid det tog innan du ringde igen.

MT: Jag har faktiskt, jag har faktiskt inte en aning hur lång tid. Tidsrymden där den är nästan som bortblåst för mig. Jag tycker det tog hundra år innan, innan SOS-alarm kom. Jag har ingen som helst tidsuppfattning. För det... är mer eller mindre borta för mig tiden. Det här hade man ju inte velat hända sin värsta fiende ens en gång.

FL: Hur ser det ut i övrigt på den här...

MT: Soffan?

FL: ... platsen där du är?

MT: Ja här, på min sida så var det relativt. Jag såg min jacka, jag vet inte om den låg där i hallen men det låg nåt där på. Mitt i allt det. Sen låg det här. Hade hon väl nån filt och hon hade nån strumpor och andra grejer. Det vet jag för hon hade allting i soffan som hon behövde för dan. Förutom mat då? Hon hängde upp på ryggen och ibland kunde det vara

byxor och ibland kunde det vara en extra filt för natten eller, ja i princip vad som helst som hon la på soffryggen. Och så här på hennes del hade hon ju allt hon behövde också. Och de här kvadraterna där levde Jeanie. Hon sov i sängen någon gång ibland men... Oftast ville hon ju sova bredvid mig på soffan och hon var uppe och låg och titta på TV halva nätterna ibland när hon inte kunde sova. Hon hade ju svårt att sova ibland Jeanie på grund av att hon åt upp sin medicin för fort.

FL: Du Stefan. Hur är det här med kniven nu då? För du har ju i ett förhör berättat kring hur du kommer in och du ser en kniv och du har beskrivit att du tar ur den ur Jeanie.

MT: Ja. Jo, jo jag vet det.

FL: Ja.

MT: Men jag har börjat tvivla på mig själv där. Jag menar, jag blev ju chockad när jag såg henne och jag menar jag, jag kan ju inte minnas i detalj vad som har hänt och vad jag har gjort. Det...

FL: Men du har ju berättat för mig.

MT: Ja, ja jag har berättat men jag börjar tvivla på det jag, det jag har sagt. För jag menar jag är inte säker på att det var en kniv där. Jag vet inte.

FL: Menar du att det kan ha varit nåt annat än en kniv eller vad...

MT: Ja det måste ha vart... Det kan ha vart vad som helst men jag kommer faktiskt inte ihåg. Nu när tiden har gått så börjar ju saker och ting falla på plats. Jag kommer faktiskt inte ihåg om det var någon kniv som jag drog ur henne.

FL: Men då måste jag fråga så att det blir tydligt här. Du säger att, för mig så låter det som att jag är inte säker på att det var en kniv. Menar du att det kan ha varit någonting annat än en kniv eller menar du att du är inte säker på att det var någonting där över huvudet?

MT: Jag är sä... Jag är osäker på att det var något där överhuvudet.

FL: Okej. Så anledningen...

MT: Det är ju jag, när jag kommer in. Jag blir ju som... det slår ju runt i skallen på mig. Jag blir ju helt chockartad och helt instinktivt så slängde jag min på med HLR och börja greja och... Jag kan ha dragit ur en kniv. Jag vet faktiskt inte.

FL: Pratar du någonting med Jeanie?

MT: Nej, nej jag förstod att hon var avsvimmad. Jag såg hennes, ögonen var ju helt så här stela som de blir. När man svimmar av. Så jag försök... Jag bara ropa kom igen nu tjejen. Kom, kom tillbaka. Kom igen skrek jag bara. Ropa jag bara. Och jag kände ju regelbundet här och lyssna efter hjärtljud men jag hörde ju ingenting så.

FL: Så du sitter på bordet där och gör kompressioner.

MT: Ja.

FL: Och blåser in. Tar tag om näsan och blåser in.

MT: Ja.

FL: Ja. Vad, och det gör du en liten stund. Du vet inte...

MT: Nej jag vet inte hur länge. För tid och rum det... Det är som borta för mig i det här.

FL: Mmm

MT: Jag kommer knappt ihåg, jo jag kommer ihåg... Nej det var... Nej nu pratar jag i nattmössan. Förlåt. Nej tiden den har inte kommit, tidsrymden har inte kommit tillbaka för mig.

FL: Vad gör du sen då?

MT: Ja sen kommer ju 112.

FL: Ja men du har visat att du gör kompressioner.

MT: Ja.

FL: Och du gör inandningar.

MT: Ja. Och sen blåser jag ju i mun på henne och inandningar och håller på. Sen så har jag ju...

FL: Har du någon uppfattning om hur många gånger du upprepar det där?

MT: Ja fem, sex gånger i alla fall minst.

FL: Okej. Och sen då?

MT: Sen kommer ju 112 så jag får ju gå och öppna dörren för den var ju låst.

FL: Ja. Fast du hoppar över lite steg där. För att...

MT: Vad då?

FL: ... vi tar ett steg i taget. Du kommer in, hittar henne.

MT: Ja men jag gjorde ju hjärtkompressioner.

FL: Ja.

MT: Och hade 112 där.

FL: Ja.

MT: Sen kommer de ju på dörrn.

FL: Ja men när du kommer först då är inte 112 med.

MT: Nej, nej, nej.

FL: Nej.

MT: För jag hade ju inte...

FL: Så kan du...

MT: Ringt dem.

FL: Ja. Så kan du förklara hur du gör då när du gör kompressionerna och sen bestämmer du dig för att du behöver hjälp då.

MT: Ja jag bestämmer mig för det. Jag gör ju en fyra, fem gånger så här. Och så blåser några gånger till. Extra ett par gånger. Och sen känner jag ju att jag får ju inte igång henne. Så jag bestämmer mig för att ringa 112 då.

FL: Kan du ta telefonen, du har ju den där.

MT: Ja. Nej den kan inte jag.

FL: Nej den är avstängd så att du kan inte använda den.

MT: Nehej, nej, nej.

FL: Jag tänker mest att du kan...

MT: Ja du menar bara... Sen söker jag 112 och trycker på den här högtalargrejen. Så lägger jag ner telefonen och de svarar. Jag vet inte vad de sa men... Jag sa nåt, jag fråga hur jag skulle göra och de sa att jag skulle göra såna här kompressioner. Och jag gjorde det men... Jag gjorde, han lyssnade ju för jag sa en, två, tre... Jag sa det så här hela tiden. Men han tyckte att jag skulle öka, öka tempot. Jag sa till dem det att jag orkar inte det sa jag. Med tanke på min rygg och min dåliga kondition. Ja ja okej sa de. Sa han i telefon. Så jag fortsatte några gånger. Efter 112. Jag prata, jag prata med dem hela tiden. Och under tiden som jag pratar i telefon så kommer ju de på dörr'n.

FL: Nej vänta lite tills vi kommer till det stadiet. Du har 112.

MT: Ja. (*Hostar till...*)

FL: Eh, kan du be... Kan du liksom göra iordning sakerna så som det var under tiden som du pratade med 112 och som du gjorde kompressionerna. Kan du visa?

MT: Ja men det, hon låg så här och telefon... Min telefon låg ju här på den här sidan.

FL: Låg den där?

MT: Jag tror det, jag är inte hundra.

FL: Ja. Kan du...

MT: Men den låg i min närhet för jag hade ju ringt 112 på den.

FL: Ja. Kan du visa då hur, prata med 112 och kring kompressionerna.

MT: Jag kommer inte ihåg hur jag prata med dem. Jag kommer bara ihåg att jag sa det att jag har hittat min flickvän här i lägenheten. Livlös eller vad det var. Och jag höll liksom, hon

fråga om jag kände nån puls. Nej. Då skulle jag börja med hjärt- lungkompressioner och med... Jag gjorde det.

FL: Kan du visa hur du kände efter puls och hur du gjorde?

MT: Hur visar du?

FL: Du kände efter pulsen.

MT: Alltså jag kände ju här. I här, i den här på henne. Sen kände, nej här kände jag aldrig utan jag kände här uppe på halspulsådern var det. Så kände jag att det är ingen puls så jag fortsatte ju.

FL: Kan du visa hur du gjorde inblåsningar och kompressioner? För det här samtalet. Det totala samtalet var ju nästan, nästan 34 minuter långt. Och du gjorde HLR under nästan, under nästan 15 minuter.

MT: Jasså gjorde jag det? Ja, ja. Nej jag gjorde ju en, två, tre, fyra, fem och sen där... Eller jag gjorde tio och sen blåste jag.

FL: Visa mig hur du gjorde.

MT: Och så (*blåser...*) snegla jag och det... den gick upp lite, lite grann magen. Så fortsatte jag med kompressioner. En, två, tre, fyra, fem... och sen igen då och så (*blåser...*) Och så fortsatte då med det och så kolla här någon gång emellan varvena. För jag höll på ända tills det knackade på dörren. Sen så tog ju 112 över. Eller ambulansen. Men jag vet inte om de gjorde någon HLR det kommer jag inte ihåg.

FL: Var du, liksom nu har ju du visat att du kom in här.

MT: Ja.

FL: Och du började göra HLR och grejer på Jeanie.

MT: Domdera med henne och greja.

FL: Ja. Var du iväg någon annanstans och gjorde någonting emellan eller?

MT: Nej. Det vill jag inte minnas. Förutom att jag var tvungen att öppna dörren för räddningstjänsten när ni kom. Jag kan inte minnas att jag var ute och rumla någonting. Jag såg henne här och jag var ju, jag blev i chock.

FL: Så nu, för nu visar ju du att... Att du sitter på bordet. Var det, stämmer det med hur det var i verkligheten också. Att du satt på bordskanten här?

MT: Ja jag satt på bordskanten och så, så här. För jag stod inte upp så för det går inte för ryggen för då får jag för ont i ryggen. Så jag halvsatt så här och så körde så här då. Bara med överkroppen. Många brukar ju göra HLR och använda hel, hela kroppen. Men det orkar inte jag. Jag gjorde så gott jag kunde och... Jag vet inte hur länge jag höll på. Jag vet jag var bra slut när... När... I alla fall.

FL: Mmm

MT: I alla fall bra trött.

FL: Du har ju visat att du kände efter pulsen och du har tryckt på magen och så. Liksom gjorde du någonting annat med henne? Flyttade du på henne på något sätt eller gjorde någonting?

MT: Nej det gjorde jag inte utan hon låg som hon låg i soffan. Ungefär så här. Jag rörde henne inte jag... Hade tänkt att försöka lägga henne på golvet för det är ju bättre. Det fjädrar ju så mycket i soffan vet du när man gör sånt där. Men jag orkar inte lyfta henne. Hon väger väl i alla fall en 70, 75 tror jag.

FL: Så din uppfattning är att hon eh, hon låg lite annorlunda än när du gick hemifrån. Men så som hon låg när du kom hem fram till...

MT: Så där låg hon ja.

FL: ... Ambulanspersonalen kom var hon likadant då?

MT: Ja då låg hon så där ja. Annars låg hon lite mer platt om man säger platt ner i soffan. När jag gick. Så hon har ju rört på sig under tiden. Men sen tatt sig en öl eller någonting och somnat om, jag vet inte.

FL: Eh, man hör ju under samtalet att du ser någon skada på henne men att du upptäcker fler också. Kommer du ihåg hur det var?

MT: Jag såg ju skadan här. Såg jag fler sen? Det kan inte jag minnas. Jag såg bara ett, ett sår här uppe på henne. Det var därför jag håller, höll mig i de här regionerna när jag gjorde HLR. Jag vill bara minnas att jag såg ett märke på henne. Eller ett sår på henne.

FL: Hur såg det ut i övrigt där var det nåt...

MT: Nej det såg...

FL: ... Nånstans eller var det...

MT: Vad sa du det var?

FL: Var det blod någonstans eller?

MT: Det var lite grann uppe på här. Det var, jag vill inte säga om det var mycket eller lite men det var ju blod. Det var det ju. Och någon gång när jag, för i början när jag gjorde så här på henne och så kom det ut lite men... Så jag tänkte aha då kanske jag får igång henne men... Det fick jag inte.

BFL: Kommer du ihåg om du gör nåt annat just i området här?

MT: Du menar runt här menar du?

BFL: Ja.

MT: Nej inte vad jag vet. Men jag måste ju ha stängt av samtalet när 112 kom. Men jag kan inte minnas att jag gjorde nåt annat. Jag satt ju kvar här tills, jag satt ju här vid henne tills de kom och sen ut och öppna dörren och sen tillbaka in. Sen tog de över. Jag tror de tog över här sen ganska, ganska så med en gång när de kom in i lägenheten. För jag mådde ju inte bra. Jag (ohörbart) och var i chock och kunde väl inte göra så mycket åt nån. Nån, kunde varken göra

det eller det för nån. För jag var väl för chockad för att fortsätta med det där.

BFL: Du har ju visat nu att du har gjort HLR liksom ner mot magen nästan.

MT: Ja här ja.

BFL: Ja.

MT: Ja.

BFL: Hur många gånger ungefär tror du att du har...

MT: Jag har ingen räkning på det. Jag kan inte komma ihåg hur länge jag höll på.

BFL: Ja men jag tänkte var det liksom över tio... Om du har något ungefär hum?

MT: Ja de säger att jag höll på i över 15 minuter så måste det väl ha varit mer än tio kompressioner jag gjorde. Jag har ju hållit på ganska länge för jag var ju bra mör i kroppen när jag kom in till polisen på kvällen. Jag var ganska stel och hade ont. Så att jag hade nog jobbat på så gott jag hade kunnat. Så gott jag kunde menar jag.

BFL: Vad, hur är det hårdaste du gör? Är det som du har visat?

MT: Nej det var väl, jag gjorde ju så här. Inte med (ohörbart) men det sjönk ju ner i alla fall några centimeter magen i alla fall. Och jag hörde ju hur det... väste så jag tänkte det är hon som, det är ju luften som går ur men... Det, jag har ingen räkning på hur mycket HLR jag gjorde.

BFL: Nej. Och kan du, kan du beskriva... Är det någon förändring med Jeanie eller vad händer med Jeanie när du gör HLR?

MT: Jag hör ju bara hur det blir nåt ljud ifrån henne. Om det, om det är andningen. Eller om det är när man trycker ihop. Det blir ju som ett tryck där inne. Jag hörde väl att hon... Jag hör... Ja det susar i munnen på henne. Då när jag tryckte ner. Det är det enda jag kan tänka mig. Men hon vaknade aldrig till liv. Hon kom aldrig tillbaka tyvärr. Jag försökte göra så gott jag kunde med HLR Men det... Det gick inte så bra.

FL: Du har ju fått utbildning i HLR.

MT: HLR ja.

FL: Ja.

MT: 2015.

FL: Mmm. Hur har du, hur har du fått lära dig att man ska göra?

MT: Jag fick lära mig att man ska göra, det var väl. Det hette ju LABC vi fick lära oss. Larm och... Eller lokalisera de som behöver hjälp och så går man in där och hjälper... Och så fick jag lära mig att man skulle... Hur fan vad man... det var någonting. Det var med händerna och man skulle hålla om det var så eller så. Men jag la bara händerna på varandra. Jag fick ju godkänt för det också. Vi övar ju på dockor på skolan. Då när jag läste till busschaufför 2015. Jag fick faktiskt bara en tjugominuters kurs. Det var ju inte världens längsta. Men man fick lära sig tillslut och komprimera, nypa ihop och blåsa och lägga fram, framstupa sidoläge om

de andades och... Den HLR-kursen var inte stor den vi fick. Det var många chaufförer i min klass som tog extrakurser i det. Men jag tänkte, jag ville ju bara klara kursen för jag ville ju... Förhoppningsvis har man inte användning för det där i hela sitt liv. Men tyvärr så fick jag ju använda den. Och man hade väl inte glömt men jag gjorde väl inte helt rätt. Man är liten och klen och orkar inte så länge så det blev...

FL: Men så som du...

MT: Det blev väl ett fjuttigt försök.

FL: ... men så som du gjorde nu. Det är så som du har fått höra att man ska göra?

MT: Jajamän. Det är som jag gjorde jag. Fast magen gick ju, gick ju mer in. För den är ju lite mjukare än den här. Den är ju ganska komprimerad, hård. Jag vill säga att jag tryckte relativt hårt i alla fall.

FL: Eh, kommer du ihåg vad vi pratade om att ambulanspersonalen hade sagt när de kom på, på plats?

MT: Nej, nej.

FL: Eh, en av ambulanskillarna beskrev att Jeanie låg på sidan med ryggen mot ryggstödet. Och att...

MT: Menar du att hon låg mera... Typ så?

FL: Mmm

MT: Så nej det vill inte jag minnas. Det vill inte jag minnas i alla fall.

FL: Hans uppfattning var ju att...

MT: Ja, ja.

FL: Om nån har gjort HLR så har man inte, så kan man inte ha gjort det särskilt bra typ.

MT: Nej, nej det förstår jag. Det blir väl inte bra heller. För jag har ju aldrig, aldrig fått praktisera mer än tjugo minuter. Den kursen är.

FL: Mmm. Men jag tänkte vi ska lägga dockan så. Men det kan vi göra...

MT: Du menar...

FL: Det kan vi göra om en stund.

MT: Jaha.

FL: För en annan sak som jag vill fråga om, Är det någonting mer du har? Eh, när man lyssnar på det här samtalet här.

MT: Ja.

FL: Som du har.

MT: Med räddningstjänsten?

FL: Ja med SOS, ja.

MT: Ja, ja, ja.

FL: När du ringer efter larm, eh, hjälp med räddningstjänst eller med SOS och sen är det polis.

MT: Ja.

FL: Eh, så beskriver du. Är det någonting mer som du kommer på nu att du liksom gör med Jeanie?

MT: Nej.

FL: Du har beskrivit att du känner efter puls. Du gör inandningar. Du gör kompressioner.

MT: Nej jag kan inte komma på något annat. Vad kan jag ha sagt i, till 112. Det, det vet jag inte.

FL: För du pratade nyss om din utbildning och så där och så nämnde du framstupa sidoläge. För det säger du till, till dem att du har gjort med henne.

MT: Jasså har jag... Hon låg ju så men jag försökte ju få henne framåt men det hjälpte ju inte. För hon andades ju inte. Så jag lät henne ligga så.

FL: Vad menar du nu? Du sa att du försökte få henne framåt.

MT: Ja jag försökte lägga henne i framstupa sidoläge men hon, nu ramla hon... Hon rulla tillbaka i den ställningen igen. Det är svår... Jag har ju fått lyfta och bända på henne, det orka inte jag. Hon väger mer än vad jag gör.

FL: Okej kan du visa hur du gjorde då?

MT: Jag försökte och lyfta upp henne genom att, jag tog tag så här och lyfte upp henne och så. Men jag fick ju aldrig ta tag om henne. För jag fick ju aldrig henne till framstupa sidoläge vad jag vet. Utan hon kom tillbaka i den här ställningen.

FL: Okej. Ja, jag fråga dig nu. Dels sa du själv, det var du själv som nämnde framstupa sidoläge.

MT: Ja.

FL: När du prata om utbildning. Och så frågar jag dig, var det någonting annat som du gjorde med henne. Och du säger ingenting. Men sen när jag säger framstupa sidoläge då säger du att du har gjort det.

MT: Ja. Jag vet inte, jag var ju chockad. Jag vet ju inte vad jag har gjort mer än att jag gjorde HLR på henne. Det får ni ju förstå att man är ju inte i sina sinnes fulla bruk när man hittar den man älskar i soffan.

FL: Jag förstår att det kan vara en jobbig situation.

MT: Det får ni ju ha förståelse för. Och jag menar den dan, mycket av den dagen är ju faktiskt fortfarande svart i ögonen på mig för jag... jag fick ju mig en kraftig chock av det här. Jag hade ju aldrig trott att jag skulle behöva gå igenom det här. Död och såna grejer har man väl gått igenom när föräldrarna har dött men aldrig så här. Som kompisar och flickvän. Det är ju det värsta man kan råka ut för.

FL: Okej, Nu frågar jag dig igen då. Är det någonting mer som du kommer på att du gjorde med, med Jeanie vid det här tillfället?

MT: Inte vad jag vet. Som jag sa, det är ett svart töcken för mig. Jag kommer inte ihåg mycket från den dagen. Det var inte så mycket som hände den dagen ändå. Vi gjorde inte så mycket hon och jag. Vi låg och kolla på TV hela dagen.

FL: Men jag menar i den här situationen nu när du...

MT: Nej jag kommer inte på att jag gjorde något mer med henne. Inte vad jag vet.

FL: Du säger i det här samtalet också vid något tillfälle som du pratar i telefon att du håller på och gör kompressioner med ena handen.

MT: Ena handen? Då måste jag ha varit vimsig. Jag kan ha gjort det med ena handen, jag kan ha gjort det med bägge och... Jag kommer faktiskt inte ihåg. Jag vet i alla fall att jag försökte så gott jag kunde.

FL: Så det kan vara så att du har gjort kompressionerna med ena handen.

MT: Ja det...

FL: Kan du beskriva hur det skulle ha gått till då? Kan du visa?

MT: Ja jag måste väl ha suttit så då. Måste ju ha suttit så då och gjort.

FL: På kanten av bordet?

MT: Ja, ja, ja. Eller om jag stod upp. Jag vet inte. Jag kan ha gjort så också. Jag vet faktiskt inte.

FL: Men det är ingen minnesbild som du själv har.

MT: Nej det är ingen minnesbild jag har men, jag vill minnas att jag bara gjorde HLR så gott jag kunde på henne.

FL: Är det i, har du några tankar i det här skedet förutom att ringa 112. Att ta hjälp av någon annan som eventuellt kan finnas i närheten eller?

MT: Nej det tror jag inte. Jag var ju så uppskrädd i det där och... Jag var ju fokuserad på henne. Jag ringde 112 bara eller vad jag ska säga. De kan ju det där.

FL: Mmm

MT: För jag menar Camilla och Sonja kunde jag väl ha ringt men... De kan ju inte mycket heller om livräddning. Det vet jag inte men... Jag tror inte de har gått de kurserna.

FL: Du tänkte inte att det var någon ide?

MT: Nej, nej, nej. Det var väl det. Jag hade ju kunnat ringt dem men jag gjord... Fan vad ont i ryggen jag har. Eh... nej jag hade ju kunnat ringt dem men då hade det ju blivit tiotusen frågor och Jeanie hade inte fått hjälp ändå. Jag vet inte om de är hemma på HLR Sonja och Camilla. Jag vet inte det.

FL: Ska vi... ägga upp den där dockan?

MT: Lägga upp hur då menar du? Som räddningstjänsten sa att (ohörbart)

FL: Mmm

MT: Ska hon ha legat så? Rakt mot ryggstödet? Det är väl inte, det kan inte jag minnas att hon låg så. Jag kan inte minnas att hon låg så i alla fall men... Stämmer det så är det väl så. Då måste ju jag ha gjort HLR här på sidan då? Så på nåt sätt. Det går ju det med men jag tycker att hon ligger för långt upp mot ryggstödet. Som jag vill minnas det så låg hon lite mer längre ner. Så som hon låg innan. Vill jag minnas i alla fall. Så där låg hon inte vad jag vet. Så låg hon ju när hon gick ifrån, när jag gick till affären. När jag skulle köpa, försöka få tag i cigaretter.

FL: Kan du visa då hur du, hur du skulle ha gjort om hon hade legat så där?

MT: Ja då hade jag ju, jag hade ju inte rört henne för hon hade ju sår här så jag var väl här uppe och gjorde de där kompressionerna så här. Om hon nu har legat så.

FL: Och så kan du visa då. Du kan väl visa en liten stund hur du gjorde kompressioner och inblåsningar. För det, det är ju det man hör att du gör.

MT: Ja visst. En, två, tre, fyra, fem... och så ja... (*blåser...*) sen tillbaka igen och gör tio till då. Håller jag på så länge. Då håller jag på så ett tag. Men jag har ju inget tidsrum om hur länge jag höll på eller någonting. Det har jag inte en aning om.

FL: Och telefonen har du ligger på bordet där?

MT: Ja den ligger ju på bordet. Jag hade den på högtalare så de kunde prata med mig om man säger så. Jag vet inte. De bad mig att öka tempot men... Det orkade inte jag. Men som sagt jag är i ganska relativt dålig kondition. Konditionsmässigt var också... både fysiskt och psykiskt.

BFL: Som du ser är det någon förändring i såret när du håller på?

MT: Jag såg bara att, det såret jag såg det kom det lite blod ur nån gång men det var aldrig så att det sprutade, forsa tror jag utan jag vill minnas att det var väldigt lite blod. Men jag vet inte. Jag ska inte ge mig in att svara på det för jag vet inte faktiskt. Jag såg bara lite blod uppifrån här någonstans tror jag att det var. När jag tryckte ner, kommer det som en liten klutt men det var inga stora mängder.

FL: Vi ska se... (*bläddrar bland papper*) Eh, jag ska bara visa dig en, en bild här som visar... Jag kan visa försvararen först. Visar Jeanie i soffan (*förvisar bild tagen av ingripande patruller, se Sekretessbilaga s. 2 i dokumentet Till RMV - anträffandeplats av/skador på målsägare*).

MT: Jaha.

FL: Och det här är ju efter att ambulanspersonal har varit på plats. För det är ambulanskillen som säger att han vänder ner Jeanie på rygg. När han kommer dit.

MT: Ja jag har ingen aning om det. Men (ohörbart).

FL: Nej. Och nu är det en bild på Jeanie här då.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Och då kan man se att... Eh,...

MT: Ja där ser man hon ligger ju platt. Och där är ju blod. Är det blod det där?

FL: Ja det är blod på höften här.

MT: Men så där...

FL: Och det...

MT: Ni måste väl ha tagit upp tröjan va? För så vill jag inte minnas att jag såg Jeanie när hon låg där.

FL: Jag säger till dig att så här låg Jeanie.

MT: Ja, ja.

FL: När polis och ambulans.

MT: Ja, ja.

FL: Var på plats och man fotade.

MT: Och herregud. Har hon slagit armen också?

FL: Ja det är en skada på den armen.

MT: Fy fan.

FL: Eh, och som du ser här.

MT: Ja.

FL: På byxorna.

MT: Ja är det blod där också.

FL: Så är det blod på höften.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Och det är blod nere i soffan.

MT: Alltså i själva stoppningen?

FL: Ja så det, det tyder precis som ambulanskillen säger på. Att hon har legat med höften nere i soffan och...

MT: Jag vill ha...

FL: Mot blodet.

MT: Jag vill ha att hon låg lite mer typ så, och inte platt ner så. Och så där låg hon ju inte. Då måste hon ha legat så, jag... Jag har inga klara besked att ge dig för jag kommer inte ihåg riktigt hur hon låg. Jag vet bara jag gjorde kompressioner på det som gick...

FL: Eftersom, är det någonting du har Joel när det gäller kompressions, när det gäller den delen?

BFL: Nej.

FL: Nej. Eftersom du har gett olika versioner av det här med kniven då, du har ju i alla fall beskrivit ett tillfälle för mig.

MT: Ja.

FL: Att du såg en kniv som du drog ur och så.

MT: Ja.

FL: Kommer du ihåg vad du sa vid det här tillfället? Skulle du kunna visa det som du beskrev vid det tillfället?

MT: Du menar med kniven?

FL: Mmm

MT: Ja men jag är ju inte hundra, hundra på om jag... Jag vet i alla fall att ouf... (*Suckar...*) Jag vet ju inte om jag såg nån kniv. Hur ska jag då kunna...

FL: Nej jag tänker du har ju sagt olika saker.

MT: Ja men det är ju nu senaste tiden jag har börjat tvivla på vad jag har... Det har kommit upp, poppat upp nya scenarion i vad heter det huvudet.

FL: Så vad du sa till mig vid det tillfället kommer du inte heller ihåg då eller?

MT: Vad då att jag drog ut kniven. Jo det kommer jag ihåg.

FL: Mmm. Mmm

MT: Men det är bara det att jag, jag börjar tvivla på om det fanns någon kniv överhuvudtaget. Det börjar röra sig i skallen på mig så jag...

FL: Den minnesbilden, det som du berättade då. Har du den kvar i huvudet eller?

MT: Den när jag berätta för dig om kniven?

FL: Ja.

MT: Ja men det kommer jag ihåg givetvis.

FL: Ja. Kommer du ihåg att du, att du berättade hur... Hur du gjorde och så?

MT: Nej det kommer jag däremot inte ihåg. För jag har börjat tvivla allvarligt på mig själv om det var någon kniv överhuvudtaget. Det poppar ju upp nya tankar och nya scenarion hela tiden i huv... Huvudet på mig. Jag vaknar till och med ibland på kvällarna och får såna hemska drömmar om det här.

FL: Då måste jag ju fråga dig igen Stefan om det kan vara så att det, att det faktiskt är att det är fler bitar som du... Som har hänt som du inte minns?

MT: Ja det måste det ju vara.

FL: Jag menar inte bara med att du...

MT: Nej men jag hamnar ju chock, det är ju klart man minns ju inte allting.

FL: Mmm. Men nu menar inte jag när du hittar kniven. Jag menar vad som hände, hur... Hur det kommer sig att kniven hamnar där?

MT: Hamnar i, vart då?

FL: I Jeanie.

MT: Ja men det har jag ingen aning om. Jag skulle aldrig kunna ta ett, ta livet av någon som jag älskar. Jag är ingen våldsam människa. Varför skulle jag stanna kvar och ringa 112 och vänta på polisen och er om... Jag hade varit skyldig. Jag hade ju, då hade man väl stuckit. Och det gjorde jag ju inte, jag stannade ju där. Jag ville ju hjälpa Jeanie.

FL: I dina fickor nu?

MT: Ingenting nej. Det är bara, där har jag ju bankkortet ja.

FL: Mmm

MT: Och så har jag tändaren ja.

FL: Mmm

MT: Jag kommer inte ihåg men jag la tillbaka kortet i fodralet så här i alla fall.

FL: När gjorde du det då?

MT: Det gjorde jag ju innan jag gick fram till Jeanie. För att jag tog telefon...

FL: Kan du gå tillbaka och visa hur du gjorde då?

MT: Ja. Jag är väl i, går in i vardagsrummet så tar jag kniven, eh bankkortet. Öppnar och sen lägger in den där igen. Och sen ser jag att hon ligger där. Så jag går och sätter mig och ja... Inleder kompressioner då. Tändaren vet jag inte om jag la någonstans eller om jag hade den kvar i jackfickan. Det kommer jag inte ihåg faktiskt. Men du kan ju få tillbaka den. Jag

kommer inte ihåg om jag la den på bordet eller om jag lät den ligga kvar där. Ja ghar ingen aning. Och bankkortet la jag tillbaka i sitt fodral i telefonen.

FL: Eh, jag tänker... Vad tänker du själv kring att du går fram, stoppar i bankkortet i telefonen innan du ser att någonting är fel med...

MT: Ja det går ju på ren rutin. För jag brukar ju alltid ha det i, i facket i mobiltelefonen.

FL: Ja.

MT: Det går ju på ren rutin. Det är ju som... Helt automatiskt bara.

FL: För när du kom in i lägenheten sa du så tittar du ju efter Jeanie i sovrummet och i köket. Så...

MT: Ja. Ja.

FL: Du letar ju efter henne. Eller hur?

MT: Ja, ja.

FL: Ja.

MT: Och sen såg jag henne ligga där så jag, slängde kortet i mobilfickan och så gick jag fram till henne. Och såg i hennes ögon att någonting inte stämde.

FL: Så det syntes inte på henne direkt då när du tittade på henne att det hade hänt nåt eller?

MT: Nej inte som jag minns det. För de var ju inte, det var ju inga stora mängder blod vad jag såg. Och jag hade ju glasögonen med mig men... Jag hade dem inte på mig, de låg ju på bordet sen jag... Jag såg bara att hon låg här. Att hon var blöt uppe på här kände jag sen när jag gjorde HLR. Men det var ju inga...

FL: Hon var blöt säger du, vad var det att hon var blöt?

MT: Det kan ha varit blod, det kan ha varit nåt annat. Jag vet inte. Hon kan ju ha vaknat till och druckit en öl. Det vet jag inte heller. Men...

FL: Där du, där du tryckte med dina händer nu.

MT: Ja.

FL: Magen skulle jag säga. Håller du med om det?

MT: Ja det är väl där nerigenom.

FL: Ja. Var det blod där eller?

MT: Jag kommer inte ihåg. Det enda jag kommer ihåg var att det sipprade några droppar ur ett utav såren uppe på bröstet här uppe på henne.

FL: Mmm

MT: När jag gjorde HLR. I början. Men sen slutade det och, och komma varje gång jag

tryckte ner. Ja jag la ingen så stor vikt på det utan jag fortsatte ju med HLR. Inblåsningar och grejer så samma, sammantryckningar. Men det misslyckades ju.

FL: Det här är ett foto som visar...

MT: Foto.

FL: ... vardagsrumsbordet.

MT: Jaha. Vardagsrumsbordet?

FL: Ja det är också taget då.

MT: Ja det ser jag ju, det ser ju... Men var är min telefon någonstans?

FL: Ja det har du, den här bilden har du tittat på förut (*se bilaga förhör 4.*)

MT: Var fan är min mobiltelefon? Den är ju...

FL: Då...

MT: Ja där ligger den, ja där ligger den där ja.

FL: Ja. Det ligger någonting orange där bredvid.

MT: Ja det kan ha varit tändaren det då, som jag har lagt. Har jag lagt den där i alla fall då. Det var den jag hade med mig. Den där gulorangea tändaren. För hon har... Jag vill minnas att det ligger en tändare antingen här eller här nere ska det ligga en tändare.

FL: En till?

MT: Det kan hända för vi hade två, kanske tre tändare. Men där har vi ju rullapparaterna nu. När vi rullar cigaretter ibland.

FL: Okej.

MT: Det är ju den tändaren jag använde, för den kände jag igen. Och där är min mobil.

FL: Okej för jag frågade ju dig förut, tycker du inte att den här färgen ser exakt likadan ut eller?

MT: Jo det gör den väl va.

FL: Ja för jag frågade ju dig om det kunde ha varit sån här färg. Nej sa du, det var det inte utan den var mer gul, solgul.

MT: Ja men jag lägger inte märke på det.

FL: Okej. Så den tändaren du har pratat om det var den här.

MT: Ja det är den för den ligger bredvid min telefon, det är min den. Den som jag använde i alla fall.

FL: Ja och den hade du med dig i fickan när du gick?

MT: Ja. Den... la jag tillbaka sen när jag kom hem för jag fick...

FL: När gjorde du det då?

MT: Det gjorde jag, jag vet inte när jag gjorde det. Det var i samband med telefon, med bankkortet kan jag tänka mig.

FL: Okej.

MT: Kan tänka mig bara, jag är inte hundra. Ja...

Tystnad...

MT: (*Hostar till...*)

FL: (*Bläddrar bland papper.*) *Kamerakvinna säger att hon behöver byta batteri.*

FL: Ja men det blir bra det för jag skulle kolla med vad... då bryter vi en... Ja då är klockan 15:21.

PAUS

FL: Eh, då fortsätter vi, klockan är 15:24. Jaha Stefan, nu har du fått visa lite grann.

MT: Mmm

FL: Eh, vi har ställt lite frågor.

MT: Mmm

FL: Eh, är det nånting som du själv vill säga eller vill berätta just om, om det här som vi har hållit på med idag här?

MT: Nej jag får säga att jag har kommit fram det som jag har velat fått fram också.

FL: Ja. Tycker du, tycker du att det känns som att du har haft en möjlighet att...

MT: Ja, ja det gör det. Det har varit väldigt...

FL: Att du haft rättvisa förutsättningar att visa...

MT: Men det har vart, allting har varit relevant så det har varit bra.

FL: Mmm

MT: Det är inga, inget som vi har missat vad jag kan tänka mig.

FL: Nej. Du fick ju visa här i början, det har vi ju frågat om förut.

MT: Mmm

FL: Eh, du säger att du kommer in och så hänger du av dig.

MT: Mmm

FL: Hur är det med din, med dina kläder?

MT: Jag tror jag slänger bara, jag slänger mössan i... Mössan och... på hatthyllan och resten tar jag väl in i vardagsrummet tror jag. Jag är inte hundra.

FL: Nej.

MT: Men jag brukar ibland slänga min jacka på den delen. Ja i den delen här då som jag sover. Och skorna brukar jag ibland skrubba av mig och... i hallen och i under bordet ibland. Hon tyckte inte om det när jag var slarvig. Hon slängde skorna på bordet då.

FL: Mmm

MT: Nej jag menar under bordet men...

FL: Ja. Men då sa du att jag slä... jag, jag tog av mig sakerna eller gjorde så. Såg du, är det för att du har sett på bild och jag har frågat dig på bild?

MT: Nej, nej jag vet jag tog av mig eh, tog av mig mössan. Den lägger jag alltid på hatthyllan. För jag har ju vantarna där ute. Men vad heter det, vad heter det jackan brukar jag bara slänga här ibland eller ta där ute också.

FL: Mmm

MT: Det är lite hur som haver.

FL: Okej för att du har ju, du har ju sagt att... I början så säger du att du hänger av dig i hallen. Men sen ligger ju jackan och skorna inne i vardagsrummet och att de ligger där, det är inget som är konstigt eller?

MT: Nej, nej, nej. Det... Ibland lägger jag där, ibland hänger jag i hallen. Ibland lägger jag där.

FL: Mmm

MT: Det är lite så och så med det ibland faktiskt.

FL: Okej.

MT: Jag hade börjat ta efter Jeanie och lägga allt man har i soffan. Hehe.

FL: Mmm

MT: Det... det var enklast så.

FL: Eh, vi har inga frågor då ska jag se om Johan din försvarare har nånting.

FA: Nej det har jag inte.

FL: Så jag, jag tänker nu är ju kollegorna. Bengt-Åke är det nån fråga eller nån frågeställning

som du tycker att vi, att vi bör ta upp när vi är här? Bengt-Åke är ju forensiker i ärendet och har gjort...

MT: Du alltså?

FL: ... Undersökningar på platsen och så.

MT: Jaha är du forensiker. Jaha.

B-Å: Ja. Nej jag fick ju förklaringar till jackan, jag hade en fråga om det hur men den hamna där den hamna då. (ohörbart).

MT: Du menar min jacka?

B-Å: Ja.

MT: Ja jag slänger av mig den både här och där ibland.

B-Å: Ja.

MT: Det... Jag var aldrig så noga med det där uppe.

BFL: Bara en fråga där vid just aktuell händelse där. Kommer du ihåg vad du gör med skorna och jackan just då? Alltså nu när du (ohörbart).

MT: Nej det har jag ingen aning om. Jag vet bara att jag, jag hade den ju inte på mig när jag åkte därifrån. Jag kommer inte ihåg om jag hängde av mig eller om jag, men jag brukar alltid slänga av mig mössa och vantar och... Jackan i hallen också men den här gången åkte den med ända in. Det har jag ju förstått nu på bilderna. För det brukar bli lite si och så med det. Ibland hamnar den där och ibland i köket och ibland på... Slänger jag den på byrån eller på, på soffryggen på min sida.

BFL: För du, du har ju ändå beskrivit att du lägger ner kortet i telefon.

MT: Ja det gör jag ju, det gör jag. För det...

BFL: Men du kommer inte ihåg nåt annat där?

MT: Nej jag vill inte minnas att jag gjorde nåt mer. Jag bara (*hostar...*) la i kortet. Jag vill inte minnas nåt mer än (ohörbart). För bankkortet är ju viktigt.

B-Å: Hade du, vad hade du i jackan för grejer?

MT: Ja jag hade ju bankkortet och en tändare hade jag med mig. I byxfickan hade jag ju nycklarna. De hade jag aldrig i jackan här uppe för de brukar trilla ur ibland. När man går och svänger med jackan så hoppar de ur.

FL: Om, om inte du har nånting mer då...

MT: Nej det har jag verkligen inte.

FA: Jag kom på en komplettering bara. Vad det gäller telefonen.

MT: Ja.

FL: Jag ska bara säga efter som du inte syns på bild. Nu är det försvararen som ställer en fråga då. Ja.

FA: Ja telefonen.

MT: Ja.

FA: För den hade du ju inte med dig när du gick.

MT: Nej.

FA: När du kommer in, är du säker på att den ligger på bordet eller kan den ligga någon annanstans så du stoppa i kortet innan du kommer in i vardagsrummet?

MT: Det är en bra fråga. För det kan jag inte svara på. Jag vet bara att jag la, nej men den låg ju på vardagsrumsbordet. Det gjorde den. Det vill jag minnas, där var den. För där inne tror jag att jag var med kortet. Jag brukar ju bara om jag har haft med mig telefon ner på byn. Då lägger jag den på hatthyllan och hänger av mig och så här. Sen tar den och går in. Men den här gången så låg den på bordet så jag la i bankkortet där bara. Jag tror det var på vardagsrumsbordet jag la i det. I mobilen. Men som sagt, det kan säkerligen vara nåt annat också jag vet inte. Men jag vill minnas att den låg på vardagsrumsbordet. Men jag är inte hundra. Det kan jag inte svara på.

FA: Ja inga fler frågor tack.

MT: Jag kan ju inte använda min berusning på det för jag var ju någorlunda redig i alla fall. Jag var ju inte aspackad. Men jag kan inte minnas att jag hade den ute på hatthyllan mobiltelefon. Ja.

FL: Jag tror det, det Joel vill veta. Du har ju beskrivit här.

MT: Mmm

FL: Du kommer in, du har tittat efter Jeanie. Eh, kommer in här. Eh, fixar med ditt bankkort och telefonen.

MT: Mmm

FL: Och eh, kläderna verkar ju inte ha hamnat i hallen då (ohörbart)...

MT: Nej, nej, de verkar ju inte...

FL: ... Jackan och skorna.

MT: Ja den har ju hamnat vad jag har förstått under bordet och...

FL: Ja.

MT: ... i soffan ja, jackan.

FL: Ja så det vi vill veta är ju liksom hur, när kommer kläderna av då? Skorna och den här jackan?

MT: Jackan det vet i fan när jag tog av mig men skorna, de stövla jag väl av mig då i samband med att jag la mobilen. Jag vet inte. Jag kan faktiskt inte minnas det. Man vet ju i alla fall att jag plocka av mig... mössan i hallen och resten måste ju ha försvunnit i vardagsrummet då. Jackan brukar jag ju lägga på min sida på stödet, ryggstödet eller på... det gör jag ibland med skorna. Brukar jag stövla, stövla av mig under bordet ibland. Och ibland kanske man går en promenad på kvällen och... då behöver man inte springa ut och hämta skorna ibland. Då slänger jag dem där och ibland där. Det blir lite hur som haver med det ibland.

FL: Ja. Då avslutar vi där och då är klockan 15:31.

MT: Mmm

Förhöret avslutat.

Utskriften kontrollerad/korrigerad av Emma Ekman.

Förhör

Förhör 6 - dialog

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Hörd person

Hansson, Nils-Stefan

Personnummer

19680309-5097

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-01-04

Ytterligare information om anledning till förhör

Kompletterande förhör.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Johan Johansen

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Emma Ekman

Förhørsdatum

2022-03-17

Förhör påbörjat

14:47

Förhör avslutat

17:44

Förhørsplats

Förhørsrum arresten Örebro

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

EW

Involverad personal

Joel Alderin

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Band 11915

FL= Förhørsledare Emma Ekman

BFL= Biträdande förhørsledare Joel Alderin

MT= Misstänkt Stefan Hansson

A= Advokat Johan Johansen

FL: Det här är ett förhör i ärende K13743-22. Dagens datum är 220317 klockan är 14:47. Det är förhör med misstänkt Stefan Hansson.

MT: Vill du ha personnumret igen? 680309-5097.

FL: Tack så mycket. Förhørsledare Emma Ekman, biträdande förhørsledare Joel Alderin, och sist glömde jag säga att försvararen Johan Johansen var med, och det var han då och det är han idag. Är det nånting som du själv vill börja med idag Stefan?

MT: Nej jag... har inte så mycket att säga faktiskt. Jag tycker att allting har blivit sagt i det här ärendet men det.. ni har ju säkerligen frågor.

FL: Mm. Var det några funderingar kring det vi gjorde sist?

MT: Nej. Det var.. jag fick ut det jag ville säga med den.. med den övningen där om man säger så.

FL: Mm. Och då syftar jag på den här re... lilla rekonstruktionen vi gjorde där..

MT: Ja det är rekonstruktionen.. jaja men det syftar jag också.

FL: Mm, aah vad bra.

MT: Mm.

FL: ... du fick ju visa där Stefan hur du satt på bordskanten.

MT: Mm.

FL: Och gjorde HLR på Jeanie och, dom här bilderna har du ju sett förut men kanske, titta på..

MT: Du menar vid köksbordet? Eller..

FL: Aah vardagsrumsbordet..

MT: Aja..

FL: Ja.

MT: Aah dom har jag sett tidigare.

FL: Aah precis. Du ska få titta igen då och då använder jag en bilaga, samma bilaga som vi hade till förhör fyra.

MT: Jaha.

FL: Bild som heter nummer ett.

MT: Vad gäller det då jag ska titta efter?

FL: Aah du känner igen bilden att du har sett den förut?

MT: Ja det har jag gjort.

FL: En liten del av soffan, bordet och dina skor..

MT: Aah det ser man ju där ja.

FL: mm.

MT; Och dit.. det är ju dom skorna jag går i för det mesta.

FL: Mm.

MT: Och där ligger telefonen och tändaren och..

FL: Ja.

MT: Så det ser ut som det brukar göra på vardagsrumsbordet där ja.

FL: Ganska mycket grejer ja,

MT: Ja.

FL: Ja.

MT: Det är belamrat rätt så..

FL: Aah precis.

MT: Hon hade ju allt på sin del där och jag hade mitt.. nått här nere i.. det här var min lilla vrå där nere för hon spred ut sig över hela bordet annars.

FL: Ja. Och du berättade ju då att du hade kontakt med, via det här larmcentralet larmcentralen.

MT: Ja (ohörbart)..

FL: polisen var det du prata med på slutet.

MT: Jaja alltså var det de? Ja det kommer inte jag ihåg men jag vet..

FL: Nej man ringer först till 112 och sen kopplar ju dom in polisen då..

MT: Jaja jo men..

FL: Men operatör hos polisen du prata med det har ju inte nån jättestor betydelse egentligen men det var i alla fall så.

MT: Nejnejnej.

FL: Och då berätta ju du att.. och som man också hör på SOS-samtalet som du ska få höra sen.. inte idag men fram över här, att.. så som jag sa förra gången att du håller ju på i 15 minuter med det här.. du får hjälp med att..

MT: Mm ja.

FL: .. göra kompressioner. Du pratar själv att du.. en, två, tre och räknar och sådär och sen hjälper operatören till. Och då, har ju.. alltså utifrån samtalet och sen som jag fråga dig förra gången då, så jag fråga ju dig om du var uppe och gick nånstans och gjorde nånting. Men det gjorde du ju inte.

MT: Nej. Det enda jag kommer ihåg vad jag gjorde var att jag öppnade dörren för 112.

FL: Ja.

MT: För hade ju gammal vana att låsa igen.

FL: Mm. Och då funderar jag på.. för då måste ju du.. om du satt där på kanten och så gjorde du HLR och så reste du dig upp och gick och öppna dörren åt dom.

MT: Mm.

FL: Mm. När dom kommer in till dig där,

MT: Ja?

FL , kommer du ihåg vad som hände då? Liksom stod du kvar i hallen eller visa du in dom i rummet eller..

MT: javisst.. jag måste ju ha visat in dom.

FL: Aah.

MT: För jag vill minnas att jag gjorde.. fortsatte HLR en eller par minuter till men dom sa att dom skulle ta över eller vad det var, jag kommer inte ihåg riktigt.

FL: Nej. Att du själv fortsatte med HLR fast dom hade kommit?

MT: Aah jag gjorde några kompressioner till men..

FL: Aah. Så du.. dom borde ha sett dig i så fall att du gjorde det då eller?

MT: Ja inte innan dom kom in men därefter..

FL: Nej det förstår jag.

MT: Aah men så fort jag hade öppnat dörren då gick ju dom in och jag fortsatte ju några gånger till med henne.

FL: När dom var på plats?

MT: Så vill jag minnas det i alla fall.

FL: Ja så då vore det konstigt om dom inte..

MT: Men det var inte länge.

FL: Nej. Men dom borde ha sett att du gjorde det då?

MT: Ja det.. det tror jag i alla fall.

FL: Mm okej. Och då.. hur gjorde du kompressionerna då när dom var på plats?

MT: Kommer jag inte ihåg.

FL: Nej.

MT: antingen satt jag på soffkan.. soffan för om jag ställer mig upp och gör så då får jag ju väldigt ont i ryggen så jag brukar oftast sitta när jag gör grejer.

FL: Nu sa du att du satt på soffan, menar du det eller menar du..

MT: Nejnejnej bordet menar jag.

FL: Aah okej mm.

MT: För jag menar jag kan inte.. jag har väldigt svårt att stå så, och göra grejer.

FL: Mm

MT: Då får jag väldigt ont i ryggen så jag brukar oftast antingen gå ner på knä om jag ska jobba i den här regionen eller så sitter jag och så gör så eller grejar med nånting.

FL: Mm.

MT: Det..

FL: Och sen när dom sa att dom skulle ta över, vart tog du vägen då?

MT: Var det inte då polisen tog hand om mig?

FL: Mm men jag tänker kommer du.. kommer du ihåg mer i detalj liksom att..

MT: Nej jag kommer bara ihåg att..

FL: Om det är nån som kom och hämta dig och ledde ut dig eller om du gick ut själv eller?

MT: Nej jag kommer ihåg att jag fick nått papperspåsar på händerna och hand.. såna här handfängsel såhär.

FL: Aah. Jag menar just i det här när du står här och gör..

MT: Nejnejnej utan jag kommer inte ihåg vad som.. om dom.. dom drog mig därifrån utan, jag gav upp för hon hade ju ingen puls så jag tänker då tog väl dom över jag vet inte.

FL: Aah nej.

MT: För det.. dom grejerna är jag inte säker på..

FL: Nej.

MT: .. vad jag gjorde där efter jag sluta med HLR.

FL: Nej.

MT: Enda jag kommer ihåg var det att jag fick papperspåsar och handfängsel.

FL: Mm.

MT: Sen att jag blev blöt om fötterna när jag gick ner för jag, jag hade inte fått med mig skorna den dan. Så jag gick ju troligtvis i strumplästen jag kommer inte ihåg.

FL: En av ambulanskillarna beskriver det som att när dom vill att du ska flytta på dig så får du liksom hoppa över soffan för att komma, liksom komma undan från den här platsen. Är det nått du kommer ihåg?

MT: Nej det kommer jag inte ihåg. Men ibland vet jag att jag klättra över soffan när vi hade besök av Sonja och Camilla istället för att dom skulle flytta på sig så var det lättare för mig att spagata över soffan.

FL: Aah. För den står ju lite konstigt.. soffan tar ju upp en ganska stor del av rummet.

MT: Ja jag tycker den är väldigt malplacerad men hon ville ha det så.

FL: Aah.

MT: Hon ville ha den där.

FL: Aah precis.

MT: Den enda gången man flytta på den var väl när man städa.

FL: Mm. När ambulanskillarna kommer.. kommer du ihåg om dom flyttar på det här bordet eller om dom flyttar på några möbler eller?

MT: Kommer inte ihåg nånting. Jag vill minnas att det står, aah nu står ju bordet för nära tv:n, det brukar va en gång.. gång däremellan.

FL: Aah..

MT: Du ser Johan..

A: Aah jag ser..

MT: För det brukar.. den brukar stå mera så. Och då tänker jag i mer normalt mot soffan så.

FL: Aah så att man kan gå mellan bordet och tv:n menar du?

MT: Jajamän. Det har men kunnat göra för det.. oftast det där fönstret där brukar vi öppna och stänga, öppna och stänga när vi.. för hon är väldigt såhär växelvarm.

FL: Mm.

MT: Ena stunden sprutar det av svett, ena stunden så fryser hon. Ibland får man köra med fönstret öppet mitt i vintern (skrattar).

FL: För vad..

MT: Men jag (ohörbart) kommer inte ihåg att det stod så.. det kan ju hända att jag har knuffat också under.. under.. men det.. nej. Jag tror inte jag har varit på bordet. Jag är inte hundra.

FL: Nej. Men din minnesbild är att man brukar kunna gå mellan bordet och (ohörbart)..

MT: Ja mellan bordet och tv:n, ja normalt ska det väl vara en sån här bit emellan i alla fall.

FL: Aah.

MT: Så man kan gå sidledes.

FL: Ja. För att vad jag fundera över är ju, vart nånstans på det här.. du ser det är ju mycket saker här.

MT: Ja jag ser.

FL: Aah. Vart på det här bordet kan du ha haft din rumpa?

MT: Jag har haft den alldeles i kanten här på sidan.

FL: Bredvid alla dom här sakerna här? Det är ju Ramlösaflaskor och sånt där.

MT: Ja. Det, var det nog.. jag hade den här uppe i kanten vill jag minnas. För jag kan inte stå upp och göra kompressioner för då har jag ju sån himla, får jag ont efter ett par tre gånger men..

FL: Det här är ju en bild som är tagen liksom lite,

MT: Lite närmare bordet va?

FL: Aah.

MT: Ja. Där ser man ju kanten och bordet där. Jag måste ju ha haft den där.

FL: Mellan Ramlösaflaskan..

MT: Mellan glaset och den där svarta grejen där, jag vet inte vad det där. Den svarta grejen där..

FL: Det är väl hennes telefon va?

MT: Aah.. nej jag ser så dåligt men det måste varit där uppe i det hör.. hör.. hörnet här i alla fall.

FL: Ja. Jag har för mig att du har pekat ut förut att det här var din telefon längst ner..

MT: Aah.

FL: .. hennes gamla telefon i mitten..

MT: Den som hon hade.. som inte fungera ja.

FL: Och hennes där.

MT: Ja.

FL: Är det rätt eller?

MT: Ja det är rätt ja. För den telefonen fungerar inte.

FL: Okej. Så du ska ha suttit här emellan då?

MT: Jag ska ha suttit däremellan ja.

FL: Mm.

MT: Vad jag kommer ihåg.

FL: Mm.

MT: Men jag ser en annan sak. Det där är inte Jeanies telefon det där. Det där är min. Hon..

där är hennes. Hon har ingen sån här pärm runt sin, sån där man har med kort i. så jag hade ju den där när jag prata med 112 då. Jag undrar vad hennes telefon gör där nere. Förstår du var jag menar? Ser du den svarta längst upp bredvid?

FL: Aah jag ser vad du menar.

MT: Aah. För min är svart och hennes är ju sån där (ohörbart..). Hon har inget sånt där fodral till sin.

FL: Mm. Så det är din?

MT: Jaja det ser jag nu.

FL: Med ett helsvart plånboksfodral?

MT: Jajamän.

FL: Och det är hennes?

MT: Aah för hon har ingen pärm i sin.

FL: Okej.

MT: Alltså jag satt ju här.. här då. Kanske satt på telefon, inte fan vet jag men jag satt där uppe och försökte och göra kompressioner i alla fall.

FL: Aah. För... ja det är ju.. jag ser ju att det är ju lite, det är ju inte jättelätt att se på bilderna men du har ju hela tiden visat..

MT: Ja jag trodde ju att det var hennes men nu när jag tittar mer nära så är det ju hennes. Den är min för den har väl en sån här pärm runt sig va?

FL: Aah det ser ut så på bilderna...

MT: Ja för jag har ju en svart pärm med några fack i, det har ju inte hon.

FL: Aah precis. Som du hade korten och det i.

MT: Aah ja. Så jag måste sett fel hela tiden och jag har inte sett så noga på den där bilden. Jag ser för den har ingen sån där pärm runt sig. Eller sånt där skydd.

FL: Så men.. så då när du hade samtalet med SOS när du sa.. du sa att du kopplade på högtalaren och så la du ifrån dig telefonen.

MT: Ja det var ju.. måste.. det har jag gjort.

FL: Aah. Kommer du ihåg vart du la den då?

MT: Jag måste ju ha lagt den där den ligger. Jag har inget hum om vart jag la telefonen så jag.. kom bara ihåg att jag ringde 112 och satte på högtalaren och..

FL: Mm.

MT: Börja så sakteliga med HLR.

FL: Då när du går och öppnar dörren,

MT: Ja?

FL: , tar du med dig telefonen fram till dörren då eller får den ligga kvar?

MT: Det har jag.. det har jag ingen aning om.

FL: Nej.

MT: Har jag ingen aning om faktiskt.

FL: Nej. Och du sa att du satte på högtalaren, är du säker på att du gjorde det?

MT: Ja det var ju.. måste jag gjort för annars hade jag inte hört vad dom sa. Jag sitter ju inte så och håller på inte.. det gjorde jag inte.

FL: Nej. För anledningen till att jag frågar är, på grund av det här samtalet som är inspelat...

Tystnad, FL mumlar tyst för sig själv.

FL: För det är en bit in som, operatören frågar om du kan sätta på...

MT: Den måste ju varit på för jag menar.. en vanlig telefon när du lägger den där att troligen man hör väl inte så bra i den då va. Om man lägger en telefon här utan högtalare på, det är bara den lilla du har när du pratar nära. Förstår du vad jag menar?

?: Mm.

MT: För du har ju.. du kan ju höja så du får högre ljud på den som pratar men, om jag inte hade gjort det hur skulle jag kunna höra henne för jag menar.. eller henne eller hon, eller (ohörbart) för att, jag vill minnas att jag satte på högtalaren. Ja. Tro mig hö..hö.. höra dom hela tiden. Men som sa jag ska låda det vara osagt för, allt det där är så himla rörigt så... Fan är det där för nåt? *(tittar på fotot)*

FL: Jag läser upp en liten bit ur..

MT: Javisst.

FL: Var det nånting du undrade över?

MT: Nej det var bara vad det var för pappersbit där. Kom jag ihåg vad det var, det är dom här cigarettgrejerna hon köper.

FL: Som sagt vi är en liten bit in i samtalet som du har här och då, undrar ju operatören här dom om.. säger då.. undrar om du kan göra hjärt och lungräddning, och säger att du gjorde det förut på henne. *Aah men jag ska försöka med.. jag ska lägga säger du då.* Och då säger den här operatören *lägg telefonen på högtalare. Jag är en gammal bussförare så jag vet hur man ska göra* säger du.

MT: Jaja.

FL: Aah. Och så säger operatören *gör det nu.* Och då hör man att du säger såhär, *ska hitta..*

ska hitta bara telefon här. Ska vi se jag hittar inte telefon nu här ska vi se. Jag hittar inte telefon här nu i min.. min den här.. men du hör vad jag säger va?. Aah kan du.. du hör ändå vad jag säger fast jag inte ser och hör vad du säger va? Hör du vad jag säger? Jag hör vad du säger, säger operatören, fortsatt med hjärt och lungräddning. Och sen börjar ju du med kompressioner och sådär.

MT: Jajajaja.

FL: Så att det verkar ju som du säger i telefonen men som jag.. dom ber ju dig.. telefonen har du ju redan i handen.

MT: Jajajaja eller om den ligger på bordet, jag vet inte.

FL: Nej. För du säger ju jag hittar inte telefonen men den.. alltså jag fattar det som att dom ber dig sätta på högtalare och du säger jag hittar inte telefonen. Är det så att.. att du inte hittar..

MT: Det kan vart..

FL: .. funktionen högtalare?

MT: Det kan ha varit det också. Det kan jag faktiskt inte svara på men det kan mycket väl ha varit så.

FL: Aah.

MT: För jag.. när jag blir lite lullig så har jag svårt för dom där och trycker man fel och skriver fel och det ena och den andra så.

FL: Aah.

MT: Och jag är inte nån hejare på datorer så.. nej men, den kan mycket väl legat bredvid mig med högtalaren av eller på jag kommer inte ihåg faktiskt. Nej men jag vill ju minnas att jag hörde.. jag måste ju ha hört henne ganska bra då för att, jag gjorde dom här HLR som dom sa så jag menar. Aah om möj.. vi måste ha hört varandra. Men jag kan inte.. jag är inte hundra på det att jag hade högtalarna på, under hela samtalet.

FL: Nej. Så det finns ju.. det kan ju vara på två olika sätt. Det kan ju va så att, det kan.. ja det kan va på flera men att det kan ju va så att du, att du hör via telefonen men precis som du säger så är det väl kanske inte så tro.. så jättelätt att höra vad nån säger om telefonen ligger en bit på bordet och du sitter och gör..

MT: Nej det är väl.. det är väl så.

FL: .. kompressioner och så. Så utan högtalare kanske lite knepigt.

MT: Ja det borde det varit.

FL: Mm. Men..

MT: Och troligtvis så var den på men jag vet inte när jag satte på den. Om jag gjorde det när jag ringde eller under samtalet, det har jag ingen.. ingen aning om, om man säger så.

FL: Okej. För det är inte så att du, att du sitter med din telefon och pratar med operatören men att du inte gör några kompressioner?

MT: Nej verkligen inte.

FL: Okej.

MT: Ont i ryggen hade jag flera dagar efter (skrattar) så det vet jag att jag gjorde kompressioner.

FL: Mm. På det sättet som du visade..

MT: Jajajaja visst. La händerna så och så försökte trycka på. Så gott jag kunde men. Det var inte världens bästa men jag har aldrig övat mer än, den gången på utbildningen.

FL: Mm. Nej och det var det jag frågade dig på utbildningen, jag fråga ju dig om du gjorde kompressioner nu så som du fick lära dig på utbildningen.

MT: Ja jag.. som jag vill minnas att det var.

FL: Aah. Och jag tror att vi alla kan säga här att du gjorde kompressioner på magen.

MT: Så jag.. jaha du jaja. Nej jag gjorde ju kompressioner fyra fem minuter där på skolan och.. aah dom sa att det var bra sen.

FL: Aah.

MT: Jag vet ju inte om jag gjorde rätt eller fel nu jag har ingen aning.

FL: Har du fått lära dig att man ska göra kompressioner.. hjärt och lungkompressioner på magen eller?

MT: Nejnejnej jag fick ju bara lära mig att man skulle göra det. Göra såhär.

FL: Vart nånstans?

MT: Aah det kommer ju inte jag ihåg men dom hade såna här dockor så kunde man ju trycka längre ner på så det var ju ingen.. det var inget fel, det funkar det också. På dom men.

FL: Mm. För annars så brukar man ju lära ut eftersom det är lungorna som man.. det är hjärtat som man ska liksom..

MT: Jajaja.

FL: Få igång och trycka på.

MT: Jo det är det, det vet jag..

FL: Så man brukar ju få lära sig att man gör kompressionerna i närheten av hjärtat för det är ju hjärtat som man ska hjälpa till att cirkulera runt blodet med.

MT: Jaja jo visst.

FL: Och det gör man ju inte från magen så det var därför jag funderade bara kring..

MT: Nej jag vet inte om jag gjorde rätt eller fel det där HLR men, jag var i chock och jag har

aldrig varit med om en sån här situation tidigare. Jag har ju aldrig använt HLR i yrkeslivet om man säger så. Inte ens sen jag gick i skolan inte ens då har det hänt nånting sånt. Och då kunde jag nog inte ha räddat nån för då kunde jag ju inte det man skulle göra. Den här utbildningen ingick ju i.. i (ohörbart) utbildningen för bussförare. Man får lära sig det och lite andra grejer.

FL: Mm. Okej. Men så när det gäller det här om du hade högtalare på, på telefonen eller inte då vet.. då vet du inte säkert om du har..

MT: Nej jag är inte säker på det men i och med att jag troligtvis har hört vad hon har sagt så måste jag ju haft den på. jag kan inte svära på.

Tystnad

FL: Har Joel några frågor kring just den biten?

BFL: Nej.

Tystnad

FL: Även om NFC tar lite lång tid på sig så är det ju i alla fall vissa.. några.. nåt som vi har fått svar på.

MT: Mm.

FL: Och när man gör, en undersökning i lägenheten där då,

MT: Mm.

FL: , så kan man.. så ser man sånt som man tycker ser ut som handavtryck som är avsatta med blod.

MT: Ja.

FL: Och det, då har man lyckats ta som handavtryck då precis som man kan ta från fingrar och dom är ju också individuella..

MT: Jaja jo det.. jo det vet jag.. det vet jag.

FL: Aah ja. Så det är ju bara dina händer som ser ut på ett sätt, och mina på.. dom är ju lika.. samma som mitt.

MT: Var finns dom.. finns dom på Jeanie runtomkring då menar du eller?

FL: Det man har säkrat är på dörrpost till höger om ytterdörr.

MT: Dörrpost?

FL: Vi kommer ju få ett protokoll sen med.. över..

MT: Menar du Jeanies ytterdörr eller?

FL: Jeanie ytterdörr ja.

MT: Ja jo men det kan ju va.. jag kanske är lite ostadig men.. var väl då när jag öppna dörren för 112 antagligen.

FL: Det är två.. två stycken olika där, spår som det heter då som man har säkrat.

MT: Jaha jaja ja.

FL: Och dom är identifierade som, som dina.

MT: Jaha. Den andra borde ju va Jeanie för hon var ute under dan där. Vi var ju.. hon var ju på Bolaget. Kan mycket väl varit hennes också. För mina finns det men det kan va någon annan, det kan va Jeanie för hon.. hon brukar ibland..

FL: Nu förstår jag inte vad du pratar om?

MT: Ja vid dörrposten, dom handavtrycken. Det kan ju vara både jag eller Jeanie eller nån annan.

FL: Aah men man har hittat.. det som man hittat är avsatt i blod.

MT: Jasså avsatt i blod ja men då är dom mina.. då är dom mina.

FL: Mm det är två stycken och dom tillhör..

MT: Då måste det varit den gången när jag öppnade för 112 då är det mina handtryckningar ni hittat. Då förstår jag.

FL: Aah för det är inte vid något annat tillfälle som du har varit framme vid ytterdörren och satt händerna där?

MT: Nej nejnejnej det tror jag inte. Jag har ju inte blött innan eller efter där heller så.

FL: Mhm.

MT: Så var ju nog från den gången då.

FL: Sen är det.. förlåt, jag ska säga att det var, tre stycken var det.

MT: Jaha..

FL: Samtliga från dig. Dörrpost till höger om ytterdörr.

MT: Mm.

FL: Och sen har man hittat också i blod... och det är handavtryck och det är på väggen mellan matplats och hall. Det är två stycken.

A: Vart sa du, mellan?

FL: Tre stycken..

MT: Matplats och hall sa hon.

FL: Och dom kommer också ifrån dig.

MT: Mm... Ja dom härstammar väl från då när jag hade öppnat för 112 och jag gick tillbaka in, jag är inte.. ska inte spekulera men i och med att dom finns där handavtrycken så måste det ju vara så. Att dom har kommit till då medans jag gick in igen eller när jag gick ut för och öppna för dom, det vet ju inte jag.

FL: Ja.

MT: Jag kan ju ha varit ganska ostadig på benen, det vet man ju inte.

FL: Ja. Det är i alla fall inte nån annan än.. man har inte hittat några avtryck från nån annan person där.

MT: Nejnejnej det förstår jag mycket väl att det är mina handavtryck och fingeravtryck för jag har ju varit där under en länge.. veckovis hos Jeanie.

FL: Dom är avsatta i blod.

MT: Jajaja men ändå det finns säkert..

FL: Har du blött vid något annat tillfälle som du inte har sagt?

MT: Nejnejnej (ohörbart) med blod, nej det var bara nån.. annars så finns ju mina fingeravtryck överallt i lägenheten..

FL: Ja det är ju inget konstigt om ni bor tillsammans..

MT: Nejnejnej (ohörbart). Det är det ju.

Tystnad

FL: Kan, har du koll på tvättstugan i Jeanies hus vart den var?

MT: Ja.

FL: Tvätta du där nån gång eller?

MT: Den är ju rakt under. Balkongen där går man ner en trappa.

FL: Rakt under vilken balkong?

MT: Rakt under Jeanies balkong tror jag det är. Du har som en liten gammal rabattlåda (ohörbart) går ner i källaren.

FL: Mm.

MT: Men jag tvättade hos henne nån gång vet jag. Hjälpte henne med det. Var väl i början av vår relation. Sen så hände ju det här med att hon ramla och bröt sig så hon fick hjälp av kommunen istället. Fick hon hjälp både med mat och med städning och med, tvätt. Så hon hade en tvättsäck som hon slängde allting i så. Hon gjorde väl det varannan vecka eller.. jag kommer inte ihåg, varannan eller varje vecka. Jag kommer inte ihåg riktigt. Men maten var väl det enda som kom dit varje dag. Dagligen.

FL: Mm.

MT: Och städning och tvätt det fick hon hjälp med. Men innan det var det jag som dammsög och torka av golvet då och då.

FL: Det finns en kvinna som heter Ann-Charlotte, som bor i Jeanies hus. Är det någon som du vet vem det är eller? Ann-Charlotte Pettersson?

MT: Känner ingen där.. känner ingen där.

FL: Nej.

MT: Känner bara Sonja, Camilla och dom där raggarna som bodde där uppe förut. Norsken vet jag vem han är. Han med alla hundarna. Och Micke och Lotta dom har ju, i lägenheten inne i hörnet det är ju, inga suparkompisar men vi brukar heja på varandra på systembolaget ibland. Men Ann-Charlotte känner jag inte till. Det kan inte vara norskens fru som heter Ann-Charlotte?

FL: Nej den här kvinnan bor på, norrmännen bor ju rakt under Jeanie.

MT: Aah.

FL: Dom som har hundarna.

MT: Aah.

FL: Den här kvinnan bor på den bortre gaveln in mot skogen till.

MT: I andra våningen eller första våningen?

FL: Tror hon bor på första va?

BFL: Mm.

MT: Ja men heter.. aah hon heter Ann-Charlotte men vi kallar henne för Lotta då.

FL: Mm.

MT: Hon går med sån där rullator va? Ibland?

FL: Aah det är möjligt att hon gör.

MT: Aah jo men då känner jag henne.

FL: Aah.

MT: Mm.

FL: Hon har i alla fall tvättat den här dagen den 4 januari.

MT: Ja.

FL: Den aktuella dan som..

MT: Aah.

FL: .. mordet skedde då. Och hon har, hon är ganska säker på liksom tiden här för att hon..

MT: Ja det är tider man får skriva upp det vet du.

FL: Vad sa du?

MT: Det är tider man får skriva upp i tvättstugan det vet jag.

FL: Aah. Och sen hon har förklarat här att hon har tvättat tidigare under dan. Torktummlaren tar tre timmar, det skulle vara klart klockan 17. Och hon är säker på att det var vid 17, alltså det är ju..

MT: Jajaja..

FL: .. hon hade ju en tid att passa då att hon tänkte att hon skulle gå ner och hämta sakerna så det är väl därför hon är säker på tiden då.

MT: Mm.

FL: Och mycket riktigt som du beskriver, hon kom ju på gaveln runt och sen går ju hon ner i källaren.

MT: Mm. Det finns två nedgångar en är bommad och en är öppen.

FL: Ja.

MT: Det är ju gamla.. tvättstugan var ju större förr. Då var det två tvätt.. nu är det väl bara en med en maskin och en tumlare.

FL: Ja. Här är ju.. känner du igen..

MT: Ja det är norskens bil och det har vi...

FL: Aah.

MT: Där är tvättstugan igång om ni ser det där svarta hålet där under balkongen där. Du ser där.. oj förlåt..

FL: Aah.

MT: .. du ser där va? När är nedgången till tvättstugan där.

FL: Ja. Och då är ju det norrmännens balkong och så är det ju Sonjas och Camillas balkong här borta, bortanför.

MT: Ja den är.. dom har ju en bortanför där ja.

FL: Ja. Och så är det Jeanies balkong längst upp..

MT: Ja det är norskens rakt under där.

FL: Och det här är.. bilagor till förhör med den här Ann-Charlotte då som hölls den 13 januari. Och det är sidan tre av fem som du får se.

MT: Mm.

Tystnad

FL: Hon har i alla fall hört att.. när dom går ner till, till tvättstugan då så hör hon en, röst uppifrån. Och... när hon är i stentrappan där. Hon kan inte beskriva rösten hon vet inte om det var en man eller kvinna. Hon stanna upp och tittade uppåt, såg inget sen blev det tyst. Det var en mörkare röst som hon inte kände igen. Hon minns inte vad rösten sa. Och kunde inte avgöra. Men hon reagerade eftersom hon tyckte att rösten var konstig.

MT: Mm.

FL: Ann-Charlotte tänkte att någon var osams. Hon förklara att det brukar vara tyst, att hon inte har hört något tidigare från lägenheten.

MT: Mm. Osams. Nej det vet jag inte. Jag och Jeanie var väl inte osams men vi gruffade litegrann på varandra ibland. Det blev väl det att vi blev väl, ja inte less på varandra men man känner att man behövde va ifred så.. det.. man kom.. då gick man ju hem. Men vi var ju aldrig osams så att vi gapa och skällde i lägenheten vad jag kommer ihåg.

FL: Och hon har beskrivit att det är från balkongen ovanifrån. Alltså hon har inte misstagit sig utan hon förstår att det.. hon beskriver att det är balkongen ovanför så att det inte när norrmännen hon hör utan det är uppifrån.

MT: Jasså är det de..

FL: Då måste det ju vara ifrån..

MT: Jeanie balkong..

FL: Jeanie lägenhet ja.

MT: Jaja.

FL: Och.. aah hon har ju ändå liksom lagt märke till, det här förhöret är ju den 13 januari så det är ju några dagar efter det där men hon har ju ändå.. att hon kommer ihåg att..

MT: Det där kan jag inte säga nånting om för jag vill inte minnas att jag och Jeanie var ovänner. Inte så att vi skällde på varandra eller, att vi hördes ut. Vi, kunde väl gruffa på varandra och, gnälla lite ibland men det var aldrig några högre ljud om man säger så.

FL: Nej.

MT: Mellan henne och mig. För oftast när vi träffades så var det lugnt och stilla. Det var öl och det var dricka, det var tv och äta god mat och.

FL: Mm.

MT: Vi gjorde inte så mycket vi var aldrig ut jag och Jeanie förutom när hon skulle åka och handla nån gång eller när hon åker hämtar sina piller eller har varit..

FL: Men du, den här dagen då?

MT: Vilken dag då?

FL: Den 4 januari, dagen som Jeanie dör.

MT: Aah ja..

FL: Vid 17.

MT: Nej då kan inte jag tänka mig att vi var osams. Hon låg ju och sov när jag.. när jag gick ner på byn. Hon slagga till redan då.

FL: Så vad.. vad tror du att det kan vara som hon har hört då som hon har reagerat på?

MT: Det vet jag inte. Det är ju rena.. otätt i huset, man hör ju ibland röster ibland. Jag vill inte säga att jag vet vem det var för jag var ju inte.. har ju inte hört nånting. Jag var ju på byn, jag kom ju hem där strax innan sex. Jag har faktiskt inte en susning vad det kan vara. Det vill jag helst inte ge mig in i, i och med att jag inte kom.. kommer ihåg nånting att vi har varit osams eller så.

FL: Har du nånting där Joel du som..?

BFL: Ja det är ju ungefär samtidigt som du säger att du går iväg. Du säger att du går där vid 17 tiden ju.

MT: Ja det gör jag ju.

BFL: Aah.

MT: Det kan väl varit.. ändå varit inne i tvättstugan och jag, gick förbi. Men.. gick ut men, jag vill inte minnas att jag träffade nån och, gå och prata för mig själv det gör jag väl men inte så att folk får en att tro att jag skäller på nån eller gapar och skriker. Utan det är ju oftast normal samtalston i så fall.

BFL: Mm. Det hon hör är ju.. hon upplever ju att nån är osams ungefär, det hon hör då.

MT: Nej och jag kan inte minnas att vi har varit osams varken jag eller Jeanie.

BFL: Nej.

MT: Och jag hade ju inte.. prata ju inte med nån i telefon för den hade jag ju inte ens med mig så att. Det är ett frågetecken, jag vet inte.. jag kan inte svara på det.

BFL: Nej.

MT: Jag vet i alla fall att vi var inte osams varken jag och Jeanie eller Sonja eller Camilla den dagen. Jag tror inte ens jag hade pratat med dom den dan. Det var väl några dagar innan, jag vet inte. Kommer inte ihåg. Det är ju bara Ann-Charlotte och, Sonja och Camilla som tvättar i tvättstugan. Jag tror dom andra har eg.. egna maskiner.

BFL: Men det är inget som händer där hos Jeanie då runt 17 tiden?

MT: Nej jag går ju bara ner på byn och skulle leta cigaretter eller köpa cigaretter. Nej jag kommer inte ihåg att det hände nånting. Inte vad jag vet. För jag såg.. tro mig inte ha sett nån och. Jag har inte pratat med nån på gården heller för det var ingen där när jag gick i alla fall.

Jag titta inte ens åt tvättstugan för det, den står ju där när man behöver den.

Tystnad

FL: Hade du nånting mer kring det Stefan?

MT: Va?

FL: Hade du nånting mer du ville säga kring det?

MT: Nej det har jag inte. Kan inte komma på nått i alla fall. I och med att jag inte kommer ihåg det du säger så kan jag inte säga nått om det för jag...

FL: Vi har tittat litegrann i din telefon.

MT: Ja.

FL: Och, mycket av det som du har berättat stämmer väl liksom även i kan.. kan läsa där i.

MT: Mm.

FL: Jag ser att du.. du har ju kontakter med Jeanie och med..

MT: Sonja och Camilla.

FL: Camilla..

MT: Sonja, det är dom enda jag har kontakt med innan.. innan så hade jag kontakt med Ibbe och dom andra innan han åkte i fängelse.

FL: Aah.

MT: Alltså rent på telefon.

FL: Ja. Och då är det ju.. ja det finns ju en massa här.. finns ingen anledning och liksom gå igenom liksom alla sms och sånt hit och dit utan det kanske är vissa saker då som..

MT: Mm aah jag förstår.

FL: .. vi vill fråga om. Och då har jag tittat lite på vad du har.. vad du och Jeanie har haft för kontakter med varandra och man kan ju se att ibland är det hon som söker dig och inte verkar få svar.

MT: Aah jajaja jo det stämmer,

FL: Och ibland så är det du som skriver till henne och undrar om hon är vaken och liksom..

MT: Jajaja jodå.

FL: Jaga henne lite så.

MT: Ja det är väl det.

FL: Mm.

MT: Jag brukar alltid messa om jag vaknade på nätterna för jag menar ifall hon råkar sova så vill man inte.. och svarar hon inte då, ja.

FL: Men var det när ni var på varsitt ställer då eller?

MT: Det var det när jag var.. då var jag troligtvis hemma på Bergmästargatan.

FL: Mm.

MT: För annars så, hon sov i sängen.. sin säng några nätter då och då men oftast så sov hon på soffan. Hon ville ha mig nära och så var det närheten till tv:n. För den stod ju på nästan jämt. Hon.. hon är mer tv närd än vad jag är. Hon tittar på allt möjligt.

FL: Du, det här var i.. runt slutet på augusti.. 27 augusti var det.

MT: Mm.

FL: Och då är det ett meddelande som Jeanie har skickat till dig där hon har skrivit att, *har pratat med polisen och han har ingen laglig grund att stå på vad gäller olaga intrång om du ska hälsa på mig. jag hyr en lägenhet och det är upp till mig vilka jag bjuder in så länge det..*

MT: Aah jag vet vad det gäller. Fastighetsskötaren Trille.

FL: Mm?

MT: Jag skulle få hyra ettan där bredvid norsken men så fick han reda på att jag var på socialbidrag. Så han hyste inte gott agg åt mig. och när han sen mera förstod att jag och Jeanie hade skruvat ihop det om man säger så, så blev han väldigt sur och tvär. Nej han gjorde aldrig nått men, han blängde surt på mig på Bolaget och uppe på byn och vräkte ut sig salvor och allt möjligt men, men han var aldrig om man säger ner.. annat än verbalt. Han var ju aldrig fysisk.

FL: Nej, varför gilla han inte dig då tror du?

MT: Nej det vet jag inte. Han ville väl inte ha med socialfall att göra för många av dom som bor i lägenheterna där uppe har ju socialhjälp om man säger så.

FL: Mm.

MT: Och dom håller väl på och försöker och städa upp och få ut.. som han säger *riktiga hyresgäster*.

FL: Okej så han ville inte ha nån mer som gick på socialbidrag?

MT: Nej. Så det var då vi kom på kant och sen så fick han ju reda på det via ryktet att, han såg mig också några gånger där uppe men han kunde ju inte säga nått när jag bara gick in i trappan.

FL: Okej. Så det här handlade om att,

MT: Aah det var.. det var..

FL: Så i helhet att du skulle va där och att Jeanie hade kollat upp att du fick vara där hur

mycket du ville?

MT: Ja det är ju hon som äger lägenheten som vi hyr så hon bestämmer ju.

FL: Aah. Okej men det har liksom inte hänt nåt annat?

MT: Nejnejnej inte mellan mig och Jeanie eller nån annan där uppe. Jag var den lu.. lugna fisken på gatan där uppe (relativt faktiskt).

FL: Då går vi vidare, jag tar det lite i kronologisk ordning.

MT: Jajamän.

FL: Jag har börjat bakifrån och då är det i september, 2 september.

MT: Mm.

FL: Så beskriver Jeanie till dig då *jag vill inte glömma er. Jag vill ha vår dröm med stugan och allt snälla gör inte såhär. hon kom bara inklampande och du vet hur svårt det är att bli av med henne när hon är full. Döm mig inte så hårt.*

MT: Nu pratar du lite fort. Den delen fram till Jeanie ville ha drömmen om stugan kvar, men sen därefter får du gärna..

FL: *Hon kom bara inklampande och du vet hur svårt det är att bli av med henne när hon är ful. Döm mig inte så hårt.*

MT: Var det Jeanie som skrev det?

FL: Aah.

MT: Ja jo vi hade ju en dröm om att hitta en stuga hon och jag och kunna skaffa.. kunna skaffa hund för hon är ju hundälskare. Men vem det var som hon tjöta om då det kan jag inte tänka mig.. det måste ju varit hon den här, måste ju varit hon den här som sålde piller till henne förr. Det är den enda jag vet hon har sån kvinnlig kontakt. Men varför skulle hon skälla på henne för? Eller hur.. jag förstår inte riktigt vad det är.. i texten där riktigt.

FL: Det här känner du inte igen?

MT: Nej. Jag förstår ju texten det där med drömmen om huset och det som vi hade.. vi hade ju en dröm att kunna komma ut nånstans hon och jag.

FL: Mm.

MT: Kunna flytta ihop.

FL: Ja.

MT: Men var det nån annan.. var det en kvinnlig person som hon prata om? prata om..

FL: *Hon kom bara inklampande och du vet hur svårt det är.. hur.. du vet hur svårt det är att bli av med henne när hon är full.*

MT: Jahaaa du. Kom bara inklampande.. då måste det va i huset.. måste va Camilla eller

Sonja då.

FL: Är det nånting som du., som du liksom..

MT: Det hände.. det hände flera gånger när vi satt och festa jag och Jeanie att rå ramla dom upp bägge två bara.. såg ölen och kom och satte sig.

FL: Mm.

MT: Så det är.. dom har sprungit ganska tätt där uppe men, Jeanie var väl både lite trött på henne att hon springer in hela tiden. Dom har till och med nyckel till hennes lägenhet säger hon. Vad hon säger i alla fall.

FL: Fast nu.. fast.. hon var inte välkommen ner till dom, men dom kunde trampa in hos henne eller?

MT: Nej.. javisst, flera gånger så skrev Camilla *kom ner och ta några öl och kaka lite och röka.. röka lite tobak* för jag hade ont om cigaretter ibland. Men ta.. kom själv då skrev hon många gånger.

FL: Aah.

MT: Det var nått fnurr eller Camilla och Sonja.. Camilla och Jeanie gick bra i mellan.. om man säger, inte fullt ut men till hälften.

FL: Mm.

MT: Fifty fifty av.. Sonja och Jeanie tyckte inte om varandra riktigt. Det var som två tuppar som ska slåss ibland. Dom förstod väl inte varandra riktigt.

FL: Nej. Men det här sms:et tror du att det handlar om Sonja eller Camilla då som ska (ohörbart)..

MT: Aah i och med att det bara klampar in då tror jag det är mer Camilla som klampar in.

FL: Aah och så *döm mig inte så hårt*.

MT: Nej.

FL: Har ni blivit osams på nått sätt eller?

MT: Nej det var det att jag sa till henne för att jag hade under en period där.. jag vet inte när det var, sagt till Jeanie att jag vill inte ha med Sonja och Camilla och göra för det, dom sitter ju och håller i sig nästan dagligen om dom kan. Och jag tyckte.. då sa jag det till Jeanie att *ja vill du ha med mig att göra så får du ju låta bli dom* sa jag men, det gjorde hon ju aldrig. Hon ville ju va kompis med alla och det får jag ju respektera. Men... eeh ska se, ja. Det måste varit Camilla som har klampat in där.

FL: Okej.

MT: För det..

FL: Du, det fundera jag på för du sa ju.. när du prata om varför Jeanie och Sonja.. varför Sonja hade lite svårt för Jeanie. Då tolka jag det som.. eller du sa att det väl var att Sonja

kanske var lite förtjust i dig?

MT: Ja det är hon.. Sonja är förtjust i mig det vet jag.

FL: Aah. För jag har ju förstått det som att Sonja.. jag.. att Sonja var väl inte förtjust i dig, utan hon var väl förtjust i Solomon. Och Solomon var lite intresserad av Jeanie så det var där..

MT: Det ha vart..

FL: .. svartsjukan handla om?

MT: .. nån triangel där. Jag fick för mig att Sonja var lite förtjust i mig. Alltså inte extremt men aah.

FL: Ja det är inget hon har beskrivit för oss i alla fall.

MT: Nej nejnejnej det gör.. nånting jag kan ha fått..

FL: Eller?

MT: .. det är nått jag kan ha fått för mig också.

FL: Mm.

MT: Men ibland var hon som hund och katt med Jeanie så jag undra om det var nått där emellan men jag vet inte vad.. jaha. Är det bara för att Jeanie var.. eller Sonja var.. över Solomon var förtjust i Jeanie då? Som dom var sura på varandra.

FL: Ja jag fick för mig att Solomon, Sonja tyckte väl det i alla fall..

MT: Ja för jag vet Solomon har varit uppe hos oss många gånger och, han hade köpt nån pizza och köpt några öl och han var uppe hos oss ganska ofta.

FL: Mm.

MT: Tre fyra gånger sen, sen midsommar där. Annars så satt vi ute mest på kullen och drack.

FL: Aah.

MT: Men..

FL: Men Solomon och du då, vad hade ni för..

MT: Nej vi var bara..

FL: .. kom ni överens eller?

MT: .. ja vi kom överens. Det var väl nån gång ibland när vi blev lite fulla och vi missförstod varandra så. Det fick sluta med att jag eller han gick därifrån. Vi slog.. vi slogs ju aldrig.

FL: Det gjorde ni inte?

MT: Nejnej nejnejnej aldrig i livet. Han är ju trevlig Solomon.

FL: Aah.

MT: När han är nykter och även när han är onykter. Men när han får för mycket då, då kan han bli som jag då kan han bli väldigt verbal har jag märkt. Då pratar han och skäller och gapar och skriker. Men han slåss aldrig.

FL: Nej okej. Vi har ju pratat lite med, med Solomon..

MT: Jasså jaja..

FL: .. också då för vi har ju pratat med, ja alla som typ kan..

MT: Han verkar okej nu efter han slog i huvet eller?

FL: Förlåt?

MT: Han verka okej nu sen han slog i huvet eller?

FL: När slog han i huvet?

MT: Det var längesen. Det var väl nån... fyra.. tre fyra månader sen. Han var helt blåslagen, hela.. hela här. Om han hade ramlat i, på torget tror jag när han var berusad.

FL: Mhm.

MT: Men alltså han var okej när ni prata med han i alla fall?

FL: Ja jag såg inte..

MT: Ja men det är bra.

FL: .. (ohörbart) skador.

MT: Synd att han håller på att ramlar (ohörbart).

FL: Aah.

BFL: Men du beskriver det som att ni hade en hyfsad relation då?

MT: Vad sa du?

BFL: att du och Solomon hade..

MT: Ja vi hade bra relation.

BFL: Aah.

MT: Vi kunde väl gå isär ibland och sura på varandra när vi.. men det var ju oftast när vi fått för mycket i oss.

BFL: Aah.

MT: Då missförstod man varandra och man sa det ena och det andra, men sen dan efter var det bara ta i hand och fortsatt.

BFL: Aah.

MT: Det var ju aldrig nått stort mellan mig och Solomon, kan va nå.. mindre grejer ibland och fyllesnack och sånt där skit.

BFL: Aah. För han har ju en liten annan bild. Han verkar ju inte gilla dig så mycket.

MT: Solomon?

BFL: Aah.

MT: Nja, jag vet inte vad han har emot mig men. Nej han.. stundtals är han ju hos.. pratar han med mig hur som helst. Varje dag. Det är väl lite upp och ner jag vet inte.

BFL: Du sa ju nu att det inte hade varit nått fysiskt mellan då mellan er.

MT: Nej det har aldrig varit nått fysiskt mellan mig och Solomon så.

BFL: Nej.

MT: Jag menar slagsmål alltså. Nejnejnej aldrig.

BFL: Men han har anledning att säga att det varit det va?

MT: Vad sa du?

BFL: Har han nån anledning att säga att det varit fysiskt mellan er?

MT: Nej skulle jag inte tro.

BFL: Nej. Han har ju beskrivit nån situation här hos... på Riggards då hos Camilla och Sonja. När han träffa Sonja första gången. Är det nått du minns?

MT: Det är hundra år sen, herregud. Nej jag kommer inte ihåg nått specifikt där.

BFL: Nej för då kommer du dit också då.

MT: Jaha. Ja jag bodde ju nere på Riggards på den tiden.

BFL: Mm.

MT: Bodde ju i O-huset och han bodde väl på sju.. åtta lägre bokstäver tror jag.

BFL: Mm. Han beskriver då när han ska gå då blir han sparkad i ryggen av dig.

MT: Sparkad i ryggen? Nej (skrattar). Jag har aldrig sparkat nån. jag har aldrig ens bråkat med folk.

BFL: Nej. Okej det är inget du minns?

MT: Nej.

BFL: Nej.

MT: Den enda gången jag minns är att jag och Camilla kan.. slängde ut han en gång.

BFL: Mm.

MT: Jag vet inte vad det var, det var nånting. Det var nått... nått vad Camilla snedtände och han.. vi hyste ut han bägge två. Vet inte vad det var men det är ju så längesen det måste varit 2017, 2018 ja.

BFL: Var det också på Riggards eller?

MT: Det var på Riggards.

BFL: Aah. Vad var det som hände då?

MT: Nej det var det att det blivit nått meningsskiljaktigheter mellan, eeh Salomon och nån och sen var det Camilla blev ju.. hon är ju som en tryckkokare för när hon väl blir arg då, då slänger hon ut folk (skrattar). Eller ber dom gå därifrån.

BFL: Har det hänt nått mer med dig, Camilla och Solomon?

MT: Jag och Camilla?

BFL: Nej alltså när du och Camilla och Solomon har varit.. har det hänt nått mer där?

MT: Ja det var den gången jag fick jacket i pannan här.

BFL: Mm.

MT: Hon var på toaletten och jag och Sonja och.. vet inte om Solomon var med men det var i alla fall jag och Sonja. Satt i köket och prata. Så kommer Camilla ut som en tryckkokare och tyckte vi hade snackat skit om henne. Så då åkte jag ut. Och då fick jag ju ta mina grejer och gå. Och då var jag ju bra i gasen så jag tog min dra-maten och mina grejer och gick och så krascha mina gamla glasögon så jag skar upp här då.

BFL: Mm.

MT: Så jag fick ligga.. polisen körde ner mig till Linde och sen fick jag ligga inne till på måndagen när jag fick lägenhet.

BFL: Han beskriver ju nån incident här när.. hemma hos sig då när nån.. när du och Camilla kommer och hände nått med hans fönster.

MT: Vadå fönster?

BFL: Ja hans fönster krossas.

MT: Det har jag ingen aning om vad han menar med det.

BFL: Nej. Han säger att du och Camilla kommer och sen att du slår sönder hans fönster.

MT: Skulle jag och Camilla varit där och jag slår sönder hans fönster?

BFL: Aah.

MT: Nej. Har ingen aning om det.

BFL: Nej.

MT: Som jag upprepar jag är inte våldsam utan jag, jag gapar och skriker skäller och spyr på folk bara.

BFL: Mm. Han berättar också det att, aah men just då på Riggards då,

MT: Mm.

BFL: att Camilla kunde säga till dig att han skulle.. att du skulle slå han, Solomon. Och då lyssnade du på Camilla direkt och kunde slå och skälla honom.

MT: Men har jag aldrig gjort.

BFL: Nej.

MT: Aldrig, aldrig. Där snackar dom skit.

BFL: Finns det nån anledning varför han skulle säga det till oss?

MT: Nej jag vet inte.

BFL: Nej.

MT: Han har ingen anledning att prata på det viset tycker jag för jag menar.. från min sida så är vi ju inte ovänner.

BFL: Nej.

MT: Jag menar vi träffas ju inte så frekvent heller, det har blivit mindre och mindre dom senaste sex, sju månaderna.

BFL: Mm. Men du minns inget liksom att du har varit fysisk mot han eller..

MT: Nejnejnej inte mot nån.

BFL: Tagit sönder nått fönster?

MT: Nej det minns jag inte.

A: Förstod jag rätt om han påstod att ni säger att han ska ha skallat honom också då?

BFL: Aah nej men slagit och skallat. Och det är då Camilla som säger till Stefan.

A: Aah okej, mm.

MT: Nej det.. jag har aldrig varit känd för att vara nån slagskämpe om man säger så.

BFL: Nej.

MT: Det är snarare så att man får stryk istället (skrattar). Jag har åkt på mig stryk två gånger

det räcker för mig.

BFL: Han nämner också nån incident när han har sett dig vid systembolaget att du slår sönder nått fönster där, är det nått du..?

MT: system.. skulle jag slå sönder..

BFL: Aah mitt emot är det då.

MT: Skulle jag slå sönder fönsterrutor? Nej.

BFL: Aah.

MT: Det har jag inte gjort.

BFL: Nej.

MT: Och varför skulle jag göra det.

BFL: Nej jag fråga.. det är bara han som har berättat, jag..

MT: Jag tar ut min ilska genom att gapa och skrika och skälla på folk.

BFL: Mm. Och det har du sagt.

MT: Mm. Eller så skriver jag också till folk ibland. Talar om vad jag tycker och tänker. Och det har ju straffat sig en gång i alla fall.

BFL: Mm.

MT: Fast det är ett annat mål som inte ligger under det här ärendet.

BFL: Hade Camilla nått emot Solomon då?

MT: Stundtals var det ju.. var det nog hå... hårt emellan dom tror jag. oftast var det då när dom.. när vi söp.

BFL: Mm.

MT: Ibland kom ju Solomon med helt flak och Camilla, jag och Sonja hade kommit med ett flak och några extra öl. Ju mer vi dricker desto med hetlevrad blir ju både, Camilla och Sonja. Dom rycker ju varandra i håret och håller på att slåss som bara den. Så dom två internt dom är ganska så plus och minus. Men oftast har det varit sånt när det är, varit överkonsumtion. Hade vi tre delat på ett falk öl då hade det gått bra. Men när det kommer två, tre flak in i bilden då.. det är då bråken börjar. För både jag och Sonja och Camilla vi har i alla fall samma där, vi kan inte sluta när det är lagom. Utan vi dricker ju oftast tills vi somnar eller, sådär va. Däcker utan alkohol.

BFL: Så det har varit alkohol inblandat då..

MT: Jaja varenda gång som det har varit rörigt med mig och Sonja, Camilla och dom andra så har det varit alkohol inblandat.

BFL: Mm. Men är det nått av dom här tjafsens du minns att det har varit (ohörbart) liknande..

MT: Nej jag har ju.. minns ingenting. Jag kan inte ens tänka mig att jag skulle kunna skalla nån eller slå nån eller slå in fönsterruta.

BFL: Nej.

MT: För det, det är ju så jävla dumt.

BFL: Ja.

MT: Menar på en sån liten by där känner ju alla alla så att det vet ju men. Gör man nått dumt då ser dom ju det.

BFL: Mm. Jag är klar... om inte du har nåt (pratar med FL).

A: Får jag bara fråga, det här med.. när fönsterrutan skulle gå sönder, polisanmälades det då?

BFL: Vilken av dom? Tänker du på den med..

A: När vi var på förhör tidigare så har ju du varit misstänkt för skadegörelse.

MT: Jaja jag vet..

A: (ohörbart) lagts ner.

Ohörbart, alla talar samtidigt.

A: Aah jag bara undrar om det var samma tillfälle då?

BFL: Aah.

FL: Vi skulle kunna ta det också då.

BFL: Mm. Sen har vi ju lite.. vi ser ju när du har pratat med Camilla också.

MT: Jajaja.

BFL: I telefon.

MT: Mm.

FL: Nej.. aah jag tänkte det andra.

BFL: Tänkte på den?

FL: Aah.

BFL: Mm. Ja vi kan ta det först också, vi går tillbaka. Och då handlar det lite om, Annelie vad hon har sagt. Hon säger.. hon nämner här med att..

MT: Annelie hon den där som sålde grejer menar du?

BFL: Mm.

MT: Jaha jaja.

BFL: Hon nämnder det här med att, Jeanie har fått stryk av Camilla nån gång.

MT: Det vet inte jag nånting om.

BFL: Nej.

MT: Det vet inte jag nånting om. Det får du.. ja det.. det är ju Camilla som kan berätta det.

BFL: Aah. hon tror att..

MT: För jag har aldrig varit med när det har vart något handgemäng mellan dom två.

BFL: Nej men det var att Jeanie har fått knytnävslag i ansiktet.

MT: Ansiktet?

BFL: Aah.

MT: Låter ju helt absurt.

BFL: Men det är inget Jeanie har..

MT: Nej det är ingenting hon har nämnt och jag, har inte sett nått sånt heller.

BFL: Nej.

MT: För jag menar, jag vill minnas att dom var.. dom var inte världens bästa vänner men dom var vänner på något konstigt sätt i alla fall.

BFL: Mm.

MT: Dom tålde varandra i lagom doser om man säger så.

BFL: Mm.

MT: Samma som jag men Sonja och Camilla och även med Jeanie ibland. Man drar sig undan när det blir för mycket ibland.

BFL: Mm.

MT: Det faller på för nära om man säger så.

BFL: Men det är inget Camilla ha nämnt då heller?

MT: Nej jag har inte hört nånting.

BFL: Nej.

MT: Men hon pratar inte så mycket om det som händer och sker heller.

BFL: Nej.

MT: Förutom om det är nått med Andreas då pratar hon stort och vitt och brett, hennes man.

För det har hon ju...

FL: jag har fått.. aah förlåt, du ska ju ha fått.

BFL: Hon har ju varit liksom... blånader då i ansiktet, på kinden.

MT: Blånad i Jeanie ansikte.. nej.. när skulle detta varit i så fall? För vi träffades ju i februari förra året.

BFL: Ja hon tror ju att det är runt där strax efter att hon har träffat dig. Och hon är ju inte helt säker då. Eller omkring..

MT: Nej för vi träffades ju.. ska vi se, hon är född i februari, jag tror det var i början av mars. Som jag var på fest uppe hos Sonja och Camilla då satt ju, eeh dom där nere. Och Jeanie och så Solomon och så var det.. om det var Kapten.. han den där andra var där också.

BFL: Mm.

MT: Så det var då vi träffades hos henne.. jag kan inte minnas att det har varit nått fuffens emellan Camilla och Sonja.. Eeh Camilla och Jeanie.

BFL: Nej.

MT: Det hade jag märkt med en gång om hon varit blåslagen.

BFL: Ja.

MT: Men det kommer jag inte ihåg.

BFL: Nej.

MT: Jag menar.. från det att vi träffades då i februari då det var såhär i mars då förra året var jag hos.. gick jag inte hem. På.. för jag hade betalat hyran där i slutet av februari så att jag var ju där uppe ganska länge, hos Jeanie tror det var två eller tre månader jag var där i en stöt.

FL: Mm. Du, det känner du inte till att Cami..

MT: Nej.

FL: .. du känner inte till nån sån händelse..

MT: Nej.

FL: .. så förstod jag det som. Jag fortsätter med det som gäller din.. som vi har sett i din telefon här då.

MT: Ja.

FL: Och... då har vi hamnat på den 15 oktober.

MT: Mm.

FL: Och då skriver Jeanie till dig då att dags.. 07:13 på morgonen. *Dags att gå upp ska jag fortfarande med idag.* Och så skriver hon ytterligare ett strax.. strax därefter så, *snart dags*

att åka nu. Kan väl slå en signal efter.. och sen.. jag ska säga när det gäller, vissa... kan väl slå en signal efter. Alltså jag.. det kan va så att det har varit mer text i det här meddelandet från början men att det inte har kommit med..

MT: Jajajaja..

FL: Så är det med telefoner ibland att man inte..

MT: Nej jag vet.. jag letade ju 12 par stugor på blocket och på, andra sidor tror jag.. vi hitta inte vi skulle varit och tittat på nått tror jag men det blev visst inte det. Det var nån.. det var nån sån här.. bud.. budgivning på hyran.

FL: Mm.

MT: Och jag hörde det (ohörbart).. efter jag ringde Jeanie halv åtta, åtta på morgonen att då hade budet gått upp för långt.. för högt för oss. Hade gått över 7000 i månaden.

FL: Okej. Så det här handla om ett hus som ni.. som det var tänkt att ni skulle hyra?

MT: Ja jajaja.

FL: Aah.

MT: Men sen det här med att.. det kan också ha varit att hon skriver så, jag ska ringa efter för jag gick ju regelbundet till läkaren. Du vet den där Annie du vet på vårdcentralen. Det kan ju varit att hon ville jag skulle höra av mig därefter. Om jag varit på nån..

FL: *Snart dags att åka nu dags att gå upp ska jag fortfarande med..*

MT: Ja då har det haft med huset att göra.

FL: Okej. Och då är det ett hus.. för det verkar ju ändå som att hon hade uppfattningen att du hade, ett hus ju.

MT: Jag hade ett på gång ja men det var inte hundra.

FL: Nej.

MT: Nej i så fall så hade vi ju flyttat ut med en gång. Om vi hade haft råd med det.

FL: Det var den 15:e.

MT: Mm.

FL: Och det verkar väl som att hon, jag vet inte om hon får tag på dig då där för hon frågar *är du där är du på fyllerunda bara så att jag vet.*

MT: (skrattar).

FL: Och så undrar hon *gick det bra idag kan inte nå dig.. kan inte nå.. nej, gick det bra idag.* Och det var under den 15:e där så jag vet inte.. om du inte hörde av dig eller?

MT: Gick det bra idag då måste det varit nått med nån läkare som hon har undrat över för min del. För jag var ju ibland i Linde och ibland var jag ju på Kopparbergs vårdcentral.

FL: Okej.

MT: Men hela sommaren här kan man ju säga det att jag gick isär med Jeanie litegrann.. inte det att jag inte ville träffa henne men jag ville ha lite distans. Så jag gick ner och satte mig där i maj, juni tror jag det var på fyllekullen och prata med Ibbe och Janette och, söp bort hela sommaren och hade trevligt med dom. Men jag hade ju kontakt med Jeanie men det var ju aldrig att jag, jag kunde va uppe en natt och sova över hos henne men jag var aldrig nått längre.

FL: Nej.

MT: För.. ja. Jag ville ju då att hon skulle lägga ner med dom här extratabletterna men..

FL: Jo. (ohörbart)..

MT: hon ville.. ville ju inte det så att jag sa då får det vara som det är med oss två sa jag.

FL: Mm. Vi ska komma till, till det också sen.

MT: Mm.

FL: Men vi fortsätter här med den 18 oktober några dagar senare. Då undrar Jeanie om *kom du iväg ordentligt* skriver hon till dig. Och det här är 04:20. Nu ska jag säga såhär förlåt.. dom tiderna jag har sagt, man måste lägga till en timme i det här protokollet. Så att det är.. det har ju ingen betydelse för det var ju ingen känslig tidpunkt men jag sa fel här då.

MT: Mm.

FL: Det här.. jag sa 07:13, det är 08:13 i verkligheten. Och nästa som jag drar här nu då det är 05:20 på morgonen. *Kom du iväg ordentligt missade du tåget.*

MT: ... Ja. Jag kan ju varit hos en utav mina fyllekamrater i Gränges. Jag hade nån kille där ibland som jag kunde få komma och dricka hos ibland. Man betalade 50, 100 spänn så fick man dricka och festa och.. han var hembrännare. Så jag var där och köpte och ibland satt vi där och drack bara.

FL: Så det är att du har tagit tåget till Grängesberg då?

MT: Från Grängesberg till Kopparberg eller från Kopparberg till Grängesberg.

FL: Vad var det för kompis då?

MT: Ja det är ju bara en sån där som har levererat hembränt till mig och när jag har börjat dricka mer.

FL: Aah.

MT: För det är ju.. det är ju inte billigt att dricka. En 75:a kostar 206 kronor och kan man få det billigare så tar man ju det.

FL: Aah, vad heter den personen då?

MT: Tommy nånting tror jag han hette.

FL: Är det han.. aah okej Tommy.

MT: Tommy ja. Eeh mm. Nej jag kallar han bara namnet Tommy.

FL: Har du nått telefonnummer till honom i din telefon eller?

MT: Nej jag vet inte, jag är inte säker. Du får kolla.

FL: Hur höll ni kontakt med varandra då?

MT: Ja det var ju.. jag åkte ut ibland med han på byn i Kopparberg och jag sa till han du kan väl ha med dig en flaska eller två nästa gång du kommer så köper jag utav han. Betalar jag kontanter då. För han ville inte ha på Swish eller nånting för han levde ju också på socialmyndigheten om man säger så.

FL: Okej. Men skulle du kunna peka ut vart i Grängesberg han bor eller?

MT: Nej vi möttes alltid vid tågstation där bussarna och tågen stannar. Jag var aldrig hemma hos han men en gång tror jag att jag var det men jag är inte säker.

FL: Så då när ni träffades så.. men hur visste du.. alltså, var det att du hängde med honom eller hur visste han att han skulle träffa dig där då?

MT: Nej jag.. jag kom.. han hade ju kontakter i Kopparberg men, talade med en som heter tummen som bor i Ställberg så ordnade han kontakten med honom och så kunde man antingen få åka dit eller så levererade han till tummen eller så kom han till Kopparberg eller om han kom till busstationen i Grängesberg och hämta.

FL: Okej.

MT: Det senaste nu så körde jag inte så mycket åt honom för det kostar ju att åka fram och tillbaka till Gränges. För hade ju årskort på Länstrafiken men det tog ju slut här i, aah det var väl i.. sena sommaren där i juli, augusti. Sen dess har jag inte åkt buss.

FL: Nej, du..

MT: Och tåg.

FL: Det var den 18 oktober, dan efter sen där så skriver Jeanie till dig 09:44 blir det då, *nu börjar det röra på sig*. Och 10:12 *kan du ringa mig* och fortsätter 12:22 blir det då, från Jeanie till dig det står *Kistinagård 15* jag kan tänka.. ska det stå Kristinagård 15 kanske?

MT: Ja (ohörbart) har hon skrivit det?

FL: 72436 Ludvika.

MT: Hade hon skrivit det?

FL: Mm.

MT: Jaha då måste hon ha hittat nån kåk då. Hon har väl suttit på nätet och letat efter nått för hon letade väl nån gång ibland också när hon var ute på nätet.

FL: Hon har skrivit *kan jag få en vägbeskrivning också för att va på säkra sidan*. Hon skriver till dig alltså.

MT: Skriver hon det till mig?

FL: Mm.

MT: Ja. Ja hon visste ju att jag var bra på vad saker och ting ligger upp igenom men nej Kristinagård det är ingenting jag kommer ihåg att jag hade letat efter. Det kan ju varit att jag har hittat den på nätet och skulle kolla med Google map vart den låg men jag, jag gjorde aldrig det tror jag. För att hon sa det var för hög hyra hon tyckte den var väl relativt hög. För det var ju ändå kallhyra då så det börja bli..

FL: Du strax efter så skriver hon också *jag ska försöka hålla benen i schack till 20 ikväll sen klarar jag inte mer vad visar alkomätaren nu?*

MT: Ja hon ville hålla sig i schack hon hade väl inte träffat mig på länge och jag satt ju nere på Bergmästaregatan och kröka. Och jag hade ju, hittat en sån där gammal alkoholblåsare som jag körde med nån gång ibland men den, den paja efter ett tag, efter ett halvår men..

FL: Menar hon att du skulle kolla på alkomätaren hur..

MT: Jajaja för hon vet det att jag.. jag har svårt att gå när jag dricker lite väl mycket. Hon ville att jag skulle kolla hur mycket jag hade druckit. För hon ville ju också antagligen bjuda på nånting för hon bju.. hon bjöd.. ett och tre jag kunde komma upp ibland kunde det stå hinkvis med öl och grejer där uppe. Då hade hon varit och storhandlat.

FL: Okej så det här med Kristinagård 15 det tror du är att hon har hittat.. att det är nått hus..

MT: Nån kåk som hon har hittat ja..

FL: Hon vill ha en vägbeskrivning..

MT: Ja.

FL: .. av dig.

MT: Ja jag vet inte.. hon ville väl att jag skulle kolla upp vägbeskrivningen.

FL: Okej.

MT: För hon hade väl sånt där abonnemang så hon fick la betala taxa för och ringa.

FL: Mm.

MT: Jag hade ju sådär med x antal fria samtal så jag kunde ju babbla hur många timmar som helst..

FL: Och vad menar hon med *jag ska försöka hålla benen i schack till 20 ikväll sen klarar jag inte mer och vad visa alkoholmätaren*. Vad menar hon med det?

MT: Det var väl det att hon ville att jag skulle komma upp och, jag hade ju.. ibland är jag ju.. blir bra packad så säger jag det att jag kollar med alkoholmätaren..

FL: Mm men att hon skulle hålla benen i schack, vad var det då?

MT: Nej det var ju det att hon skulle ju.. hon var väl ensam och ville ha upp mig. Hon ville att jag skulle springa dit på fem minuter. Och ibland kunde hon ringa och be mig komma mitt i natten..

FL: Men fortfarande.. att hon skulle hålla sina ben i schack till 20 ikväll står det.

MT: Har jag sagt det?

FL: Nej hon sa det. Jag ska försöka hålla benen i schack till 20 ikväll sen klarar jag inte mer.

MT: Aah jag vet inte vad hon mena med det men det kan ju varit att hon ville att jag skulle komma upp till henne fort som fan men jag vet ju inte. För jag var ju den.. jag.. när jag var för full så gick jag inte på byn för då kan man ju åka på en LOB och det kan vara retfullt. Det måste varit det att hon ville att jag skulle komma upp till henne, att hon hade nått hon var glad och ville jag skulle komma upp och titta på nått eller, hon var otålig på några grejer ibland.

FL: Aah, okej.

MT: Och var som jag, hon är lite såhär upp och ner i humöret Jeanie också.

FL: Vi fortsätter.

MT: Aah.

FL: Sen verkar det stå lite saker här som du själv har berättat om att du ville ju att hon skulle sluta med tabletterna ju.

MT: Jajaja.

FL: Aah. Och då verkar ni kanske haft nått snack om det då för vi.. den 21 oktober där så har dom skrivit till dig då att, *om jag slutar omedelbart kan vi prata lite då? För dig kan jag det.*

MT: Ja. Det gjorde hon väl då sen vi blev ihop nu igen sista. Då såg jag att.. ja.. hon ville hon att jag skulle komma upp så hon fick bevisa. Och det hade gått bra. Hon hade dom doserna.. hon visa mig att hon hade en eller två dagar kvar. Precis som hon skulle ha. Så då tänkte jag jaja men kan vi väl försöka för då hade hon gått ner i dosering. Annars åt hon ju sin dosering och sen köpte hon ju extra. Bara för att må bra men hon ville bita i det sura äpplet. Så hon bad mig komma upp igen och se hur det ser ut och hur det funkar och, sen var jag ju där uppe fram till 4 januari för jag såg ju att det funka ju inte.

FL: Aah men hon var beredd då liksom..

MT: Hon var beredd och gå ner till bara till apoteksdoserna då.

FL: Mm. Var det nått ultimatum du hade ställt eller?

MT: Ja jag sa det att om du vill flytta ihop med mig nån gång i framtiden så måste du se till att du håller dig på mattan med tabletterna. För jag menar ibland när hon tog för mycket då blev hon så vimsig, det var väl en sak. Då gick hon ju och la sig. Men det värsta var ju det när hon inte hade råd att köpa utav Annelie då kunde hon va utan medicinerna i fyra fem dagar, då blev hon ju som en liten.. spädbarn. Hon kissa på sig, hon sket på sig och mådde dåligt och

behövde hjälp med både det ena och det andra. Ho mådde ju så fruktansvärt dåligt när hon tände av ifrån..

FL: Aah som abstinensbesvär då?

MT: Jaja ja abstinensbesvär, du skulle sett hon.. usch..

FL: Mm.

MT: Det var inte roligt att se henne då.

FL: Samma dag där en stund senare, det här är på morgonen. Så skriver hon till dig *jag behöver din hjälp en sista gång jag ska till apoteket men kan inte gå kan du hjälpa mig dom här gångerna. Jag vet att jag gjorde fel och jag har bara 13 kronor kvar. Jag köpte för 300 skulle ha 400 kvar. Snälla hjälp mig.*

MT: Ja hon köpte nånting, jag vet inte vad det var hon köpte nån mat eller några grejer för hon hade så snålt med pengar. Dan efter.. ja det måste ha varit med pengarna att göra men.. jag vill minnas att jag gick upp till henne då den gången men jag kommer inte ihåg men.. hon ville ha hjälp med nånting och jag tror det var pengar jag studsar till henne då jag hade litegrann i plånboken var det var.

FL: Ja för hon skriver ju att hon bara har 13 kronor kvar så det kanske var att hon ville ha..

MT: Ja jojo jag kan tänka mig det. Det måste ju varit till färdtjänsten då hon ville ha pengar för att hon hade ju sånt här årskort på, medicin så hon behöver ju inte betala förrns i slutet av december tror jag det var.

FL: Och sen säger hon *jag köpte för 300 skulle ha 400 kvar*, vet du vad det var hon köpte då eller?

MT: Det har jag ingen aning.

FL: Okej.

MT: För jag tror inte hon köpte tabletter för hon var duktig där ett tag. Sen där i.. slutat av november så börja hon må dåligt igen och börja köpa igen hos hon Annelie.

FL: Och sen skriver hon också samma dag den 21 oktober då att.. till dig. För hon skriver.. efter att hon skrivit det här med pengarna då så skriver hon en stund.. några timmar senare, *snälla svara mig*. och sen ytterligare en stund senare så skriver hon *jag har brutit kontakten med Annelie*. Och så fortsätter hon, *så nu har jag inte nån vän kvar eftersom du inte vill ha med mig att göra*.

MT: Hon bröt ju aldrig med Annelie.

FL: Nej men hon.. hon skrev väl det..

MT: Jag kom ju på att hon handla ändå.

FL: mm.

MT: Och jag såg ju det att det var ju inte hennes dospåsar.. hon fick ju påse. Så här pappers.. plastpåse fick hon tabletter.

FL: Mm.

MT: Så jag förstod ju att hon hade, aah gått runt andra vägar för att få det. Hon klarade väl inte av det.

FL: Nej.

MT: Så jag sa till henne rent ut att ja vi kan väl.. *du kan väl fortsätta med det där men den dagen vi flyttar ihop då är det slut med det där* sa jag.

FL: Mm.

MT: För jag menar det.. jag kan ju inte köra henne till Annelie för jag har ju inget körkort och vi bor i Gränges.. eller om vi bor i Linde eller vart vi bor va. Och jag menar hon kan ju åka färdtjänst men det är ju dyrt.

FL: Mm. Så alltså hon ville få dig..

MT: Aah hon ville få mig tillbaka på nått sätt. Jag sa till henne det vi, *du får hålla på med det där så mycket du behöver och vill för jag orkar inte. Men om vi flyttar ihop så blir det.. då får det vara slut med det där.* Då får hon heller hårda ut och få abstinens tills hon kommer in i fas med sina mediciner igen. Hon låg ju på sjukhus en gång på Lindesberg för att hon hade överdoserat sina mediciner.

FL: Mm.

MT: Det var väl den gången då jag och Camilla gjorde varsin anmälan till socialen.

FL: Mm.

MT: För att jag ansåg att jag kunde inte hantera det där och jag ville ju.. Camilla ba aah vi ringer soc, vi fixar det (ohörbart). Så hon skrev till nån Christensson och jag fick adressen så jag skrev ju också.

FL: Mm.

MT: Låg väl inne, tror det var en vecka, jag är inte hundra. En vecka tror jag hon var inne.

FL: Nej. Vi har hämtat ut..

MT: Aah..

FL: Journaler på Jeanie och så.

MT: Jajaj ja.

FL: Vi har koll på hennes..

MT: Jag kan inte riktigt hur länge hon låg inne men vet hon låg inne för tablettjustering eller medicinjustering av sina mediciner i alla fall.

FL: Aah. Men vi fortsätter här.

MT: Mm.

FL: Sen är vi inne på den 23 oktober, och då har ni haft lite konversation mellan där... För hon har fortsatt och skrivit den 21:a *hur går det med Tom och ungarna*. Och sen den 23:e är nästa meddelande då skriver hon *är du där*. Och sen ytterligare den 23:e så skriver hon *varför ringde du igår på det sättet. Jag har inte snackat skit. Har ingen att göra det med*.

MT: Ja. Det måste varit nått fyllesnack för jag brukar ju inte.. för jag har ju.. ser ju inget ont i Jeanie så. Och Tom det är hennes katt. Bodde hos mig enda tills han sprang bort här i.. fan var det i, oktober sprang han bort strax innan jag flytta upp till Jeanie.

FL: Mm.

MT: Ingen-

FL: Hade du honom på nere på Bergmästar...

MT: Ja jag hade han då sen hon hamna på sjukhuset då för, tablettjusteringen och medicinjusteringen där.

FL: Okej.

MT: Annars så kunde han varit ensam hemma och det är ju inte bra.

FL: Men du det här, det verkar som att.. liksom hon frågar *varför ringde du igår på det sättet jag har inte snackat skit har ingen att göra det med*. Jag tolkar det som..

MT: För hon har ingen att snacka skit med nej..

FL: Nej men jag tolkar det som att, att du kanske har tyckt att hon har snackat skit.

MT: Nej jag tror snarare det är att det var hon som tyckte jag snacka skit för jag vet jag var.. jag kan ha varit gravt beru... för jag var ju ganska mycket aspackad på den perioden där.

FL: Men hon säger ju *varför ringde du igår på det sättet jag har inte snackat skit*.

MT: Jaja nej då måste jag väl ha varit.. varit ledsen på henne för hon.. jag har trott att hon har sagt nått jag vet inte.

FL: Ja, kommer du ihåg vad det var för nått?

MT: Nej, kommer jag inte ihåg. Oftast när jag super till så kommer jag inte ihåg vad jag har pratat om, och det är oftast det som gör att man får några ovänner händer ibland.

FL: Mm jag har lite mer saker..

MT: jajaja..

FL: .. som du har pratat med Jeanie om här. Men vet att Joel har nånting emellan här kring.. när du skrivit lite med Camilla också i den här (ohörbart)..

MT: Jajajaja

BFL: Mm. Tänkte ta lite generellt så ni pratar ju.. du och Camilla pratar ju en del med varandra som jag har förstått.

MT: Ja sms och telefon.

BFL: Ja. Och nu just sms:en här då. Det är såhär att du.. du verkar hjälpa dom handla mat och cigg och, sådär.

MT: Ja.. ja för Sonja har svårt att gå så jag.. ibland har jag ju hjälpt dom att handlat också då på ICA.

BFL: Ja (ohörbart)..

MT: Fast det har inte varit att det varit pengar emellan oss, utan jag har fått lånat deras kort och så har jag gått ner på ICA och handlat bara. Tagit med sig den där dra-maten när jag handlar.

BFL: Mm.

MT: Därför om Sonja går ner så tar det väl en timme, och Camilla hon är ju lite.. har ju sån här socialfobi litegrann som jag. så hon har ju svårt att gå på byn också.

BFL: Mm.

MT: Men jag har alltid hjälpt dom och i genhjälp så har ju dom hjälpt mig ibland när jag varit utan cigaretter och, dom har bjudit på öl ibland och till och med mat ibland så det..

BFL: Mm.

MT: Det har varit lite sånt.

BFL: Sen.. ni diskutera också det där med katterna en del ser jag.

MT: Ja.

BFL: Och du nämner ju ska snart gå hem till Tom och Sissi.

MT: Ja Sissi det var en liten katt som jag.. en kattunge som jag.. eller ja, kattunge.. relativt vuxen katt.

BFL: Mm.

MT: Som jag tänkte Tom skulle inte behöva va ensam men..

BFL: Nej. Du sa ju precis att Tom sprang iväg i oktober.

MT: Ja det gjorde han ju i oktober jag.

BFL: Mm.

MT: Och då var ju.. Sissi var ju med.

BFL: Ja. Och det här skriver du ju 5 november då att du ska gå hem till tom och Sissi.

MT: ... Ja för.. jag höll ju på med att leta efter dom länge. Jag gick ju runt på byn och, kolla i lägenheter och tomma lägenheter i källaren och källarutrymme efter dom för, jag visste ju att dom trivdes hos mig men, dom sprang ju bort i oktober sen var han hemma ett tag och sen sprang han ut igen men.

BFL: Mm.

MT: Sista gången så har han inte hört av sig.

BFL: Nej. Men jag kommet gå vidare, men jag kommer ta även den 5:e då skriver Camilla till dig då.

MT: Mm.

BFL: Då skriver hon *bögen var i trapphuset för en timme sen. Öppna dörren till porten sen iväg igen med bilen.* Skrev du *ojfan han är knäpp själv är jag hemma igen kom hem vid 13.* Nån hon syfta på..

MT: Bögen? Ja det är ju Trille, hon kallar honom för bögen.

BFL: Ja.

MT: Ja Trille, det är alltså han fastighetsskötaren då.

BFL: Sen lite mer snack om katt.. katts snack här då.

MT: Ja.

BFL: Och då skriver du 12 november att Sissi föder sina ungar och en har kommit ut.

MT: Ja dom ville höra att katterna har det bra men jag tycker dom tjarar för mycket.

BFL: Mm. Men hade du katterna hemma då eller?

MT: Jag hade Sissi och Tom hemma men hon fick inga ungar hemma hos mig.

BFL: Aah för nyss sa du att hon sprang.. att han sprang iväg i oktober?

MT: Ja hon var här.. var ute en gång och sprang tillbaka och sen försvann han ju sen. Med Sissi dom försvann ju bägge två. För dom var ju som hack i häl på varandra katterna. Tom var ju van att va ute fyra fem dagar och komma hem och, sådär. Det sa ju Jeanie han lärde väl Sissi det men sista gången kom han inte hem. Vet inte ens nu om han har varit förbi där. Han brukar ju klättra upp för balkongen.

BFL: Nej men vart tog dom här katterna vägen sen då?

MT: Det vet jag inte.

BFL: Nej.

MT: Dom var ju kvar hos mig enda fram tills, aah det var strax innan.. innan jul sen har jag inte sett dom. Och jag har ju varit på byn dagligen och i lägenheten och tittat. Gått runt ibland på byn och jag har inte sett dom. Dom kanske är där nu det vet jag inte.

BFL: Mm.

MT: Egentligen ringa hyresvärden och höra om det om han har sett katterna.

FL: Men några kattungar vart det inte i alla fall?

MT: Va?

FL: Några kattungar vart det inte?

MT: Nej nejnejnej. Men hon.. hon var ju okastrerad men det blev inga ungar.

FL: Mm så det som du har skrivit om kattungar där det är inte sant då?

MT: Nej det är inte sant nej. Dom ville.. jag ville bara, få dom att tro att allting var bra och dom ville ha kattungar och det skulle bli mysigt och.. aah allting, jag vet inte vad hon prata om men dom höll på att babbla så mycket Camilla och Sonja om det där.

BFL: Mm.

MT: Men jag förstår dom för dom är ju djurälskare det är jag med men. För mig har det varit svårt att ha annat än katt för jag har ju jobbat långa dagar så. Det går ju inte och.. om man kör buss eller jobbar industri och åka hem och gå ut med hunden två gånger inte.

BFL: Nej. Sen skriver du nått här, aah men Camilla frågar hur det var med kattungen då det är den 14 november.

MT: Kattungarna?

BFL: Aah hon frågar hur det är med kattungen.

MT: Jaja katten.. ja det är ju Lillsissi hon var ju knappt..

BFL: Då svarar du såhär, *bra Sissi och lilla kattungen sover nu Tom också* och sen skriver du *jag blir bjuden på fest hos Patrik på Kristinaplan och är på väg dit nu en stund.*

MT: Ja jag berätta lite sagor för dom för dom ju ville springa ner till min lägenhet titt som tätt Sonja och Camilla.

BFL: Mm. Sen skriver..

MT: Jag ville inte ha dom där nere.

BFL: Aah sen skriver hon dan där på då, *god morgon hade du trevligt igår. Då svara du jodå kom hem nu på morgonen men den där Malin kom och det blev stökigt. Ska försöka äta och sova är bakis som fan.*

MT: ja det vet jag vem det är, en riktig räv den där Malin.

BFL: Men var det en fest du var på då eller?

MT: Nej det var ju fest på fyllekulla.

BFL: Aah okej.

MT: Alltså bakom ICA där nere på..

BFL: Men det här var ju i november.

MT: Aah då var det.. då hade vi fest där. Det var ju.. gick ju att sitta man hade ju pappkartonger och sitta.

BFL: Mm.

MT: Så vi satt där bakom kullen för det var det enda stället som polisen tyckte att jaja där kan vi sitta om det inte blir för högljutt.

BFL: Mm. Men kom Malin då eller?

MT: Va?

BFL: Du skrev ju då..

MT: Malin? Ja hon kom, det var nån såhär nippertippa en lustigkurre. Jag kände henne sen tidigare.

BFL: Mm.

MT: Hon och hennes pojkvän bodde granne med mig samma våningsplan på Bergmästargatan.

BFL: Men blev det nått stök då när dom kom?

MT: Va? Ja det blev väl stök för att.. jag vet inte vad som hände, hon hällde i sig några öl i alla fall utav mina och jag gick och kissa sen så hörde jag att dom börja gapa och skrika i nån telefon. Och jag missuppfatta det var ju min telefon det såg ju inte jag förns det var försent. Då hade väl hon skällt ut Jeanie. Hade hon fått för sig att jag skulle va hennes pojkvän (skrattar). Och då blev ju Jeanie galen.. inte vansinnig men ledsen så jag fick ju, reda ut det där.

BFL: Mm.

MT: Men Malin hon var inte snäll. Påstod att jag var.. jag hade gjort henne på smällen och jag vettefan.

FL: Du, aah. Nu måste jag bara.. apropå på Malin här nu.

MT: Ja.

FL: Är det samma Malin som vi har pratat om förut?

MT: Det är en.. aah hon som bodde på samma våningsplan som mig.

FL: Ja. Som du har ju tidigare sagt att hon tog din telefon, eller hade din telefon och skickade nått sms till Jeanie.

MT: Aah jag la ju den.. jag la den ju på.. för vi spela ju musik där med sån här mp3 högtalare.

FL: Aah.

MT: Så den låg ju bara där så jag gick bort och i buskarna och gjorde mina behov. Och då hörde jag det vråla till, då hörde jag hon skälla.. då prata hon ju i min telefon och sen..

FL: När hände det?

MT: Det var ju då när jag satt nere på fyllekulla..

FL: vilken tid på året?

MT: Det var nu senaste.. sensommar.. sommaren här.

FL: Men pratar vi.. är det två olika tillfällen vi pratar om eller är det flera tillfällen eller ett tillfälle?

MT: Nej det var en enskild eeh.. tror det var en enskild gång som hon kom åt min telefon. Sen satte jag in sånt här mönster på den.

FL: Aah det har du ju berättat.

MT: Ja.

FL: Aah. Och det har du ju beskrivit att det var under sommaren.

MT: Aah under sen.. sommar.. sensommaren ja..

FL: Aah precis, men nu pratar vi ju om november eller hur?

BFL: Mm.

MT: Ja då måste hon ju hört av sig igen då.

FL: *Men den där Malin dök upp och då blev det..*

MT: Aah det vet jag om.. hon dök upp nån gång och då blev det ju tumult ibland. Hon är ju lite sådär på och vill tjata och bråk.. inte bråka, men prata och hon ska sitta såhär nära vet du. Usch.

FL: Men vad var det som hände vid det tillfället mer specifikt då? För du refe... du skriver ju där att det blev stökigt.

MT: Nej det var det att hon eh basunerad ut för alla att jag var hennes kille och jag hade gjort henne med barn och ditten och datten och herregud. Jag var ju.. alla där dom trodde ju.. trodde ju det. Men det fick jag dom att fatta att det inte var så. Men Jeanie..

FL: Var det i november?

MT: November ja.

FL: Vart var ni då?

MT: Va?

FL: Vart var ni då?

MT: Var vi på kull.. fyllekulla.

FL: Vilka var det som var där då?

MT: Ja det var Malin och det var Ibbe... Malin, Ibbe och Janette vet jag. sen vet jag inte om det var några fler. Jag kommer inte ens ihåg det är så längesen. Jag vet i alla fall att, Ibbe hjälpte mig hem tror jag, till sig (skrattar) konstigt nog. Jag var så full så jag kunde knappt gå hem så..

FL: Men var hon gravid eller?

MT: Hon sa att hon var gravid. Hon satt ju med mage i vädret såhär bara kom jag ihåg men. En del sa att det bara är gubbhäng som jag kallar det, såhär.

FL: Mm.

MT: Man har ätit för mycket.

FL: Men vad menar du med när du skriver att det blir stökigt då?

MT: Ja det var ju då när hon börja tjabbla om det här och berätta att jag skulle va pappa till hennes barn och blablabla, då blev det ju stökigt och lite högljutt och sådär.

FL: Vem var det som var högljudd och stökig?

MT: Det vart Malin som var högljudd för hon prata ju för oss allihop. Och hon slängde sig i min famn och det skulle vara *ååh du är så gullig du är så snäll ååh tack för att du ställer upp* och blablabla och såhär.

FL: Vad sluta det med då?

MT: Va?

FL: Vad sluta det med?

MT: Var det slutade?

FL: Ja?

MT: Nej det sluta med jag har inte hört av mig sen dess.

FL: Träffades ni där och då och så sa hon.. slängde sig på dig och si och så..

MT: Ja det var ju två gånger. Det var ju på sommaren och sen var den nån gång.. det var två eller tre gånger där under hösten. Sammanlagt tror jag det var. Vi träffades och då var det ju festa och..

FL: Men vad sa du till henne då när hon sa sådär?

MT: Va?

FL: Vad sa du till henne då?

MT: *Ja visst det kan man ju tro på sa jag, man kan tro på jultomten också sa jag.*

FL: Mm.

MT: Jag har inte lyckats och få upp den på många år.

FL: Nej.

MT: Jag har fått upp den nån enstaka gång men det...

FL: Vad menar du?

MT: Få stånd, jag har svårt att få stånd.

FL: Aah.

MT: Ibland kan jag få upp den och ibland tar det väldigt lång tid.

FL: Mm.

MT: Så, jag är inte den som ligger med brudar till höger och vänster heller för den delen.

FL: Du har aldrig haft nånting med Malin att göra eller?

MT: Nej inte sexuellt i alla fall.

FL: Nej.

MT: Vi blev kompisar när hon bodde med Peter Lundberg eller vad han heter.. Lundblad eller Lundberg på Bergmästargatan samma våning som jag bodde på.

FL: Mm.

MT: Hon sprang över hos mig och låna toalettpapper och kaffe och snus och, det ena och den andra och den andra.

FL: Mm.

MT: Det var innan soc-pengarna kom. Kunde hon få lite potatis och lite grejer av mig så dom hade och äta. Hon tyckte jag var schyst och sen träffades vi på kulla då där på sommaren och det var då hon börja kackla om det där (skrattar). Hon försökte väl komma in i mitt liv och få nån till och, ja hjälpa henne eller ta hand om henne eller vad som helst. Jag vet inte. Jag gillade Malin, hon var trevlig så för hon var glad och pigg och en tjej.. och det var tjo och tjim runt henne men, det blev mer och med tjatigt när hon börja och prata om att vi skulle ha barn ihop och det.. såhär. Och att jag skulle ställa upp för det och det var.. hennes gubbe hade lämnat.. det var allt möjligt.

FL: Men.. aah förlåt.

MT: Sen november så har jag inte hört nånting ifrån henne.

FL: Nej. Men den där Peter som hon bodde ihop med då, vad hade dom för relation?

MT: Dom var ihop.

FL: Okej.

MT: Dom bodde ihop.

FL: Aah.

MT: Dom bodde ihop i min lägenhet.. eller i mitt våningsplan.

FL: Mm.

MT: Men sen gjorde dom slut och hon flytta till Storå tror jag. Hem till mamma och pappa eller till nån annan släkting..

FL: Men höll hon på att sprang efter dig och samtidigt som hon var tillsammans med honom eller?

MT: Nejnej då var det bara kompisar. Då ville hon bara låna cigg och mjölk och, dasspapper och sånt där.

FL: Mm.

MT: Det var ju efter dom hade gjort slut det var ju.. dom gjorde slut på våren där, men på sommaren då kom hon ju upp till Kopparberg. Och då var hon ju, ute och kjola med nästan alla. Men att hon den kvällen gick..

FL: Vad menar du med det, kjola?

MT: Ute och, ja.. svansa runt folk. Svansa. Springa runt folk och, ja. Ragga folk om man säger.. ragga killar eller vad man säger. Jag tror det är en gång så gick hon hem med Solomon för då hade han en kasse öl med sig så var det bra. Var mycket det hon var ute efter (skrattar).

FL: Mm.

MT: Röka och dricka öl.

FL: Men bara.. du beskrev ju det här att hon.. att hon ska ha använt din telefon och skickat sms.

MT: Ja.

FL: Till Jeanie och liksom utgett sig för att vara liksom..

MT: Jaja ja..

FL: .. vara du då eller?

MT: Ja jo för Jeanie berätta det att det hade kommit såna hemska sms så.

FL: Mm.

MT: Jag vet inte hon, vet inte om hon radera dom men hon förstod att det var ju inte jag i alla fall. Så hade jag aldrig skrivit till henne i så fall.

FL: Vem trodde hon att det var då?

MT: Nej hon visste inte vem det var. För hon såg att, hon såg ju på texten. Hon trodde att det var inte jag men.

FL: Men dom kom från din telefon till henne?

MT: Det kom från min telefon.

FL: Aah. Och så berätta du, var det vid nått tillfälle också som Malin.. du menar att Malin hade ringt till Jeanie?

MT: Aah det hade hon gjort, det var en av första gångerna vi träffades. Det var ju då när jag gick och kissa och gjorde mina behov i busken så vråla det till. Då hörde jag att hon prata med nån.

FL: Att Malin pratade med nån?

MT: Ja. Och så såg jag att det var ju min telefon, det gjorde väl ingenting. Hon får väl låna den för jag har ju gratis samtal på den. Men sen fick jag ju reda på att det var Jeanie hon hade ringt. Och Jeanie blev ju helt förstörd jag fick ju.. jag fick ju gå upp till henne sen på fyllan och villan där och prata med henne.

FL: Va.. vad sa hon då? Vad hade den här personen som ringde till henne sagt?

MT: Det var nått om att hon skulle lämna mig ifred. Det var, kommer inte ihåg för jag, det var nog hon skulle lämna mig ifred och att jag var ihop med henne nu och blablabla och. Men jag fick ju gå upp till Jeanie och berätta hur det låg till så det.. hon förstod ju med en gång vad det var. Hon visste ju att jag inte skulle, göra slu.. lämna henne på ett sånt taskigt sätt. Hade jag ju suttit so du och jag gör nu och pratar och, gjort slut på ett hyfsat sätt istället för att bara knall och fall om man säger så.

Tystnad

FL: Så sista gången du träffade..

MT: Malin.

FL: .. Malin då, det var i november då?

MT: Mm November nån gång ja. Samråd då med dom andra A-lagarna tror jag. Det var ju.. jag vill minnas att jag var aldrig ensam med henne i alla fall.

FL: Nej. Var ni.. när ni skildes åt liksom, var ni på god fot med varandra då eller var ni osams eller? Jag tänkte på..

MT: Jag och Malin?

FL: Aah?

MT: Nej jag.. jag brydde mig inte om det där. Jag tyckte.. jag gick ju upp och prata med Jeanie senare på kvällen i affären. Så jag fick ju rätt ut det med henne. Men hon sa det i alla fall till mig Jeanie *den där ska vi nog akta oss för hon får aldrig komma hem och hälsa på*

oss nån gång sa hon. Nej sa jag.

FL: Men hade Malin haft nån kontakt med Jeanie även då i november eller?

MT: Nej det var ju då när hon ringde första gången på sommaren och jag fick ju, var den enda gången som dom.. förutom sms. ja det var via min telefon men det var väl under den dan. Och sen.. bägge grejerna hände.. jag vet inte. Men i alla fall, kommer inte ihåg om det var fler gånger men jag vet i alla fall att det var en specifik gång hon ringde och sen, då har hon messat för det har jag sett. Det har Jeanie sagt till mig.

FL: I september här, 29 september.

MT: Aah.

FL: Så skriver Jeanie till dig, *skönt att höra från dig vad hände med Malin då och varför blev jag slängd på sophögen.*

MT: Ja det var ju då när.. hon har nog antagligen ringt henne igen då. Jag har inte slängt henne på sophögen jag har alltid hållit Jeanie om ryggen om man säger så.

FL: Okej.

MT: Måste varit hon Malin och hon.. nån gång när vi har suttit ner på fyllekulla igen, jag vet inte.

FL: Mm. Så det är Malin som har varit intresserad av dig som du har tolkat..

MT: Aah typ. Hon har velat ha mig som suparkompis eller som pappa till sina barn, jag vet inte..

FL: Ja och det är väl lite skillnad tycker i alla fall jag att ha nån som suparkompis eller ha nån som pappa till sina barn.

MT: Ja jo. hon tyckte om mig när jag hade öl och brännvin med mig och hon tyckte om mig när jag hade cigaretter. Hon tyckte om och prata med mig. Tyckte nog jag var allmänt trevlig.

FL: Ja.

MT: Fast mycket som hon sa det gick in där, och ut där om man säger så för det var mycket kackel också.

FL: Mm.

MT: Det där dösnack som det blir när man blir full och, och Malin gick väl på lite tyngre grejer också så hon var väl inte allt för (skrattar) nykter ibland.

FL: Nej. För vi har ju pratat med Malin.

MT: Jasså ni har fått tag i henne?

FL: Mm.

MT: Aja.

FL: Och... när vi pratades vid tidigare, så sa ju du att du hade träffat henne vid ett tillfälle.

MT: Aja..

FL: Det var ju på sommaren då.

MT: Aah det var ju då ner på kulla ja.

FL: Aah precis. Och nu visar det sig att det.. det är ju inte bara vid ett tillfälle. För du har ju bott granne med henne eller hur?

MT: Ja men det var ju innan.

FL: Ja men det är ju.. det är lite skillnad..

MT: Ja då var vi bara som vanliga grannar.

FL: För mig är det i alla fall skillnad att träffa nån en gång på fyllekulla, till att det är nån som man faktiskt har bott granne med och känner och vet vem det är.

MT: Ja jag vet..

FL: För du visste ju inte liksom.. nej det var nån som du har träffat en gång på fyllekulla och inte, så mycket mer. Eller?

MT: Nej just det stämmer det har du rätt i (skrattar).

FL: Aah så det.. idag berättar du ju ändå lite mer kring vem hon är och så.

MT: Jojojojo.

FL: Aah.

MT: Men det där med att vi bodde bredvid varandra det tog jag inte så allvarligt på för det var ju bara trevligt att ha nån och prata med nån gång då och då.

FL: Mm.

MT: Hon kom över och..

FL: Så ni kom bra överens då?

MT: Ja då ja hon kom över och snodde ett par cigaretter ibland och han snodde och låna och kaffe och, dasspapper och det ena och det andra.

FL: Aah. Hennes kille då, Peter där?

MT: Ja han tyckte jag väl va okej också.

FL: Aah.

MT: Men han var mer.. det var bara fiske för honom och det var inte min, det var inte min gebit det var mera djur och natur. Jag kan väl sitta bredvid nån som fiskar men jag tycker det är erbarmligt tråkigt.

FL: Mm.

MT: Men vi prata väl en del han och jag också vanligt sådär grabbsnack men jag kan inte minnas nått specifikt vi prata om.

FL: Nej.

MT: Det var nog lite mer lättare grejer där.

FL: Aah. jo för vi har ju som sagt träffat Malin.

MT: Ja.

FL: Och som du säger att hon har, haft problem eller har problem med alkohol och droger, det är ju liksom inget som hon hymlar med..

MT: Nejnejnej..

FL: Så det var inga konstigheter.

MT: Det håller jag inte emot henne heller för hon gör som hon själv vill.

FL: Men hon har ju en helt annan uppfattning kring vilken relation ni har till varandra än den du har beskrivit.

MT: Jasså du?

FL: Mm.

MT: Jaha? Vad säger hon då?

FL: För hon är.. nej hon är inte förtjust i dig Stefan.

MT: (ohörbart)..

FL: Hon är till och med rädd för dig.

MT: Varför springer hon.. varför springer hon efter mig då?

FL: Aah. Och nu, jag var inte där.

MT: Nej.

FL: Jag har inte varit med.

MT: Nej.

FL: Jag hör vad du säger.

MT: Mm och du hör vad hon säger..

FL: Jag vet vad hon har sagt till oss.

MT: Mm.

FL: Så jag kan bara.. jag kan lyssna på dig, och så får.. så kan jag berätta vad hon har sagt till oss.

MT: Ja visst, ja visst ja visst.

FL: Mm. Mycket riktigt, har ju hon bott tillsammans med Peter då på Bergmästaregatan där.

MT: Mm.

FL: Bergmästarvägen. Och, ni har bott grannar.

MT: Mm.

FL: Och hon, har upplevt att du har varit väldigt intresserad av henne.

MT: (skrattar) nej verkligen inte.

FL: Du ska ha beskrivit för henne att du har iakttagit henne. Alltså när hon har åkt buss. Att du har liksom lagt märke till henne. Och hon har inte lagt märke till dig då, hon har förstått att du har iakttagit henne under en längre tid som jag förstår det på.. på bussen då.

MT: Vem iakttar inte söta tjejer eller tittar på söta tjejer, det är väl aldrig fel. Se men inte röra heter det ju.

FL: Mm. Och... hon har berättat att... att.. hon har beskrivit det som att du har velat att hon ska komma in till, till din lägenhet men hon har inte velat det..

MT: Neej jag vill inte ha nån hemma i min lägenhet. Det är bara enda som har varit där är Camilla och Jeanie bara.

FL: Mm men du sa att hon hade varit inne och lånat (ohörbart)..

MT: Jaja hon har varit och lånat grejer ja men jag menar.. det är väl allt.. som hon har gjort. Hon har ju aldrig varit där och suttit hos mig och tittat på tv eller festat eller pratat nått större.. några längre grejer så.

FL: Nej.

MT: Det har hon inte gjort. Utan det var bara in och låna, ut. Och ibland så knacka jag på och hörde om det var nått hon behövde men oftast så.. för dom hade det svårt ekonomiskt. Vad jag vet. Det har väl alla som lever på försörjningsstöd kan jag tänka mig.

FL: Mm... Hon har beskrivit att du har kommit in till, till deras gemensamma lägenhet vid nått tillfälle..

MT: Ja jag har kommit in till Peter ibland ja.

FL: Aah.

MT: Ja.

FL: Har det hänt nånting liksom rent fysiskt mellan dig och Malin nån gång?

MT: Nej nej ibland.. nej det har det inte hänt. Inte vad jag vet. Det enda som hände dom gångerna jag var där det var väl att man bomma en cigarett nån gång då och då utav dom.

FL: Mm.

MT: När man hade lite ont om tobak själv. Men jag kan inte tänka mig att det skulle ha hänt nånting utöver det.

FL: Hon har beskrivit en situation där du har kommit in och hon har känt sig liksom trängd mot en vägg och där du ska ha börjat kyssa henne över halsen och..

MT: Neej varför skulle jag göra det? Jag har inte..

FL: Men hon har beskrivit det som att du har varit lite som besatt av henne.

MT: Besatt? Nejnejnej aldrig i livet. Jag var ju ihop med Jeanie. Jag är inte den som springer och strular med flera tjejer. Man får vara glad för det man får (skrattar). Nej jag har varken kysst eller kramat henne eller gjort närmande mot henne.

FL: Och hon känner.. alltså hon säger precis som du, att hon aldrig varit.. ni har inte varit ensamma med varandra utan det var andra människor i närheten..

MT: Ja det har det varit..

FL: .. men vid det här tillfället så ska Peter ha varit i närheten men hon har ju känt att hon fick ropa på Peter tillslut då för hon kände att hon inte, aah hon kände sig inte bekväm.

MT: Det känner inte jag igen. Det känner inte jag igen det där. Känner jag inte igen faktiskt. Tyvärr. Jag kan inte svara på det. Enda jag kan säga är att jag har inte närmat mig mer än att hon har fått cigg och tobak och lite grejer sånt där, mat nån gång ibland. Dasspapper.

FL: Finns det nån situation som hon skulle kunnat missförstått? Nu har jag svårt att se att man.. om nu hon beskriver att du har kysst henne på halsen och såna här saker. Finns det nån annan situation som hon skulle kunnat missförstått?

MT: Ja det var väl då när jag hjälpte henne och flytta. Då skulle hon säga hejdå då krama jag om henne en gång. Det var ute på trappan utanför huset.

FL: Mm.

MT: Det var hennes mamma som, hjälpte henne att köra hon har inget körkort. Så krama jag om henne och sa hejdå till henne då.

FL: Okej. Nej det är inte den..

MT: Ja för det är den.. det är enda som jag har varit nära henne om man säger så.

FL: Aah. Aah det är inte.. stämmer inte överens med den situationen..

MT: Nej det gör..

FL: .. hon har beskrivit.

MT: .. (hostar) det gör det inte.

FL: *Stefan gick rakt in i deras lägenhet och tryckte upp henne och kysste henne. Stefan sa att hon hade en sån fin aura, att han hade en bror som kunde (ohörbart) i när när var så vacker. Malin tyckte han var jättekonstig, han hade ett märkligt otäckt beteende och det tyckte andra också.*

MT: Sia, skulle jag sia.. (ohörbart) siare.. nej verkligen inte (skrattar). Andlig, det har jag aldrig varit.

FL: ... Hon har beskrivit det som att, du sa till henne att du tyckte Peter var obehaglig.

MT: Nej.

FL: Och när hon fråga vad du mena med det så sa du att du knappt tordes tvätta. Alltså på grund av Peter då.

MT: Att jag knappt tordes? Träffa?

FL: Tvätta. På grund av Peter.

MT: Tvätta? Aah måste..

FL: Jag tänkte om ni hade någon tvättstuga i källaren?

MT: Ja tvättstugan i källaren har vi ju.

FL: Mm.

MT: Nej jag tvätta ju en gång i veckan.. brukar tvätta på tisdagar så det. Man har sån där tavla man skriver upp..

FL: Ja. Men så som Malin har tolkat det där det var ju att.. det hon säger kring det där var att.. att du ville få henne att liksom distansera sig eller få henne att skärma sig från Peter. Och det var därför du pratade illa om Peter till henne.

MT: Nej jag har inte pratat illa om Peter. Jag tyckte bra om honom. Han var faktiskt ganska schyst... Hade alltid cigaretter till övers när jag hade slut (skrattar).

FL: Hon har berättat att, för vi har ju haft uppgifter, det har vi ju frågat om innan det här med.. det har ju florerat uppgifter kring att den här Malin skulle vara gravid.

MT: Mm.

FL: Och att hon skulle bo i någon stuga i Grängesberg och att det skulle va din stuga.

MT: Jaha..

FL: (ohörbart..) pratat om det.

MT: Vad dom har snackat och.. herregud.

FL: Aah men har du erbjudit henne någon gång att följa med?

MT: Nejnejnej det har jag inte gjort. Jag har ju haft med Jeanie att göra så jag vill ju inte hålla på att strula med två tjejer. Det är ju fel. Malin var väl trevlig i början men, nej det blev för mycket i slutet.

FL: ... *I somras så började Stefan sitta där och det var bara Malin, Malin, Malin. Hon kände hans blickar på sig. Hon sa att hon tyckte han var riktigt obehaglig. Han skulle.. alltså Stefan skulle Grängesberg med husvagn och bil och frågade Malin om hon ville följa med.*

MT: husvagn och bil?

FL: Aah hon tänkte att hon inte hade nånstans att ta vägen vid just det tillfället.

MT: Jaja. Nej vem är det som sagt att jag har husvagn och bil? Jag har ju inte ens..

FL: Du ska ha sagt till Malin att du hade husvagn och bil och erbjud henne att få följa med.

MT: Nej. Det har jag aldrig sagt. För jag har ingen husvagn. Jag ägde förut för många herrans år sen men inte nu längre. Jag har inget körkort som ni vet längre.

FL: Hon beskriver i alla fall att hon hade tackat ja till att följa med för hon hade ingen annanstans att ta vägen.

MT: Skulle hon ha tackat ja till att följa med mig?

FL: Mm.

MT: Nejnej. Jag har aldrig erbjudit henne nått sånt.

FL: Och vid det här tillfället då när det var tänkt att, ni skulle åka så fick hon lite.. ville hon inte åka själv med dig.

MT: Nej. Nej jag känner inte igen nånting av det där. Jag menar skulle jag ha skaffat mig en bil husvagn, på.. försörjningsstöd, det går ju inte ihop. Plus en hyra på 3600 det går ju inte ihop.

FL: Mm. Men, varför skulle.. alltså varför skulle.. vi har ju ändå hållit ett lite längre förhör, det är mer saker som hon har sagt som du ska få höra men, varför skulle Malin hitta på såna saker för oss?

MT: Ja det vet jag inte det får ni fråga henne. För jag har inte erbjudit henne att följa med och jag har varken bil eller husvagn.

FL: För Malin är ju inte den enda som har fått uppfattning kring att du har nått hus i Grängesberg. Det är flera som har liksom pratat om det där..

MT: Det stämmer inte.. det stämmer inte.

FL: Är det inte du som har gett den bilden av att du har ett hus där?

MT: Det var en jag sa det till bara för att jag ville inte han skulle komma dit till Bergmästargatan, vad heter han.. mm Tummen.

FL: Mm.

MT: För jag ville inte ha folk rännande hemma hos mig för i början när jag bodde där så hade jag ju det. Satt och festa och röka och greja och hyresvärderna blev lite sur på mig för det. Så det fick jag lägga ner med då. Så jag fick ju säga till där Tummen att nu har jag flyttat till.. flyttat nästan bara för att få.. slippa få dom hem till mig.

FL: Mm. Och var sa du att du bodde då?

MT: Sa att jag bodde i Ställberg Gränges nästan.

FL: I hus eller lägenhet eller?

MT: Aah jag tror det var lägenhet tror jag. Tror det rörde sig om enrummare nästan. Och sen dess så fick jag det lugnt och skönt hemma det var bara Jeanie som kom hem och hälsa på nån gång då och då.

FL: Mm. Så folk trodde att du bodde i Grängesberg (ohörbart)..

MT: Ja. Så dom sluta ju springa på dörren.

FL: Mm.

MT: För dom visste ju att jag.. när jag hade fått socialbidrag så hade jag alltid skummat undan sju, åttahundra till öl så jag kunde bjuda i alla fall en eller två rejäla gånger på öl i alla fall.

FL: Aah. Jag har förstått det som att du gärna var frikostig och ville bjuda alla eller?

MT: Jaja rätt sån har jag varit i alla år.

FL: Mm.

MT: Och sen om nån.. men jag är också väldigt dum på det sättet. Jag menar jag kan bjuda såhär, och sen om jag får tillbaka så, så jag nöjer mig va.

FL: Mm.

MT: Men oss A-lagare emellan så har det alltid varit en dag bjuder dom och du vet hur det är, man bjuder inte hur som helst. Så jag har varit frikostig både med öl och med brännvin och cigaretter och snus och sånt.

FL: Har du känt att du har fått tillbaka då eller är det bara du som har bjudit?

MT: Ja men jag har.. jag har mina vänner, jag har ju Ibbe och Jeanette och dom, dom.. vi hjälper varandra. Vi är ju som en liten grupp där.

FL: Mm.

MT: Så dom emellan har jag ju varit väldigt.. frikostiga och dom varit frikostiga med mig också så mellan oss har det funkar bra men.. ibland har det ju varit lite tort både för mig och Ibbe och Janette kanske en vecka innan socialen då gick man där och sög på varenda liten droppe man hade hemma.

FL: Du, Malin har i alla fall beskrivit att när ni ska.. när hon ska följa med dig när ni ska åka så vill hon inte riktigt åka själv så hon tar med sig en kille som hon inte kommer ihåg vad han

heter, och jag tror på riktigt att hon inte kommer ihåg vad han heter. Han kommer från Grängesberg så hon ber den där killen följa med hem till dig.

MT: Ja.

FL: Har du haft något besök hemma hos dig där?

MT: Nejnejnej. Det har bara varit Jeanie som har varit hemma hos mig och Camilla.

FL: För hon beskriver att den här killen får, för enligt Malin då så väntar ju du på att hon ska komma men när hon kommer dit så kommer hon inte in i dörren. Så då skickar hon upp den här killen på brandstegen som får knacka på ditt fönster. Och den här killen ser dig innanför där säger han till henne då. Och han knackar på men du ti.. du ser honom och tittar på honom men vänder dig bort och ignorerar honom.

MT: Det har jag inget minne av. Ja klättra upp för brandstegen, vart då?

FL: På Bergmästargatan.

MT: Ja nej det har jag inget minne av.

FL: Nej. Varför.. det låter lite också lite såhär konstigt som, varför skulle Malin hitta på det?

MT: Varför skulle?

FL: Malin hitta på det?

MT: Ja jag förstår inte det. För jag har ju inte haft nån inne där i min lägenhet förutom Jeanie och Camilla.

FL: Nej för hon tänkte om det var så att hon.. att du såg att hon hade sällskap med sig dit och då öppna inte du dörren för att du ville åka iväg med henne själv.

MT: Jag har inte erbjudit henne och bo hos mig över huvud taget.

FL: Vart har hon fått det ifrån då?

MT: Inte vet jag. Inte vet jag, det får ni fråga henne. Den enda som har varit hemma hos mig det är Jeanie som har varit hemma flera gånger och så Camilla har varit hemma, och sov hos mig i några dagar när hon och Sonja var sura på varandra i april, maj nån gång.

FL: Mm. Men hon har ju beskrivit det som, precis tvärt emot som du har beskrivit det. Utan det.. hon har beskrivit det som att det är du som är väldigt förtjust i henne och bara har ögon för henne, pratar med henne, är väldigt fokuserad på henne. Har iakttagit henne under lång tid.

MT: Aah det där känner jag inte igen. Gör jag inte. Som sagt, jag återupprepar jag har bara Jeanie i tankarna. Det var hon som jag var ihop med. Ingen annan.

FL: Hon har, sa att hon inte var särskilt.. verka särskilt förtjust i, i dig. Och hon har ju beskrivit dig som... *Malin beskriver Stefans beteende utseende som dominant, obehaglig. Han ser väldigt självupptagen ut. Snarare som en sociopat och man kan lugnt säga att han är svårt psykiskt störd. Malin fick krypningar av Stefan, tyckte han var jätteäcklig.*

MT: Malin fick?

FL: *Krypningar av Stefan, tyckte han var jätteäcklig..*

MT: Jasså jaha kalla kårar ja.

FL: *Malin har ju sett och haft en del med svåra störningar och nu är ju Stefan en gammal gubbe men det är nånting iskallt över honom. Ögonen reagerar inte, han är väldigt självupptagen och visar inga reaktioner på nått vis. Han är fel på nått vis, på många vis. Och hon beskriver då vid det här tillfället där, vid trappan då att det är Stefans blickar, hans ögon, hans framfart, hans uttal det han gjorde mot.. det du gjorde mot henne då. Det du har berättat för henne, där du har försökt få med henne på att göra under dom här åren som har gått då. Mo henne. Alltså det här är vad hon säger då.*

MT: Jajaja

FL: Och hon säger att hon skulle ju aldrig vilja träffa en sån gammal gubbe som dig beskriver hon det som.

MT: Nej.

FL: Så.. så jag får väldigt.. det är väldigt svårt att få ihop den här bilden av vad du säger att hon har klängt på dig och velat vara med dig och velat att du ska va far till hennes barn. Men när hon beskriver att hon tycker du är riktigt, riktigt obehaglig.

MT: Ja hon sa ju det den sommaren men prata ju aldrig mer om det sen.

FL: Och sen har vi frågat henne också om det här med, det här sms:et som ska ha skickats från din telefon. Hon säger hon har ju aldrig ens tagit i din telefon och hon vet inte.. det där.. hon känner inte igen det där över huvud taget.

MT: Nej det är synd den som vet om det kan ju inte vittna idag. Jeanie, hon.. det var ju hon som svara i telefonen. När hon ringde så att. Nej men det.. känner inte igen henne sida av berättelsen där alls över huvud taget.

FL: Nej för om det inte är Malin som har skickat det där sms:et då.. skulle det kunna vara nån annan då eller är det du som har skickat det?

MT: Ja i och med att min telefon låg ju där. Och jag var ju bra rak i gasen men... jag kan inte tänka mig att det är nån annan än Malin som har skrivit dom där sms:en. När jag var och gjorde mina behov i busken där. Tog ju några minuter. Ja. Nej, hennes berättelse känner jag inte alls till. Eller känner inte vid att det har gått så.

FL: Och hon har ju beskrivit.. det är ju en annan kille som är pappa till, till hennes barn. Så hon blir ju ganska förbannad när hon hör att det pratas om att nån annan skulle va..

MT: Jaha ja.. aah jag har aldrig..

FL: Folk har ju fått för sig att du..

MT: Jag har aldrig erkänt nått faderskap för henne för jag har ju aldrig haft nån sån relation med henne.

FL: ... Hon har berättat att du har pratat om en annan kvinna.

MT: Ja det.. det var Jeanie då.

FL: Aah. Och då säger hon att, *juste hon kommer på det att, han prata om en kvinna som stal utav han.*

MT: Stal utav mig?

FL: Mm.

MT: Det har jag aldrig varit med om.

FL: *Stefan berätta att han hade träffat en kvinna i Kopparberg och han sa ju då han hade lämnat henne för hon stal utav honom.*

MT: Nej.

FL: *Hon var och knöck i fickorna och knöck utav mig sa han.*

MT: Det där stämmer inte. Det där är rena rama villfarelse. Jeanie har aldrig stulit från mig. Vi har delat broderligt och systerligt på det lilla vi har. Och det där känner jag absolut inte till nånting om.

FL: *Hon säger såhär, att aah.. Malin säger att nu kan hon ha fel men hon tror att Stefan sa att han och kvinnan hade förlovat sig. Men han hade fått lämnat henne för att hon stal ur hans fickor, både pengar och ja allting. Och så fanns det antydningar om att hon gick på droger.*

MT: Jeanie har aldrig stulit nånting ifrån mig.

FL: *Han.. hon berättar också att du ska ha beskrivit att den här.. hon känner inte igen namnet Jeanie. Det kan.. namnet kan stämma med det men din beskrivning av den här kvinnans kan ha varit då enligt Malin att kvinnan inte gick utanför dörren och var hemma. Malin har fått uppfattningen.. hon undrar var det så att han sa att hon hade nått.. nått handikapp.*

MT: Nej nåt handikapp har hon inte.

FL: Nej men att hon mestadels hölls sig hemma, det skulle kunna stämma med Jeanie (ohörbart)..

MT: Jaja det gör det ju givetvis hon var ju riktigt hemtam.

FL: Aah. Så utifrån den beskrivningen så verkar det ju som att det kanske är Jeanie som beskrivs då att ni hade förlovat er, det har ju du berättat.

MT: Hon är ju väldigt hemtam av sig.

FL: Aah och då har ju Malin fått uppfattningen att du ska ha sagt att Jeanie stal ifrån dig.

MT: Nej nejnej.

FL: Och att det var därför det tog slut.

MT: Har jag aldrig sagt.. har hon aldrig gjort.

FL: *Han sa att han hade fått en tjej men att det var slut. Det här måste ha varit i slutet av augusti eftersom det börja bli frost och kallt och det var kring den tiden dom skulle åka till Grängesberg. Och det är ju det de har pratats om då, folk har fått för sig.*

MT: Jasså.

FL: *Var slut mellan er, och att du skulle ha lämnat Jeanie för nån annan kvinna.*

MT: Nej jag lämnar aldrig henne utan jag bara gick ifrån henne på grund av att hon.. det här med tabletterna för det gick inte längre.

FL: Okej så det var ingen fantasi du hade om att Malin och du..

MT: Nejnejnej absolut inte..

FL: .. att du skulle kunna ta hand om hennes barn, att ni skulle flytta till nån stuga ute på landet.

MT: Nej varför skulle jag ha fantasi över henne för?

FL: Ja hon säger att du var besatt av henne.

MT: Nej. Jag har aldrig varit besatt av henne.

FL: Även om.. jag vet inte om hon har sagt just precis det ordet men så som hon har beskrivit att du har..

MT: Nej jag har inte.. ja påflugit, nejnejnej jag har inte varit påflugen på henne på nått sätt. Hon var en helt vanlig sprallig tjej där nere. Lite väl mycket livlig om man.. i mina...

FL: Vi fråga ju här då, det finns ju uppgifter om att nån.. nått ex eller liknande till Stefan ska varit i kontakt med Jeanie kring den här tiden i augusti. Och då fråga vi Malin då om hon har haft kontakt med Jeanie. Hon säger *nejnej jag vet exakt vilken kvinna jag har haft kontakt med.*

MT: Nått ex som har kontakt med Jeanie? Nej.

FL Det är.. Jeanie Stockholmskompis har ju uttryckt att Jeanie ska ha sagt till henne att det är nått ex som ska ha hört av sig till henne.

MT: ... Nått ex?

FL: Nått ex till sig som ska ha hört av sig.

MT: Ja det måste ju va Fredrika men hon vet ju inte ens vem Jeanie är.

FL: Nej jag tänkte om det är hon Malin? Eller du som har låtsas vara Malin?

MT: Nej nejnej varför det? Varför skulle jag låtsas vara Malin? Det hörs ju med en gång. Jag har väl inte alls samma röst som Malin. Det genomskådas ju på en gång i så fall.

FL: Ja men det har ju skickats sms.

MT: Jajaja men det är inte jag som har skickat dom. Varför skulle jag skicka massa struntsms

till Jeanie.

FL: Ja kanske för att du ville att det skulle va så med Malin.

MT: Nej.

FL: Och du ville göra Jeanie svartsjuk och du ville göra slut.

MT: Nejnej det ville jag inte. Ville inte göra slut med Jeanie för nån.. nått.. för allt i världen. Trots att hon hade problem med tabletterna så var hon den bästa som jag har varit ihop med, till och med bättre än Fredrika många gånger. Jeanie var ju i alla fall snäll.

FL: *På det att Stefan har beskrivit att Malin vid något tillfälle när dom var nere på kullen ska ha tagit, haft hans telefon och skrivit ett meddelande till Jeanie säger Malin att det är hundra procent lögn och det värsta hon har hört.*

MT: Mm.

FL: *Gud vad obehaglig säger hon och tycker det är förtal, allvarliga saker. Malin har aldrig tagit i Stefans telefon och aldrig i honom heller.*

MT: Nej det är ju synd att hon som kan bevittna det inte lever. Och Ibbe satt väl.. nej han var ute då. Nej jag tror inte han har hört det han heller... Har ni inte ljuduppspelningar på era samtal? Det finns inte att få va?

FL: Nej.

MT: Nej synd det. Synd det.

FL: Aah, hon har ju sagt lite saker här men jag tror du får.. du får en ungefärlig bild kring vad Malin har sagt om dig.

MT: Mm.

FL: Jag behöver kanske inte läsa allting ordagrant. Du kommer ju få läsa det sen då.

MT: Ja visst, visst.

FL: Men hon tycker du är väldigt obehaglig och hon är.. hon är rädd för dig, hon har inte haft nånting med dig att göra. Och hon tycker att det är du som har trängt dig på hos henne och varit efter henne och inte så som du beskriver..

MT: Nej varför skulle jag vara efter henne. Jag var ju ihop.. jag var ju i lag med Jeanie. Även fast vi inte bodde ihop eller var ihop just då så.. jag höll ju inte på med andra tjejer. För det var ju Jeanie innerst inne som..

FL: Men om du.. om det.. om det nu är så att det är Malin som far med osanning då. Finns det nån anledningen som du kan komma på till att hon skulle..

MT: Jag kan inte spekulera i det för jag känner knappt Malin.

FL: Mm.

MT: Jag har bara träffat henne..

FL: Men är det nånting som har hänt som i så fall skulle kunna göra att hon skulle ha nån anledning..

MT: Nått som har hänt nej..

FL: .. att vilja dig...

MT: .. nej inte vad jag vet.

FL: .. illa eller nått?

MT: Inte vad jag vet. Vi har ju pratat men vi har ju aldrig vart i handgemäng med varandra hon och jag om man säger så. Så jag har ingen aning om vad allt det här kommer ifrån.

FL: Vi har frågat Malin om hon ska ha hört eller sett att du ska varit våldsam på nått sätt och inblandad i nått slagsmål nån gång och då säger hon nej.

MT: Mm.

FL: *Snarare ingående planerande, otäck i sitt egna huvud. Kall, tyst, skrattade, pratade bara när Malin lät eller så. Det var mer att han sa jag ska ta hand om dig men det var inget som Malin lyssna på.*

MT: Mhm. Ska jag ha sagt det? Att jag skulle ta hand om henne? Nej. Det är inget som jag kommer ihåg i alla fall.

FL: *Stefan är udda. Han är enslig, konstig, obehaglig.*

MT: Udda och enslig kan jag gå med på..

FL: *Verkar konstig, mycket mycket konstig. Annars så skulle inte Malin ha sagt så. Alltså om inte det stämde.*

MT: Nejnej. Enslig och udda är jag. Men det andra vet jag inte. Jag är väl mer tillbakadragen och bryr mig inte så mycket.

FL: Okej. Det var en utvikning om, om Malin.

MT: Mm ja. Finns det möjlighet att få en paus och gå på toaletten?

FL: Aah det gör det.

MT: Mm.

FL: Hade du nånting att beror på..

MT: Ja det är inte så nödigt, vi kan ta det.

FL och BFL pratar.

FL: Men vi tar en paus.

MT: Ja.

FL: Och då är klockan, vänta jag ska stänga av på två ställen. 16:44

MT: Oj har vi pratat så länge idag.

Paus

FL: Då har vi tagit en liten paus, fortsätter klockan är 16:52.

MT: Mm. Oj 10 i fem redan.

FL: Mm. Du... Prata ju om andra kvinnor och att det var.. Jeanie och du var tillsammans och sådär. Den verkar det ha varit lite till och från med det där.

MT: Med jag och Jeanie ja.

FL: Mm.

MT: Ja men det har varit då när det har sparat ur med tabletterna eller som när hon, ramla och skada sig och jag fick fruktansvärt dåligt självförtroende att jag inte kunde göra så mycket för henne och inte hjälpa.. jag orka ju knappt att lyfta henne vet du.

FL: Mm.

MT: Så jag.. vi hjälptes väl åt så hon fick hjälp istället men..

FL: Men är det.. har du.. har du varit ute och sökt några andra kvinnor eller har det varit.. flörtat med några andra kvinnor eller har det varit..

MT: Ja man har väl pratat på nätet och så via Gmail och sånt men.. aah håller på med Facebook.. med nån Facebookdejting men det har aldrig varit nått akut. Jag menar som har blivit (ohörbart) blivit direktkontakt eller så.

FL: Nej.

MT: För många av dom där dom, dom verkar vara lite lustiga. Dom blir kör i en efter tre dagar sen vill dom ha pengar många av dom (skrattar).

FL: Ja.

MT: Nej så att det är väl så man har råkat ut för mest.

FL: Mm. Men är det under den tiden som du har träffat Jeanie som du har varit ute på dejtingsajter och så också då eller?

MT: Ja det har väl hänt man har suttit och, och sökt lite. För hon satt ju jämt och kolla på både killar och tjejer så jag.. hon hade lite kul hon med (skrattar). Hon är ju bisexuell Jeanie vet du. Tycker ju om både killar och tjejer.

FL: Det kände jag nog inte till faktiskt.

MT: Nejnejnej.

FL: Vet inte om vi har pratat om det.

MT: Nej. Sen så har hon ju varit ute i stora världen med nått rockband och grejer och härjat. Hon var ute med Kiss tror jag hon sa.

FL: Mm. Men det här med, med dejtingsajter och så då, hon hade inget problem med att du var ute på (ohörbart)..

MT: Nejnejnejnej..

FL: .. samtidigt som ni träffades då?

MT: hon sa bara det blir.. hon skoja och sa *du får inte bli kär bara* sa hon. *Nej det är ingen risk* sa jag. Nej man ville väl ta nån.. försöka prata med nån, få några vänner och.. men innan jag träffa Jeanie, alltså i februari förra året så var det ju att då ville man ju träffa nån för att ha en relation eller, eller ha sex i alla fall. Men det blev aldrig att man kom till fas ett att man träffades. Antingen så bodde dom för långt ifrån. Många på Facebookdejting är ju från utlandet.

FL: Mm. Men.. men jag tänker under tiden som du var med Jeanie då, vad var syftet med och va ute på nätet.. eller menar du att om du hade fastnat för nån så hade du kört på det då eller?

MT: Nej då hade man ju varit kom.. kompisar bara och pratat med nån för det.. jag är ju väldigt mycket för att prata med folk och skriva till folk. När jag var yngre hade jag jädra massa brevvänner men, nu har jag ingen att prata med.

FL: Nej för jag tänker.. det var ju.. du kanske.. jag vet inte om du förstod vad jag var ute efter..

MT: Du menar att jag var ute och fiska efter en annan relation när jag var ihop med Jeanie?

FL: Ja?

MT: Nej det var jag aldrig. Utan det var bara.. man ville prata och, aah ha kul helt enkelt.

FL: Ja. För att.,

MT: Som jag kommer ihåg..

FL: Jag har ju hittat lite saker i din telefon då och det är ju ändå i oktober här. Så kan jag ju se att det finns lite, lite information från nån sajt som heter *Mogenflirt mötesplats*..

MT: Aah Mogenflirt.. jo den känner jag till, det var där jag var.

FL: Aah.

MT: Men det var en dyr sajt det där. Man fick köpa såna här paket med olika krediter.. eller 15 krediter eller 100 krediter för 1500 spänn så det var alldeles för dyrt.

FL: Vad var det främst.. liksom var det både kvinnliga och manliga..

MT: Ja jag sökte ju..

FL: .. vänner du sökte eller..

MT: Ja där sökte jag mest kvinnor faktiskt.

FL: Mm.

MT: För det.. jag har alltid haft lättare att prata med kvinnor än med män för jag har inte så mycket att prata med och dom pratar om fest och maskiner och, motorsport och grejer, det är inte så mycket min grej. Så jag har väl mest.. mestadels pratat med tjejer.

FL: Okej. Men det var Jeanie medveten om menar du?

MT: Ja det var hon medveten om. Men jag sa till henne det att jag är nog tvungen att sluta med det för det.. det tog ju så mycket på pengarna. För du vet 10 krediter kosta väl, eeh jag kommer inte ihåg.. eeh ja. Dom kosta bra mycket i alla fall.

FL: Sen är det nån, aah du sa.. Gmail och sånt där. För det är ju.. har du haft nån profil som heter *En sugen man*?

MT: Ja det var längesen. Det var..

FL: Var det du det?

MT: Var man sugen på lite sex och lite grejer och det ena och det andra och då..

FL: Aah för där har du ju fått lite folk som har gillat din profil..

MT: Jajamän.. jo dom har gillat men..

FL: .. som jag förstod det och det var ju i november.

MT: En dela v dom som gilla mig dom ville väl träffas men dom ville ju ha betalt och då tänkte jag jaha jaha (skrattar). Nej.

Tystnad

FL: Och sen på.. det finns ju nånting som heter *Milffinder* också.

MT: Milffinder?

FL: Aah.

MT: Vad är det för nått? Kommer jag inte ihåg.

FL: Ja milf vet du vad det är?

MT: Milf? Ja det vet jag vad det är.

FL: Aah.

MT: Det är en äldre snygg och.. tjej om man säger så.

FL: Ja.

MT: Kallas för milf.

FL: Aah så här ser man bara.. ser det ut när man googlar upp.

MT: Jaja aah det där.. jag känner inte igen sidan men säger ni att jag har varit där så har jag varit.

FL: Är det av samma anledning då eller?

MT: Ja, söka nån och, både prata med och kanske eventuellt kunna äta och ha lite sex och lite grejer men.

FL: Vet du när du var ute där då?

MT: Kommer jag inte ihåg.

FL: Vet du cookies är för nått?

MT: Va?

FL: Vet du vad cookies är för nått?

MT: Puckis?

FL: Cookies.

MT: Cookies..

FL: På en dator?

MT: Nej?

FL: Det är om man är inne.. inne på en sajt så samlar dom ju.. det får man ju godkänna ibland om man.. ibland kan man ju..

MT: Aah du menar såna här.. aah vad heter dom nu..

FL: Att det är som.. dom spårar ju och hämtar information om användaren.

MT: Aah Cookeis ja det är samma som sparbanken har *accepterar du våra cookis*.. jaja men det är väl nått.. det vet jag inte vad det är men det är väl nått man måste acceptera för att få gå vidare.

FL: Ja. Då som användare av sajten så accepterar man ju att dom använder.. kan plocka information om en som dom kan använda sen, till exempel i reklamsyfte eller så..

MT: Jasså.. ja är det därför jag får så mycket reklam och skit i min telefon då (skrattar). Aah nej men då..

FL: I vilket fall som helst så har ju din telefon sparat ner.. eller hämtat in såna här cookeis då från det här milffinder.

MT: Jaha.

FL: Och det har den ju gjort på morgonen här den 4 januari, alltså dagen för mordet då på morgonen där vid..

MT: Hade jag varit inne i telefon då?

FL: Ja det ser ut så i alla fall.

MT: Ja, det kommer jag inte ihåg. (ohörbart)..

FL: Du sa ju till mig att du vakna på morgonen där.

MT: Fyra.. jaja fyra på.. om det var fyra på morgon?

FL: Nej det här är halv.. 07:29. Vid halv åtta på morgonen.

MT: Ja det har jag.. då var jag ju vaken i alla fall.

FL: Mm.

MT: För jag vet Jeanie vaknade vid tre, fyra och jag vakna väl vid sex, halv sju på morgonen vet jag i alla fall.

FL: Mm. Kommer du ihåg om du var inne på dom där sajterna?

MT: Jag har faktiskt ingen aning. Kan jag ha varit, jag vet inte.

FL: Nej. Aah nej men.. jag vet ju inte, det kanske är.. man har ju så olika sätt och leva och olika sätt att se på.. saker och ting och det är väl lätt att jag tänker utifrån mina referenser..

MT: Jaja jojo..

FL: .. vad jag skulle tycka var okej och inte. Och det är ju inte säkert att det är samma sak för dig då men.

MT: Nej men..

FL: Om man lever i ett.. om jag levde i ett förhållande så skulle jag.. jag skulle kanske inte va så nöjd över att min..

MT: Nej men Jeanie sa inget om det för vi.. vi hade ju frikort bägge två som man sa. Jag hade frikort och hon hade frikort sa hon jämt.

FL: Aah.

MT: För hon tyckte även om tjejer så att det (ohörbart).

FL: Mm.

MT: Vi hade ett väldigt öppet förhållande, vi kom och gick och. Vi var ju ihop men jag menar, vi hade ju... vi hade ju våra liv vid sidan om också. Inte det att jag träffa andra tjejer men jag skrev, får lite kompisar och dom på nätet och. Hade nån Facebookvän jag kontakta nån gång ibland med det.. det var.

FL: Men det var inte så att du leta efter nån som..

MT: Nej det var inte det att jag hade..

FL: ..(ohörbart..)..

MT: .. Jeanie tills jag hitta nått som var bättre. Absolut inte.

FL: Okej.

MT: Jeanie det var min tjej. Jag gillar henne hon var, hon var nästintill perfekt. Jag menar hon.. hon ville va hemma och ha det kul hemma och festa istället för att gå på krogen och, hon var inte mycket för att härja i affärer och bränna på pengar på den vägen. Har jag också varit väldigt hemmatomte i alla år. Hållit mig i mitt hem och inte så mycket på stan.

FL: Du..

MT: Utom fyllekulla då i Kopparberg.

FL: Var du otrogen mot Fredrika nån gång?

MT: Nej.

FL: ... Vet du om hon har fått den uppfattningen att du ska ha varit det?

MT: Det kan jag tänka mig att hon har fått. För jag hade många kvinnliga kamrater som ringde till mig och prata med mig och, ibland sov jag ju över (ohörbart) bara för att jag var för trött. Men jag anser Fredrika är ett avslutat kapitel så vad hon säger anser jag inte har en relevans i det här. Men det får ju ni bestämma.

FL: hon säger ju att hon ska ha blivit uppringd av, av en kvinna.

MT: Mm.

FL: Den här kvinnans syster, ska du ha haft nånting med.

MT: Men vi var ju kompisar. Var en Eskilstuna period när jag jobba där. Kommer inte ihåg vad hon hette om det var Eva eller Ulla hette hon.. Ulla hette hon. Kommer jag ihåg. Hon var väl en 50 årig relativt trevlig snygg och, trevlig tjej. Men hon.. hon var lite påflugan på alla busschaufförer. Men jag tyckte om henne, hon var trevlig och.. jag var hemma hos henne två gånger men vi gjorde ju aldrig nått om man säger som att vi skulle va otrogna mot Fredrika.

FL: Och så Ulla hette.. det är den kvinnan som..

MT: Hon hette Ulla Andersson den här kvinnan. Jag tror det hon hette Ulla. Det var under mitt första jobb som bussförare, det var 2016. Jag jobba på (ohörbart) i Eskilstuna då. Stadstrafiken där.

FL: Okej. Men vet du om det var.. om nån syster till Ulla kontaktade Fredrika då?

MT: Ja det vet jag för det blev ett jävla liv när jag kom hem för jag såg på henne att nånting hade varit så jag sa *vad fan är det nu då. Aah Ulla har ringt* sa hon.

FL: Aah så du vet vilken händelse vi syftar på?

MT: Aah jag vet vilken det gäller.. aah.

FL: Aah du kan väl bara berätta lite då?

MT: Nej det var ju det att vi hade ju.. hon hoppa ju på bussarna och börja prata och greja och, jävla trevlig glad och trevlig tjej tyckte jag. men hon prata ju med alla, hon var väl sån där som åkte runt på bussarna. Hon var förtidspensionär tror jag. och jag tyckte hon var görtrevlig och jag.. det var kul att en tjej vill hänga.. hänga med mig och vara med mig för jag menar Fredrika ville ju aldrig göra nånting ihop. Så jag jobbade, hon hängde med i bussen och vi prata och... ett tu tre bjöd hon hem mig på middag en gång bjöd hon hem mig på smörgåstårta andra gången sen.. sen slutade jag i Eskilstuna där i december, januari.. i början av januari 2017.

FL: Men berätta vad som hände med Ulla där och vad.. kring Fredrika och så.

MT: Nej men det (ohörbart)..

FL: Vart ett jävla liv sa du?

MT: Aah det vart ett jävla liv för Fredrika blev ju sur.

FL: Vem ringde till Fredrika?

MT: Det var nån.. Ullas syster eller nån i närheten av Ulla i alla fall.

FL: Mm.

MT: Som ringde till Fredrika. Och då fick ju hon och hennes bror Alexander höra detta så det blev ett jävla kackel hemma i huset. Men det lugna ju ner sig för hon.. vad jag.. jag fick ju aldrig.. fick ju aldrig.. jag fick ju aldrig tala till punkt så jag sa *vi skiter i det här* sa jag.

FL: Mm.

MT: Hon ville inte lyssna på vad jag hade att säga. Men det var ju på upphällningen långt innan med mig och Fredrika. (Ohörbart) ett halvår innan där var det på upphällningen.

FL: Men du menar på att du hade aldrig nån otrohets..

MT: Ingen sexuell relation med nån nejnejnej.

FL: För.. när Fredrika har berättat om det där då så ska ju hon ha konfronterat dig och det svaret hon fick av dig säger Fredrika var att, eftersom hon inte vill ha sex eller prata med dig så var du tvungen att hitta andra.

MT: Nej stämmer inte. Vi hade ju sex så ofta hon ville. Det var väl en eller två gånger om året, det räcker för mig. Jag hade ju.. vi hade ju tre barn varför ska vi ha fler barn för. Jag var nästan aldrig hemma jag var ju på jobbet hela tiden sen näst intill.

FL: Nån kvinna som heter Annie Brunsten, vet du vem det är?

MT: Ja det är en riktig räv det. Snackar skit om mig när jag jobba nere på... Ellös buss.

FL: Vart var det?

MT: Stenungsund, det var sista jobbet jag hade innan Coronan tog bort jobbet för mig.

FL: Vilken tid?

MT: Eeh vår, sommar 2019 fram till mars 2020.

FL: Okej en himla.. vad sa du, en jäkla räv eller.. nej hur sa du?

MT: Ja jag kallar henne.. hon var en riktig räv den där. Hon, ja jag uppfatta henne som att hon var glad och trevlig människa men hon pratade väldigt mycket. Och jag vet inte vad som hände men ett tu tre så börja det spridas rykten om mig och, sen fick jag inga mer jobb och det är tack vare Coronan så vi hann ju aldrig reda ut det där. Men, ja det var ryktesspridning om att jag skulle vara ihop med minderåriga, att jag hade cancer och hade det ena och den andra ditt och datt. Så jag fick ju.. jag fick ingen.. rea på vad hon ville eller varför men, fattar inte varför hon snacka skit om mig.

FL: Okej.

MT: Så jag blev förbannad på henne och skrev ett sms till henne och vräkte ur mig både det ena och det andra till henne sen har jag inte hört av henne.

FL: Men..

MT: Hon har ju anmält mig för vad heter det.. hot mot tjänsteman. Bara för att jag skrev på sms via Messenger till henne vad jag tyckte och tänkte och henne och att hon kan ge fan i att bråka med mig.

FL: Men om vi går.. var det verkligen så att du fick sluta för... på grund av Corona?

MT: Ja jag fick sluta på grund av Corona. Jag var ju timanställd alla turistbusschaufförer kom det fanns inga mer jobb.

FL: Mm. Dom här ryktena som gick om det här som med minderåriga och det här, vad var det för nått?

MT: Jag hade pratat med en tjej på Messenger och hon påstod att hon var över 20 men det var hon inte, hon var bara 17 år så jag bröt den kontakten jävligt fort. Och då var väl nån i Stenungsund då som jag antagligen hade pratat med för att det var där nere jag jobba så. Jag, la ju ner det där Messenger ganska fort. Men jag förstod att hon bara var 16, 17 år det är ju livsfarligt. Ja.

FL: Men, men hon.. Annie då, hade du.. när du träffa henne först vad fick du.. vad hade för uppfattning om henne?

MT: Att hon var en helt vanlig tjej.

FL: Aah.

MT: Inget speciellt med henne så.

FL: Nej. Vad var det som gjorde att ni hamnade.. alltså vad var det som gjorde att ni..

MT: Jag vet inte..

FL: .. (ohörbart) anmälde dig då?

MT: Jag vet jag hörde nån sa det till mig att det var en lite.. en del var lite sura på mig för att

jag låg med telefonen på örat hela tiden. När jag var hemma eller, bilen så dom kunde ringa mig när jag ville så jag snodde ju åt mig alla timmar.

FL: Mhm.

MT: Dom andra ville ju köra men när jag kom in då fick dom ju, jag sa ju till dom ni kan förkorta min nattvila så kan jag köra nio timmar nattvila och jobba lite mer när ni vill och inte vill, eller behöver mig.

FL: Mm.

MT: Och jag bodde ju i Ucklum så det var ju bara sex, sju kilometer eller en mil ifrån jobbet så det gick ju fort, tror det gick på 10 minuter om det var så ibland. Så visste att jag ställde alltid upp.

FL: Okej då du var inte populär där då eller?

MT: Nej jag var inte populär bland vissa förare för att jag snodde ju deras.. och dom som var fastanställda ville ju tjäna lite extra nån gång då och då också.

FL: Mm.

MT: Men det var ju billigare att ta in mig. I och med att jag är timanställd.

FL: Mm.

MT: Så det blev lite osämja där och, ett två tre så fick jag inte jobba längre och sen hamna jag på, torget och börja supa och sen hamna jag på sjukhuset.

FL: Ett två tre fick du inte jobba längre, vad var det som hände då?

MT: Ja det var ju då när turist busschaufförerna kom hem och tog över jobben för dom.. ja först in, först ut. Först in sist ut menar jag. Den här trappstegsgrejen. Och jag sökte ju jobb i hela branschen men det fanns ju ingenting. Var ju stopp överallt.

FL: Men det kan inte vara så att du var lite förtjust i Annie då eller?

MT: Tja hon var väl trevlig men förtjust.. nej det vettefan. Kunde stoppa till na' lite godis ibland ooch sådär i hennes fack.

FL: Vad sa du?

MT: Jag kunde stoppa till henne lite smågodis ibland i hennes fack i.. var det såna här.. lådor.

FL: Aah.

MT: Kunde väl stoppat in henne ibland lite, godis. Och ibland bomma.. fick jag låna cigaretter av henne när jag inte hade så jag kunde skicka in både godis och cigaretter så hon hade.

FL: Mm.

MT: Det var inget.. nått sånt nejnej.

FL: Var det bara med henne som du gjorde så då eller?

MT: Nej det var en andra jag bomma cigaretter från och bjöd på godis också. Jag försökte ju göra mig, göra mig trevlig för jag var ju ny där i början och det, det gick ju relativt bra i början. Var väl strax efter.. strax efter jul det börja trassla lite. Jag tog alla, alla röda dagar vid jul och nyår då tyckte dom vad heter det.. fastanställda att det.. det var då det börja bubbla upp en massa skit om mig.

FL: Okej... Joel har pratat med Jeanie här.

MT: Jeanie?

BFL: Annie.

FL: Nej eh med Annie.

MT: Jaha jaja.

FL: Aah det var ju svårt.

MT: Jaja.

FL: Och, hon har berättat om när ni blev kollegor och så har hon sagt att du drog dig ganska snabbt till henne och *det tog inte lång tid innan Stefan ville bjuda henne på öl.*

MT: Det vet jag för jag ville att hon skulle berätta för mig vad som hade hänt i Stenungsund under alla år för jag har inte bott där den 91, 92.

FL: *Hon kunde få låna hans Porsche.*

MT: Porsche?

FL: *Hon kunde få flytta in till Stefan och få ärva Stefans hus.*

MT: Nej. Ja där hör man ju hur dom håller på. Jag har aldrig ägt nån Porsche (skrattar). Närmaste jag kommit en Porsche var att jag ville köpa mig Rolex när jag fick ut skadeståndspengarna för knivskurningen men det räckte inte pengarna till. Det är väl enda lyx jag kunde köpt. Porsche herregud vad ska jag med det till (skrattar). Bensinslukare.

FL: *Annie berättar att Stefan la lappar i hennes fack på jobbet och skrev på Facebook att Annie var hans privata älskling.*

MT: Har jag skrivit det? Nejnejnej. Jag hade ingen tjej under den perioden.

FL: Det här var 2019.

MT: Nej jag hade ingen tjej under den perioden där. Det var väl då jag höll på med dom här mogenflört och den här.. Tinder och dom ganska mycket.

FL: Hon har berättat att du var alltid där innan 04:30 när hon jobbade och sa att du ville hjälpa henne då och egentligen så börja inte du jobba förrns tjugo över fem.

MT: Jag var alltid morgonpigg.

FL: Men hon fick uppfattningen att du var aldrig där tidigare när nån annan var där utan det var bara när hon jobbade, Annie alltså..

MT: Jasså jasså nejnejnej..

FL: .. hon tolka det som att du var där specifikt för henne.

MT: Nej jag var ju där tidigt när jag börja. Börja jag första passet kunde jag vara där en halvtimme, en timme innan. Det var skönt att sitta där och dricka kaffe och.. i lugn och ro. Kaffet smakar bättre hem... på jobbet än hemma, det är inte ofta det gör det (skrattar).

FL: *Annie berättar att när hon körde buss i Ucklum där Stefan bodde så hade hon parkerat och då kom Stefan in i bussen och friade till henne.*

MT: Fria till henne? När.. hon körde till Ucklum.. nehej (skrattar). Varför skulle jag fria till henne för? Herregud hon är ju bara barnet hon är ju minst 30 år yngre än mig.

FL: *Annie förklara att det var då hon kände att det räckte, hon fick en obehaglig känsla kring Stefan.*

MT: Mm. Jo jag blev inkallad till Sören för det eller trafikledningen..

FL: Trafikledaren?

MT: Trafikledningen ja.

FL: Aah okej.

MT: Eller jag högsta chefen var det väl för trafikledaren han satt väl upptagen, det var ju Sören i alla fall en av dom äldre killarna.

FL: Mm.

MT: Dom tog (ohörbart).. jag sa det ja det var väl lite dumt.. jag hade väl sagt nått, jag vet inte vad det var men han tryckte jag skulle ta det lite försiktigt med henne.

FL: Okej.

MT: Jag hade väl varit fram och pratat med henne men inte friat. Det gjorde jag ju inte.

FL: Nej.

MT: Jag vet.. prata väl.. jag stod och prata med Benny kommer jag ihåg, min hyresvärd ute på plan där så kommer bussen och då såg jag Annie så.

FL: Mm.

MT: Gick jag ner och skoja..

FL: Men då måste jag ju ställa samma fråga som jag gjorde när det gällde det som Malin har sagt då.

MT: Mm.

FL: Att hur.. varför.. varför skulle Annie hitta på och säga saker som inte stämmer?

MT: Ja det är för att dom inte tyckte om mig för att jag snodde alla tider. Snodde allt arbete som fanns på jobbet. Jag hängde ju på låset från klockan sex på morgonen till åtta, nio på kvällarna. För jag ville ju jobba.

FL: Mm.

MT: Och dom visste ju om det så dom ringde mig mitt i nätterna ibland och, då hade nån annan tyckt att dom kunde få jobbet istället så då va lite sura på mig i slutet för att jag jobbar så mycket. För jag gjorde ju full tid. Mer än full tid.

FL: Kan det ha varit såhär Stefan att du ville imponera lite på Annie och sa att du hade en fin bil och ett hus och lite såna saker?

MT: En fin bil hade jag ju.. jag hade ju en Saab Aero.

FL: Ja det är ju inte samma sak som Porsche. För det blir ju..

MT: Porsche, det har jag aldrig sagt..

FL: Det kan ju vara så att alla dom vi har pratat med, för det är ju flera också och vi hinner inte prata om dom idag men..

MT: Nej.

FL: Alltså den generella uppfattningen det är att du.. du pratar väldigt mycket Stefan och det..

MT: Jo det gör jag.

FL: .. Och det är väldigt mycket som inte är sant. Och då är ju.. det är ju en sak alltså det är klart att man kan tycka olika och sådär. Men den generella bilden är ju att.. det känns som att skulle hela världen va emot dig och sitta och hitta på en massa historier om vad du har sagt och inte har sagt. Och den enda som pratar sanning då det är, det är du?

MT: Mm men varför skulle dom vara sura på mig på jobbet då? Bara för att.. det var för att dom tyckte att jag tog alla jobb ifrån dom. Det var ju.. vi var ju fyra eller fem timanställda men jag fick ju, jag fick ju dom flesta jobben.

BFL: Men Annie hon var ju arbetsledare och..

MT: Nej hon var vanlig busschaufför.

BFL: Aah men hon var arbetsledare under en period där också om jag förstod det..

MT: Jaja hon satt ju där på morgonen och.. var TKM:are det vet jag trafikmästare. Såg till att alla kom och det. Nej jag tyckte väl inte mer om henne än nån annan där nere precis.

FL: Efter det här samtalet med chefen, så ska du ha uppgett att du hade börjat skaffa dig en annan kvinna, Eva. Och du sa att du hade då berättat att du var förlovad med den här Eva.

MT: Eva? Nehe. Skulle jag varit förlovad? Aldrig på tiden.

FL: Men fanns det nån Eva eller?

MT: Nej inte vad jag vet. Jo Eva Lundberg.. Ljungberg fanns det ju. Det var en äldre suput nere på A-laget på torget som jag känner. Sen.. jag bodde i Stenungssund sen 90-talet. Hon och jag vi hängde ihop för när jag flytta ner så bodde hon på vandrarhemmet (ohörbart), bodde jag där ett tag också och då har hon.. satt vi och hade kul och kröka och, såhär mellan varven när jag är ledig från jobbet nån gång.

FL: Mm.

MT: För i början fick jag inte så mycket jobb, det var mer (ohörbart) senaste jag fick väldigt mycket jobb.

FL: Mm men har du pratat om att du är förlovad med nån Eva och att du ska gifta dig med nån Eva?

MT: Nejnejnej. Hon var ju herregud.. hon var ju 10, 12 år äldre än mig den här Eva.

FL: Enligt Annie så ska du ha sagt att du och Eva var förlovade. Du ska ha sagt att ni skulle gifta er i april 2020. Sen plötsligt så sa du då att du och Eva hade gått isär. Och.. Annie säger att hon och hennes kollega hade upptäckt att det fanns ingen Eva utan dom uppfatta det dom.. eller hon uppfatta det som att det var nånting du hittade på bara för att skydda dig.

MT: Det fanns en Eva men det var inte nån jag var i en relation med.

FL: Okej så varför tror du Annie säger att du har sagt såhär?

MT: Inte vet jag. Det får du höra med henne, jag vet inte vad och varför hon säger som hon gör.

FL: Du ska också ha sagt att du hade fått cancer.

MT: Jag? har fått cancer?

FL: Mm.

MT: (skrattar) Det var dom som snacka skit om mig. Vad fan skulle jag säga att jag får cancer för. Det är väl det enda jag inte har så är det väl cancer.

FL: Du kanske hade det jobbigt Stefan?

MT: Jobbigt, vadå menar du?

FL: Du kanske hade det jobbigt med hur du mådde, hur kanske hade det jobbigt med folk prata omkring dig..

MT: Ja men ja mådde ju bra. Jag hade ju jobb.. jag mådde ju bra, mådde ju hur bra som helst under perioderna när jag jobbat.

FL: Mm.

MT: Och var ju.. var ju uppe i det blå nästan och svimma.

FL: Mm.

MT: För så länge jag hade jobb då rädde sig alla problem ut sig. Då blir det ju inte stora knutar som det är nu. När man har förlorat fotfästet och inte har nått jobb, det är det värsta för mig. Det är rena döden.

FL: Då har hon förklarat här då att du ska ha haft ett Facebookkonto. Och den 15 juli skulle du ha skrivit att du skulle ta livet av dig och att du hade blivit misshandlad.

MT: Ja misshandlad blev jag, jag skulle ta livet av mig då under den perioden ja. Det var väl då.. vilken period var det.. var det 2020 eller 2019?

FL: 2019 var då när ni började jobba tillsammans.

MT: Jaja jo jag hade ju sjukt svårt där i början också innan jag kom in i alltihop. Man är ju lite sådär, rädd för nya grejer och allting och nytt folk och allting.

FL: Sen skrev dagen där på så ska du ha skrivit till Annie då att hon skulle ha pratat skit om dig och hon skulle dra åt helvete. Och ni ska väl ha haft nån konversationer då när hon har bett dig, lägga ner.. hon ska ha förklarat för dig att det här beteendet inte var okej. Och sen den 19 juli så ska hon fått ett meddelande på Facebook där du ska ha utgett dig för att vara din bror. Och då ska du ha hotat henne i det här meddelandet och..

MT: Ja det är ju det hon har anmält mig för, hot mot tjänsteman det vet jag..

FL: Aah. Hon säger att hon gjorde en polisanmälan. Och samma dag ska du ha varit utanför hennes lägenhet. Men hon var inte hemma och hon var så orolig för att det skulle hända nått med hennes bil då så, hon bad sina föräldrar att flytta den..

MT: Jag körde förbi hennes lägenhet många gånger för det var en genomfartsväg till Stenungsund och mina vänner som bodde längre bort. Det är en som heter Per Håkan Karlsson och det är.. det är ju Uppegårdsvägen är en genomfartsväg i Stenungssund. Ungefär som, aah den här gatan utanför här. Och jag har ju rätt att köa på vägarna. Bilen var både skattad och besiktad och jag hade ju körkort så jag förstår inte vad hon har fått det ifrån.

FL: Hon har i alla fall inte ens vågat vara ute i Stenungsund under det här perioden för hon var rädd för att träffa på dig.

MT: Ojojjoj då jag var ju aldrig i Stenungsund när jag var ledig. Jag åkte till jobbet, jag åkte till Konsum och jag åkte till Bolaget och så åkte jag hem. Eller så var jag ute på Äggestorp och prata med min gamle kompis Pelle.

FL: Sen har hon berättat om en senare händelse då i augusti. När hon kommer till jobbet så ska du ha varit på busstationen och suttit och stirrat på henne. Och, aah..

MT: Augusti 2020?

FL: Nej fortfarande 2019 (ohörbart)..

MT: Aha jaja jaja aah.

FL: Aah hon ska ha varit rädd för dig i alla fall och du ska ha.. hon ska ha upplevt att du har suttit och stirrat på henne och sen efter det så har hennes pappa fått följa med till jobbet eftersom att hon har varit rädd för att du ska vara där. Hon.. *Annie förklara att Stefan har inte några gränser och hon är livrädd för honom. hon börjar gråta när hon berättar om det här. Och hon berättar att hon nu för tiden alltid går med både hemnyckel och jobbnyckel i*

handen för att snabbt kunna springa ifrån Stefan om han skulle dyka upp så att det inte skulle varit nått hinder vid dörren.

MT: Men herregud det här.. dom här sakerna redde inte vi ut dem uppe i Kopparberg det här Johan? Dom här hot mot tjänsteman och mer grejer? Har inte vi rätt ut.. var det inte det vi prata med Jenny om uppe i Kopparberg i höstas?

A: Ja det (ohörbart).

MT: Om händelserna i Stenungssund? Jag förstår inte varför ni gräver upp det här nu?

FL: Det är för att Annie är hörd som vittne i det här ärendet.

MT: I mordet?

FL: Ja för att vi vill veta mer om hur du är.. hur du är som person..

MT: .. är som person. Jaja jaja men då förstår jag. Då förstår jag. jag trodde ni gjorde det för att jävlas bara på rent djävulskap. För dom här sakerna har ju vi gått igenom med hon Jenny eller vad hon hette som.. är utredare i Lindesberg..

FL: Nej vi gör ingenting för att jävlas med nån Stefan.

MT: Nejnejnej nej men det..

FL: Vi gör vårt jobb. Och det..

MT: Ja jo det vet jag.. det vet jag.

FL: Aah.

MT: Men det är oftast såna missförstående som gör att jag blir fly förband.. jag missförstår folk va.

FL: Och jag läser vad som står här och det.. meningen med att du sitter här det är ju att du ska få bemöta det som står..

MT: Jojo det förstår jag, jag förstår mycket väl.

FL: Aah.

MT: Jag förstår mycket väl.

FL: Så jag måste ju.. om det är saker.. jag måste ju.. folk har berättat saker..

MT: Mm jag förstår att du måste ställa frågor..

FL: .. så måste ju du få säga stämmer det här eller stämmer det inte..

MT: jo det förstår..

FL: .. sen är det ju inte vare sig Joel eller nån annan..

MT: Nej det förstår jag..

FL: .. här inne som..

MT: .. det förstår jag mycket väl.

FL: .. som..

MT: .. jag började bara undra varför ni gick åt det här hållet nu för det här hade inget med mordet att göra tänkte jag. Men sen hörde jag att hon har blivit hörd på grund utav att ni vill ta reda på vem jag är som person. Så nu förstår jag, nu förstår jag.

FL: Aah. Och vi tittar ju såklart på din historik bakåt vilka.. vilka ärenden det finns på dig sen innan och sådär.

MT: Ja.

FL: Mm. Och hon vidare så har, aah hon har berättat lite mer kring det här ärendet då hur du.. hur du ska ha skrivit. Att hon skulle brinna i helvetet, att hon hade aids.

MT: Ja då måste jag varit jävligt förbannad på na för jag är sån, jag blir fruktansvärt verbal när jag blir förbannad.

FL: Mm.

MT: Jag kan.. jag kan spotta grodor åt både kung och fosterland. Det kan ni ju.. det kan Johan intyga för du har ju läst om mig när jag skrev till Försäkringskassan en gång.

FL: Mm. *Annie förklarar att allt Stefan sa stämde inte. Stefan var väldigt bra på att prata men Annie och kollegorna märkte att det var något som inte stämde med honom då. Annies pappa som också jobbar inom bussbranschen hade blivit varnad av en tidigare kollega när kollegan hade märkt att Stefan hade börjat köra buss i Stenungssund. Den tidigare kollegan hade blivit stalkad av Stefan i 20 år och varnade Annie och sa att hon skulle vara försiktig.*

MT: Sa.. hade jag stalkat honom.. en person i 20 år?

FL: Mm. En person som heter Camilla.

MT: Uvstam? Jigstam eller Uvstam?

FL: Jigstam eller Uvstam?

MT: Ja?

FL: Jag har inget efternamn. Men (ohörbart) person som du vet vem det är eller?

MT: Nej för att.. ja det är ju min, eeh pojken som har följt med vad heter det.. eeh pojkens mamma Camilla Uvstam, Jigstam. Hon jobbade ju i..

FL: din pojke?

MT: Aah. Men henne har jag ju inte pratat med på mång.. under flera år. Vi började prata litegrann och hon såg mig på Facebook var det väl 2017 tror jag men sen var det bara några ord. Så jag har varit i Stenungssund sen dess innan. Men hon bodde väl inte i Stenungssund tror jag. Hon bodde..

FL: Okej men.. men den här uppgiften om att Annie ska ha blivit varnad då kring dig för att du har stalkat Camilla då i 20 års tid. Är det nått som kan stämma eller?

MT: Nej det är ju ingenting jag känner till. Under alla år så hade Camilla tog vårdnaden om pojken så var det bara.. ja visst jag betala väl lite underhåll och jag brydde mig inte.

FL: När var det ni sa hejdå till varandra då?

MT: Pojken är född 92 och vi sa ju hejdå till varandra första gången när vi skilde oss sommaren 91 och sen var det väl.. träffa jag pojken en eller två gånger hösten 92 men sen, la vi ner. För jag tyckte.. ja vill du inte ha mig som pappa så behöver jag inte vara här heller. Och jag har inte stalkat nån eller stalkat nån där nere. Mig veterligen.

FL: Ja vi.. jag är medveten om att vi har kört en halvtimme, kan vi ta 10 minuter?

A: Aah det går bra.

FL: Bra så får vi.. jag vill gå igenom.

MT: Mm jo jajaja.

FL: Vad hon har sagt här och så ska du få bemöta det Stefan.

MT: Javisst.

FL: Annie förklara att Stefan ljög om mer saker,

MT: Mjöl?

FL: Aah ljög om mer saker.

MT: Ljög om mer saker, jaha.

FL: *Till en kollega i tvätten sa han att han hade barn. Men till Annie hade Stefan sagt att han och Eva inte kunde få barn.*

MT: Nej hon var ju för gammal Eva. Och vi.. jag ville ju inte ha barn med henne. Och ni vet ju att jag har fyra barn.

FL: Aah precis. Nej men grejen var väl att hon hade.. det verka som att personer har fått uppfattningen att du hade barn med den här Eva då.

MT: Nejnejnejnej. Aldrig i livet.

FL: *Annie och kollegan frågade Stefan hur gammal Eva var, Stefan svarade 46. Dom bad Stefan visa en bild på Eva då visa Stefan en bild på en kvinna i 30års åldern. Vid ett annat tillfälle visa han upp en bild på en annan kvinna som han uppgav var Eva.*

MT: Känner jag inte till.

FL: Stefan sa även att han hade köpt ett hus i Ucklum men Annie fick reda på att Stefan bara hyrde huset.

MT: Ja jag hyrde bara huset. Jag betala 7500 i månaden i varmhya.

FL: Ja. Och sen är det lite uppgifter kring den här anmälan då där meddelandena som.. hon har fått frågan om vad det var för meddelande som du skrev.

MT: Mm.

FL: Till henne då angående det här hotet. Och hon hade meddelanden kvar så hon läser från det då. *Fick igår reda på att en upphovskvinna som snacka skit är du. Du är anmäld och jag ska jaga dig din fitta tills du erkänner ditt helvetesverk emot mon bror Nils Stefan Hansson. Du ska få känna hans smärta och jag ska kasta sten på din bil och buss. Du ska få känna hans smärta och lidelse din jävla slabbehora.*

MT: Det händer väldigt ofta att jag blev förbannad att jag skriver i andra person. Men det är som jag har gjort i många år eeh.. det är precis som att nån bara hoppar in i skallen på mig. Men när jag blir så förbannad det är ju det att folk har ju retat mig till den så milda grad så att det rinner bara av mig eller andra personer. Massa trivialiteter och sånt där. Så jag.. samma som med Försäkringskassan i ett annat ärende som jag är inne i också där blev jag ju vansinnig när jag inte fick nån ersättning och det hamna ju också i.. hos polisen. Jag är ju aldrig nån som slåss eller bråkar utan jag skäller på folk. Jag spotta.. spottar ju grodor på dom och skäller ut dom efter notor.

FL: Mm. Men det här att du.. att det är som att du skriver i, att det.. att du skriver i andra person eller så?

MT: Det hände flera gånger att jag prata med mig själv i andra person också.

FL: Ja. Är det som att du har en person till i dig eller?

MT: Ja det.. har jag haft så under en hel del år faktiskt.

FL: Mm.

MT: (ohörbart) i alla fall en närmare 10 år.

FL: Är det nått annat än dom här rösterna som du har pratat om?

MT: Ja rösterna också för en del röster är ju som, snälla och trevliga och ber mig och inte göra det. Och andra röster det är elaka. Och sen kommer det en person till in. Och lägger sig i där han pratar om mig i, aah att jag.. blir som att jag pratar om mig själv i en annan person om du förstår vad jag menar?

FL: Mm.

MT: Så har det varit och det har ju eskalerat. Men sen tack och lov har jag fått dom där psykmedicinerna nu så har det, det har blivit lite bättre men det är ju inte helt okej. Jag får ju fortfarande ibland på nätterna mardrömmar och vaknar och, tittar efter folk så det ligger i cellerna. Så jag känner mig ju inte helt stabil än utav det. Jag skulle ju behöva få eeh starkare mediciner och få mer.. mer vård om det där egentligen. Om man ändå sjunkit så långt är det väl lika bra att man ser till och kan laga upp det ordentligt. Jag vill ju kunna fortsätta leva ett normalt liv efter det här. Och jag menar det går inte, jag kan ju knappt gå utanför dörren hemma i Kopparberg. Ibland kissar jag på mig och ibland skiter jag på mig och, ibland har jag fått gå hem när jag suttit på fyllekulla bara för att jag kan sitta där och känner inte ens att jag gör på mig va. Så att jag mår inte bra helt enkelt. Och jag är väl införstådd i det och

många läkare har ju försökt och hjälpa mig men Försäkringskassan dom, tror ju inte att jag är sjuk. Jag får ju ingen ersättning så vad fan eeh då kan man väl inte vara sjuk.. bara jobba.

FL: Mm.

MT: Så ja.. tack vare dom så har jag ju förlorat allting jag äger och har Försäkringskassan. Jävla idioter.

FL: Jag hör vad du säger Stefan.

MT: Men dom har ryckt undan mattan för mig.

FL: Mm.

MT: Jag fick ingen ersättning.

FL: Nej.

MT: Sen gick jag till socialen.

FL: Du, vi..vi ska gå vidare med Annie här..

MT: Jajaja..

FL: Aah. Det är inte det att jag inte bryr mig om vad du säger.

MT: Nejnej det förstår jag.

FL: Mm... Och hon uppfattar ju det här som skrev då som att.. hon blev ju rädd och trodde..

MT: Jo men det förstår jag.. det förstår jag med..

FL: Aah. *Hon förklara att det inte fans några gränser hos Stefan. Stefan.. hon säger då att Stefan är psykisk sjuk, hans kulle kunna göra vad som helst. Men förklarar att han bara var våldsam i sina meddelanden.*

MT: Mm.

FL: Och sista gången hon träffade dig så var det bland kollegor och då uppfattade hon som att du var kär i henne.

MT: Jag är kär i henne? (skrattar) nej. Hon var ju över.. hon var över 30 år yngre än mig. När hon hade varit 50 så hade jag varit närmare 90, 80, 90. Hon var inte mycket gammal, jag tror hon var helt ny. Jag tror hon var en färsking med körkortet. Om hon var 20, 22 ja knappt det.

FL: Hon får ju frågan här dom om.. kring vad hon tror om du skulle vara kapabel att utföra några av dom här hoten.. nått av hoten då, och då svara hon *ja herregud Stefan är psykiskt sjuk han kunde va jättetrevlig och helt plötsligt så vände det*. Hon visste inte vart hon hade dig och, inte heller utifrån dom här hotfulla meddelanden då. Det finns en anledning till varför hon var livrädd för dig.

MT: Ja. Det här med att mitt humör vänder det vet jag men jag var aldrig på dåligt humör när jag jobbade på Ellös buss.

FL: Nej fast hon har ju ändå.. hon har ju uppfattat att du kunde vända väldigt fort i humöret.

MT: Jojojo man kunde ju.. ryckas med i en diskussion och bli lite irriterad. Men det var ju aldrig så att man gapa och skrek på jobbet inte. Utan det var mest bara normal samtalston.

FL: För det sa hon.. det har hon sagt här.. hon förklara att Stefan kunde stå på depån på jobbet och skrika och gapa.

MT: Nej (skrattar) stå på depån och skrika och gapa.. nej. Kommer jag inte ihåg. Känner jag inte ens till att jag kunde gapa och skrika på depån. För när jag var klar då tog jag ju bilen och åkte hem. Kunde ta en kopp kaffe ibland innan och sen åka hem eller sådär men. Jag var aldrig mycket.. efter jag hade gjort mitt jobb så åkte jag alltid hem direkt. Men på mornarna när jag kom så kunde jag gärna komma en timme innan. Och det uppskattade Magnus för han kunde behöva mig ibland och köra ner till byn med nån buss eller nånting.

FL: Hon har pratat här om att du efter kunde.. att du efterlyste dig som försvunnen på ditt Facebookkonto, att du flera gånger skrev att du.. att du var död då. Hon förklara det som att du skrev ungefär *Nils Stefan är död*. Att du har skrivit om..

MT: Måste ju varit nån av dom här andra personerna som gjort detta i mig då. För jag har aldrig skrivit nånting om att jag har varit död.. jag har skrivit att jag skulle ta livet av mig en gång. Det var då polisen hämta mig och körde mig till Kungälv's Lasarett.

FL: *Om hon minns rätt så ska Stefan ha skapat ett nytt Facebookkonto där han uppgav sig för att vara en person som jobbade på sjukhuset. Stefan hade då via kontot kontakta en kollega och sagt att Stefan avlid... it.*

MT: Jasså? Åh herregud. Nej det är.. det vet jag ingenting om faktiskt.

FL: *Annie tillfrågas då om hur hon skulle beskriva dig och hon säger att Stefan.. beskriver Stefan som extrem psykisk sjuk. Bra på att prata, levde ett liv som inte existerade. Målade upp att han levde ett jättebra liv. Förklara att verkligheten var en helt.. Annie förklara att verkligheten var en helt annan. Stefan hade inte några gränser och hon var livrädd.*

MT: Mm. Jaja... Jag känner inte igen den bilden.

FL: Nej hon har berättat..

MT: Jo för jag hade ett bra liv just då, det hade jag för då hade jag ju jobb men, jag hade ju inte så mycket vänner det var ju dom man prata med på depån och så min gamla vän Pelle Karlsson i Äggestorp i så fall.

FL: Hon har berättat att du dök upp i en Facebookgrupp som hon själv var med i. En som hette Pinkroom.

MT: Pinkroom? Jaha, fan är det för nått?... Känner jag inte till.

FL: Och det är väl i det här forumet då som, eh det ska ha förekommit nån konversation mellan dig och nån 16 årig.. tjej

MT: Jajaja ja det stämmer.

FL: Var det den du hänvisade till förut?

MT: Som är.. ja det var den, ja men jag bröt ju så fort jag fick reda på att hon var... jag fatta ju inte att hon var 16 förrns.. absolut i slutet där. Så jag avbröt ju den kontakten relativt fort. Det var en, jag tror det var en som heter Efrahim eller vad han hette, på jobbet som varskodde mig att hon var i.. för han var mycket yngre än mig Efrahim. Han var väl 22, 23. Var en av dom yngre chaufförerna där. Det var ju en av dom som jag kunde prata med där faktiskt. Förutom trafikledningen Magnus Kristensson.

FL: Du, det blir lite uppstolpat här nu att jag bara satt och läste vad..

MT: Jajajaja..

FL: .. vad hon hade sagt och sådär men, jag har ju bara. Jag har läst, du får ju läsa hela texten sen.

MT: Ja det får jag väl sen..

FL: ..så småningom antagligen

MT: När åtalet blir klart då får jag väl tillgång till materialet?

FL: Ja det får du.

MT: Ja men det är bra. Kan jag läsa igenom det i lugn och ro då.

FL: Ja men, det bara blir... det jag blir konfunderad över Stefan det är ju det här att.. vad jag än berättar att andra har sagt,

MT: Mm.

FL: , jag ska inte säga allt.

MT: Nej.

FL: Men det är ju en hel del saker som.. det... *så var det inte, det har inte hänt, jag har inte sagt det. Så var det inte* och sådär... Jag har lite svårt att förstå varför... är folk ute efter dig på nått sätt eller?

MT: Det känns som att dom är det faktiskt. Många av dom. Jag skulle helst vilja bara köra en buss och sen gå hem.

FL: Mm

MT: Inte prata så himla mycket med dom. För på jobbet är jag inte mycket för att prata annars men. Men..

FL: Varför tror du att du hamnar där då där det känns som att folk..

MT: Du menar att det kör ihop sig såhär menar du?

FL: Ja?

MT: Jag vet faktiskt inte men det har ju med mitt mående att göra. Är nånting.. för det är nånting inne i mig som ta över.

FL: Mm

MT: Tar över diskussion, tar över ena och det andra.

FL: Mm.

MT: Det hände senast i förmiddags när jag såg nått på tv, nån som pratar då var det precis som att det var till mig dom pratade. Och det var första gången som det hände när jag såg på engelska program för jag hade.. jag stängde av tv:n när det var svenska program. För då får man ju.. då blir det som propaganda för mig ibland.

FL: Mm.

MT: Men nu har det till och med blivit propaganda i vissa engelska program så jag funderar på att ge fan i att titta på tv, jag vågar knappt göra nånting.

FL: Nej.

MT: Det är precis som att det är nått som gror inne i skallen på mig eller tar över.

FL: Mm.

MT: Och när jag.. sjunker så lågt ner eller blir så pass.. vad ska man säga, utsatt då börjar dom här jävla rösterna igen. Sätt upp en mikrofon så kan du få höra hur jag babblar ibland på nätterna.

FL: Mm.

MT: Jag vaknar ibland och.. när jag pratar och undrar vem fan jag pratar med.

FL: Mm.

MT: Ibland.

FL: Men så jag tänker att det har blivit såhär lite tokigt på.. det har ju ändå blivit lite tokigt på flera..

MT: På flera ställen, jo det har ju blivit det va.

FL: Aah. Så det kan ha med.. det kan ha att göra med att du har det.. att det är lite speciellt för dig hur du mår och hur din..

MT: Jajaja det är ju det..

FL: .. hur det funkar här uppe.

MT: jajajaja.

FL: Aah.

MT: Det är ju det att jag är ju.. det är ju.. jag har ju nån som går in och tar över samtalen ibland.

FL: Mm.

MT: Kommer in och jag pratar med mig själv i andra person.

FL: Mm.

MT: Nått helt annat va. Och ibland händer det till och med att jag lägger om dialekten och pratar både göteborgska och stockholmska, det låter förjävligt men.

FL: Mm.

MT: Det är nån här inne eller nått runt omkring som tar över om man säger så.

FL: Mm.

MT: Fast jag är ju ändå glad för det att dom har ju inte tagit över musklerna för jag har ju inte.. slåss i alla fall. Jag har ju inte slagit nån eller bråkat med nån, utan det är mest munkäfte.

FL: Mm.

MT: Och det som.. ja men det är ju farligt det med fan. Jag har ju bränt nästan alla mina vänner jag har.

FL: Mm.

MT: I Göteborg har jag bara en vän kvar och så här uppe har jag väl Ibbe och Janette då.

FL: Vem är det du har i Göteborg?

MT: Eeh Pelle Karlsson, min gamle kompis på Äggestorp. Köpte min första bil..

FL: Äggestad?

MT: Äggestorp.

FL: Äggestorp?

MT: Ligger bakom Kyrke (ohörbart) i Stenungssund. Jag köpte min första bil av han där 86 när jag fick körkort.

FL: Mm har ni fortfarande kontakt med varandra?

MT: Vi hade fram tills nu under våren här. Jag har inte lyckats fått tag i han.

FL: Okej.

MT: Han kan ha åkt ner till Thailand, han brukar åka ner ibland där.

FL: Mm.

MT: Men jag har inte ringt sen dess för han har sånt där konstigt abonnemang så det blir dyrt att ringa han (skrattar).

FL: Mm. Men du,

MT: Mm?

FL: , jag måste fråga i alla fall.

MT: Ja?

FL: Så det här som jag har sagt till dig nu, som Malin har berättat och Annie har berättat..

MT: Men det är ju ingenting..

FL: .. jag förstår att det blir liksom lite konfrontativt att jag sitter och säger som dom har sagt såhär och..

MT: Jajajaja.

FL: Men kan det.. kan det vara så att du faktiskt har sagt dom här sakerna kanske för att liksom impa lite eller för och liksom..

MT: Inte i egen person. Det måste varit i andra.. andra person i så fall.

FL: Ja.

MT: Och menar när jag är normal, då är jag som jag är nu. Då pratar jag bara så helt vanligt.

FL: Ja. Mm. Men så det är inte helt.. det är inte helt uteslutet att det kan.. den här bilden som dom säger..

MT: Nej det.. jag ska inte säga inte.

FL: Nej.

MT: Eftersom jag mår som jag gör och har dom här rösterna och det här som tar över.

FL: Ja.

MT: Så jag kan inte förneka, men jag kan inte säga att jag har gjort det heller.

FL: Nej. Så då kan man.. då behöver det kanske inte va så att dom egentligen är ute efter dig eller emot dig. Men det finns nånting hos dig.. en sida som dom har sett som är..

MT: Jag tror det är att dom.. dom.. attackerar en sida av mig som jag, som kommer fram ut mig ibland.

FL: Ja. Och som du har lite svårt att värja dig emot.

MT: Mm.

FL: Mm. Så det behöver inte va så att det dom har stack inte.. inte stämmer?

MT: Nej det kan.. det kan vara så men jag vill inte, säga att det är så. För jag vet ju inte vad jag säger när jag är den andra personen.

FL: Nej och du ska inte säga mer än vad du liksom.. så.

MT: Nejnejnejnej.

FL: Men det skulle kunna finnas en förklaring till att det har blivit lite tok för dig genom...

MT: Ja det kan det va men jag vet inte. Jag är inte så hemma på det där med psykologi så jag vet inte (ohörbart)..

FL: Nej. Men det.. det finns kanske egentligen ingen anledning till att dom här personerna ska hittat på saker?

MT: Nej det vet jag inte..

FL: För att göra dig illa eller?

MT: Nu sitter jag lite snårigt här jag vet inte hur jag ska svara på det där. Jag menar... jag vet ju om att jag inte har sagt nått men jag menar vad sjutton. Vad kom.. nu har jag tappat bort mig helt här. (suckar) Nu tappar jag tråden helt här.

FL: Vi prata lite om att ibland så är det ju.. hör ju du röster och det är..

MT: Jojo det gör jag ju..

FL: Nåt inom dig som får dig och göra.. säga saker som du inte riktigt..

MT: Ja. Och sen kan det va när jag blir arg bara rent normalt, då skriver jag av mig också. När jag är normal då behöver det inte komma några röster men ibland så kan jag bara skriva av mig.

FL: Ja.

MT: På dom som jag är arga på.

FL: Mm.

MT: Och oftast nån gång så har det skett i andra person och jag får väl sitta här och aha vad har jag nu sagt.

FL: Ja. Du,

MT: Mm?

FL: , så oavsett vad som händer framöver så hoppas jag att du, att du ska få hjälp.

MT: Ja för det vill jag ha för att..

FL: Ja. Och det har ju du bett om.

MT: Under dom här åren så har jag försökt ex antal gånger men psyket har ju sparkat ut mig med en påse tabletter bara. Och sen får jag gå till jobbet igen.

FL: Ja.

MT: För det är det som har gjort att det har gått som det har gått.

FL: Mm.

MT: Tror jag, jag vill inte säga det men..

FL: Nej.

MT: Hade jag bara fått en stadig hjälp på den fronten så kanske jag kommer tillbaka det vet man inte.

FL: Nej. Vi får se vad som händer framöver men just nu så är du här hos oss.

MT: Jojo.

FL: Aah.

MT: Och jag känner mig trygg här men..

FL: Mm.

MT: Det är bra.

FL: Det är bra det. Men har Joel nån mer fråga idag?

BFL: Nej.

FL: Har försvararen nån fråga?

A: En fråga bara. Bara knyt an till det här sista nu.

MT: Ja.

A: För att du sa att du inte kan utesluta att du, aah men i andra person som du tror har uttryckt...har sagt dom här sakerna. Men som jag förstår dig så är din uppfattning att du inte har gjort det och att det liksom inte är särskilt troligt att det skulle vara så?

MT: Som jag sitter här nu när jag är helt med då kan jag ju inte tänka mig att jag har sagt det. För ibland blir det som att jag vänder om eller ja blir en helt annan människa. Och skriver av mig eller skäller ut folk. Det.. ofta så kommer jag inte ihåg att jag har sagt nått.

A: Blir det främst så när du blir upprörd eller arg?

MT: Ja när jag blir upprörd och arg så kan det hända att nånting tar över eller att jag bara skriver av mig som den gången till Försäkringskassan för det kommer jag ihåg, det skrev jag av mig. Men dom här.. allt det här andra det kan jag ju.. det är som att nånting tar över i mig och det blir.. bara spårar ut när jag blir upprörd eller förbannad (ohörbart).

A: Aah nej (ohörbart)..

MT: Och det är ju mitt sätt att, ja... slåss tillbaka. Det är och munkäfta, inte hålla på och slåss inte.

FL: Mm. Vad bra. Men då avslutar vi där och då är klockan 17:44.

MT: Ojdå. Då blir det.. då blir det ingen mat ikväll då.

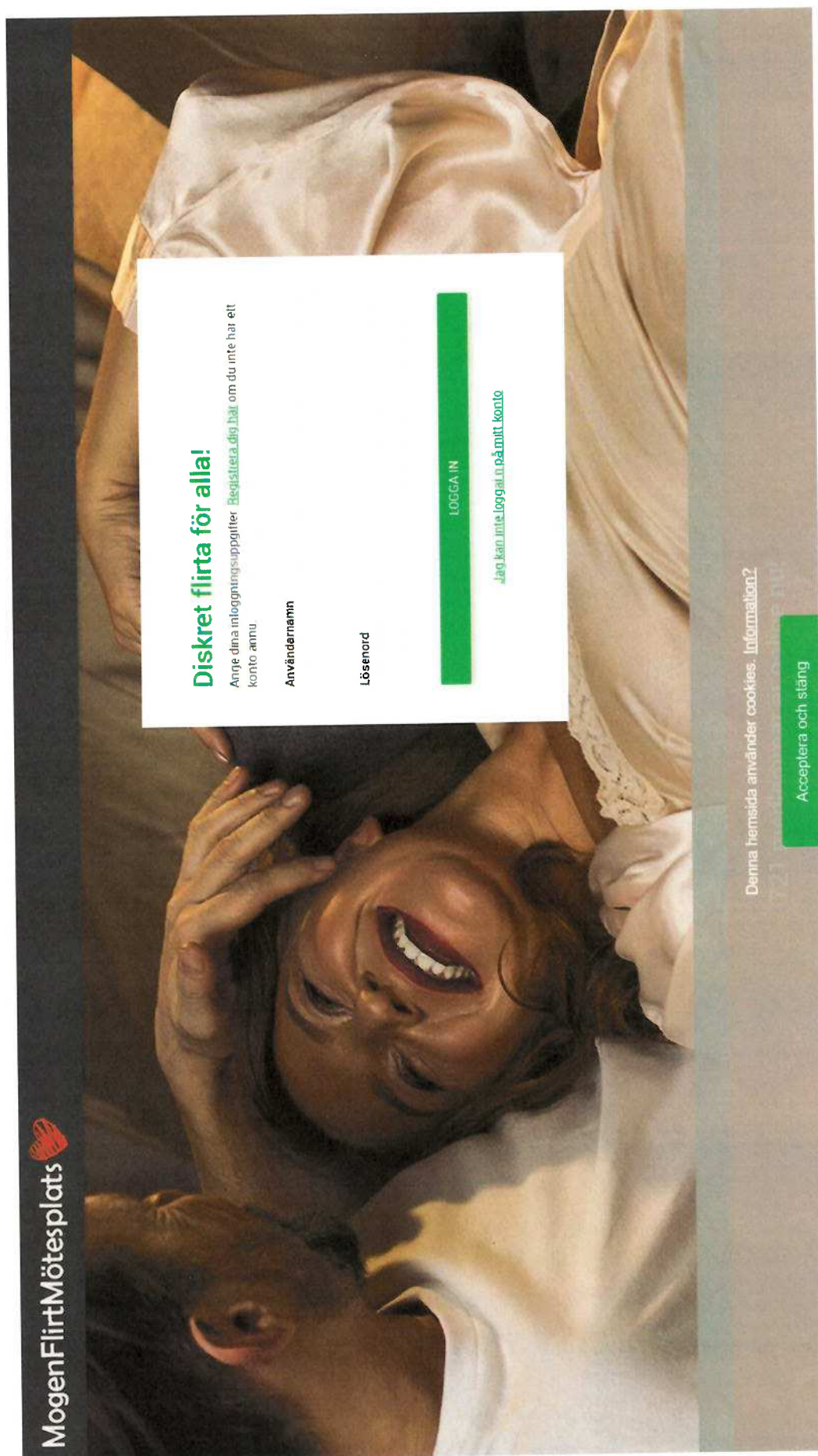
Inspelningen avslutas.

Utskriften kontrollerad/korrigerad av Emma Ekman.

Komplettering till ovan förhör men endast sammanfattat:

Avslutningsvis förevisas Stefan ett foto av ett par läsglasögon (beslag BG1553-4, styrka 2+ står det på ena skalten) och tillfrågas om de är hans och han säger att om det är styrka 2+ på dem så är de hans. Han säger att de kan polisen behålla för de han har fått nu är mycket bättre.

Förhöret avslutas.

- Diskret och anonymt
- Säkert och pålitligt
- Pålitlig Alla profiler kontrolleras manuellt

Letar du efter en het träff redan?

Att skapa ett nytt konto gratis tar bara 9 sekunder. Du vill väl chatta med en MILF redan nu?

Ja tack, jag vill ha en MILF

Dessa MILFs letar efter dig!

Denna webbplats använder kakor

Mer information

Jag gillar mer

Wanta inte för länge du har bara **9 min 49 sekund** vänster för att premiumsera på **gratis** (Endast **19 platser** kvar!)

Feedback

Polisen

439

Fotografi(er)

Signerat av

Bilaga 2 förhör 6, 220317 14.47, mt Hansson, S.

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2022-03-18

Tid

10:35

Involverade personer

Personnummer/Orgnr

Roll

Hansson, Nils-Stefan

Berörd person

Involverad personal

Funktion

Emma Ekman

Uppgiftslämnare

Berättelse

Glasögon beslag BG1553-4, anträffade i lägenheten, foto förevisat för Stefan i samband med förhöret.

Förhör

Förhör 7 - dialog

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Förvärenden 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Hörd person

Hansson, Nils-Stefan

Personnummer

19680309-5097

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-01-04

Ytterligare information om anledning till förhör

Mord.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Johan Johansen

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Emma Ekman

Förhørsdatum

2022-03-25

Förhör påbörjat

12:38

Förhör avslutat

14:59

Förhørsplats

Polishuset i Örebro

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

ALR

Involverad personal

Joel Alderin

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Band 11938

F1= Förhørsledare Emma Ekman

F2= Biträdande förhørsledare Joel Alderin

H= Hörd misstänkt Stefan Hansson

A= Advokat (försvarsadvokat) Johan Johansen

F1: Så då är det förhör i ärende K13743-22 det gäller mord, det är förhör med misstänkt Stefan Hansson.

H: Personnummer?

F1: Ja.

H: 680309-5097

F1: Tack för det, förhørsledare är Emma Ekman biträdande förhørsledare är Joel Alderin försvarare Johan Johansen närvarar, dagens datum är den 25 mars klockan är 12:38. Och som vanligt då så undrar jag om det är någonting som du vill börja med och säga Stefan?

H: Nej.

F1: Inga funderingar?

H: A.. allt i det här ärendet tycker jag har blivit sagt...

F1: Ja.

H: I alla fall från min sida jag kan ju bara kommentera det ni kommer med så...

F1: Mm.

H: Så det är lugnt det finns inget jag vill, addera eller så.

F1: Nej, kommer du ihåg vad vi avslutade med det allra sista förra gången?

H: Det var väl något sånt här sms eller, sms-grej va?

F1: Ja, och sen fick du se en bild på ett par glasögon, lite snabbt också.

H: Ja det var ju mina då antagligen.

F1: Ja.

H: Ja jag tror jag kommer, jo jag kommer ihåg att vi kolla, kolla på några bilder men...

F1: Ja.

H: Inte så specifikt vad det var men det.

F1: Nej, men dem är ju anträffade i, lägenheten.

H: Ja ja det vet jag.

F1: Ja, och så du, så du tror att det är...

H: Jag tror det är dem...

F1: Så som du...

H: För att...

F1: Känner igen dem så är dem...

H: Ja ja...

F1: Dina...

H: Ja.

F1: Då?

H: För det här är ju era glasögon jag har fått låna.

F1: Ja, i vilken mån använder du, för dem som vi såg på bilden två plus det brukar ju vara läsglasögon...

H: Ja jag använder...

F1: Som är märkta...

H: Som läs...

F1: Ja.

H: För, texten flyter ihop för mig så jag kan inte, men det senaste så hjälpte dem knappt heller för dem var för svaga, dem här är nästan bättre jag tror dem är starkare dem jag har fått av er.

F1: Ja, det...

H: Eller som jag har lånat.

F1: Det är nog möjligt.

H: Jag ska kolla vad det är för jag, jag tycker jag ser bättre i dem.

F1: Ja det här är ju tre komma fem (3, 5).

H: Oj! Ja ja det är därför jag ser så bra i dem.

F1: Ja vilken tur då.

H: Ja ja.

F1: Men då är det, du behöver inte glasögon när du rör dig i vanliga fall så här...

H: Nej nej nej...

F1: Eller?

H: Jag ser ju på längre håll...

F1: Ja så det är när du...

H: Jag ser ju, ser ju dig fullt klart och, men kommer man här då blir det ju, suddigt va, som nu ser jag...

F1: Ja.

H: Ju, dubbla fingrar.

F1: Ja, så det är när du läser eller ska titta på...

H: Ja, köra bil och hålla koll på instrument och sådana grejer för det grötar ihop sig annars...

F1: Ja.

H: Så, när jag kör bil brukar jag ha dem häng, hängande så här (visar) så, för då ser jag ju, härnere vad jag behöver där...

F1: Mm.

H: Och så ser jag här då allt annat runt ikring.

F1: Ja, när du kollar på TV och så då?

H: Ja det är lite knivigt med texten men det går...

F1: Mm.

H: Ja jag förstår ju engelska i alla fall så det är ingen fara så.

F1: Nej men hamnar du lite mittemellan då att det är, det blir vare sig långt...

H: Ja det blir...

F1: Eller...

H: (Ohörbart)...

F1: Nära?

H: Texten blir ju lite suddig...

F1: Mm.

H: Men oftast så tittar jag på utländska program så engelska klarar jag ju.

F1: Ja.

H: Så det går ju bra man får skruva upp ljudet bara så.

F1: Ja, för du, när du såg dem här glasögonen sist så undra du ju över, ja vart sjutton tog dem vägen eller något sånt där sa du ju, eller vart, vart hamna dem någonstans eller så...

H: Ja jag undra vem det är som har dem för jag hade, vad jag, jag var, var nog väldigt virrig då när jag kom hem men jag trodde jag hade med mig dem men det hade jag ju inte då, för jag fick ju dem där sen.

F1: Ja du menar...

H: Alltså...

F1: Att du hade med dig dem till Polisen?

H: Jag trodde jag hade med mig dem hit...

F1: Mm.

H: Men det hade jag ju inte utan jag fick ju, fick ju dem där utav dem sen när jag skulle läsa igenom något papper...

F1: Ja.

H: Så dem har jag ju fått till låns numera.

F1: Ja, så kommer du ihåg vart du hade dina egna glasögon senast eller?

H: Inte en susning...

F1: Nej.

H: Det måste ha varit på bordet hemma hos Jeanie för (drar ljudligt efter andan) ibland när jag ligger och blegar i mobilen så måste jag ju ha dem, måste jag ju ha dem.

F1: Du tror att dem låg på bordet...

H: Jag tror det...

F1: Senast?

H: Någonstans där...

F1: Ja.

H: Jag brukar lägga dem där på mitt lilla, hörnet där.

F1: Ja enligt forensikerna som har gjort brottsplatsundersökningen däruppe så hitta dem, dem här glasögonen under, den här röda Baden-Baden stolen där, det är ju i det här lilla matrummet och så är ju balkongdörren ut där.

H: Under Baden-Baden?

F1: Mm.

H: Vad fan hade jag varit där och snurrat för? Ja det är ju hennes, där är ju den stolen som hon brukade sitta i ibland, ja ja, vad konstigt det kan jag inte minnas att jag har äh, haft dem där men det, jag var ju virrig jag var ju chockad så jag ve... det kan mycket väl vara att dem har legat där jag vet inte.

F1: Nej, men du kommer, du kommer inte ens...

H: Nej jag, jag kommer...

F1: Ihåg...

H: Inte...

F1: Hur...

H: Ihåg.

F1: Dem i så fall har hamnat där eller?

H: Nej för jag brukar ju lägga dem på bordet men vad fan gjorde dem där det vet jag inte.

F1: Nej.

H: Det var mina svarta det var inte Jeanies då?

F1: Det var dem glasögonen du fick se...

H: Ja ja ja men då var det...

F1: På bilden...

H: Då...

F1: Som ser ut så här.

H: Ja det är ju mina dem för hon har ju...

F1: Ja.

H: Andra, annan färg på sina glasögon, så det...

F1: Ja det finns ju en hel del kort på dig i din egen telefon.

H: Ja ja med glasögonen.

F1: Ja, och dem ser ju...

H: Ja, ja det är ju dem och jag kände...

F1: Mm.

H: Igen dem det är dem.

F1: Ja, så finns det någon anledning och tro att det är någon annans glasögon...

H: Nej nej nej nej...

F1: Än dina?

H: Det är mina det är mina dem.

F1: Ja okej.

H: Jag tror inte Jeanie känner någon annan som har glasögon, det är väl Sonja i så fall, och hon har ju den andra, andra färger på dem, så dem där är allt mina, men vad fan har jag gjort därute med glasögonen det fattar jag inte? Ja ja.

F1: Vi fortsätter på samma spår då i lägenheten förra gången så prata vi om, jag sa att man hade hittat, handavtryck som var avsatta med, alltså blodiga handavtryck.

H: Jaha ja ja ja.

F1: Det kommer du ihåg?

H: Ja det kommer, jag kommer ihåg...

F1: Ja.

H: Vi prata något om sånt ja.

F1: Ja, och jag vill bara förtydliga för att, man har skrivit lite speciellt på det här protokollet att jag sa ju till dig att det var, tre stycken vid dörrpost till i, i hallen...

H: Ja ja...

F1: Till ytterdörren...

H: Entrédörren då eller?

F1: Ja.

H: Ja ja ja.

F1: Alltså till lägenheten.

H: Ja ja.

F1: Ja, och sen att det fanns också mellan matplats och hall jag vill förtydliga att det är två olika, avtryck, men man har för, man har förtecknat man har gjort, tre liksom, fått tre träffar på varje avtryck...

H: Ja ja ja.

F1: Så Johan är med, så att det är inte, en två tre utan det är ett avtryck här och så har man gjort, tre prover från det om man säger...

H: Jaha...

F1: Och sen är det...

H: Ja ja.

F1: Likadant med det andra och det har ju inte.

H: Så det fanns både avtryck på dörrposten och sen längre in i lägenheten då i en sån här (klappar ihop lätt med händerna) handavtryck som du sa då eller?

F1: Mm.

H: Okej.

F1: Jag ville bara inte, jag ville göra klart så det inte blev något missförstånd.

H: Nej nej, jag tror jag förstår vad du menar, jag tror jag förstår vad du menar.

F1: Ja bra, du får läsa här sen.

H: Mm ja.

F1: Jag såg att Johan nicka och hängde med han, ni får ju läsa dem här handlingarna tillsammans sen också.

A: Sen ja, ja precis.

F1: Ja.

H: Det var väl den vi tala om den nådiga luntan som kommer sen (skrattar till).

A: Mm.

H: Ja.

F1: Mmm, den här, nu visar jag en bild på, en kniv här den är i, märkt som bild nummer fyra, den ligger med i en bilaga till ett tidigare förhör.

H: Ja ja ja ja, är det den där brödkniven som hon, skulle hon ha blivit stucken med då ja? (Ohörbart)...

F1: Det är den här kniven som jag har frågat dig om förut, om du...

H: Ja det ser ut och vara en bröd...

F1: Känner igen.

H: Ja det är ju en brödkniv, jag kan ha använt den för vi, jag laga ju mycket mat däruppe hos henne, så jag kan ha använt den.

F1: Okej så, menar du att du känner igen den som en kniv som har, har funnits i Jeanies...

H: Ja hon har...

F1: Lägenhet?

H: Några med svart skaft men mestadels har hon ju med silvriga skaft ja sådana här andra (drar efter andan) lyxigare kockknivar hon hade, men den där känner jag igen, det vet jag den där låg i någon av lådorna där, bredvid spisen, brukade vi ha och karva bröd med, eller, sånt här, för den var väldigt bra till och skära bröd med vet jag.

F1: Okej, så, så den kniven har du använt då?

H: Någon gång då i lägenheten ja, men inte, jag kan inte säga när det, det kan ha varit några, några dagar innan det kan ha varit någon vecka innan jag, jag vet inte, vi, ibland laga hon mat men för det mesta var det jag som lagade matten däruppe, hon var inte så, pigg på och stå vid spisen hon var lite ofärdig i benen så hon var trött och, ville att jag skulle laga mat hon gilla min mat bättre än sin egen (småflinar).

F1: Ja du fick stå för lite mark, markservice där...

H: Ja jag fick...

F1: Också?

H: Göra det men jag gilla det för jag gillar ju och, pyssla, pyssla om henne Jeanie...

F1: Mm.

H: Och det var ju trevligt så emellan oss men, ibland blev det väl lite mycket så man behövde gå ifrån och få vara för sig själv men då gick jag ju hem till Bergmästaregatan, för det.

F1: Den här kniven, det här numret (ohörbart)...

H: Ja den känner jag igen...

F1: Ja.

H: Som jag har använt äh någon gång i lägenheten ja.

F1: Okej och kom du, det sa du, du kunde inte komma ihåg när du använde...

H: Nej nej nej...

F1: Den senast?

H: Nej nej det, det kan ha varit en dag innan eller ett par dagar innan eller en vecka innan det vet man aldrig för det, en del knivar gjorde man ju man bara så och torka av och sen, använde man den igen äh, för det spelar ju inte så stor roll när det är bara jag och Jeanie men, den där kniven har jag inte, ja någon gång har jag använt den men inte regelbundet.

F1: Nej, men det var inte jättelängesen du såg den i alla fall?

H: (Suckar) nej, det är väl, var väl jaa, vad ska jag säga? December januari, någon gång där, i början av december så att vi, man man laga rätt så mycket mat vi skar, jag skar grönsaker med den ibland och, kött och sådana där grejer för den var, den var väldigt vass vad jag, vill minnas.

F1: Mm, det här numret jag har skrivit här det är ju det här beslagsnumret som saker får...

H: Ja ja...

F1: När vi skriver...

H: Det förstår jag.

F1: In dem, jag säger det för sakens skull BG6816-1.

H: Ja ja, alltså ja, numret på själva den ja just ja.

F1: Mm.

H: Ja, nej men den...

F1: Och kom...

H: Kniven...

F1: Du ihåg...

H: Känner...

F1: Vad vi sa om den här kniven nu då?

H: Vadå?

F1: Vad jag sa om den här kniven?

H: Att ni hade hittat den någonstans i, lägenheten eller vad ni sa?

Tyst en stund.

H: Nej jag kommer inte ihåg vad menar du? (Skrattar till).

F1: Mm, jag menar, jag menar vart, vad jag har sagt om den här kniven?

H: Att ni har hittat den och den är (drar efter andan) skulle ha varit någon äh del av det som har hänt, så har jag uppfattat det som jag säger i alla fall.

F1: Mm, kommer du ihåg, kommer du ihåg vad jag har sagt om vart den anträffades någonstans?

H: Var det den som låg på taket?

F1: Mm.

H: Jaha du, nej det känner jag inte till, den var väl in... inlindad i någon, filt va? Ja ja, det var, var det den här filten som äh, jag antagligen har använt och sovit i då, för det låg ju en sån här filt, tunn i, soffan här som jag satt.

F1: Mm.

H: Men det kommer jag ihåg att du sa att ni hade hittat den, på taket...

F1: Mm.

H: Ni hade varit ute på altan och tittat och hade hittat den däruppe, några pannor högre upp.

F1: Mm.

H: Men jag kan inte känna äh, komma ihåg att jag har varit därute och röjt, vad fan skulle jag därute och göra? Mitt i smällkalla vintern, det fattar jag inte vad jag skulle därute och göra, ja (suckar lätt).

Tyst en stund, plockas med papper.

F1: Har det klarnat någonting för dig, när vi gjorde den här lilla rekonstruktionen förra gången så sa ju du att...

H: Du menar nere med, i garaget därnere?

F1: Ja precis, om du kommer ihåg hur det var med, när du kom in i lägenheten där...

H: Ja...

F1: Mm.

H: Vad jag gjorde menar du?

F1: Mm.

H: Nej jag ropa hej men jag hörde inget och, gick och kolla i köket och snett in i sovrummet och, då såg jag hon låg där så jag (drar efter andan) stövla in jag, tänkte hon låg och sov jag, slängde grejerna på bordet och sen så äh, försökte jag väcka henne men då såg jag ju att hon, ögonen var öppna och jag ropa på henne och jag fick inget svar jag förstod att det var något som, inte stämde...

F1: Mm.

H: Så jag började den här HLR:en, som troligtvis inte var så bra som ni säger.

F1: Såg du någon kniv då?

H: Nej, jag kan inte minnas om jag har sett någon kniv, nej men jag ska ju inte säga aldrig för jag menar jag var ju bra virrig då jag vet ju inte (drar efter andan) men jag vill inte minnas att jag har, sett någon kniv, för jag vet inte.

F1: Nej den frågan får du ju direkt, eller ganska...

H: Ja det vet jag.

F1: Direkt av personalen när du ringer och och larmar där...

H: Jo jo jo...

F1: Om du ser någon kniv...

H: Men allt...

F1: Nej säger du.

H: Nej för jag var ju förvirrad och, jag vet inte men jag gick ju fram till henne och sen la grejerna på bordet och mobilen sen gick jag fram till henne och putta på henne och (drar efter andan) hon var inte vaken så jag började ju med HLR men, det där men kniven det, det vet i fan, jag vet inte, jag kan inte svara på det.

F1: Vi har inte fått något protokoll än men däremot har jag fått från en, en kvinna på, NFC som är med och undersöker material som vi har skickat...

H: Ja...

F1: Dit...

H: Ja ja ja.

F1: Och vi har ju väntat på resultat när det gäller den här kniven då...

H: Mm, det skulle väl ta någon vecka eller vad var det ni sa förra gången? Men det.

F1: Ja, i alla fall så har man mmm, börjat få lite, lite saker...

H: Ja ja.

F1: Så jag har fått, bara skriftligen här då att man har undersökt den här kniven...

H: Mm.

F1: Och, man har undersökt två blodbesudlingar, och...

H: Blodbesudlingar?

F1: Blodbesudlingar det var blod på den här kniven.

H: Sa du blodbesudling?

F1: Ja.

H: Ja då vet jag vad du menar ja mm.

F1: Mm, alltså blodfläckar.

H: Ja det är, materialet har blivit besudlat av blod ja men det förstår jag.

F1: Mm, då har man tittat, man har hittat dels en på bladet, och en på skaftet, exakt vet jag inte men...

H: Ja ja...

F1: Blad...

H: Så blad...

F1: Skaft.

H: Blad, jo men det vet jag det känner jag till, så dem har hittat, blod på bägge sidor där?

F1: Ja...

H: Mhm.

F1: Och det blodet var, är Jeanies blod då.

H: Ja ja ja (pustar) har hon blivit stucken med den då? Fy fan ueh, fy fasen, ja, ja jag finner inte ord jag vet inte vad jag ska säga (drar efter andan och suckar) läskiga tanke.

F1: Ja för det måste väl nästan vara så att det kan väl inte, skulle det finnas någon annan...

H: (Ohörbart).

F1: Förklaring till varför det ligger en kniv på, på hennes eget hustak med hennes blod på?

H: Vad, vad, vad menar du? Vad vill du?

F1: Ja den slutsatsen som du drog nu att det där borde vara den, den...

H: Ja det borde ju vara den...

F1: Som hon har blivit...

H: Kniven.

F1: Mördad med.

H: Ja det borde ju vara den kniven dem har använt då ja.

F1: Mm, och så har man undersökt skaftet också, och då har man...

H: Ja.

F1: Letat efter DNA...

H: Jaha.

F1: Sekret-DNA som det heter...

H: Ja ja ja ja.

F1: Mm. och då, man har undersökt blodet och fått Jeanies DNA...

H: Mm.

F1: Sen har man letat efter DNA i sekret det är en, det är en liten annan sak...

H: Det är efter...

F1: (Ohörbart)...

H: Främmande DNA som...

F1: Ja.

H: Det heter ja, ja ja annan.

F1: Och då har man hittat DNA dels från dig och dels från Jeanie.

H: Ja ja jo vi använde den kniven ganska frekvent, tror jag, den låg ju alltid där på (drar efter andan) köksbänken för vi, la ju aldrig in dem vi använde dem ju och, la dem där och (drar efter andan) ja (pustar) ja, hur har mitt DNA hamnat där? Det måste ju ha varit när jag använde kniven och, gjort något i köket (ohörbart) grejat med mat eller något skit (drar ljudligt efter andan) jag vet inte vad vi åt som sist vad fan var det sådan här potatisgratäng vi gjorde, skar ner rå potatis och koka eller stekte i, koka och grädde och så, hade lite lök i det tyckte hon var gott, annars har jag, känner jag inte igen, har jag inte sett kniven, förutom när vi lagade mat.

F1: För i tidigare förhör så har du ju inte, har du ju inte sagt någonting om att ja du, att du tror att du såg den bara för, alltså några dagar sen eller lite närmare...

H: Nej men det är ju...

F1: I tid det var ju, i höstas vill jag minnas att du sa.

H: I höstas ja ja (pustar) jag kommer inte ihåg, men jag vet jag har sett den, för det var ju den, den låg ju på, bänken när vi var klar så slängde vi den där i hörnet eller i diskhon och, använde den igen och använde den igen och använde den igen för vi, vi körde grejerna ganska runt runt för vi ville inte diska så mycket.

F1: Nej okej, så att ditt DNA finns på den där är, för att du...

H: Ja det är för att jag har, jag har använt den i matlagningen.

F1: I matlagning okej...

H: Ja eller...

F1: Det har ingenting och göra...

H: Eller att skära bröd eller och skära kött eller vad som helst.

F1: Ja, det har ingenting med...

H: Nej nej...

F1: Själva...

H: Nej nej nej...

F1: Mordet och göra...

H: Det tror jag...

F1: Då?

H: Det vet jag.

F1: Har du någon förklaring till hur den har hamnat uppe på taket inlindad i...

H: Nej jag känner inte till det, jag kan inte äh, förnimma mig någonting att jag har varit, ute på altan överhuvudtaget ens, det var ju snölagt, och det var, så jag var ju, vi hade inte öppet altan så mycket, vi hade mest öppet hennes fönster i vardagsrummet så vi fick lite luft den vägen.

F1: Vad har, du måste ju ha funderat en del Stefan tänker jag, vad har du för teori kring vad som har hänt? Har du funderat...

H: (Pustar).

F1: Du har inte uttryckt det till oss direkt att du har funderat...

H: Jag har inte...

F1: Något kring vad som...

H: Spekulerat...

F1: Har hänt?

H: Så mycket om det för jag, vad ska jag säga? Jag känner mig mer tom, jag undrar och tänker väldigt mycket, vad som har hänt varför det har hänt och sådana här grejer men, jag får, jag får inga, jag kommer, kommer inte fram till någon vad heter det? Riktig slutsats heller, för jag menar (pustar) ja jag vet inte vad jag ska säga, jag hoppas bara dem får tag i dem som har gjort det för jag menar det, ja.

F1: Kan du sätta dig in i hur, om det nu skulle ha kommit någon, utifrån då och har tagit den där kniven...

H: Ja.

F1: Till lägenheten, äh...

H: Tagit kniven till lägenheten eller?

F1: Nej att det har kommit en person till lägenheten...

H: Jaså till lägenheten?

F1: Och sen, ja...

H: Så ja ja ja.

F1: Och sen tagit en kniv, som tillhör Jeanie...

H: Ja.

F1: Huggit henne med den, sen tagit en filt som du direkt beskriver som din när du får syn på den...

H: Ja den är min...

F1: Ja.

H: Snuttefilt som jag...

F1: Ja...

H: Sover med.

F1: Och sen går du ut på balkongen och slänger upp den på taket och sticker därifrån under just den stunden på eftermiddagen som du är ute, alltså jag, det här är ett scenario som jag...

H: Ja ja ja jag förstår...

F1: Får...

H: Hur du tänker jag förstår hur du tänker.

F1: När jag tänker utifrån du har beskrivit hur saker och ting...

H: Ja.

F1: Har skett.

H: Nej för jag har svårt och se någon annan äh, jag har svårt och se mig som gärningsman i det här, jag menar herregud jag älska ju henne men, jag vet inte hur det här har kunnat gått till för jag, jag har liksom inget, underlag för och prata om det för jag vet inte vad som har hänt helt enkelt...

F1: Mm.

H: Det enda jag vet är att jag kom hem och hon låg där, ja (snörvlar och harklar sig) det.

F1: Har du några minnesluckor från den här dagen?

H: Nej inte vad jag minns, kanske lite kort där äh när jag, efter jag avsluta, när jag gjorde HLR:en fram till när jag hamna i bilen hos polisen därnere, för det minns jag inte mycket av vad som hände, jag pigga ju till sen när jag äh, kom ut vet jag, för då gick jag ju bara i strumplästen jag vet inte varför jag gick i strumplästen men då blev jag kall om fötterna så då pigga jag till (drar efter andan)...

F1: Mm.

H: Då minns jag att jag satt i bilen och hade få... handfängsel på mig med papperspåsar över händerna men, den lilla biten däremellan när jag slutade med HLR:en fram till jag hamna i i i, förvar i bilen det, det har jag inte mycket som jag kommer ihåg faktiskt det är, små små små stickor och, anteckningar var det...

F1: Mm.

H: Som typ att jag såg att jag, hade händerna så här i en plastpåse eller jag menar en papperspåse och, sen blev jag nedledd för, nedledd för trappan och...

F1: Mm.

H: Sen pigga jag ju till ordentligt då när jag kom i bilen.

F1: Men är det enda liksom tillfället den här dagen som du inte känner att du riktigt ja håller...

H: Ja som jag inte hänger med riktigt ja det är det...

F1: Mm.

H: För annars var det ju, som det var vi, hon vakna tidigt på morgonen och jag vakna väl vid sex halv sju och vi, hade sex och vi prata och, jag, laga väl lite äh, vi tog väl några mackor och åt lite mat som var kvar och, sen drog hon till Bolaget och det, och den biten kommer jag ihåg ser du, (suckar lätt) ja.

F1: Det här är från ett utskrivet förhör med dig...

H: Ja ja.

F1: Ett sånt här som vi har nu fast i text, som du också kan få lyssna på sen såklart...

H: Ja ja ja.

F1: Det är ifrån, det är ditt, ja ditt ditt första liksom längre förhör, det är första gången du träffar...

H: Alltså det var då när jag hade nyktrat till dagen, dagen efter då?

F1: Ja det är första gången du träffar mig och så var...

H: Mm.

F1: Angelica med också som hon heter.

A: Vilket datum var det?

F1: Den 5 januari.

A: Mm.

H: Ja.

F1: Dagen, dagen efter du har ju gripits...

H: Ja ja.

F1: På...

H: Ja.

F1: Kvällen där då den 4:e.

H: Mm. Kommer inte ihåg så mycket vad jag sa den dagen.

F1: Nej det är därför...

H: (Ohörbart).

F1: Det är bra att vi har spelat in det.

H: Ja det är ju det.

F1: Då refererar jag till något som du har sagt tidigare här...

H: Mm.

F1: Du, du nämner den här, du har nämnt den här kniven flera gånger, ja säger du, och så säger du att du drar ur den eller rycker ur den eller? Ja jag drar, jag rycker eller drar ur den ja...

H: Mm.

F1: Vart är kniven någonstans frågar jag, den sitter här i, någonstans, och då säger jag ja nu visar du under, under din vänstra liksom bröst, alltså du visar i bröstkorgen här...

H: Ja där någonstans ja ja.

F1: Ja, ja den sitter här någonstans jag kan inte tänka klart jag ser bara jag drar bara ut den lägger den där och sen, jag ser att det börjar rinna och rinna lite så, så jag försöker göra så men, och så, du pratar lite...

H: Sluddrigt, jo jag vet...

F1: Ja precis.

H: Jag, vet jag sluddrar en hel...

F1: Jag vet...

H: Del ibland.

F1: Jag vet inte vad jag gör om jag tar med mig kniven eller om jag lägger den i köket eller vad jag gör men jag går ut i köket och försöker få tag i några handdukar, och sen...

H: Ja det är mycket väl att jag har sagt så men, som jag, ja jag var ju i chock jag vet ju inte vad, jag kan knappt hålla reda på grejerna den dagen.

F1: Men, det här med att du är i chock det är ju ett ganska långt förhör det här också, det har ju alla dina förhör varit...

H: Jo jo jo det har dem ju varit dem har varit...

F1: Och du berättar ju, det har vi ju pratat...

H: Kraftiga.

F1: Gått igenom förut Stefan...

H: Jo jo jo jo.

F1: Att du berättar väldigt mycket detaljer kring övriga saker...

H: Mm mm mm.

F1: Runt omkring, du fortsätter beskriva här, jag, pratat om kniven då ja du drar ur kniven säger jag, ja jag drar ur den ja säger du, och sen jag ser att jag slänger den på bordet eller jag lägger den någonstans jag vet inte vad jag gör med den, men i alla fall jag koncentrerar mig på henne och försöker, jag ser det rinner ju lite, rinner ju lite där för det var, för där var kniven satt, och så beskriver du lite hur du gör med hennes blus och så där.

H: Mm.

F1: Och så...

H: Jag kommer...

F1: Återigen en bit senare här, nej jag drog ut kniven, då rann det ju lite grann...

H: (Pustar).

F1: Så du pratar ju om en kniv som har suttit i, i bröstet här.

H: Ja ja ja ja, ja jag har ingen alls äh äh minneslucka av det, jag vet bara att jag var, för det var förvirrat och (drar efter andan) uppjagat alltihop, jag vet inte riktigt vad som hände.

F1: Så nu när du sitter här idag så vet inte du vad som är...

H: Till hundra procent...

F1: Riktigt och inte?

H: Nej, till hundra procent nej jag...

F1: Nej, så du kan inte säga det var inte så, och det var inte så...

H: Jag kan inte säga...

F1: För du vet inte?

H: Jag kan inte säga att kniven, fanns där för det vet jag inte, om jag ryckte ur den det vet jag inte men det, det var väldigt snurrigt och, kaotiskt i skallen på mig jag vet inte, du kan ju fråga dem som var på platsen om jag pratade i, i egen person eller i andra person.

F1: Mm, det finns filmer på, hur du, pratar Stefan och dem ska vi också prata om...

H: Jo jo jo.

F1: Inte idag men det, i princip allting du säger skulle jag säga...

H: Är filmat...

F1: Är...

H: Ja men det är ju bra...

F1: Är...

H: Det.

F1: Filmat, inte från första, när ambulans-...

H: Nej nej nej...

F1: Personalen...

H: Det förstår jag.

F1: Kommer men.

H: Men här på stationen i alla fall och?

F1: Ja och när du sitter...

H: Ja.

F1: I lägenheten och i bilen och hela, i princip...

H: Jaså.

F1: Hela vägen.

H: Ja ja, ja ja.

F1: Jag vet inte om du kommer ihåg vad du har sagt och?

H: Nej, jag kommer inte ihåg mycket av den dagen förutom, ja det, när jag fick handbojorna på mig och sen... det här gick ut i strumplästen det kommer jag ihåg...

F1: Mm.

H: Och innan där fram tills, ja tills hon kom hem från Bolaget det kommer jag väl ihåg men sen satte vi ju igång och, halsa pilsner hon och jag så, vet inte hur många vi drack men vi drack en hel del hon och jag, så det, det är nog lite, inte blackout men att det, man har minnesluckor ibland, det får jag relativt...

F1: För att vara en som har minnesluckor så lämnar du ju väldigt mycket information Stefan.

H: Jo jo, jo jo jo, men jag hade väl inte druckit så mycket den dagen, jag vet när jag brukar...

F1: Till exempel så säger du till personalen när, när du ska guida dem uppför trappen, SOS-personalen, att det är 28 steg i trappan, när dem ska upp.

H: Sa, va?!

F1: Mm.

H: (Fnissar till) du skojar inte? Har jag sagt det?

F1: Nej, det kan du få höra själv sen.

H: Ja jag vet att det är...

F1: Och du ger...

H: En lång trappa.

F1: Direktiv, du frågar om dem är i Löa och du ger direktiv hur dem ska köra och.

H: Det har jag ingen aning om.

F1: Jag tänkte nästa gång att du ska få lyssna på det där samtalet...

H: Ja ja ja ja...

F1: Och Johan...

H: Ja.

F1: Får höra det också.

H: Ja ja ja, nej för jag kommer inte ens ihåg vad jag sa till 112, förutom det att jag, det hade hänt någonting jag kommer, jag kommer knappt ihåg samtalet överhuvudtaget, jag vet i alla fall att jag gjorde sådana här, äh inkompressioner och han ville att jag skulle öka upp tempot, nej sa jag det orkar jag inte för då pajar ryggen den är redan paj så jag, det, det är väl det enda jag kommer ihåg från det samtalet.

F1: Okej...

H: (Ohörbart).

F1: Så det här med, med kniven och och, hur det var nu med, med den det, det kan vi, du kommer inte kunna ge något svar på det...

H: Nej...

F1: Förstår jag?

H: Jag kan inte ge något svar på det för att jag, jag kommer inte ihåg eller jag vet inte jag, har ingen kännedom om det där.

F1: Nej, hon konstaterar här också då när det gäller undersökningen av kniven att det finns, det finns inga, inget som, inga spår efter en, ytterligare någon person utan det är...

H: Det är bara...

F1: Ditt...

H: Jag och Jeanie....

F1: Ditt och Jeanies...

H: Då ja, blodet...

F1: DNA.

H: Jeanie, och så saliv ifrån mig eller ja, rester från mig om jag säger så.

F1: Ja.

H: Ja ja nej men det, då är det väl så då.

F1: När vi gjorde rekonstruktionen förra gången så fick ju du se, bilder på Jeanie när hon låg i soffan där...

H: Ja.

F1: Och du reagerade ju över att hon hade, oj hon hade någon, någon skada på armen också, sa du...

H: Ja.

F1: Kommer du ihåg det?

H: Armen eller någonstans det var någonting ja det reagera jag på, du hade väl någon bild på det därnere som vi såg.

F1: Ja precis.

H: Ja som du visade.

F1: Din uppfattning idag, av, skadorna, hur dem, hur dem satt och hur många dem var och så där...

H: Det har jag ingen...

F1: Vad är...

H: Aning om utan jag minns, jag såg bara att det var lite här och sen någonting på någon, arm eller något ja, något finger eller någon arm eller var det var jag vet inte. Jag har inte den bilden i huvudet det.

F1: Rättsläkaren har ju tittat på, tittar ju på Jeanie...

H: Ja.

F1: Och sen har dem också, har hon också fått, skickat till sig den här, bilden då...

H: Ja ja ja för att kunna jämföra eventuella, ja någonting i alla fall ja ja.

F1: Ja.

H: Mm.

F1: Och, hon har, det Jeanie har ju fyra djupa skador i bröstkorgen...

H: Usch då.

F1: Och dem talar starkt för att dem har orsakats av ett vasst eneggat tillhygge, och eggen kan ha varit såväl vågtandad som rak, den här är ju vågtandad...

H: Ja det är ju en, typ brödsåg eller vad man säger, brödkniv.

F1: Den ytligare av skadorna på bröstkorgen, alltså det är en som är lite ytligare än dem andra då...

H: Mm.

F1: Men dem beskrivs som, som djupa, har ett mer ospecifikt utseende dock talande för att ha orsakats av ett, av vasst tillhygge, samtliga skador har ett utseende som är förenligt med att dem kan ha orsakats av den i polisens fotografier avbildade vågtandade kniven, alltså den här.

H: Mhm.

F1: Det är förenligt med...

H: Det är alltså...

F1: Att...

H: Inte flera, dem har använt bara en kniv då alltså? Dem har inte använt fler då alltså? Nej men det är ju bra.

F1: Det hon säger, hon, hon kan ju inte, hon säger att, den här kniven kan ha orsakat dem skadorna som finns på Jeanie.

H: Ja ja ja ja, så det är bara ett tillhygge då dem har använt.

F1: Skadorna talar för att dem kan orsakat av ett, orsakats av ett vasst eneggat tillhygge, det, tillhygget kan ha varit vågtandat, eller med...

H: Mm.

F1: En rak egg...

H: Ja ja ja ja...

F1: Så att...

H: Vanlig kniv eller sån kniv ja ja.

F1: Ja, så hon kan ju inte säga att det är uteslutande den här men...

H: Nej nej nej.

F1: Utifrån det som är, den sammantagna bedömningen av att, vart kniven är anträffad, att Jeanies blod finns på den att erat DNA...

H: Så...

F1: Finns på den...

H: Ja...

F1: Äh...

H: Så är det ju troligtvis att dem har, den är använd till, dådet ja.

F1: Mm.

H: Jo jo, det förstår jag.

F1: Skadornas djup och placering avsaknaden av provsnitt och förekomsten av skador på ovanpåliggande klädesplagg, alltså, dem hålen som finns i...

H: Mm.

F1: Kroppen finns också...

H: (Ohörbart).

F1: I hennes kläder.

H: Ja jag förstår jag...

F1: Mm.

H: Förstår.

F1: Talar sammantaget starkt emot att dem har varit självtillfogade utan talar starkt för att dem har orsakats av en annan person.

H: Yttre våld ja mm ja jo.

F1: Alltså när vi, när man, man vill ju...

H: Ja jag förstår jag förstår.

F1: Ja, man vill kolla så att det inte är så att...

H: Mm.

F1: Kan hon ha tillfogat sig dem här skadorna själv, äh...

H: Nej hon är inte...

F1: Det talar starkt för att det har orsakats av en annan person, alltså inte henne själv.

H: Nej hon var inte suicidal Jeanie det var hon inte det vet jag, hon ville leva.

F1: Och när man pratar om provsnitt så är ju det, ofta har man kunnat konstaterat att om människor skadar sig själva att man, att man provar och gör ett snitt först för att man är osäker på...

H: Mhm.

F1: Alltså man vill bedöma...

H: Ja du menar så, jag trodde dem hade gjort ett provsnitt i någonting för och se, om det gav samma, äh an.. äh samma sårskada som, på offret, jag trodde att ni provstack i något annat men, menar du att dem provsticker att man gör det...

F1: Det finns inget som tyder på att Jeanie skulle ha gjort det här mot sig...

H: Nej nej...

F1: Själv.

H: Nej det vet jag...

F1: Utan det är någon...

H: Det vet jag för hon...

F1: Annan som har gjort det.

H: Är in suicidal...

F1: Mm.

H: Hon är inte suicidal, det vet jag.

F1: Och sen är ju den här skadan på armen då...

H: Ja.

F1: Och, det kan man väl säga att, att, ja det, förutom skadorna i bröstkorgen så finns det bara den här skadan på armen...

H: Ja det var den jag...

F1: Ja.

H: Reagera på däruppe ja.

F1: Mm, om en människa blir attackerad med kniv eller liknande eller överhuvudtaget blir attackerad så är det...

H: Då gör man ju så (visar) eller?

F1: Ja du sätter upp arm...

H: Ja ja...

F1: Du sätter upp...

H: Ja ja ja...

F1: Armarna.

H: Ja det gjorde jag när jag blev knivskuren...

F1: Ja.

H: Så det vet jag, det är väl reflex.

F1: Mm, och varför gör man så då?

H: För att skydda sig.

F1: Ja, och om man blir attackerad med en hammare eller ett vasst tillhygge eller så, så brukar man ju, kunna se skador, avvärjningsskador som det heter på...

H: Ja ja ja...

F1: Händer och så.

H: Ja ja...

F1: Ja.

H: Ja ja ja.

F1: På henne finns det bara en skada, som skulle kunna vara en avvärjningsskada men det skulle också kunna vara en skada som har uppstått när hon har blivit huggen, om armen har legat så att kniven har passerat...

H: Mhm.

F1: Både armen och sen vidare ner i bröstkorgen...

H: Ja ja ja.

F1: Är du med då?

H: Ja ja jo jag förstår...

F1: Ja.

H: Hur du tänker.

F1: Man kan inte säga hur det är men.

H: Nej nej nej nej, det förstår jag mycket väl.

F1: Ja, men utifrån att hon bara har en sån skada, hur, hur tolkar du det? Tolkar du det som att hon har, kämpat för sitt liv eller? Som att hon...

H: Ja det eller att hon har, vaknat till strax innan, dem har stuckit henne så att hon försökte och sen, ja, sen har hon väl svimmat av eller somnat in jag vet inte, jag kan inte, sånt där med sådana termer men, för jag vet, jag gjorde ju så när jag blev knivskuren dem skar ju upp tummen på mig men...

F1: Mm.

H: Jag vet inte hur, men Jeanie måste ju ha reagerat på samma sätt som jag försökt och, ja skydda sig på något sätt, men hon var ju gravt mycket mer berusad än vad jag var så hon, kanske bara gjorde, ja hon kanske var lite långsammare jag vet inte.

F1: Nej det var precis det jag skulle komma till att hon hade ju en väldigt mycket högre...

H: Ja...

F1: Alkohol...

H: Jo jo jo.

F1: Berusning.

H: Men Jeanie drack ju, vi, och vi drack ju oftast hon och jag men hon drack ju inga större mängder annars.

F1: Nej, men det här är väl ändå, 2, 74 promille...

H: Ja ja det...

F1: Det är väl mycket...

H: Det är mycket...

F1: Va?

H: För att vara henne.

F1: Ja.

H: Det är mycket för att vara henne, jag tror hon hade, ja hållt i sig ändå (pustar) åtta öl i alla fall minst...

F1: Mm, så om...

H: (Ohörbart).

F1: Du frågar, om du frågar mig utifrån hur det ser ut här...

H: Ja.

F1: Att hon inte har särskilt mycket, alltså, eventuellt en avvärjningsskada så ser det ju...

H: Ja.

F1: Inte ut och det, det står liksom, det står ju lite flaskor och så på bordet här det, det ser ju inte ut som att det har varit en strid här, tycker du det?

H: Nej nej nej vi, vi hade ju ingen strid och, jag och Jeanie och, jag kan inte tänka mig någon som skulle vilja bråka med henne heller, för hon är väl (rapar) snäll och go och rar som alla andra människor...

F1: Mm.

H: Så jag vet inte vad jag ska tro om det där.

F1: Nej det ser ju mer ut i så fall som att hon, har legat på soffan här som hon brukade göra och som du sa, och att, och att det där helt plötsligt har hänt.

H: Ja ja ja hon är inte där på soffan nu nej, jaha ja ja jag ser jag ser, ja ja var är vi någonstans nu, ja så ligger, ja där ja, där ligger hon ju, nu ser jag henne där ja, ja jag såg henne inte där först (skrattar till) jag tänkte det var så mycket kläder, ja där ser jag henne.

F1: Jag kan visa dig samma bild...

H: Ja ja.

F1: Som jag visa dig förra gången, det här är ju bilder som har skickats till rättsläkaren då...

H: Ja ja...

F1: (Ohörbart)...

H: Ja ja ja.

F1: Då ser man...

H: Ja där är hon ja.

F1: På sidan tre.

H: Usch usch! Ja, ja där ser man ju skadan på armen där ja.

F1: Mm det var väl den du reagera på...

H: Usch.

F1: På förra gången.

H: Nej usch, åh fy fan.

F1: Och sen som sagt det här är ju bilder som är tagna efter att räddningstjänsten har varit på plats.

H: Ja ja ehh... (pustar lätt) ja jag, jag mår illa av att se dem där men, men jag förstår, där har vi armen där ja (pustar) var det så jädra mycket, herregud var hon så nedblodad? Usch! Ja det, är det dem fyra skadorna där då? Ni, ni menar?

F1: Mm.

H: Uh! Usch det ser läskigt ut, fy fan jag mår illa av att se dem, ja, det där var den bilden där med, över, översiktsbilden ja (pustar).

F1: Det känns ju som, för mig så känns det ju som att hon har blivit attackerad i ett ganska liksom värnlöst tillstånd, kra... kraftig alkoholpåverkad och så hade hon ju, tabletter i, i blodet.

H: Jaså hade, men hon hade ju inte haft tabletter på flera dagar vet jag, eller hade? Jag kommer inte ihåg men hon ringde ju hon den (hostar) den här Anneli någon dag innan...

F1: Mm.

H: Hon kanske hade tabletter jag vet inte men det, jag märkte inte...

F1: Det här ser inte ut som en person som har liksom försv..., hunnit försvara sig.

H: Nej det tycker jag också hon måste ju ha varit ganska avtrubbad, ja 2, 76 det är ganska hög promille det.

F1: 2, 74 men.

H: Ja ja ja ja det.

F1: På ett ungefär då.

H: Det är ganska högt det.

F1: Mm, håller du med mig om, om det jag beskriver eller...

H: Ja jag...

F1: Tycker du att...

H: Håller...

F1: Tycker du att jag har...

H: Med om att det...

F1: Helt fel?

H: Finns ingen avvärjning, ja hon har inte avvärjt sig här det ser man ju, jag menar hade hon avvärjt sig så hade hon ju kämpat emot mycket mer.

F1: Mm.

H: Om hon inte sov när, dem kom in eller den kom in, det vet ju inte jag.

F1: Nej det är väl lika värnlöst alltså, om man är kraftigt avtrubbad eller om man sover man har ju fortfarande inte en chans och...

H: Nej nej nej...

F1: Försvara sig eller?

H: Herregud, det vet jag bara ibland när jag, sov gott hemma ibland alltså, det här är flera år sen och barnen kom och busa med mig då hällde dem, då stod dem och spruta vatten på mig då kunde man ju inte, värja sig från det (skrattar till) men sådana här (gör ett ljud med munnen) flaskor dem busa lite, och när man väl sover då har man, då kan man ju inte avvärja sig...

F1: Nej.

H: Inte förrän man vaknar, hon verkar ju inte ha varit vaken under den... det där heller, men som dem ögonen såg ut där det såg dem ju ut när jag kom hem, så jag undrar om hon har, ja jag vet inte vad jag ska tro, nej jag vet inte vad jag ska tro om det där, men det är som du säger det är ju inga avvärjningsskador, hon måste ju ha äh, varit äh redigt äh sömnig och berusad, för att inte, vakna upp innan något sånt där händer.

F1: Vem tänker du då skulle ha gett sig på henne när hon ligger så här?

H: Jag har ingen aning, jag känner inte alla hennes vänner, jag vet inte ens om hon har så många vänner, det var ju nästan aldrig någon uppe hos mig och, Jeanie det var ju Sonja och Camilla någon gång ibland som kom upp...

F1: Mm.

H: Salomon ibland han var väl där en gång tror jag, men nej nej nej det, det har aldrig varit något (drar efter andan) äh stort kalas uppe hos oss, dem stora kalasen dem skedde ju nere hos äh Sonja och Camilla, för ibland ville dem, ville dem inte ha ner henne ibland ville hon bjuda upp dem men då ville dem inte så det var lite, knivigt så ibland men det, nej jag har ingen aning om vem som har gjort så där, inte en enda, en liten tanke får jag.

F1: Stefan det finns ju, det har vi ju pratat om förut att du har, hört, en av dina röster har sagt till dig...

H: Mm.

F1: Att du skulle köpa en kniv och, gå ut och skada andra.

H: Ja jo men det gjorde jag ju aldrig, kniven...

F1: Nej men...

H: Ligger väl hemma på Bergmästaregatan.

F1: Ja men, men jag tror utan och ha, liksom någon, någon som helst liksom statistik över det, eller så, men jag tror inte att det är jättevanligt förekommande, att, folk i allmänhet går runt och får tankar kring att man ska gå och köpa en kniv och skada någon annan vad...

H: Nej...

F1: Vad tänker du...

H: Nej nej det vet jag...

F1: Kring det?

H: Jag vet det, det måste ju vara någon härinne som, har pratat om det för jag har ju pratat om, mig i både i, andra och tredje person äh...

F1: Ja.

H: Länge.

F1: Mm.

H: Men det är ju ingenting som jag kommer ihåg för jag menar, det vet jag, däremot många gånger när jag bodde med Frederika så kunde dem höra mig prata så här för sig själv och dem undra vad fan det var...

F1: Mm.

H: Jag kom inte ihåg ett jota vad jag hade sagt, det var precis som att, ja jag är här nu va men, den andra personen kommer jag inte ihåg vad den har sagt va...

F1: Nej.

H: Det blir ju precis om du tänker dig, ja, du vänder det blir som.

F1: Mm, men det, det är det jag menar, kan det, hur hur kan det, kan det ha varit så den här

dagen då?

H: Jag vet faktiskt inte.

F1: Nej, finns det något utrymme för...

H: Jag känner faktiskt inte...

F1: Att det skulle kunna ha varit så?

H: Vad sa du? Finns det?

F1: Finns det något utrymme för att det skulle kunna, ha kunnat varit så?

H: (Pustar ljudligt) ja, det är möjligt men jag säger bara möjligt för jag vet inte.

F1: Nej.

H: För jag, märker ju inte själv av när jag vad heter det? (Suckar) pratar i äh, får, när jag får röster och dem ber mig göra någonting det kan jag, det kommer jag ihåg, men jag menar när den andra rösten pratar med mig, och jag, och vi är på väg någonstans eller ska göra något eller handla några grejer va då, då glömmer man det försvinner ju så här bara poff direkt efter...

F1: Mm.

H: Så jag har gjort många dumma grejer som jag (skrattar till) folk på byn har undrat vad fan håller han på med.

F1: För vid det här tillfället har du ju kommit ihåg i efterhand, du har ju berättat vid kurators...

H: Ja det har ju kommit efter äh, chocken det har ju kommit mer och mer, det klarnar ju mer och mer för mig.

F1: Vad menar du nu?

H: Jag menar där i början...

F1: Ja.

H: När vi hade första förhören 4:e och...

F1: Ja ja ja.

H: 5:e...

F1: Mm mm.

H: Då var det ju (gör något ljud med munnen) så här...

F1: Mm.

H: Men nu har jag hunnit och tänka igenom och nu börjar det, nu har man ju fått lite mer

ordning på, hjärnkontoret däruppe om man säger så.

F1: Ja, är det någonting som jag har glömt och frågat dig om eller är det någonting som du har kommit på nu då...

H: Nej nej...

F1: Som...

H: Nej nej nej nej, för...

F1: Vad är det för tankar som har klarnat då tänker du?

H: Ja det är ju det här kring äh, dagarna innan och, ja dem där efter vad som har hänt under tiden och med det där och allt det här...

F1: Mm.

H: Det har ju klarnat mer och mer men, sen vet jag ju inte om det är äh, andra person eller tredje person som har varit med jag vet inte...

F1: Nej.

H: För det är, jag kommer oftast inte ihåg om jag har varit i det tillståndet.

F1: För att det var ju inte så jättelångt bakåt i tid där, det var ju den 10 november, så är ju du hos Annie...

H: Ja, ja hon...

F1: Kurator, kuratorn...

H: Min kurator ja.

F1: Ja det har vi, det har vi pratat om förut men jag, jag tar, jag vill prata mer...

H: Ja ja ja ja.

F1: Ja...

H: Ja ja.

F1: För du, det är ju då du beskriver det här att du besväras av röster eller mer specifikt en röst, en mansröst med vilken han för konstanta dialoger med, och det tror jag vi har pratat om den rösten...

H: Mm mm mm.

F1: Ja, beskriver rösten som, sin motsats, och att denne röst ständigt argumenterar mot patientens egen vilja och tanke.

H: Mm det stämmer, för den personen har blivit stark äh starkare och starkare och nu, har jag till och med fått, en person till en, andra person jag kan prata med han och mig och en tredje...

F1: Mm.

H: Det kan vara två tre ibland i mitt huvud (drar efter andan)...

F1: Mm.

H: Och jag känner ju själv att det barkar ju käpprätt åt helvete för jag menar, vissa nätter vaknar jag och ligger och pratar för mig själv och jag svettas och jag kan inte, somna om och det, så jag får väl antingen be dem och öka psykofarmakan så jag kanske...

F1: När var, när var liksom, vad sa den här rösten till dig på, på liksom på slutet här nu innan det här hände? Kan du ge något exempel på vad den rösten kunde säga till dig?

H: Ja det var ju det jag skulle försöka fixa (drar ljudligt efter andan) något och dricka och, gå hem till mig och se om katten hade, kommit hem trots (ohörbart) inte det och, sen så var jag på byn och då tyckte han att jag skulle gå in och, äh sno till mig något, cigaretter eller något och äta eller, vissa, en gång så ville han till och med att jag skulle gå in på Bolaget och stjäla, stjäla en flaska eller ett par öl, och den här personen den är lite så här, extrem om man säger så, det kan vara allt från och säga hej hur mår du till och, be mig göra saker.

F1: Är det mer en röst som alltså som, som vill att du ska göra lite mer, vad ska jag säga?

H: Ja men jag (ohörbart)...

F1: Inte tokiga saker men lite...

H: Ja men...

F1: Så här saker...

H: (Ohörbart).

F1: Som...

H: Småbrott och...

F1: Ja.

H: Och irritera folk och, be, ja men den där jäveln ska du inte, vara med för han är dum i huvudet han vill att jag ska, det verkar som att han vill ha ensam- äh rätt om mig...

F1: Mm.

H: Så att, senaste här sist jag kommer ihåg det var väl nu. mi för några dagar sen då så vakna jag, och då satt jag och prata och då tänkte jag var fan är det där, och då var det väl då hade jag, jag drömde om det men jag kom ihåg drömmen, det var det att jag hade varit på byn och supit med Ibbe och Jeanette och allihop, sen när jag hade kommit hem till mig så ville den här rösten att jag skulle ge fan i både Ibbe och Jeanette dem drar ner mig i träsket, men jag undrar vem det är som drar ner mig i träsket jag tror det är han härinne som gör det, så vi hade väl en liten dispyt men (suckar)...

F1: Mm.

H: För det verkar precis som han vill ha ensamvälde över mig, kunna styra mig om man säger, helt och hållet.

F1: Så det är mer dåliga saker kan...

H: Ja det...

F1: Kan man säga, beskriva det som, det kanske inte är riktigt rätt men jag tror du förstår vad jag menar...

H: Ja det är mer dåliga lite...

F1: Som ett...

H: Smått...

F1: Som ett sämre...

H: Så här...

F1: En sämre...

H: Smått äh...

F1: Jag eller?

H: Löjligen olagliga smågrejer helt enkelt...

F1: Mm.

H: Och även grövre grejer som att gå och köpa en kniv eller (drar ljudligt efter andan).

F1: Var det den rösten?

H: Det var den rösten en grov, och lite (säger *uh* med mörk röst) uh mera så mansröst, det lät som det var någon grottmänniska, ofta...

F1: Har du något...

H: Ofta så ekar det...

F1: Har du något namn på den rösten?

H: Va?

F1: Har du något namn på den rösten eller?

H: Nej jag har inget namn det är bara en röst och den är grov, grovmönstrad röst som är väldigt äh, dominant och det ekar lite grann, i, äh men i, när han pratar, som om han är inne i något bergrum eller skyddsrum eller något det ekar, när han pratar ibland, när jag får kontakt med honom, men sen har jag ju andra röster som är på andra sidan, som äh, säger till mig och inte göra saker, jag har även, några bra röster, men det är faktiskt bara mina barn som äh, kom oftast då pappa gör inte det här snälla kom tillbaka till oss och det här va, och sen kan jag, och (ohörbart) en annan röst vad hette hon? Vad fan hette hon Laila tror jag, hon var en

gammal kompis till mig, som äh också hon, drog i mig på rätt, rätt håll hon ville dra mig ifrån det här och få mig och låta bli och, hellre ta det lugnt, men den där grova mansrösten den har velat haft ett tag i mig länge nu...

F1: Mm.

H: Jag har haft problem med han sen ja herregud vad är det? (Pustar ljudligt) ja det är nog en två och ett halvt tre år i alla fall, han kan komma bara så (knäpper lätt med fingrarna) som en, du tänder en glödlampa och sen kan han försvinna lika fort som en avlöning (skrattar till) men det (pustar ljudligt) jag vet dem pratade om någonting äh nere på Kungälv's lasarett, det var om någon, någon äh (ohörbart) någon kombination tillsammans med schizofreni och, men dem, noterade aldrig det utan (rapar) dem ville försöka med ECT det vet, det vet, det vet jag vad det är sådana här elektro.. (rapar) konvulus terapi eller vad fan det heter, men det blev ju aldrig gjort, dem har ju aldrig försökt dem har ju aldrig riktigt gått in på djupet och försöka hjälpa mig med det här.

F1: Nej, för du har ju nämnt att, Jeanie hade borderline...

H: Ja hon är borderline ja.

F1: Ja, vad, har du något, liksom, vad, vad tänker du att borderline, hur det yttrar sig, vet du någonting om?

H: För henne yttrade sig borderlinen att hon har svårt till exempel och åka och handla, hon kunde åka med, färdtjänsten ner och, sen kunde hon bli helt iskall och bara sätta sig någonstans i affären och bara, hon orkade inte med vardagen, hon hade svårt med, relationer och så, inte bara, med mig hade vi ju inte så svårt för det, vi är ju, ungefär samma skrot och korn hon och jag men, med mycket annat, hon hade svårt och, klara vardagen helt enkelt hon ville inte hon ville bara, ligga i sin soffa och titta på TV, hon hade ju understöd innan jag träffa henne också lite grann när hon bodde i Mossgruvan berätta hon men det var väl, det var väl någon städning någon gång då och då, men borderline är ju väldigt, vad jag har förstått, lite svårt med, sociala situationer och, sociala kontakter och, hon håller sig gärna i, dem håller sig gärna i sitt lilla rum om man säger så där, och är mycket mer för och prata i mobil och på nätet än och, träffa folk som vi gör nu va, för jag vet ju när vi var nere sista gången vi var nere och storhandla, det var väl i september oktober tror jag, då sa jag till henne det jag tar hellre och, och bär hem matvarorna än att du åker med för jag såg ju hur dåligt hon mādde genom och gå i affären.

F1: Mm, du Stefan, känner du, känner du till att det står, i dina, i dina journaler här, att, i och för sig det här är, i, när du var i Vänersborg då...

H: Ja.

F1: Och det var ju ganska...

H: På Torpa vårdcentral ja det var väl, ska vi se, -98 till, 2007 2008 någonting va?

F1: Ja du har helt rätt på, på årtalen.

H: Jo jag vet för jag börja på, bygga åt Saab -98 och sen flytta jag till (drar efter andan) hus i Grästorps och hade Torpa vårdcentral som min vårdcentral...

F1: Mm.

H: För det var en gammal, Camillas vad ska man säga? Camillas systers man, var läkare där Ulf...

F1: Nu pratar du om din exfru eller?

H: Ja, ja det var Camilla...

F1: Mm.

H: Då alltså, Ulf vad hette han äh, Ulf Olby tror jag han hette det var en väldigt bra läkare.

F1: Men du? Som sagt det här var ju 2007 då så står det noterat...

H: Ja det var då när jag bröt ihop efter branden jag hamna på NÄL och låg på torken...

F1: Ja.

H: Det var då jag träffa Frederika i samma veva.

F1: Skattningskalor visar höga poäng för borderline, det här är skrivet om dig...

H: Jaså...

F1: Sannolikt...

H: Är det det?

F1: Finns inslag av personlighetsstörning hos patienten...

H: Mm det...

F1: Har under vårdtiden bedömts som vara mycket speciell vid både, med samtal med, vid samtal med både läkare och övrig personal.

H: Jo jo, jo jo, det blomma ju ut rejält då efter påsken 2007 när kåken brann ner för mig (drar efter andan) då försökte jag jobba ihjäl dem där dåliga tankarna men, sen hade jag fyra veckors semester och vad hände då jo då börja jag supa istället och sen gick det käpprätt åt pipan...

F1: Ja.

H: Och sen träffa jag ju Frederika då i, äh, ja det var väl hösten 2007, hon som jag har tre barn med då.

F1: Mm, det vet jag.

H: Sen gifte vi oss...

F1: Du?

H: I december...

F1: Du...

H: 2007.

F1: Stefan? Ursäkta att jag avbryter dig...

H: Nej nej nej.

F1: Men, du har väldigt lätt för och prata så ibland måste jag bara...

H: Ja ja...

F1: Styra...

H: Men det är bra...

F1: Tillbaka lite...

H: Om du gör det.

F1: Till dit vi är på väg det är inte meningen och vara otrevlig...

H: Nej nej nej det förstår jag.

F1: Apropå du har ju varit på Psykiatrin Lindesberg och det här är ju lite, lite längre, ganska nära i tid för det var ju ungefär, ja lite, lite längre än ett år sen...

H: Psykiatrin...

F1: Det var...

H: Var det inte, medicin jag var på där?

F1: Du var på Allmänpsyk.

H: Ja ja ja Frank Mahoro och dem där...

F1: Ja det var den...

H: Andra ja ja.

F1: 18 januari då, det står ju en massa, en massa här också då men, då har ju, läkaren Karin Olsson har ju träffat dig...

H: (Ohörbart) ja hon ja...

F1: Då psykolog...

H: Läkaren med käppen ja mm.

F1: Ja, det står ju massa saker här då men det jag, apropå det här med borderline så har ju hon beskrivit här då att, ja kring hur du mår och så här och, det här tror jag jag drog tidigare med dig men...

H: Nej det tror jag inte du har gjort för Linde har vi inte pratat om, det var väl...

F1: Jo, patienten beskriver besvär mår fruktansvärt dåligt är ofta arg och irriterad, återkommande rädsla att något hemskt ska hända, upprepade...

H: För att?

F1: Återkommande rädsla för att något hemskt ska hända.

H: Jaså hemskt ska hända ja ja okej.

F1: Upprepade suicidimpulser, impulser att skada sig själv, röster som uppmanar honom till suicid, självskadande eller att skada andra, ensamhet och brist på nära relation med en kvinna upplevelse av att andra män vill mörda honom eller ha sex med honom, att han ibland hamnar i dåliga situationer när någon annan styr hans kropp...

H: Mm det är med alla...

F1: Och lite sådana...

H: Rösterna där.

F1: Saker, känner du igen att jag har pratat om...

H: Mm.

F1: Det förut?

H: Jo jo det känner jag igen.

F1: Ja, och då beskriver hon ju lite här, kring, hon tror att du kanske, fungerar då, att hon funderar kring, jag... hur jag dystona patientens besvär är och hur hans verklighetsprövning fungerar, tendenser av att använda sig av primitiva försvarsmekanismer, projektiv identifikation och splitting kanske också en del förträngning.

H: Men det där var lite väl mycket medicinska termer...

F1: Ja jag är inte...

H: Så det där...

F1: Läkare heller, men...

H: Nej.

F1: Jag tänker det här med, med splitting...

H: Mm.

F1: Du pratar ju om lite...

H: Splitting?

F1: Olika...

H: Alltså du menar att det är olika personer, ja splitting ja ja då förstår jag.

F1: Mm.

H: Splittrad ja ja.

F1: Ja, och förträngning ja det är ju och, och tränga...

H: Ja när...

F1: Undan...

H: Man är...

F1: Saker som är...

H: Jaa...

F1: Jobbiga.

H: Ja blackouts eller vad man kallar det vad som helst.

F1: Mm, och sen det att du, att du hör röster men att, men att du inte verkar besvärad över det...

H: Mhm.

F1: Äh...

H: Nej för den tiden då drack jag ju rätt så mycket eller då drack jag ju nästan varje dag så då kunde jag ju hålla rösterna i schack.

F1: Ja, men hon noterar slutligen här då, patienten verkar ha en borderline eller psykotisk personlighetsorganisation.

H: Mm, men varför har jag inte fått hjäl... hjälp mot det där? För det har dem ju sagt ända sen äh 80-talet.

F1: Ja precis.

H: Ja, det enda som en doktor Anders Sunkler sa till mig han sa att "*jag är ett unikum*" och jag börja på och undra vad fan menar du med det? Alla, alla knäppgökar är väl (skrattar till) knäppgökar sa jag (drar efter andan) då sa han det rent ut så här "*han hade aldrig inte, väldigt sällan varit med om patienter, som pratar när dem mår dåligt*"...

F1: Mm.

H: Men jag är en sån när jag, mår dåligt då vill jag slå undan alla jävla problem och undra på vad, och ha reda på vad fan det är som händer va.

F1: Det har ju, det, det syns ju här...

H: Ja...

F1: Det har jag ju sagt förut också...

H: Jag har...

F1: Du har ju sökt...

H: Försökt att kämpa med det här länge men, som det känns nu så orkar jag inte hoppa tillbaka upp på spåret igen...

F1: Nej.

H: För jag menar jag behöver hjälp psyk... psykiatriskt för att komma tillbaka, skulle jag sätta mig bakom äh, bussratten idag då somnar jag, och köra jag hade inte klarat tio, en dag ens en gång, så dåligt som jag mår.

F1: När jag läser lite kring, jag, jag ska, jag är väldigt...

H: Om, ja ja.

F1: Tydlig med nu jag är ingen läkare...

H: Nej nej nej.

F1: Jag läser ur dina journaler...

H: Mm javisst.

F1: Och jag, och jag försöker liksom lära mig lite grann kring hur det funkar så jag vill, jag påstår inte att jag kan...

H: Nej nej nej men...

F1: Diagnostisera...

H: Det förstår vi...

F1: Dig eller...

H: Det förstår vi.

F1: Någonting sånt...

H: Nej nej nej nej...

F1: Men det är bara...

H: Det.

F1: När jag läser lite om det här med, med borderline och det är ändå psykologer och andra som har, som har...

H: Ja och dem brukar bli...

F1: Nämnt här...

H: Våldigt...

F1: Att du har sådana drag...

H: Latinska.

F1: Ja.

H: (Skrattar till).

F1: Och då, då tänkte jag bara, Capio har skrivit lite här vad som, vad som gäller kring...

H: Capio?

F1: Borderline, Capio vet du vilka dem är, dem driver ju vårdcentraler i regionernas...

H: Ja ja ja...

F1: Regi...

H: Ja Capio ja ja ja.

F1: Så att det är inte liksom vilken googling som helst utan...

H: Nej nej nej.

F1: Det är ju ändå en vård, vårdgivare som...

H: Ja ja ja, jag...

F1: Beskriver lite om...

H: (Ohörbart) ja.

F1: Borderline, så jag tänkte bara jag skulle läsa lite och se om du känner igen dig...

H: Mm.

F1: Alltså det kan, nu är ju inte alla likadana man kan ju ha olika...

H: Nej nej nej.

F1: Starka drag av saker och ting...

H: Ja.

F1: Men det, det kan innebära att man har en känslomässig sårbarhet som gör det svårt att kontrollera sina, känslor...

H: Mm det.

F1: Känslorna är så starka intensiva att dem kan bli skadliga eftersom du har svårt att hantera kontrollera dina känslor och dess snabba skiftningar.

H: Jo jag har varit lynnig också gått upp och ner i humöret.

F1: Ena sekunden kan du känna dig jätteglad för att i andra sekunden känna dig djupt olycklig...

H: Mm mm mm.

F1: När du blir arg kan du uppleva en intensiv vrede som inte står i relation till vad som orsaka den.

H: Ja jo jo, jag kan, prata med mig själv och dem andra så att jag, blir rent vansinnig ibland, och slänger iväg både, askkoppar och och tändare ibland, så humöret finns där, det känner jag igen mig i.

F1: Mm.

H: Faktiskt.

F1: Kan du, kan kan du sätta fingret på det är klart man är ju mer komplex som person än att det bara är en sak men kan du, kan du, om du tänker efter så här, vad är det som gör dig mest förbannad? När är det du blir så där riktigt arg?

H: Jaa (suckar lätt) sista gången var väl när jag blev nekad ersättning av Försäkringskassan och Socialen inte ville hjälpa mig, då blev jag vansinnig så in i helvete på dem, så jag skrev ju av mig massa skit till dem där...

F1: Mm.

H: Och det är ju därför vi sitter här den där hot mot tjänsteman du vet Försäkringskassan och sen (drar efter andan) sen vet jag det var väl i, om det var i somras, så kom det någon på byn och ville, sitta och dricka med oss, och jag gick upp i buskarna och vad heter det? Gjorde mina behov nummer ett så att säga så, kom tillbaka, då hade han äh, stoppat på sig sju eller åtta öl, och sen tänkte gå iväg, då blev jag vansinnig, då blev jag förbannad jag menar här sitter jag och bjuder och så (ohörbart) sånt, det kan vara mycket småsaker ibland stora grejer som gör mig riktigt förbannad också det, det beror väl helt enkelt på hur hur, dagen, hur jag har vaknat den dagen, har jag vaknat och är trött så kan det ju bli en, en dålig dag, har jag vaknat och, som i morse då vakna jag och mådde äh, hyfsat med det, det är en hyfsad dag...

F1: Mm.

H: Men det, men det kan ändras fort från en fem, en fem tio, på en sekund bara (knäpper med fingrarna) så här...

F1: Mm.

H: Kan det äh, ändra sig.

F1: Mm...

H: Mm.

F1: Vad hände då när han tog ölen där?

H: Ja jag blev förbannad så jag sa till han det nu lämnar du tillbaka ölen sa jag och, så Ibbe hjälpte, hjälpte mig så han fick ju, han fick ju tillbaka ölen.

F1: Mm vem var det, vem var det då som tog ölen?

H: Det var, vet inte vem, det var någon, ja, någon kille från byn jag vet inte vem det var, jag har aldrig träffat han tidigare, han tillhör inte det här vanliga A-laget.

F1: Det var inte någon från Kopparberg då eller?

H: Nej jag har aldrig sett han förut.

F1: Nej okej.

H: Så, ja ja...

F1: Mm...

H: Men han fick två...

F1: Men...

H: Öl han satt med oss han fick två öl, jag sa du kan sitta här och prata och ta två öl sa jag så, vill jag ha tillbaka dem andra sex för jag...

F1: Ja.

H: Jag har inte råd och köpa mer öl idag sa jag...

F1: Nej...

H: Jag hade ju...

F1: Men det räckte med att du sa till så fick du tillbaks dem eller?

H: Ja Ibbe fick ju säga till också, han trodde ju att det var hans öl...

F1: Menar du med...

H: Vet du.

F1: Knytnäven eller fick...

H: Nej nej nej han...

F1: Räckte det att han sa till han?

H: Bara tog tag i han i jackan och tog, och tog ut ölen...

F1: Ja.

H: Det var ju inget bråk eller så men det blev lite...

F1: Nej.

H: Käft, äh, ja men vad heter det? Verbalt, så här det blev lite...

F1: Ja.

H: Skäll och gap och så men det blev aldrig något slagsmål så.

F1: Nej, men det är väl inte så konstigt egentligen om du är juste och bjuder och så är det någon som...

H: Stoppar på sig jo jo.

F1: Ja.

H: Jo jo jo.

F1: Det kan man väl bli förbannad över.

H: Ja, men det är bara det att jag kan snedtända på sådana grejer men som tur var så, hade jag en bra dag så jag snedtände ju inte, jag blev bara...

F1: Nej.

H: Förbannad.

F1: Okej.

H: Eller sur om man säger så.

F1: Ja, men...

H: Men...

F1: Men om du nu skulle snedtända då vad, hur blir det då då?

H: Usch ja då vill nog inte någon vara i närheten, då gapar jag och skriker och fan och hans mormor...

F1: Mm.

H: Jag kan kalla, hans majestät konungen för vad som helst jag menar (klappar ihop lätt med händerna) kommer dem i min äh närhet och börjar prata med mig då åker dem på, då får dem (klappar ihop lätt med händerna igen) då får dem en stor verbal, munkäfte från mig.

F1: Mm.

H: Det, då vräker jag ur mig allt om deras, ja jag vet inte vad det kan vara, det kan vara precis vad som helst.

F1: Mm.

H: Men det är bara det har jag väl fått ur mig det så kan jag vända på ryggen och sen ett par minuter senare så, tjena hur är läget va...

F1: Mm.

H: Då är det väl bra va.

F1: Mm.

H: Det, där är jag och pappa väldigt lika han blir också så här fly förbannad ibland...

F1: Ja, men...

H: Fast han slogs aldrig men han skällde en hel del.

F1: Mm, men jag tänker Jeanie som du levde i relation med då du var ju ganska irriterad på att hon, vägra sluta med sina tabletter och...

H: Ja ja jo men jag...

F1: Du fick laga maten...

H: Ja.

F1: Du fick ju förse...

H: Ja det var ju därför...

F1: Henne med...

H: Jag gick ifrån henne...

F1: Pengar och...

H: Den där sommaren.

F1: Vad sa du?

H: Det var ju därför jag gick ifrån henne en stund där i, somras...

F1: Ja.

H: Bara för att jag ville att hon skulle få se, se hur det är...

F1: Mm.

H: Och jag sa till henne, försök och lägg ner med pillren så jag klarar du det så du håller din dos så jag då har vi ju en grund och stå på så jag...

F1: Mm.

H: (Drar efter andan) men så det gick ju bra så då i slutet av november början av december så var ihop igen då, men sen så köpte hon ju tabletter i alla fall...

F1: Mm.

H: Det såg jag att hon hade gjort så jag fråga henne varför? "*Ja men jag måste ha så jag*

klarar mig det och det, det känns så" så jag förstod att hon var fast i skiten och behövde det, så jag sa det till henne är det så här du vill ha det så får vi väl se hur det ser ut den dagen vi kanske hittar ett hus som du kan hålla dig, borta från dem där extrapillren...

F1: Mm.

H: Det skulle hon försöka med så det, det var ju på den grunden vi stod va hon fick ju hålla på med sina piller tills (drar efter andan) vi eventuellt hitta något ställe.

F1: Var det så läget var då...

H: Ja det...

F1: Liksom när det här hände det var...

H: Det stod, det stod och...

F1: Det var att...

H: Stod med det här och vi skulle hitta något hon kunde, lägga ner, överdoseringen.

F1: Tyckte hon att du drack för mycket eller?

H: Det fanns väl perioder jag drack mycket...

F1: Mm.

H: Och det tyckte hon väl men hon (drar efter andan) men hon såg ju hellre att jag drack hemma hos henne än att jag drack i, nere på Kulla, för ibland hände det ju att jag, somna på Kulla och, det kom någon, inte någon Polis så det blev en LOB men det kom någon annan människa som "*åh ligger du här och sover?*" (Skrattar till) då fick dem ju liv i mig då för Ibbe och Jeanette och dem när dem blev, trötta eller fulla då drog dem iväg då lämna dem mig där ibland (skrattar till) så det.

F1: Mm.

H: (Ohörbart) det hände...

F1: Mm.

H: Jodå vi, kröka till ganska rejält jag och, Jeanie mellan varven, men Jeanie var inte så hård på det i början men sen så, var det väl i november då när hon skulle, i slutet av november när hon skulle betala, decemberhyran då hade hon väl tanka på rätt så rejält då hade hon köpt, hon hade köpt någon 75:a eller 70:a brännvin och ex antal öl och, så jag var ju tvungen och stu... sala upp, ja jag tror det var bra, över tolvhundra kronor jag fick ge henne till hyran för hon hade, druckit, vi hade väl, vi hade ätit, hon hade druckit och ätit upp för mycket utav matpengarna eller hyrespengarna utan och tänka sig för, jag tror det var över tusen tolvhundra spänn jag fick skicka till henne i december i alla fall så hon klara hyran.

F1: Ja, jag titta lite på sådan här swish-historik mellan er.

H: Ja det har varit lite, trehundra femhundra tvåhundra fem kronor och...

F1: Ja.

H: Lite så där hit och dit.

F1: Ja det verkar mest vara från dig till henne nästan aldrig...

H: Ja jo jo.

F1: Nästan aldrig tvärtom eller?

H: Äh, någon gång jag tror det var om jag till exempel fattades tio spänn eller tjugo spänn om jag var på affären då kunde hon swisha över sådana grejer...

F1: Mm.

H: Va, men jag ville inte att hon skulle swisha till mig i och med att jag lever på socialbidrag för då drar dem ju av det...

F1: Ja.

H: Till exempel om du swishar mig femtonhundra spänn, och det är ju då, då sänker ju Soc dem pengarna...

F1: Mm.

H: Så jag vill ju helst inte ha swish...

F1: Nej.

H: Men, ja.

F1: Men kan man säga att det var, det har vi nästan förstått sen innan att det var ganska ojämnt, alltså...

H: Ja ja nej men jag gjorde...

F1: Ekonom...

H: För jag ville...

F1: Ekonomiskt så var det...

H: Ju hjälpa henne.

F1: Du som gjorde det mesta och i övrigt också som jag har förstått det eller?

H: Ja, ja men jag ville ju hjälpa henne för jag menar, jag tyckte ju trots allt vi hade en framtid framför oss fast den var lite krokig så här vägen men det, vi var inte ovänner så, om pengar och sådana grejer herregud, vi såg alltid till och ha så vi hade, något hemma i alla fall.

F1: Okej, mm.

H: Fast äh...

F1: Du? Det ser ut här som att från, på hennes kontoutdrag...

H: Ja.

F1: Från, ja den 28 februari förra året fram till, december så har du swishat, strax över fyratusen till henne...

H: Ja jag har ingen...

F1: Kan det stämma?

H: Aning om det men...

F1: Nej.

H: Jag har swishat jag tycker hon behöver pengar ibland...

F1: Ja.

H: Hon har väl bommat lite då och då så hon behöver, för hon ska ju också få leva och, ha det bra.

F1: Ja, jag tror...

H: (Ohörbart).

F1: Joel har lite frågor kring...

F2: Mm.

F1: Kring kommunikation där och hur du skriver lite med...

F2: Ja.

F1: Camilla och så där.

H: Ja ja ja ja.

F2: Jag hann inte riktigt med det förra gången...

H: Nej.

F2: Men jag tänkte bara att vi, jag måste bara bolla det här med katterna igen lite snabbt...

H: Ja dem sprang ju...

F2: Innan...

H: Sprang ju bort.

F2: Mm...

H: Och dem...

F2: (Ohörbart)...

H: Har inte varit...

F2: Innan...

H: Va?

F2: Innan, nu innan, du har ju gett ganska, lite olika kring katterna med...

H: Ja ja ja.

F2: I senaste förhöret så sa du här med att, ja men det med kattungarna stämde ju inte, utan det sa du...

H: Nej nej nej.

F2: Bara för att, få Camilla och Sonja liksom...

H: Ja för dem skulle...

F2: Så.

H: (Ohörbart) dem var junojiga dem, dem skulle ju komma hem till mig jämt och kolla hur Tom hade det och det ena och det andra och ditten...

F2: Mm.

H: Och datten.

F2: Men då är min fråga nu innan jag, för jag har ju lite exempel på vad du har sagt här kring katterna...

H: Ja.

F2: Har du haft den här katten Tom eller sprang han iväg direkt efter du fick katten?

H: Nej jag hade han i, nu ska vi se fram till, oktober sen sprang han iväg Tom...

F1: Mm.

H: Hennes gråa, jag tror det finns en bild i min mobil på honom när han står emellan...

F2: Mm.

H: Soffan och sängen.

F2: Och den här katten Cissi har du haft den katten?

H: Nej.

F2: Nej, nej vad...

H: Det var bara en kompis till Tom som klättra upp hon var väl där någon gång.

F2: Mm.

H: Men dem bodde ju aldrig ihop men han acceptera henne så hon kunde komma in och, äta lite ibland...

F2: Mm.

H: Dem klättra ju upp via, balkongen.

F2: Mm, så någonstans i oktober sprang, ja Tom iväg?

H: Jajamen.

F2: Ja.

H: Någonstans i oktober sen har han inte varit hemma.

F2: Ja, för du har sagt i, det här är ju förhör nummer två då som du har haft...

H: Ja ja ja.

F2: Här, då sa du ju att du har gett bort Tom.

H: Nej det har jag inte gjort men det sa jag ju...

F2: Det stämmer inte?

H: Nej dem har sprungit bort.

F2: Ja.

H: Och min tanke är väl det att Tom kanske är på väg hem till Jeanie däruppe i, den, där dem bodde för, dem kan ju gå ganska långt katter.

F2: Men det här syftet då med att du skriver om dem här katterna till, ja men dels Jeanie och...

H: Det är för att slippa spring nere hos mig på Bergmästaregatan så dem vet att allting är okej.

F2: Mm, för Jeanie skrev ju också en del det här med katten...

H: Ja.

F2: Och du skriver att...

H: Ja för hon var...

F2: (Ohörbart).

H: I början var hon ju nere var och varannan dag nere hos mig...

F2: Jeanie?

H: Åkte färdtjänsten och åkte ner till mig och Sonja och Camilla dem gick förbi och (drar

efter andan) jag hade alltid persiennerna mot äh, bensinmacken nerrullade för, då glira jag emellan så här och se för jag, dem var så nyfikna usch.

F2: Mm, när var det senast du hade den katten då som du såg den?

H: Va?

F2: När såg du senast den här katten då Tom?

H: Det var i slutet av november i slutet av oktober början av november, slutet...

F2: Så det var innan...

H: Där.

F2: Han sprang iväg då?

H: Ja.

F2: Ja.

H: Innan?

F2: Innan han sprang iväg eller?

H: Ja ja ja ja, ja.

F2: Mm.

H: Mm.

F2: Så då går vi in lite på vad, du har ju pratat en del med Camilla...

H: Ja vi chattar en del hon och jag ibland...

F2: Ja.

H: Via Messinger eller via sms också.

F2: Ja, och det är ju dels under den här perioden då du och Jeanie verkar ha, men haft det lite kämpigt...

H: Mm.

F2: Och ni, du och Camilla pratar ju inte, ni pratar ju en del om Jeanie då.

H: Ja ja, ja ja.

F2: Så jag tänker att jag läser lite sms...

H: Javisst gör det...

F2: Så får du...

H: Gör det.

F2: Ja men säga om det är något speciellt du tänker på eller något som, du skriver här det är 18 november, du skriver att, eller Camilla skriver först då att, hon frågar *hur är läget med dig? Själv är jag hemma idag och imorgon jag har blivit förkyld, med vänlig hälsning Camilla*, och du skriver *tråkigt med förkylning kattungen är liten tjejen hon äter ur nappflaska och det funkade bra*, och så skriver du sen, *Jeanie är på hugget törstig igen, vill även låna pengar av någon igen*, då svarar Camilla då, *okej det är en trött jävel...*

H: Vad sa du hon svarar det är en?

F2: Okej *det är en trött jävel*.

H: Jaha ja.

F2: *Okej vad bra att bebisen äter som den ska vi ska eventuellt dricka imorgon...*

H: Mm.

F2: Då tänker jag att hon menar katten där med bebis...

H: Mm.

F2: *Men inget bestämt...*

H: Ja.

F2: Då skriver du till Camilla då...

H: Mm.

F2: *Okej vad trevligt med lite dricka bara inte Jeanie luktar sig till er alkohol imorgon*, då skriver hon *ick... hon är icke välkommen*, och då svarar du, Jeanie har gnällt om mat och pengar hela veckan...

H: Ja det var en period där hon låg väldigt illa ute.

F2: Mm, och då skriver du *inte här heller Jeanie har, Jeanie, här, har är Jeanie förbud*, alltså att, jag förstår det som att här...

H: Vad sa du har?

F2: Du har skrivit inte här heller, har, jag gissar på att det ska stå här är Jeanie förbud, alltså hemma hos dig.

H: Jaha ja ja, ja ja ja ja jo jo, ja jag ville ju helst inte ha henne nere i min lägenhet för att...

F2: Nej.

H: (Drar efter andan) för det första så, kom hon ju knappt uppför trapporna då, man fick ju hjälpa henne och ibland fick jag hjälpa henne ner och ibland (drar efter andan) hon kom knappt upp och, sen när hon väl satt, då satt hon på soffan och bara (gör något snarkljud med munnen) så...

F2: Mm.

H: Stensov.

F2: Men ni verkar ju inte...

H: Hon satte sig i...

F2: Jättepoppis då i november där.

H: Nej det var ju då när hon mmm, strula med tabletter och det har hon gjort länge där och jag sa till henne sen nu får vi skärpa oss annars så blir det inget...

F2: Mm.

H: Men jag och Camilla vi, hade väl konversation nästan hela tiden...

F2: Mm.

H: Förutom någon gång, någon gång då och då.

F2: Mm jag kommer fortsätta läsa lite...

H: Mm.

F2: Och det är fortsatt på 18 november...

H: Ja ja ja.

F2: -21 då...

H: Mm.

F2: Då skriver Camilla, *hon får mat, och pengar får kräket imorgon*, alltså kräket då förstår jag det som att det är Jeanie...

H: Ja.

F2: *Hon har väl kalas nu med sina piller som hon hämtat...*

H: (Skrattar till).

F2: Då svarar du *hon ligger minus tvåhundra kronor pengarna kommer imorgon och då har hon inte handlat mat ändå...*

H: Ja jag vet.

F2: Då skriver Camilla *så går det när man knaprar piller*, då skriver du *ja, idag är hon lyrisk men igår var hon dålig sa hon, har messat och ringt många gånger och även i natt väckt mig.*

H: Ja hon ringde ibland på nätterna och väckte mig några gånger.

F2: Ja, och då skriver Camilla *ja mig och hundarna väckte hon tolv i natt*, och då skriver du,

hon får skylla sig själv nu jag blev sur då hon ville låna pengar av mig, sa till henne och blockera henne återigen, då, då hon bara gnäller...

H: Mm.

F2: Då skriver Camilla *jättebra*.

H: Ja, ja jag blockera henne på telefon under en tre fyra dagar det var väl där under en period...

F2: Mm.

H: Och sen var det jag som öppna igen för att jag, jag insåg ju att jag var ju orolig för henne och tycker om henne jag vill ju inte vara elak mot henne men, ibland så var det ju pengar pengar pengar och ibland skulle hon ha till det ena och det andra och.

F2: Mm, för du har ju tidigt ja under liksom utredningen har du ändå liksom lyft fram Jeanie kanske som att ni har haft en väldigt så där men, bra relation så men...

H: Jo det har vi...

F2: När man läser...

H: Haft, vi har inte varit som hund och katt men, vi har haft äh, saker som inte har, funkat ihop för oss va, det här med tabletterna och dem där grejerna men...

F2: Mm.

H: Det är väl det som jag är mest sur på för jag menar, att hon inte kunde hålla sig till sin dosering...

F2: Nej.

H: Men jag har ju, jag har ju tänkt på det mer och mer nu sen, det har ju klarnat mer när man ligger som jag gör och, har inte så mycket och göra än till och ligga och titta på flugskit i taket och...

F2: Mm.

H: Hennes tabletter är väl samma som för mig och min pappa med alkoholen man behöver, mer och mer hela tiden för och komma upp till samma nivå och må bra...

F2: Mm.

H: (Drar efter andan) och hon har ju haft tabletter sen ja säkerligen sen hon var i 20-års åldern, för hon jobbade ett berätta hon och sen så, var hon väl någon sådan här, groupie åt någon grupp jag vet inte...

F2: Ja...

H: Om det stämmer...

F2: Jag fortsätter...

H: Men i alla fall.

F2: Jag fortsätter att läsa Stefan...

H: Ja.

F2: Så vi, håller oss här, då ska vi se då skriver du till Camilla här då, att *sist jag var hos er då gick jag upp och sa bara hej till henne, då satt hon i soffan med spisplattan på, då svara Camilla, det är också 18:e...*

H: Ja det hände flera gånger.

F2: Ja, då svarar Camilla, *jag sms:a henne igår och sa åt henne i morse vilket hon ej svara på*, då skriver du till Camilla *kanske borde, kanske borde man prata med någon, psykisk klinik och be dem utvärdera henne*, då svarar Camilla...

H: Mm.

F2: *Vilken jävla idiot hon är en fara för alla här i huset.*

H: Vilken idiot hon är bara?

F2: Vilken idiot eller *vilken jävla idiot hon är en fara för alla här i huset.*

H: Ja det var, hon reagera på spisplattan där ja...

F2: Mm.

H: Ja mm.

F2: Och då skrev, skriver du till Camilla *jaså svara hon inte er, men mig tjatar hon på, ja hon kan ju bränna ner hela huset.*

H: Men det är ju tur att dem plattorna är ju det, det är ju inte dem gamla det är ju dem här, glashällarna...

F2: Nej.

H: Jag menar dem brinner väl inte så lätt tror jag men det är ju ändå lurigt.

F2: Mm, Camilla svarar *javisst*, och sen skriver du då till Camilla, *borde bo på servicehus*, och jag, antar att du syftar på Jeanie?

H: Jo jo jo det var Jeanie det ja.

F2: Ja.

H: Sen vet jag i alla fall att Camilla mailade, hon den där på, på äh, ja kommunen och sen maila jag henne någon gång också vi var två som mailade om henne så hon fick ju hjälp ett tag...

F2: Mm.

H: Och hon åkte ju in på avgiftning på Linde sen kom hon hem, och det gick väl bra vad jag

förstod och sen så, så festade vi till en gång och, jag gick ner till Sonja och sen så, då drösa hon ner för trappen och hon åkte in till där, sen fick hon åka till Karlskoga till ortopedén med armen eller axeln och allting så det (drar efter andan) det var mycket som hände där ett tag.

F2: Men då verkar det som där i november 18:e att ni kanske vill ha, att hon ska bo någon annanstans då...

H: Mm.

F2: Om jag förstår det rätt?

H: Ja det måste det ha varit ju.

F2: Äh...

H: Datum och mig det hör inte ihop men jag vet att vi tyckte att det vore det bästa för henne för jag menar...

F2: Ja, och Camilla skriver *ja precis Soc verkar ju inte göra något åt saken*.

H: Ja det gjorde dem ju sen men det tog en stund innan dem vakna till.

F2: Mm, och sen skriver, skriver du då, det är också 18:e, *hon skicka ett sms för en timme sedan och ville veta hur Tom mår så ibland är hon ju klar i huvudet och hon vet ju att Tom är hos mig*.

H: Mm.

F2: Men det var inte sant då med katten där att han var hos dig?

H: Nej då var ju han borta.

F2: Mm.

H: Men, jag vet däremot att Camilla har berättat för mig några gånger jag vet inte om det stämmer, men, det är hörsägen men jag har i alla fall hört, Camilla har i alla fall sagt till mig att hon har hört, Jeanie gå ut och ropa på Tom ibland på nätterna ute på gården...

F2: Mm.

H: Alltså efter han flytta ner till mig...

F2: Mm.

H: Så hon har, hon har varit lite vimsig men det, det har jag ju också varit så det är väl.

F2: Mm, och du skriver här också härnere det är också 18:e, du skriver *nej hon verkar helt väck på nätterna ringer mig och undrar om jag ligger i hennes soffa då hon har hört ljud från någonstans*.

H: Mm, ja hon kunde ringa mig ibland " *uh kan du komma in?* "

F2: Mm.

H: Nej men jag är hemma sa jag "*oj ja men ja, kom upp då*"...

F2: Mm.

H: Då, hon är, har hon varit helt så här så hon visste inte var hon var, och ibland när jag har sovit över hos henne och hon har haft dem här svåra abstinensen så har hon ju, bland annat skitit på sig och, kissat och sånt i, på golvet och sängen så jag har fått äh, ta upp henne ja då, hör man ibland att hon ropar *hjälp hjälp* då ligger hon där och, i en plaskpöl.

F1: Men du jag måste fråga det, det där med att, att hon inte, att hon inte hade, fick ha katten kvar vem var det som bestämde det egentligen?

H: Nej men det var ju då i samband med att hon bröt äh äh armen, när, eller när hon ramla i trappan med armen...

F1: Mm.

H: Hon gick här med mitella och hon tyckte jag skulle ta hem katten tillsvidare.

F1: Så det var Jeanies förslag?

H: Ja ja, ja ja, och jag sa det nej men då blir han ju ensam hela dagarna så, om jag är med dig sa jag "*jaha ja ja, ja men han är ju ensam här*" tyckte hon så att äh äh hon tyckte det skulle vara bättre om han bodde nere hos mig då ett tag, för jag menar hon hade ju bara en arm hon kunde ju knappt äh, rå sig med den för hon var ju som jag högerhänt så.

F2: Fanns det något, och du sa inte till Jeanie som jag förstår, utifrån vad jag har läst då att, katten sprang bort?

H: Nej det...

F2: Nej.

H: Sa jag aldrig.

F2: Varför gjorde du inte det?

H: Nej jag vet inte (pustar) ville väl inte göra henne ledsen för jag menar det var ju hennes allt och Tom var en underbar katt...

F2: Mm.

H: Han var helt underbar han påminner mig om min lilla, Skrutten jag hade som, gick bort, han var sexton år gammal, men det var ju, 2017 ja 2017 han gick bort.

F2: Mm, vi fortsätter lite det är också den 18:e jag ska se om jag kommer fram lite men det är...

H: Mm.

F2: Du skriver att *Jeanie har försökt ringa mig nyss hon hamna i min röstbrev, röstbrevlåda och tjata om matpengar och hon saknar mig och Tom och hon vill åka till Grängesberg och hälsa på mig ikväll*, skrev du till, till Camilla då.

H: Ja mhm, ja.

F2: Och Grängesberg, där bodde du inte heller då?

H: Nej.

F2: Nej.

H: Det skrev jag bara för att jag ville inte ha ner några till min lägenhet, den enda som visste var jag bodde det var Sonja Camilla Ibbe och Jeanette.

F2: Mm, men du skriver ju ändå till, Camilla här Grängesberg.

H: Jaså gjorde jag det ja då måste jag ha varit (ohörbart) berusad eller någonting.

F2: Ja okej.

H: För dem vet ju att jag bor, har bott i Kopparberg hela tiden.

F2: Mm.

H: Nej Jeanie kunde komma ner flera gånger i veckan och även, Ibbe och Jeanette men, Ibbe och Jeanette var väl, äh Ibbe och, Jeanie var väl okej men den där Jeanette hon, var ju som en vandrande äh toalett hon pissa ju överallt (fnissar till)...

F2: Mm.

H: Men i alla fall, nej så jag var tvungen för och få ordning och reda, få lugn och ro någonstans, sa jag till dem att jag bodde i Grängesberg och då slapp dem ju springa på dörren där, jag hade till och med fått Stefan tyckte det har varit liv i huset, alltså min hyresvärd, så det var då jag var tvungen och säga till dem att...

F2: Ja.

H: Jag inte bor där längre för att, jag ville ju inte förlora lägenheten.

F2: Nej, för sen skriver du här det är en, det är en ganska lång diskussion här den, den 18:e...

H: Jaha.

F2: Du skriver till Camilla här i alla fall *ja verkligen hon blev sämre fort efter jag lämna henne i augusti...*

H: Jag har blivit?

F2: Hon blev sämre fort...

H: Ja det blev...

F2: Efter att jag lämna...

H: Hon det blev hon.

F2: Henne i augusti...

H: Mm.

F2: Och sen skriver Camilla din hyresvärd verkar ju göra något i alla fall till skillnad från den vi har, ja precis det går bara utåt för henne nu, och då skriver du att det blir en, det blir en 2:a ledig snart här Anshelm håller på och packar ner saker i lådor såg jag igår...

H: Ja ja.

F2: Ja det braka åt skogen för henne nu tyvärr men hon, hon har ju, sig själv och skylla, och då frågar hon om han ska flytta igen? Och, då skriver du det verkar inte bättre en, 2:a dock utan balkong det vore kul om ni flytta över hit, då kunde vi festa och ha nära till hundvakt och slippa Jeanie...

H: Ja ja ja jo jo.

F2: Slippa Jeanie och Trille.

H: Ja.

F2: Då verkar det ju ändå som att du vill ha ner Camilla och Sonja till...

H: Jo jo...

F2: (Ohörbart).

H: Det var, ibland då, för, jag hyser inget agg till Camilla och Sonja så men ibland kan det bli lite mycket, men äh (pustar) jag ja, dem har ju varit hos mig när jag bodde på Bergmästaregatan en himla massa gånger men...

F2: Mm.

H: Jag tror det hade vi bott i samma hus då hade vi nog inte sprungit...

F2: Nej.

H: Hos varandra så mycket efter en tid.

F2: Nej.

H: Det var ju samma när vi bodde på Riggards när jag flytta dit då sprang dem sprang dem hos mig var och varannan dag, bomma cigaretter och fråga om jag hade öl och, grejer...

F2: Mm...

H: Jag hade...

F2: Men det verkar ju ändå som, för, för du sa att du inte ville ha dem nere och spring men sen vill du ändå att dem kanske ska flytta ner...

H: Det...

F2: Så, så ni slipper Jeanie.

H: Periodvis och det så, ville jag ju slippa både Jeanie och Sonja och Camilla och periodvis ville jag ha med dem och göra det (drar efter andan) det är nog mycket hur jag har mått psykiskt och psykiskt här som har spelat in på det där.

F2: Mm, och *sen skriver du hon, hon tjata, att hon vill komma till mig och göra allt bra igen, vadå göra allt bra? Hon får sluta med pillren och betala sina skulder och skärpa sig ordentligt då kanske jag blir vän med henne...*

H: Mm jo jag sa...

F2: (Ohörbart)...

H: (Ohörbart).

F2: Kanske, det är som du sa förut då?

H: Jaa, jag sa det att hon får reda upp det där och, skuld, det var inte skulderna till Kronofogden för det har hon inte mycket jag tror hon har trettiofem fyrtytusen tror jag det var, utan det var ju skulderna till Anneli för det, det låg ju på hela tiden...

F2: Mm.

H: Och jag menar en sådan där dospåse du vet dem här som man får med sin medicin i, en sån, med Oxycontin tror jag hon betala sexhundra för en dospåse med två tabletter i, herregud (pustar) jag sa till henne det är billigare och gå på Systembolaget men det ville hon inte, men det gjorde hon ju då sen men ändå så vet jag hon köpte (pustar) var det strax före jul eller om det var i mellan mellandagarna hon köpte utav Anneli igen då köpte hon, fyra eller fem dospåsar med sådana där igen.

F2: Mm, och sen går ni...

H: (Ohörbart).

F2: Och sen går ni vidare och ni skriver en del om det här med, som du redan har berättat om att ni ska tipsa Polisen och, men anmäla henne...

H: Ja ja ja, för att hjälpa henne ja.

F2: Ja, och det är ju som du har sagt.

H: Mm, vad hette hon nu igen tjejen? Kristoffersson (ohörbart) hette, ja jag kommer inte ihåg vad hon heter men, hon är någon hög inom äh, boendestöd eller, droggrejsimojs inom socialkontoret där borta.

F2: Mm, och då nämner, då skriver du till Camilla här det är också, det är också den 18:e...

H: Mm.

F2: Javisst hon kanske blir vräkt precis som dem andra knarkarna i Laxbrohuset alltså angående det här att man ska anmäla, och sen skriver du borde kontakta hyresvärden anonymt också.

H: Mm, nej men det gjorde aldrig jag och det gjorde vi aldrig vi kontaktade aldrig, hyresvärden om Jeanie för att, det hade väl varit sista åtgärden nu ifall dem hade, ifall hon

hade spårat ur helt men...

F2: Ja.

H: Hon gjorde ju aldrig någonting, hon bara satt där och tog sina tabletter och söp och, och tugga knä...tugga knäckebröd tror jag hon, nej inte knä... vad heter det? Äh vad heter det hon tugga på? Äh det var något äh, franskbröd eller vad det var.

F2: Sen skriver...

H: Mm.

F2: Du vidare då det är fortfarande den 18:e, då skriver du *fy fan vad bra vad bra att du sa det vi hörs imorgon*, och det handla om att ni skulle, ni skulle sprit där innan...

H: Ja ja ja.

F2: Prata ni lite om...

H: Jo jo.

F2: Och sen skriver du den 19:e *god morgon på er vilket tråkigt väder idag, ska bli runt tio grader och jag hoppas du mår bättre idag och att förkylningen går över snart...*

H: Mm.

F2: Då skriver Camilla, *ja idag mår jag lite bättre, ja det är tråkigt väder vad händer idag då? Sonja ska iväg och handla, på förmiddagen och sen kanske det blir någon öl har du sluppit satkärringen?*

H: (Skrattar till).

F2: Då gissar jag på att hon...

H: Det är Jeanie...

F2: Det är Jeanie.

H: Camilla hon använder lite, mer eller mindre äh kärvänliga ord om henne ibland.

F2: Mm, och då svarar du då *inget ska bara handla mat snacka med A-lagarna och höra hur dem har det, kattungen sover nu efter att hon har fått mat.*

H: Mm.

F2: Och kattungen fanns inte då som jag...

H: Nej.

F2: Förstod? Och så skriver du Jeanie har fyllt min röstbrevlåda igen i natt och jag raderar bara.

H: Jaså hade hon fyllt min eller Camillas brevlåda?

F2: Nej din röstbrevlåda...

H: Ja det stämmer...

F2: (Ohörbart).

H: Det stämmer.

F2: I vilket, vilket datum är det du, ni liksom går tillbaka, har du koll på det?

H: Som vi går tillbaka till varandra?

F2: Ja.

H: Näe det är antingen i slutet av november början av december jag vet inte...

F2: Mm.

H: För jag vet, om jag nu, det kan du kolla jag tror det var, hyran i december, som jag var tvungen och, jag är inte, om jag var tvungen och hjälpa henne eller om det var hyran i januari jag vet inte, men det var där, i samband med där som vi, då hade jag varit hos henne i några dagar innan där i alla fall.

F2: Och vad, vad var anledningen då att ni gick tillbaka? Eller...

H: Nej vi bara, prata som kompisar och sen så, tyckte Jeanie att jag kunde stanna kvar och ja okej det kan jag väl göra sa jag.

F2: För ni är ju inte jätte, ni verkar ju inte vara jätte, så...

H: Pratiga menar du?

F2: Så speciellt, nej men ni verkar ju inte ha en jättebra relation där i november då utifrån när du pratar...

H: Nej men det var...

F2: Med...

H: Ju tack...

F2: Camilla.

H: Vare det att hon, äh hon fortsatte med sina tabletter...

F2: Mm.

H: Jeanie.

F2: Mm.

H: Men, sen Camilla tyckte jag skulle äh, sluta umgås med henne, för hon, påstod att hon drog ner mig men, jag tror det var nog Sonja och Camilla som drog ner mig mer, för dem bjöd ju på äh, hinkvis med öl ibland (skrattar till)...

F2: Mm.

H: Och whisky.

F2: Nu vet jag inte om ni har varit på någon fest eller så men du skriver den 26 november då...

H: Ja.

F2: *Vi hörs framöver jag diggar inte tugget ikväll så vi hörs vidare jag festar själv längre fram, hej på er Stefan Hansson.*

H: Vad sa jag? Testar tugget (ohörbart)?

F2: Ja du, du har skrivit jag diggar inte tugget jag gissar, tuggat...

H: Ja.

F2: Men jag gissar tugget...

H: Ja ja.

F2: Alltså snack.

H: Tugget det är snack på Stockholmska.

F2: Ja, så jag festar vidare själv...

H: Ja.

F2: Längre fram hej på er.

H: Nej det...

F2: Var, var du uppe hos Camilla då och festa?

H: Då var jag, jag tror jag var, om det var Camilla eller Jeanie men jag vet inte men jag gilla det inte det var någonting i alla fall, så jag gick, gick ifrån, men om det var hos Jeanie eller Camilla och Sonja det kan jag inte svara på.

F2: Nej.

H: För, jag brukar eh... om det blir för högljutt eller det börjar bli bråkigt då reste jag på mig och gick bara...

F2: Mm.

H: Var det nere hos Sonja så gick jag upp till Jeanie och var det hos Jeanie så gick jag ner till Sonja och Camilla eller så gick jag hem.

F2: Mm, och sen den 29 november då skriver, det här är ifrån Camilla då...

H: Mm.

F2: Men då står det, det är Jeanie jag kan inte nå dig ring mig, på min mobil, och sen skriver Camilla strax efter som jag förstår, *hej hur, hur är det? Undrar vart Jeanie skulle nu med färdtjänsten.*

H: Ja.

F2: Då skriver du *ja det kan man undra i morse var det kallt sitter och kollar Youtube en serie som heter Tre Kronor*, och så svarar Camilla att det är...

H: Ja.

F2: *Fjorton grader kallt ute och, igår så ringde hon, jag förstår det som Jeanie, och så fråga vägen till Gruvan*, då skriver du *jaså skulle hon, vad skulle hon däruppe och göra? Ja det var 12 nere hos mig på byn vid åttatiden, ja det man kan undra* skriver Camilla...

H: Mm.

F2: Då, och det är 1 december nu...

H: Mm.

F2: *Vi får se om hon kommer tillbaka*, och då skriver du *har hon kommit hem än, ännu?* Då skriver hon *nej personalen var här förut men tror ej dem fick tag i henne*, då skriver du *vad fan håller hon på med? Ingen mat heller troligtvis*, då svarar Camilla att *hon fick mat av personalen igår.*

H: Mm.

F2: Och då skriver Camilla att *hon är väl vid bryggeriet* och du skriver *ja troligen så köper hon ännu mer piller nu igen, eller igen...*

H: Mm.

F2: Då skriver Camilla ja, ja troligen.

H: Ja oftast gjorde hon ju det när hon var där borta.

F2: Mm, men vet du om hon gjorde det då den 1:a nu ska vi se om det var 1 december.

H: Ja troligtvis har hon gjort det för...

F2: Ja.

H: Jag vill minnas att hon var rätt så pigg och rask hela december där så att, hon har nog fått sina.

F2: Men då verkar hon ju inte ha lyssnat och då verkar du veta om att hon var i (ohörbart)...

H: Jo jag visste om det att, jag har ju sagt till henne att hon, skulle försöka låta bli men hon klara inte det så jag sa det jag lätta på trycket och sa det vi kan väl, försöka sen när du, när vi har fått någonstans och bo någonstans ihop sa jag...

F2: Mm.

H: Och då tyckte jag det att ja ja, jag vill ju inte vara för elak med henne heller för jag menar, jag ska ju egentligen inte säga någonting till henne och sluta med, överdosera piller för jag drack ju alkohol då kunde jag ju slutat med alkoholen så jag hade ju, jag hade ju inget argument som höll ändå för jag menar ska jag sitta och supa och hon sitter och är, nog det går ju inte.

F2: Nej, jag fortsätter och då är det den 10 december då skriver du, till Camilla då, *hur mår ni idag? Självtatt jag och kolla TV är hos Jeanie jag kom, nyss och ska duscha för jag har inget varmvatten hemma, vi syns kanske senare på, under morgonen...*

H: Mm.

F2: Och då skriver Camilla att, *ja men jag är på jobbet...*

H: Ja.

F2: *Det är okej förutom ryggvärk jag är hemma igen efter klockan elva, och då skriver du okej då syns vi, ska duscha och gå ner till Sonja efteråt och prata lite, då skriver hon okej och sen skriver du den 11:e då, stanna hos Jeanie igår efter jag duscha, ligger och kollar TV, Jeanie sov hela kvällen igår, skönt att man slipper hennes tjat om pengar mat piller, allt är okej, är allt okej med dig? Den 10 december.*

H: Mm.

F2: Så du fortsätter ju där att du verkar ju ändå vara ganska trött på henne och hennes tjat om piller och pengar och.

H: Mm, jo man blir lite äh, trött ja avtrubbade det var ju samma nästan varje dag ibland.

F2: Mm.

H: Men, hon lärde sig en minnesbeta när jag, fick betala tolvhundra i hyra för henne, då sa jag till henne det nu får du skärpa dig sa jag du får betala hyran först annars så åker du ut med huvudet före sa jag, det, hon lovade att hon skulle aldrig bomma hyrpengarna igen.

F2: Nej, men du verkar ju ändå ganska trött på henne då i december.

H: Jo jo visst blir det det för jag menar det blir ju inte mycket över till mig jag har, jag hade ju tretusen sexhundra och trettio ungefär i hyra och sen hade jag, jag hade knappt tretusen på det, och leva på det skulle räcka till mig...

F2: Mm.

H: Och då var inte elen inräknad heller.

F2: Hur, hur kände du då då?

H: Va?

F2: Hur känns det då då att det är så?

H: Ja jag gav ju så, gav ju henne det jag kunde men jag var ju tvungen och tänka på mig själv...

F2: Mm.

H: Jag köpte ju till mig, jag köpte ju, sånt som jag gillar kött och sill och potatis som jag hade hemma hos mig och (drar efter andan) lite enklare mat för jag var ju nästan aldrig hemma hos mig vi var ju mest uppe hos Jeanie, så vi köpte mat för tvåtusen så kanske vi köpte öl för en, tusen elva hundra ibland...

F2: Mm.

H: För det gick åt ganska mycket öl i slutet av, förra året det vet jag.

F2: Ja, sen fortsätter du skriva det är den 16 december...

H: Ja.

F2: Till Camilla *då är ni vakna? Jag gick och drack vatten i natt och Jeanie satte på, satte i diskproppen i kranen, var på...*

H: Ja det...

F2: *Så det var fotbad i köket i morse, yes skriver Camilla vad är det för fel på bruden?*

H: (Fnyser- eller fnissar till).

F2: Och då skriver du *man undrar nu sover...*

H: Mm.

F2: *Hon och hon hade bakat våfflor och då, och det låg, låg smet över hela bänken och våffeljärnet stod på.*

H: Ja, ja ja, ja det här med proppen disk diskproppen det kommer jag ihåg...

F2: Mm.

H: För jag höll på och sätta mig på arslet det var (ohörbart) i köket, det var fullt med vatten på golvet och (ohörbart) bänken och allting, så det, men det gick ju och.

F2: Men det verkar ju ändå hända lite grejer i december som inte är, eller?

H: Ja det var en del små, jag kommer inte ihåg exakt men, det var en händelserik månad ändå det var...

F2: Mm.

H: Jag bara gick och handla och något hände där jag var på Bolaget och vi, vi hade väl våra, inte duster men vi, vi kunde ha rätt så djupa konser... konversationer jag och, Jeanie.

F2: Mm och sen skriver Camilla, det är den 18 december om du har kollat dospåsarna vilket namn det stod på dem? Och då skriver du att...

H: Hon får dem i påsar va?

F2: *Ja hon fick alla tabletter i en enda påse.*

H: Mm.

F2: *Då har hon berättat för Anneli att jag har anmält henne för snuten.*

H: Just det, för sen jag anmäler jag och Camilla, jag anmälde henne att hon åkte dit så, fick hon dem i dospåsar istället, sådana här vanliga, äh fryspåsar.

F2: Mm, sen fortsätter ni snacka lite om det här med att, ja men anmäla igen att, du ber Camilla *be snuten ringa mig angående Jeanie.*

H: Ja ja, ja, ja Polisen...

F2: Sen frågar...

H: Hade ju kunnat gjort mycket där men jag tror inte, dem måste ju ha, dem kanske inte hade tid med det heller.

F2: Nej, och sen skriver Camilla 19:e då *lever du däruppe?* Då skriver du *jag lever men Jeanie sover ännu, hon har sovit sedan tio igår*, och då skriver hon *okej ja som vanligt då med henne*, då skriver du *yes*, och så skriver hon *okej undra hur mycket hon har sopat i sig?* Då skriver du *ja verkligen, en hel del antar man, troligen* skriver du.

H: Ibland kunde hon sova allt från en dag till två dagar bara, knappt gå upp ur sängen, eller ur soffan.

F2: Mm, sen skriver Camilla då också den 19 december *har du kollat till katterna?* Då svarar du *jag ska gå hem och koll..., idag och kolla sedan på måndag blir jag hemma hos dem, dem har det bra igår när jag var hemma en timme*, det, det kan inte stämma då?

H: Nej nej nej nej, nej, det är som jag sa jag vill inte ha dem springande nere hos mig på Bergmästaregatan så jag, fyller i lite grann.

F2: Nej.

H: För det är, nej hyresvärden tyckte det skulle vara tyst i kåken det skulle inte vara någon som springer i trapporna jämt och ständigt.

F2: Nej, och sen, sen frågar Camilla då om, *sover hon däruppe*, eller *ännu däruppe?* Då skriver du *ja det gör hon...*

H: Mm.

F2: Sen sa du att du kolla på TV och så säger du att *Ans... Anshelm tittar till katterna och går hem och stannar hemma från, och jag går hem och stannar hemma från imorgon.*

H: Ja.

F2: Och det stämmer inte heller då tänker jag med Anshelm?

H: Nej nej nej nej men det stämmer med att jag troligtvis sov över hos Jeanie.

F2: Mm, för...

H: För oftast när hon låg och sov så, så ville jag gärna, att jag var däruppe ifall hon (gör något suckljud med munnen)...

F2: Ja...

H: Mm.

F2: Och som jag förstår det här var 19 december och...

H: Mm.

F2: Anshelm han har ju flyttat ut 1 december...

H: Ja.

F2: Så han kan ju inte har varit på adressen...

H: Nej...

F2: Heller?

H: Nej nej...

F1: Mm.

H: Han flyttade väl till, vad fan var det? Uh kommer inte ihåg, antingen Basskärn eller äh Ställdalen Ställberg jag vet inte.

F2: Och sen skriver då Camilla det är också den 19:e *bara hon inte somnar in för gott då*, och då antar jag att hon menar...

H: Bara hon inte?

F2: Somnar in för gott, då antar...

H: Ja.

F2: Jag hon menar Jeanie då...

H: Ja ja ja ja.

F2: Så skriver hon okej, och då skriver, skriver du tillbaka *nej då hon andas och vänder på sig i soffan när hon sover jag håller koll på henne*.

H: Jo jo jo, det gjorde jag för ibland kunde hon, somna in ganska hårt så man knappt fick väckt henne men, det som var lurigt var det att när hon väl vaknade ibland ur dem där, då kunde hon bli förvirrad och, inte visste var hon var och, kunde ha kissat på sig och, hon yra yra runt lite grann om man säger så...

F2: Mm.

H: Det kunde ta upp till, tio minuter innan hon vakna och, var medveten om var hon var någonstans...

F2: Mm.

H: Ibland kunde man äh sitta hos henne och hon.

A: Vilket datum var det där?

F2: Vänta.

H: Var det 19:e du sa?

F2: Äh du skrev den 19:e.

A: December alltså?

F2: Ja.

A: Mm.

H: Mm ja.

F2: Och sen fråga hon den 22:a om du är kvar hos Jeanie? Då svarar du ja någon timme kanske, och sen, och troligen är jag hemma innan Bolaget stänger.

H: Mm.

F2: Gick du hem då eller?

H: Nä, näe jag vet inte jag kommer inte ihåg.

F2: Nej.

H: Det är så längesen jag kommer inte ihåg så men det...

F2: Nej Camilla (ohörbart)...

H: I och med att jag måste ju ha gått till Bolaget i alla fall för vi var nog törstiga både jag och Jeanie och jag själv.

F2: Mm.

H: Ibland ville jag dricka själv och ibland ville jag dricka med Jean... med Jeanie och och, eller Sonja och Camilla och Ibbe Jeanette...

F2: Mm.

H: Ibbe var ju i fängelse så han var ju inte, ute då.

F2: Nej det är den 22:a.

H: Så då var det ganska tyst på byn det var väl jag och, vad heter han Svenne han den här med...

F2: Ja.

H: Långa skägget och rullator och så, någon gång kunde väl Salomon titta förbi men, han var inte så mycket nere på Kulla efter Ibbe försvann.

F2: Men var du, var du hos Jeanie över hela julen eller?

H: Äh ja det vill jag väl minnas att jag var för vi, för vi, vad jag vet så bjöd vi väl upp Sonja och Camilla dem kom upp en stund och...

F2: Mm.

H: Jag vet inte vilken dag det var men det var...

F2: För du verkar ju vara där den 22:a i alla fall...

H: Va?!

F2: För då frågar hon om du är där...

H: Ja det kan jag säkerligen ha varit för jag var där, mestadels hela tiden i december.

F2: Mm.

H: Och slutet av november början av december jag vet inte när.

F2: Ja, och sen verkar dem, vilja bjuda upp dig på fest här, och det är, men...

H: Sonja och Camilla menar du?

F2: Ja exakt.

H: Ja ja, ja ja, jo vi hade några rövarkulor där vid jul det kommer jag ihåg.

F2: Ja det här är ju, nyår då som jag förstår.

H: Jaså ja ja herregud den var den blötaste jag har varit på länge, länge.

F2: Ja, och då säger dem...

H: Jeanie...

F2: Att du är välkommen på, på fest men kom själv, då skriver du *okej* (ohörbart)...

H: Ja det kommer jag så väl ihåg.

F2: Ja.

H: För det kommer jag ihåg faktiskt för jag vara nere jag tog en öl, sen så, skulle dem gå ner och köpa sådana här smuggelcigaretter det finns ju och få tag i på byn, för typ trettio kronor paketet.

F2: Mm, och sen verkar det ha blivit något tjafs där med Sonja då som jag förstod...

H: Va?!

F2: Det verkar ha blivit något tjafs med Sonja där på...

H: Ja det var ju det va för att, Salomon var där och jag och Camilla var där, och Salomon hade fått pengar av Camilla för dem skulle ju... sen Camilla sa jag slänger upp, si och så till och köpa äh ex antal paket fem stycken, sen skulle Salomon lägga upp, och köpa en, köpa en hel limpa då, och då börja Sonja virra med det där och skulle också vilja vara med och sen så, var det någon som gav tillbaka henne pengar och då (gör något ljud med munnen) sen så stack hon iväg, då gick jag upp till Jeanie jag ville inte ha, för hon dynga dynga ju till mig med, väskan vad heter hon då Sonja för hon satt ju, nu ska vi se vad blir det nu? Äh jag satt här och hon satt snett här under väggen här, så hon dynga till mig med handväskan så jag gick upp, sen kommer Camilla och, upp igen och hämtar mig och, och fråga om jag skulle komma ner och festa igen? Nej sa jag inte om ni slåss, "*nej men ni kan komma ner bägge två så kan kärringen (ohörbart) så kan kärringen hålla vakt*" (skrattar till)...

F2: Mm.

H: Tyckte Camilla så då gick vi ner både jag och Jeanie, så då festa vi till där nyår, lite grann.

F2: Mm.

H: Det var käbbel om, det var missförstånd där mellan och Sonja och Salomon och Camilla som gjorde att det blossa upp ett litet äh, några tvetydigheter där...

F2: Ja.

H: För Sonja missförstod ju, hon blev...

F2: Så...

H: Väl, missförstod när hon fick tillbaka sina pengar för dem skulle lägga, hälften var Salomon och Camilla så skulle dem få en, limpa cigaretter och det var för tre (hostar till) trehundra tjugo...

F2: Men...

H: Tjugo (hostar till).

F2: Men, men då var du hos Jeanie då sen, du sov...

H: Va?!

F2: Du sov där sen hos Jeanie?

H: Jag sov hos Jeanie...

F2: Ja.

H: Sen ja, ja jag sov hos henne på kvällen.

F2: Hur var det mellan er då då?

H: Jo det var väl hyfsat för vi var väl lite lulliga bägge två så hon, jag tror hon somnar på soffan äh uppe på sitt hörn och jag sov därnere jag brukar ligga.

F2: Mm.

H: (Hostar till) för det var ju ingen idé för mig och gå hem för, jag var ju stupfull jag kunde ju knappt (fnissar till) komma uppför trapporna vet jag Jeanie berätta.

F2: Men när vart det bra mellan er då? För att ni, du ändå är...

H: (Hostar till).

F2: I mitten av december...

H: Du menar jag och Jeanie?

F2: Ja ni är ju ändå inte, du är ju ganska trött på henne i mitten av december också där (ohörbart)...

H: Jo jo jo jo det är ju mycket om och kring men vi, kompisar har vi alltid varit, men jag hade inte tänkt och stanna någon längre tid hos henne för att, det blir jobbigare och jobbigare och hon, krävde mer och mer och, jag tyckte det ja ja, det får väl gå för den här gången men jag kände jag orka inte med det där i slutet, för det blev, inte, det blev inte betungande fysiskt men psykiskt för jag menar, jag såg ju hur dåligt hon mådde och.

F2: Men du beskrev det som att ni var vänner men...

H: Ja vi var...

F2: Var ni...

H: Vänner, vänner äh plus med lite till om man säger så vi var väl, halvt om halvt, vi, var väl var väl man kan säga ihop i alla fall vi hade ju ringarna på oss...

F2: Mm.

H: Men vi hade ju inte brutit upp så men det...

F2: För du...

H: Vi har väl tatt (tagit) en paus om man säger...

F2: Men Stefan du, du har ju suttit i förhör här tidigare då har du sagt att, du har byggt upp eran relation som väldigt bra och det var liksom inget problem, och sen har det här kommit fram nu i efterhand...

H: Ja lite så...

F2: Hur var det egentligen?

H: Ja det är, det var bra men det var tjafs ibland, det var, jag ska inte klaga...

F2: Nej.

H: Förhållandet var väl okej men det var ju tjafs emellan oss...

F2: Mm.

H: Oftast var det ju om hennes, tabletter och, sen så tyckte ju Jeanie att jag skulle ge fan i och hjälpa Sonja och Camilla och handla för, dem använde mig som sin piccolo därnere tyckte hon, jag sa det, det ska väl du skita i sa jag, det är klart jag hjälper mina vänner sa jag, och jag menar Sonja hade ju ont och Camilla hade ju lite socialfobi hon ville ju inte helst inte gå ner på byn hon...

F2: Nej.

H: Så jag...

F2: (Ohörbart)...

H: Jag hjälpte henne...

F2: Men hur såg det ut...

H: Så gott jag kunde.

F2: Hur såg det ut efter nyår då, hur?

H: Ja, vad jag kommer ihåg så var det, relativt lugnt.

F2: Vad menar du med det?

H: Ja ja det var ju inte, det blev ju inga fester och, vi satt där och, kolla på TV och, kolla väl på någon, blandat det var väl NCIS Los Angeles den här fårfarmen nere i Australien vad hette den? McCloud tror jag...

F2: Mm.

H: Kolla på lite, alla möjliga sådana där serier.

F2: Hon verkar ju, hon verkar ju ändå ha fortsatt med det här som du tyckte att hon var, det som du störde dig på...

H: Ja hon...

F2: Men att hon fortsatte...

H: Fortsatte ju...

F2: Med tabletter...

H: Med...

F2: Och hon hade inga pengar.

H: Nej hon fortsatte ju och jag, hon lånade ju, vad jag vet det sista hon låna var väl bara några dagar innan, tror jag, det var vid, ja jag kan inte säga men det var runt jul och runt nyår i alla fall, som hon låna sista, för hon hade ju, jag tror hon hade fått sin dos, på Apoteket...

F2: Mm.

H: Äh jag vet inte, men det måste ha varit där runt julafton, och hon får ju veckodos, nej hon, nej hon har fått en innan nyår där för det var ju veckodos hon hade, så hon kan ha varit hos Anneli också och tankat upp det vet, det, troligtvis.

F2: (Talar till F1) hur mycket ska jag gå in på det här också tycker du? Köra på eller? (Ohörbart).

F1: (Svarar F2) Nej men jag kan, jag ta här...

F2: Ja.

F1: Får vi se, för att (talar till H) men försökte du lösa liksom det här med ekonomin på något sätt där?

H: Ja jag försökte ju och skjuta till pengar och men till hyran...

F1: Ja.

H: Och, lite smått här och där men jag satt ju själv med kniven på strupen för jag hade ju, vi hade väl mer eller mindre krökat upp våra pengar...

F1: Ja.

H: Så jag hade ju inte mer än dem, äh jag hade väl en två tre hundra kronor kvar då så, den dagen när hon, förolyckades, det var sista pengarna jag hade...

F1: Ja.

H: Men hon...

F1: Hur hade ni tänkt lösa det sen då?

H: Jaa, jag hade väl gått till, Filadelfiakyrkan och få, mat, matgåvor, kan man ju få.

F1: Ja, för det var ju ändå, ja, man brukar ju säga januari är årets fattigaste månad...

H: Ja.

F1: Det var ju...

H: Nej men det hände ju ibland...

F1: En hel månad...

H: Att...

F1: Mer än en hel månad kvar och som ni (ohörbart)...

H: Nej det var det väl inte för jag får...

F1: Hon fick väl pension den 19:e fick hon inte det?

H: Ja 19:e...

F1: Det är klart det blir...

H: Ja...

F1: (Ohörbart) en månad.

H: Ja det är 19:e ja det får hon, nej men vi, det hade vi gjort tidigare jag har ju gått ner i kyrkan förut och, hämtat en matkasse eller så...

F1: Mm.

H: Kan man ju få för dem ger...

F1: Men, sökte du något lån då eller?

H: Sökte något?

F1: Har du sökt några lån?

H: Ja det har jag försökt hela tiden men jag är ju spärrad överallt, tack vare att jag ligger hos Kronofogden och, min ekonomi sprack ju totalt när kåken brann 2007 så jag har skulder kvar sen dess det är flera hundratusen, det ligger på olika kreditinstitut dem har ju köpt mina, köpt mina fakturor...

F1: Mm.

H: Sparbanken är väl närmare tvåhundra trettio tusen sen har jag väl, massa andra grejer som ligger och eldar på ränta hela tiden och jag har inte, jag har faktiskt ingen kontroll hur mycket.

F1: Nej för man kan ju se också i telefonen här, Loanstep verkar du, det får du ju ett negativt besked från dem här...

H: Jajamen jag har bara fått negativt...

F1: Ja.

H: Enda sen 2008.

F1: Det är ju den 30 december...

H: Ja.

F1: *Tyvärr har din ansökan blivit nekad vi kan inte erbjuda dig något lån...*

H: Ja.

F1: *i dagsläget.*

H: Nej jag har försökt och jag menar.

F1: Och sen den 4:e alltså själva, dagen som...

H: Ja var det morddagen (ohörbart).

F1: Mordet sker, ja, kommer du ihåg att du, fick något besked då också eller?

H: Har jag svarat på dem äh?

F1: Nej det står här *Nils-Stefan vi har, nu har samtliga banker behandlat din ansökan och dem, dem har utifrån din...*

H: Ja ja ja ja ja, det kan hända att jag (ohörbart)...

F1: *utifrån din kreditupplysning samt inskickade uppgifter dessvärre valt att inte erbjuda dig något lån.*

H: Ja ja det kan hända att jag har tittat på det men.

F1: Det var från Lendo.

H: Lendo ja ja jo jag har försökt på alla möjliga kreditinstitut.

F1: Ja, så det var jäkligt knapert kan man säga då?

H: Ja jo det var ju det för november december var ju knapert, men jag ville ju ändå försöka hjälpa henne för att...

F1: Ja.

H: Det är ju ingen idé att två ska må dåligt.

F1: Nej, hade du någon fundering på att flytta någonstans också eller?

H: Ja, Gränges eller någon annanstans långt ut i skogen där vi kunde få, vara i fred jag och Jeanie med, hon, hon ville ha hund Jeanie så.

F1: Okej, men hade du några planer på att flytta någonstans själv?

H: Ja jag har ju varit fosterbarnsplacerad vid Malå och jag har satt upp mig på där och söka lägenheter men, vet du var det ligger?

F1: Ja på ett ungefär.

H: Luleå och så 20 mil (ohörbart) rakt in.

F1: Ja, så, så var det något...

H: Det var faktiskt den enda perioden i livet som jag mådde faktiskt äh, väldigt bra om man säger.

F1: Ja, när hade du, när sökte du, lägenhet där då?

H: Ja jag gick väl in på den sidan det kommer jag inte ihåg men det var väl under hösten någon gång där om det var i november december jag vet inte, för då hade man ju kunnat, för däruppe finns det väl alltid jobb och få, aningen på sågverket eller i skogen.

F1: Ja.

H: Men jag fick...

F1: Kontakta du någon då angående det eller?

H: Ja jag ringde någon tjej jag vet inte det var väl hon som hade hand om det, ja jag vet inte vem det var...

F1: Men...

H: Men ja så hon sa det jag satte upp mig, äh, på lägenhet och jag prata med henne och hon sa det att jag trodde jag var tvungen och söka lägenheter aktivt för att inte hamna äh, längst bak i kön, men det sa hon att det behövde jag inte göra så jag kunde bara sätta upp mig på kön när jag var (drar efter andan) när var redo och flytta upp...

F1: Mm.

H: För jag trodde man skulle behöva stå i kö och vänta ett halvår ett år...

F1: Mm.

H: Men det behövde jag ju inte för jag hade väl, kunnat fått vad jag, som det verkade men jag miss jag, jag uppfattade det som så att det var ganska lätt och få, äh lägenhet både i Malå och Adak och Rökå som det heter.

F1: Ja, var det så att du till och med fick ett erbjudande eller? I Malå?

H: (Suckar lätt) det kommer jag inte ihåg, jag vet bara att jag skrev eller det, fick ett, jag vet att jag prata med tjejen, och jag, hon sa det att "*du behöver inte stå i kö och, svara på lägenheter förrän den dagen du, verkligen vill flytta upp*" för det...

F1: Mm.

H: Jag skulle nog inte ha gått in i kön så fort för det, det finns inte så många som väntar på lägenheter i Malå kanske en fyra fem stycken jag vet inte.

F1: Mm, nej för du verkar ju ha skickat något mail här till, Malå Bostaden.

H: Ja Malå Bostaden.

F1: Mala Bostaden ja...

H: Mala.

F1: Vill flytt hem igen har du skrivit och det var ju...

H: Ja.

F1: Den 16 december.

H: Ja, jo jag ville flytta hem igen, och jag kände det jag trivdes bra däruppe...

F1: Ja.

H: Och jag tror, nej han har flyttat tror jag, han flytta för tre fyra, tre fyra månader sen, det var en kompis en gammal klasskamrat till mig Jörgen Olofsson.

F1: Det står ju så här jag, *jag heter Nils-Stefan Hansson och bodde i Malå till oktober -84 och nu vill jag flytta hem igen, och så skriver du att du ville registrera dig och så där, jag tänkte flytta hem i mitten av april 2022, mindre bemedlad för tillfället utan jobb är sjukskriven för stress och läkare ombad mig att flytta hem och slippa stress.*

H: Mm, jo det gjorde dem, det har ju de ju pratat med, att jag skulle äh flytta till något ställe där jag kände mig trygg och...

F1: Ja.

H: I början kände jag mig trygg i Kopparberg det har gått bra där men.

F1: Men du alltså, liksom det, hur, hur ska du ha det Stefan? För du prata ju om att du och Jeanie att ni prata om ni skulle flytta någonstans och så där och sen samtidigt...

H: Ja hon hade ju...

F1: Så söker du lägenhet...

H: Fått följa med hon hade ju...

F1: I Malå?

H: Fått följa med.

F1: Va?

H: Hon hade ju fått följa med.

F1: Okej, för det står ju ingenting om att du och någon mer söker lägenhet...

H: Nej nej nej...

F1: Och det är du som vill flytta hem igen.

H: Ja jag sökte ju bara lägenhet...

F1: Ja.

H: För jag vet Jeanie har ju svårt och få hyreskontrakt för hon är ju samma som jag hon... har ju...

F1: Okej...

H: Kronofogden...

F1: Så tanken var att ni skulle flytta tillsammans då?

H: Ja ja visst fan var det det (ohörbart).

F1: Det var inte att du tänkte dra själv då?

H: Nej nej nej hon skulle ju få följa med givetvis.

F1: För du får ju ett svar här då från någon Lena Samuelsson då och då har det väl gått...

H: Ja det, så hette hon ja.

F1: Ja...

H: Ja.

F1: För då gick det väl fortare än du, trodde då...

H: Ja.

F1: *Som du kanske inte såg i min ansökan skriver du då om bostad, hemma i Malå jag önskar inflyttning tidigast 1 april...*

H: Ja...

F1: Äh...

H: Jo det var, tidigast 1 april ja.

F1: Ja, *detta beror på att jag behöver få sälja av mina överflödiga möbler, och även, även min frus efter hennes bortgång, vem, vem är det?*

H: Nej nej nej men hennes möbler vi skulle ju börja nytt där, har jag skrivit min frus bortgång?!

F1: Du ska sälja dina överflödiga möbler och även min frus hus efter hennes bortgång står det.

H: Frus hus?

F1: Ja.

H: Nej nej nej, då måste jag ha varit berusad ja, hon har ju aldrig haft något hus Jeanie, och vi hade ju...

F1: Nej och inte har ni varit gifta heller.

H: Nej, nej nej...

F1: Nej.

H: Vi var ju inte gifta vi var ju bara förlovade.

F1: Ja, men alltså det...

H: Nej vi...

F1: Verkar ju som, du hittar ju bara på saker efterhand här och nu nu, liksom du skriver ju saker som inte är sanna.

H: Jag vet inte om det är jag som har skrivit det där.

F1: Det är mail från Nils-Stefan Hansson...

H: Ja jag vet...

F1: @...

H: Att det är min...

F1: Gmail.com...

H: Mail, jag menar...

F1: Det är anträffat...

H: Om man tänker häruppe.

F1: Jaha du menar att det är någon annan?

H: Mm.

F1: Mm.

H: Nej för jag hade ju tänkt ifrån början att vi skulle flytta upp bägge två och.

F1: För du har ju fått erbjudande om visning av lägenhet här och så tackar du nej det gick för fort då, och det svaret får du ju 27 december.

H: Ja jo...

F1: Mm.

H: Det vet, alltså ja det var det, ja det vet jag det gick fort ser du, så jag ringde ju henne och hon sa det att jag behöver inte, stå i kö förrän den dagen jag eller jag menar svara på någon förrän den dagen jag.

F1: Ja, men det här är väl liksom helt onödigt bara för du behöver väl inte förklara liksom, jag måste sälja av mina överflödiga möbler ja det hade du i och för sig...

H: Nej men jag...

F1: Även min frus...

H: Hade...

F1: Hus efter hennes bortgång, du har väl ingen fru och något hus?

H: Nej, nej nej...

F1: Nej...

H: Nej.

F1: Varför skriver du så?

H: Ja men det är ju inte jag som har skrivit det!

F1: Okej, är det någon av dem här...

H: Det är någon av dem där andra idi... som rör sig i skallen på mig.

F1: Okej.

H: Nej jag ville ju att Jeanie vi skulle, flytta ihop givetvis...

F1: Du? Du finns...

H: Och hon trivdes ju inte i lägenheten där vi skulle ju...

F1: Nej.

H: Antingen bo nere hos mig eller, något annat.

F1: Det finns något annat mail här det är samma dag, den 10 december, nej förlåt nu ska vi se, Malå det var, ja det var ju, i december där ja...

H: Mm.

F1: Men i, ytterligare i december här den 10 december, så, ja dels så vet jag inte om du har försökt och skaffa något körkort på, något svart körkort eller?

H: Ja jag tänkte det.

F1: Okej.

H: Bara för att jag skulle vilja, det var innan allting braka åt helvete så ville jag bara, bryta upp och försvinna och börja om på nytt, tillsammans med Jeanie, för, jaa, jag insåg det att en kille med tre fyra femhundra tusen i skuld han får ju varken, lägenhet eller någonting, det kunde ju ha varit värt det, om man hade fått en ny identitet och kunnat fått sig, ett bra boende och kanske kunna, få lån och kö... köpa något litet ställe eller något tillsammans med Jeanie, men, jag tror det var nog det hade blivit alldeles för dyrköpt och köpa körkort och, bankkort i annan (ohörbart) för de skulle ha fem tio femtontusen (det hade ju inte jag.

F1: Nej för nu Johan vet ju inte, du vet ju, vi vet ju båda två vad du pratar om men för att Johan ska förstå här nu då så, dels så har du ju den 10:e då, skriver du på engelska jag...

H: Ja jo för jag trodde det var en engelsk äh...

F1: Ja...

H: Sajt jag trodde...

F1: Jag kan översätta direkt då...

A: 10 december eller?

F1: 10 december...

A: Mm...

F1: -21 ja.

A: Mm.

F1: Ja då skriver du att du vill köpa ett, ett körkort då att du är svensk och att du har kört tre år, kört bil i tre år utan körkort.

H: Jo jag har kört äh, har smugit runt i bil ibland ja.

F1: Ja, men är det du som har skrivit det här till Rolly Kellsson heter den här?

H: Ja det har jag skrivit...

F1: Ja.

H: För jag ville, byta identitet för och få, en nystart i livet om man säger så.

F1: Ja och du får ju ett svar där, för, dem skriver lite hur de kan producera det här körkortet sen pratar ju du om ny identitet, också...

H: Mm.

F1: Har du skrivit något sånt mail också eller?

H: Ja det var väl i samma veva kan jag tänka mig.

F1: Ja det var det, den 10 december också så, då är det någonting, *I like to start over again* skriver du ungefär som att ni...

H: Ja.

F1: Har haft kontakt...

H: Jag skulle vilja sta...

F1: Förut.

H: Starta över igen ja.

F1: Ja vad är det du vill då?

H: Nej jag vill bara...

F1: (Ohörbart).

H: Komma ifrån alla skulderna som jag har och, kunna börja om på noll, för skulderna hänger ju mig som en, fotangel på, man kommer ingen vart, jag kan ju inte få något äh, något (ohörbart) större liv som det är nu med, när man har en fyra fem sexhundra tusen i skuld.

F1: Nej för du skriver så här jag läser på svenska det står ju på engelska men *jag har*...

H: Mm.

F1: *Jag har funderat på att starta ett nytt liv med ny identitet jag behöver komma iväg från mina gamla vänner...*

H: Ja det också.

F1: *Och jag känner, ett behov av att leva ensam, alla, alla känner igen mig och jag vill ändra mitt namn och mitt social security, alltså...*

H: Ja ja ja ja...

F1: *Number...*

H: Nej att...

F1: Och...

H: (Suckar ljudligt).

F1: *Så att inte mina gamla vänner kan hitta mig Stefan Hansson Sverige men du...*

H: Ja.

F1: Du skriver ju så här, vill börja, *be living alone now*, att du vill leva själv det står ju inget...

H: Nej jag ville...

F1: Ingenting om, i den här...

H: Hos Jeanie nej nej nej nej nej nej.

F1: Jag vet ju inte vad du tänkte men det, det är ju inget här som tyder på att du ska liksom, ja jag, jag och min...

H: Inkludera Jeanie menar du?

F1: Ja om jag och min...

H: Nej.

F1: Flickvän söker lägenhet eller...

H: Nej det var...

F1: Att du ska ordna någon identitet åt någon annan än (ohörbart)...

H: Hennes identitet är ju inte besudlad det är ju min som är besudlad av massa skulder...

F1: Okej...

H: Och skit.

F1: Men tanken var att ni skulle starta om...

H: Jajamen...

F1: Tillsammans...

H: Jajamen.

F1: Det var inte att du skulle sticka iväg...

H: Nej nej nej nej.

F1: För att du var trött på allt?

H: Jag ville, om jag kunde fått antingen fått hyra uppe i Malå på den identiteten man har eller, få en ny identitet och försöka på något annat ställe.

F1: Okej men, men är det du eller är det någon, någon annan...

H: Det är jag...

F1: I dig...

H: Det är jag...

F1: Som har skrivit...

H: Som har...

F1: Dem här mailen?

H: Det kommer jag ihåg att jag har skrivit, för det har jag skrivit.

F1: Men du får ju svar här också då från kring hur ni ska gå tillväga lite med, om du ska ha en sådan här ny, identitet.

H: Ja ja ja, man skulle ju lämna in det och det och betala pengar hit och dit jag vet inte...

F1: Ja.

H: Men det var ju så stora summor vad jag vill minnas så jag hade ju inte råd och hosta upp dem pengarna...

F1: Okej.

H: För att leva på, mellan tre och åtta och fyra tusen i månaden efter, hyra och då är inte elen betald det blir ju inte så mycket pengar över då.

F1: Så det vart inget med det då?

H: Nej, det vart inget med det jag heter ju fortfarande (skrattar till) Nils-Stefan (skrattar till igen).

F1: Mm.

H: Jo jo.

F1: Jo men, apropå det här med, pengar och så här och så, när man pratar med Jeanies kusin Christina...

H: Ja.

F1: Då beskriver ju hon också det lite grann som att, alltså den uppfattningen, hon har ju bara pratat med Jeanie hon har ju aldrig pratat med dig eller hur?

H: Nej det vet jag...

F1: Nej.

H: Henne har aldrig pratat med.

F1: Nu ska vi se, hon har ju dels beskrivit att Jeanie dels har haft problem med droger sen ungdomen att hon inte verkar kunna ta hand om pengar överhuvudtaget hon har ju ärvt pengar och så där men, men...

H: Nej det visste jag inte att hon hade ärvt, jag visste att hon fick, ärvde ett hus på Värmdö vet jag.

F1: Ja hus, jag tror att det var pengar också...

H: Mm.

F1: Men hon har inte verkat kunna hantera...

H: Nej vad jag förstod...

F1: Pengar.

H: Som hon har berättat så gick det väl i putten så hon sålde huset jävligt fort till första bästa...

F1: Ja.

H: Tog pengarna kontant och, skippa Kronofogden så hon levde väl på dem sen, efter det har hon fått leva på, ja pension då.

F1: Ja, ja det är precis så som hon har beskrivit det så beskrev hon ju då att, *pengar rann mellan fingrarna på henne lägenhet och möbler och föräldrarnas hus och sommarställe såld, såldes och ändå fanns det aldrig pengar...*

H: Mm.

F1: Och så har hon, det här har hon Christina beskrivit om dig då, killen...

H: Mhm.

F1: Hon hade nu, alltså du...

H: Mm mm.

F1: *Var duktig på och laga mat han kunde hålla henne med mat för det kunde hon ju inte själv med dem mediciner hon hade, hon fick inte mer av det sociala än hon redan hade, och så har hon beskrivit då killen skulle hyra någon stuga en tre mil utanför, där Jeanie bodde hon skulle flytta ihop i den och, killen skulle senare ha köpt loss stugan och bodde också där...*

H: Ja.

F1: Jeanie skulle till stugan men det blev inte så tror Christina.

H: Nej för det var huggsexa om hyran...

F1: Ja.

H: Och jag kunde inte gå med.

F1: Jeanie, mmm, *Jeanie hade ju ingen bil men det hade killen så hon var väl beroende av honom annars åkte hon ju färdtjänst eftersom hon hade så ont i sitt...*

H: Hade jag...

F1: *Ben...*

H: Bil? Nej jag har aldrig, jag har inte haft någon bil häruppe.

F1: Nej, men hon har ju i alla fall beskrivit...

H: Ja ja men det förstår jag.

F1: Lite som ja du var, du var nyttig, du liksom kunde, du försörjde Jeanie och du laga mat och, och så...

H: Ja ja vi bodde ju ihop större delen av...

F1: Ja.

H: Förra året...

F1: Och det beskrev du ju...

H: Från februari...

F1: Ganska tidigt...

H: (Ohörbart).

F1: Som du sa att du kände dig lite utnyttjad av henne.

H: Lite grann ja det var därför jag drog mig undan för och se om hon kunde (pustar lätt) klara sig men då var det det, då hände ju allt det här andra hon börja må dåligt och.

F1: Men sen har du beskrivit också när vi prata om förra, förra, gången här vi, att du var ute på lite dejtingsajter och grejer och så där...

H: Ja ja ja ja.

F1: Att ni hade någon typ av öppet förhållande men...

H: Jag ville känna lite uppskattning för jag menar jag fick ju uppskattning av Jeanie men, jag märkte att det gick ju mer, mera åt att, städa diska och laga mat...

F1: Ja.

H: Men jag menar jag tyckte om henne jag ville det men, jag tänkte det att ja ja ja hon kanske kommer med tiden, och kunna axla sin mantel med tiden med det gjorde hon ju aldrig.

F1: Ja, så dem här, på dem här sajterna kunde du få lite, lite...

H: Ja kunde...

F1: Uppskattning...

H: Man skriva...

F1: Som du inte...

H: Och prata...

F1: Fick från henne?

H: Och få lite uppmärksamhet och få någon och prata med en så man får, annat perspektiv på livet.

F1: Ja för Jeanie ja, förvisso så verkade hon ju liksom, det verkar väl ha varit bra att du har funnits där men sen har hon ju...

H: Jo jo.

F1: Beskrivit för Christina, då när ni, när ni gick isär där första gången hon var ju jättelycklig först över och ha träffat dig och hon var ju jätteförtvivlad över, när det blev slut...

H: Jo jo.

F1: Så Jeanie verkar ju ändå ha varit, kär i dig sen kan ju sånt...

H: Jo jo...

F1: Förändras...

H: Herregud...

F1: Över tid.

H: Det är ingen fråga, det är ingen fråga om den saken Jeanie var ju förälskad i mig och jag i henne, men på den tiden då i februari när vi träffades då hade hon ju allting, då rulla ju allting

då hade hon ju tabletter...

(Pipljud hörs i bakgrunden då videosystemet låter)

H: Och hon behövde ju inte köpa, att hon köpte en gång i månaden någon gång då och då men, det var ju inga större, men sen uppdagades ju mer och mer grejer och, det blev svårare för henne och hon ville väl prestera mer än vad hon, egentligen orkade så, det var då det slog tillbaka på henne sen, hon tappade lusten och tappade orken och, sen blev det bara att hon låg i soffan hela dagarna.

F1: Mm, jag ska bara säga inspelningens skull, för nu protesterar apparaten nu från och med, nu har vi bara ljud...

H: Ja ja.

F1: Om du väntar två sekunder Stefan. Ja alltså det, *(pipandet tystnar)* nu har vi tjatat om hur det var mellan dig och Jeanie och pengar hit och dit och så vi kan konstatera att det var, det var, ibland var det bra mellan er ibland var det dåligt och just den här tiden så hade ni haft det tufft men...

H: Ja...

F1: Äh...

H: Lite (ohörbart).

F1: Ni hade jävligt ont om pengar.

H: Ja bägge...

F1: Ja.

H: Två.

F1: Mm.

H: Ja.

F1: Äh...

H: Och jag försökte ju (ohörbart) och få lån eller, men det fanns ju inget...

F1: Nej.

H: Så jag snåla ju ner min egen budget till och bara betala hyran och, sen köpte jag det nödvändigaste till mig och Jeanie...

F1: Ja.

H: Och så levde vi uppe hos henne för att, ja, jag hade ju ingen el i lägenheten heller sista...

F1: Nej.

H: Månaderna.

F1: Och eh du, du svarar ju på våra frågor och återigen som jag har sagt förut om vi lyfter, om vi frågar dig om någonting så, verkar ju du svara rätt upp och ner, på, alltså du kan förklara, du har en förklaring på saker och ting om vi nämner ett sms så har du, en förklaring...

H: Jo jo.

F1: Till det, det är ju ganska sällan du säger att det där vet jag inte...

H: Jo det jag har...

F1: Alls vad det är.

H: Skrivit det kommer jag ihåg men det jag inte har...

F1: Ja.

H: Skrivit det har...

F1: Nej.

H: Eller det jag inte har gjort det har jag ju ingen...

F1: Nej.

H: Aning om.

F1: Men...

H: (Pustar ljudligt).

H: Men våran, våran fundering utifrån det här är ju att, är ju kring, vi vill ju veta vad som hände, den 4 januari?

H: Ja det vill jag också men jag vet inte vad som hände den dagen, jag vet bara det att jag...

F1: Ja.

H: Hitta henne i den där soffan nedsjunken.

F1: Mm.

H: Det är allt jag vet faktiskt.

F1: Mm.

H: Och att jag gjorde HLR och det.

F1: Du mådde inte bra då vid den där...

H: Nej...

F1: Tiden?

H: Nej det...

F1: Nej.

H: Framförallt dem dagen då var jag ju, jag vill inte säga att det var alkoholens fel men jag blev ju chockad och, vad ska man säga? Jag var chockad och bedrövad när jag såg henne jag tänkte väl inte klart och...

F1: Okej.

H: Notera väl inte alla grejer.

F1: Då frågar jag dig igen som jag har frågat förut då...

H: Ja.

F1: Det är inte så att du helt plötsligt bara, blev jävligt förbannad och trött på saker och ting...

H: Nej.

F1: Och att det var du som stack kniven i Jeanie?

H: Nej det, det är tyvärr inte så...

F1: Det är inte...

H: För jag är inte...

F1: Det är inte så eller det kan vara så fast du inte minns?

H: Nej jag är inte våldsam så jag, jag vet att jag har inte gjort henne illa.

F1: Du är helt säker på det?

H: Ja ja.

F1: Okej, det, en...

H: Det vet jag för jag, ville inte henne något illa.

F1: En annan sak och där är man ju olika men, en annan sak som vi har funderat på det är ju, att, sen, sen du kom hit Stefan...

H: Mm.

F1: Så har du inte en enda gång som jag kan minnas i alla fall och jag har väl varit med på alla förhör, har du frågat någonting om, vad händer med Jeanie nu?

H: Ja men det vet jag ju vad som händer med...

F1: Blir det någon begravning?

H: Ja (ohörbart) hon blir väl begravnen, begravning någon gång.

F1: Ja men, som sagt man är olika så...

H: Mm.

F1: Men jag, jag upplever inte och jag tror inte Joel gör det heller, att du har upplevt, eller att du uttrycker liksom att, mmm jag vet inte...

H: Sorg menar du?

F1: Jaa.

H: Jag har inte, blivit lärd och inte visa känslor, i mitt liv, så fort man ställde sig och, pratar om känslor eller grät därhemma då åkte man på stryk, så det skulle man inte prata om bara, vad som händer inom familjen eller därute det skulle man inte prata om så det är djupt rotat i mig, jag visar väl känslor på mitt sätt men, det blir väl att jag skadar mig själv väldigt ofta, när jag gör det, alltså inte, med rakblad men jag kanske dricker mer eller, skiter i och äta och, går ner mig själv i nerverna helt enkelt...

F1: Mm.

H: Det är så jag visar, och jag ligger ju mest på rummet där och, tittar på den där dumburken eller, lyssnar på radio för jag, det är mitt sätt och klara av det här.

F1: Mm, för du är ju, och som sagt alltså vi, vi är ju, våra hjärnor är olika men du är ju ganska...

H: Mm.

F1: Liksom klinisk när du pratar om saker och ting samma sak vid rekonstruktionen här, så var det ju liksom, situationen eller, som sådan verkar inte, liksom verkar inte, påverka dig i alla fall så att det inte syns utåt.

H: Visst eh jag blir ju påverkad av det men jag, jag ser ingen anledning och sitta här och lipa och och gråta.

F1: Nej och det säger jag inte att du ska heller...

H: Nehej.

F1: Det. jag är bara lite förundrad över att du inte liksom, på något sätt...

H: Ja jag känner...

F1: Undrar...

H: Mer...

F1: Du resonerar inte...

H: Än ni tror om det här.

F1: Kring vad som har hänt, vem som kan ha gjort det, kring...

H: Ja men det vet...

F1: Hur hon har...

H: Jag ju inte, det vet jag ju inte.

F1: Det nu och vad som ska hända med henne eller så.

H: Jo jag vet ju att dem kommer väl och göra någon sådan här, äh obduktion och sen blir det begravning det vet jag det är ju, gjorde dem ju med farsan också när han...

F1: Ja...

H: Dog.

F1: Är inte det någonting som du, som du...

H: (Ohörbart).

F1: Hade velat varit del av eller hade velat liksom...

H: Ja jag hade velat vara med på hennes begravning, men (ohörbart)...

F1: Du har ju inte ens undersökt möjligheten.

H: Nej för jag vet att hon är, det har väl inte kommit på tal än för utredningen är ju inte klar så hon ligger väl antagligen på bårhuset fortfarande kan jag tänka mig.

F1: Mm.

H: Jag vet inte vad (ohörbart)...

F1: Nej jag har bara funderat över varför du inte liksom har...

H: Nej för sådana grejer det är, jag har lärt mig och inte äh, prata om känslor och lärt mig och inte prata om vad som händer med ditt och datt, det som sker det sker, jag kan ingenting göra för och, för framtiden mal ju på ändå framöver.

F1: Okej...

H: Tyvärr...

F1: Mm.

H: Så är jag om jag har fått det utav min äh, min, mor hon var också lite känslokall vi skulle, inte prata någonting vad som hände därinne eller utanför det, var bara hysch hysch.

F1: Men hur är det för dig ser du dig själv som känslokall eller ser du dig som att du har känslor fast du visar inte dem?

H: (Pustar ljudligt) både och, jag kan gå förbi en människa som är svårt skadad och, och hjälpa och, tycka synd om dem men jag är inte sån som bryter ihop över saker och ting heller för jag, i mångt och mycket är jag väl känslokall, men i mångt och mycket är jag också väldigt känslig, så det är både och, det är sådana väldigt skillnad, skillnader mellan mig, hade

det hänt mina barn någonting då hade jag ju, säkert brutit ihop, men, nej det, jag är väl både känslokall och det and..., vad var det andra du sa?

F1: Nej men alltså...

H: Ja ja ja nej men jag...

F1: Att inte ha känslor eller att ha känslor men inte visa dem det är ju...

H: Jag är...

F1: Olika.

H: Tom häruppe jag har inga känslor jag är, det har jag inte haft på länge länge länge, för någon annan än Jeanie för där innan jag har ju alltid varit ensamvarg i alla år och haft Frederika och barnen och, det var väl bra men sen har man ju fått, mmm vänja sig vid, det börja ju redan äh, 2014 tror jag det börja när jag, börja sjunka ner i psyket och sen blev jag ju mer och mer, känslokall och, inte visa känslor och, sådana här grejer, så det, det är nog en del av den bilden av mig som är nu den, ja sjukdomen kan det vara också jag vet inte, men jag har ändå blivit fostrad av mina föräldrar att inte visa känslor och man ska inte prata om känslor man ska inte, visa ut för, man ska sätta på sig ett pokerface, om du förstår vad jag menar?

F1: Mm.

H: När man pratar med andra människor.

F1: Fast att fråga om man har en person som man anser är liksom ens älskade eller en, en vän eller så, att inte överhuvudtaget fråga någonting om liksom vad som, vad som händer med...

H: Ja men jag vet ju vad som händer...

F1: Okej så du behöver inte...

H: Hon ligger ju på bårhuset det är en förundersökning, hon ska, eller har obducerats, hon kommer att begravas någon gång...

F1: Mm.

H: Det vet jag men det (drar efter andan) det är ju självklarheter.

F1: Okej ja men då...

H: Jag menar...

F1: Då förstår jag hur du tänker.

H: Rättvisan har sin gång och jag lägger mig inte i det här ni får sköta det här.

F1: Mm.

H: Jag har tillräckligt många strängar på min lyra.

F1: Då ska jag se om Joel...

H: Det är ju skönt att man ligger på cellen och slipper vara hemma ifall jag hade varit hemma hade jag nog supit till ganska rejält nu...

F1: Mm.

H: För jag mår inte bra.

F2: Nej jag har bara en fundering från tidigare du nämnde ju det här med den här rösten och, att den ville ha dig, dig för sig själv och så där...

H: Ja ja ja.

F2: Hur var det den 4 januari då på eftermiddagen?

H: Ja det minns jag inte det var ju rätt så bra vi satt ju och drack och hade trevligt jag och Jeanie, vi satt ju och kolla på TV och hällde i oss våra öl så det var, dagen var väl, förflöt som den förflöt som vanligt.

F2: Mm men hur var, hur var rösterna och sånt då?

H: Ja det var, var ganska okej...

F2: Ganska okej?

H: Det var bara det att jag var röksugen så jag blev, så jag gick ner på byn och leta cigaretter och, fimpar jag hade med mig kortet men jag hade inga pengar men, nej dem, jag hade inte så mycket röster då för då, jag fick tag i några cigaretter och jag gick hem igen och det, sen när jag kom hem så hitta jag ju henne, men den dagen var det väl inte så mycket röster, jag tror inte det var några röster överhuvudtaget (ohörbart), så att morgonen börja ju bra, när jag vakna vid, sex halv sju och hon vakna väl tre halv fyra, så det var precis som en helt vanlig morgon, vi kaka lite, några mackor, kolla på TV, hade sex, sen åkte hon till Bolaget och sen satte vi igång och, kröka, jag tror inte hon hade något hemma innan jo, nej det hade hon inte, hon åkte ju ner och köpte öl där ja, det kommer jag ihåg.

F2: (Talar till F1) ska vi köra det om Ica kanske då?

H: Va?

F1: Mm.

F2: (Talar till H igen) vi har ju kollat det finns ju, du har ju berättat nu när du ändå är inne på det att du var nere och gick, det finns ju kameror...

H: (Ohörbart)?

F2: Du har ju berättat hur du gick...

H: Ja ja ja ja.

F2: Ja, och vi har även gått den sträckan...

H: Ja.

F2: Och även fått ut film då från, Ica där...

H: Ja.

F2: Då har dem ju en, en kamera som pekar mot, baksidan då entrén...

H: Ja ja ja ja.

F2: Och där har du ju sagt i förhör att du, du går och kikar in, i entrén...

H: Jag kikar in vid lastkajen om det ligger något...

F2: Ja men det, jag har ju kollat på dem här klippen då vid entrén vid Ica, där du säger...

H: Ja ja, jag vet jag var nere...

F2: Jag ska läsa...

H: På byn och...

F2: Jag ska läsa här...

H: Leta fimp.

F2: Ja, men jag läser...

H: (Ohörbart).

F2: Upp...

H: Jaha det är...

F2: Du säger...

H: Det är inga bilder nehej jag trodde det var bilder.

F2: Nej, du säger sen går jag förbi Stigaregatan här, för det är ju, där är ju, du har ju Apoteket härnere, så det är i skuggan så jag gick den här vägen, gick ner här, jag kommer ner här vid, vad heter det där? Laxbrohuset...

F1: Du visa ju på kartan, rita ju på...

H: Ja ja ja...

F1: Kartan...

H: Ja ja...

F1: Samtidigt.

H: Ja ja ja.

F1: Ja.

F2: Ja sen står det ohörbart då, det behöver jag inte skriva då säger du nej, sen går jag där och

ser det här ohörbart, alltså att de inte hör när dem skriver, sen går jag ner den här vägen bakom här du, har Pannkakshuset då mm...

H: Ja ja.

F2: Så, här har du ja du kan, jag, jag ritar lite och någon typ av underbyggnad här lite grann, och sånt här som det ser ut.

H: Ja där, var vi A-lagare brukar sitta när det regnar.

F2: Ja som man kan köra in under mm...

H: Ja gamla garaget där ja.

F2: Och sen säger du, du har dasset, ligger, och så drar du, efter andan och här ligger lite fimpar, som jag brukar, A-lagare brukar sitta men där hittar jag inget, och sen gick jag bort hit, till Ica och titta in genom dörren, för ibland brukar dem stå och smygröka i lilla entrén på bottenplan.

H: Men det var ju ingen där.

F2: Nej, och det är det jag skulle säga för man ser ju, entrén där lilla bottenplan vid Ica...

H: Ja ja ja ja.

F2: Och där säger du ju att du tittar in för att dem brukar smygröka...

H: Ja jag, tittar in för dem brukar ju stå, innanför där, första dörren...

F2: Mm.

H: Den första brukar dem ju stå.

F2: Men då borde...

H: (Ohörbart).

F2: Ju du finnas med på film där då tänker jag.

H: Ja det borde jag ju göra när jag gick den vägen.

F2: Om du gick den vägen?

H: Ja äh det, jag tror jag, jag tror jag gick in och, eller i närheten av dörren i alla fall och titta in så här men jag, jag är inte säker...

F2: Kan du beskriva...

H: Jag vet...

F2: Kan du beskriva då?

H: Va?

F2: Hur du gör då när du kommer där?

H: Nej jag går där och så, tittar jag en och en halv meter ifrån tittar in så här om det ligger lite fimp men det gör det inte, det, jag tror inte det var någon där då, precis.

F2: Nej jag har ju också kollat, du har ju sagt att du inte träffar på några människor under den här...

H: Nej nej nej...

F2: Promenaden...

H: Jag har inte, inte som jag kände i alla fall, men sen finns det ju vanliga statister som man inte känner...

F2: Mm för det är ju rätt...

H: Va?

F2: Vi har ju kollat den här tiden när du är ute och går...

H: Ja.

F2: Och det är väldigt mycket folk som är ute och rör sig då runt Ica och...

H: Ja ja...

F2: (Ohörbart).

H: Ja ja, ja nej jag me... jag har inte träffat några kändisar i alla fall som jag känner, och jag, gillar ju och prata med folk men jag är ju inte sån så att jag ställer mig och pratar med, första bästa heller, jag har ju mina vänner.

F2: Men hur menar du då, hur långt ifrån står du när du kikar in eller vad, vad gör du?

H: (Pustar lätt) nej det vet jag inte hur långt jag står men det är väl, det kan vara en och en halv, en och en halv meter från dörren kanske högst två.

F2: Mm, men då borde den öppna sig då när du kikar in tänker jag?

H: Ja det det, det borde den ha gjort, och det är den här lampan i taket som ordnar det, fotocell eller vad det heter men det, jag tror den öppnade sig, ibland så brukar dem ju även, om du tänker dig här har du dörren (pekar/visar) och så här har du lastbryggan här brukar dem stå och röka för där stod dem förr, en sådan där fimpkruka eller något.

F2: Mm.

H: Han utlänningen rumänen som sitter där han brukar, stå där och röka ibland och han lämnar ifrån sig rejäla fimpas ibland.

F2: Snackar du om entrén då eller?

H: Nej nedre entrén mot, parkeringen alltså.

F2: Ja Icas...

H: Ja Icas...

F2: Entré?

H: Den bakre parkeringen.

F2: Ja entrén som man går in till Ica?

H: Ja entrén har du på framsidan väl, du har ju två.

F2: Ja men den bakre?

H: Ja bakvägen ja ja, jag var väl en, en och en halv två meter ifrån dörren kanske, kika in lite snabbt såg det låg ju inget där så då gick jag gick runt, såg inte så mycket annat jag gick över gatan och den andra sidan titta där i, gamla polishuset och gick tillbaka och titta där (drar efter andan) nej jag hitta inte mer än två, två eller tre fimpstumpar sen, någon hitta jag väl vid Akropolis och en, dem andra vid, den här baren vad heter den? John John Scott eller vad den heter (ohörbart)...

F2: Bara, bara en till fråga på det, är det här någon promenad du gör ofta just den här?

H: Äh när jag inte har tobak och cigaretter så brukar jag gå, ibland blir det så här (ohörbart)...

F2: Den, den sträckan eller?

H: Ja runt så, brukar jag, jag brukar, normalt så går jag ju andra hållet, från äh, men om man säger från bensinmacken (ohörbart) så går jag ju upp och så runt ner så, alltså en runda, runda äh vad heter det? När jag (ohörbart) så går jag bakvägen...

F2: Men det är samma varv liksom...

H: Ja.

F2: Runt, för du har ju...

H: Eller så går jag så...

F2: Mm.

H: Eller så går jag så det beror på om jag är hemma på Bergmästaregatan eller hos Jeanie...

F2: Mm.

H: För jag menar hittar man några sådana här stumpar så kan man ju, rulla i apparaten som vi köpte jag och Jeanie som vi hade för hon rökte nån cigarett ibland gjorde hon men det var när hennes äh, rökapparaten inte hade någon olja.

F2: Mm (talar till F1) nej jag...

H: Nej jag...

F2: Har du något mer eller?

H: Då i december januari där så var jag verkligen i gasen för jag körde både men tuggummi nikotintuggummi och snus och cigaretter och ändå var jag fortfarande röksugen, så jag var uppe i varv vill jag minnas då, det var någonting som inte var bra med mig och jag kan inte sätta fingret på det, men vissa perioder kan jag sitta och röka och bolma som bara dän och snusa och tuggummi och, jag vill bara ha mer och mer.

F2: Mm.

H: Det är någonting i mig som gör att jag blir vansinnigt röksugen.

F1: Du...

F2: Jag har, jag har en sista fråga bara...

F1: Mm.

H: Det är till och med så det kliar i fingrarna nu fast jag har snus inne jag, kör den dygnet runt.

F2: Ja, hur är det med grannarna då Camilla och Sonja, just med...

H: Ja.

F2: Med cigaretter?

H: Ja äh jag brukar bjuda ibland och ibland så, när vi sitter därnere så har dem köpt några lådor, några lådor...

F2: Är det...

H: Cigaretter.

F2: Är det någon anledning varför du inte går ner och frågar om dem har cigg då när du?

H: Nej jag vill inte för oftast är det det att Sonja har ju sämre ställt än vad jag har, för dem har det så dåligt ställt dem (drar efter andan) ja dem har ju svårt och få tag i cigaretter för dem, Sonja har ju ont och gå och, Camilla vill ju helst inte gå på byn, så jag vill inte belasta dem för mycket men dem brukar ju gå och köpa smuggel ibland någon gång, men ofta så köper jag till Sonja den här, femtiograms äh paket med rulltobak som hon kan ha till sin pipa.

F2: Mm för du...

H: Dem brukar ju ha ibland och så.

F2: För du har ju sagt under den dagen då Jeanie ska ner då att du stanna hemma för att du är dålig i magen, jag tänker, då hade du kanske, om du är så pass dålig i magen den dagen att det kanske hade varit smidigare och bara gå ner och knacka på dörren där?

H: Jo jo jo jo, det hade jag ju inte tänkt på (skrattar till) men det, nej.

F2: Om du var så röksugen tänker jag?

H: Ja jag gick ner och, ja du menar samma dag den 4:e?

F2: Mm.

H: Nej det slog mig, slog mig aldrig in och, jag vet inte varför.

F2: Nej.

H: Jag kommer ihåg att jag gick iväg men jag, och jag vet att jag var dålig i magen men det, jag klara mig i alla fall, relativt jag behövde väl bara kissa tror jag men jag var rädd för att jag skulle skita på mig men det gick ju bra, den gången...

F2: Okej.

H: Ibland har man fått gå hem med svansen mellan benen många gånger.

F2: Mm.

H: Det är inte så kul, och det värsta är ju det om det händer på Ica så kostar det ju fem kronor då får man ju betala för det, vad är klockan Johan?

A: Fem i tre.

H: Ja mm.

F1: Mm, vi ska börja avrunda här.

H: Jaså ja ja nej jag tänkte bara jag ville...

F1: Men...

H: Bara höra hur det var.

F1: Vänta, vi ska, vi har ju diskuterat den här tidpunkten nu, det är det sista vi tar idag här nu...

H: Tiden?

F1: Tidpunkten för när du anser att du gick, lämnade lägenheten...

H: Ja ja ja ja.

F1: Vad, vad var det för tid?

H: Det var runt fem-tiden tror jag för det var relativt mörkt det var, det var bra ljus för mig men...

F1: Relativt mörkt?

H: Ja det var ju bra ljus för mina ögon inte som dem här jävla dagsljuslamporna ni har härinne.

F1: Okej, ja jag reagera bara...

H: Ja.

F1: För, eftersom du har sagt dagsljus förut...

H: Mm...

F1: Men.

H: Nej för dem här lamporna och även starkt ljus det är ju rena döden för mina ögon jag får ont i ögonen av det starka ljuset, jag vet inte vad det är om det (ohörbart)...

F1: När har du...

H: Eller (ohörbart).

F1: När börja du få problem med det då?

H: (Pustar) ja det var väl runt äh när jag gjorde min, var jag 40, 45 någonting tror jag, då var jag inne på och gjorde en sådan här, större ögontest för högre behörighet och det som man behöver ha.

F1: Till buss?

H: Ja till buss ja.

F1: Ja.

H: Alla alla dem var ju mycket mer rigorösare, synkrav på, en som kör buss än en som kör personbil om man säger så.

F1: Ja ja okej så man måste göra syntest?

H: Ja ja ja ja.

F1: Ja, och det gjorde du?

H: Ja och det gick ju, han sa det att det var någonting som var och jag skulle, bli (ohörbart) blev ombedd och skaffa andra glasögon då, så jag köpte några sådana där och det blev bra...

F1: Okej.

H: För jag hade ju inte glasögon innan där.

F1: Nej men du klara själva testet?

H: Ja ja det gjorde jag, ja, tillsammans med glasögon som korrigerar så hade jag 2020 då var det, då har jag fullgod syn...

F1: Mm, men du?

H: Fastän dem fick hänga ner lite grann då när jag, titta på närmare, närmare håll.

F1: Nämnade du för den läkaren att du hade, problem med det där eller?

H: Vilken läkare menar du...

F1: När du gjorde syntestet?

H: Ja du menar (ohörbart) läkaren nej det sa jag inte något för jag sa bara, jag hade ju läsglasögon redan då, fast dem var mycket svagare än dem här...

F1: Ja men du säger att du har problem med att du är ljuskänslig nämnde du någonting om det eller?

H: Ja jag gjorde det men han sa det att det kommer troligtvis och bli bra med glasögonen men det blev det ju inte.

F1: Okej.

H: Det är, de gjorde ingenting mer åt det för jag blev ju godkänd med glasögon...

F1: Ja.

H: Men du vet när man sitter och kör då får man ju sitta så eller ha, jag har ju sådan här keps annars, när man...

F1: Mm.

H: Kör, då kan man ju sitta och titta så och se härnere men, titta upp i dem där det är rena döden för mig.

F1: Okej, du, jag ska bara säga till dig att, läkaren har ju, man försöker ju och, och fastställa tidpunkt för när, när en person kan ha dött då...

H: Ja ja ja ja.

F1: Mm, och, då kan man göra det på, olika sätt...

H: Mm.

F1: Dels så, finns det något som heter, Hessingers nomogram, jag kan inte...

H: Hess...

F1: Redogöra för det i detalj...

H: Nej.

F1: Men det har och göra med att man mäter, alltså...

H: Ja.

F1: Om luftens temperatur alltså omgivningen...

H: Ja...

F1: Det är klart...

H: Nedkylning...

F1: Att...

H: Och likstelhet...

F1: Ja exakt...

H: Jo det känner...

F1: Om man ligger ute...

H: Jag till.

F1: I minusgrader så, sjunker ju kroppstemperaturen fortare...

H: Fortare ja.

F1: Än om man ligger inomhus...

H: Ja.

F1: Och då har dem ett...

H: Mm.

F1: Ett, system för hur, hur man beräknar kroppstemperatur hur fort den sjunker och så...

H: Ja.

F1: Och sen, tittar man också på ka... man mäter kalium i ögonvätskan i, i ögonen...

H: Jaha.

F1: Och så gör man beräkningar på det...

H: Ja ja ja...

F1: Och...

H: Ja ja.

F1: Utifrån det så har rättsläkaren skrivit ett utlåtande då...

H: Mm.

F1: Och, då har hon utifrån dem här både då sagt att när det gäller det här Hessingers nomogram så generar det en dödstdpunkt som med stor sannolikhet ligger mellan klockan 16:40, och 22:20...

H: Jaha.

F1: Och att det var 22:20 vet vi ju, det var det ju inte.

H: Nej...

F1: Nej.

H: Då var jag ju här antagligen redan.

F1: Ja, men det, alltså då från, från klockan 16:40, ja enligt det här systemet då eller enligt den här metoden...

H: Ja ja ja.

F1: Sen utifrån den här kalium i ögonvätska så placeras tidpunkten då med stor sannolikhet inom spannet mellan, 16:15 och 23:10, och både...

H: (Ohörbart).

F1: 16:40 då och 16:15 så förstår jag det som att, du var i...

H: Då var jag på vift.

F1: Lägenheten då.

H: Ja i lägenheten jag åkte väl strax innan, gick väl ner strax innan fem ja tror jag (ohörbart).

F1: Du har sagt både strax innan fem och strax efter fem .

H: Ja innan efter fem (17:00) eller runt fem kör köret i alla fall.

F1: Ja, jag ville bara att du skulle få veta dem här...

H: Jo jo men jag...

F1: Tidpunkterna...

H: Förstår...

F1: Då...

H: Det förstår jag.

F1: Några frågor kring det?

H: Nej nej nej, jag begriper inte så mycket av sådana rättsmedicinska test test men...

F1: Nej men du förstod vad jag...

H: Ja jag...

F1: Förstod du min...

H: Förstår vad du menar...

F1: Förklaring eller?

H: Ja jag förstod ju förklaringen det är inga...

F1: Mm.

H: Problem med det.

F1: Nej, någonting annat...

H: Nej.

F1: Idag? Joel?

F2: (Ohörbart svar).

F1: Försvararen?

A: Nej tack.

F1: Då bryter vi i så fall...

H: Mm.

F1: Och då är klockan...

H: Innan ni skickar upp mig på cellen...

F1: Vänta, vänta vänta...

H: Jaha, du har inte stängt av.

F1: 14:59.

Inspelningen avslutas.

Kontrollerat/korrigerat av Emma Ekman.

Polisen

546

Fotografi(er)

Signerat av

Bilaga 1 förhör 7, 220325 12.30, mt Hansson, S.

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2022-03-18

Tid

10:45

Involverade personer

Personnummer/Orgnr

Roll

Hansson, Nils-Stefan

Berörd person

Involverad personal

Funktion

Emma Ekman

Uppgiftslämnare

Berättelse

Plats för anträffande av glasögonen beslag BG1553-4, i matrum, under röda
Baden-Baden-stolen till höger.

Bilaga 2 förhör 7, 220325 12.30, mt Hansson, S.

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Originalhandlingens förvaringsplats

Datum

2022-04-08

Tid

17:08

Involverade personer

Personnummer/Orgnr

Roll

Hansson, Nils-Stefan

Berörd person

Involverad personal

Funktion

Emma Ekman

Uppgiftslämnare

Berättelse

Googling på borderline, sökresultat Capio.

Borderline personlighetssyndrom (EIPS)

Borderline personlighetssyndrom innebär att du känner extremt starka känslor samtidigt som du har en känslomässig sårbarhet som gör det svårt för dig att kontrollera känslorna. Det är vanligt att det medför problem i vardagen med konflikter, destruktiva beteenden, impulsiva handlingar och raseriutbrott.

Vad är borderline personlighetssyndrom?

Borderline personlighetssyndrom, eller emotionellt instabilt personlighetssyndrom (EIPS) som det också kan kallas, innebär att du har en känslomässig sårbarhet som gör det svårt för dig att kontrollera dina känslor.

Känslorna du känner är så starka och intensiva att de kan bli skadliga eftersom du har svårt att hantera och kontrollera dina känslor och dess snabba skiftningar. I ena sekunden kan du känna dig jätteglad för att i andra sekunden känna dig djupt olycklig. När du blir arg kan du uppleva en intensiv vrede som inte står i relation till vad som orsakar den.

Symptom kopplat till EIPS

Vilka symptom du får och hur de påverkar ditt liv varierar mycket från person till person. Det är vanligt att du som har borderline personlighetssyndrom har starka känslor som växlar snabbt. Det förekommer också ofta att du försöker hantera dina känslomässiga svängar genom beteenden som kan bli destruktiva och det är inte ovanligt att du har svårigheter i nära relationer. Detta gör att personer med borderline personlighetssyndrom kan känna sig ensamma och missförstådda.

Att diagnostiseras med borderline personlighetssyndrom behöver inte betyda att du alltid kommer ha besvär. Många lär sig att hantera sina känslor och relationer med tiden.

För att få diagnosen borderline personlighetssyndrom behöver du känna igen dig i minst hälften av följande symptom:

- Du upplever ofta en slags inre tomhet.
- Du har förvirrande tankar och känslor. Du är osäker på dig själv och ofta stämmer inte din självbild överens med omgivningen uppfattning av dig.

- Du är mycket rädd för att bli övergiven. Ibland så rädd att rädslan styr dig.
- Du har svårt att lita fullt ut på andra människor och känner att du hela tiden behöver vara på din vakt.
- Du har extremt starka känslor som kan förändras mycket snabbt från ett extremläge till ett annat.
- Dina känslor inför andra människor kan växla snabbt. I ena sekunden kan du exempelvis känna intensiv beundran för att i nästa ögonblick känna extremt förakt.
- Du kan känna en intensiv ilska som omgivningen uppfattar som överdriven i förhållande till vad det är som orsakar den.
- Du är impulsiv och kan ofta utveckla beroenden av olika slag.
- Du kan bli väldigt misstänksam i olika situationer och uppleva det som händer som överkligt.
- Du har ett [självskadebeteende](#) av något slag.
- Du har återkommande tankar på att avsluta ditt liv.

Behandling av borderline

Vilken behandling och terapi du blir erbjuden kan variera beroende på var du söker vård. Oftast består behandlingen av någon form av psykologisk behandling och ibland även läkemedel.

Ibland kan det finnas andra diagnoser som påverkar hur du mår och då kan du bli erbjuden behandling för det. Det kan exempelvis vara aktuellt om du har någon av följande diagnoser:

- [Posttraumatiskt stressyndrom, PTSD](#)
- [Depression](#)
- [Ätstörningar](#)
- [Paniksyndrom](#) eller besvär som beror på [ångest](#)
- [Alkoholberoende](#)

Egenvård - vad kan jag göra själv?

Om du har borderline personlighetsyndrom kan du behöva hitta ett bra sätt att hantera dina känslor. Ett bra första steg brukar vara att försöka acceptera känsligheten som en del av dig själv.

Förhör

Förhör 8 - dialog

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Hörd person

Hansson, Nils-Stefan

Personnummer

19680309-5097

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-01-04

Ytterligare information om anledning till förhör

Kompletterande förhör.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Johan Johansen

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Emma Ekman

Förhørsdatum

2022-04-05

Förhör påbörjat

13:18

Förhör avslutat

16:01

Förhørsplats

Polisstationen Örebro

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

LT

Ljudbandsförhör

Involverad personal

Joel Alderin

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

11959**MT = Misstänkt Stefan Hansson****FL = Förhørsledare Emma Ekman****BFL = Biträdande förhørsledare Joel Alderin****Försvarare = Försvarsadvokat Johan Johansen**

FL: Så, då är det förhör i ärende K13743-22 det gäller mord det är förhör med misstänkt Stefan Hansson dagens datum är 220405 klockan är 13:18 du kan göra som du brukar, dra ditt personnummer.

MT: 680309-5097

FL: Förhørsledare är Emma Ekman, biträdande är Joel Alderin och försvararen Johan Johansen närvarar.

MT: Mm.

FL: Ja vi gör som vi brukar är det nånting som du har och säga idag Stefan?

MT: Nej ingenting men jag har ju sagt det mest hittills som ska sägas.

FL: Mm..

MT: Det är väl bara och lyssna och förklara som..är kvar då om man säger så.

FL: Ja...det låter bra det..då förstod ju du innan här då och det har jag ju sagt också att vi ska lyssna på..

MT: 112-samtalen..

FL: Ja precis..och för att det ska bli enklare också då..då har ju vi dels har vi ju folk som hjälper oss och skriva ut saker och ting..

MT: Aha ni har skrivit ut samtalen också..

FL: Ja..

MT: Ja ja..

FL: Och sen brukar vi kontrolllyssna det och ibland kan det ju vara så att..det är saker som..

MT: Det står fel i texten eller ja..

FL: Att det är svårt och höra eller så men..vi..därför ska du få lyssna själv också kring vad som sägs och sen har vi skrivit ut så att ni kan vara med och läsa också i själva utskriften då.. så ni ska få varsitt exemplar av..

Försvare: Hur lång var inspelningen? Det vet jag att du nämnde förra gång... förhöret.

FL: Den är..den är nästan 34...minuter..

Försvare: Mm.

FL: Och då är det ju första delen här..

MT: Aja..det är från början till slut då eller?

FL: Ja..du..samtalet går ju till 112 och då är det en operatör på 112 som svarar först sen kopplar ju dom in polisen och det sker ju ganska snart..det står ju längst ner på..om du läser på första sidan..

MT: Ja ja ja..

FL: Så är det ju bara..

MT: SOS det ser jag ju..

FL: Ja..eh..så..

MT: Där kommer polisen med... RLC polisen med..

FL: Så egentligen så tänkte jag att vi kan börja lyssna från där polisen är med... är det bra eller vill ni höra det här lilla första..

MT: Eh..vad tycker du Johan?

FL: ...snutten där..

MT: Vill du höra hela?

Försvare: Hur lång är första snutten?

FL: Nej det är bara väldigt kort så vi kan ta det.

Försvare: Ja då kan vi ta från början.

MT: Mm.

FL: Ja.

MT: Bra text, det går och läsa i alla fall.

FL: Mm... det är bra också om det blir för delgivning sen så... då har ju ni hört den så att säga..

Försvare: Mm.

FL: Eh..och då tänker jag såhär att för att det ska...bli klart och tydligt såhär så eh...om det är några funderingar eller nått sånt där att.. vi lyssnar färdigt först och sen kanske jag har nån fråga eller om du vill kommentera nånting Stefan så att vi lyssnar liksom färdigt på allting innan vi... innan vi börjar prata om nånting är det okej?

MT: Ja ja ja... javisst.

FL: Mm..

(Larmsamtalet Stefan – 112 - polisen spelas upp)

Mt:s händer börjar skaka kraftigt en bit in i samtalet och han sneglar mot sin advokat.

Ca 08.30 in i förhöret:

MT: Vad osammanhängande jag pratar... jag måste ha druckit rejält

(Larmsamtalet slutar)

MT: Det där rev upp en massa känslor det... jag trodde aldrig jag skulle behöva tänka mig tillbaka till den dagen igen... så man mår illa när man hör det... vilket svammel...vad jag svamla när jag...är på fyllan... har jag aldrig tänkt på faktiskt... men... det var ju bra och få höra det... fast mycket av det stämmer ju inte jag var ju inte nere på Bergmästargatan jag var ju nere på byn... och var ju aldrig hemma hos mig... varför höll jag på och dilla så i telefon? Fattar inte det... chocken eller jag vet inte men... chocken eller fyllan jag vet inte vad jag ska säga... (*pustar*)...nej... det hade ni kunna besparat mig... för jag mår taskigt igen och bara höra själva den dagen... väcker känslor till liv både för mig och Jeanie och runt om allt som har hänt... man bli... man blir sån här... kylslagen inombords blir man...hade jag vart en

normal människa så hade jag väl brytit ihop men det är jag ju inte... (*pustar*)...känslor har jag men det... vad fel allting gick... jag kunde ju gjort bättre sån där HLR... jag vet inte vad jag ska säga... mådde bara dåligt av och höra det där men det måste ju fram... så jag vet inte... har inte så mycket och kommentera mer än att jag troligtvis var bra berusad för jag brukar glappa i käften när jag...när man är berusad... det slirar både hit och dit ibland när man pratar och... osammanhängande och... så har det alltid vart när jag har druckit... många gånger... ibland har man åkt på stryk när man har pratat för mycket ibland... ja... alltså inte i Kopparberg men i tidigare...men... nej det här var upprörande och höra det där faktiskt... har inget mer och säga om det mer än att det var upprörande... kan fortfarande inte fatta att det har hänt... tyvärr... jag vet inte vad jag ska säga om det mer än att det är förjävligt det som har hänt... stackars Jeanie... ja... (*pustar*) jag vet inte vad jag ska säga... jag är helt... mållös... finner inte ord... bara dra täcket över huvudet och försöka glömma... inte glömma bort men och sova bort det där... ja... jag har ingenting mer och säga om det där... det är tungt... hade jag varit hemma och hört det där så hade jag nog hållt i mig ganska rejält för och döva smärtan men... nu vet jag inte var jag ska ta vägen.

FL: Vad är det du... vad är det som är liksom jobbigast med och lyssna på samtalet?

MT: Det är ju framför allt den dan'...hela den dan' där och höra hur fel jag gjorde med... ja det där med HLR:en framför allt och sen själva händelsen... att behöva gå tillbaka till cen... epicentrumet där, det skakar om mig ganska rejält... som sagt hade jag vart en normal människa så hade jag väl storbölat eller blivit irriterad men har aldrig vart mycket för det här med känslor men det ko... det kokar inom mig känner jag... jag... (*pustar*) jag kan inte förstå hur jag kunde göra så jävla fel i HLR:en och hålla på så med mycket dösnack jag menar det... jag fattar inte vad jag höll på med där jag...jag vet jag...jag vet inte vad jag höll på med där.

FL: Du säger att... att du kunde göra så fel med HLR:en vad menar du... vad menar du då Stefan?

MT: Nej för jag så... han säger ju till mig och öka tempot och man ska ner mycket djupare i och jag tryckte och tryckte som jag orka va... ändå... jag borde ju ha kunna klarat av det... menar jag har ju övat på det där... jag borde ju ha kunna klarat av och få henne tillbaka... det fick jag ju inte... så att hon är död det är väl mitt fel det att jag inte kunde det här med HLR:en ordentligt... så känner jag... jag misslyckades där och det... jag kunde inte få tillbaka henne... det känns fruktansvärt.

FL: Du har ju sagt lite olika kring det där med hur... alltså hur... hur...hur du ser henne eller hur hon är...

MT: Du menar hur hon ligger där ja.

FL: Ja och det här... i det här samtalet här så säger du att det är liksom som att hon... att hon kommer tillbaka lite grann eller sådär men sen...

MT: Det har jag inget minne av det måste...jag ha fått för mig för jag... kan ha inbillat mig det för jag... jag vill tro att hon sover eller var borta hela tiden...

FL: Du sa väl att hon blicka upp på dig eller nånting sånt där...

MT: Jasså gör hon det ja det...

FL: Nej det är du som säger...

MT: Ja ja ja ja...ah det har jag ingen aning om...jag vet knappt vad jag sa där det var mycket där som jag inte ens kommer ihåg att jag hade sagt...

FL: Mm men i början...

MT: Måst... det måste ju ha vart under chock och... och vad heter det... när man blir upprörd och det är... ja... man blir... man glömmer vad man säger man glömmer vad man gör ja du vet hur det är ibland när det...

FL: Ja för i början så säger du att hon ligger och sover.

MT: Jag trodde ju det... det trodde jag ju i början men det förstod jag ju sen när jag kände här att hon inte... det var ju då jag börja med HLR-grejerna... gjorde väl lite grann under tiden där och försökte men det var ju... det var jag ju värdelös på... jag kunde ju inte få tillbaka henne...

FL: Men nu när du lyssnar på det här samtalet...

MT: Ja...

FL: ... känner du igen dig liksom är det såhär din minnesbild är?

MT: Nej... jag känner inte igen mig, känner inte igen min egen röst heller och hur jag svamlar framför allt...

FL: Mm...

MT: För jag kän... brukar inte svamla runt så mycket annars... men å andra sidan jag vet ju inte vad jag säger när jag är berusad heller så att... jag har väl sagt en del till mina kompisar tidigare men... dom har ju tatt' det som fyllesnack men...

FL: Men vissa saker svamlar du ju inte kring till exempel ditt telefonnummer och ditt personnummer... del av Jeanies personnummer och...

MT: Jag förstår inte det... jag förstår inte det... jag fattar inte...

FL: Att dörren kan vara låst där nere för att Sonja och Camilla brukar låsa den och... att du kan gå ner och öppna...

MT: Ja ja... ja det förstår jag faktiskt inte...

FL: Hur många steg det är i trappen... hundra...

MT: Måste väl ha vajat mellan det ena och det andra jag vet inte jag...

FL: Om dom är framme i Löa och...

MT: Jag var i chock... jag var i chocktillstånd... jag var i chocktillstånd när jag kom hem och hitta henne...och då vet man ju knappt vad man säger och vad man tänker och gör man... man försöker väl och göra så gott man kan...

FL: Ja men vissa saker har du ju koll på det där har vi ju pratat om förut?

MT: Ja det förstår jag inte hur det blir så... jag förstår inte hur det blir så... det är precis som

att man skärper upp sig vissa mikrosekunder men... jag har faktiskt inget svar på det faktiskt...

FL: Vi har ju gått igenom i ett förhör då vi bara gick igenom saker som... som du sa vid det här SOS-samtalet...

MT: Ja.

FL: Och en sak har du ju redan nämnt det här att du säger att du var hemma, du säger att du var nere på systemet, du säger att du var på ICA och ringde hem till henne...

MT: Ja det... det har jag inte varit... jag har inte vart på Systemet det var jag inte... var ju hon som skötte den biten...

FL: Mm.

MT: För jag var väl redan redig i gasen... hade tatt' nån öl innan jag vet inte...

FL: Ja och vi har ju gått ig...vi har ju liksom gått...vi har ju gått igenom det här...

MT: Mm.

FL: Och det här är ju det allra första...

MT: 112-samtalet?

FL: Ja...

MT: Ja ja...

FL: Det... om jag har förstått det rätt för är det så att du har pratat med...efter det att du hittar Jeanie, har du pratat med nån annan?

MT: Nej komme...det vet jag inte... jag kommer inte ihåg nått.

FL: Du vet inte det?

MT: Nej jag vet inte jag kommer inte ihåg nånting om jag pratat med nån... jag vill bara minnas att jag bara ringde till SOS alarm...

FL: Mm... ja du har inte sagt nånting om det förut i alla fall.

MT: Va?

FL: Du har inte sagt nånting om det förut att du skulle ha pratat med nån annan.

MT: Nej jag har int... vad jag vet så har jag inte pratat med nån...

FL: Nej... så det... det som jag sagt till dig förut då... det här är ju liksom dom första utomstående personerna som du beskriver vad du har gjort den här dagen.

MT: Ja det är ju...larmtjänst och polisen jag pratar med om...

FL: Ja.

MT: Ja...

FL: Och då borde väl rimligtvis det som ligger färskast i... nu har vi ju hållt på i några förhör här och tragglat och det har varit lite olika saker fram och tillbaka så borde inte det här vara det allra färskaste du har i ditt minne då vad du har gjort?

MT: Jag minns att jag ringde till dom men jag minns ju inte vad jag sa... mycket av det där är ju rena... eh... gallimatias om man säger så... jag minns att jag har ringt men jag kommer ju inte ihåg ordagrant vad jag har sagt.

FL: Nej men kan det bero på att du faktiskt inte riktigt vet vad du ska säga här för du vet inte i det här läget hur du ska förklara riktigt hur saker och ting ligger till?

MT: Det kan ha varit så på grund av chocken jag vet inte men det är mycket möjligt... det är mycket möjligt... för jag fick mig ju som en knytnävsslag rätt i ansiktet när jag såg Jeanie ligga där... jag ble... jag blev ju sån här.

FL: Okej men när du kommer in och du ser henne där då vad är det... vad tänker du har hänt?

MT: Ja man undrar ju vad fan som har hänt men... min tanke är ju att...nån har vart där eller nån har gjort nånting eller hon har haft nån där medans jag var nere på byn jag vet ju inte... jag har ingen aning om vad som kunde ha hänt där i lägenheten medans jag var nere på byn och leta cigg... jag har inte en blekaste aning faktiskt...jag... ja för hon har ju inga ovänner och jag har ju inga ovänner vad jag vet så det är ju ingen som vill oss illa så om man säger så... så jag fatt... jag har ingen som helst bild... klar bild på vad som kan ha hänt där.

FL: I det här samtalet så säger du att ni har fiender är det inte så?

MT: Den enda jag kan tänka mig det är väl Anneli i så fall då... den där langaren men hon har ju aldrig... hon har ju aldrig vart uppe i lägenheten för hon har ju lite svårt och klättra i trappor vad jag har förstått... det är väl den enda i så fall jag vet inte... jag kommer int... jag ska säga nått för jag kommer inte ihåg vad jag har sagt... jag har kommer inte ihåg mycket men det är faktiskt den enda men det är ju det att hon har pengar med henne och göra det kan vara det men... jag vet ju inte hur mycket hon var skyldig där det kan ha vart hundra tusen kan ha vart tusen kronor jag vet inte... och jag la mig aldrig i hennes ekonomi jag har skyfflat till pengar när hon behövde ibland bara... till nått... om det var mat eller om det var hyra eller...

FL: Men är det... är det det du har kommit fram till under den här tiden du...

MT: Va?

FL: Du måste ju ha funderat om det nu inte är du som har gjort det här så måste du ha funderat kring...

MT: Ja jag har inget klart... klar tanke vad som kan ha hänt i lägenheten... och jag ligger här på sängen ibland så ältar jag det ganska länge och ibland så kanske det kommer upp några småtankar men jag... jag får ingen klar bild på vad som kan ha hänt där uppe... det... det är precis som att det... inte ett svart töcken men jag... jag har... jag har ingen minnesbild och jag har ingen... jag har ingen förklaring till det som har hänt helt enkelt.

FL: Är det nån lucka för dig i den här dagen där du inte riktigt kommer ihåg vad du själv har gjort?

MT: (*pustar*) ja det måste ju ha varit där efter där jag kommer hem där... och även innan där för vi... vi kröka ju till då när hon kom tillbaka vid tolv och vi hällde ju i oss och sen tror jag jag somna en stund och sen gick jag ner på byn det måste ju vart då när jag sov i så fall men... därefter poliserna kom där så...ja... jag kommer ju ihåg att jag ringde 112 men sen vakna jag ju till när jag gick ner genom trappan och fick mina fötter ute i snön då var ju slaskigt den dagen sa dom... jag gick ju troligtvis utan (*skrattar till*) utan skor... så då fick jag ju kalla fötter och piggnar lite... jag tror det var några minuter efter jag hamna i polisbilen som jag kommer ihåg fragment då och då... kommer ihåg det här med hand...med händerna såhär i papperspåsar och... jag satt och frös i polisbilen en bra bit för jag hade blöta fötter och...

FL: Jag tror...

MT: Men jag har ingen hel bild av det.

FL: Nej... jag tror jag frågat dig förut apropå dom här sakerna som hittades uppe på taket där...

MT: Ja.

FL: Eh... om det kan vara nånting som du har gjort fast du inte kommer ihåg det?

MT: Det är mycket möjligt men jag vet inte... jag kan inte svara på det.

FL: Då undrar jag om det skulle kunna vara så att det finns andra saker som har hänt den här dagen som du faktiskt inte kommer ihåg att du har gjort?

MT: Det kan jag inte svara på för jag... jag har inget minne av att nånting annat skulle ha hänt förutom att jag gick ner på byn och rota för och leta cigg och den vägen...

BFL: Förlåt jag missuppfatta... sa du att du hade sovit? Ni drack öl när... och sen somna (ohörbart)?

MT: Ja vi... var vid tolv, ett sen så... jag hällde ju i mig fyra, fem öl ganska rejält för jag var ju törstig det gjorde ju Jeanie med... så jag... slagga... slagga väl till där ett tag jag vet inte vad klockan var... men då vakna vi och tog några öl till och sen la Jeanie sig på soffan sen när jag gick då ner på byn då sov hon ju så jag... vad heter det... gick ju ner på byn och leta cigg och gick hem...

BFL: Mm men jag tänkte på för att det här har du ju inte sagt tidigare nått med att du har legat och sov utan då... då har ni druckit...

MT: Nej men det... det är fragment som kommer... vi hade druckit en fem, sex öl och sen tog vi fyra, fem öl till och sen vingla jag väl ner på byn antagligen sen därefter...var sen på sen eftermiddagen jag gick ner strax efter fem nån gång... om det var halv fem eller fem jag vet inte...

BFL: Hur länge sov du då eller när somna du?

MT: Jag kommer inte ihåg men... kanske sov en och en halv... högst två timmar... brukar ju inte sova så mycket sammanhängande... men hon hade väl dratt igång tvn så vi kolla lite på det och sen... när jag gick ner på byn då sov hon ju... hon hade ju tatt sig några öl till efter jag hade vaknat så att hon somna för andra gången då... hon sov när jag gick ner jag vet inte vad

klockan var... jag har nog inte sovit mer än högst en och en halv, två timmar... för vi börja ju kröka ganska rejält där... ja när hon kom hem då strax efter tolv med ölen från bolaget... så det... det är små små små fragment man kommer ihåg... men det kan hända... jag har ju luckor den dagen det var ju då efter jag ringde 112 och... luckor ända fram tills vad heter det... jag fick kallt om fötterna om man säger så... då pigga jag ju till...

FL: Mm... vi ska ta och lyssna på lite mer ljudfiler framöver här men jag ska bara... utifrån... nu har ju du själv hört samtalet här... det... det som du har kunnat läsa här samtidigt tycker du att det stämmer överens med... med det du har hört?

MT: Det som är skrivet? Du menar att uppspelningen och det stämmer?

FL: Ja.

MT: Ja, vad jag hängde med i... i... läsningen så tycker jag det stämmer.

FL: Mm bra...

MT: Fast jag blev förvånad själv hur jag svamla för det... (*skrattar till*)...

FL: Ja precis... för det... det har vi ju ägnat nästan ett helt... ett helt förhör åt och prata kring såna här saker som du har sagt... som är lite konstiga med det här...

MT: Ja ja ja...

FL: Men i vilket fall som helst då så kan jag väl konstatera att i det här samtalet så konstaterar du att hon... du säger ganska... du säger direkt att hon är knivhuggen...

MT: Ja ja jo men det var hon.

FL: Ja... du ser ingen kniv...

MT: Ser ingen kniv... nej... ja det sa jag där just det...

FL: Ja, du säger att du har varit hemma på Bergmästargatan...

MT: Det har jag inte vart...

FL: Du säger att du har varit nere på ICA och att du har ringt hem till henne...

MT: Och fått?

FL: Du har varit nere på Bergmä... nere på ICA och så har du ringt hem.

MT: Nej det har jag inte gjort inte vad jag vet... och det får vi ju se i samtalslistorna i så fall...

FL: Nej det har du inte... du har inte ringt till henne för du hade ju inte ens...

MT: Jag förstår inte varför jag svamlar så när jag är full... för det... gäller ju inte bara nu dom här gångerna om Jeanie utan det har vart varenda gång jag blir rejält berusad så kan jag dra iväg... i resonemanget ganska rejält...

FL: Du har sagt att hon har suttit och druckit själv, Jeanie...

MT: Ja hon drack ju då lite grann innan hon somna då jag hade druckit mina öl...

FL: Ja men det... alltså att ni har inte suttit och druckit tillsammans svara du ju på frågan.

MT: Vi... vi drack ju då när hon kom hem från bolaget.

FL: Jo det vet jag, jag vet vad du har sagt sen men jag bara... jag bara återberättar vad du har sagt i det här samtalet.

MT: Ja ja ja...det kan my...

FL: Och du har sa... och du har sagt att du har varit nere på Systemet...

MT: Det har jag inte varit för det var hon som var nere den dagen...

FL: Du säger att du kom hem för några minuter sen i det här samtalet... när du får frågan.

MT: Ja det... kan nog stämma för jag ve...jag tror jag ringde 112 ganska rejält omgående där efter.

FL: Och du ringde ju 18...kring... 18:18...

MT: Ja ja ja...strax efter sex...

FL: 18:17 går det första in... ja...

MT: Ja.

FL: Och då pratar du om det här med några minuter sen... och sen har du ju också sagt då när ambulansen kommer på plats det är ju... det tar ju ungefär...18:45 tror jag dom är framme på platsen.

MT: Ja ja...

FL: Ja... då säger du att *jag kom hem för en timma och tjugo minuter sen.*

MT: Jag och tidsupprymd återigen... chocken och berusningen jag vet int...

FL: Ja... om jag inte räknat helt fel nu då, då borde du varit hemma vid 17:25 kan det stämma?

MT: Ja säger ni så så kan det vara så jag...har ingen som...jag var hemma 17:25?

FL: Ja om det stämmer som du säger här *jag kom hem för en timma och tjugo minuter sen.*

MT: Men det kan ju inte stämma för jag ringde ju... SOS direk...eh postumt nästan direkt när jag kom hem så vill jag minnas det.

FL: Mm och det har du ju också sagt olika om och du har sagt så mycket olika saker Stefan så det...

MT: Ja jag veeet...

FL: Det... jag tror det är rörigt för dig och det är rörigt för oss också så...

MT: Ja det är rörigt för mig framför allt för den jävla chocken den har ju satt sig på en så man...

FL: Ja...

MT: Man vet ju inte vad man säger eller vad man gör...

FL: Nej vi ska backa tillbaka lite och titta på förhören här vad du har sagt för du har sagt så många olika saker så börjar bli svårt och hålla ordning på det.

MT: Jo det gör ju det...

FL: Ja... men du har ju också sagt att du var ute och gick... i vad sa du, runt 35, 40 minuter?

MT: Ja det tar det väl ungefär och gå fram och tillbaka runt byn... tar 35, 40 minuter...

FL: Ja ja om du är hemma 17:25?

MT: Nej... jag måste ju varit hemma senare... du menar att jag satt i över tre kvart hos Jeanie innan jag ringde 112? Det vill jag inte tro... för jag kom in och fick mig en snyting av att hon låg där och jag förstod att hon var... somnat in så jag ringde ju då direkt... så jag måste... jag måste ju ha vart precis när jag kom hem har jag ringt... så måste ju vart hemma se...

FL: Ja lite... lite över en timma blir det ju då.

MT: Ja ja ja... men det... vad skulle jag gjort den där timmen?

FL: Men du kan ju inte hunnit vara ute och gått i 35, 40 minuter heller då om du gick...

MT: Jag var ju nere på byn och leta cigaretter...

FL: Mm...

MT: Det var jag och sen kommer jag ju hem och så ringer jag ju 112...

FL: Men nånting som du säger också som... det är ju det här med... den här lås... den här dörren då...

MT: Ja hennes dörr var låst ja då måste jag ha låst av automatik...

FL: Ja men då säger du ju inte här? Operatören frågar ju dig här *är dörren till lägenheten öppen?* Den är... *nej jag tror hon låste så ingen kan...* och sen säger du nånting som inte...

MT: Ja men ni får ju ta det i beräkningen att jag har ju vart... var chockad... jag vet ju knappt vad jag gjorde den här kvällen... där då när jag såg henne med blod och hela skiten och HLR:en gick åt helvete det blev stans chock för mig det får ni ju förstå.

FL: Du säger här... han säger då *är dörren till lägenheten öppen?* – *nej den är... nej den... jag tror hon låste så ingen kan...* och sen säger du nånting som inte går och uppfatta här... jag vet inte om du själv minns vad du sa?

MT: Nej men... skulle hon ha låst dörrn...och... men hur hade jag kommit in i så fall för jag hade ju ingen nyckel med...

FL: Då fortsätter op...vänta... då fortsätter operatören *okej ja spring och lås upp då...* det... du frågar om du ska springa och öppna dörren ju...

MT: Ja ja ja...

FL: Och då svarar du *ja jag gör det, jag kommer jag kommer jag kommer...* och då undrar operatören då *var det dörren till lägenheten tror jag...* alltså han kommenterade till nån annan då säger du då *jag trodde inte hon hade låst dörren vi gick och la oss...* och så säger du *kom in här, ja ta över här.*

MT: Nej vi gick inte och la oss när jag kom hem... det var ju då jag hitta henne... jag har inte...för dörren var olåst när jag kom hem och jag vred väl om den antagligen på gammal vana...

FL: Men här låter det ju som att hon har låst dörren och det var du och Jeanie som var i lägenheten?

MT: Ja... jo jo men det... jag kan inte minnas att dörren var låst när jag kom och hon låg ju på soffan när jag kom hem... och hon var inte vaken när jag kom...

FL: Det som sku... det som skulle kunna förklara det här som jag funderar kring då det är ju det här att du faktiskt inte har varit ute nånstans utan att du har varit i lägenheten.

MT: Jag har ju vart ute... jag var ju ner på byn och leta cigg jag hitta väl en... två, tre fimpar...

FL: Okej men... men... det har vi pratat om förut också att bara för att man är chockad...

MT: Men det är ju klart att det blir rörigt när man är både berusad och hittar sin...käreasta i det där läget.

FL: Ja... men Stefan... ja...

MT: Då rasar ju allting ihop det får ni ju förstå.

FL: Men det... men bara för att man blir chockad betyder ju inte det att man... att man... att man säger kanske... alltså man vet ju fortfarande vad man har gjort eller hur?

MT: All... all...

FL: Om man har varit på Systemet, om man har varit hemma... om man har varit på ICA... så chocken beh...det betyder ju inte att man helt plötsligt måste glömma bort allt man har gjort... du har ju kommit ihåg andra saker du har gjort den här dagen.

MT: Alla människor reagerar olika.

FL: Ja... men varför är... varför gör chocken att det är vissa saker som blir så himla röriga då medans andra är helt solklara?

MT: Ja det fattar inte jag, det får du be... det får du be nån klyftig psykolog ta reda på för det vet inte jag.

FL: Nej.

MT: Det har varit så länge och vissa fragment kommer man ihåg och vissa kommer jag inte ihåg...

FL: Nej... men... men kan du... kan du förstå att vi tycker att det...

MT: Ja jag förstår att ni tycker det är underligt...

FL: Ja för jag såg själv att du såg väldigt bekymrad ut...

MT: Och det tycker jag också är underligt att eftersom det står så där.

FL: Ja...

MT: Men jag har inget minne av att jag...

FL: Det står såhär det gör det ju för att du har sagt det.

MT: Ja ja ja...

FL: Ja...

MT: Ja jag har ingen... vad ska man säga... ingen... inget minne av att jag har sagt det där... det är som nytt för mig förutom det här med att han ville att jag skulle öka takten och göra sån här... kompressioner... och att jag lipa i telefon det kommer jag inte ens ihåg... .

FL: Men så dom här kompressionerna du håller ju på under en ganska lång stund där...

MT: Ja det... relativt länge till dom kommer sen tar väl dom hand om det.

FL: Ja sitter du på bordskanten då och gör det där?

MT: Jag sitter... nära henne så och så gör såhär... både händerna och så trycker... bordskanten satt jag på... jag stod upp ett tag men det gick ju inte för min rygg...

FL: Stod du upp ett tag?

MT: Jag tror jag gjorde det för jag fick ont i ryggen så jag... försökte ju och göra ordentliga då genom och trycka... aj jävlar! genom och trycka men det gick ju inte med ryggen så jag var ju tvungen och sitta på bordskanten och försöka göra så gott jag kunde va...

FL: Varför visa du inte det vid rekonstruktionen då?

MT: Ja men det... jag gjorde det bara en eller två tryck för jag märkte jag fick ont i ryggen av det... inget och orda om... jag har väl satt största delen på soffkanten och tryckte...

FL: Okej så...

MT: Slapp jag ju och böja på ryggen som en fällkniv.

FL: Okej så du stod över henne också då?

MT: Ja... två, tre tryckningar men sen så... gick det inte... jag börja så men det funkade inte för min rygg...

FL: Okej... Joel har du nånting mer just kring samtalen?

BFL: Nej.

MT: (suckar djupt flera gånger)

Tyst en stund.

FL: Vi kommer komma tillbaka till vissa saker...

MT: Ja ja...

FL: Det är en sak som sägs precis i slutet här som är liksom... känns lite konstigt som du säger *hon är ju psykisk vad man säger icke medvetande jag har ju varit och idag så ville hon ner till Systembolaget och hämta brännvin och när jag kom hem så hade hon ett litet sår på... ja inte sår men hon var rädd...* och alltså det här... både Joel och jag har lyssnat på det här och vi uppfattar det som att du säger just så... och det låter ju liksom lite... vad... vad är det du säger och varför?

MT: Aha... ja men det där är ju svammel... hon låg ju och sov när jag kom... jag vet inte vad jag säger ibland ja... jag kan inte svara på det...

FL: Du kommer inte ihåg vad det var du mena när du sa det?

MT: Nej jag kommer inte ihåg det... och psykiskt hon har ju borderline kan jag tänka mig det... du vet... det snurrar runt i skallen på mig allt jag vet inte vad jag säger när jag är berusad eller aspackad om man säger så...

FL: Ska vi ta och lyssna på nästa... jag kan ta tillbaka den... eh... .det har vi nämnt förut att det är ju poliser som jobbar som har kameror på sig under den här händelsen...

MT: Ja ja ja...

FL: Ja...

MT: Det vet jag det har (ohörbart)

FL: Mm och då har man ju haft dom på när man har... när man har pratat med dig och sådär ja...

MT: Förhört eller pratat med mig ja ja...

FL: Och då har Joel lyssnat igenom det är fyra stycken filmer...

MT: Ja.

FL: Den ena filmen börjar med, det är redan innan man ens kommer fram till platsen och den delen behöver vi inte... den kan du få ta del av senare om du vill...

MT: Ja ja ja...

FL: Men den behöver vi inte lyssna på här men framför allt...

MT: Nej det är inte relevant just nu i alla fall...

FL: Nej men när man kommer fram till... till platsen där så...

MT: Ja till lägenheten...

FL: Ja... så tänker jag att du ska få... eh... det är ju film men jag tänker att...vi skulle faktiskt bara kunna lyssna på dom idag och läsa texten till... och då har Joel dom papprena där och det Joel har gjort då det är ju... det är inte meningen... det är inget hemligt med vad poliserna säger eller vad poliserna gör men det är inte det som vi är intresserade av just nu så att Joel har lyssnat igenom och noterat saker som... som du säger då... du kan vänta med och läsa tills jag har pratat fä....Stefan!

MT: Ja ja...

FL: ...tills jag har pratat färdigt.

MT: Ja ja okej...

FL: Ja... och det är ju för och höra vad det är du säger så det är det som är noterat men du får naturligtvis... poliserna kommer ju höras också men det har liksom inte varit relevant och skriva ut vad poliserna säger...

MT: Nej nej nej...

FL: Förstår du?

MT: Nej nej...

FL: Ja... så då gör vi likadant som förut att jag sätter igång dom här.

MT: Ja gör det.

FL: Så kan du få se filmerna sen men då lyssnar vi på ljudet nu.

Försvare: En fråga bara.

FL: Mm.

Försvare: Dom här olika kroppskameror är det på olika poliser? Så det är en kroppskamera per polis?

BFL: Nej det är en per polis...eller en... en polis som har en kamera.

MT: En enda kamera på allt det här alltså?

BFL: Så det är olika filmer... film 1 och film 2.

Försvare: Okej så den är inte inspe...ni har inte spelat in liksom i ett svep liksom så?

BFL: Den gör ju det men det blir ju liksom den... den sparar en...

Försvare: Ah då är jag... då är jag med...

FL: Och jag tror anledningen till att jag tror...det är bättre och bara lyssna på ljudet nu det är

för att lättare koncentrera sig på vad som sägs så kan vi som sagt (ohörbart)

MT: Mm...

FL: Har du nått annat du vill säga kring...

BFL: Nej och (ohörbart) allt som du säger under händelsen är inte med utan det är vad du säger om själva... aktuella (ohörbart)

MT: Ja ja ja ja ja...

BFL: Så att det är ju saker du säger som inte är med i den här också...

MT: Ja okej.

FL: Och sku... och skulle det vara så att... ja filmerna kommer ju... kommer ju användas vid en eventuell rättegång och skulle det vara så att man känner att det är nånting som... som inte är med som man behöver skriva ut och så då kan vi ju lösa det också då.

MT: Mm-mm...

FL: Mm är du redo?

MT: Va?

FL: Då sätter vi på då.

MT: Ja gör det.

FL: Jag ska bara...då kommer jag ta bort dom första minutrarna här då när...

MT: Ja inledningen...

FL: Ja. ja du ser ju själv där att det börjar ju 6 minuter in...själva utskriften...

MT: Mm.

FL: Då kommer vi lyssna från...

MT: 06:36 är det tiden på dagen där eller?

FL: Nej det är så lång tid som inspelningen har gått... dom har alltså satt igång inspelningen...

MT: Okej ja men då förstår jag...

FL: För sex och en halv minut sen ungefär då...

(Ljud från film 2 spelas upp)

FL: Så... det där var... du är ju kvar uppe i...

MT: Ja jag hörde...

FL: ... du är uppe i lägenheten.

MT: Ja ja ja ja.

FL: Ja kommer du ihåg det där?

MT: Nej inte en susning.

FL: Känner du igen och hör din egen röst?

MT: Ja jo det känner jag igen men den är ju inte som den ska vara.

FL: Okej?

MT: Det... jag låter ju upprörd och jag låter ju lite sådär... hit och dit som man brukar göra när man är berusad... och jag mådde ju inte bra där det hörde jag ju för att... man hör på rösten och jag brukar ju aldrig ta ton mot polisen annars eller mot människor annars så jag mådde inte bra antagligen... känner igen rösten från när...många har sagt jag brukar låta så när jag är upprörd och...i samband med att jag ble...är berusad också... jag kan bli nojig bara på såna saker som man int...få en snus på ett par timmar kan jag bli nojig av och då blir jag... lika skakig i rösten...

FL: Men du sa du brukar inte liksom brusa upp mot polis eller så...

MT: Nej jag brukar aldrig göra det...

FL: Nej varför tror du att det vart så den här... (ohörbart)

MT: Jag vet inte jag har ingen aning om det... ja det kan ha vart det att dom inte ville ge mig nån snus eller att dom... jag kanske tyckte dom ställde dumma frågor jag vet inte... för jag kä... jag känner inte igen mig jag vet ungefär hur jag fungerar men jag känner inte igen mig själv när jag blir sådär...

FL: Det som är nedtecknat här tycker du att det stämmer med det du... det du hör?

MT: Ja det du sa det är samma som förra det är ordagrant men jag kommer inte ihåg mycket av själva konversationen.

FL: Vi tar den här sekvensen först då... vi börjar med det som står på första sidan här...

MT: Mm...

FL: *Sen gick jag ner på byn och handla lite skulle gå ner och handla men så hon ringde till mig.*

MT: Ja men jag hade ju inte mobilen med mig?

FL: Nej... det där låter väl lite likadant som det i SOS-samtalet...

MT: Ja det är ju svammel det också...

FL: Ja men då... då har du i alla fall nämnt det minst två gånger där på... eftermiddagen...

MT: Ja ja ja... ja men jag hade inte mobilen med mig jag lovar jag hade bara bankkortet och

en gulfärgad tändare tror jag jag hade med mig... om jag kommer ihåg rätt...

FL: Mm... okej så det är svammel?

MT: Ja visst är det det!

FL: Ja... eh...sen säger du ju här då ah apropå det här att du blir lite stingslig när du inte får snus och så då...

MT: Ja.

FL: Då säger du såhär *ge mig en snus... har inte rökat och snusat på sex timmar... legat och pumpat hennes...*

MT: Nej det tog slut nån dag innan där så man var lite såhär...

FL: Ja...

MT: Och hennes dom där rökapparaterna dom hjälper inte mycket tycker jag dom är så snålt inställda så jag får sitta och snorta i dom hela tiden om man ska få några cigg...

FL: Ja.

MT: Ah om man ska få tillräckligt med nikotin om man säger då.

FL: Mm... så du hade varken rökt eller snusat då?

MT: Nej det hade jag inte gjort på... eh... ja det är väl nån dag innan... kanske var två, tre dar innan... ja efter nyår... köpte väl två paket på nyårsafton tror jag jag gjorde...

FL: Okej men dom här fimparna som du gick ner på byn och leta efter då?

MT: Dom rökte jag men dom hjälpte ju inte mycket dom var ju såhär du vet... jag är så pass nojig på nikotin så jag behöver ju... jag kan röka... jag kan ju kedjeröka för det mest... samma som och kedjesnusa... jag stoppa...har ju snusen i 24 timmar om dygnet.

FL: Okej så du hade rökt den här dagen fast fimpas så det räkna... räknades inte då?

MT: Ja det... jag hade...hittade tre eller två, tre såna här småfimpas som gick och röka men det räcker ju inte för mig... jag hade taggat ner lite men det var ju... jag var ju ändå såhär...

FL: Så det är det du menar då att du har inte rökt och snusat på sex timmar?

MT: Ja ja ja det... (ohörbart) tog väl den sista på morgon där tror jag... hade väl en... nästan full fimp... full cigarett som jag tog på morgon när jag vakna där vid sex, halv sju... men... annars så var det inget mer... jag hade behövt mycket mycket mer... jag fick ju prova hennes dom här som hon har dom här elektroniska men det... det funkar inte för mig helt enkelt...

FL: Vi fortsätter här...*jag och min flickvän där inne hon är död jag kom upp hit jag har var vid... och sen verkar det lite svårt och höra jag vet inte om du vet själv vad du sa... jag har varit hemma i min lägenhet på Bergmästaregatan 13 och hon sna...och jag kom upp och då var hon bara...*

MT: Då var hon bara... hon var död och jag pumpa hennes hjärta... kommer jag inte ihåg att

jag var på Bergmästargatan jag var inte där... jag vet ju inte... jag hade ju inte ens nycklarna med mig... tror jag...

FL: Dom sa du att du hade i fi... byxfickan...

MT: Jasså hade jag det ja ja... nej men jag var inte hemma i alla fall för vad skulle jag där och göra jag hade ju ingenting och hem...hemma och hämta...

FL: Nej du säger ju sen du var hemma några dagar innan... vad var det innan jul där och gjorde nå räkningar och grejer...

MT: Ja det gjorde jag för och göra iordning för soc... det...

FL: Men här har du... nu har du ju sagt precis som i SOS-samtalet så säger du ju igen att du har varit i din lägenhet på Bergmästargatan.

MT: Samma dag? Nej det kan jag inte ha varit.

FL: *Ja min flickvän hon är död jag kom upp hit och jag var vid... jag har varit hemma i min lägenhet på Bergmästargatan 13.*

MT: Ja men det är ju svammel det också då jag var ju inte hemma... sista gången jag var hemma var ju...ja det var väl i slutet av...ah det var i början av november... slutet av november när jag gjorde iordning för so.. soc.

FL: Jo det vet jag men det är inte så du säger här.

MT: Nej nej men...återigen... jag vet inte vad jag säger när jag är på fyllan det kan bli världens...en höna kan bli en elefant om man säger... det enda som har förståelse för mig det är ju A-laget men det kan ju vara tack vare det att jag bju... bjuder dom på sprit också det vet man inte heller.

FL: Mm...

MT: Jag har ju inte så många vänner förutom Jeanie... har ju bara Jeanie och... Sonja, Camilla då... hade jag innan...

FL: Du säger vidare här sen i samtalet då eller när man hör dig prata i bakgrunden...*nej jag var ju nere hos... jag var ute... var tvungen att röka, får man inte röka i... för man får inte röka i kåken...* och så säger du nått som är svårt och tolka... *vi får inte röka jag var ute här och rökte ute.*

MT: Har jag vart utanför och rökt? Nej?

FL: Nej det är vad du säger.

MT: Ja ja ja men vi fick röka i Jeanies lägenhet...

FL: Ja...

MT: När det var fest då godkände hon... men var det en vanlig vardag då fick jag gå ut på balkongen och röka eller nå annat ställe...

FL: *Nej jag var ju nere hos... jag var ute... var tvungen och röka för man får inte röka i*

kåken vi får inte röka jag var ute här och rökte ute... och så säger du *jag var nere hos...* har du varit nere hos Sonja och Camilla vid det här tillfället eller?

MT: Nej det tror jag inte... inte kommer jag ihåg i alla fall... för jag vet att jag hade ju inga cigg med mig hem jag röka ju upp dom tre... två, tre fimparna jag hitta på byn sen hade jag ju inget mer. Hade jag j bara en snus men den var ju svag den snusen så den fick man ju proppa hela käften full för och få känna nått... så det...nej jag vill inte minnas att jag var nere hos Sonja och Camilla eller att jag rökt.

FL: Nej... varför tror du att du säger så här då?

MT: Jag vet inte... det kan ha med berusning och göra eller med chock att jag blandar ihop... jag vet inte, svammel helt enkelt... för det har hänt flera gånger tidigare ibland när jag har mått dåligt att jag har svamlat eller jag har vart berusad och svamlat det är väldigt ofta det händer...

FL: Du har inte riktigt koll på läget alltså?

MT: Nej jag menar det... jag menar det... jag kan sitta hemma ibland i lägenheten och bara dura ihop med massa... och prata så dom där uppe undrar om jag har nån hos mig... och när jag sitter hos Sonja och Camilla så kan det ju bli att man pratar och då kan det vandra iväg åt vilket håll som helst.

FL: Okej men du den här ti...

MT: Speciellt när jag är berusad så jag upp...är det så...

FL: Ja men det här att du gick hemifrån klockan 17 då?

MT: Va?

FL: Det här att du fick hemifrån klockan 17?

MT: Ja det var väl ungefär där för jag... måste ju ha vart vid den tiden för att det gick ju 35, 40 minuter ner till... runt byn... sen kom jag ju hem och tog ha... ringde...

FL: Men varför vet du det då?

MT: Jao jag tror det var så för det var ju strax innan jag... jag gick ju ut innan jag ringde 112... jag gjorde ju det vid strax efter sex... jag måste ju vart ute där i fem, tjugo över fem nånting måste jag gått... för när jag kom hem direkt så... såg jag ju henne liggande där då ringde jag ju 112... det kommer jag ihåg däremot... hade jag väl nyktrat till lite grann antagligen.

FL: Okej nu har du sagt att du gick strax innan fem, strax efter fem eller tjugo över fem?

MT: Jag vet inte när jag gick men jag var hemma lagom tid till och ringa 112 i alla fall.

FL: Ja.

MT: Tid och hit och tid dit jag hå... håller inte ordning på nån tid.

FL: Nej för det är precis vad du säger i början på dom första förhören så säger du *jag har inte koll på vad klockan var jag har inte koll på tiden...* men sen helt plötsligt det är ju det

som är konstigt att helt plötsligt har du koll på tiden.

MT: Det enda kontroll jag har det har vart på den tiden jag ska lämna in papprena till soc det är enda jag har... har till och med satt in... hade jag som alarm i klockan ibland också... i mobilen ibland...

FL: Okej så det här att du gick hemifrån vid 17 är det... kan du säga att det är så eller är det... är det helt plöt...

MT: Det kan vara tidigare och det kan vara senare också jag är inte hundra...

FL: Den tiden är du inte säker på alls?

MT: Nej det är jag inte heller... jag vet bara att jag var hemma och ringde 112 sen... sen om klockan var två eller tre eller fyra eller fem det har jag ingen aning.

FL: Okej för Sonja hon är ju ute med hundarna där på gårn'... och det var väl enligt... enligt vana som jag förstod det?

MT: Ja dom springer ut med hundarna fyra, fem gånger om dagen.

FL: Ja hon gick ut med hundarna var och en för sig vid det här tillfället.

MT: Ja ja ja ja...

FL: Ja först den ena och sen den andra och det gjorde ju hon på gården utanför där.

MT: Ja nej jag mötte ingen... vad jag vill minnas...

FL: Nej.

MT: Måste vi väl ha sprungit om varandra jag vet inte...

FL: Ja det är ju svårt och... svårt och tro att ni ska springa om varandra om hon är ute på gården där precis utanför...

MT: Men hon kanske var inne med ena hunden jag vet inte hon kanske var inne och hämta den andra jag vet inte... för jag kommer inte ihåg att jag har sett Sonja nånting den dagen.

FL: För hon går ju in vid 18 och sen låser ju hon dörren... och dörren var ju öppen när du kom tillbaka så det ka... du kan ju inte ha kommit tillbaka efter det eller hur?

MT: Nej det kan jag ju inte ha gjort för då hade jag fått ringa Jeanie... eller ringa... knacka på hos Sonja och Camilla för jag har ju ingen nyckel dit... men det måste ju ha vart där strax innan sex jag var hemma jag vet inte...

FL: För hon har ju inte lagt märke till nån som har kommit...

MT: Nej nej nej nej...

FL: Men om hon skulle vara ute på gården med hundarna skulle du smita förbi då utan och säga hej då?

MT: Nej nej nej då hade jag inte smitit förbi för då hade ju Rex eller Damon velat heja på mig

för dom gillar mig hundarna...

FL: Ja så det är inte rimligt och tro att du har kommit hem under den tiden hon har varit med hundarna?

MT: Nej inte när hon har vart på balkongen...ehh ute för då hade ju hundarna sagt till att dom ville komma in...

FL: Så då borde du ha kommit hem innan tjugo i fem *(FL säger fel, ska vara tjugo i sex)* då?

MT: Måste ju ha vart där nånstans ja... ja nu när du säger det så...

FL: Om du nu har varit ute...

MT: Ja jag var ju ute... jag var ju ute och leta fimp... och cigaretter... men jag träffa ju inte Sonja och hundarna så det måste ju ha vart innan och strax innan hon låste dörren där. Hon var väl ute med...kanske var ute... inne och hämta sista hunden jag vet inte...

FL: Träffa du dom nånting den här dagen, Camilla och Sonja?

MT: Kan jag inte minnas... var ju nån dag innan här vi hade festat ihop tror jag... om det var nyår eller nån dag innan där jag vet inte nån dag efter... jag vet inte... brukar tjattra med Camilla ibland på telefon och sms men jag vet inte om jag gjorde det den dagen... jag kommer inte ihåg så mycket vad jag gjorde den dagen förutom (ohörbart)

FL: Vi fortsätter med samtalet här...

MT: Mm.

FL: Eh... lite längre... lite längre fram då så säger du nånting om soporna?

MT: Sopor?

FL: Mm.

MT: Jaha... skulle jag vart ute med soporna eller vadå?

FL: *Soporna, sen gick jag upp där rökte... och så är det nånting ohörbart... som... som...som såg jag stod där och bolmade jag slängde min fimp och sen gick jag upp och sen såg jag henne vad fan är det som händer jag tänkte börja pumpa på 'na.*

MT: Jag har inte gått ut med några sopor och jag har inte rökt... för jag rökte ju bara nere på byn... jag vet inte var jag har fått det där ifrån... återigen svammel...

FL: Har du varit ute med nå sopor där under den...

MT: Nej nej nej nej nej det ha... skulle ju gått ut med hennes svarta sopsäck men det... vi väntar tills den var rejält full... och när vi hade soppåse under bänken den slängde vi ju i den svarta sopsäcken sen när den blev full så gick jag ner med den... för hon hade ju svårt och gå i trappor... eller ja... svårt hade hon... hon orka inte heller så det är jag som gjorde nån gång ibland.

FL: Den svarta sopsäcken vad är det för nått?

MT: Det är en... den står ute i hallen vid den där byrån... så då bruka vi slänga alla eh... allt skräp från vardagsrummet och köks (ohörbart) soporna där... sen när den blev full så gick jag ut med den... bättre än och springa flera gånger i veckan...

FL: Ja okej så det var en slags mellanlandning för soporna?

MT: Ja en central sopsäck då om man säger så... stod ute i hallen... tror det var en svart... sån här stor... 125 liters.

FL: Ja så det stod en sån där eller?

MT: ja det gjorde det annars hade hon ju fått... hon eller jag fått springa var och varannan dag med soporna och... hon var inte så pigg på och springa och gå ut Jeanie hon hämtade väl nästan aldrig sin post heller vad jag vill minnas...

FL: *Sen gick jag upp där rökte som jag stod där och bolmade jag slängde min fimp sen gick jag upp...* (ohörbart)

MT: Jag hade ing... jag hade inga cigaretter med mig hem... jag hitta bara två, tre fimpar i byn... det är återigen svammel... jag kan inte tänka mi...

FL: Okej men det där med soporna det vet du inte vad det...

MT: Nej nej nej nej det kan ha vart att jag har tömt sopor inifrån vardagsrummet eller nånting men det vill jag ju... det skulle jag ju gjort tidigare i så fall... jag vill inte minnas att jag höll på med nå sopor den dagen...

FL: Tänkte vi fortsätter med nästa samtal, Joel har du nån fråga där?

BFL: Det var mest det här med... tänkte på... du sa att dörren var låst då vid 18...

MT: Ja det är låst vid 18 ja.

BFL: Och vi... vi sa väl då att du skulle vart...

MT: Jag var väl hemma strax innan hon låste dörrn'kan jag tänka mig.

BFL: Mm... och då säger vi då larmsamtalet var där 18:17, 18:18...

MT: Ja...

BFL: Vad gör du under den här tiden?

MT: Det vet jag inte jag har ingen aning...kanske försökte få igång henne eller om jag var på toaletten jag vet inte vad jag gjorde det...jag har faktiskt ingen aning om vad jag gjorde då...

Försvare: Mellan vilka tider sa du?

BFL: Jag tänkte då utifrån att dörren var låst vid 18... och han ringer in vid 18:18... då... när han kommer hem.

Försvare: Okej mm...

MT: Nej jag vet inte vad jag har gjort... jag kan ju ha druckit öl jag kan ju ha...fått en chock

och ser henne och försökte göra nått och gjort HLR innan jag ringde 112 också jag vet ju inte... har inte en susning.

FL: Druckit öl?

MT: Ja? ja jag hade ju öl i kylskåpet... eller nej i frysen...(ohörbart) öl...dom var väl svinkalla om jag inte minns rätt.

FL: Okej men då måste du berätta... att du kom upp och sen låg hon i soffan och att hon var skadad och du satte dig och drack öl?

MT: Jag är inte hundra vad som har hänt under den tiden... jag såg henne ligga där... jag kan ha ta'tt mig några öl för och stilla nerverna jag vet inte... det kom som en kall chock för mig när jag såg Jeanie ligga där jag vet inte vad jag gjorde under den perioden...som jag sa det är en minneslucka där jag vet inte vad jag gjorde... jag vet i alla fall att jag såg henne liggande där och jag blev... det snurra runt i skallen på mig helt enkelt jag vet inte vad som hände...

FL: Okej... så... .

MT: Jag har inte en susning om vad som händer under den perioden faktiskt...

FL: Nej.

MT: Jag minns bara när jag var på byn och att jag kom hem och såg henne liggande där...

FL: Så... du har ju beskrivit lite förut att du... att du komme...att du kommer in...

MT: Jag kommer in ja...

FL: Ja... och så...

MT: Ja men det... det vet jag...

FL: Och du tittar dig runtomkring och så hittar du henne och så...

MT: Så jag ropa henne då såg jag hon låg där trodde hon sov.

FL: Ja men menar du nu då att du... att du kunde... att du kunde ha satt dig ner och tagit en öl då innan du liksom...

MT: Ja det är mycket möjligt jag vet ju inte själv vad som har hänt... jag kan ha fått mig en chock... jag kan ha tatt' mig en öl jag...det kan ha hänt precis vad som helst jag vet inte vad som har hänt... jag vet i alla fall jag kommer in, tittar i köket, ropar och tittar i sovrummet där så ser jag henne ligga där... slänger jag av mig kläderna nånstans troligtvis i vardagsrummet för där låg jackan som du sa... så jag gick in där och jag vet inte vad jag gjorde kanske... kanske inte fatta att hon var knivskuren kanske tog mig en öl, jag vet inte... har ingen aning...

FL: Vart tog du den ölen i så fall då?

MT: Tog jag väl i ky...boxen... tror det var tio... om det var elva eller tolv... elva eller tio öl kvar jag vet inte...

FL: Och vart satte du dig och drack den då i så fall?

MT: Ja troligtvis så satt jag väl där inne och drack den.

FL: I soffan?

MT: Jag tror det jag är inte säker... jag kommer ju inte ihåg... jag vet i alla fall att jag var hemma... jag såg henne sitta där... ligga där och... hon låg såhär och titta på mig jag trodde hon var vaken men jag brydde mig inte och... ett tu tre så fatta jag ju att det var nått fel när inte... hon hö... såg att hon andades så jag gick ju fram... jag har inte den bilden klar för mig för det... det är som jag sa det kommer som en tegelsten rätt i ansiktet på mig.

FL: Du säger när du kommer... när du kommer in så tittar du i sovrummet och i köket och sådär det (ohörbart) fråga dig'.

MT: Ja jag vrider på nacken såhär och tittar ja.

FL: Ja okej... och då se... det är ingen annan i lägenheten eller hur?

MT: Nej nej nej nej nej det var bara Jeanie hemma hemma när jag kommer...

FL: Ja... så det... det är inte nån annan som... som kan ha varit i lägenheten när du kommer som har lämnat på nått sätt?

MT: Nej jag vet inte för jag notera aldrig hur det ser ut hos Jeanie för det står lite grejer här och var men jag kan inte minnas att... såg annorlunda ut än när jag gick...

FL: Nej men du har inte sett nån person?

MT: Nej nej du menar det... nej nej...

FL: Nej... om det sku... om det skulle vara en främmande person i lägenheten då skulle...

MT: Nej det såg jag ju inte...

FL: Nej...

MT: Det var... det var tyst när jag kom hem jag tror inte ens tvn var på... undra om hon hade stängt av den eller om det hade gått i automatisk lockdown... det vet jag inte... men det var tyst när jag kom hem...

FL: Det var ju nånting med lamporna där också... i vardagsrummet... ambulanspersonalen har ju nått problem med belysningen...

MT: Ja det fi... hon har ju en sån här liten stropp som hänger i taket...

FL: Mm.

MT: Men den glödlampan den är ju trasig så har hon bara en lampa i en sån här ljusstake som sprider ut sig... vad heter det... sån här golvlampa... har hon bara en lampa där i... den är enda belysning hon har där i vardagsrummet.

FL: Men var den tänd då eller?

MT: Troligtvis för den brukar vara tänd... det kostar ju inte och ha elen på där borta så den var... hon stängde aldrig av den.

FL: Men det var... ambulanspersonalen tyckte inte att det var tillräckligt för dom skulle kunna jobba och se ordentligt då eller?

MT: Nej nej jag tror det... dom tog ju ur... jag vet inte dom prata ju om... där på banden dom skulle ta ut dom i hallen och det... men om den lampan var trasig eller funkar det vet jag inte för den har jag aldrig använt.

FL: Okej... men...men då får vi backa tillbaka lite igen då... eftersom... du ändrar lite...

MT: Ja ja ja ja...

FL: Ja... utifrån vad du har sagt förut så det är väl... det är ju lite skillnad...

MT: Ja... jo men det är ju så när man... jag kommer ju inte ihåg och det är luckor och chock och allting...

FL: Nej men då får...du har ju berättat att du hänger av dig i hallen det har du sagt vid flera gånger...

MT: Ja ja ja...

FL: Sen har du inte riktigt kunnat förklara hur... varför dina kläder är inne i vardagsrummet.

MT: Nej nej nej det... det kan jag inte...

FL: Nej... och det kanske är lite...

MT: Jag brukar ju normalt hänga av mig i hallen men det kan ju hända att jag slä... jag har ju slängt av mig där i vardagsrummet det har jag ju sett själv.

FL: Mm... men... men om det stämmer nu att du har varit ute och kommit in och att det är ett litet tidsglapp där då skulle ju det kunna förklara om du säger att du går in i vardagsrummet och sen inte... du säger att du inte riktigt fattar att nått har hänt... hämtar en öl och sätter dig där...

MT: Ja för jag trodde ju först hon sov... när jag såg men sen så reagera jag på ögonen att dom var öppna och stilla bara såhär så förstod jag ju när jag inte såg att hon andades att det var nått fel... och ölen drog jag nog i mig ganska fort för jag börja ju med HLR där så att... det kanske till och med stod kvar på bordet det vet jag inte... för jag påbörja ju HLR så fort jag anade oråd och... sen måste jag ju ha ringt 112 bara en stund efter...

FL: Men hur länge uppskattar du att du har varit hemma då?

MT: Ja... mig och min tidsrymd... ja vad ska jag säga jag var väl...tio minuter en kvart kanske... tjugo minuter... jag vet inte... tiden är inte så viktig för mig längre det har den inte vart på säkerligen tre, fyra år... jag har aldrig behövt och bry mig om tiden för jag har alltid haft ett ganska inrutat liv så jag vet att det är... sova, gå till jobbet och jag vaknar och... såna grejer så jag har inte haft användning av... tid... tid på dy...

FL: Grannen där, Lotta...

MT: Va?

FL: Grannen Lotta hon går ju till tvättstugan det minns du?

MT: Ja hon... ja ja ja ja...

FL: Hon hör ju nått uppifrån lägenheten vid 17.

MT: jaha!

FL: Hon beskriver det ju som att det låter som att nån är osams säger hon ju...

MT: Osams!?

FL: Ditt svar på den frågan det var ju att nej du och Jeanie ni var inte osams.

MT: Nej det är vi inte... vi ha...

FL: ... den dagen.

MT: Vi tjuvades ibland och busa lite och kittlades sådär men vi var ju aldrig osams... skulle vi ha vart osams den dan? Det har jag inte nån...nått och säga om faktiskt... kan ha vart lite fülleprat men... vi har ju inte vart i luven på varann...

FL: Det verkar ju som att det är nått som händer där uppe i alla fall vid 17...

MT: Ja ja ja ja... och jag har inte nån minne av att vi hade pratat... ja pratat gjorde vi ju... inte att vi hade vart i luven på varandra om man säger så... så jag kan inte tänka mig att...kan det vart vi som har...gapat...hon kanske har spelat på tv jag vet inte satt på nå... tvn högt... jag vet inte... jag...jag har svårt och tro att vi har vart ovänner den dagen hon och jag.

FL: Jag tänker om det är så att det händer nått mellan er vid 17...

MT: Va?

FL: Jag tänker om det är så att det händer nått mellan er vid 17?

MT: Nej inte vad jag vet...

FL: Och det är det som gör att... om du nu har varit ute ur lägenheten och tagit en rök eller...

MT: Eller gått ner på byn eller menar du nåt sånt där ja.

FL: För att du behöver fundera lite på vad det... hur du ska lösa det där som har hänt...

MT: Nej nej nej nej nej... jag... jag har ingen aning om vad jag gjorde under den perioden... faktiskt ingen aning alls... men jag vet i alla fall att jag och Jeanie vi brukar inte gnabbas...inte så... kunde vara lite gnabb ibland men det... ja om mat och såna grejer om vi skulle ha öl eller brännvin eller vad hon ville ha... hon gnällde ju om pengar jämt men det var ju aldrig så att det blev några hårda ord emellan oss...

FL: Men he...men helt plötsligt nu så från att du har sagt att du kommer in och förstår att nått är fel med henne, du ser som du säger till SOS du ser ingen kniv...

MT: Nej...

FL: Till att du ser en kniv som du drar ur henne...

MT: Nej det har ju med chocken och göra jag kan inte förklara...

FL: Till att du kommer... inte märker att nått är fel utan du hämtar en öl och sätter dig i soffan då som jag förstår det och tror att hon är okej och sen helt plötsligt så upptäcker du att det är hon inte.

MT: Jag vet inte vad som händer där men jag handlar inte rationellt jag... jag vet inte jag kan inte svara på det... jag vet inte varför det blir som det blir... det bubblar upp scenarion både det ena och det andra i skallen på mig hela tiden.

FL: Vad är det för scenarion som bubblar upp?

MT: Ja det är ju det här med Jeanie och vad som har hänt och vad som kommer och hända och...mycket skit som har hänt innan som... (ohörbart) grubblar över...

FL: Mm...

MT: Jag kan till och med ibland när jag ligger på cellen bara...komma nån och prata med mig om det... ja här inne då... det blir vilda diskussioner om det ibland.

FL: Mm... men...

MT: Jag är förvånad att inte få... vårdarna har hört att jag har pratat med mig själv

FL: Nej... men du säger att du är chockad och det är saker som du inte riktigt har koll på och så...

MT: Nej det (ohörbart)

FL: Nej... då måste jag ju fråga dig igen Stefan...

MT: Ja vadå?

FL: Kan det vara så att det faktiskt är du som har...

MT: Mördar Jeanie?!

FL: Ja?

MT: Inte vad jag vet.

FL: Nej...

MT: Jag kan inte tänka mig att jag skulle ha mördat henne... hon betydde ju allt för mig...

FL: Mm... men det låter som att du inte kan... du kan inte tänka men det låter inte som att du helt kan utesluta att det kan vara så eller?

MT: Jag känner ju mig själv jag är ju inte våldsam... jag slåss ju aldrig bråkar ju aldrig utan jag munkäftar ju hellre när jag blir förbannad...

FL: Mm...

MT: Jag v... jag kan int... jag vet att jag inte har mördat henne för jag är inte nån våldsam människa om man säger så... jag har ju aldrig tagit till nått tillhygge... jag har aldrig ens slagit med mina knytnävar... brukar oftast vara jag som får stryk det fick man när man var yngre men...

FL: Jo... du har ju berättat om det men du verkar ju ändå inte riktigt ha liksom koll på saker och ting... hur det var vid det här tillfället.

MT: Nej det är ju det... det är ju tack vare att jag har luckor i minnena men jag vet ju inte... men det kan jag i alla fall svara på att jag har i alla fall inte mördat Jeanie för vad skulle jag tjäna på det? och jag är ingen våldsam människa jag...

FL: Det är inte alltid det finns...

MT: ...snarare tvärtom jag blir slagen och slåss inte om man säger så.

FL: Ja nej men det är ju inte alltid det finns liksom en helt logisk förklaring till varför saker och ting blir som dom blir...

MT: Jo visst... aha du menar så... nej jag har faktiskt ingen aning om vad som kan ha hänt där...tyvärr... inte...

FL: Men det här att du säger att... att...ah det kan inte vara du för du är ingen våldsam person...

MT: Nej int... inte jag som...

FL: Nej det är utifrån hur du känner dig själv.

MT: Va?

FL: Det är ju utifrån hur du känner dig själv sen tidigare.

MT: Jo jo jo men jag har ju vart i än värre situationer tidigare och aldrig slagit nån eller bråkat med nån... eller inte ens knuffat nån till exempel har jag aldrig gjort...jag har ju alltid backat eller fått stryk men aldrig gett stryk...

FL: Men... och man kan väl beskriva ändå att du har lite såhär... ja... med risk fö...men lite såhär hett...liksom tänder till lite lätt...

MT: Het humör har jag, ja det ska du veta... det ska du veta...

FL: Jo det har ju du sagt och det kan jag väl förstå liksom.

MT: Till och med Försäkringskassan och Socialen fått höra ibland.

FL: Mm... ja...

MT: Men är ju det att jag munkäftas bara... jag blir verbal som det heter men jag går ju aldrig till handgemäng om man säger så.

FL: Okej... men... men hur ska vi liksom kunna reda ut vad det är som...

MT: Ja det är den stora frågan för det vet jag knappt själv för jag ligger själv här och får massa jävla tankar om händelser och scenarier som tar mig helt uppåt väggarna ibland...

FL: Men nu när du har fått...

MT: Det har inte bara med Jeanie och göra utan det är gamla grejer som spelar in också det rör ihop sig i skallen på mig totalt ibland.

FL: Ja... men nu när du har fått lyssna på det här samtalet och du har fått lite frågor och sådär alltså... vad är din... vad är din minnesbild nu då?

MT: Jag har inte nått minne av det här... för... det var ju... 112-samtalet kommer jag väl ihåg eller fragment av det här med att jag skulle göra si och så och hur många och öka takten och det... det här som vi har läst här eller hört här det... det har jag inget minne av...

FL: Men... men... innan?

MT: Innan?

FL: Innan allt det här?

MT: Vad jag kommer ihåg då menar du?

FL: Mm.

MT: (*pustar*) ah jag var ner på byn och leta fimp och sen såg tog vi några öl där inne och Jeanie och vi... på morgonen så... förmiddagen flöt ju på ganska... normalt.

FL: Ja men om vi... om vi... om vi säger nu då att du har varit på ICA och kommer hem...

MT: Ja... jag var ju inte på IC jag var...

FL: Eller inte på ICA utan ute på byn... ja...

MT: Ja... ja troligtvis har jag satt mig där i soffan och jag leta efter henne där och... troligtvis är det mycket möjligt att jag satt mig i soffan en stund och trott att hon bara sov... jag vet inte... så hade jag tatt mig nån öl för det såg jag att det stod en öl på bordet sen... så jag gick köket och hämta mig en och så... vänta ett tag... satt där och... trodde hon sov hon låg ju... brukar ju sova ganska hårt ibland men... nejdå... så då misstänkte jag ju att det var nått då jag inte såg henne andas... då fick jag ju dra igång med HLR...

FL: Men du har ju pratat om blod och att det är blod och du har pratat om kniv och att det är vatten vid soffan och...

MT: Ah var det blött i soffan?

FL: Det var... det var blött där på golvet vid soffan...

MT: Eh... kan det vara jag som har välit ut när jag satte mig på soffan och det vet jag att jag satt mig på (ohörbart) det vet jag inte...

FL: Men... nej men alltså det här med kniven då och blodet och allt det där är det sånt liksom har du bara...

MT: Jag vet... jag kommer inte ihåg själva det men det måste ju ha... när jag trycker såhär så måste det ju ha kommit upp nått form av blod i alla fall... menar det...måste ju komma ut nånstans då dom har stuckit henne.

FL: Jo men jag menar hur det ser ut när du kommer in?

MT: Jag misstänkte inte att hon var...stucken förrän jag förstod att hon inte andades... då börja jag ana oråd...

FL: Men såg du inte hur hon såg ut på bröstet?

MT: Ja men jag tänkte ju inte på det, det är ju ändå... vi säga... härifrån bort till den där burken där borta där du sitter...

FL: Okej så du kommer in och så tänker du att hon ligger och sover så du tar en öl och så sätter dig... berätta sen därifrån då.

MT: Ja... sätter mig och tar mig en öl antagligen och så ser jag att efter en stund att nånting inte stämmer... stämmer... så jag går fram och såhär och känner här och börjar då med den här HLR...jag hade inte glasögonen på mig tror jag... nej det hade jag inte... vart fan hade jag lagt dom...brukar alltid ha på mig annars... nej så jag kommer fram och gör HLR då när jag misstänker att... jag anade oråd... det var... tog väl en stund därefter jag vet inte några minuter... jag vet inte...

FL: Är det nånting annat som du... som du kommer på att du har gjort nu när... under den här tiden?

MT: Nej nej nej jag vet bara jag satt och... troligtvis tog jag mig en öl till för det... det måste jag ha gjort...

FL: Och då prata du inte med...

MT: Nej jag var... trodde ju hon låg och sov... tänkte men jag låter henne ligga där och sova men... och sen så såg jag ju efter en stund att hon inte andades... hon låg... jag tänkte jag får gå fram och putta lite på henne och fråga Jeanie och då svara hon inte...så jag började med HLR så gott jag kunde...sen ringde jag 112 och dom instruera mig och...

FL: Men då när du ringer 112 då säger du ju att hon är knivhuggen?

MT: Säger jag det?

FL: Ja. Det är det första du säger.

MT: Ah jag så... jag såg väl... att jag int...nej det var fel papper...hade jag inte sett sårena innan?

FL: Det vet bara du Stefan.

MT: Jag vet i alla fall jag ringde 112 och bad om hjälp och dom fråga om hon är knivhuggen ja det ser...ehh... ja det är hon tror jag... jag såg det var ju... först såg jag ena här sen var det en här jag såg också.

FL: Och det är ju då du säger också att det låter som att du avbryter att du kom hem för några minuter sen... verkar det som du är på väg och säga ju.

MT: Jaså...jaså du...nej det... ja återigen den här tidsupprymden och jag... har ingen aning om tid... jag vet i alla fall att jag satt där och trodde hon låg och sov och sen så...

FL: Men det här som du har beskrivit med detaljer att du kommer in, du stoppar tillbaka ditt kort i telefonen och...

MT: Jo det måste jag gjort per automatik för det la jag ju i mobilen sen... eller i fickan där i... det vet jag det... ligger väl där än idag kan jag tänka mig...

FL: Okej så du håller på och grejar lite där med såna saker?

MT: Ja ja ja ja...lägger undan tar mig en öl och... troligtvis har jag gjort det för jag trodde hon sov sen fatta jag att det var nått galet...

FL: Okej vi måste gå vidare här...

MT: Ja.

Försvare: Kan jag bara ställa en fråga...

FL: Ja absolut.

Försvare: Din det här... bara för och klargöra...

MT: Ja...

Försvare: Det här nu när du har suttit och liksom spekulerat i om du kan ha suttit och tagit en öl och allt det här, det är inget som du vet säkert?

MT: Nej det är inget som jag vet säkert... men jag vet däremot i alla fall att...nej...ah öl ja...jag kan ha tatt mig en öl jag kan ha tatt nått annat också jag vet inte... eller ingenting... det är bara som man säger det är bara nånting här uppe i... i skallen... hjärnspöken eller vad jag tror har hänt... jag vet inte vad som jag gjorde under den perioden till hundra procent... det är så rörigt jag... mädde ju inte bra men då hade jag ju inte märkt att hon var avliden... eller att hon låg där jag trodde hon sov jag tänkte ja ja... var ju sen när jag gick fram som själva... som det... som det slockna helt för mig om man säger så... när jag uppfatta att hon var... ja... ah ett ah...medvetlös eller vad man säger.

Försvare: Ja då har jag inga mer frågor men jag skulle vilja ha en paus i enrum med en, max två minuter bara.

FL: Då tar vi en paus där och då är klockan 15:05.

(Paus)

FL: Så då fortsätter vi och då är klockan 15:10 efter en kort paus på försvarens begäran... nånting du vill säga Stefan?

MT: Nej. Det känns bra... eller hyfsat bra i alla fall... så det är ok.

FL: Joel har du nånting?

BFL: Nej inte... vilket ämne, vilken del tänkte du på?

FL: Nej bara apropå det vi prata om precis just på slu...

MT: Eh?

FL: Det vi prata om på slutet...

MT: Ja ja ja ja ja... nej det är som jag säger det kan vara så och det kan vara inte så jag vet faktiskt inte...

FL: Annars så fortsätter vi...

MT: Den tiden där den är diffus jag vet inte... jag är inte hundra på vad jag gjorde helt enkelt... vet i alla fall att jag gjorde HLR på henne och det dessförinnan det... jag kom hem från byn jag vet inte om jag drack öl eller om jag drack öl jag... (*pustar*)... jag vet faktiskt inte... kan inte hundra procent svara...

FL: Men kan det vara så att du faktiskt inte alls var ute och gick också då eller?

MT: Va?

FL: Kan det vara så att du inte var ute och gick?

MT: Jo jag var ute och gick jag gick ju ner till byn och leta fimp... jag var ganska nojig på nikotinet...

FL: Okej ah... vad hade hänt innan du gick på promenad?

MT: Nja vi hade druckit och Jeanie hade väl somnat en stund innan och jag tog mig en öl till sen gick jag ner på byn...

FL: Det var inte så att hon var död redan när du lämna lägenheten?

MT: Nej nej nej nej... det var hon inte för hon... var där och snarka... lite grann jag hörde... sådär snarka lite... så att jag hörde allt att hon levde det gjorde hon... det... ingenting med henne var fel då... kanske var lite berusad men det... var det hon ville uppnå... för tabletterna var väl antagligen slut kan jag tänka mig... kommer inte ihåg om hon hade köpt nånting... var det hon vill uppnå... hon somnade alltid när hon blev... fick i sig en fem, sex öl eller en kvarting var precis som hon slappna av.

BFL: Du jag kom på en som jag bara...

MT: Ja?

BFL: För du... du beskrev här innan pausen... nej men att du kan inte gjort det du är ingen våldsam person... så...

MT: Ja.

BFL: Sen om vi liksom ser på dig som person alltså vi har ju gått igenom och du berätt...

MT: Ja ja ja ja ni har gått igenom min personalia...

BFL: Du har varit busschaufför du har jobbat nästan hela livet och du har haft...

MT: Jag börja jobba -83 ja...

BFL: Ja...

MT: (ohörbart) i skolan ja.

BFL: Och du har haft det tufft och så...

MT: Va?

BFL: Du har haft det tufft och sökt hjälp och allt det här...

MT: Ja ja ja det har varit psykiskt påfrestande sen... ja... ialla fall börj...slutet av 80 början av 90-talet...

BFL: Ja och det... det är ju du som person...

MT: Mm.

BFL: Det är ju du Stefan...

MT: Ja ja ja ja...

BFL: Ja... sen kan ju en person... den kan ju göra en handling som inte är rätt... det betyder ju inte att personen är dålig, är du med?

MT: Hur menar du nu?

BFL: Alltså handlingen man kan göra en dålig handling det... det...

MT: Ja ja ja ja...

BFL: Det kanske inte speglar dig som person utan det kan ha hänt nått som är skit... är du med?

MT: Ja jo jag förstår lite grann vad du säger men (*skrattar till*)...

BFL: För du sa det att du är ingen våldsam person...

MT: Nej det stämmer... det har gått åt helvete för mig med andra grejer tack vare det... bara för att jag inte är våldsam så har jag ju försökt och ta livet av mig flera gånger...

BFL: Men kan det ha hänt nått den dagen då?

MT: Nej inte som jag vet... vi hade det hur bra som helst jag och Jeanie och hon vakna vid tre, fyra jag vakna sex, sju... vi käka och hade sex och så upp och hade trevligt som vanligt... jag låg och snutta på hennes dom där rökapparaterna för jag hade ju inte... fick inte mycket hjälp av snusen (ohörbart) he he... ah jag kände mig skakis jag kände jag behövde cigaretter så jag gick på byn... men det var ingenting som hade hänt så... vad jag minns... den dagen... det var bra den perioden jag var uppe hos Jeanie där så... i början på december har det ju vart lugnt... enda var väl jag kän...jag vet och det gör jag än idag jag känner mig pressad av socialkontoret...

FL: Men du Stefan inte fara iväg nu ut här utan... det hade inte hänt nånting?

MT: Inte den dagen nej...

FL: Inte vad... inte vad... inte vad du minns?

MT: Inte vad jag minns varken med mig eller Jeanie... vi hade inte hänt nånting...

FL: Då är vi tillbaka där igen... finns det saker som kan ha hänt den här dagen som du inte riktigt har... koll...

MT: Har koll på?

FL: Mm.

MT: Ja jag vet ju inte vad andra gör... men själv vill jag vara... jag är säker på att jag inte gjort nått den dagen förutom att jag var ner på byn och vi drack öl... och som jag sa återigen jag är ingen våldsam person... så jag... och hålla på och bråka med tjejer det ska man ju inte göra för det är det fegaste man kan göra som kille...

FL: Om inte du har nått mer så vi vidare... då fortsätter vi med... det... händelsen själva kvällen där...

MT: Ja ja ja...

FL: Filmerna... och det som du sa då...

MT: Ja ja...

(ljudfil spelas upp)

MT: Vad jag skäller...

(ljudfil spelas upp)

FL: Sidan två...

MT: Jaha... jasså här... jasså där...

FL: Ganska högt upp, kroppskamera film två.

MT: Från kroppskamera två film fortsättning på den?

FL: Mm.

MT: Okej där...

FL: Det börja ju där men kan backa tillbaka så...

MT: Nej det går bra jag hörde jag skällde det behöver inte höras...

(Fortsättning ljud film 2 spelas upp)

MT: Nu har jag tappat bort mig näe nu har jag tappat bort mig men det går bra, jag hör ju vad

jag säger...

FL: Allt du säger är ju inte med i texten.

MT: Va?

FL: Allt du säger är ju inte med.

MT: Nej nej nej det förstår jag nu för är därför...

FL: Jag kan hoppa framåt en bit... till nästa... tills vi kommer till...

(IFortsättning ljud film 2 spelas upp)

FL: Så sen fortsätter den där filmen i några minuter till men vi kan bryta där då... som sagt du får ta del av hela den sen för det är... det är flera här sen också men om vi tar det här stycket här då som du har fått lyssna på så nämner du ju återigen här då att *jag behöver en snus jag har inte rö... jag har inte snusat och rökat sen tolv timmar jag är nojig jag behöver en cigarett eller en snus...*

MT: Ja jag var darrig helt enkelt jag var nojig... jag vet jag var utan nikotin då kan man få dom vildaste mardrömmar och tankar ibland... du vet man blir sugen ungefär som på brännvin... samma med mig ibland om jag inte får brännvin i mig så blir jag på dåligt humör och sur och... skakig och allmänt irriterad om man säger så...

FL: Sen prata dom ju om dina skor dom ska...undrar vilka kläder som är dina och sådär och redan här så verkar du ju ha koll på att dom eventuellt kan vara inne i rummet då och inte i hallen så som du...

MT: Ja jag hörde det, jag blev förvånad men det är ju bra det... jag kommer inte ihåg dom här diskussionerna för som jag sa... enda från... det enda jag kommer ihåg klart sen det var ju när jag fick komma ut till polisbilen för då gick jag ju i troligtvis utan skor och då var det ju kallt om fötterna så då vakna jag väl till... det piggna till om man säger så... så jag har ingenting och kommentera om det om skorna låg där eller om jag har så specifikt... utan det...

FL: Nej för här har du... har du koll på att det skulle kunna var så i alla fall... du har ju låtit förvånad när du har pratat med oss sen om det.

MT: Vad sa du?

FL: Du har ju låtit lite mer förvånad när du har pratat med oss sen om det, åfan att skorna låg där inne och jackan...

MT: Ja ja ja ja... jo jo jo... nej det här måste vara under den perioden som jag... som har svartnat för mig för jag kommer inte ihåg att jag har sagt det men det stämmer ju sen... i och med att det stämmer det jag har sagt här och det som ni då stämmer det ju... och det här är inte mycket... jag kommer inte ihåg nånting av det här... för det är som jag sa jag kommer ihåg när vi kom ut och det var kallt om fötterna för då sa det pling uppe i skallen på mig... det var väl en meter eller två man fick gå där ute tror jag...

FL: Har du nått mer? Då fortsätter vi med nästa sekvens då.

MT: Jaha!

FL: Då börjar vi på ungefär två minuter in i den.

MT: Ja ja.

(Ljud från film 3 spelas upp)

FL: Och nu sitter du i polisbilan...

MT: Ja det hör jag...

(Fortsättning ljud från film 3 spelas upp)

I ljudfilen säger misstänkt för ni poliser körde ihjäl min bror för trettio år sen.

MT: Va?! (ohörbart)

(Fortsättning ljud från film 3 spelas upp)

FL: Jag hoppar fram till 11:18 så ska vi bryta där sen... alltså för och diskutera.

(Fortsättning ljud från film 3 spelas upp)

FL: Du kände igen din röst?

MT: Ja jo jo...

FL: Stämmer det som står nedtecknat med det du sa?

MT: Ja det stämmer det enligt uppspelningen det stämmer.

FL: Är det nånting som du själv vill kommentera kring det som du...

MT: Nej nej nej nej det är ingenting faktiskt...

FL: Du gjorde nån min eller du... nånting när... när det här med... att ni körde ihjäl min bror för trettio år sen?

MT: Ja ja ja ja ja ja... det fatta jag inte vafan jag sa så för min bror lever ju... vad jag vet... jag har ju inte vart i kontakt med han på... ja... tre, fyra år...

FL: Nej... så där är... är nått som... var nått som du bara...

MT: Det är schabla... det är svammel det är svammel helt enkelt...

FL: Okej...

MT: Ja för han lever och har hälsa... fast... jag vet ju inte hur han har det nu han har ju vart pensionär nått år nu så...

FL: Och så säger du då *kan du berätta vad fan det är som har hänt ikväll jag menar jag var nere på Bolag och hon...* och så avbryter du dig då...

MT: Varför säger jag så jag menar jag var ju inte nere på Bolaget... jag var bara nere och leta fimp jag menar vad fan vad jag svamlar i telefon... eller jag menar med polisen där jag fattar

ju inte nått...

FL: Sen säger du *vi skulle ha 26 öl och tänkte vi skulle festa jag kom upp från mig från Bergmästaregatan 13...*

MT: Nej det är ju också svammel jag har ju aldrig varit där nere den dagen... jag hade inte vart där sen strax innan... sen samma dag jag lämna in papprena till soc för och få ut försörjningsstödet den månaden... för sitta i en lägenhet ensam det är... det kan vara skönt det är som och sitta i cellen det är ganska skönt... och jag saknar J...

FL: Men det är ju inte bara... det är ju liksom... du säger ju dom här sakerna flera gånger i olika sammanhang...

MT: Ja ja ja ja... .nej men jag vet att jag har inte vart nere på byn och jag har inte vart på Bolaget jag har inte vart hemma hos mig heller...

FL: För mig så låter det kanske som att du vill hitta på en anledning till att liksom ja... att du inte har varit hemma en stund.

MT: För jag skulle slippa vara hos Jeanie?

FL: Mm.

MT: Nej nej nej nej nej... det... som jag sa vi hade inga fnurror... på tråden just då... hon hade ju inga tabletter dom var slut och jag... (ohörbart) det var som det var... mellan oss... vi tog ett par öl och vi hade det trevligt och kolla på tv... blada igenom hennes... alla tv-kanaler... vi låg på soffan där slängda och kolla på tvn bägge två.

FL: Du fortsätter ju här... eh...du prata ju... *jag gick bara ut jag behövde komma ifrån en stund för jag kände att det var varmt i lägenheten det var lilla fönstret där uppe var öppet och när hon kom hem från Systembolaget drog hon igen dörren om man säger på balkongen där uppe.*

MT: Ja jag kan ju ha vart ute på balkongen in... innan hon kom från Systembolaget för den lägenheten är väldigt varm... för hon har ju skruvat på fullt på alla element... vissa dar så brukar hon till och med ha sin extrafläkt igång.

FL: Menar du att du pratar om att du kan ha varit ute på balkongen här eller?

MT: Ja... det kan jag gjort... men jag tror inte jag har gått ner i alla fall har jag inte gjort... jag kan ha vart uppe på balkongen ute på balkongen och rökt det vet jag inte... det låter ju som att jag har gjort det men jag är inte hundra... men då måste jag vart där innan hon åkte till Bolaget måste jag vart där i så fall... för därefter satt vi och drack och...

FL: Och vad rökte du på balkongen?

MT: Va?

FL: Vad rökte du på balkongen då?

MT: Var väl nån fimpstump jag hitta i en askkopp hos Jeanie.

FL: När har du varit ute på balkongen och rökt?

MT: Det måste jag ju vart innan hon åkte till Bolaget i så fall... jag rota ju igenom en sån här glas eller värmljusgrejsimojs hon hade med cigaretter...med fimpar i och sånt i... det var som vi hade rökt tidigare då men... man fick ju... men dom var ju såhär små det var ju knappt ett drag i (*skrattar till*) men sen kom ju hon med ölen så då börja vi och dricka istället så försvann ju nikotin-nojan också fick jag ju alkohol istället så då mådde jag ju hyfsat i alla fall... vad jag vet...

FL: Kommer du ihåg att du har varit ute på balkongen och rökt eller säger du det nu bara att det kan vara så eller?

MT: Det kan vara så att jag har vart ute på balkongen och rökt.

FL: Ja så det är ingenting som du vet?

MT: Nej nej nej nej...för om det står så att jag har vart ute på balkongen då kan jag ha vart ute...

FL: Nej det står inte så det står bara *jag gick ut jag behövde komma ifrån en stund för jag kände att det var varmt i lägenheten.*

MT: Ja ja men då kan jag mycket väl ha gått ut på balkongen och rökt för jag ve... jag brukar ibland leta fimpar i askkoppen men det... när det är kris...i den lilla glas... grejen hon hade...

FL: Joel? Då fortsätter vi med nästa snutt då...

(Ljud från film 4 spelas upp)

FL: Vi pausar där...

MT: Gick jag ner med soppåsen? Det har jag inget minne av... ja hela den dan är ju...rena röran...

FL: Du har ju precis nämnt här som jag pratat om förut 318 spänn, det var två hundringar och en hundring arton spänn i min högerficka...

MT: Ja det...

FL: Dom fick hon...

MT: Hon fick det jag hade...

FL: Är inte det ganska detaljerat tycker du?

MT: Va?

FL: Är inte det ganska detaljerade uppgifter?

MT: Jo jo jo... det är ju det... jag kommer inte ihåg...jag vet att jag gav henne pengar inte att det var 318 jag vet jag gav henne några sedlar och lite grus i fickan... det hade ju räckt för hon köpte väl 26 eller 27 öl tror jag...

FL: Och sen kommer det här och... ja du notera ju själv det här att du gick ut med... du säger ju det...

MT: Ja...

FL: *Jag gick ut med sopsäcken och soppåsen sen gick jag ner med en jag skulle gå ner med soppåsen men jag gjorde inte det...* så du säger... du säger en sak som du har gjort och sen sen tar du tillbaka det direkt efteråt och det är ju lite så du har gjort genomgående måste man ju faktiskt säga Stefan...

MT: Jag vet inte varför det blir så... jag har faktis... jag kan inte svara på det...

FL: Är det för att du är lite osäker på vad du egentligen ska säga, vad som blir bäst för dig?

MT: Det tror jag nog inte... men jag är upprörd jag är... berusad, jag är trött... jag är i chock... jag kommer inte ihåg så mycket av det här jag sagt för det här... nu sitter jag i polisbil så mycket av det kommer jag väl ihåg en del av det kommer jag ihåg men... det är fortfarande fragmenterat... kommer i alla fall ihåg att det blir kallt om fötterna och jag piggnar till lite ett tag där.

FL: Mm... men det är väl bra att det är inspelat då för då är det ju...

MT: Ja det är ju väldigt bra för...

FL: Det kanske skulle vara svårt och få dig och tro annars att du verkligen har sagt dom där sakerna men nu kan du ju höra själv...

MT: Ja ja ja... jo jo...

FL: Men var du nere med nå sopor då eller?

MT: Jag vet faktiskt inte... jag kommer inte ihåg jag kan int...

FL: För förut så sa du ju att den där sopsäcken stod i lägenheten?

MT: Ja ja ja men jag kan inte komma ihåg att jag vart ute med nån sopsäck... den borde väl stå kvar där nu i så fall också... om inte hennes möbler är borta...

FL: Mm...

MT: Den ska ju stå i hallen i så fall...

FL: Ja den står i hallen.

MT: Jasså... ja... så då gick jag ju inte ut med den då.

FL: Det står en svart sopsäck i hallen.

MT: Fan har jag fått för mig att jag gick ut med sopsäcken... *(skrattar till)*... skulle jag ju inte gjort... jag kan ju ta tömt den ifrån köket i den i hallen och satt en ny påse det vet jag inte men...

FL: Okej men du vet inte varför du säger det här... till poliserna?

MT: Nej det... jag har ingen minns inte att jag har vart ute med nån soptu...sopsäck i alla fall... det kan man ju stryka för det minns jag faktiskt inte...

FL: Nej om det står en svart sopsäck kvar i lägenheten nu då har du ju inte varit ute med den... för ni hade väl inte flera stod där eller?

MT: Nej då har jag inte vart ute med...nej nej nej...jo det var väl nån med kläder i men dom stod ju i sovrummet eller om det var nån annanstans... det stod ju lite grann överallt i hennes lägenhet såna där grejer... det var korgar och det var byttor med grejer och... hela hennes klädförråd var fullt med säckar och lådor med grejer... hon levde i kappsäck som man säger hon var väl... hade väl inte packat upp och kände väl inte för det kan jag tänka mig...

FL: Om... har du nå frågor på det Joel annars går vi vidare och lyssnar på nästa sekvens?

BFL: Ah vi kan lyssna på det.

(Fortsättning ljud från film 4 spelas upp)

MT: Ja men det kommer jag ihåg att jag...

FL: Ja...

MT: ... pratade med polisen och där satt jag ju i polisbilen det kommer jag ihåg prata jag ju med dom om... om mig och Jeanie och vi hade det... det kommer jag ihåg faktiskt... det var väl då jag hade fått en kalldusch på fötterna höll jag på och säga...

FL: Mm...

MT: Och den biten... den sista delen där kommer jag ihåg faktiskt... det här med att jag prata om att vi träffades hos Camilla och Sonja och att dom är lite fyllehundar och såna här grejer och att vi festar mycket själva det kommer jag ihåg...

FL: Mm... varför kommer du ihåg just den biten tror du?

MT: Va?

FL: Varför kommer du ihåg just den biten tror du?

MT: Ja men då sitt...eh...har jag ju gått ut och antagligen blivit kall om fötterna så man piggnar till...

FL: Okej mm...

MT: Det... en kalldusch kan vara gött ibland.

FL: Du säger att det har blivit en sex, sju bärs?

MT: Ja det är med definition det kan det ha... det kan ha blivit fler det kan ha blivit mindre också... men jag vet att Jeanie häl...vad sa du?

FL: Ja det var väl mer än så var det inte?

MT: Ja ja ja det var ju för jag vet Jeanie hällde i sig och jag hällde i mig ganska rejält... vi hade ju några öl innan i skåpet som... tror jag... nej vänta det hade vi inte jag hade bara 26 det stämmer... ja det var dom 26 det stämmer ja... det är väl inte så många kvar jag vet inte... jag vill minnas att vi drack på ganska rejält kanske är några kvar i kylan om dom inte har exploderat... eller kylskå...frysen om dom inte har exploderat i det här laget.

FL: Mm...

BFL: Men då... om jag förstår det rätt då när du är i polisbilen då... du tycker det klarnar när du kommer ut (ohörbart)?

MT: Ja det... det har det gjort då har jag fått lite kallt om fötterna så man har fått igång blodcirkulationen.

BFL: Ja.

MT: Och kanske piggnat till lite grann just här då...

BFL: Mm... för du... jo men vi har ju lyssnat på det man hör ju det är ju inte poliserna sitter ju inte och ställer några frågor till dig utan du sitter lugnt...

MT: Och rabblar... jo jo jo men det gör jag jämt när jag är på fyllan jag sitter jämt och babblar.

BFL: Men du verkar ju inte vara i nån chock nu när du sitter lugnt och....

MT: Nej det verkar som att jag har lugnat ner mig lite grann där.

BFL: Ja... men ändå säger du här... det som inte stämmer till exempel här att du är... ska vi se...

MT: Ja det förstår jag inte varför jag säger så... det har jag ingen aning om varför jag... varför jag skulle vart ner på Bolaget och jag skulle gått hit eller dit och göra det och det... det har jag ingen aning om varför det... varför jag har sagt...

BFL: För tidigare har du ju skylt på att du var chockad eller berusad eller så...

MT: Ja ja ja...

BFL: Nu säger du att det har klarnat när du går ut...

MT: Jag var nog säkerligen berusad där med men...det där kallt om fötterna gjorde att man piggnat till lite grann i alla fall.

BFL: Mm.

MT: Så vissa sekvenser av det där kommer jag ihåg i slutklämmen där när jag börja prata om Sonja, Camilla och Jeanie och så... det kommer jag ihåg...

BFL: Men du kommer inte ihåg det att du vart nere på Bergmästargatan...

MT: Nej det har jag ju inte varit för jag har inte vart hemma sen slutet av november början av december... var väl då när jag lämna in lapparna till soc... ja du får... det får du kontakta min soc... ledare sen... angående nästa månad...

BFL: Tänkte bara ta en snabb fråga där... eh... för du nämner det med Camilla och Sonja och så... att dom vet er situation...

MT: Ja du menar Sonja och Camilla med Jeanie menar du?

BFL: Ja.

MT: Ja ja.

BFL: Och vi har ju pratat med Camilla också.

MT: Va?

BFL: Vi har ju pratat med Camilla också...

MT: Har ni pratat med henne?

BFL: Med Camilla ja.

MT: Ja ja ja ja...

BFL: Ja... och när vi fråga om er relation då säger hon att under då... då aktuell tid att ni ska ha vart vänner då.

MT: Ja det var väl under sommaren senhösten som vi var... inte... inte bodde ihop.

BFL: Nej men... jag kan läsa upp från förhöret sen men jag tänkte på hur... hur var eran relation nu när det här...

MT: Du menar mellan mig och Sonja och Camilla?

BFL: Nej mellan dig och Jeanie?

MT: Den var väl som den skulle vara... var väl hyfsat normal.

BFL: Var ni i en relation eller var ni vänner?

MT: Ja hon ville se det som relation jag ville se det som djupare vänskap... för hon hade fortfarande inte kommit ikapp med medicinerna och skötte den där biten så att jag sa till henne rent ut att kan du inte klara dig utan dom extratabletterna så kommer det ju aldrig bli vi... så jag höll väl lite såhär men... jag ville ju inte vara elak med henne heller eller göra henne ledsen eller psyka henne heller... jag försökte få henne och förstå det att det här med överdosering det är nå allvarligt... det... nej våran relation den var väl... relativ om man säger så... allting är ju relativt...

BFL: Och vad har du förmedlat till Camilla då angående er relation?

MT: Vad sa du?

BFL: Vad har du förmedlat till Camilla?

MT: Ja vi är kompisar och...

BFL: Ja men alltså angående dig och Jeanie har du sagt att ni är kompisar?

MT: Nej jag vet inte vad jag har sagt till Camilla om det, det har jag ingen aning om... men jag tror hon fatta att vi var ihop för vi hade ju ringarna på oss... så dom förstod väl att vi var ihop på nått sätt...

BFL: Men från din sida var ni mer vänner då?

MT: Ja vänner... djupare... djupare... väldigt djup vänskap... nästan som... inte samboförhållande men vi var... man kan säga vi var sårbara om man säger så... det är ju populärt och säga... jag bodde hos henne ibland och hon kom ner till mig ibland... i det sista ville jag inte ha ner henne för att... ah... det blir lite... lite jobbigt med trapporna där för hon hade svårt och det är... grannarna undra vad det var för folk jag hade i huset och det... vi satt hos mig och fester en gång men det tyckte dom inte om så då ville dom inte... och då kom dom ju och knacka på och bad oss låta bli det där... jag och Jeanie vi var en djupare vänskap som skulle bli mer med tiden om hon skötte det här med tabletterna... men hon var ju igång igen där mellan jul och nyår så var hon ju och köpte mer igen tror jag... så det... det blev liten besvikelse för mig men... jag skällde inte på na för jag tycker det hon var... jag vet ju själv det... jag har ju vart beroende av alkohol och hon är beroende av sina tabletter så jag förstår det gör väl ont... men jag ville ändå försöka puffa henne åt rätt håll och låta bli och det gick ju bra där i oktober november för då höll hon sig... jag tror det var nån fnurra där med uthämningsdagarna mellan jul och nyår som gjorde det...

BFL: Jag har bara en till fråga... jag tänkte du säger här när patrullen... dom pratar med varandra...

MT: Ja.

BFL: Då säger du *ja ja nej sen gick jag ut och vi blev lite... sen hejda du dig...*

MT: Ja ja...

BFL: Hon ville att jag skulle gå ut och laga mat...

MT: Ja ja hon ville väl ha nån mat för hon var väl...

BFL: Ja men du säger *vi blev lite...*

MT: Lite... lite vadå?

BFL: Vet du vad du menade?

MT: Lite vadå...nej jag har inte en aning faktiskt... inte en aning för vi hade ju...hade väl antagligen lite mat hemma tror jag var nån bytta (ohörbart) nån dag innan... kunde man ju värma...

BFL: Ja det var inte så att ni blev osams då? Ni blev lite osams?

MT: Nej det... det kan jag inte minnas i alla fall...

BFL: Nej...

MT: Ofta gångerna vi blev osams det var ju när jag var nere hos mig då ringde hon... tjata håll i örona på mig och ville prata flera timmar... sex, sju timmar eller nått... hon hade ju såna där fria samtal så... då ville hon... gjorde hon allt för och försöka få mig dit upp igen och... jag gick upp och... och sista gången jag när jag gick upp efter sista gången då när vi har vart ifrån varandra så förstod jag det att jag vill inte vara utan Jeanie och hon...och att hon verkligen älskade mig så jag... jag kunde bara vara med na och stötta na och hoppas att hon klarade av det där med tabletterna men... det...det gjorde hon ju tyvärr inte då...

FL: Du det är mer saker som jag skulle vilja visa dig och så men nu har vi suttit här länge idag igen och vi kan inte...

MT: Ja men... ja ja...

FL: Vi... vi ska inte hålla på...

MT: Allt för länge till...

FL: Så länge till... nej... jag hade tänkt vi skulle gå igenom lite av dina tidigare förhör kring vad du har sagt och sådär men...

MT: Ja ja.

FL: Eh...

MT: Men rakt överallt här så är det ju det att chocken och svammel och jag är ju sån när jag får... jag blir ju en pratlåda när jag...vad heter det får alkohol i mig... då rinner det bara ur mig alltså bara ord och osammanhängande meningar och ditten och datten om det ena och det andra och vitt och brett...

FL: Men vissa saker är ju inte alls osammanhängande...

MT: Nej jag fattar inte hur det blir så... nej... som den här sista biten här det kommer jag men mycket mitt i och runt omkring det... jag har ingen aning det är precis som att det är nån jävla on och off-switch uppe i skallen på mig... det är samma när jag körde buss jag kunde komma ihåg jag hade lärt mig alla linjer sen ett tu tre så hade jag hjärnsläpp kommer jag inte ihåg nånting... det är sånt som har hänt... ja...sen några år tillbaka... och jag vet när jag...fortfarande hade vårdnaden om barnen då... kunde Frederika ringa mig klockan sex, sju på fredagkvällen och vara vansinnig då hade jag glömt av och hämta barnen... (ohörbart) glömmet och... ibland när jag kommer sent till jobbet... jag har bara varit en röö... rörigpelle... nästan hela livet man glömmet av... det andra... och svammel det gjorde farsan med när han drack, han satt och svamla... vi satt och svamla jag och han ibland när jag var yngre.

FL: Men du...

MT: Ja.

FL: *(tystnad)*

MT: Vad var det du tänkte på?

FL: Jag tänker på mycket saker Stefan.

MT: Va?

FL: Jag tänker på mycket saker Stefan.

MT: Ja ja är det som jag då...

FL: Mm...

MT: Bubblar upp och man recnocerar och man vänder och vrider på allting bara får (ohörbart)

FL: Vad vad... vad kom vi fram till... vad kom vi fram till om... du menar fortfarande att du har varit ute ur lägenheten?

MT: Ja ja.

FL: Mm... och du menar fortfarande att du har varit ute och gått och letat efter fimpas ner på byn?

MT: Jajamän.

FL: Så det här som du har sagt här att och funderat... soporna... varit ner hos dig, varit på Systemet... och hämtat sprit...

MT: Nej det är bara svammel... det är bara svammel.

FL: Det är bara svammel?

MT: Ja ja ja ja ja...

FL: Så du håller fast vid din historia att du har gått hemifrån?

MT: Gick upp på byn och leta fimpas...

FL: Och när du gick hemifrån då levde Jeanie?

MT: Ja då låg hon och sov... då låg hon och sov... hon hade somnat in en stund innan det.

FL: Okej.

MT: Så jag visste att hon lev...ah det trodde jag i alla fall...

FL: Och ni hade inte varit osams om nånting?

MT: Nej nej nej nej... var väl bara lite gnabb då hon ville ha öl då på förmiddan som hon gnägga om det så... men så slängde jag till henne mina sista pengar jag hade... då fick hon köpa öl och då var hon nöjd...

FL: Men hur var det med dig då, var du nöjd?

MT: Nja sådär jag var ju tvungen och tänka på att jag skulle gå ner till... försöka få tag i pengar på kyrkan eller nånting som jag kunde få till mat men... det var väl enda jag inte var glad åt men... vad gör man inte för Jeanie... jag älska henne jag gjorde som hon ville så hon fick det... hon hade ju lite pasta och det hemma i hade klarat några dar sen hade jag ju fått gå till kyrkan och höra om man kunde få låna lite av...

FL: Så det var inte helt muntert i alla fall...

MT: Va?

FL: Det var ju inte helt muntert då.

MT: Njae det var det inte, det var lite buttert men det var aldrig det att vi skällde på varandra...

FL: Okej... och det här med som du har sagt nu då att den första... jag har gjort notering här så jag skrivit tid tid tid... det är notering förhör...mmm... när du har sagt att...det här är bara lösryckt nu då ur olika förhör vad du... vad du har sagt kring tidpunkten när du lämnade lägenheten.

MT: Ja ja ja ja ja...

FL: *Ja när jag kom hem så såg jag henne ligga där så att det är ju som det är jag hade varit nere på byn och köpt cigaretter men insåg att jag bara hade två kronor kvar på kontot och så fick jag gå hem med svansen mellan benen... och så säger du lite längre fram då jag blev så jädra röksugen jag vet inte vad klockan var så jag sa till henne jag går ner på byn och köper ett paket cigaretter så då jag vet inte vad klockan var.*

MT: Nej...

FL: Det är ditt först... ah ditt första förhör med mig.

MT: Jaha! Ja ja... det är längesen.

FL: Eh... sen och lite längre fram här har du sagt då att... hmm...då har du ju berättat att du hade varit iväg ah och då sa du att du ko... det säger jag då, och då sa du att du kom...fram... att du... fram och tillbaka till ica cirka 35 – 40 minuter... *ja jag går ju inte speciellt fort* svarar du då... tror du att det kan vara så länge som du var borta ungefär eller? *ja jag tror det* och så säger du då *jag har ingen koll på tiden* och så säger du nått som inte går och höra... *ja ingen klocka eller så...*

MT: Mm.

FL: Ja och sen är det förhör längre fram då det är den 20 januari... vet du vad klo...frågar jag dig då, vet du vad klockan var när du gick då? *Ja det har jag ingen aning om jag gick la på 35 – 40 minuter för jag gick runt och strosa där men...* och sen har ju du berättat då hur länge Jeanie var borta och ganska specifikt kring hennes tidpunkt.

MT: Ja du menar till Systembolaget?

FL: Ja precis. Men sen helt plötsligt så ska du berätta om det här, då har du ingen aning om vad klockan var... *nej jag vet inte när jag gick för jag...* och sen avbryter du då...

MT: Mm.

FL: *Men det måste ju varit på eftermiddagen och då... det var ju på eftermiddan i alla fall och Svenne och dom, dom brukar ju handla tio halv elva på Bolaget sen går dom ju hem...*

MT: Ja...

FL: Och sen är det ju då eh... den 23:e...ett förhör med dig då där du säger att det är när du har fått prata om vad det är hur vädret ser ut och så *och klockan var väl när jag kom hem... vafan var hon... ja hon kan ha varit strax efter strax före strax efter sex...* och så säger du då *ja jag har jag har jag har ju ingen klocka så jag har ju...* och så säger du lite längre ner *nej för jag har ingen tidsuppfattning alls...*

MT: Nej... det stämmer tidsuppfattning har jag inte.

FL: Nej men så det här med att du... att du säger att du går hemifrån vid 17... hur är det med det, är du säker på att det var så eller är det en tid som du bara...har sagt eller?

MT: Jag bara...höfta ja... för jag var ju hemma vid sex igen det vet jag ju när jag ringde...

FL: Men hur vet du det då, du säger att du inte vet?

MT: Ja men vi har ju bevisat via jag ringde 112.

FL: Ja då är ju klockan tjugo över sex.

MT: Då var jag ju hemma strax innan sex där... vid sex-tiden där... men jag har ingen specifik tid när jag gick det kan vara fyra det kan vara fem det kan vara halv sex...

FL: Okej så tiden klockan 17 det är ingen... det är ingen tid vi kan spika?

MT: Nej nej för jag har ju inge tids... jag har ju ingen tidsuppgift på när jag gick ungefär.

FL: Nej.

BFL: Fast...

MT: Vad tänkte du säga?

BFL: Nej jag tänkte på att i förhör så sa du ju när vi fråga då sa du att det var vid 17 därför att du kolla på mobilen.

MT: Jag har ingen aning...

BFL: Nej för det har du sagt i förhör.

MT: Aja nej men då har jag... har jag sagt att jag titta i mobilen så har jag tittat i den men det är ingenting som jag minns att jag gjorde... jag menar klockan det spelar ju ingen roll det...man arbetar ju tyvärr inte längre så att klockan är mindre viktig om man säger i dagens liv... mitt liv idag... förr var det ju alltid under klockan men nu... nu går... nu kan ju... kan man göra grejer lite när man vill... när man inte har nått arbete...

FL: Vad är... vad är liksom... det sista den här dagen som du är säker på innan det här händer?

MT: Men det var ju då när jag och Jeanie satt och drack... i soffan... innan hon somna och jag gick... gick ner på byn... kommer jag ihåg... sen gick jag runt på byn och hitta tre fimp... sen är det fragment där ur... HLR:en och pratar med han den där han styrde och ställde jag skulle göra lite hårdare men jag orkade inte och... och sen kom jag ju ihåg när jag kom ner i bilen då när jag... den sista här... hade jag ju piggnat till lite grann i och med jag fick... gick ju trol... gick ju ut i strumpläst... så var... blev kallt om fötterna... så det...

FL: För det är också detaljer som du berättar när du... det är Joel som håller i det förhöret då eller i början där när du får rita på karta vart du har gått du berättar hur dom här...cigarett... där man slänger fimpas och såna här stationer och sånt där...

MT: Ja ja ja ja vid John Scott och det.

FL: Ja du beskriver ju till och med hur fimparna ser ut, nån var för blöt och nån var inte så lång och... alltså det är häpnadsväckande att du minns såna detaljer.

MT: Ja det...tycker jag också är häpnadsväckande jag förstår inte hur det kommer sig... hjärnan är ju lustig man kommer ihåg ibland skitsaker ibland kommer man inte ihåg... jag har inget svar på det faktiskt tyvärr...

FL: Nej för att det ser ut så som du beskriver på platsen det är ju inga konstigheter det gör det ju vi har ju... vi har varit där och tittat och vi har varit där och provgått och så...

MT: Nej det gör det ju... speciellt lördag morgon och söndag morgon utanför John Scott då kan man ha tur o hitta såna här dom har bara slängt på backen...

FL: Ja... så du vet ju väldigt väl hur det ser ut där så det är inga konstigheter för dig och beskriva.

MT: Nej nej nej.

FL: Det vet ju du sen innan.

MT: Ena hatten där är borta på den där askkoppen tror jag det är också.

FL: Mm...

MT: Tror jag om det var den borta vid... Akropolis eller vid den där... kommer jag inte ihåg men det var en av hattarna som låg bara blött så det gick jag bara förbi. Ibland när man var riktigt nogig då kunde man ta dom blöda cigaretterna och torka dom på i ugnen.

FL: Mm jag bara... kan du... kan du förstå att vi ändå... att vi tycker att det är lite konstigt?

MT: Jo det förstår jag mycket väl jag finner hela den här situationen konstig för jag...jag minns bara fragment av den och utav själva händelsen och runt omkring det... kommer jag ihåg ganska bra men... just det där tycker jag är också är konstigt för jag kan inte ge nått svar på varför det är så.

FL: Nej... jag hade lite dokument och sådär som jag tänkte att jag skulle visa dig men vi håller inte på längre nu har vi hållt på i snart tre timmar igen...

MT: Jaså...långkörare igen...

FL: Ja...

MT: Ja ja.

FL: Jag har inget mer, Joel har inget mer... har försvararen nått?

Försvarare: Nej.

MT: Nej.

FL: Då avbryt...

MT: Kan vi ta två mi... två minut... sen innan vi går upp... jaha.

FL: Och då... vänta lite! Då är klockan 16:01.

Inspelningen avslutas.

Utskriften kontrollerad/korrigerad av Emma Ekman

Förhör

Förhör 9 - dialog

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Förvärenden 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Hörd person

Hansson, Nils-Stefan

Personnummer

19680309-5097

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-01-04

Ytterligare information om anledning till förhör

Kompletterande förhör.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Johan Johansen.

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Emma Ekman

Förhørsdatum

2022-04-20

Förhör påbörjat

09:17

Förhör avslutat

11:30

Förhørsplats

Polisstationen Örebro

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

JA

Involverad personal

Joel Alderin

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

11981**K13743-22****FL = Förhørsledare, Emma Ekman****BFL = Biträdande förhørsledare, Joel Alderin****MT = Misstänkt, Stefan Hansson****FA = Försvarare Johan Johansen.**

FL: Då kör vi förhör i ärende K13743-22. Dagens datum är 22-04-20. Klockan är 09:17.

Det är förhör med misstänkt Stefan Hansson. Misstanken gäller mord. Förhørsledare är Emma Ekman, biträdande förhørsledare Joel Alderin och försvarare Johan Johansen närvarar.

MT: Mmm

FL: Ja vi gör väl som vi brukar. Du brukar ju börja med att dra ditt personnummer.

MT: Jaha ja 680309-5097.

FL: Mmm. Jaha och som vanligt då, är det någonting som du själv vill börja med att säga.

MT: Nej jag, inte alls. Jag har ingenting och... som jag funderar på i alla fall. Så det, det är bara att jobba på med era grejer så får vi se vad som kommer fram.

FL: Mmm. Det är ingenting som du har funderat på sen... Senaste förhöret...

MT: Nej, nej.

FL: ... Som har klarnat eller så?

MT: Det har varit ovanligt tomt på de tankarna den här gången. Jag har, jo jag undrar ju det om Jeanie är begravd fortfarande eller om hon ligger kvar i bårhuset? Vet man det, om det?

FL: Eh, begravningen har varit.

MT: Jasså har den varit än. Vad, hon var inte ensam då? Eller hon hade vänner omkring sig eller? Hon dog, hon blev... hon blev inte begravd ensammen? Det vet du inte om?

FL: Nej hon hade nån som var där.

MT: Ja men det är bra. Då var hon inte helt ensam i alla fall.

FL: Mmm

MT: Det var ju skönt det. Eller det var väl det enda jag ville fråga.

FL: Mmm

MT: Ja, nej då kan vi väl köra igång då.

FL: Mmm

MT: Det var bara det jag funderat på. Hennes begravning där.

FL: Eh, när vi utreder, eller ja... Utreder grövre brott framförallt. Men annars också i vissa fall så kan vi ju ta ut telefonlistor och sånt.

MT: Ja, ja, ja det vet jag ju.

FL: Ja. Inte bara att man tittar i någons telefon. Utan att man kan titta vad, vilka telefoner som har gått via vilka master och så där.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja. Och vi har tagit ut en så kallad HÖK-lista som gäller ditt telefonnummer.

MT: Ja.

FL: Och så har vi tagit ut på Jeanie. Och det betyder. På de här listorna kan man se vilka telefonnummer som har haft kontakt med vilka.

MT: Ja, ja. Det...

FL: Vilka tidpunkter.

MT: ... Ni lägger som ett pussel då så ni får ihop bilden här ja.

FL: Ja. Och man kan också se, alltså vilka master som...

MT: Ja.

FL: Telefoner och sånt där kopplar upp mot.

MT: Ja, ja.

FL: När de används. Eh, och det är ju inga konstigheter, inga konstigheter i det här fallet då. Men i vilket fall som helst så vill jag bara fråga dig kring ett telefonnummer här som är 0727-39 36 24.

MT: Det är mitt gamla nummer.

FL: Ja.

MT: Det försvann var det väl, för ett tag sen. Telefonen blev stulen.

FL: Okej.

MT: Så jag fick tillbaka telefonen och inget nummer så jag fick köpa nytt då. Så 0727-39 36 24 det är mitt nummer jag har haft i X antal år.

FL: Ja. Vad sa du, den försvann.

MT: Eh, telefonen försvann och sen hitt... Eh, hade jag satt upp lapp på Ica så det var nån som hade lämnat in den där. Men då var inte telefonnumret, själva chippet med telefonnumret var inte i. Så någon hade väl plockat det och... Men... Ja.

FL: Men fick du tillbaka själva telefonen?

MT: Jag fick tillbaka telefonen. Men det...

FL: Hur fick du tillbaka den då?

MT: Det var ju via sån här lapp på väggen, anslagstavlan nere på Ica satt den.

FL: Att nån hade hittat en telefon?

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja.

MT: Och jag hade inget att kolla med så, det fanns ju inte mitt nummer i så jag var ju tvungen och...

FL: Vem var det som hade hittat den då?

MT: Det var nån yngre medelålders tjej.

FL: Ja.

MT: Som hade hittat den. Jag hade troligtvis tappat den när jag satt och festa nere med med Ibbe och Jeanette och dem.

FL: Mmm. Och när tappade du den och när fick du tillbaka den då?

MT: Jag kommer inte ihåg, det kommer jag faktiskt inte ihåg.

FL: Var det i förra året eller?

MT: Ja det var ju förra året var det ju, någon gång så... Jag vet inte när det var.

FL: Nej. Det jag funderade över var bara att... Man kan se här att du har ju ringt. Det numret som du hade nu, använde på slutet. Det slutade ju på 19 54.

MT: Ja.

FL: Eller hur?

MT: Ja 2719 ja. Mmm

FL: Ja. Du har ju...

MT: Försökt och ringa de numret.

FL: Ja precis.

MT: Ja jag försökte...

FL: Det gamla numret ja.

MT: Ja, ja.

FL: Ja.

MT: Ja, ja. Nej för det kan ju hända att någon använde telefonen. Det numret, för jag vill ju ha tillbaka det.

FL: Jaha.

MT: Det är ju registrerat på mig.

FL: Ja precis.

MT: Och jag menar i samband med att det försvann så hände ju ganska lustiga saker. Jag blev ju av med lite bilnycklar och värdepapper till registreringsbevis och skit.

FL: Mhm

MT: Så (ohörbart) jag har till och med anmält det. Det var ju då när min svarta Saab blev stulen när jag bodde där nere.

FL: Bodde där nere?

MT: I Ucklum.

FL: Jaha.

MT: Så det var väl då antagligen jag tappade det numret. Jag kommer inte ihåg när det var

men...

FL: Att telefonen kan ha försvunnit i samband med det.

MT: Ja den kan ha försvunnit...

FL: Ja.

MT: ... kanske under samma.

FL: Okej. Så att du har ringt till ditt gamla nummer. Det är för att du vill kolla...

MT: Bara för att kolla om man får kontakt med nån ja.

FL: Okej.

MT: Ja

FL: Ja för jag fundera, för du gjorde det nämligen dagen före mordet här klockan 08:50 på morgonen. Är det nåt...

MT: Jag har ringt regelbundet bara för att höra om jag...

FL: Det kan jag se också här.

MT: Jag vet inte när jag ringde senast, men jag gör det regelbundet bara för det kan ju vara någon som vad heter det använder det.

FL: Ja.

MT: Men sen så ringde jag Telia och bad dem spärra numret så att det inte går att ringa med.

FL: När gjorde du det då?

MT: Det kommer jag inte ihåg. Det får du ta med Telia i så fall.

FL: Ja.

MT: Det var någon gång under förra året var det.

FL: Okej. Ja för du har ringt under augusti och så har du ringt en gång i december förra året.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Och sen på morddagen då, på morgonen. Men det är bara för att kolla om det...

MT: För att kolla om nån...

FL: ... är nån som skulle svara.

MT: Om det är nån som svarar ja.

FL: Okej.

MT: Men det är, det är det ju inte.

FL: Då hade jag, då fick jag det förklarat för mig. Och det är aldrig någon som har svarat.

MT: Nej det är aldrig nån som har svarat. (*Hostar*)

FL: Nej. (*Hostar*)

MT: Jasså du är lite dammig i halsen du också?

FL: Ja.

MT: Mmm. Det är väldigt torr luft här idag känner jag. Så man blir...

FL: Man har gjort lite undersökningar på kläder som du hade på dig när du greps.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Och du har ju beskrivit hur de såg ut.

MT: Ja.

FL: Känner du igen? Jag visar en bild på en vit och blårandig t-shirt här.

MT: Ja det är min ja.

FL: Ja.

MT: Halvtrasig men den är jävla go att ha på sig.

FL: Och sen är det ett par ljusblå jeans.

MT: Ja med hål på, de är mina. Ja det känner jag till.

FL: Ja.

MT: Jag går nästan mycket i jeans. Och så om jag inte minns fel hade jag väl svarta eller nej det var... Det var svarta sockor jag hade på mig tror jag.

FL: Mmm

MT: Om det var det, jag är inte säker.

FL: Och alla undersökningar är ju inte klara än.

MT: Nej.

FL: I vilket fall som helst så har man ju tittat på de här kläderna då och man har hittat eh, alltså våra forensiker här.

MT: Ja.

FL: Dem, dem gör ju ett förtest för att se om det testar som blod.

MT: Ja, ja, ja

FL: Sen skickar man ju iväg det för vidare analys för att se att det verkligen är blod och vems blod det är.

MT: Ja, ja.

FL: Så det har man gjort med T-shirten och vid test av blodförekomst erhöles reaktion som blod. Varvid en representativ bit textil säkrades som spår och så har den fått ett, ett nummer då. S028 avseende DNA-analys. Så man har klippt, tagit ur ett litet prov ur tröjan här då för att kunna analysera.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Jo.

MT: Men den kan ni slänga sen för den var ganska trasig ändå kan du hälsa dem. Den tröjan.

FL: Okej.

MT: Den var trasig och sliten så den kan ni ju kassera sen när ni är färdiga.

FL: Ja jag kan skriva det. Men vi kommer, vi brukar gå igenom.

MT: Ja jo det vet jag.

FL: Om vi har tagit saker ifrån nån så brukar vi gå igenom sen och fråga om man gör anspråk så att säga.

MT: Det gäller egentligen samma med byxorna. För det var ett stort hål på knäet här.

FL: Ja.

MT: Det kan ni ju också. Behöver ni ju inte skicka tillbaka till mig om man säger så.

FL: Mmm. Men om det, om det är blod på den här tröjan vad... Vems blod tror du att det är då då?

MT: Det måste ju vara Jeanies.

FL: Ja.

MT: För jag var ju i närheten av henne och såna här hjärtlungräddning. Eller jag menar tryckte ner och blåste in.

FL: Mmm

MT: Så det måste ju ha varit i kontakt med henne då som det har hänt.

FL: Mmm. Okej. Eh, man har noterat...

MT: Det kan också, det vill säga bara en ren spekulation. Det kan vara så att jag kanske har gjort så här och så här och fått nåt på händerna och gjort så här efter. Det vet jag inte men. Det finns två vägar där.

FL: Och nu får vi komma ihåg att inte kameran är igång. Det är lätt att glömma men när du gör så här för att det ska... För att jag ska...

MT: Ja du menar så ja.

FL: För att det ska bli tydligt på bandet så visar du hur du drar med händerna. Drar av som...

MT: Ja men jag...

FL: ... på magen.

MT: ... Kan ha torkat av mig också. Det vet jag inte. Ifall det var mycket blod på händerna.

FL: Ja.

MT: Så det finns två vägar att gå där men...

FL: (*Hostar till*) Mmm

MT: Mest sannolikhet är att det är i kontakt. Eller kontakt mellan tröja och tröja då om man säger så.

FL: Mmm

MT: Men jag vet inte, det kan vara som jag sa att jag har torkat av mig också för... När man blir blöt så torkar man av sig på nåt, jag vet inte.

FL: Ja, ja det är ju inte. Det är ju inte särskilt mycket blod man har hittat.

MT: Nej, nej då är det nog bara kontakt. Att vi har kommit ihop så här. Kropp mot kropp om man säger så.

FL: Ja. För att om du hade strukit av så här på magen med blodiga händer...

MT: Då hade det varit smet...

FL: Då borde det ha varit mer kan jag säga.

MT: ... smetigt ja.

FL: Ja.

MT: Nej men då är det nog som ni säger att det var kontakten emellan kropparna som klädesplagg som har gjort det antagligen.

FL: Mmm

MT: Så, så kan det vara.

FL: Mmm

MT: Jag är inte hundra men... Ja. Det måste ju ha skett så för om, om jag inte har kladdat av mig så så har det ju... Måste det ju ha varit när vi, när jag gjorde de här kompressionerna. Kom emot så här.

FL: Mmm. De har noterat, skrivit så här. Tre skarpkantade skador iaktogs på framstycket. Och det är ju markerat med (ohörbart) här

MT: Nu begrep jag inte tre skarp...

FL: Kantade skador.

MT: På Jeanie?

FL: Nej på tröjan.

MT: Skarpkan...

FL: Ja det var det på Jeanie också men jag bara funderar kring....

MT: Du, skarpkantade...

FL: Det är hål på tröjan alltså.

MT: Ja, ja du menar det... Ja men det var ju, det är ju sen... Ja men vad fan det är ju... Ja. Man gnider du vet, slitage och den är gammal den där tröjan ser du.

FL: Ja, jo det har de skrivit också att den är sliten och så. Men...

MT: Ja, ja, ja nej men det...

FL: Är det där något som har funnits...

MT: Ja det har funnits.

FL: ... länge eller?

MT: Det har funnits länge tror jag.

FL: Okej.

MT: Jag är inte den som slänger kläder i första taget.

FL: Nej.

MT: Men de tre hålen det känner jag till.

FL: Ja.

MT: Den var lite så här, ser du Johan. Det var lite hål, ett hål här och några här. Det blir ju så när man... Ja. Man kanske gnider, sträcker sig över bordet om man gör så eller... Man kanske vurpar, ramlar eller någonting. Jag vet inte men... den är ju slit...

FL: Men det här är inga skador som uppstod vid det här tillfället?

MT: Nej, nej, nej, nej. Det är inget som har hänt under det där. Utan det har varit länge.

FL: Okej.

BFL: Och det var de tre ringarna då alltså?

MT: Ja.

BFL: Där var det hål?

FL: Ja exakt.

BFL: Ja precis. Ja.

MT: Nej för jag är ju så så jag slänger ju inte kläder fören dem nästan går sönder. Det är dyrt med kläder idag.

FL: Nej man har skrivit här också förslitningsskada. Nötningsskada efter normalt, onormalt slitage. Det finns ju också på...

MT: Ja jo den var ganska sliten den tröjan så.

FL: Mmm

MT: Men han var, vad är det man brukar säga. Han var in, in havd. När man har haft den så länge så den blir lite så här halvgo bara utav att den är välanvänd.

FL: Eh, så har man tittat på dina byxor också.

MT: Ja de med hål i jag.

FL: Mmm. Och då på framsida av höger ben, strax ovanför knäet skulle jag säga. Så har man också hittat vad man tror är blod.

MT: Jaha. Ja, ja.

FL: (*Harklar sig*) Och på samma, samma sak på... Vid sömmen på vänster ben. Så är det två små fläckar med blod där.

MT: Ja du har, ja där ja. Ja, ja, ja.

FL: Här och här.

MT: Ja, där också. Jaha.

FL: Mmm

MT: Vad är det där nere där då?

FL: Ja där har man hittat sån, nånting som ser ut som vinrött ludd. Textil.

MT: Ja det kan ju vara från min den här lilla filten jag hade. För den luddar ju en hel del.

FL: Mmm

MT: Ja, ja. Jaha, det var de trasiga jeansen. Jag trodde jag hade lappat ihop dem. Nej men det... Jag har ingen förklaring till varför det har hamnat på byxorna förutom att det måsta

vara någon form av kontakt med Jeanie då. Så det... Det kan ju också, jag kan ju inte ha gjort så, så mycket kan jag inte ha gjort. Men jag tror det kan vara kontakt om man säger så. Kan det vara. För jag ser ingen, jag förstår inte riktigt hur det ska gå till. Förutom att jag, för jag gjorde HLR och så kom emot henne. För det är ju i alla fall här uppe. Och soffan är ju här någonstans tror jag. Jag vet inte.

FL: Mmm. Men det är så du tänker i alla fall.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Ja och luddet där tänker du var från den här...

MT: Luddet är ifrån den där lilla filten jag hade och sov med på nätterna.

FL: Mmm

MT: För den låg ju jämt och ständigt i soffan.

FL: Mmm. Förutom när vi hittade den nu då. Då låg den...

MT: Ja, ja, ja.

FL: ... ju uppe på taket. Och sen är det likadant en liten blodfläck eh, på baksidan av vänster ben.

MT: Baksidan? Hur i helsike? Det där har jag inget svar på hur det har hamnat där. Jag menar hur man än vänder så har man ju rumpen bak men. Jag har ju inte stått och... Jag har ju inte vänt ryggen till henne tror jag. Så jag höll ju på med HLR ända till de där blåljuspersonalen kom.

FL: Mmm

MT: Så det där har jag faktiskt inget svar på hur det har kunnat hamna där.

FL: Nej. Men har du liksom, finns det någon anledning att tro att det skulle vara ditt eget blod eller nån annans blod på byxorna eller?

MT: Jag vet inte. Jag menar om jag blöder näsblod då gör man ju, då torkar man ju inte här utan man gör så och så kanske så. Och sen går vidare. Har nån trasa eller någonting. Bak har jag aldrig fattat hur det har kunnat hamna där. Det ska bli intressant och se. För jag vet jag blödde inte, jag tror inte jag blödde. För jag har inte blött näsblod eller nåt på mycket, mycket länge. Och jag har ju inga skador om man säger så, så att... Det måste ju vara Jeanies blod men det... Det är ren speci... vad heter det spekulation bara.

FL: Mmm

MT: Och jag har ingen aning om hur det har hamnat där.

FL: Jag ska bara...

MT: På baksidan.

FL: Jag ska bara förtydliga här och säga att, att apropå det på framsidan av t-shirten där. Så beskriver man det som diffusa tunna ljusbruna besudlingar iakttogs på t-shirtens framstycke.

Och jag har liksom inte, det är ju inte riktigt beskrivet alltså hur, hur stora de besudlingarna är. Bara så att du vet om...

MT: Bruna fläckar.

FL: Diffusa tunna ljusbruna besudlingar. Och på de här på jeansen där är det ju mer avgränsat då. Men vi får se vad, vad resultaten säger sen. Men du tror att det är Jeanies blod i alla fall.

MT: Ja. Besudlingar. Det måste vara riktig gammalsvenska för det är ett ord som jag inte har hört. FL: Nej det används alltid i de här...

MT: Ja, ja inom rättstermer.

FL: Ja. Joel har du någon fråga?

MT: Ja, jag kan bli besudlad av... Ja nu förstår jag. Nu förstår jag vad du menar. Nu (ohörbart). Besudling det är ju någonting som man får på sig eller får över sig. Jag vet inte.

BFL: Ja du tänker...

MT: Man kan vara besudlad av myggstick eller besudlad av någonting.

BFL: Ja men du Stefan. Är det nått tillfälle under den där kvällen som du blir besudlad av Jeanie? Alltså får blodbesudling från Jeanie på dina Jeans? Är det något tillfälle du...

MT: Det enda är när jag får det på framsidan av Jeanie är när jag har gjort den här HLR:en i så fall. För jag menar jag gjort... det är det enda jag kan tänka då att det måste ha hänt då. När jag kom hem här och gjorde HLR. Det är enda... gången jag var i närheten av henne så. Rent fysiskt förutom när vi hade sex på morgonen. Tidigt på morgonen men det är ju långt innan det här. Nej... Svårt och... Hmm... Nu har jag glömt av, vad var det vi pratade om?

BFL: Ja om det är nåt, i nåt samband (ohörbart)

MT: I nåt sammanhang med Jeanie. Nej.

BFL: Om det är blodet då från henne, på byxorna.

MT: Det kan ju vara hennes för jag har ju inte haft några skador eller någonting.

BFL: Nej.

MT: På kroppen. Så det kan ha varit så, hennes blod eller någon annan. Det vet jag inte. Men om det är mitt blod på byxorna blir jag förvånad. För att jag... som sagt. Jag har inte skurit mig eller skadat mig på länge så att jag... Det kan troligt... Troligtvis är det inte mitt blod i alla fall. Utan det är Jeanies. För jag har suttit och tittat och jag har inga skador någon stans och... Ja jag har inget riktigt svar på den frågan nu.

FL: Okej.

MT: För vi hade ju inget handgemäng eller någonting utan vi bara hade allmänt bra den dagen jag och Jeanie. Och den blir bättre sen när vi får ta öl för då mådde hon bättre och jag mådde bättre också efter vi tatt några öl. Det släpper på alla spänningar. Det var därför jag drack nästan varje dag, tack vare det att jag ville slippa de här spänningarna och rösterna och det ena och det andra. Fördelen är att alkoholen var lagom nivå så gick det faktiskt ganska

bra. Jag har ju försökt att få hjälp ifrån psykiatrin men det har jag ju aldrig fått.

FL: Mmm

MT: Ja jag har fått hjälp men...

FL: Du...

MT: ... det har varit in och ut.

FL: Ja, Stefan. Nåt mer där?

BFL: Nej.

FL: Nej. Vi fortsätter lite.

MT: Ja.

FL: Vi har ju pratat om det här med din syn och såna här saker.

MT: Ja.

FL: Du sa att du var känslig för ljus eller?

MT: Ja lite grann ja.

FL: Med anledning av det då så har vi kontaktat Transportstyrelsen för att kolla vad det är som gäller när man skaffar körkort för buss.

MT: Ja. Du ska ha fullgod syn. Och sen ska du gå igenom psykiska tester och fysiska då.

FL: Eh, då har jag fått förklarat för mig av en handläggare på Transportstyrelsens körkortsavdelning. Att för att... Man genomgår en läkarundersökning då.

MT: Mmm

FL: Syntest ingår och då undersöker läkaren om, tecken på följande finns. Och då kan det vara synfältsdefekter, alltså periferiseende och såna saker ska funka.

MT: Mmm. Mmm. Mmm. Mmm

FL: Om det finns en nedsatt synförmåga vid dämpad belysning. Progressiv ögonsjukdom, dubbelseende och nystagmus. Och om en läkare hittar liksom någonting som är konstigt.

MT: Mmm. Mmm. Mmm. Mmmm

FL: Eller inte är som det ska. Då skickar man den här personen som vill ha körkort vidare till en ögonspecialist för att bedöma då om, är det liksom så allvarligt att man inte kan... Kan skaffa...

MT: Nej, vi var aldrig hos någon ögonspecialist. Jag var bara hos en vanlig optiker.

FL: Ja precis.

MT: Och kolla synen.

FL: Ja.

MT: Eh, vad jag vill minnas när jag tog busskortet under sommaren och hösten 2015 så mådde jag faktiskt onaturligt bra om man säger så.

FL: Mmm. Ja det stämmer ju här, för jag har hämtat in det här läkarintyget. Eller fick med det från Transportstyrelsen. Och det var ju eh, som du säger 2015 då.

MT: Ja. Det var för...

FL: Du fick ju bevis om körkortstillstånd 2015-09-22.

MT: Ja, ja, ja. Det var då jag gick på Yrkesakademin.

FL: Ja.

MT: Skolan där i Eskilstuna.

FL: Ja. Så hur var det med din syn då?

MT: Va?

FL: Du fick ju inte gå till någon specialist. Så bedömde man att du hade fullgod syn eller?

MT: Då var, då var den det. Ja menar jag ser bra på långt håll. Men jag menar nära så här, det som jag behöver är bara läsglasögon.

FL: Mmm

MT: För jag klarar ju av trafiken och så annars och röra mig i samhället. Men när jag ska läsa till exempel vad som står på lapparna här eller... Det enda är, då ser jag ju inte.

FL: Nej.

MT: Då måste jag ju ha, då är det bara läsglasögon jag har.

FL: Mmm. Men när det gäller det här med, de här synfunktionerna. Det står ju uppräknat här ingen då på, på själva läkarintyget. Då står det ju bland annat då då, framkommer ana... Anamnestiska uppgifter om begränsning av seendet vid nedsatt belysning. Nej står det här.

MT: Nej mörkerseende har jag inga problem med.

FL: Nej. Och det står ingenting noterat kring liksom att du skulle ha eh, några problem med synen överhuvudtaget enligt det här.

MT: Men det är ju fem, se... Det är ju sju år sen.

FL: Mmm

MT: Ja men jag sitter jag still...

FL: Men du jag frågade ju dig förra gången när du upptäckte eller när du började få problem

med det här. Och då säger du att det var redan när du skulle börja ta körkortet.

MT: Det var väl det här med att det sticker i ögonen utav starkt ljus ja.

FL: Det finns i alla fall ingenting noterat här.

MT: Nej, nej, nej. Jag vet inte varför...

FL: Att du skulle ha något problem med synen. Eller något särskilt problem vid nedsatt belysning eller såna saker.

MT: Nej, nej, nej. Utan det var ju bara solljus för de där rackarna som... Och om jag stirrar upp i dem så får jag ont i huvudet. Så starkt ljus det är, det irriterar mina ögon men... Ofta så körde jag ju med solglasögon med brytning i så jag kunde ha dem. Men jag har aldrig haft något problem i trafiken med syn. För på längre håll ser jag ju.

FL: Mmm

MT: Men när jag har instrumentpanelen här, det blir rena gröten för mig.

FL: Mmm

MT: Så oftast när jag kör, så har jag ju glasögonen hänger så. Då har jag instrumenten här nere och så har jag vägen här. Eh, det har funkat bra för mig sen jag fick körk... Vad heter det, glasögon hit. Jag vet inte hur gammal jag var men det var X antal år innan.

FL: Mmm. Men hur länge menar du att du har haft problem med att du är känslig för ljus då?

MT: Ja det är väl en sju, åtta år.

FL: Vad sa du?

MT: En sju, åtta år. Sju...

FL: Sju, åtta år.

MT: Åtta år ja.

FL: Okej. Är det någonting du vill titta på det här?

MT: Va?

FL: Är det någonting du vill titta på?

MT: Nej, nej, nej, nej. Det... Kommer väl sen när ni läser nådiga luntan sen.

FL: Mmm. Man har gått igenom alla de här synfunktionerna som man ska gå igenom och det står, eh... Om någon av frågorna A – C besvaras med ja eller om det bedöms sannolikt att synfälsdefekter föreligger krävs läkarintyg av ögonspecialist. Och på alla de här frågorna då har man sagt på dig nej, nej, nej, nej. Och utan korrektion eh, har man bedömt också eh, att det är... Man har angivit här höger öga 1,0, vänster öga 1,0 och binokulärt 1,0. Det verkar inte vara något problem med din syn.

MT: Nej, nej.

FL: Överhuvudtaget.

MT: Nej, nej, nej.

FL: Det har varit då i alla fall.

MT: Nej, nej då... Det händer ju än idag när man går ut och får gå så här för att, får ju gå så eller ha keps på sig. För...

FL: Du.

MT: Ja.

FL: Med anledning av, vi har ju hållit ett antal förhör med dig här. Och du har ju fått, du har ju berättat olika saker och så där.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Och det har ju sagts från början att det du berättar försöker ju vi bara bekräfta om det stämmer eller inte och så där.

MT: Ja tolka grejerna (ohörbart).

FL: Vad sa du? Ja precis.

MT: Ja, ja.

FL: Mmm. Bland annat så pratar du ju i början då. Och det blir lite, vi kommer tjata liksom. Det blir lite samma saker igen så här.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Vi har pratat om, du beskrev att du hade varit på Ica. Du beskrev ganska detaljerat hur du gjorde när du hämta ut biljetter till cigaretter och så där. Och med anledning av det så gjorde vi, försökte vi ju verkligen bekräfta det du sa. Vi hämtade in en massa film från Ica. Vi...

MT: Ja, ja.

FL: Vi förhörde personal där och såna saker. För att, för att liksom kunna styrka det du själv...

MT: Ja, ja.

FL: ... sa. Att du var på Ica den här dan.

MT: Ja.

FL: Ja. Så visar det sig...

MT: Jag var ju på Ica men jag gick ju aldrig in. (Ohörbart) gick ju bara runt.

FL: Mmm. Du har ju sagt...

MT: Nej jag vet...

FL: Du har ju sagt också...

MT: ...det. Och jag förstår inte varför jag sa det.

FL: Nej. För du har ju sagt att du gick förbi på baksidan av Ica.

MT: Ja jag gick ju...

FL: Och tittade in genom dörrarna.

MT: Ja, ja. Det var en tre, fyra meter ifrån jag titta in. Men det... Det låg ju ingenting där.

FL: Tre, fyra meter ifrån?

MT: Ja men minst tre, fyra meter.

FL: Okej.

MT: Jag titta om det låg några fimpar. Men det gjorde det inte, så jag gick ju.

FL: Men båda vi har ju uppfattat när du har sagt innan att du har gått förbi att du har varit ganska nära dörrarna och tittat in.

MT: Ja men tre, fyra meter det är ju ganska nära.

FL: Okej. Ja det var bara det jag ville säga.

MT: Ja, ja.

FL: Att vi har ju naturligtvis tittat igenom filmen som, som visar baksidan av Ica också. Och dörrarna där. Och det går ju inte att se dig där.

MT: Jasså gör det inte det. Nej, nej, nej.

FL: Nej.

MT: Då har jag väl gått utanför kamerornas räckvidd då. Jag vet faktiskt inte.

FL: Okej men hur skulle du kunna se om du hade kompisar där inne då. Eller om det låg fimpar där eller?

MT: Ja men det ser man ju på, ser man ju... Jag ser ju bra på långt håll.

FL: Okej.

MT: Man kan, få se... Ja nej det var inget att sätta fingret på men jag ser...

FL: Okej så du menar att du har ju inte varit så nära dörrarna där att det...

MT: Nej, nej, nej.

FL: Att kamerorna...

MT: Det var en bit ifrån för att jag sonderade terrängen med blicken så här och titta. Såg inga fimpas, inte ens ut på asfalten.

FL: Nej.

MT: Så jag gick runt.

FL: Ja så vi kan konstatera att det går inte och, det går inte för oss att fastställa på något sätt att du har varit...

MT: Nej, nej, nej det förstår jag mycket väl.

FL: Mmm

MT: För finns jag inte på film så finns jag ju inte på film. Det är ju så.

FL: Sen har vi ju dragglat igenom också det här med, kring när du gick hemifrån. Hur, vad det var för väder ute. Om det var ljust eller mörkt och så där.

MT: Ja.

FL: Ja.

MT: Det var bra, men det var bra ljus för mig men det var mör... Det var väl inte solljus. Det var väl nästan mörkt eller så, för gat... Jag vet inte om gatlamporna var tomma. Men jag gick ju där strax efter fem så.

FL: Ja och med anledning av det då så ville vi också kolla hur, hur det var egentligen med skymning och mörker och väderlek och så hit och dit.

MT: Jag sätter inte vad heter det nån, notis om det men... Jag vet i alla fall att det var runt, lagom ljust för mig för att gå ut. Det var nog relativt mörkt.

FL: Mmm. Men Joel har, har tittat på, ja han kan beskriva själv vad det är han har gjort för att...

MT: Ja, ja, ja.

FL: Fastställa hur det såg ut den där dagen då.

BFL: Ja och jag har ju dels kontaktat Trafikverket då med gatubelysningen.

MT: Ja.

BFL: Och de har ju sagt att den tänds 15:24 då på Bergmästarvägen, Kyrkåsgatan. Alltså det...

MT: Ja, ja, ja, ja. Bergmästargatan det ligger ju nere i byn.

BFL: Ja exakt. Men det är ju där de har, när det tänds då. För dem.

MT: Jaha. Ja, ja.

BFL: Och sen fick jag en generell tid på 15:56 på de mindre gatorna.

MT: 15:56.

BFL: Det är en generell tid. De var inte helt säkra på det.

MT: Nej, nej, nej.

BFL: Eh, så det är ju ganska tidigt då det tänds.

MT: Mmm

BFL: Det är ju lite utifrån hur det ser ut. Alltså hur, hur mörkt det är då i januari.

MT: Va?

BFL: Hur mörkt det är i januari.

MT: Ja, ja, ja. Jo det var ju mörkare då än nu i alla fall.

BFL: Ja.

MT: Det är väl mörkt redan, ja innan jul egentligen. Det var ju mörkt vid tre, halv fyra där.

BFL: Mmm

MT: Sen har det ju gått framåt lite i ljuset.

BFL: Eh, sen har jag satt upp ett foto PM då. Och det handlar lite om, ja men solnedgång och skymning i Kopparberg.

MT: Ja.

BFL: Hur det var den dagen. Eh, och då har jag dels tagit bilder från övervakningsfilmen som är på Bergmästargatan.

MT: När du har varit på?

BFL: Jag har tagit bilder från övervakningsfilmer.

MT: Jaha. Ja, ja, ja.

BFL: För att se när det mörknar, hur det ser ut lokalt.

MT: Ja.

BFL: Eh, jag ska visa dem också här. Och sen är det från SMHI då också aktuell tid där.

MT: Ja vädertjänsten.

BFL: Ja. Och nu visar jag då bilder från foto PM:et.

MT: Det är ju från macken här, ja just det.

BFL: Ja.

MT: Ja, ja.

BFL: Och då har du ju bild ett...

MT: Klockan 12.

BFL: Klockan 12.

MT: 13.

BFL: 13.

MT: 15.

BFL: 14. 15.

MT: Ja.

BFL: Och då är det ju, jag kommer gå in på det sen senare. Det börjar ju skymma där runt 15.

MT: Ja, ja, ja det ser man där ja.

BFL: Det är ju 15:15.

MT: Mmm

BFL: Sen vid 16 då har det ju börjat mörkna.

MT: Ja, ja, ja, ja.

BFL: Du ser ju här utanför.

MT: Och där ser man kvart...

BFL: (ohörbart)

MT: ... kvart över här var det ju nästan mörkt.

BFL: Ja. Och vid 16 är det ju i princip kolsvart.

MT: Jo, jo, jo, jo. Jag gick här vid fem så det var ju... Ja ni kallar det för becksvart men för mig var det ju perfekt för då slapp jag ju och gå med solglasögon eller någonting. Det var ju där... Det var ju...

BFL: För jag vart ju lite fundersam där när du sa första gången att det var dagsljus när du var ute och gick.

MT: Ja för mig är det ju dagsljus.

BFL: Men tycker du att bild, bild åtta här klockan 16:30 att det är dagsljus?

MT: Ja för mig är det det. För det finns ju så mycket lampor och skit runt som stör. Och skräphus.

BFL: Men vi, om jag tittar på de här bilderna är det ju ljus ute. Det är ju dagsljus för mig.

MT: Ja, ja, ja, ja. Ja för mig är det där samma som dagsljus för jag menar jag har ju ögonen. Men det var ju mörkt, det var det ju.

BFL: Ja här är ju, här är ju...

MT: Det är becksvalt sen.

BFL: Ja för här blir ju ingen skillnad sen. Det är ju så svart.

MT: Ja, ja, ja, ja. Nej det var relativt mörkt för... Men som jag sa jag trivs här, går hellre ut på kvällarna för det blir bättre ljus för mig. Slippa få ont i huvudet och ögonen av så starkt ljus. Jag menar, dagsljus kan ju vara... det är ju jobbigt också. Och även lampor och sånt där.

BFL: Mmm. Men det är ju en...

MT: Ja oftare och oftast när det kommer såna med helljus. Då får jag ju göra så.

BFL: Lite mer bilder då.

MT: Ja. Ja det är mörkt ja.

BFL: Ja.

MT: Nu ser jag. Ja, ja.

BFL: Så om du kollar från 16:30.

MT: Ja, ja det (ohörbart)

BFL: Så är det inte jättemycket skillnad på mörkret.

MT: Nej. Det är becksvalt där också ja.

BFL: Ja.

MT: Ja, ja.

BFL: Så om jag, en fråga. Vad är dagsljus för dig?

MT: Ja det är ju gryning, morgon... sent på kvällen det är ju bland det bästa. För jag menar fullt solljus det är ju rena döden för mig. Då får jag gå med keps.

BFL: Mmm

MT: För... Brukar klara ungefär en halvtimme, en timme ute sen blir det precis som att jag får ont i huvudet, jag får ont i huvudet av ljuset helt enkelt. Men det är ju inget... Jag vet inte vad det är men det för på... Det måste ju ha nåt med synen att göra. Jag har ju inte kollat min syn sen 2015 då på läkarundersökningen.

FL: Nej men vid ett tillfälle när vi pratar om det här. När Joel frågar dig om hur det var så här. Så får ju du frågan kring när det börja mörkna.

MT Ja.

FL: Och det är ju när du är på väg hemåt, när du är på väg upp i backen.

MT: Ja det är ju nästan ingen belysning. Det är väl...

FL: Ja men det är ju ingen skillnad. Alltså det är ju redan mörkt när du går ut i så fall...

MT: Ja men jag menar i gatan.

FL: ... om du går ut den där tiden.

MT: Göör det mycket ljusare stan. Men från Laxbrogården och upp är det svårt med ljuset där.

FL: Mmm. Men vi eh, så här är ju... När du går, vad heter det nu då Storgruv... Storgruvegatan.

MT: Ja däröver ja.

FL: Ja det här är ju sista biten. Alltså förs...

MT: Det är...

FL: Ja.

MT: Det där är ju från sk...skolan och upp ja. För där uppe ligger...

FL: Skolan där du bor. Eller där du där Jeanie bodde.

MT: Jaha är vi uppe, ja det ser jag nu vi är uppe i höjden här har du gruvan alltså. Ja, ja.

FL: Ja här går man ner, här går man ner till byn.

MT: Ja.

FL: Ja.

MT: Och så har du gruvan ligger här borta ja.

FL: Ja precis. Och där...

MT: Vilken tid var det där. Eh...

FL Ja vi har ju varit ute på dagen här.

MT: Jaha.

FL: Men vi står, det är väldigt långt mellan gatlyktorna. Det står en här och så står det nån...

MT: Ja det vet man ju att det är mörkare.

FL: Ja.

MT: Mörkare där än (ohörbart)

FL: Hur man kan knata genom det här området och tycka liksom att det, att det är dagsljus. Eller att det är ljust. Eller att det börjar mörkna när det är becksvalt ute.

MT: Ja för mig är det ju perfekt när det är mörkt. Det är ju som...

FL: Ja.

MT: Rena...

FL: Ja det kanske är bra för dig när det är mörkt. Men det stämmer ju inte med vad du har sagt.

MT: Nej, nej det måste det inte göra men.

FL: Att du går ut och att det är dagsljus.

MT: Det var inte...

FL: Och sen har du ändrat det.

MT: Det var inte så där, det var ju mörkt när jag gick.

FL: Ja men det har jag inte påstått att det såg ut så här när du gick.

MT: Nej, nej, nej. Det förstår jag.

FL: Det var dagsljus när vi var där och tog det här fotot.

MT: Ja, ja. Det sa du.

FL: Jag ville visa dig hur det ser ut i det här partiet närmast där du...

MT: Ja, ja, jo men det vet jag hur det ser ut här.

FL: Där du gick ifrån. Det måste ha varit ganska mörkt här.

MT: Ja det måste, det var det ju. Det var väldigt mörkt men...

FL: Okej. Så hur kan du beskriva då att när du får frågan eh... Du har ju beskrivit att det börjar mörkna. Ja och då, vart är du någonstans. Och då är väl det är inte det i det här partiet.

MT: Det är ju här, här uppe.

FL: Ja men det måste ju vara kol... Om du gick vid fem då måste det ju ha varit kolsvalt här redan när du gick.

MT: Ja det har det ju varit. Men det blir ju inte helt becksvalt för lamporna lyser ju. Det var ju inte helt becksvalt för jag menar ju lamporna lyste ju. De har ju, tänds ju ganska så med en gång när det blir mörkt. Ja.

BFL: Men förstår du att vi blir lite fundersamma här.

MT: Jo det förstår jag mycket väl.

BFL: När det är så mycket avvikelser i din historia när du har gått.

MT: Det förstår jag ju mycket...

BFL: Och du ändrar allt eftersom.

MT: Det förstår jag ju mycket väl. Men det är ju det i början då var allting ett töcken och nu börjar det ju klarna mer och mer för mig. Det... I början (ohörbart) det är ju precis som samma gången jag blev kniv... knivskuren 2019. Då rasa ju ni utredare in till mig dagen efter jag kom hem bara. Jag var fortfarande sån här. Så det är lite svårt att berätta hur det var i början eller... Det klarnar ju mer och mer om säger så.

FL: Okej. Då gör vi så här. 18:... 18:17 så ringde du 112.

MT: Ja.

FL: Det vet vi.

MT: Ja det har ni ju sett i telefonen så ni vet.

FL: Mmm. Om vi, om vi går... om du. Då vet vi att du ringer. Och sen hör vi ju vad du säger till operatören och vad de säger till dig och så där.

MT: Ja.

FL: Men om du tänker nu från, från den tiden. Precis innan du ringer där. Och sen tänker du liksom bakåt i tid. Vad, vart var du och vad gjorde du?

MT: Eh, ja strax innan jag ringde så satt jag ju vid soffan. Jag trodde Jeanie sov. När jag kom hem så ropade jag på henne lite. Jag bara "*Jeanie*". Kollade här och där men... såg hon låg där inne på så... på soffan och sova så jag, jag la inget större märke till det. Det var sen efter en stund, nån minut så jag fatta att något inte stämde för ja... Jag såg inte att hon andades och hon brukar ju andas och röra på sig. Hon har ju lite (*drar efter andan*) så här i... så man hör ju när man andas. Men jag tänkte inte på det. Jag hade just kommit hem ifrån byn och letat efter fimpar. Ja. Ja. Det var väl det jag gjorde där, runt efter... runt det här hände. Kommer hem ifrån byn och satt där en stund och... Ja. Det var så jag ser på det. Och sen när jag märkte att hon var, inte andades så försökte jag ju med HLR och... Men det misslyckades jag ju ganska...

FL: Men nu, vi håller oss innan du ringer till 112 nu.

MT: Ja, ja. Ja men då var jag där och satt, satt och vila ett tag. Och dessförinnan kommer jag ifrån byn. Jag var väl lite trött efter att ha gått på byn. Lite värk då som vanligt och... Ja. Ja det var väl det jag gjorde strax innan... Jag ringde 112.

FL: Om du tä... Om du tänker bort en sån här. En sån här promenad nu då. Beskriv, Jeanie kom ju hem vid. Vad var det 12:40 va?

MT: Ja hon var hemma strax innan ett ja.

FL: Mmm

MT: Kanske tjugo i ett.

FL: Mmm. Det är ju tjugo i ett och fram till tjugo över sex. Det är ju ett ganska långt glapp där.

MT: Ja det är det.

FL: Ja och du, du säger att du är borta trettiofem till fyrtio minuter. Men resten av tiden där då. Beskriv.

MT: Vi satt ju och drack öl jag och Jeanie.

FL: Mmm

MT: Gjorde vi ju. Och sen när jag gick på byn så...

FL: Nej men vänta nu här.

MT: Va?

FL: Ni satt och drack öl du och Jeanie.

MT: Ja vi satt och drack öl när hon kom från Bolaget ju.

FL: Ja. Vad, vad... Pratade ni med varann eller?

MT: Ja vi prata om, ja allt möjligt. Jag kommer inte ihåg så mycket vi prata om för det... Så vi sladdra på rätt så bra och vi kollade på Tv och vi prata väl om allt runt omkring och... Och hon ha... Hon hade, säger att vi skulle försöka och komma iväg någonstans och kolla... för hon hade sett nåt hus eller läst nån annons på nåt ställe. Hon ville titta på nån liten stuga ute i skogen. Men det låg för långt härifrån. I och med att vi inte har kört bil nån av oss. Hon har ju körkort men hon... Jag har ju inget körkort och vi har ingen bil. Så vi hade inte kunnat flytta ändå. Men vi, vi pratade väl om vardagliga saker. Kanske kramades lite, för hon blir väldigt kramig av sig när hon får några öl i sig. Och vill vara nära och... Vi hällde i oss ganska rejält där. Det... Köpte tjugosex öl och jag tror vi tog fram åtta var tror jag. Jag är inte säker. Men så hällde vi i oss det. Sen gick jag. Jag gick på dass vet jag och sen satte jag mig en stund.

FL: Och när ni satt och drack den här ölen och det. Var det i vardagsrummet då?

MT: Ja det var i vardagsrummet ja.

FL: Ja.

MT: För det är det enda stället hon har att sitta på.

FL: Ja.

MT: Hon har ju inga köksmöbler och sånt. Utan hon har ju bara soffan och bordet i vardagsrummet.

FL: Mmm. Så det var där ni var då?

MT: Ja det var där vi var ja.

FL: Ja. Var hon uppe och rörde sig någonting?

MT: Ja hon var på toaletten en eller två gånger tror jag. Men jag kommer inte ihåg om hon gjorde nåt större av det. Men hon är ju inte mycket för att röra på sig. Men, så hon var på toaletten vet jag i alla fall. Och sen så drog vi igång och... Vi hade dragit igång och dricka så vi hade druckit en stund innan hon gick på toaletten. Jag vet inte vad hon gjorde. Om hon kissa eller bajsar eller borsta tänderna. Jag vet inte. Jag håller inte koll på vad hon gör (*skrattar till*). Det är ju hennes lägenhet så. Nej då, så vi hällde i oss ölena och... Sen blev jag röksugen. Jag provade hennes den där apparaten hon hade men... Det gav inte mig så mycket. Så jag stoppa in dubbla prisar snus utav det där värdelösa snuset jag råka köpa. Och så... sen när hon somna så gick jag ner på byn och leta fimp. Hon hade så gott som slaggat in när jag gick.

FL: Du sa förra gången att du sov själv en stund också.

MT: Ja det gjorde jag. Jag kan ha legat en stund. Det vet jag, jag är sån jag blir väldigt trött av att dricka öl. Alltså så avslappnad och trött och... Så jag kan dricka några öl och sova ett par timmar och det, det är bra. Bättre än sömntabletter faktiskt.

FL: Och var det innan du säger att du gick iväg då eller?

MT: Ja det var det ju, det var ju mellan tolv och fem någonting. Mellan ett och fem då någonting.

FL: Mmm

MT: För Jeanie kommer tillbaka här vid ett och vi, (ohörbart) så tar vi åtta öl var och så... Eller jag serverar, ställer fram. Sen så aj... Jag har åh... jävla mage. Det är riktig magknip idag. Nej så vi hällde i oss de där ölena och vi hade rent trevligt hon och jag. Pratade rent allmänt om allt och ingenting om man säger så. Men hon var ju eh, exalterad över det där lilla huset. Men det låg för långt ifrån och... Hon hade fått ett, hon kände nån som kunde hjälpa oss och flytta och det men... Ja vi får se. Men det fall ur sanden i alla fall det huset. Det prata vi om livet, hur det har blivit och varför och vad som var fel och... Vi hade lite vardagliga diskussioner om allting hon och jag. Inga djupare diskussioner så men. Eh, hon och jag är inte så mycket för att gå ner på djupet på våra känslor. Men Jeanie hon kunde väl prata om det någon ibland då. Speciellt när hon inte hade tabletterna. Då mådde hon inte bra för då började ju psyket att fladdra på henne. Då kunde hon låta och vad heter det ja... Bli allmänt disträ och... Men det var då alkoholen hjälpte för hon inte nåt annat, då hjälpte alkoholen. Då mådde hon bättre.

FL: Men du, under den här eftermiddagen där nu. Hade ni, hade ni någon kontakt med någon annan eller?

MT: Inte vad jag...

FL: Prata med nån annan?

MT: Inte vad jag vet.

FL: Inte vad du vet?

MT: Ja, inte vad jag vet. Nej.

FL: Okej.

MT: För Sonja och Camilla var inte uppe. För de var de enda som brukar komma.

FL: Det är du säker på?

MT: De brukar vara, ja jag är säker på det.

FL: Mmm. Var du nere hos dem någonting då eller?

MT: Nej. Inte den dan, jag hade varit nere någon dag innan och festat med dem. Jag vet inte men...

FL: Är du helt säker på att du inte var nere hos dem den där dagen?

MT: Ja vad jag kommer ihåg så var jag inte nere hos dem den...

FL: Vad du kommer ihåg?

MT: Vad jag kommer ihåg ja.

FL: Så kan det ha varit så att du var där nere fast du inte minns det då eller?

MT: Ja det kan det vara, det kan vara så. Men jag säger det, jag säger bara det att det är ren spekulat. För jag, jag vet att jag var där några dagar innan. För då bjöd de på öl och vi festa till både jag och... Första gången fick inte Jeanie följa med men sen så kom hon ner i alla fall. Då ville Camilla att vi skulle komma ner.

FL: Mmm. Fast nu pratar vi om den här dan.

MT: Ja, ja.

FL: Den 4:e.

MT: Nej jag kommer inte ihåg att jag var nere hos dem. Inte vad jag minns i alla fall.

FL: Inte vad du minns.

MT: Nej just det.

FL: Okej.

MT: Det... Man gör mycket som man inte kommer ihåg som man träffar folk och... Och Sonja och Camilla de har ju nästan gått på rutin. Hon, vi... Vi tre. För vi har ju varit i lag med varandra sen jag bodde i Kopparberg första svängen 2007 eller 17 eller 18 kommer jag ihåg jag flytta ner på Riggards.

FL: Mmm. För i förra, när vi lyssna på de här samtalen och det som var inspelat förra gången. Så säger du att jag var nere hos, säger du. Sen börjar du, sen avbryter du dig. Så jag frågade ju förra gången om du var nere hos Camilla.

MT: Ja nej jag minns inte att jag var nere. För som jag sa innan när jag är full så svamlar jag en hel del.

FL: Mmm

MT: Jag kan mycket väl ha varit hos Sonja och Camilla men... Jag vet inte. Inte vad jag kommer ihåg.

FL: Nej. Kommer du... Nehej så då kommer du inte ihåg varför du har varit nere hos dem i så fall och när eller?

MT: Nej, nej. De brukar alltid bjuda ner mig på kaffe ibland på morgonen. Det brukar de göra någon gång ibland. Det är Sonja framförallt. Men...

FL: Jag tänker på eftermiddagen där?

MT: Nej. Jag kan inte minnas att jag var där nere hos dem. Det... Jag har ingen, ingen vad heter det minne av att jag var där nere.

FL: Det finns en, det är en kvinna som bor eh, ja lite snett över där. På andra sidan gatan. Sue vet du vem det är?

MT: Ja en gammal busschaufför?

FL: Mmm

MT: Mmm. Ja.

FL: Ni är före detta kollegor väl eller?

MT: Ja, ja, ja. Just är vi det.

FL: Mmm

MT: Det var hon och några till.

FL: Mmm

MT: Jag har bara värk i magen. Men det går över.

FL: Mmm

MT: Magknip. Oh...

FL: Men du vet vem hon är?

MT: Jag vet vem hon är.

FL: Mmm

MT: Rund lite korpulent.

FL: Mmm

MT: Väldigt ljushårig. Väldigt trevlig.

FL: Mmm. Okej. Men det är ingen du umgås med eller?

MT: Nej, nej.

FL: Nej.

MT: Jag umgicks inte så mycket med mina busschaufförskompisar utanför jobbet.

FL: Mmm

MT: För många av dem och även jag gjorde ju så för att kunna överleva när man jobbar och stressar mycket. Var man tvungen när man stämpla ut från jobbet att stämpla bort, ta bort allting så att det inte blev buss, buss. Jobbsnack hela tiden va. Och mina kamrater tyckte det var helt okej för de sa att de gjorde detsamma ibland.

FL: Mmm. Du vi har ju hört en massa folk. Och så är det ju när det också sker ett sånt här typ av brott. Man gör ju så här dörrknackningsförhör.

MT: Ja det vet jag.

FL: Man går runt och frågar...

MT: Det behöver du inte ens... För jag vet hur ni jobbar på ett ungefär i...

FL: Ja.

MT: Knacka dörr i området och...

FL: Ja. Eh, och det har vi ju gjort med henne också och det är ju, Joel här har ju pratat med henne. Och...

MT: Med vem då? Med?

FL: Och jag också. Med Sue.

MT: Jasså Sue. Ja, ja, ja.

FL: Ja. Och hon har ganska bra koll på tiden den här dan för hon jobbar fram till 17:30 och sen slutar hon jobbet och sen åkte hon och handla har jag fattat det som. Och så kom hon hem vid 17:45, 17:50.

MT: Ja strax före sex ja.

FL: Mmm. Det är ju vid den tiden...

FA: Vilken tid sa du att hon kom hem?

FL: 17:45, 17:50 där.

MT: Jaha, ja.

FL: Och då går hon ut och ska hämta posten. Så att hon är alltså ute på vägen.

MT: Ja det vet jag, jag vet var brevlådan ligger.

FL: Ja. Och det är inte särskilt långt över. Du kan få se en bild som är en bilaga till...

MT: Det är knappt hundra meter från huset. Det är en sån här uppsamlingsplats för brevlådor.

FL: Ja precis. Här är ett foto som är taget nerifrån där hon befann sig då.

MT: Jaha.

FL: Och här tittar man upp mot, mot huset. Som Jeanie bodde i. Och du bodde i.

MT: Ja, ja, ja hon bodde ju snett där.

FL: Ja.

MT: Det är ju Sonja och Camilla där i botten där ja.

FL: Ja det är väl precis där den här.

MT: Det där var ringen, är det deras balkong du har...

FL: Ja.

MT: Vad, är det en hund som står där? Mitt i deras altan. Eller ser jag så barrigt?

FL: Nej det är ingen hund. Jag vet inte vad du ser för nåt.

MT: Jaha, ja, ja, ja, ja. Lurade jag mig själv det är den vita dörrkarmen. Och så massa...

FL: Ja.

MT: ... sånt här som gör att det l... Jag tycker det ser ut som att det var Rex som stod där.

FL: I vilket fall som helst så hör Sue att det är liv inne i den där lägenheten. Och folk som...

MT: Ja men det är ju alltid liv och stök hos Sonja för det mesta. De spelar ju musik och hundarna skäller ju för det minsta lilla. Och de pratar ju rätt så högt Sonja och Camilla. För Sonja har väl, jag vet inte men ibland har jag fått för mig att hon är lite lomhörd Sonja. Hon hör, hon hör på ena örat hör hon väl bra men på andra hör hon knappt någonting. Men de spelar och de har trevligt med hundarna och de äter och dricker så. Oftast är det alltid något ljud i, i den lägenheten.

FL: Mmm. Men har du varit där nere då?

MT: Under den dan? Nej inte vad jag minns. För jag var ju där nere några dar inne. Helvete vad ont i magen det gör.

FL: Men åter igen då. Det kan vara så att du har varit där fast du inte kommer ihåg?

MT: Ja det är som jag säger, det kan vara så.

FL: Ja.

MT: Men jag vill inte spika det.

FL: Och det här är ju vid den tidpunkten som Sonja är ute med, ute med hundarna. Och det är vid den tidpunkten som eh, du i så fall om du nu säger. Om du har varit ute borde ha kommit tillbaka hem kring den tiden.

MT: Ja, ja, ja. Hon kan ha gått in med antingen första hunden eller hon skulle hämta den andra. Jag vet inte om hon var klar ja... Jag har inget och, ja jag ska inte spekulera i det. Det kan ha varit emellan promenaderna med hundarna som jag kom hem. Eller medans hon var ute med nån av dem. Jag vet inte. För jag såg varken Sonja eller Rex eller Sonja och Damon. Jag såg inte nån av dem tre.

FL: Nej. Men har du varit nere hos Sonja och Camilla här och pratat med dem om någonting eller?

MT: Jag minns inte. Jag kan inte svara på det. För mig veterligen så var jag inte nere den dagen. Men det kan ju hända att jag har pratat med dem på fredan men det är ingenting som jag kommer ihåg. Och jag tycker man brukar springa där var och varannan dag annars ibland. Dricka kaffe och sitta och prata lite och ta några öl och... Det blev lite mycket Sonja och Camilla i slutet där tyckte Jeanie. Men jag, de är ju mina kompisar också. Jag kan ju inte försumma dem. För de har ju varit bra mot mig i alla år.

FL: Mmm. Men du säger ju till mig i arresten här borta. Så vill du ju ändå nämna att Camilla är typ lite våldsam av sig. Eller har en sån historik.

MT: Ja hon...

FL: Och du vill berätta att det är nycklar på vift och att...

MT: Ja nycklar på vift är det, det vet jag.

FL: Mmm. Och Camilla hade ju nycklar till...

MT: Hade hon det?

FL: Vål?

MT: Ja jo, jo Jeanie sa att hon hade nycklar dit. Till lägenheten.

FL: Mmm

MT: Det är väl nåt de har glömt sen dem, för de bodde ju i Jeanies lägenhet innan de flyttade ner.

FL: Mmm

MT: Så det kan ju hända att de har nån nyckel kvar.

FL: Vad är det för fundering du har kring det här med, med Camilla. Varför vill du nämna det?

MT: Nej jag vill bara nämna det för jag menar det tillhör ju händelsen, inte att Camilla har gjort någonting men det här med att nycklarna är på vift och att Camilla har de där... Det tycker jag behövde fram. För jag menar få fram helheten. Jag menar vem vet, det kanske... Hon kanske springer där och dricker öl eller vad som helst. Och tar ölena, jag vet inte. Jag vet

när vi bodde på Riggards ibland när jag jobba så kunde hon sitta, komma in till mig och ta sig en öl när jag inte var hemma. För jag låser ju nästan aldrig dörrn. När jag är uppe på byn. Så hon gick in till mig ibland och så här och tog några öl. Men jag vill ju inte säga att Camilla har gjort nåt olagligt men... Det är mycket på vift i alla fall. För jag har ingen nyckel. De hade två nycklar. Jeanie hade en och så har väl Camilla den andra. Oh, oh, oh. Jag måste gå på toaletten snart känner jag.

FL: Men har du någon anledning och tro att Camilla skulle ha gjort någonting mot Jeanie eller?

MT: Nej, nej, nej. Camilla och Jeanie gick bra överens. Det var väl Sonja som var lite sisådär ibland och ibland ville hon inte ha Jeanie där. Och ibland ville hon, att det var okej och... Nån gång sa hon att du får välja mellan mig, oss och Jeanie. Då blev det ju lite så att vi höll oss borta från varandra några dar. Men ett tu tre så ville de jag skulle komma ner igen. Det var lite upp och ner med vänskapen mellan mig och Sonja och Camilla. Det var lite... Om man säger inte krångligt men det var lite turbulens. Ibland kunde vi sitta där i flera dar och ha det bra. Sen ett tu tre blev det som eh, nästan som hund och katt på varandra. Det var väl det att hon ville vara ifred och...

FL: Har du suttit och diskuterat med Jeanie nån gång nere hos Camilla och Sonja kring att Jeanie ska ha varit hotad?

MT: Eh, det kommer jag inte ihåg.

FL: Det har du inget minne av?

MT: Nej inget minne av det. Jeanie skulle vara hotad. Var har jag fått det... Jag har faktiskt inget svar på den. Jag tänker igenom men jag vet inte varför jag har sagt nåt sån... Sagt att jag har gjort nåt sånt.

FL: Nej jag säger inte att du har sagt det. Jag frågar dig om...

MT: Mmm

FL: Om du minns vid något tillfälle när du har...

MT: Nej, nej, nej.

FL: ... När du och Jeanie har suttit ner hos dem och pratat om att Jeanie har varit hotad av nån?

MT: Du menar av Jeanies... Ja, ja, ja. Nej. Nej det har, det har jag inget minne av. Åh...

BFL: Ska vi försöka runda av lite bara...

MT: Ja.

BFL: ... så att du får gå på toa.

MT: Om det är okej. För nu är det relativt bråttom faktiskt. Magen. Nehej du. Får jag inte lov att gå på toaletten, Nehej vad är det här för nåt. Varför det?

FL: Jo du får gå på toaletten.

MT: Jag behöver gå på toaletten. Kan du ringa på vakten eller går du med Joel? Då går vi.

BFL: Du får vänta lite.

MT: Ja, ja, ja. Det är relativt bråttom. Såna här starka knyter får jag inte i vanliga fall. Mmm

FL: Då tar vi en paus. Klockan är 10:12.

PAUS

Slut på fil 1

Fil 2

FL: Då fortsätter vi och klockan är 10:17. Vi prata om Camilla och om det var något tillfälle som...

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Mmm

MT: Nej jag kan inte se, Camilla är ju vå.... Våldsam och bråkar så där ibland. Speciellt när hon blir full men... Jag kan inte se att hon har nåt med det här att göra. Men man vet ju aldrig. Jag ska inte spekulera, jag känner ju inte henne så. Inombord, jag menar djupt. Hon är mera som en suparkompis och en kompis bara.

FL: Mmm

MT: Så man har väl aldrig lärt känna henne riktigt ordentligt om man säger så. Jag skulle behövt fråga om hon är, om hon har med det här att göra. Vilket jag knappt tror är, knappast. Jag vet inte, jag ska inte spekulera.

FL: Men om vi säger så här då. Om det nu, om det nu inte skulle vara du som har gjort det här.

MT: Mmm

FL: Eh, och det skulle vara någon annan. Har du nån, nån kännedom om...

MT: Nån som skulle kunna menar du?

FL: Ja eller om du vet...

MT: Nej.

FL: ... I så fall. Säg att det inte är du då. Och det är någon annan som gjort det...

MT: Ja, ja, ja jag förstår. Jag förstår hur du menar men...

FL: Vet du någonting om... Vad någon annan i så fall har gjort.

MT: (*Suckar*) Nej jag kan inte säga något vem som skulle ha gjort detta.

FL: Du vet inte hur det har gått till?

MT: Nej.

FL: Eller vem som har gjort det?

MT: Nej jag vet inte. Och jag menar Jeanie hade väl få vänner men inte några ovänner tror jag. Inte vad jag vet. Det är som ett... blixtnär från klar himmel om man säger så. Det här.

FL: Camilla har beskrivit att det var vid något tillfälle som du och Jeanie. Det som jag har frågat dig om då. Att du och Jeanie ska ha suttit och pratat om det här att hon var hotad. Och då ska Camilla ha frågat då. Frågat Jeanie, har de hotat dig? Eh, och då ville väl hon inte riktigt svara först. Men då ska enligt Camilla då du ha sagt. "*Ja men säg som det är istället*". Och då fråga Camilla Jeanie igen då. "*Är det så att de har hotat dig?*" Och då ska hon ha nickat, Jeanie alltså. Och sagt att eh...

MT: Jasså hon erkände till Camilla då att hon har nån hotbild mot sig.

FL: Ja. Och hon ska ha visat ungefär som att så här, dragit med fingrarna över halsen.

MT: Jasså jaha.

FL: Ja.

MT: Nej det har jag aldrig. Antagligen, troligen så måste jag ha varit redigt packad när vi satt där nere. Jag har inte hört nåt sånt.

FL: Nej. Det är ingen situation du känner igen?

MT: Nej, nej det är ingenting som jag har hört. Jag menar att Jeanie har pratat med mig om att hon känner sig hotad. Och jag fick för mig att ändå så kände sig trygg när jag var där. Och de gångerna jag var nere på Bergmästargatan då var vi ju, då skulle vi ju sitta och prata i telefon i timmar.

FL: Mmm

MT: För att...

FL: Men, men om vi håller oss kvar vid det här lite med Camilla och hot och så där då.

MT: Ja.

FL: Nån som, en person som heter Ljugar-Lasse. Är det nån du känner igen?

MT: Ja det är ju en A-lagare.

FL: Ja.

MT: Jo det vet jag, jag har inte sett han på länge. Men jag vet vem det är. Äldre, han har grått vitt hår ungefär tror jag det är.

FL: Mmm. Brukar ni prata lite med varann och så eller?

MT: Nej det var länge sen nu.

FL: Ja.

MT: Det var mest med Svenne, det är han med det där skägget och bruna läderjackan. Ibbe, Jeanette och Tummen har jag pratat med.

FL: Mmm

MT: Det, han kallas för Tummen.

FL: Ja.

MT: Bor i Ställberg nu.

FL: Men den här han Lasse då.

MT: Ja.

FL: Ja han kallar sig ju för Ljugar-Lasse själv. Har, har ni någon gång pratat om... Eller han någon gång nämnt för dig att han skulle ha uppfattat att Jeanie hade blivit hotad av nån?

MT: Jag har inte hört någonting han har sagt till mig om det.

FL: Nej. Det är ingen annan som har nämnt för dig och nämnt...

MT: Du menar hotbild mot Jeanie?

FL: Ja.

MT: Nej, nej, nej.

FL: Nej och det är ingen annan som har nämnt att Jeanie skulle ha nån... Har fått nåt hot eller nåt...

MT: Inte vad jag kan minnas.

FL: ... och i samband med det pratat om den här Ljugar-Lasse.

MT: In... Inte vad jag kan minnas i alla fall. Jag minns inte att jag har hört nån prata om hotbild mot Jeanie. Hade jag hört det så hade jag ju givetvis steppat upp och hjälpt henne att försöka reda ut det men.

FL: Mmm

MT: Nej det var ingen som prata med mig om att hon skulle vara hotad på nåt sätt.

FL: Nej, så det känner inte du...

MT: Nej, nej, nej. Man undrar ju den frågeställningen. Vem i så fall.

FL: Mmm

MT: Men å andra sidan jag och Jeanie var ju nästan aldrig på byn. Vi var och handla några gånger på Ica och vi var på lådan några gånger och handla. Men vi var aldrig ute och... Med A-lagarna. För det var jag som satt med A-lagarna. För hon har ju extremt mycket svårare med sociala, sociala händelser än vad jag har.

FL: Nej men för, för Sonja har fått... Hon hade uppfattningen att den här Lasse då.

MT: Ja.

FL: Ska... Lasse ska ha berättat för henne att, att han...

MT: Jeanie är hotad på nåt sätt?

FL: Ja. Att det ska vara någon yngre kille som skulle ha hotat henne via telefon.

MT: Yngre kille? Det här är bara en teori. Jag vet inte. Jag har hört många gånger hennes telefon ringa och hon... Vi har ju det, och så står det ju så här (ohörbart) förmodligen skräp eller sån här på hennes telefon när det ringer. Hon har fått väldigt många såna där tjuvringningar. Hade hon på telefon. Jaha. Oh, nej. Det är ingen fara.

FL: Okej. Men det här, det här jag beskriver för dig nu. Det är ingenting du känner igen?

MT: Nej, nej det är ingenting jag känner till.

FL: Nej.

MT: Det är ingenting jag känner till.

FL: För det, för vi har ju...

MT: (Ohörbart)

FL: Apropos det som Sonja har sagt så har vi eh, pratat med eh, han Lasse om det här. Ljugar-Lasse om det här.

MT: Jasså, jaha.

FL: Och han känner inte igen det här.

MT: Nej, nej, nej, nej.

FL: Och både, Sonja har nämnt det för oss och Camilla har nämnt det för oss. Men när vi frågar han Lasse själv. Då känner inte han igen det där.

MT: Det där med att han har sagt att hon skulle vara hotad menar du?

FL: Ja.

MT: Det här du vet, det är mycket villfarelser som far far runt på byn där. Det gäller ju inte bara Jeanie, det gäller ju Ibbe och Jeanett och... Många (ohörbart) i den där kretsen som.

FL: Ja.

MT: Har mycket folk som snackar skit om dem.

FL: Ja. Är det lite så det är, att det snackas lite skit till höger och vänster?

MT: Ja jag tror det är lite byskvaller och... skitsnack.

FL: Mmm

MT: För i början när det var i Kopparberg, då var ju alla hej du och kul och se dig.

FL: Mmm

MT: Men det gick ju rätt så fort. Att det försvann. Misstaget där som jag gjorde då, det är att mina vänner försvann det var väl att jag börja prata med Sonja och Camilla för de är ju ökända.

FL: Mmm

MT: Men jag brydde mig inte om det. Jag tyckte de var trevliga, vi satt och festa och... Men...

FL: Men ska man ta det de säger också med en liten nypa salt eller?

MT: Ja jag kan inte bedöma det. Eftersom att jag känner, jag känner bara Sonja och Camilla genom ja... Hundarna och när vi festar. Vi har aldrig gått djupare in i varandra.

FL: Mmm

MT: Så jag kan inte svara på det faktiskt.

FL: För vi får inte riktigt ihop det med Sue här, busschauffören som du säger är trevlig och så.

MT: Ja.

FL: Hon har ju, vad vi kan se ingenting med det här att göra.

MT: Nej, nej, nej. Hon är bara vanlig...

FL: Ja.

MT: ... arbetare.

FL: Ja.

MT: ... bland många andra som...

FL: Ja och hon har ju helt öppet fått frågor kring vad hon minns kring den här dan.

MT: Ja.

FL: Mmm

MT: Ja du menar den dagen när Jeanie blev mördad?

FL: Ja precis.

MT: Jaha.

FL: Och hon har ju hört att det är folk som skriker typ "*håll käften*" och "*håll käften*" tillbaka. I, från Sonjas...

MT: Ja men det vet jag.

FL: ... och Camillas lägenhet.

MT: Det kan de mycket väl ha skrikit. Det gör de var och varannan timma på hundarna.

FL: Ja. Vid...

MT: Om hundarna börjar skälla...

FL: Hon är ju hemma, hon är ju hemma typ kvart i sex, tio i sex den här dan.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja. Har du hört att det har varit nåt, nåt liv där då?

MT: Jag var ju hemma där strax före sex men. Ja, jag hörde ju att det var prat och bubbel inne inifrån deras lägenhet. Men det var inget högt. De enda gångerna som Sonja och Camilla skrek...

FL: Har du, har du hört det där uppifrån menar du eller? När hör du det och var är du då?

MT: Jag har inte hört det, det vart ju... Ja det var ju när jag gick förbi i trappan. När jag gick hem. Gav upp. Då hörde jag att det var lite mummel där inifrån. Men de hade väl lugnat ner sig. För jag vet Sonja och Camilla de kan skrika ganska bra på hundarna. Och de skriker "*håll käften*" och sånt där på dem.

FL: Så du menar, när du kommer utifrån och går upp i lägenheten.

MT: Då hör jag bara något prat. Prat helt enkelt. Och de han väl suttit och babblat om någonting. De brukar sitta och prata i köket...

FL: Det är inte så att du är i den där lägenheten då?

MT: Va?

FL: Det är inte så att du är i den där lägenheten då? Och pratar med dem?

MT: Du menar hos Sonja och Camilla?

FL: Ja.

MT: Nej, nej, nej. Inte vad jag, det har jag inte varit.

FL: Inte vad du minns?

MT: Nej inte vad jag minns. Nej. Jag var nere några dagar innan. Men den dagen var jag inte

ner hos dem vad jag vet.

FL: För hon den här Sue hon är helt säker på att hon hör saker från den här... Alltså folk ifrån den här lägenheten.

MT: Sonja och Camillas då menar du? Hon hörde de prata då? Ja det är mycket möjligt men... Jag har inte tänkt, upplevt... Tänkt på det. Jag minns inte ens att jag har varit där. Så frågan är om jag var där eller inte. Och det får vi låta vara osagt. För det vet jag inte.

FL: För Camilla hon säger nämligen att hon ligger och sover där på eftermiddagen. Hon är uppe och käkar lite vid tio över fyra. Sen går hon och lägger sig och sover. Och så sover hon fram till dess att ambulans och polis...

MT: Jaha.

FL: ... Kommer och man börja banka på dörren där nere.

MT: Ja, ja, ja, ja. Ja hon måste ha gått och lagt sig tidigt då Camilla.

FL: Så varken hon eller Sonja liksom vill... Säger någonting om att de har. Om att det har varit något tjafs mellan dem eller att de har liksom skrikit och bråkat...

MT: Nej det var inget tjafs då, det var ju bara bubbel. Bara bubbla från hennes lägenhet. Det händer ibland att när hundarna skäller så skriker de "*håll käften*" på dem.

FL: Mmm

MT: Men det är ju... Sen kan det ju ha vart nån fnurra mellan dem. Jag ska inte spekulera. I och med att jag vet inte vad det handlar om det där.

FL: Nej men Camilla hon säger ju att hon ligger och sover då.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Så vilka är det som pratar då då?

MT: Ja det undrar ju jag med. Vem kan ha varit där hos henne? Jeanie låg ju och, låg och sov när jag gick ner på byn. Så det kan ju inte vara hon. Eh, nej. Den här magen måste vi göra någonting åt Johan (ohörbart)...

FL: Det är inte så att det har det har hänt någonting Stefan och att du går ner dit och pratar med dem om det?

MT: Nej, nej, nej. Jag har inte varit hos Sonja och Camilla vad jag minns. Och varför skulle jag gå ner där och veva med orden för dem. De var ju snälla, de bjöd ju på öl och såna grejer flera gånger. Och jag bjöd ju dem så att. Jag kan inte tro att det var någon större fnurra på tråden mellan mig och dem inte. Utan då sista gången som jag var nere det var väl då när inte Jeanie fick komma med ner. Som hon skrev.

FL: Men, men Sue är säker på att hon hör nåt ifrån lägenheten. Och Camilla säger att hon ligger och sover då.

MT: Ja.

FL: Eh, så att det är ju någonting som gör att... Det är någonting som inte stämmer här.

MT: Kan det vara radio eller Tv eller någonting om... Jag vet inte för jag har inte...

FL: De skriker typ "*håll käften*", "*håll käften själv*" eller någonting sånt så. Så att det är fler än... Sue är säker på att hon hör Sonja och hör flera röster.

MT: Den, den dagen då?

FL: Den dagen då.

MT: Det där får jag inte ihop.

FL: Nej inte vi heller.

MT: Nej jag håller med. Jag förstår vad du menar. För jag menar. Jag tiger sällan, jag har aldrig tigit och hållit käften för hundarna och jag har ju aldrig varit elak så det är inte jag som skriker. Jag har ju aldrig varit där men det måste ju ha varit nån annan med Sonja om... För hon har ju fler vänner än vad jag har. Hon har väl en hel dröse med vänner som kommer ibland och... Det är ju både Salomon och Ibbe och Jeanette och... Några till.

FL: Men om man, om man nu skulle... Om man skulle utgå ifrån nu då att, att det Sue säger faktiskt stämmer för hon har ju ändå lämnat väldigt rediga uppgifter kring...

MT: Ja hon är ju i tjänsten.

FL: Att hon har varit på jobbet. Och hon vet när hon kommer hem. Och ganska specifik tidpunkt och så.

MT: Jo jag vet. Jag minns att...

FL: Ja om man nu tä... Om man nu utgår ifrån att det Sue säger stämmer.

MT: Ja.

FL: Då stämmer inte det som Camilla och Sonja säger. Och varför gör det inte det?

MT: Ja jag jobbade inte... Jag stötte ju inte på Sue så mycket för att man kör ju buss. Det går ju så här. De går ju bara förbi varandra. Träffas i, på depån. Men jag har alltid sett henne som en rak, vänlig person.

FL: Ja.

MT: Mmm

FL: Nej det finns ingen liksom, det finns ingen anledning...

MT: Nej för...

FL: ... Som vi kan se i alla fall varför hon skulle, varför hon skulle hitta på eller varför hon skulle säga... Hon är van vid att det låter från den här lägenheten. För det gör det ju ofta som hon, som...

MT: Ja, ja, ja.

FL: ... som du säger också att de gapar och skriker lite och så där.

MT: Ja, ja, ja, ja. Nej jag kan bara säga det om Sue att jag har alltid tatt henne för att vara ordningsam. Man kunde fråga henne om allting. Hon hade bra svar och vettiga kommentarer.

FL: Men jag tänker, är det någonting som har inträffat den här dagen som skulle vara känsligt för Camilla och Sonja att prata om eller?

MT: Du det kan jag inte ens svara på. I och med att jag tänker inte om andra vad som händer och si och så och ditt och datt. Utan jag tycker alla får ju sköta sig själva.

FL: Mmm

MT: Men nej jag kan inte, jag kan inte... Jag får inte ihop det där helt överhuvudtaget. Om Sue säger så och Sonja säger så, då är det ju... blir det ju moment 22 där också.

FL: Mmm. Men kan det vara din röst som hon har hört då? Sue, där nere?

MT: Nej det kan det inte ha varit. För jag har inte varit där nere vad jag minns. För jag menar jag låg ju på soffan och sen käkade vi mackor till frukost och... Sen var vi nere på bolaget så jag menar det nej, jag var inte utanför dörren den dagen vill jag minnas. Innan jag gick ner till byn och leta fimp.

FL: Eh, jag vet inte. Jag har ju frågat förut mer generellt om det har varit liksom något tjafs mellan Sonja och Jeanie och Camilla någon gång. Och sen, du har ju fått beskriva att... Att de inte var, ville ju inte att Jeanie skulle komma ner och så där. Men framförallt Sonja. Ja.

MT: Ja oftast om vi, när vi väl kom ner både jag och Jeanie så flöt det ju på bra ändå.

FL: Mmm

MT: För man märker ju att det är ju Camilla som är boss i den lägenheten. Så hon, hon bestämmer ju som hon vill.

FL: Ja.

MT: Sonja följa, följer ju bara efter men.

FL: Men är hon liksom bossig överhuvudtaget mot andra också eller? Camilla.

MT: Eh, jag känner henne inte mer än i vår bekantskapskrets för A-lagarna men...

FL: Mmm

MT: Jag tror inte hon har så många vänner utanför A-lagarna men...

FL: Är hon bossig mot dig eller?

MT: Det händer ju ibland när jag kommer. Nu får du göra det, nu får du göra det. Det har ju allt hänt. Nu går du ut med hundarna så, såna grejer. Det kan man ju, hon passar ju på.

FL: Gör du det då eller?

MT: Ja, ja, ja. Jag älskar att gå ut med hundarna.

FL: Mmm

MT: De är så glada i mig när jag kommer för jag går ju långpromenader uppe, uppe vid gruvan med dem.

FL: Eh, har du någon gång hört talas om eh, att det skulle ha varit något mer uttalat bråk mellan Sonja och Jeanie? Eller varit med?

MT: Jag har inte varit med om det. Och jag har inte hört det. Nåt. Utan det enda som jag vet är ju det att Sonja då brukar säga det att ja vi ska inte bjuda ner, hon sitter ju bara och halvsover.

FL: Mmm

MT: Hon, hon försvinner in i sig själv ibland Jeanie och det... Det uppskatt... Det, så Sonja och Camilla förstår inte riktigt hur hon mår tror jag.

FL: Mmm

MT: Det vet jag, hon kan sitta och prata och sen bara rätt vad det är... Så blir hon, så blir hon så där va. Då går hon in i sig själv på något konstigt sätt.

FL: Vem gör det sa du?

MT: Jeanie.

FL: Mmm

MT: Ja. Och det är väl det som gör att de tycker att hon, ibland säger hon till mig att hon är inget vidare trevligt sällskap när hon bara sitter och hänger.

FL: Mmm

MT: Vad är det med dig, vad gör du? Hon mår inte bra Jeanie, hon är sjuk så jag försvara henne ju några gånger men... Ja, ja. Det gick ju. Så fick hon ju komma ner igen och...

FL: För både Sonja och Camilla har nämnt här att, alltså de har... De har själva tagit upp att Jeanie hade fått för sig att Sonja hade dragit kniv.

MT: Jo men det, det har jag hört.

FL: Mot henne?

MT: Det stämmer. Det kommer jag ihåg. Det var... Det blev någon fyllesnurr. Det var väl alldeles i början då när jag och Jeanie. Ja, vart kompisar och (ohörbart) ja det tror jag det var. Och blev Sonja förbannad och slet tag i en kniv och braka ut genom dörr'n. Hon skulle ta livet av sig själv. Men...

FL: Alltså hon, men hon har tagit en kniv men inte för att hota någon annan. Utan för att göra sig själv illa?

MT: Enda gången hon tog en kniv då sprang hon ut på trappan för att göra nåt med sig själv

ville hon göra. För hon har aldrig vad jag har förstått...

FL: När var det här sa du?

MT: I februari förra året.

FL: Okej. Ja.

MT: Det var, det var den festen som gjorde att jag och Jeanie blev ihop. Att jag sov uppe hos henne.

FL: Ja.

MT: Men Sonja vad jag minns. Hon skadade ju aldrig nån med kniven. Hon, hon gilla att vifta med saker. Hon vifta med händer och handväskor och allt möjligt ibland när hon...

FL: Mmm. Men, men det här var ju inte riktigt samma... Alltså det här, om hon hade en kniv och...

MT: Nej hon har inte dragit kniv för att skada nån.

FL: Nej.

MT: Hon har dragit kniv bara för att, sig själv eller...

FL: Så den här situationen som jag beskrev nu först. Den känner du inte igen.

MT: Det här med...

FL: Att Sonja ska ha hotat Jeanie med nån kniv.

MT: Nej, nej, nej.

FL: Nej.

MT: Det känner jag inte igen.

FL: Nej.

MT: Men hon har dratt kniv ur lådan och tagit upp och viftat lite och... Hon har gjort tecken så här nån gång ibland. Men det, det är mot sig själv i så fall.

FL: Mmm

MT: Jag vet inte men Sonja var nog inte helt hundra hon heller.

FL: Mmm

MT: Och hon har vart igenom mycket de senaste två åren.

FL: Mmm

MT: Lunginflammationer och det ena och det andra. Och hon är väl inte i ordning än tjejen.

FL: Eh, men apropå det här med... Ja vi ska... Hade du, hade du nåt där eller?

BFL: Nej.

FL: Nej. Eh, en till. En sak till som jag inte riktigt får och gå ihop.

MT: Jaha.

FL: Eh, och det är (*suckar*) eh, innan vi har hittat den här kniven och filten och det här.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Så ringer Sonja till, jag vet inte om du kommer ihåg. Det var en annan kollega som var med mig vid första förhöret. Angelica heter hon.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja.

MT: Det kommer jag inte ihåg.

FL: Sonja ringer, eller hör av sig till Angelica och säger att balkongdörren till Jeanies lägenhet står öppen då.

MT: Jaha.

FL: Det var den 18 mars.

MT: 18 mars i år?

FL: Nej 18 februari måste det ha varit?

MT: I år?

FL: Ja.

MT: Vem fan har varit där inne då? Ursäkta jag svär men vem fan har varit där då?

BFL: Det var i januari.

FL: Var det januari. Förlåt.

MT: För balkongdörren...

FL: Den 18 januari förlåt.

MT: Ja det spelar ingen roll vilken månad det är. För jag satt ju här och vem har varit där, för den dörren hade vi aldrig öppen annars. För jag menar Jeanie har det varmt och skönt i lägenheten. Den enda gången jag öppna balkongdörren var när jag gick ut och röka ibland.

FL: Mmm

MT: Men den 18:e var jag här så jag vet inte vem som har vart i lägenheten.

FL: Nej. Och Camilla när vi prata med henne. Hon säger också att hon har sett att den här balkongdörren står öppen.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Ja.

MT: Den där var ju stängd så länge jag var där uppe.

FL: Ja.

MT: För hon hade ju sitt lilla fönster på glipa istället.

FL: Mmm. Och vid det här tillfället så är ju lägenheten avspärrad.

MT: Ja det vet jag. Det var väl en och samma dag som jag togs omhand.

FL: Ja precis.

MT: Men vem fan har varit där och rotat då?

FL: Ja när, det här är ju på eh, den 18:e och sen dagen efter den...

MT: Alltså 14 dagar efter då.

FL: Dagen efter då den 19:e.

MT: Ja.

FL: Då åker ju våra forensiker upp till lägenheten.

MT: Ja.

FL: Eh, bland annat eh, för att titta på eh, det här fotspåret som Joel har sett på... På filmen då.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja. Och det är ju då man går ut och hittar kniven och filten på taket.

MT: Jaha du.

FL: Så alltså dan efter då.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja. Och de säger att balkongdörren kan inte ha stått öppen. Alltså de menar på att Sonja och Camilla måste ha misstagit sig. För det går inte att, det går inte att... liksom det finns inga tecken på att nån ha brutit avspärrningen och tagit sig in i lägenheten.

MT: Nej, Nej.

FL: Det finns inga tecken på att nån har liksom brutit upp balkongdörren och sen skjutit till den igen. Så forensikernas uppfattning det är att dörren är... Balkongdörren är stängd och den

har varit stängd hela tiden.

MT: Ja det låter ju mest plausibelt.

FL: Ja.

MT: För vi hade inte den öppen.

FL: Nej och då är det ju någon som har fel eller som misstar sig. Så antingen är det ju...

MT: Det kan, det kan jag svära på för balkongdörren (ohörbart).

FL: Ja men du kan ju inte, du kan inte veta. Du satt här då som du säger.

MT: Ja men jag menar de gånger balkongdörren har varit öppen när vi har varit ihop.

FL: Mmm

MT: Det är när jag har varit ute och röka. Sen vet jag inte. Sen vet jag inte mer.

FL: Nej. Nej. Men då, då kan man ju tänka sig. Antingen har forensikerna fel.

MT: Nej det tror jag inte.

FL: Att balkongdörren har stått öppen och att någon i så fall då ska ju ha stängt den då. Från det de ringer eller hör av sig. Dagen innan.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Ja. Eh, men annars är det ju Camilla och Sonja som har misstagit sig då.

MT: Det låter ju rena Snurre Sprätten det där.

FL: Och...

MT: Men jag, jag kan bara säg... Ja prata på.

FL: Ja. Ja antingen har de ju misstagit sig då att de tror att balkongdörren står öppen och därför ringer de till oss. Eller också ringer de till oss av någon annan anledning.

MT: Ja, ja, ja. Jag vet faktiskt inte.

FA: Hade både Sonja och Camilla ringt till polisen?

FL: Sonja ringer till polisen.

MT: Ja.

FL: Och berättar att balkongdörren står öppen och vill uppmärksamma polisen på det. Och vi åker dit dagen efter. Och med anledning av det så, så...

MT: Men när de (ohörbart).

FL: Får vi, pratar vi med Camilla också som bekräftar att hon har sett att balkongdörren har

stått öppen.

MT: De måste ha misstagit sig på balkongdörren för...

FL: Ja okej. Kan det finnas någon anledning till att de vill att polisen ska upp och titta på Jeanies balkong eller?

MT: Jag vet inte. Jag kan inte svara på det för alltså det...

FL: Nej.

MT: ... tekniska grejer det... Jag har ingen förklaring till vad som har hänt (ohörbart).

FL: Det blir ju det ena... För jag tänker, för då ligger ju filten och kniven kvar på taket där.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Ja. Eller det ligger på taket.

MT: Ursäkta en dum fråga. Menar du att någon annan har placerat den där?

FL: Nej jag tänker att Camilla och Sonja kanske antingen har sett eller känner till att, att det ligger saker på taket där och att de vill att vi ska... Att vi ska upptäcka det.

MT: Men hur kan de se det då? För vi har ju taket emellan två åsar. Hur ser dem...

FL: Ja man kanske inte kan se dem. Man kanske vet att det ligger saker där. Jag vet inte.

MT: Jag menar, jag är ju längre än Sonja och Camilla. Och när jag går så ser jag ju taket. Sen ser jag det här brutna. Sen ser jag det andra, huvudentrén också där jag står. Om man, om man tittar... (ohörbart) banne mig se. Undrar... Har du bild på huset här så med framsidan där.

FL: Mmm

MT: (*Suckar*) för jag ska ju då se om man kan se den biten av taket när man står på tomten... Eller på vägen borde man ju se det. För på tomten... Aj, (ohörbart). Så jag undrar hur de har kunnat sett det. Nej jag vill som sagt inte spekulera i det där. Det kan bli... Nej jag har inget hum om varför det har blivit så här. Och Sonja och Camilla ringde och sa att dörren var öppen och sen den inte är det och... ja. Jag vet inte vad de tänker. För det kan hända att de har sett där uppe men... För jag menar där vid, sitter avspärningarna längst ner eller är det bara Jeanies dörr där upp som det är avspärrat. Eller är det hela trapphuset? För det ligger ju en lägenhet till däruppe. Det kan ju hända att de har misstagit sig. För det ligger ju en trerummare...

FL: Nej jag tänker så här att, nu har ju inte du... Du har ju inte påstått att Camilla har gjort det här. Du har ju bara hintat om liksom att hon har en, alltså en våld... Alltså att hon är lite våldsam eller lite så där.

MT: Ja, ja.

FL: Ja. Eh, jag tänker utifrån det perspektivet att man nu skulle tänka sig att Camilla eventuellt var inblandad på nåt sätt.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Om...

MT: Nej jag vill inte spekulera för jag, nej jag, jag kan inte svara på det. Jag vill inte spekulera heller. Det skulle va...

FL: Men får jag bara dra en liten, en liten fundering så här då.

MT: Ja.

FL: Om man tänker sig att, att Camilla skulle vara den som har gjort någonting mot Jeanie.

MT: Ja.

FL: Mmm. Eh, och att hon då har tagit en eh, kniv som är... Vi tror väl ändå att den är Jeanies eftersom ditt och di... Jeanies DNA finns på den.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Eh, och att hon skulle ha gjort Jeanie illa.

MT: Ja.

FL: Dödat henne mördat henne. Eh, och sen i så fall eh, sannolikt har gjort sig av då med kniven och tagit din filt.

MT: Ja.

FL: Ja och hivat upp det där på taket.

MT: Ja.

FL: Ja. Då vet hon ju om att grejerna ligger där. Eller hur?

MT: Ja, ja det gör hon ju.

FL: Ja. Då, skulle du tycka... Är det inte lite vanskligt då att, att se till och liksom kontakta... Och kontakta polisen och säga att balkongdörren står öppen. Om man vet att det ligger en kniv och en filt uppe på taket där. Som man själv har slängt upp. Eller...

MT: Ja det låter lite vanskligt det. Men jag har svårt att tänka mig att Camilla... Men det kan ju va...

FL: Ja.

MT: ... en möjlighet.

FL: Och jag påstår inte att det är så. Jag bara, jag bara...

MT: Men peppar peppar

FL: ... funderar kring...

MT: ... det kan var det med anmälan. Det kan vara en, det kan vara någonting där. För jag som sagt, jag vill inte spekulera.

FL: Mmm

MT: Eh... Det blir bara så mycket runt om kring sen.

FL: Mmm

MT: Det var väl inte så Camilla skulle kunna göra någon illa.

FL: Vi tog inte, nej.

MT: Nej det var det jag hade att säga om det.

FL: Mmm

MT: Jag tror inte Camilla, jag tror inte att Camilla skulle kunna göra någon illa. Men raseriutbrott det vet man ju aldrig.

FL: Mmm

MT: De har ju flugit på varandra. Hon har ju dängt tequilaflaska i huvudet på Sonja. Och gett henne rejäla pärlor ibland. Sista gången var väl på Riggards där vi bodde. Det var i samband med att de blev vräkt. Då hade de haft en jädra fest och nån hade slagit sönder någonting.

FL: Joel har ju tittat lite på hur det såg ut med vädret den här dagen.

MT: Ja. Det var väl snöslask.

FL: Jag tror du har beskrivit nu på slutet att det var slask den här dan.

MT: Ja, ja, ja. Jag vet. Det är nån dag som jag vet, när jag gick ut till polisbilen då där när jag blev dit tvingad. Då hade jag ju inga skor på mig så jag vaknade ju till direkt nästan när jag kom ut så fick jag ju kallt på fötterna.

FL: Mmm

MT: Så då vaknade jag ju till och då vet jag att det var, låg väl lite snö och slask på gårn.

FL: Mmm. Joel kan beskriva precis som med det andra dokumentet hur han har tänkt...

MT: Ja, ja, ja.

FL: ... och vad han har hämtat in för uppgifter.

MT: Mmm

BFL: Och det är dels från SMHI och sen är det lite samma bilder då från, från macken där också.

MT: Ja, ja.

BFL: De är lite suddiga. Eh, och då är det från en väderstation.

MT: Väderstation?

BFL: Ja. Och det är väderstationen Kloten.

MT: (Ohörbart). Ja, ja.

BFL: Den ligger dock 12,7 kilometer bort. Det är det som är närmast Kopparberg.

MT: Ja det är väl den som är i, där bortanför vad heter det... Mot Hällefors där kanske.

BFL: Mmm. Eh, och då har du ju den där.

MT: Ja, ja.

BFL: Stationen.

MT: Ja, ja.

BFL: Sen är det ju olika koder här utifrån vad det är för väderförhållanden.

MT: Ja, ja, ja, ja. Eh, den här, det ligger bortåt Kloten till. Ja, ja.

BFL: Mmm. Och då ser du ju beroende på vad det är. Det har ju regnat dagen innan här på...

MT: Ja för vädret var ju mera snö innan det där. Det var ju bara slask i slask nu.

BFL: Mmm. Och så ser du ju klockslag här bredvid.

MT: Ja jag ser det, jag ser det.

BFL: Så att det är ju egentligen inget vad den säger att det är inget direkt väder där. Men sen kommer det ju nederbörd här med lätta snöbyar. Snöfall.

MT: Inget signifikant. Ja.

BFL: Det börjar där vid tolvsnåret.

MT: Ja, ja, ja, ja.

BFL: Och då har vi försökt tyda som att det ändå är en, det är ju ändå en mil dryga ifrån Kopparberg.

MT: Ja, ja, ja, ja.

BFL: Då tog vi samma bilder här på...

MT: Ja, ja, ja, ja.

BFL: Men de verkar ju stämma ganska bra.

MT: Ja det...

BFL: Hur väderstationen säger. För här är ju liksom vid klockan tolv då. Innan det börjar...

MT: Det är väl molnigt ja.

BFL: Ja och det ligger inget snötäcke så på marken.

MT: Det gör det väl. Vad är det, det här är väl snö som ligger där.

BFL: Ja men det är liksom inte...

MT: Nej det är bara slask. Slask, slask, slask och sand. Ja, ja.

BFL: Sen ser du att det kommer ju snö under dag, det syns ju tydligt på film om du ser här.

MT: Ja, ja, ja, ja.

BFL: Men du ser att det blir ju mer snö och sen ligger det ett tunt snötäcke här på...

MT: Ja, ja, ja, ja.

BFL: (Ohörbart) 25 där.

MT: Ja, ja, ja, ja.

BFL: Så det kommer ju lätta snöbyar och snöfall under dagen.

MT: Ja det kommer jag inte ihåg att det snöa men.

BFL: Nej.

MT: Jag vet i alla fall att när jag gick ut så gick jag utan skor. Bara i strumplästen. Då var det ju blask.

BFL: Mmm

MT: För jag blev ju, kunde ju vri ur dem om man säger efter.

BFL: Mmm. Och du har inte sagt nåt att det snöa när du är ute då heller?

MT: Inte vad jag kommer ihåg.

BFL: Nej. (Ohörbart)

MT: Det var ju rela, det var ju relativt mörkt men det var...

BFL: Ja.

MT: Tog en bra stund och gå för det var... Det var inte så mycket så det var ju helt mörkt så man slapp ju få ont i huvudet av ljuset.

BFL: Ja. Men det kom ju lite snöfall där titt som tätt. Och sen har jag även tagit då utifrån hur det såg ut på Malmvägen.

MT: Ja uppe hos henne ja.

BFL: Dels när polispatrull kom här. Det är utanför på, på entrén här. Upp till där.

MT: Jaha. Ja, ja. I, upp till hennes entrédörr ja.

BFL: Ja.

MT: Ut, ja, ja. Ja.

BFL: Och det är ungefär samma om man tänker snötäcket som har lagt sig på...

MT: Ja, ja, ja. Det ser jag.

BFL: ... backen. Så det är ungefär...

MT: Är det här taget den 4:e januari?

BFL: Ja.

MT: Jaha.

BFL: Det är från kroppskamerorna.

MT: Ja, ja, ja, ja, ja.

BFL: Eh, och det här är från en mobilfilm. Eller kamera har jag för mig.

MT: Ja, ja.

BFL: Men det är ungefär samma, så det stämmer överens ungefär vad det såg ut på...

MT: Jo, jo.

BFL: Om du får se macken bilder då.

MT: Jaha.

BFL: Det tunna snötäcket som kommer. Och då är det ju dels så ser man det här avtrycket på...

MT: Vad är det där? Är det...

BFL: Du kommer få se tydligare.

MT: Ja, ja, ja, ja.

BFL: Det är det jag noterar där på balkongen.

MT: Ja, ja, ja, ja.

BFL: Eh, och det är ju i det här snötäcket som har kommit.

MT: Ja under den dan där ja.

BFL: Så det fotavtrycket bör ju ha kommit...

MT: Nu ska vi se...

BFL: ... under den dagen då tänker jag.

MT: Under 4 januari då menar du?

BFL: Utifrån att det vart regn innan.

MT: Ja.

BFL: Eller hur tänker du?

MT: Ja jag tänker inte så mycket på vädret med det måst... Då har det ju snöat lite grann. Men jag har väl inte lagt märke till det.

BFL: Mmm

MT: För det, vädret gör inte så mycket för mig. Det bara, bästa säsongen är ju hösten och våren för mig. Och även vintern i viss mån. Men sommaren det brukar vara varmt och solljus och kletigt och kladdigt.

BFL: Men du, du märkte inte av att det snöade den här dagen när du var ute?

MT: Nej inte vad jag kan komma ihåg.

BFL: Nej. Och sen är det ett förtydligande här med fotavtrycket då som vi...

MT: Ja, ja, ja, ja. Hur...

BFL: Det är ju in zoomat här.

MT: Ja, ja, ja, ja.

BFL: Då tycker jag man kan tyda att det är en stortå där och sen tårna...

MT: Ser man de andra tårna där ja. Ja, ja. Ja, ja. Är det min tå?

BFL: Vad tänker du kring, kring det?

MT: Nej jag tänker ingenting kring det där. Fotspåret det... Jag vet inte vem som kan ha gjort det.

BFL: Nej.

MT: Jag vet inte vem som kan ha gjort det, jag vet inte vad jag ska säga om det där faktiskt.

FL: Det här är bilder som är tagna på dig när du är gripen och har fått gått ut barfota i, eller med strumpor i snön då.

MT: Ja.

FL: I de här kläderna som du fick se.

MT: Ja, ja, ja, ja. Det var första, oj jädrar vad sliten och gammal jag ser ut på det pappret. Ja, ja, ja jag såg. Jag har strumplästerna där ja.

FL: Ja och då ser man ju när du går med strumporna där hur, hur avtrycken blir efter en fot i strumpa.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Det ser ju nästan ut som ett fotavtryck.

MT: Ja det gör det ju. Ja, ja, ja.

FL: Ja ju mer man förstorar desto otydligare blir det. Men jag ville bara visa dig.

MT: Ja, ja det förstår...

FL: Att det ser ju... Tycker du själv att det ser liksom...

MT: Ja men det ser jag ju där...

FL: ... ganska likt ut eller?

MT: Du ser ju trampdynan där och stortår, det ser ut att vara ett fotspår där ja.

FL: Och så ser det ut sen när du kliver ut då i strumplästen där med poliserna där.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Tycker du att det ser ungefär likadant ut?

MT: Nej det verkar vara lite mindre. Det är mera tryck där, där är ju... Ja. Det känns nog mer som att det bara är här, på den ena och sen hela här är taget på den bilden där.

FL: Mmm. Men tycker du att det ser ut som att det här avtrycket skulle kunna vara utifrån vad Joel visade och det skulle kunna vara ett...

MT: Skulle kunna vara...

FL: Som är satt med en fot, med en strumpfot.

MT: Jag vill inte spekulera i det där.

FL: Nej.

MT: Men det ser ju inte likt ut om man jämför den och den. För jag menar där, där är ju hela här typ med. Men på den bilden är det bara, det är ju den trampdynan där vid stortån.

BFL: Ja.

FL: Ja. Okej.

MT: Så det är lite som skiljer där men, jag är ingen expert på det där så det får jag låta er... lista ut.

FL: (Ohörbart)

BFL: Nej kring det så är det väl kanske om man ser på, där står du ju plant på... På fötterna.

MT: Ja.

BFL: Kanske man kan tyda att nån har lagt vikt mer mot vänster sida på foten.

MT: Nu hängde jag inte med. Du sa att där ser ganska klart...

BFL: Ja utifrån att det ser ut att vara ganska bra avtryck på stortån så ser det ju ut som kanske man har lagt vikt på vänster sida på fot.

MT: Ja, ja, ja, ja. Det kan ju hända ja. Du menar ja nästan så man stått då på stortån där ja. Ja, ja.

BFL: Det beror ju på hur man fördelar vikten så kan ju storleken...

MT: Mmm

FL: Men om vi tänker så här då att du grips där. Och lägenheten spärras av där på kvällen.

MT: Ja.

FL: Mmm. Och efter det ska inte någon annan ha kunnat...

MT: Kommit in i lägenheten.

FL: ... kommit in i lägenheten.

MT: Ja.

FL: Så utifrån det resonemanget så ska ju filten och kniven redan ha lämnat platsen då. När polis och ambulans kommer dit.

MT: Det tror jag inte.

FL: Nehej.

MT: Nej nu hängde jag inte med. Vad sa, du sa... filten och det skulle ha...

FL: Du ringer efter hjälp och polis kommer dit.

MT: Ja.

FL: Ja. Sen spärras ju lägenheten av.

MT: Ja.

FL: Då är det inga obehöriga som har varit där inne...

MT: Menar du att filten skulle ha flyttats innan den blir avspärrad eller efter avspärrningen?

FL: Innan.

MT: Nej det vet jag inte. För jag, jag har inte haft någonting med det där att göra. Jag har inte vad heter det, vad jag kan... Jag vet i alla fall att jag inte har gömt nån filt och kniv och såna grejer.

FL: Nej och det har ju varit lite olika också. För du har ju sagt att du har dragit ur kniven...

MT: Ja, ja men det...

FL: ... du har letat efter trasor.

MT: ... Det är som jag säger, det ju... Klarnar ju hela tiden för mig för...

FL: Mmm

MT: I början var det ju bara svammel. Det var ju...

FL: Ja men det finns i alla fall inga tecken på att nån har tagit sig in i den här lägenheten.

MT: Nej, nej, nej, nej.

FL: Efteråt.

MT: Nej, nej, nej.

FL: Och jag vet inte riktigt vart de sakerna skulle ha legat någonstans heller då.

MT: Du menar filten och det?

FL: Ja.

MT: Det skulle ha legat i min del av soffan.

FL: Polisen kom ju dit och sen gör man ju en stor undersökning.

MT: Ja.

FL: Så att vad, hur... Vart skulle de grejerna ha legat...

MT: Om de hade legat där jag la dem så skulle de ha legat i soff... Sofflängan här. Låg min röda filt. Bakom här typ. Om det här är min soffa så ska den ligga bakom mig här bara. Och så brukar det ju...

FL: Men förstår du vad jag menar?

MT: Jag förstår vad du menar ja.

FL: Ja kniven och filten tror jag har hamnat på taket redan vid det här tillfället. Och det är därför det finns ett fotavtryck på balkongen.

MT: Men vem skulle ha gjort det då?

FL: Jag tror att det är du.

MT: Nej. Jag har inte haft med nåt gömmande av något gods att göra.

FL: Men i så fall då om det inte är du då. Då skulle det ha varit en gärningsman eh, om man nu tror... Om det nu är så då att filten och kniven. Vi ponerar då att det måste ha hamnat där.

MT: Mmm

FL: Innan polis och ambulans kommer på plats och man spärrar av lägenheten.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Ja. Eh, tror du att man, hur skulle man kunna få upp de där sakerna på taket utan att liksom kliva ut eller göra det här avtrycket på balkongen?

MT: Nej det kan det ju inte göra, du kan ju inte kasta det... Du kan inte stå på dörrposten och kasta upp det. För du har ju taket i vägen där.

FL: Ja så, så är det rimligt att tro att den som har gjort det här avtrycket på balkongen också är den som har sett till att sakerna hamnat där eller?

MT: Troligtvis ja.

FL: Mmm

MT: Jag säger troligtvis för jag vill inte säga ja eller nej för jag kan ingenting om det tekniska så här.

FL: Nej men det blir mer logiskt resonemang.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Det behöver man ju inte vara teknisk kunnig för att förstå.

MT: Det förstår jag, det förstår jag.

FL: Ja.

MT: Men jag har ingen aning om hur grejerna har hamnat där.

FL: Okej. Så då om det inte är din strumpklädda fot eller ditt fotavtryck. Då skulle de i så fall vara en annan gärningsman då har varit...

MT: Ja, ja.

FL: ... alltså barfota eller i strumplästen i den där lägenheten.

MT: Ja.

FL: Klivit ut på balkongen och hivat upp sakerna på taket.

MT: Ja, ja, ja, ja. Nej det måste ju ha varit någon annan som har gjort det för jag har inte varit ute på altan vad jag vet. Jag var ute på den några dagar innan när jag röka men... Alltså vanliga cigaretter då. Men... Nej jag kan inte minnas att jag var där ute.

FL: Du har ju tidigare sagt att du har tagit ur kniven och det här. Och då frågar ju jag dig om det har varit någon annan i, alltså jag frågade ju dig då. "Okej så att kniven som du har tagit ur, den måste finnas kvar i lägenheten då".

MT: Ja jo.

FL: "Ja säger du då".

MT: (*Suckar*) ja jo jag vet jag sa det men... Nu har ju det klarnat och då är det ju annorlunda. Jag har inte dragit ur någon kniv och jag har inte gömt den heller om man säger så. Du jag behöver gå på toaletten igen känner jag.

FL: Nu får du vänta lite.

MT: Mmm (*suckar*). Nej jag har ingen aning om vad som kan ha hänt där. Faktiskt inte. Vem skulle vilja ha lagt, gömma kniven i så fall.

FL: Mmm

MT: Jag har... Vad skulle jag ha gjort ute på balkongen. Jag hade ju inga cigaretter att röka då och sen... Har inte haft den öppen på flera dar balkongdörren.

FL: Vi säger nu då att det inte är du som har gjort det här Stefan.

MT: Vi säger att?

FL: Vi säger nu att, om vi säger att det inte är du som har gjort det här nu då.

MT: Ja.

FL: Ja. Har, har du någon kännedom om vad det är som hänt?

MT: Kännedom... Nej jag har ingen kännedom om det. Jag har svårt att tro att Jeanie har såna, har såna fiender. Ja, ja. Jag kan inte tänka mig vad som kan ha hänt där. Vem skulle vilja göra Jeanie illa? Det var inget större fel i henne. Hon var jättesnäll och go och rar och söt tjej. Och trevlig mångt och mycket.

FL: Mmm

MT: Så jag har inte...

FL: Jo det har du ju också, det har vi ju pratat om flera gånger här. Att det var bra mellan er och ni leta efter stuga och vad det var samtidigt som du letar efter...

MT: Hus och lägenhet.

FL: ... Lägenhet uppe i Malå och nu har vi pratat med handläggaren där uppe i Malå.

MT: Ja.

FL: Och det var ju, det var en etta på 44 kvadrat som du...

MT: Ja det...

FL: ... hade anmält intresse för.

MT: Ja det...

FL: Hon hade inget, hon hade inget annat... Eller hennes uppfattning var att du ville hyra den själv ju.

MT: Nej det är helt...

FL: Inte tillsammans med någon annan.

MT: Jag ville hyra, jag ville hyra den i mitt kontrakt.

FL: Mmm

MT: För att Jeanie kan inte skriva kontrakt. För, nu längre... Hon har ju Kronofogden på sig.

FL: Mmm. Nej men så det här att ni liksom hade framtiden för er, och det var ju inte så länge tillbaka heller där som du skrev... Eh, till henne. Det var ju 30 november här så skrev du...

MT: Ja att vi skulle flytta dit upp och ditten och datt.

FL: Då skrev du till henne. "*Vill lägga alla relationer på is och gå min egen väg och se om jag orkar med livet. Jag älskar dig så mycket men jag kan inte leva eller ha någon hos mig. Jag är en trött och ledsen o sårad gammal man. Vi får se längre fram i tiden*".

MT: Du menar som jag skrev till Jeanie?

FL: Ja.

MT: Jo det kan stämma. För det var ju då...

FL: Det var ju bara någon månad innan här.

MT: Innan här ja.

FL: Ja.

MT: Ja, ja, jo. Men det är ju som jag sagt det har vart en liten sån här berg- och dalbana med mig och Jeanie. Fast inte så att vi blev sura och arga och slåss men... Det grunda sig i det att hon slösa pengar på sina tabletter och sånt där. Hade inte hon haft mig där sista månaden så hade hon ju fått en plump hos hyresgäst... hyresvärden. För hon kunde ju inte betala hyran.

FL: Mmm

MT: Hon hade köpt för mycket helt enkelt så jag var tvungen att skjuta till.

FL: Ja för innan här har hon ju skrivit. Ja det var den 26:e, några dagar innan så skriver hon till dig eh, "*jag måste tyvärr så jävligt tiggare att fråga om min hyra. Jag vill inte fråga dig men måste. Du är ingen mjölkko för mig men jag måste veta om jag klarar den eller inte. Snälla ta inte illa upp*". Nej, nej det gjorde jag inte. Jag betalade ju, ja det...Det får du nog se på swishen för det var någonstans över tolvhundrakronor hon fick av mig i ett släng där.

FL: Mmm

MT: Till... Till hyran.

FL: Men var det så det hade blivit att det var det du var, en mjölkko som bara fick betala?

MT: Nej, nej, nej. Jag kände mig inte som en mjölkko men... Hon behövde ju mig ibland och mina pengar. För hon köpte ju ibland medicin för sin, ja kvarvarande vad heter det pension och sen köpte hon sprit. Så jag fick hjälpa till med mat och med hyra och... Jag kände mig inte som en ko men jag kände mig som ja... Spindeln i nätet så jag kunde hjälpa henne. Jag kunde ju gå hit och dit och si och så och kunna hjälpa henne. Men det blev ju mer och mer. Det eskalerade ju i oktober, eller november, december. Då blev det ju mer och mer pengar. Men det gjorde ju inte mig nåt för jag, jag betala ju min hyra och det sen... Sen delade vi ju på resten jag och Jeanie. Det jag hade. Eller rättare sagt jag gav, vi var nere och handla så jag köpte ju mat för de pengarna. Och då köpte vi nu senast då öl då, trehundra kronor.

FL: Du, Stefan.

MT: Ja.

FL: Men jag notera bara det.

MT: Jaha.

FL: Det har vi ju pratat om förut, dina läsglasögon som du inte vi...

MT: Ja de låg där under.

FL: ... ja de låg här under.

MT: Ja vad sjutt... det kommer jag ihåg.

FL: Alldeles vid balkongdörren.

MT: Ja det kommer jag inte ihåg att jag lagt där.

FL: Nej.

MT: Då blev jag chockad när jag såg att de låg där.

FL: Det är inte så att de kan ha hamnat där i samband med att du är ute på balkongen där eller?

MT: Nej det tror jag inte. Jag var inte ute på balkongen vad jag vet.

FL: Okej. Så det här avtrycket här, det är inte ditt avtryck då?

MT: Det kan, det kan inte vara mitt. För jag hade inga cigaretter så varför skulle jag gå ut på altan och röka?

FL: Behöver du gå på toa?

MT: Ja.

FL: Eller ska vi köra?

MT: Jag behöver gå och få sätta mig igen, för nu bränner det där bak igen.

FL: Har du, jag ska ringa igen då och kolla.

MT: Ja. Nej för, jag skulle behöva något laxermedel för den här jävla magen håller på att fördärva...

FL: Vänta, då tar vi en paus och klockan är 11:05.

PAUS

Slut på fil 2

Fil 3

FL: Då är klockan 11:12 och vi fortsätter.

MT: Mmm

FL: Du, det har ju ändå pratats lite om det här med hot då från de här på, på Bryggeriet och skulder som hon köpte tabletter av och så. Det var ju Annelie och hennes...

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Hennes son. Eh, och det vet du ju sen innan att vi har pratat med dem. Och eh, vi har ju frågat eh, ja vi har ju försökt att reda ut det där med skulder kring pengar hit och dit och så där.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Och det, det fanns ju lite skulder och så där. Eh, så Annelie...

MT: Ja Jeanie och jag vi hade skulder bägge två. Hos både Kronofogden och det ena och det andra. Ja du menar hon ja, ja, ja, ja.

FL: Ja gällande Jeanies köp av tabletter.

MT: Ja av Annelie.

FL: Ja. Så Annelie eh, har ju. Hon bekräftar att det fanns eh, en skuld och så som Jeanie höll på att betala av.

MT: Ja.

FL: och man kan ju se att när eh, Jeanie har, om man tittar på hennes kontoutdrag. När hon har fått sin pension så skickar hon ju iväg lite pengar regelbundet.

MT: Ja det gör hon.

FL: Till, till Annelie.

MT: Hon är väldigt noga med att betala sina vänner tillbaka.

FL: Ja precis.

MT: Det är ju bra det.

FL: Ja visst. Så att utifrån eh, utifrån det man har kunnat sett och sen vi har pratat med Annelie så, så framkommer det ju inte att det var... Är någonting i deras relation som skulle tyda på att det var några hot eller...

MT: Nej.

FL: ... någonting sånt sinsemellan.

MT: Nej, nej, nej.

FL: Utan dem har, som jag har förstått det då utifrån vad Anneli har sagt så har de ju varit vänner...

MT: Jo de var väldigt bundis då.

FL: Ja.

MT: Eh, Jeanie sa att hon var väl hennes egentligen riktigt, enda riktiga vän om man säger så.

FL: Ja.

MT: Förutom Anna i Stockholm då.

FL: Ja.

MT: Hon hade ju inte så många vänner.

FL: Nej.

MT: Det var väl jag, Sonja, Camilla, Ibbe och Jeanette. Det var ju vi som höll ihop. Och Salomon nån gång ibland.

FL: Mmm

MT: Kom upp och bjöd några öl, på några öl ibland hos Jeanie när jag bodde där och...

FL: Mmm

MT: Nej jag tror inte att det finns någon hotbild hos Annelie i alla fall. Och för det första så kan de ju inte, hon kan väl knappt stå på benen vad jag har hört från... Eller ja det kan hon väl men hon ser dåligt och har inget körkort och...

FL: Mmm

MT: Det är ju hennes son som får köra mycket i så fall.

FL: Mmm. Ja och han har, han har vi pratat med också och så där. Och han, han var väl inte. Han var väl lite sur på Jeanie för han tyckte väl att hon tog lite uppmärksamhet ifrån Annelie

och så pengar och...

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: ... Annelie hjälpte hjälpte Jeanie med lite saker och så där.

MT: Ja det gjorde hon.

FL: Ja.

MT: Hon fick ju väldigt mycket grejer. Jag fick ju bland annat när jag inte bodde där så hade hon ju fått mat av henne flera gånger och...

FL: Mmm

MT: Och sen så fick hon ju matlåda hos kommun och så hon använde väl pengarna till annat istället.

FL: Mmm. Så egentligen så fanns det väl ingenting, alltså det här med hotbild ifrån Annelie och så det är liksom...

MT: Nej det vill jag inte tro men... Jag säger ingenting, jag vill inte spekulera.

FL: Nej men... Men har du nåt liksom konkret på att det skulle vara så att du har upplevt att Annelie har hotat Jeanie eller att du har hört det eller?

MT: Nej det har jag inte hört någonting.

FL: Nej.

MT: Det var väl snarare jag som skällde ut henne efter noter en gång via telefon när hon hade... När, vi hade festat till då skällde jag ut henne efter notor att hon fördärva Jeanie och säljer en massa tabletter till henne och skit. Och det ena och det andra.

FL: Mmm

MT: Det är väl det enda jag blev lite sur på henne.

FL: Ja.

MT: Eller sur, jag blev hehe verbal om man säger så.

FL: Ja. Och det... Ja men det är ju så Annelie beskriver också att de har, de har känt varandra länge och så där.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Och Annelie var väl lite sur på Jeanie själv också för att hon tyckte att Jeanie tjata om att hon skulle ha tabletter och så.

MT: Jasså. Jaha.

FL: Och hörde av sig mitt i nätterna och såna här saker.

MT: Ja det har jag ingenting om att hon ringde på nätterna. Hon ringde många gånger på mornarna och kvällar det vet jag, till Annelie.

FL: Ja. Och då kan man se här också. Det har ju också skickat meddelanden till varandra. Och då kan man se att den 20 december så skickar Annelie till Jeanie då. "*Tack snälla, snälla, snälla*". Alltså det här är ju dan, pensionen kommer ju den 19:e.

MT: Ja, ja, ja. Det var ju dan efter det då.

FL: "*Tack snälla, snälla, snälla, snälla Jeanie för att du gör det besväret att komma ihåg dina skulder till mig. Du vet att jag älskar dig så mycket och vill dig så väl. Så åter igen tack snälla, snälla, snälla, snälla*" och så ett hjärta och nån liten...

MT: Ja, ja.

FL: ... figur där.

MT: Nej hon var alltid bra på sånt. Och betala av sina skulder.

FL: Mmm

MT: Ja menar till sina vänner i alla fall.

FL: Mmm

MT: Hon ville till och med betala tillbaka till mig men nej, nej, nej sa jag.

FL: Nej så då ända i alla fall fram till 20 december, det är ju ganska nära sen innan det här händer. Så verkar det ju inte som att Annelie och Jeanie har någon konflikt direkt. Eller att det är något bråk om pengar.

MT: Nej.

FL: Utan det verkar som att Jeanie betalar och Annelie är väldigt nöjd med det.

MT: Ja, ja. Det flyter på. Ja. Men jag sa till henne några gånger att hon skulle betala lite mindre varje månad.

FL: Mmm

MT: Så hon har matpengar och sånt.

FL: Mmm

MT: För jag menar en vacker dag kanske jag inte... har råd. Då måste hon ju ha en liten buffert själv och kunna handla för.

FL: Ja. Men det är bara, jag försöker...

MT: Ja, jag förstår. Jag förstår.

FL: För lite i början när vi pratade då, då fick vi när vi försökte reda ut hur saker och ting låg till. Så fick vi ju lite den här bilden av att ja det kanske fanns en liksom, en hot... En konkret hotbild mot Jeanie. Men när man tittar på liksom vad folk säger och det vi kan se och så. Så

det, och du säger ju själv också att du kanske inte upplever att det var... att Jeanie...

MT: Nej inte mellan Annelie och Jeanie i alla fall.

FL: Nej.

MT: Det var väl lite hårklyverier ibland och dem... När Jeanie ringde för mycket eller för ofta.

FL: Mmm

MT: Och ibland kunde jag höra hon Annelie svara i telefon. "*Ja vad fan vill du*" men... Då tittar man på klockan. Då var hon ju nio, tio på kvällen.

FL: Mmm

MT: Så hon kunde ju ringa när som helst.

FL: Ja.

MT: Hon ringde ju mig dygn... flera gånger ibland. När jag bodde nere på Bergmästargatan.

FL: Mmm

MT: Under den perioden som vi var lite mer, mindre ihop.

FL: Mmm

MT: För...

FL: Men så, men så om vi... Om vi nu kan konstatera att... För det har ju ändå beskrivits lite så, pratats om de från Bryggeriet och som kommer i en bil och hit och dit och så. Om det nu var Annelie och Fred och så, så din uppfattning är inte att det fanns någon hotbild från Annelie och Fred eller?

MT: Nej det var väl det enda att de langade ju till henne.

FL: Ja.

MT: Eller ja, om man säger så.

FL: Ja.

MT: För Jeanie hade ju kunnat åka, åkte ju dit många gånger med färdtjänsten och hämta

FL: Mmm

MT: ... och tillbaka. Men sista gången tror jag, sista gången tror jag i alla fall att Annelie kom med Fred. (Ohörbart) hennes son heter. Jag tror de kommer till huset den gången tror jag. Hon sa jag får gå ner till soptunnorna för att de vill inte att någon i huset ska veta att hon köper tabletter. Men det visste ju både Sonja och Camilla.

FL: Mmm

MT: Det visste ju om det. Jag visste om det men jag sa ingenting.

FL: Nej men det har ju målats upp som liksom en lite större...

MT: Ja, ja det förstår jag. Nej det, de har gjort fjä... en höna av en fjäder om man säger så. Nej.

FL: Eh, Sonja och Camilla eller?

MT: Nej det här, nej men med Bryggeriet.

FL: Ja.

MT: De har målat upp det så de har gjort en höna av en fjäder.

FL: Ja.

MT: En liten grej blir jättestor jag...

FL: Mmm

MT: Och sen har man ju hört de har gruffat lite då och då men nån dag senare så ringer hon och då hör man " *hej lilla gumman*". (*Skrattar till*).

FL: Mmm

MT: Så att då, de är ju inte långsinta.

FL: Nej.

MT: De är som jag. Jag kan bli fly förbannad men sen två minuter senare kan jag ge dig en kram och ta dig i handen. Och har glömt alltihop.

FL: Mmm

MT: Vi är väldigt lika där jag och Jeanie och...

FL: Ja. Så du har aldrig hört Annelie eller Fred hota Jeanie på något sätt?

MT: Nej det har jag inte gjort.

FL: Nej.

MT: Men å andra sidan hon går ju oftast in i sovrummet och pratar. För Annelie är sån att om hon hör något ljud bakom " *nej stäng av Tv:n, stäng av TV:n du ska inte titta på det när du pratar med mig*". Så hon gick ofta in i sovrummet. Så jag har ju aldrig hört nåt men. I och med att hon fortfarande handlar hos henne så måste det ju ha varit att det var okej mellan dem.

FL: Mmm

MT: Och hade det, hade det varit en hotbild eller det har varit något jobbigt mellan Annelie och Jeanie så hade hon ju säkerligen inte fått handla mer.

FL: Nej för sen, när vi har tittat i lägenheten där uppe har vi hittat lite, lite dokument som i och för sig... Som nåt slags testamente. Och på det ena kan man se att det i alla fall är skrivet när hon hade hundarna kvar. För hon namnger, namnger ju dem.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Då har hon ju uppgett Annelie Fällström som, som den som... Om det finns några tillgångar kvar så är det Annelie som ska ha dem.

MT: Ja, ja, ja, ja. Ja, ja, ja.

FL: Och som sagt det var ju ändå ett tag sen då. Men i vilket fall som helst så ja, det finns ju inget som tyder på att det skulle... Att Annelie skulle vilja göra Jeanie illa på något sätt.

MT: Nej, nej. Det tror jag inte.

FL: Nej.

MT: Jaha, hon kan ju haft flera anledningar men det vet inte jag. Det är ren spekulaton.

FL: Mmm

MT: Det kan ju ha varit någon mer som försörjde henne också. Jag vet inte. Men jag vill inte bredda...

FL: Nån mer som försörjde henne?

MT: Va?

FL: Nån mer som försörjde henne, vad menar du?

MT: Jag menar nån, hon kanske hade en langare till med tabletter. Det vet man inte. Jag känner inte till fler. Men förutom de som bodde där vid Bryggeriet. Jag vet inte hur många hon... Men det är ju den enda jag vet hon har handlat av, så är det Annelie. Hon kan ha haft fler men det... Det vet jag inte.

FL: Nej. Men så utöver det då? Nån annan typ av hotbild eller någon som skulle vilja Jeanie illa. Det kan inte du komma och tänka på?

MT: Nej, nej, nej, nej, nej. Hon var ju glad och hon var ju ofta accepterad och... De gångerna som vi möttes ute på byn jag, Ibbe och Jeanette och Jeanie. Det var de få gångerna vi handlade. De stod där vid toaletten och söp. Jeanie, eh... dem. Sen såg de att vi satt där vid de där betonggrisarna på baksidan och väntade på färdtjänsten.

FL: Mmm

MT: För hon hade ju vänner i byn. Hon hade ju Ibbe och Jeanette och Salomon. Och Son... Camilla och Sonja också till en viss mån. Till viss del menar jag.

FL: Joel har du något du funderar på?

BFL: Nej.

Prasslar med papper...

MT: Vad tyst det blev.

FL: Mmm

MT: (*Suckar*). Nej jag kan inte... se någon hotbild mot Jeanie så. Jag kan inte förstå nån som skulle vilja göra henne illa. Hon var snäll mot mig och de jag vet att hon prata med. Så det... Det är svårt för mig att tro att hon hade några ovänner överhuvudtaget. Och jag menar den gången jag köpte någonting och tog hem så var det ju, en annan jag köpte av så. Och han har inte, känner ju inte till Jeanie så jag menar han kan ju inte ha vad heter det, nåt med det här att göra. Det enda jag köpte av honom var hembränt i så fall. Det är lite dyrt ibland och då köpte man ju billigare... Nej jag kan inte se nån som kan vara riktigt så mot Jeanie. Göra så. Det har jag svårt att se. Vem skulle vilja göra henne illa? Är det slut på förhöret eller letar ni...

FL: Nej det är inte slut än.

MT: Nej, nej, jag tänkte det men...

FL: Mmm

MT: Det såg så ut men.

FL: Mmm

MT: Det blev så tyst.

FL: Mmm. Vi har, vi har ju lite provsvar kvar och så där som ska komma.

MT: Ja, ja det vet jag. Det berätta Johan från... Ni har skickat iväg kniven till något annat departement...

FL: Ja precis.

MT: (Ohörbart) SKL eller vad det heter, forensiskt center.

FL: Mmm

MT: Skulle kolla vidare.

FL: De ska ju se om det finns några fingeravtryck på den.

MT: Ja, ja, jo det var det jag sa.

FL: Mmm

MT: Det var väl klart innan nästa omhäktning eller slut... bör det väl vara i så fall.

FL: Mmm

MT: Så det, det är väl det enda. Men det kan mycket väl finnas min... a... fingeravtryck där för det kan ju hända att den kniven låg där så man använt och skar bröd med eller en bit kött. Det vet man ju inte. För man tog ju inte en ny kniv för varje sak utan vi använde den så pass...

FL: Mmm

MT: Så här och så slängde man den i lådan eller på diskbänken.

FL: Mmm. Men det som är intressant nu det är ju om det finns några fingrar med, i blod.

MT: Ja du menar så. Ja det är ju det, det är ju det. Det är intressant. Men det får vi ju se. För jag hade väl inte så värst mycket blod på fingrarna eller händerna sa de va.

FL: Mmm. Det man kan konstatera nu i alla fall då utifrån den här kniven.

MT: Ja.

FL: Att det finns ju inga tecken på, det finns inget DNA från någon annan person på den där.

MT: Nej, nej, nej det är ju jag och så Jeanie som har haft DNA på kniven, det vet jag. Så det förstår jag mycket väl. På bladet var det väl, vad var det de sa Johan? På bladet var det väl endast hennes blod va? Och sen var det något spill DNA de hade hittat. Några fläckar med mitt DNA på eller vad det... Var det inte så du sa?

FA: Så vill jag minnas att det var.

MT: Ja, ja, ja. Ja det är, ja. Ja, ja.

FL: Mmm

MT: Vi får väl se vad som... visar sig när det kommer.

FL: Mmm

MT: Det ska bli intressant.

FL: Men utifrån det vi har pratat om idag här då. Har du någon mer fundering eller nåt du vill säga?

MT: Nej faktiskt inte. Jag tycker det kommer fram det mesta ur förhören här så att... Och jag har inte så mycket att lägga till om det. Jag tycker jag har sagt mitt i detta ärende. Ni får ju fråga om ni har nåt att fråga för det... Det är därför jag är här.

FL: Mmm. Nej jag tror inte att jag har något mer idag.

BFL: Nej bara en fråga och det gäller det med, med Sue då som är...

MT: Alltså busschauffören. Ja hon tjejen ja.

BFL: Ja. Eh, och du, vi frågade ju tidigare just med när du går. Du går ju den övre vägen.

MT: Jag går över gruvan ja.

BFL: Ja. Den, alltså den övre av de tre.

MT: Ja vid gruvan som vi säger.

BFL: Och du har ju sagt att du inte ser några personer eller några bilar eller så, som du har

reagerat på i alla fall.

MT: Nej. Det tror jag i alla fall. Jag vill inte minnas att jag mötte nån.

BFL: Nej. Och hon åker ju den här vägen då. Hon slutar, hon slutar jobbet 17:30. Så åkte hon till butiken och sedan vägen hem då, den övre.

MT: Ja.

BFL: Eh...

MT: Ja den är ju smartast och ta då som bor där uppe så slipper du krångla med korsningar och skit.

BFL: Mmm. Och hon säger att det är jättemörkt då när hon kommer hem. Men hon har ju inte sett nån person som hon, och hon bör ju liksom... Hon kanske har reagerat om hon har sett någon som går den vägen. Vid den tidpunkten när det är jättemörkt.

MT: Ja, ja, ja, ja. Men jag vill inte minnas att jag såg nån.

BFL: Nej,

MT: Men jag gick ju över vägen.

BFL: Ja jag tänkte du lär ju ha reagerat ifall det var några bilar som åkte förbi dig också kanske.

MT: Nej jag kommer inte ihåg. Jag kan inte svära på det.

BFL: Nej. Vet du, vet du liksom om man tänker att hon kom hem vid 45 då.

MT: Ja kvart i va?

BFL: Då bör ju hon kanske ha sett om du går där på vägen.

MT: Eller om jag var hemma just då. Jag vet ju inte precis när jag var hemma men...

BFL: Nej.

MT: Det kan ju hända hon har sett mig eller inte sett mig. Jag vet faktiskt inte. För jag la inte märke till nån.

BFL: Nej.

MT: När jag gick. Vad jag vill minnas.

BFL: Och du har inget minne av när du går där på vägen?

MT: Nej inte mer än att det, att jag gick där. Eh, jag träff... vad jag kom på så märkte jag ju ingen där. Jag var ju bra på kaneelen när jag gick den vägen så att... Ja jag har inget... Inget minne av att jag träffade nån eller såg nån där uppe. Varken bilar eller människor.

BFL: Nej. Nej det var bara det jag fundera på om du hade...

MT: Ja, ja.

BFL: Nån tanke kring...

MT: Ja nej, den biten är helt tom där. Jag kommer inte, jag kommer inte på mig jag har sett nån i alla fall där eller pratat med nån eller... Jag är inte den som springer fram och slänger käft med vem som helst heller. Jag har mera avskärmat mig från busschaufförer nu. För förut var jag ju i konta... eller hade en kompis som hette Ronald han bodde bredvid där.

BFL: Men okej vi kanske kan tänka oss i alla fall, har hon kört den vägen när du har gått där. Då borde hon kanske reagerat på...

MT: Ja det borde hon ha gjort.

BFL: Eftersom att du var så pass berusad som du säger. Att du har traskat där i mörkret.

MT: Ja, ja, ja. Hon borde ju ha sett mig om jag... Hon hade ju märkt att jag var berusad i så fall. Jag gick väl och... som vanligt och vingla lite efter vägen. Ja.

FL: Har försvararen nåt?

FA: Nej tack.

FL: Nej. Då bryter vi för idag. Då är klockan 12 och... 11:30.

MT: Jasså halv tolv redan. Det blev inget....

Inspelningen avslutas.

Utskriften kontrollerad/korrigerad av Emma Ekman.

Förhör

Förhör 10 - dialog

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Förvärenden 1 PO Örebro

Diariernr

5000-K13743-22

Hörd person

Hansson, Nils-Stefan

Personnummer

19680309-5097

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-01-04

Ytterligare information om anledning till förhör

Kompletterande förhör.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Johan Johansen

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Emma Ekman

Förhørsdatum

2022-06-02

Förhör påbörjat

09:07

Förhör avslutat

11:51

Förhørsplats

Polistationen, Örebro

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

JA

Berättelse

12062**K13743-22****FL = Förhørsledare, Emma Ekman****MT = Misstänkt, Stefan Hanson****FA = Försvarare, Johan Johansen**

FL: Så då kör vi förhör i K13743-22 dagens datum är den 2 juni. Klockan är 09:07. Eh, misstanken gäller mord. Misstänkt är Stefan Hansson. Vi gör som vanligt.

MT: 680309-5097.

FL: Ja. Förhørsledare Emma Ekman och försvararen Johan Johansen närvarar. Eh, som vanligt Stefan.

MT: Ja.

FL: Jag brukar ju ställa den frågan till dig. Är det någonting som du själv vill börja med att säga eller som du har funderat på?

MT: Nej utan jag tycker vi kan köra, du kan köra på med dina frågor så.

FL: Mmm

MT: Inget speciellt jag funderar på så.

FL: Nej. Eh, en sak som jag, som jag inte tycker att jag får... Får liksom koll på det är, för det är lite olika uppgifter kring... Jag förstod det ju som att Camilla, du, Sonja och Jeanie.

MT: Vi var ju en liten grupp sen jag träffade henne i februari förra året.

FL: Ja.

MT: Dessförinnan kände jag ju inte Jeanie, utan då var det bara jag, Sonja och Camilla.

FL: Ja. Men nu tänker jag på eh, om jag har förstått det rätt så var nyårsafton, var det sista dagen som ni träffades allihop tillsammans?

MT: Jag kommer inte ihåg vilket det var men säger de det så stämmer det. För att det var några dar innan där som vi satt där ner och hade några öl och lite gött ihop.

FL: Ja.

MT: Men jag kan inte säga specifikt vilken dag. Utan det var runt där, runt nyåret.

FL: Ja.

MT: Om det var dan innan eller dan efter eller nyårsafton det har jag inget hum om.

FL: Nej. Men eh, är det din minnesbild att liksom, var det... Är det sista tillfället du tänker på som ni träffades?

MT: Jajamän, jajamän. För sen var jag och Jeanie mer ensamma. Hon, både hon och jag.

FL: Ja. Men vid det här tillfället vart var ni någonstans då?

MT: Vi var hos, jag vill mer att vi var nere i Sonjas lägenhet.

FL: Okej.

MT: Nej vänta, de sprang upp till oss först det var det nog. De sprang upp till oss och knacka på och fråga om vi ville komma ner.

FL: Sonja och Camilla.

MT: Jag tror det var Camilla som kom.

FL: Ja.

MT: Jag är inte hundra men det måste ha vart så för att... Oftast har jag ju gått ner själv men nu ville de att vi bägge två skulle komma ner.

FL: Mmm

MT: Konstigt nog för dem, ibland skriver de ju att ja du får komma själv men ta inte med dig Jeanie va. Men jag tror det var runt nyårsafton. Jag tror de kom upp och fråga om vi ville komma ner. Vi var där en stund, jag vet inte hur länge vi var. Tidsrymd för mig det, det funkar inte. Jag vet inte hur länge. Men det var där runt nyår i alla fall.

FL: Mmm

MT: Både dag och tid det kan jag inte säga när. Specifikt.

FL: Nej men var det på dagtid eller kväll eller?

MT: Det var väl på, framåt eftermiddagen. Klockan var väl, ja hon har vart efter... Efter två i alla fall var hon.

FL: Ja.

MT: Sen satt vi väl där till, tills vi blir så runda under fötterna så vi kan krypa upp för trappan (*Skrattar till*).

FL: Du och Jeanie?

MT: Det brukar vara så.

FL: Mmm

MT: Att vi får krypa upp därifrån.

FL: Mmm

MT: För hon, då blir det... Vi håller ju i oss ganska bra bägge två.

FL: Mmm

MT: Och det gör ju Sonja och Camilla också.

FL: Ja.

MT: Men jag kommer inte ihåg hur mycket vi drack. Men vi drack en hel del. Det vet jag.

FL: Mmm. Men var det nåt, var det nån meningsskiljaktigheter er sinsemellan på något sätt? Var det nåt tjafs eller nån som vart sur på nån eller?

MT: (*Suckar*) ja om jag, jag vet... Jag kommer inte ihåg. Men jag vet att det var fnurra nån gång emellan oss.

FL: Dig och?

MT: Nej det var då Salomon och Camilla, Sonja, jag och Jeanie var där. De skulle väl gå ner och köpa nån limpa cigaretter och Camilla la 500 och Sonja ville också va med. Men hon missuppfattade så började svinga den här väskan och blev sur och...

FL: Mmm. Men vad, är det här samma tillfälle vi pratar om? Alltså det sista?

MT: Jag tror det är samma tillfälle.

FL: Då var Salomon med också?

MT: Salomon, om det nu var den dan. Det, då var det ju den dan det blev lite tjafs emellan Camilla, Salomon och Sonja.

FL: Mmm. Men Salomon...

MT: Så jag gick upp, jag ville inte vara med när de bråka så. Då kommer de upp och jag sa, då kom Camilla upp fem minuter senare och hämta ner oss bägge två igen. För då hade de ju rätt ut det där. Jag vill ju inte vara med när de bråkar för det.

FL: Vad då du gick där, ifrån Sonja och Camilla för att de tja, tjabba där nere.

MT: Ja de höll på och käbbla så här.

FL: Ja.

MT: Då gick jag upp. Jag tänkte det där vill jag inte vara med om.

FL: Ja men så sa du, kom Camilla upp och hämta er båda.

MT: Ja sen kom hon upp sen och hämta oss.

FL: Ja men vart var Jeanie då? Alltså...

MT: Ja Jeanie hon var ju uppe. Hon hade inte varit ner för jag... Och de ville bara bju mig på några öl, nån öl till att börja med. En eller två.

FL: Fast nu f... Ja fast...

MT: Sen började de käbbla, så gick jag upp.

FL: Ja.

MT: Och sen tyckte Camilla...

FL: Fast kan det vara att du blandar ihop två händelser. För du säger ju att de ko... De kom och bjöd ner både dig och Jeanie.

MT: Ja, ja. Det kan ju hända jag blandar ihop det, dagarna där men...

FL: Och sen säger du att du gick upp och då var Jeanie där uppe. Hur var det nu? Var Jeanie med ner eller upp eller hur var det?

MT: Hon var ju med ner sist, den gången i alla fall. När det, vi söp till ordentligt. Men då vi, när de fäktades med väskor då var hon nog inte med tror jag. Jag kommer inte ihåg riktigt hur det var de dagarna där.

FL: Nej.

MT: För vi var ju inte nyktra innan vi kom heller. För vi hade...

FL: Nej.

MT: ... antagligen druckit innan.

FL: Men om jag säger så här då. Camilla och Sonja, deras minnesbild det här att de var uppe hos Jeanie på nyårsafton. Och sen tror jag Sonja gick ner för hon mådde dåligt. För hon hade druckit dan innan.

MT: Ja det kan mycket väl stämma, för fråga inte mig hur det var.

FL: Nej. Och Camilla säger att hon liksom säger hejdå till er och då tror jag Jeanie var nerbäddad i sängen och om du satt i soffan.

MT: Nyårsafton? Nej jag vill inte minnas att vi satt där uppe speciellt. Jag tror vi var nere, jag är inte hundra.

FL: Nej.

MT: Jag är inte hundra men det, det var... Det var rörigt runt dem dagarna där, jag vet inte riktigt vad vi höll på med. Vi hade ju krökat på rätt så bra jag och Jeanie också dagarna innan.

FL: Mmm

MT: För vi hade ju, hon hade ju fått pension. Hon betalade hyran och jag tog ju mitt och betalade hyran för mig sen använde jag ju resten till och köpa öl och mat och grejer så att...

FL: Mmm. Men, men för... För Sonja har också nån, nått minne av eller att Camilla ska ha sagt att du och hon hade blivit sura på varann.

MT: Jag och Sonja?

FL: Nej att du och Camilla hade blivit sura. Eller du hade blivit sur på henne och hade gått därifrån.

MT: Nej, nej, nej. Jag och Camilla hade inget emellan oss så.

FL: Nej. Men kan det ha varit det att, att ni var där nere då? Och att du tröttna ur för att de bråka och gick. Eller är det...?

MT: Ja det, så kan det ju mycket väl ha varit för de började ju käbbla en gång. Jag vet inte vilken dag det var. Och jag gick upp.

FL: Mmm. Men om man säger så här då. Sista liksom snacket och mötet du har haft med Camilla och Sonja, liksom var ni på god...

MT: Du menar öga mot öga menar du?

FL: Ja.

MT: Ja det måste ha varit nyårsafton.

FL: Ja. Var det nåt, skildes ni åt som vänner då eller var det något tjafs er sinsemellan? Eller var ni liksom...

MT: Jag kommer inte ihåg faktiskt. Jag kan inte svara på det. Jag kommer inte ihåg för det, det är rörigt de dagarna. Men jag vill minnas att vi hade ju inget otalt med varandra i alla fall. Så vill jag minnas det i alla fall.

FL: Mmm. Nej men så, det är vad Camilla säger också. Men Sonja verkar ha en liten annan...

MT: Jo, jo, jag vet...

FL: ... uppfattning så. Så det är därför jag vill försöka reda ut lite hur det var. Men du verkar inte ha full koll.

MT: Nej jag har ingen, jag har ingen koll på det faktiskt.

FL: Ja men din minnesbild är i alla fall att du är inte osams med nån.

MT: Nej, nej.

FL: När du hamnar hos polisen.

MT: Va?

FL: Du är inte osams med nån när du hamnar hos oss. När du blir gripen, då är ju inte du osams med Camilla eller Sonja eller...

MT: Du menar den kvällen där alltså? Nej, nej, nej herregud.

FL: Nej. Nej men sen tidigare. Utan det är inget...

MT: Nej, nej, nej.

FL: Nej.

MT: Utan det...

FL: Du har inget otalt med nån då?

MT: Vi kanske gruffa lite grann på varandra. Hon menar en sak och jag menar en annan sak. Det kanske var lite meningsskiljaktigheter som inte funka bra. Men vi rede ju ut det. Det var ju aldrig att det blev nåt handgemäng eller att vi gick...

FL: Nej.

MT: ... utan...

FL: Men var det liksom nåt, var det typ lite fylletjafs eller var det liksom...

MT: Ja det var väl oftast de det var mellan oss tre, fyra. Det var ju fylle, fyllegagg om man säger så.

FL: Ja så det var liksom inga, vad ska jag säga allvarliga saker...

MT: Nej, nej, nej.

FL: ... ni tjafsa om?

MT: Herregud.

FL: Ja.

MT: Sonja, jag och Camilla vi har ju vart vänner sedan nere på Riggards då jag flyttade hit.

FL: Ja jag har förstått det. Ja. Men som jag, som jag har fått beskrivet lite för mig och som kanske du har sagt också att generellt sett när du blir förbannad eller sur eller så. Då går du oftast därifrån bara.

MT: Ja då går jag därifrån för jag...

FL: För det är så det...

MT: Och går jag inte därifrån och de håller mig kvar då, då blir jag väldigt verbal. Och då kan jag säga vad fan som helst.

FL: Ja.

MT: Och då kan det ju ta hus i helvete om man säger så. Då kan det bli ett jävla liv.

FL: Ja för Camilla hon hör ju dig, alltså när du blir gripen när det här har hänt.

MT: Ja.

FL: Då hör ju hon dig. Alltså uppifrån lägenheten. Via trapphuset.

MT: Jaha.

FL: Hon står ju vid dörren och lyssnar för eh, hon hör din röst. Och hon säger hon har aldrig hört dig så arg som du var där. Och så förbannad som du var.

MT: Nej, nej. Men det är nog...

A: Vid vilket tillfälle sa du att det är?

FL: När Stefan, när polisen är där. När de griper dig.

MT: Alltså den 4 januari.

FL: Ja.

MT: Ja, ja nej det kan jag tänka mig men... Jag vet inte vad jag var arg för men det... När jag blir på det humöret då spottar jag grodor över alla och allting.

FL: Mmm

MT: För det... Jag vill inte minnas att vi träffades den dagen. Utan det var bara jag och Jeanie då.

FL: Mmm

MT: Den 4:e.

FL: Mmm

MT: Och jag hade hållt i mig ganska rejält och blev... Snetände väl i humöret lite, jag vet inte men...

FL: Mmm

MT: Satt och kolla på Tv. Jag tror vi satt och kolla på tv större delen av dan jag och Jeani. Och så drack vi. Så somna hon och jag gick ner på byn och skulle leta cigg för jag var jävligt röksugen.

FL: Mmm

MT: Men hennes de där apparaterna de går väl men det, det ger mig inte mycket. De är ju ställt så svagt så att Jeanie, det passar för Jeanie men för mig jag får dra i mig en hel sån bara för att (*Skrattar till*) känna nåt.

FL: Men det här att du, alltså du kanske snetände säger du. Att du var så förbannad. Kommer du ihåg...

MT: Nej jag kommer inte ihåg vad det var.

FL: ... idag vad det var?

MT: Det är ju det som är det hemska. När jag blir full, jag kommer inte ihåg varför jag blir arg eller varför jag... Vad jag säger.

FL: Nej.

MT: Det är det som är va.

FL: I, i efterhand så kommer du inte ihåg vad det var som gjorde dig så arg eller?

MT: Nej, nej, nej. Och det är samma sak när jag hörde de där banden du spelade upp förra gången från polisen. När de var där uppe, jag kände ju inte igen mig själv heller.

FL: Nej jag såg det, du blev väldigt påverkad.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Av det du hörde.

MT: Det är, jag vet att jag är tvåsidig så sett.

FL: Mmm

MT: Men inte våldsam. Men jag är en helt annan person när jag är nykter än när jag är onykter.

FL: Ja.

MT: Alltså inte bara vanligt eh, festberusad. Utan då är jag alltså kraftigt berusad.

FL: Ja.

MT: Och då kan det svamla iväg ganska bra med både snacket och det ena och det andra.

FL: Ja. För det som jag har förstått, Camilla har berättat också att Sonja har sagt till henne att... Att Sonja upplevde att, för Camilla har upplevt att nån gång på Riggards också hört... hon nämner ju det här att du kan sitta och prata med nån annan.

MT: Ja ja men det har jag gjort. Det är ju, det jag har gjort i många år.

FL: Ja.

MT: Jag har ju vart tvåsidig. Tre, både pratat både i andra person och tredjeperson i många herrans år.

FL: Ja. Och Sonja hade väl upplevt att hon tyckte, för det... Jag tror, om jag fattar det rätt så träffa du mest Sonja på slutet. Kan det stämma eller?

MT: Nej jag vill säg... Du menar nu?

FL: Ja precis innan det här hände.

MT: Men Camilla har alltid varit hemma för det mesta.

FL: Ja okej, hon sa att hon brukar vara på jobbet och så där.

MT: Ja jo men hon är ju bara där tisdagar och torsdagar.

FL: Ja.

MT: Och då...

FL: Okej.

MT: I början då när Sonja kom från sjukhuset då när hon hade skadat nåt, eller hon hade gjort någonting. Jag vet inte vad det var, då var jag ju hundvakt.

FL: Ja just det.

MT: När Camilla inte var, var där.

FL: Nej.

MT: Då kunde jag ju gå ner till Sonja. Så nån gång har jag träffat bara Sonja men... Det var ju inte bara henne jag träffa.

FL: Nej båda. Nej. Men Sonja hade väl i alla fall upplevt det som att, att det här att du... Att det blev lite mer intensivt det här med att du pratade lite för dig själv och så här.

MT: Ja det har till och med kompisar sagt till mig ibland på fyllekulla och undrar vem fan jag pratar med.

FL: Mmm

MT: Och det är väl det som gör att jag har så lite vänner som jag har. Så de tycker väl att jag är lite koko. (*Skrattar till*). Och jag pratar mest med mig själv när jag är berusad.

FL: Mmm

MT: Nån gång händer det väl att man pratar, kommer på sig när man är nykter också men det är väldigt sällan.

FL: Mmm

MT: Så det är väl, jag vet inte vad det är. Det får väl de här klyftiga psykologerna klura ut.

FL: Ja. En sak till som vi har pratat om förut och det är ju det här med att om man frågar Camilla vad du har sagt om förhållandet till Jeanie och så där.

MT: Ja.

FL: Så det du har sagt till Camilla som hon säger det är ju att, när hon har frågat. Hon har ju frågat dig rakt ut hur det är med dig och Jeanie och så.

MT: Ja.

FL: Då har ju du sagt att ni var vänner.

MT: Ja de sista perioderna så var vi ju, rena vänskap från min sida. Men från hennes sida var det ju kärlek. Och hon ville ju inte låta bli och överdosera det här med sina piller som köpte. Och jag sa ju till henne rent ut att, ja vi får försöka få ordning på det där annars så blir det inte du och jag.

FL: Nej.

MT: Men jag fortsatte ju ändå att söka både hus och grejer till oss och...

FL: Mmm

MT: För jag ville ju inte bli helt av med henne. Jag ville sporra henne (ohörbart). För hade hon tatt bara sina mediciner så har det gått bra.

FL: Mmm

MT: Men hon käkade ju upp en sån här veckorulle på två dar.

FL: Mmm

MT: Hon behövde må bra på grund av, hon mådde bra på det sa hon.

FL: Mmm

MT: Jag begrep inte hur det där funka. Jag förstod att hon var beroende men hon var ju villig att satsa. Men det var i november, december gick det ju inte för då fick hon ju... Då fortsatte hon ju att köpa utav hon Anneli och nån till, nån annan.

FL: Försökte hon dölja det för, för dig på nåt sätt eller?

MT: Nej, nej, nej det gjorde hon inte.

FL: Nej.

MT: Hon dolde inte och jag såg ju oftast när hon kom med den här lilla plastpåsen. Då visste jag att då hade hon varit och handlat hos Anneli eller nån annan.

FL: Mmm

MT: Jag blev väl inte arg eller lessen på na men jag blev lite besviken. Jag förstod ju samtidigt. Jag vet ju själv när jag var beroende.

FL: Ja.

MT: Jag har själv alkoholberoende men...

FL: Mmm

MT: Peppar, peppar det har gått bra hittills.

FL: Mmm

MT: För min del.

FL: Men när du blev så där besviken, hur tog du upp det med henne då då?

MT: Nej jag sa bara det att ja du får skärpa dig med det där sa jag. För som jag sa det är ju grunden till att vi ska kunna bo ihop. Det är ju det att du sköter det där. För jag menar skulle jag börja jobba igen eller vara borta en dag eller två så måste ju hon kunna ta hand om grejerna. Och jag menar hon låg ju mestadels på soffan.

FL: Mmm.

MT: Och gjorde inte så mycket för hon blev ju...

FL: Men...

MT: ... mådde bra av pillren. Men hon blev jävligt trött av dem också.

FL: Men när du, när du pratar med... Alltså pratar du med henne så som du pratar med mig nu?

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Eller var det liksom att du gapa och skrek?

MT: Nej det gjorde jag aldrig för... Varför ska jag gapa och skrika åt henne? För jag tyckte att jag älskade henne.

FL: Mmm

MT: Då var det mer att jag försökte och få henne att förstå.

FL: Mmm

MT: Hon försökte ju, gjorde tappra försök men ibland så... Så gick det ju sisådär.

FL: Mmm

MT: Men jag märkte ju också det att så fort hon gick på sin vanliga dos. Det gjorde hon väl ett par, nån vecka där tror jag. Då blev det ju mer alkohol istället.

FL: Ja. MT: Hon behövde någonting för att... må bättre av.

FL: Ja. Är det din uppfattning att, börja hon dricka mer alkohol tillsammans med dig när hon... När du börja träffas eller?

MT: Nej jag vet inte hur hon var innan vi träffades men vi drack ju rätt så mycket hon och jag.

FL: Mmm

MT: Och är ju inte den som spottar i glaset så att säga.

FL: Nej.

MT: För vi träffades ju på en fest nere hos Sonja och Camilla. Och sen så tyckte hon det att ja du är så full du kan sova hemma hos mig så du slipper åka på en LOB eller slå ihjäl dig på vägen.

FL: Mmm

MT: Jag kunde ju knappt gå sen. Sen blev jag ju kvar där uppe då. En vecka eller två och så var jag hemma och titta till lägenheten och betala hyra och... Jag bodde ju större delen av sommaren där hos Jeanie.

FL: Mmm

MT: Eller större delen från februari fram till, jag kommer inte ihåg när vi bröt då första gången men det...

FL: Men jag tänker, var det. Det var lite lägligt för dig också tänker jag kanske att bo hos Jeanie med tanke på du hade ingen el och sen tror jag Camilla...

MT: Ja men då hade jag ju el.

FL: Ja precis.

MT: Jag hade ju el fram till om det var oktober, november eller om det var september... September, oktober någonting.

FL: Ja.

MT: Tror jag.

FL: Ja.

MT: Nej jag... Var allt hemma ändå.

FL: Men då i december menar jag.

MT: Ja då i december då bodde jag bara uppe hos Jeanie mycket.

FL: Ja.

MT: För hon ville ju det också för...

FL: Jo det har jag ju förstått liksom.

MT: När jag satt nere hos mig i lägenheten då kunde vi sitta, du kan säkerligen titta i mina och hennes samtalslistor. Vi kunde prata i flera timmar.

FL: Mmm

MT: Vi hade ju såna här fria samtal. Så man kunde ju ringa i stort sett hur länge man ville.

FL: Mmm

MT: Så vi satt ju och babbla i telefon en fem, sex timmar i stöten. Och sen så kunde jag och ta en dusch eller göra nåt annat. Gå på byn och sen gick jag hem ringde henne igen och så satt vi där några timmar till.

FL: Mmm

MT: Oftast var det Jeanie som ringde för att hon. Hon saknade mig och jag sakna henne också. Men... Och sen märkte jag att hon mådde lite bättre så jag tänkte jag går upp till henne och ser hur det är och hon skötte sig med tabletterna och... Men sen då i december så barkade det ju i väg igen. Då hade hon ju snott för mycket pengar från hyran så jag fick ju stoppa in pengar till det för henne.

FL: Mmm

MT: Men nej det var inga hårda bud emellan mig och Jeanie så.

FL: Nej.

MT: Förutom att jag försökte att få henne till att hålla sin, sin dos. Dagsdos då istället.

FL: Ja.

MT: För det blir ju dyrt för henne och det blir ju värre för henne sen. För jag menar en dag kanske kommer när hon kanske behöver mer och mer och det kan ju rent bli farligt för henne.

FL: Ja.

MT: För hon var ju inte den som sa nej till...

FL: Var det därför ni pratade om, du och Camilla skrev ju någonting om att hon borde komma in på nån behandlings...

MT: Ja, ja, ja. För de ville ju, Camilla och Sonja tyckte hon skulle in på hemmet där i, nere i St... Kopparberg.

FL: Mmm

MT: Jag tyckte kanske under en tid tänkte jag, så att de fick kontroll på henne.

FL: Mmm

MT: Och sen kanske det att hon behövde nån att prata med för hon berättade ju för mig att sen hon flytta från, vad var det... Nu ska vi se. Mike eller Mark hette hennes pojkvän, den hon hade och som hon sudda runt med på... Och levde la dolce vita med. Då de förlora huset på Värmdö så gjorde ju han slut. Hon har ju aldrig haft nån därefter. Hon har ju varit ensam sen dess. Suttit ensam i sin lägenhet eller i sitt hus och med hundarna och... Så det var väl en stor förändring för henne att vi blev ihop. Till det positiva då.

FL: Mmm

MT: Hon ville ju så mycket men tyvärr så... Vad det gällde droger, drogerna hade ju övertaget över henne.

FL: Du Stefan. Nu, nu när vi har pratat och så här och det... Du, det kommer ju fram lite olika saker så där.

MT: Mmm

FL: Om vi, om vi backar tillbaka en gång till nu då. Till den här dagen den, den 4:e där.

MT: Ja du menar då när polisen kom ju.

FL: Ja innan där.

MT: Ja, ja, aj. Vad tänkte du då? Hur vi hade det och vad vi gjorde och...

FL: Ja.

MT: Nej hon vaknade tidigare än mig på morgonen när jag vakna...

FL: Jag tänker, om vi tar ef... Om vi tar efter det att hon har varit på Systembolaget.

MT: Ja hon kom ju hem och vi packade in en del öl i frysen och sen ställer resten på bordet och sen hällde vi i oss. Jag hällde väl i mig, jag vet inte hur många öl jag hällde i mig men det var en del. Sen Jeanie hon somna på soffan och... Jag gick ner på byn och skulle leta efter fimp för jag var röksugen. Det var väl det enda jag, som jag kommer ihåg den dan.

FL: Innan det då? Liksom ni tittade på tv och så sa du eller?

MT: Ja, ja visst. Hon låg ju i sin soffa så här och hade tv:n rätt där och...

FL: Vad pratar ni om då?

MT: Nej vi prata om allt möjligt. Om Tom och om vad heter det hus och sånt där ja. Hon tyckte det var synd att vi inte hade fått nåt att hyra än. För det... Men det, vi hade funderat på att sätta upp oss på en sån här uthyres eller önskas hyra, uthyresgrej på Facebook. Men det ville hon inte för hon, hon ville inte blotta sig på Facebook sa hon. Kommer jag ihåg. Det... Hon har väl inte vart på Facebook på länge.

FL: Men ja Mmm.

MT: Och nej vi prata generellt om det och...

FL: Men vad pratade ni om Tom då? För han fanns väl, vart var han då? Han fanns väl inte ens kvar längre?

MT: Nej han gjorde ju inte det. Jag sa ju till han det att hon har sprungit iväg. Och då blev hon lite ledsen och hon bad mig att hålla koll nere på byn om han... För det kan ju ta några veckor eller några dar så kanske katten kommer hem till henne eller hem till mig. För han, han ja... de kan ju hitta tillbaka.

FL: Mmm

MT: När de är ute.

FL: Då hade han stuckit då eller?

MT: Han hade stuckit några dar innan där.

FL: Mmm

MT: Hade han ju gjort. Med sin kompis.

FL: Vart hon förbannad på dig då eller?

MT: Nej, nej, nej, hon sa bara jag hoppas han kommer tillbaka. För Tom han tycker ju om både dig och mig.

FL: Mmm

MT: Det var ju hennes och min lilla kelgris där.

FL: Varför var han kvar, varför hade han inte... Du tog ju honom förstod jag det som när hon åkte till sjukhuset.

MT: Ja då gjorde hon, hon låg inne några dagar.

FL: Men hon fick aldrig tillbaka honom sen då?

MT: Nej hon tyckte det att, det var min katt nu för att han. Han trivdes bätt... Hon var ju nere några gånger på Bergmästargatan då, under tiden hon var konvalescens efter det här. Det var väl då i samband med att hon hade ramlat och gjort nåt med axeln tror jag hon låg på sjukhuset och så var det väl, hade hon svårt att ta hand om han så hon kom ner ibland och tyckte det att han hade det så bra här.

FL: Mmm

MT: Och sen så tyckte hon det att ja den dan vi flyttar ihop så blir det ju ändå att han kommer ihop igen så att det...

FL: Men var det din tanke fortfarande då fast du fick...

MT: Att flytta ihop. Ja, ja herregud.

FL: Ja. Och du hade ju ändå märkt då att det börja spåra ur med henne så att hon hade b..., börjat tagit mer tabletter och så där.

MT: Ja hon började spåra ur igen där på hösten sen igen men...

FL: Men din tanke var ju ändå att ni skulle flytta ihop nånstans eller?

MT: Ja, ja, jag ville ge henne en chans för jag menar...

FL: Men trodde du att det skulle bli bättre om ni skulle bo ihop någon annanstans eller hur tänkte du?

MT: Ja för hon trivdes ju inte Kopparberg.

FL: Nej.

MT: Hon trivdes varken i lägenheten eller i, på byn. Hon, precis som jag så fick hon för sig att de prata skit bakom ryggen på henne och så där.

FL: Ja och det verkar ju inte ha varit något bra liksom med Sonja och Camilla och den här...

MT: Nej de gnägga väl en del på henne också. För vissa gånger så fick jag ju SMS att ja du kan komma ner och ta kaffe och öl och... Men lämna Jeanie hemma eller vad hon sa och...

FL: Mmm

MT: Och ibland ville Soja, eller ville... Ville Camilla komma ner till mig och ta några öl där. Nej, nej sa jag det kan jag inte.

FL: När du ändå kom in på det nu då så. Jag vet inte om du har fått den här frågan förut? Den 26 november så skriver Jeanie till dig. Eh, att hon, *Jag har gått ifrån festen där nere. Jag vill bara ha kontakt med dig.* Och så fortsätter hon sen en stund senare, *snälla överge inte mig nu, jag har ingen chans utan dig.*

MT: Nej jag vet det. Det var några gånger som hon gick ner och blev bjuden men... Jag vet inte vad som hände där nere. Det får du höra med Sonja och Camilla för hon, hon bad mig flera gånger att inte överge henne och det gjorde jag ju inte.

FL: Men var inte du med på fest.. en?

MT: Nej, nej. Det är i november där, ja jag kan ha varit nere på Bergmästargatan eller varit hos Ibbe och Jeanette. Jag vet inte.

FL: Du menar att hon har varit på, på fest själv...

MT: Nere hos Camilla själv då? Ja.

FL: Var hon det? Själv?

MT: Många gånger så var hon, nån gång blev hon nerbjuden faktiskt.

FL: Mmm

MT: Men de ville väl inte bjuda henne så ofta för att Jeanie hade ju svårt att bjuda tillbaka i och med att hon hade ju knappt nån ekonomi för det.

FL: Nej.

MT: Hon bjöd kanske på två, tre öl men när jag bjöd så kom jag ju med ett flak.

FL: Mmm

MT: Och jag köpte alltid ett sånt där paket rulltobak till Sonja ibland då. Hon röka ju.

FL: Ja. Men vid det här tillfället då vet inte du om det har hänt något särskilt då? Det är ju precis...

MT: Du menar då när dem...

FL: I slutet på november.

MT: Nej, nej, nej, nej. Då hade det inte hänt nåt emellan mig och henne. Vi var, vi var ju vänner som jag såg det. Men hon var ju fortf... Hon ville ju fortfarande vara ihop och... Jag höll det väl bara lite så bara för att jag ville se om hon klarade av doseringen. Men det gjorde hon ju inte, för hon... Så fort jag gick därifrån då började hon ju överdosera igen.

FL: För du svarar ju sen senare på kvällen där. *Vill du prat...* Då skriver du till henne och *vill du prata om det du sa idag eller vill du låta bli och glömma oss.*

MT: Ja. Har jag skrivit glömma oss? Ja, ja. Jo hon ville, var väldigt mycket för att prata om det där Jeanie och jag. Hon... Hon var som jag, väldigt förlåt pratglad. Hon ville väl prata om det.

FL: Men *vill du prata om det som du sa idag eller vill du låta bli och glömma oss* har ju du skrivit. Vad var det hon hade pratat om då då?

MT: Ja det var ju det om vi skulle flytta ihop och hon ville ju att jag skulle flytta ihop i hennes lägenhet.

FL: Mmm

MT: Och det ville ju inte jag för den fastighetsskötaren där uppe han är ju inte rimlig någonstans.

FL: Nej ni är ju inte riktigt kontanta.

MT: Nej han Trille som han kallas där uppe som, jag vet inte om han heter Trille men han kallas det. Jag var ju där på, jag skulle kolla lägenhet när jag kom upp till Kopparberg sista perioden nu då. Då tyckte han det att några socialfall vill vi fan inte han. Ja men vi har ju två. Du har ju två som bor i det där huset då. Eh, det är stans störta misstag så han ville inte hyra ut till mig.

FL: Nej.

MT: Även fast jag hade pengar i handen för jag hade ju fått pengar utav kommunen i Stenungsund till att söka hyra här uppe. Jag hade, jag hade varit smart. Jag skrev mig ju här uppe på en gammal adress så fick jag ju tågbiljett hit.

FL: Mmm

MT: Annars hade jag fått stanna i Stenungsund.

FL: Men du förutom, förutom Trille då. De här raggarna som du har pratat om.

MT: Ja.

FL: Pappan där, Mats.

MT: Mats ja.

FL: Ja. Hur...

MT: Ja de var lite speciella.

FL: Ja.

MT: De var väl kul men ungdomarna gav jag inte mycket för för de festa och söp och körde bil. Greja och väsnades på nätterna men det är väl deras...

FL: Men de...

MT: Det är väl deras liv.

FL: Ja. Men har du varit i något tjafs eller i nån konflikt med nån av de där?

MT: Nja. Lite fyllegnabb i så fall.

FL: Mmm

MT: Måste det ha vart för jag blanda mig inte så mycket med dem annars. De hade sina grejer och jag hade ju Jeanie och Sonja och Camilla så.

FL: Mmm. Men jag har förstått det som, var inte Mats irriterad på dig över nåt?

MÄ: Inte vad jag kommer ihåg.

FL: Jag tror det handla om dottern där, Elin.

MT: Ja, ja, ja. Jo. Ja jag lyssnade väl lite mycket på Camilla. De trodde att hon var prostituerad.

FL: Att Elin var prostituerad?

MT: Ja de trodde det. Och jag sa det är... Det kan det mycket väl vara men det vet ju inte jag nåt om sa jag. För de började ju älta, ja de har ju råd att köra nya bilar och fina grejer för Elin hade väl en BMW som var rätt så ny? Och då satt ju dem när jag svamla och, om att det var det ena och det andra och de tjänar inte pengar på lagligt sätt och... Men jag tror aldrig jag, det måste ha vart på fyllan som jag har sagt någonting då. För jag, när jag är nykter så pratar jag oftast inte mycket med folk.

FL: Nej. Och jag tror, Mats hade väl uppfattat att du hade sagt nåt om det där och var väl inte...

MT: Nej det kan jag tänka mig det blir om man säger så om en person så är det ju inte så...

FL: Men det är inget du kommer ihåg själv att du har pratat med honom om då?

MT: Nej, nej, nej. Det måste ha vart när jag vart berusad i så fall. Men jag vet i alla fall när Camilla och Soja prata ju om det och... Då käbbla väl jag det var där nere. Jag blev väl lite förvånad. Jag ville ju inte tro det men, men dem... bodde ju där så dem borde ju veta. Känna dem bättre än vad jag gjorde men...

FL: Men har, anser du att du är i nån konflikt med Mats eller att...

MT: Nej, nej, nej, nej.

FL: Nej.

MT: Inte med nån av dem där uppe. Norsken och, honom träffar man nån gång ibland och vad heter hon den andra som bor där uppe, hon den... Vad hette hon? Den andra?

FL: Lotta.

MT: Lotta. Ja Lotta och hennes gubbe, de träffa man nån gång ibland.

FL: Mmm

MT: Det är inga konflikter där.

FL: Okej.

MT: Inte vad jag vet i alla fall...

FL: Vet om Ca... vet du om Camilla och Mats var osams med varandra då eller?

MT: Det vet jag inte. De pratade ju väldigt mycket om dem och det... Det var ju ingenting bra med raggarna för de åkte ju med sin skrothög fram och tillbaka dygnet runt.

FL: Alltså Camilla och Sonja snackade om raggarna eller?

MT: Ja.

FL: Mmm

MT: Men jag, jag la mig aldrig i det där för jag menar... Jag bara gjorde, jag kolla bara upp bilen en gång och sa till dem hur det var med dess status. Och då blev det väl ännu mer grädde på moset. De körde ju oskatt... Obesiktat med den stora amerikanaren de hade.

FL: Mmm. Och det påpekade du för dem då att det var så?

MT: Ja. Jag påpekade det till Sonja och Camilla då blev det ju ännu mer eld på brasan om man säger så.

FL: Mmm. Okej.

MT: Och de skulle ringa polisen och de skulle göra det och det, men äh jag orkade inte lyssna på det här.

FL: Mmm.

MT: Nej vi satt och kackla ganska mycket både jag och Sonja, Camilla och även Jeanie

ibland när vi var där nere. Det blev ganska djupa fyllekonversationer ibland.

FL: Mmm. Vet du, vet du om Sonja stack upp till... till Jeanie ibland eller?

MT: Det har jag ingen aning om.

FL: Vad tänkte du på där?

MT: Jo nån gång hände det att hon kom upp. Om det hade hänt nåt emellan Sonja och Camilla.

FL: Ja.

MT: Då kom hon upp, då ryckte hon i dörren och kom upp.

FL: Ja.

MT: Och sen kommer Camilla efter eller så gick Sonja ner. Det var...

FL: Ja.

MT: Det var precis som att de, de bågge två använde Jeanie som en ventil.

FL: Okej.

MT: Säkerhetsventil.

FL: När de ville komma undan från varandra så gick de upp dit då.

MT: Ja, ja, ja. Ja.

FL: Ja.

MT: Ibland var det Camilla kom upp och ibland var det Sonja som kom upp.

FL: Men vad tyckte Jeanie om det då eftersom hon var inte välkommen ner till dem. Men de tyckte de att kunde gå upp till henne.

MT: Det var väl, det frågade jag aldrig Jeanie men jag såg ju på henne att hon gillade det inte. Men hon accepterade det nog.

FL: Mmm. Klev de bara in eller frågade dem om de fick komma in.

MT: Nej du vet så länge vi var vakna så stod ju dörren för det mesta olåst.

FL: Mmm

MT: Det var ju bara att kliva in.

FL: Mmm

MT: Så det, och ibland både hon och Camilla kunde ramla in ibland. Och det...

FL: Ja då de knackade inte och frågade om de fick komma in utan dem öppna bara.

MT: Nej, nej de bara, de bara gick in. De såg ju i dörrsmygaren att det var olåst.

FL: Ja.

MT: Så de kom, jag satt ju i soffan så jag såg ju dörren så här när man... Så satt ju Jeanie typ där vid fönstret och tv:n så satt jag bara här och kolla så såg jag ju vem det var.

FL: Mmm

MT: Och det... Och hon sa ju aldrig nej till dem, att de inte fick komma in och...

FL: Nej.

MT: För hon, hon ville väl väldigt gärna ha folk omkring sig och innerst inne så ville hon Jeanie, hon ville ju inte nåt ont med Sonja och Camilla heller men.

FL: Nej.

MT: Vissa gånger tyckte hon att det var lite mycket men. Det är som jag hon har svårt att säga nej helt enkelt.

FL: Mmm

MT: Hon vill väl ställa upp och vara alla till lags och...

FL: Om vi går tillbaka till den 4:e där då så tar du. Ni pratar om Tom och så pratar ni lite om när, att ni skulle flytta ihop någonstans och hon var besviken över att ni inte hade hittat någonstans.

MT: Ja hon var lite besviken på det med.

FL: Mmm

MT: Många och mycket så går det ju fort att hitta hus men...

FL: Ja det är väl svårt kanske om man har den typen av ekonomi som hon och du hade.

MT: Ja jo (ohörbart).

FL: Det var ju ingen av er...

MT: Ja menar jag hade ju knappt 3000 att röra mig med efter hyran var betald.

FL: Mmm. Och sen hade du väl hos fogden fortfarande eller?

MT: Ja, ja men det... Det ligger ju 35 000 som ligger där.

FL: Mmm

MT: Och det har jag ju inte kunna betalat sen jag jobbade.

FL: Nej.

MT: Och jag vet när jag började jobba sista svängen så var det ju 48 000 men på ett halvår så hade jag ju skickat in lite.

FL: Mmm

MT: Eller dra in lite. Det var ju då när jag jobbade med Ellös buss i Stenungssund.

FL: Mmm

MT: Och sen nu är jag väl troligtvis nolltaxerad för jag fick papper ifrån Försäkringskassan, var det en eller två veckor sen. Hit, att jag inte behöver betala underhåll. För jag har ju noll i årsinkomst om man säger så.

FL: Mmm. Men du vad prata ni mer om sen då, den 4 där?

MT: Nej vi pratade bara rent om framtiden och hur vi... Hur det kommer att bli och hon ville skaffa, nuffar som hon säger New Foundland. Hon älskar, hon hade ju det tidigare. Men det sa jag till att det kommer inte att ske förren du är helt okej sa jag. För jag menar om jag får ett jobb och du är ensam hemma med hundar när du knappt kan gå på, stå på benen. Det går ju knappt sa jag. Då blev hon ju besviken men hon förstod ju ändå. Men hon var glad bara det att jag inte hade lämnat henne och... ja. Vi pratade rent generellt. Vi kanske till och med skulle hyra oss en bil några, låna en bil och åka runt och kolla efter nåt mindre kåkar. Det finns ju många ödehus man kan söka på. Men det tyckte hon var lite långsökt. Och hon var lite rädd för att köra bil för hon har inte kört på så många år. Och jag har ju inget körkort så hehe. Det hade nog blivit att vi får ha nån som har kört oss istället.

FL: Mmm

MT: Men vi prata rent om vardagliga saker. Planerade kanske inte så mycket framtiden men ändå lite planerade vi. Vi planerade ju att vi skulle flytta ihop nån gång i framtiden.

FL: Mmm

MT: Men som jag sa åter igen, det får ju bli när du sköter dina droger. Men... För ja... Hon kan ju inte bara ligga avdankad i sängen hela dagarna. Det går ju inte.

FL: Nej.

MT: Hon mår ju inte bra av det själv heller.

FL: Nej.

MT: Nej vi pratade rent generellt. Precis som vanligt.

FL: Mmm

MT: Lite dösnack och lite vanligt. Satt väl och myste lite grann där i soffan. Jag satt väl så och höll armen om henne och kolla på tv och vi småpratade helt enkelt.

FL: Mmm

MT: Jag kommer inte ihåg precis men det var (ohörbart).

FL: Mmm. Men det var inget liksom förutom att...

MT: Nej förutom vanligt snack så var det aldrig nåt... Det var ju aldrig några hårda ord emellan mig och Jeanie.

FL: Nej.

MT: Utom då när jag lämnade henne första gången då sa jag till henne att nu får du skärpa dig med dina droger annars...

FL: Men om vi håller oss till den 4:e här nu då.

MT: Nej då så, det var bara vanligt dösnack om man säger så.

FL: Mmm.

MT: Vanligt så här. Som du och jag sitter och pratar nu typ.

FL: Mmm

MT: Inget, inget större allvar utan bara rent generellt.

FL: Det måste ha varit i några timmar då eller?

MT: Ja det har väl vart två, tre timmar. Jag vet inte. Sen så tog vi några öl igen och... Jag tror, jag är inte säker men jag tror hon var på toaletten för hon... Sen gick hon och la sig i soffan igen och... tog väl en eller två öl sen så slumra hon in. Och när hon får tillräckligt i sig då blir hon ju avslappnad, då kan hon ju sova.

FL: Mmm

MT: Ungefär som jag när jag får för mycket i mig. Jag kan också, jag sover bättre då. (*Skrattar till*).

FL: Mmm. Hur var det den här eftermiddagen då?

MT: Vad då menar du?

FL: Sov du någonting den här eftermiddagen eller var du vaken?

MT: Nej jag tror inte det, utan jag vaknade ju tidigt på morgonen där vid halv sju, sju.

FL: Ja men nu pratar vi efter att hon har varit på Systembolaget.

MT: Nej, nej, nej.

FL: När ni har börjat dricka öl.

MT: Utan jag satt ju, satt ju i min soffa och hon satt där och... Vi satt där och tog några öl och jag somnade inte. Utan jag blev nojig på cigaretter för jag hade ju bara urblekta snusbusar kvar så jag var ju, fick gå ner och leta efter fimp för att få lite nikotin. Men det... Sen när jag kom hem så, så låg hon ju där och... Hon låg ju med halvöppna ögon så jag tänkte ja hon sover väl. Hon brukar sova med öppna ögon ibland. Men sen när jag tappa en öl då fatt... såg jag att någonting var fel. För jag såg att bröstkorgen röde sig inte på henne. Det var ju då jag ana att nån, nånting var på tok. Annars jag sov inte. Vi hade väl en hyffsat vanlig dag, hade

väl käkat några mackor och...

FL: Men när du kom hem, när du kom hem då?

MT: Va?

FL: När du kom hem.

MT: Ja.

FL: Ja. Vad gjorde du då?

MT: Nej jag ropade Jeanie är du vaken? Nej jag tänkte, hörde jag rätt så jag titta i köket och sovrummet. Sen såg jag hon låg på soffan och jag tänkte ja, ja. Så jag gick och, gick och satte mig. Tog mig en öl. Det stod ju några öl. Det stod några öl framme på bordet som jag hade... En oöppnad som jag hade haft innan då. Tog jag den och sen så tänkte jag vad fan. Nåt som inte stämmer men hon andas inte. Jag såg inte att hon andades så jag gick fram och gjorde så här lite grann i henne så såg jag hon var livlös. Sen försökte jag med, med den där HLR men det funkade ju inte. Så då ringde jag efter 112. Och sen resten vet du ju.

FL: Mmm. Men vad, vad tänkte du då när du gick fram till henne.

MT: Ända jag kom fram med var att vad i helvete är det som har hänt kommer jag ihåg. Vad fan är det nu som har hänt? Vad... Jag fatta ingenting. Jag blev bara helt så här skakis i hela kroppen.

FL: Men var det först då när du gick fram till henne som du såg att hon hade skador på...

MT: Nej jag såg ju inte det först.

FL: ... kroppen.

MT: Utan jag började ju HLR och såg att det droppa lite grann eh, ur ett jack hon hade som jag såg här.

FL: Mmm

MT: Hon hade nåt jack här tror jag. Och då tänkte jag vad fan är det här, jag tittade ju och såg att hon var... Att hon hade sår här och... här och jag tror det var fyra. Jag såg i alla fall ett eller två jack i alla fall. Och jag tänkte ju inte på det. Jag trodde bara nån hade, hon hade skurit sig på nåt sätt men...

FL: Mmm

MT: Så jag försökte ju med HLR men... Jag fick ju inte igång henne så att säga. Sen var jag tvungen att ringa 112 och dem lyckades ju inte klara henne heller.

FL: Då när du ringer till dem så säger du att hon har blivit knivhuggen ju.

MT: Jag har faktiskt inge... Inget minne av vad jag sa i telefon. Jag hörde ju själv hur jag...

FL: Ja.

MT: Jag var ju en helt annan person i telefon än vad jag är idag.

FL: Mmm

MT: Så det, det var väl chocken och det som... För jag var ju...

FL: Jag tänkt...

MT: ... det släppte ju sen några dar efter, när jag hade kommit hit.

FL: Men den här eftermiddagen då. Jag vet att jag har frågat det förut.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Men... Är den liksom, är den klar i ditt huvud nu? Eller har du några...

MT: Fram till...

FL: Har du några minnesluckor eller nån period så här som du inte riktigt kommer ihåg?

MT: Ja det är ju minnesluckor då runt när det här hände med Jeanie. Men det är ju antagligen tack vare chocken.

FL: Mmm

MT: För dessförinnan kommer jag ihåg ganska, ganska så bra.

FL: Mmm

MT: Förmiddagen då var jag ju hyfsat nykter och sen... Sen när jag gick på byn det kommer jag väl ihåg fragment av för att jag menar. Jag var ju bra berusad när jag gick ner på byn.

FL: Mmm

MT: Hade polisen kommit förbi så hade de nog tagit in mig på en LOB för jag, jag var nog lite vinglig.

FL: Mmm. Fast du har ju beskrivit väldigt detaljerat liksom vilka...

MT: Ja, ja, ja.

FL: Vilka soptunnor du har gått till och så, och vilken väg och så.

MT: Ja det är ju bakom John Scott och runt ICA. Då går man en bit ifrån men...

FL: Ja.

MT: Det brukar ligga på kortsidan av ICA.

FL: Ja.

MT: Det brukar sitta några och röka men...

FL: Mmm

MT: Jag hittade väl en tre, fyra fimpar kanske så jag stillade mitt behov lite grann i alla fall.

FL: Men det här som, det här som. Jag har fortfarande lite svårt att förstå det här som du säger till mig vid första förhöret som du och jag har.

MT: Jaha.

FL: Då berättar ju du det här med, med kniven som du ser i bröstet som du drar ur och som du inte...

MT: Ja undra var jag har fått det ifrån för det är... Det måste ha haft med chocken att göra det.

FL: Men, menar du då när vi har förhöret så är du chockad eller vad... Jag förstår inte...

MT: Jag har väl inte vart vid mina sinnes fulla bruk om man säger så. Sinnesfulla bruk var jag väl men jag var väl inte riktigt redig i skallen heller. För jag menar, jag vet ju knappt här vad som händer. Med det här med kniven och det för det... (*Suckar*) ena stunden tycker jag mig se kniven i bröstet och andra sidan så tycker jag mig inte se en kniv i bröstet. Jag...

FL: Så nu när du sitter här idag så vet du fortfarande inte om det kanske var så?

MT: Nej men jag vet ju att inte jag har dragit ur någon kniv. I och med att den låg ju, det finns... Det vet du ju, det har vi ju fått bevisat i och med att det var ju ingen sån här... Vad heter det? Fingeravtryck. För jag menar... (*Suckar*) Ja jag vet inte vad jag ska säga.

FL: Ja men min personliga åsikt är att det är inte bevisat att du inte har dragit ur kniven.

MT: Inte bevisat? Hur menar du nu? Det är inte bevisat? Jag tänker, nu är jag luddig i skallen.

FL: Eh, är det via häknings... för vi har väl inte pratat om det. Är det via häkningsförhandlingen som ni har fått besked om...

FA: Ja vi har fått besked information om...

FL: ... fingeravtrycken?

FA: Ja precis.

FL: Ja precis för det har vi ju inte pratat om i förhör ju. Men det är ju så, man har ju inte hittat några fingeravtryck på kniven.

MT: Nej, nej, nej.

FL: Men, men...eh Ja om dina fingeravtryck hade hittats på den så hade ju det gett en, en annan bild. Men bara för att det inte finns fingeravtryck på den så betyder inte det att du inte kan ha hållit i kniven, eller tagit i kniven.

MT: Nej jag, det kan jag inte svara på.

FL: För det kan finnas förklaringar till. Man kan ha haft handskar på sig.

MT: Men jag har inte ens va...

FL: Det kan vara så att kniven är avtorkad eller av sköljd eller avtvättad.

MT: Ja, jo, jo, jo.

FL: Så att bara, men... Men det är klart att det hade eh, hade dina fingrar funnits på den så hade, hade ju det sett väldigt... väldigt konstigt ut.

MT: (Ohörbart)

FL: Det hade ju tytt på att den historien som du faktiskt, som du faktiskt berättade för mig i första förhöret. Eh, var den, är den som liksom...

MT: Ja, ja, ja. Jag förstår hur du tänker.

FL: Ändå verkar stämman...

MT: Men jag har ingen minnesbild av någonting. Det var ju chockartat alltihop det där för mig. Och som jag hörde sen i de här ljudinspelningarna. Jag svamlar ju väldigt mycket när jag blir både chockad och berusad och...

FL: Ja men det här är ju dan efter. När du sitter här med mig.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja.

MT: Troligtvis så (ohörbart) chocken...

FL: Ja men, men funkar du så att du... att du kan hitta på saker då liksom. För det... Om det inte är så att du har upplevt det, då har ju du suttit och hittat på en historia för mig.

MT: Jag säger så här att det, jag svamlar en hel del när jag är full.

L: Men du var ju inte full när du satt här med mig dan efter.

MT: Nej, nej, nej.

FL: Det är då du säger det här med kniven.

MT: Det är ju chocken. Det är ju chocken som man då troligtvis inte har släppt.

FL: Men gör... När du blir chockad betyder det att du kan hitt... Att du kan hitta på saker då? Liksom vilka som helst.

MT: Jag vet faktiskt inte. Jag känner inte mig själv i de situationerna.

FL: Nej.

MT: För jag menar många har berättat det för mig att jag sitter och pratar både vitt och brett om det ena och det andra ibland när jag...

FL: Jo det är så men...

MT: När jag blir berusad och...

FL: Ja men för mig så är det ändå lite skillnad på att liksom *ja jag är chockad jag kommer inte ihåg riktigt vad som hände*. Men att faktiskt berätta detaljer kring att man ser kniven, man drar ur den...

MT: Ja, ja, ja. Jag undrar var jag har fått det ifrån. För mm... mig veterligen så har jag inte dragit i någon kniv. Men hur fan kan jag ha fått ihop det så. Jag vet, jag förstår inte det. Det måste ju ha med chocken och göra att jag, inte vet vad jag säger och inte vet hur... Vad jag gör och såna grejer för det...

FL: Mmm

MT: Ja jag kan inte svara på det faktiskt.

FL: Nej okej.

MT: Det är faktiskt en återvändsgränd. Det kan jag inte svara på för jag... Jag vet inte varför.

FL: Nej och jag vill ju, eftersom det här är...

MT: Jag förstår att det är essentiellt att du vill veta det men...

FL: Ja.

MT: Jag kan tyvärr inte hjälpa dig för jag, jag har ingen minnesbild av det.

FL: Nej.

MT: Men det är ju allmänt känt att när jag dricker så då går lädret så här på mig. Munlädret.

FL: Ja fast det här var dan efter. Då hade du ju inge...

MT: Jo, jo, jo men det har ju med chocken att göra. Det är ju ungefär samma.

FL: Mmm

MT: För när jag är chockad och jag är orolig och deprimerad då är jag, jag babblar och babblar och... Det är väl mitt sätt att inte bryta ihop. Så är det väl att sitta och babbla med folk.

FL: Mmm. Okej.

MT: Man behöver få ur sig lite grejer då och då ibland. Folk kunde till och med tröttna på mig på fyllekulla ibland. Både Ibbe och Jeanette.

FL: Mmm

MT: När jag babbla...

FL: Men, så när det gäller en... När det gäller den 4:e och eh, kring...

MT: Kring eftermiddagen där.

FL: Ja om du satte en kniv i bröstet och att du satt i, att du... Liksom i flera förhör beskriver

att du, att du kommer in och ser henne ligga i soffan och börja göra HLR direkt och så. Till att du har landat i nu att du sitter i soffan. Ser först inte att hon är skadad fast hon har ju liksom blod och skador på bröstet.

MT: Men jag såg ju inte nåt blod på henne i början. Det såg jag ju när jag, ja... Börja med HLR:en.

FL: Mmm

MT: För hon hade ju nån röd, ljusröd sån här brandgul eller sån här... Inte så skrikig som du men...

FL: Nej.

MT: Tröja på sig.

FL: Mmm

MT: Eller blus eller vad man säger.

FL: Mmm. Så...

MT: Så var det när jag kom nära henne typ kom här då såg jag ju att det var lite blött blod här.

FL: Ja. Så det är liksom, det är din... Din minnesbild det du säger nu?

MT: Ja, ja, ja, ja. Och sen när jag försökte få igång i henne och ringde 112 då tappade jag ju mig själv helt där så jag... Jag har inte, jag har inte några minnesluck... Jag har ju minnesbilder sen. Förutom när jag gick ut och satte mig i piketen. Då vakna jag till.

FL: Mmm

MT: Då fick jag ju, gick jag ju i strumplästen och då blev det kallt och då piggnade jag väl till relativt fort.

FL: Jag kan, jag kan bara när vi ändå.

MT: Ja visst.

FL: Vi prata ju lite om HLR och så nu då. Så för det här blir ju kanske, troligtvis det sista, möjligtvis att det blir nåt mer förhör.

MT: Ja, ja det var det var väl det med film filmen också.

FL: Ja så då är det lite handlingar som, som du ska få ta del av. Och du får ju läsa allting själv.

MT: Herregud det var väl nästan tvåtusen sidor eller vad sa du?

FL: Ja.

MT: Femtonhundra... Eller vad...

FL: Men en rättsläkare var ju på plats eh, redan på natten där. Alltså när...

MT: Ja det är efter jag hade åkt in.

FL: Ja precis. Så då har man gjort undersökningar då. Och sen har man ju, obducerar man ju kroppen och så. Det vet du redan.

MT: Ja, ja, ja jag vet.

FL: Ja. Eh, och...

MT: Obducera har ni öppnat upp henne alltså? (*Ouf*) det låter läskigt.

FL: Ja jag har ju inte...

MT: Nej, nej, nej men jag förstår det.

FL: Men en rättsläkare. Ja. Eh, och nånting som man har noterat på, man har noterat som ett blåmärke på hennes hals. Är det någonting du vet någonting om?

MT: Blåmärke på hennes hals, nej det känner jag inte...

FL: En blånad på halsen. Nej.

MT: Nej. Du menar alltså typ här att nån har nypt tag menar du?

FL: Nej inte som att nån har försökt att strypa eller, för nu visar du så att... som att...

MT: Nej, nej, nej.

FL: Nej det är bara som en blånad på ena sidan av halsen men det...

MT: Jag, jag studera henne inte så noga. Jag känner Jeanie hur dan hon är och jag...

FL: Mmm

MT: Jag bryr mig inte om om hon har... Jag menar hon har ju, hon ser ut som hon gör och jag... Jag tycker om henne för den hon är. Jag går ju inte och kroppsbesiktat henne om man säger så. För jag vill inte minnas nåt blånad på halsen. Eller på nacken eller vad... Vad jag kan komma ihåg.

FL: Nej okej. Eh, och då har vi ju pratat om HLR och du har ju fått visat hur du har gjort. Och med anledning av det, jag har ju pratat förut om vilka skador hon har haft och så där.

MT: Ja, ja med skärskador ja ja.

FL: Det finns ju protokoll här som du kan läsa. Så finns det ju bilder och se om man vill det.

MT: Mmm

FL: Och sen eh, det finns ju... Alltså det... Det har väl funnits liksom frågetecken kring just det här med din HLR. Att vi...

MT: Jo det vet jag ju.

FL: ... både ambulanspersonal och vi, det är flera som liksom har undrat om du verkligen har gjort HLR.

MT: Ja visst har jag gjort...

FL: Det är ju därför vi har ställt så mycket frågor kring det.

MT: Visst har jag gjort det men jag gjorde ju fel. Det fick jag ju reda på sen.

FL: Ja. Men med anled...

MT: Jag gjorde ju här nere. Man ska ju göra här uppe enligt den filmen jag råka så se på tv för nån vecka sen.

FL: Ja. Och med anledning av det så har ju vi ställt frågor då. Kompletterande frågor till rättsläkaren...

MT: Ja, ja, ja.

FL: ... för att fråga om, om du kan ha gjort HLR på det, på det sättet som du påstår. Eh, trycka på magen och så där. Och hur mycket blod som skulle kunna förväntas komma och så. För du säger ju att det inte kommer så mycket blod.

MT: Nej det gör inte det.

FL: Eh, och utifrån frågeställningar som vi har ställt då. *Finns det nåt som talar för eller emot att misstänkt har utfört HLR på det sätt som framkommer vid SOS-samtalet och eller rekonstruktionen? Går det att säga vilket blodflöde man skulle kunna förvänta sig komma från skadorna om kompressionerna utförts så som misstänkt visat.* Alltså det har ju vi frågat rättsläkaren om.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Och hon har ju beskrivit då att det finns ju, alltså när man gör, om man gör liksom vad ska man säga så här korrekt HLR eller kraftig HLR då kan ju det orsaka revbensskador och frakturer och så.

MT: Ja det vet jag. Det vet jag.

FL: Om man trycker tillräckligt hårt. Och nu har ju du visat att du har tryckt, hon har ju inte hittat några såna skador.

MT: Nej.

FL: Men du har ju å andra sidan inte visat att du har gjort någonting på bröstkorgen, utan på magen.

MT: Det var ju längre ner ja det var...

FL: Ja och då har hon kommit fram till att man kan inte varken styrka eller utesluta att du har genomfört återupplivningsförsök på det sättet som...

MT: Det ligger är ju i gråzonen (ohörbart).

FL: Ja hon kan inte säga att det inte är så som du har sagt.

MT: Nej, nej det är som en gråzon, jag förstår vad du menar.

FL: Och att om man trycker så som du visar att du gjorde på magen så kan man inte förvänta sig eh... *Det bedöms vara möjligt att göra detta utan att det rinner mer än minimalt blod från såren på bröstkorgen.*

MT: Mmm

FL: Så att det här intyget eh, säger väl varken bu eller bä så att det går inte att säga att du inte har gjort så som...

MT: Nej det är...

FL: ... du påstår. Även om...

MT: Det säger både sig och så. Det har blivit en gråzon där om man säger så.

FL: Det här får du väl läsa noggrant sen, och tillsammans med Johan då.

MT: Ja, ja det kan jag ju göra. Ja Johan skulle blada igenom allt. Jag får väl läsa så gott jag hinner.

FL: Mmm. Eh, jag hade några saker som jag ville fråga om. När det gäller din telefon.

MT: Jaha.

FL: Eh, har du, är du intresserad av jakt eller har du varit... Tittat på någonting som berör jakt?

MT: Eh, ja det kan ha hänt för jag är ju allätare på Facebook och tittar gärna. Intresserad av jakt har jag alltid varit. Jag vet när jag var yngre var jag intresserad av pistolskytte. Lära mig det, men... Det blev aldrig nåt för pappa tyckte inte om det. Så jag tänkte jag sku... Jag tänkte jag ville inte ha. Men... Sen så såg jag att det var så mycket teori och, för att läsa upp till jaktlicens så jag... Det är väl en dröm som inte går i uppfyllelse om man säger så.

FL: Nej för att när jag tittar i din telefon så kan jag ju se att du har varit inne på...

MT: Jaktsidor och vapensidor och...

FL: Ja och nån sida, Cabom har väl också med...

MT: Va?

FL: Cabom som har med vapen och jakt...

MT: Ja det har det, ja, ja det stämmer det ja.

FL: Ja. Vad är liksom anled... Och så med anledning av det då så...

MT: Nej bara inne och...

FL: ... finns det ju en massa bilder på pistoler i din...

MT: Ja, ja, ja.

FL: ... telefon och...

MT: Ja det var de där, jo det kommer jag ihåg.

FL: Ja.

MT: Nej jag hade ju...

FL: Och så är det ju nån prick...

MT: Måltavla.

FL: tavla och ...

MT: Jajamän, ja.

FL: Glasögon och patroner och sånt där.

MT: Jodå. Jag tänkte ju köpa mig en kolsyrepistol och försöka gå med i någon klubb och försöka skjuta lite. För jag har ju alltid varit intresserad av, inte av vapen så men jag menar den sporten alltså.

FL: Ja.

MT: Så det känner jag till, det stämmer så du.

FL: Ja, ja för du verkar ha sökt på det här med kolsyre...

MT: Jo det har jag gjort. Det stämmer.

FL: Ja men... Och det är ju, du sitter ju ändå misstänkt för mord.

MT: Ja det förstår jag.

FL: Så det vore konstigt för mig att inte fråga om... Om jag hittar bilder på vapen och sånt.

MT: Det förstår jag mycket väl. Det förstår jag mycket väl.

FL: Så det är med anledning av att du har ett sånt intresse?

MT: Ja det har jag haft länge. Det och bågskytte, pistol och bågskytte medans bågskytte har jag ju kört lite grann. För då har man ju köpt på specialaffär såna här vanliga pilbågar och...

FL: Ja.

MT: Fast jag eh höll inte på så länge. Det var väl ett eller två år jag höll på med bågskytte för sen...

FL: Då förstår jag. Eh, sen har du, verkar du också ha kollat på någonting som... Nåt som heter koltetraklorid.

MT: Koltetraklorid, ja ja. Jo jag hittade, det var nån jädra sån här vad heter det deckarserie de hade använt massa kemikalier för att, och vad heter det ja... och ag ville kolla upp vad det innebar med koltetraklorid.

FL: För att förgifta nån eller?

MT: Nej, nej, nej jag ville bara kolla varför... eller så jag kan se en deckarserie så använder de kanske koltetraklorid eller nått annat.

FL: Ja.

MT: Då vill jag gärna fördjupa mig och se...

FL: Ja.

MT: ... ja, ja.

FL: Vad använder de det till då?

MT: Ja det använder väl till att förgifta nån. Det var väl nåt de la i nåt glas eller nånting.

FL: Ja.

MT: Det var väl sån här engelsk tedrickar-däckare eller någonting.

FL: Ja.

MT: Du vet de här äldre, då använde de koltetra... och jag är ju nyfiken och vill se vad det används till.

FL: Typ nån sån här Agatha Christie...

MT: Ja typ nåt sånt där ja.

Slut på fil 1

Fil 2

FL: Ja.

MT: Lite gammalmodig.

FL: Vad kom du fram till då?

MT: Jag kom väl fram där, jag tror att man använde det för att för gifta folk. Men jag kommer inte ihåg, det var ett bra tag sen.

FL: Ja.

MT: Men...

FL: 9:e, 9 december verkar det som att det var.

MT: Ja, ja det kan hända. Det har väl gått nån, det har väl gått nåt på Jeanies tv då som man har kollat efter.

FL: Ja.

MT: Vi kollade mycket på "Upstairs and downstairs" och vad hette han den här "Kommissarie Morse" och de här.

FL: Mmm

MT: Gamla goda.

FL: Ja. Så det, samma...

MT: Hon var lika nyfiken som jag på det där.

FL: Ja.

MT: Och ville ha reda på vad fan använde de det till och varför gör de så och ditt och datt.

FL: Ja. För vid samma dag där så har du också, verkar du ha sökt på Diklormetan. Det är bara några minuter senare sen.

MT: Diklormetan ja, ja.

FL: Ja.

MT: Men det...

FL: Var det samma sak då? Att det var nån slags förgiftnings...

MT: Ja det måste ju ha varit samma då antagligen. I samma serie eller som man har sett... Nej det är inte det att jag planerar att förgifta nån. Utan det är bara en kuriositet. Jag är lite nyfiken på om de verkligen använde det och det dem... Ja de säger att de använder klortetraklorid men... och förgiftar. Då vill jag se jaha men det stämmer nog.

FL: Ja.

MT: Det är bara ren ny... nyfikenhet.

FL: Mmm

MT: Det gäller allt. Jag kan söka på det ena och det andra.

FL: Ja.

MT: Ibland söker jag på alla möjliga saker. Om du undrar vad fan... Ja jag söker mycket på nätet.

FL: Mmm. Det gör jag med.

MT: Efter grejer som jag inte förstår eller inte vet vad det dess innebörd är.

FL: Nej.

MT: Det är ju det nya, det är ju rena uppslagsverket det där Internet.

FL: Ja, ja, visst. Nej men det som gör det liksom lite speciellt här då. Det är ju att du...

MT: Att jag sitter mord (ohörbart).

FL: Ja exakt.

MT: Det förstår jag ju.

FL: Ja.

MT: Men det är ju aldrig någonting som jag har tänkt (ohörbart). Det är ren nyfikenhet bara.

FL: Mmm

MT: Nyfiken har jag alltid...

FL: Men det här var den 9 december. Du, kommer du ihåg vad det var för serie som ni tittade på då. Om...

MT: Nej det kommer jag inte håg.

FL: Nej.

MT: Så där ordagrant.

FL: Men tror du att du sökte på det här då samtidigt som du...

MT: Som jag såg... Ja, ja. Hon har ju tv över nätet så hon har ju alla ka... så jag kunde ju gå in på min telefon och söka också.

FL: Mmm

MT: Så jag var inne och sökte bara för att få information om det.

FL: Ja. Så antagligen har du gjort det samtidigt som du har sett det här.

MT: I samband med nån tv-serie eller nån deckare eller någonting man har sett. Eller det kan ha vart en vanlig polisserie också som typ Cops eller vad som helst.

FL: Mmm. Mmm

MT: Det vet man inte. Jag brukar söka på en hel del.

FL: Mmm. Vad bra. Då fick jag en förklaring på det. Sen var jag nyfiken på eh, var det här en bild som du har... Jag vet inte om det är du som har, har du tagit en... Har du skadat tummen eller?

MT: Får jag se?

FL: Vid nåt tillfälle? Jag kan förstora bilden sen men...

MT: Ja det där är ju, det är ju den här tummen. Efter jag blev knivskuren 2019. När jag blev knivskuren (ohörbart).

FL: Jaha så den bilden är...

MT: Det är alltså...

FL: ... från skadan när du blev knivskuren i halsen?

MT: ... från min. Ja du ser inte nu, jo du ser delar av den. Du ser här här ser du ett ärr

FL: Höger tumme har du ett ärr på.

MT: Du ser här här ser du ett ärr fortfarande (*visar sin tumme för FL*). För att det var ju han Pjotor som, ja det var ju... Hade ju en annan. För det var åklagaren och sen hade jag en advokat med mig som hette Susanna Karlsson. Vi satt och drack hos Sonja och Camilla på Riggards och ett tu tre så ramla det in en kille Pjotor. Han var hur trevlig som helst tyckte vi. Men sen när han blev full så blev han rent otrevlig och ville jag skulle gå. Då vägrade jag och gå för Sonja och Camilla sa att du stannar. Sen blev han förbannad på mig och drog en kniv i, i halsen på mig här. Och andra gången så gjorde jag så.

FL: Ja och jag... för bandets skull så säger jag du visar att du håller upp händerna som skydd.... för kroppen.

MT: Jag håller upp händerna ja.

FL: Ja och då fick du upp tummen vid halsen och då skar han där också eller?

MT: Då skar han där också. Hade jag inte hållit där så hade han kanske skurit av, skurit av halsen för mig.

FL: Gjorde han två?

MT: Han gjorde två försök. Efter, du ser inte dem nu. Du ser inte dem ärrarna nu va? (*visar ärr på halsen*)

FL: Jo jag ser.

MT: För det var ju det första. Sen gjorde jag så då kom han bara över, då slicea han ju tummen på mig. Alltså inte djupt men det var väl tre, fyra millimeter han... Med en sån här sågtandad kniv tror jag.

FL: Ja. Okej.

MT: Och han fick tio års fängelse och tio års utvisning i tingsrätten. Sen sökte han till hovrätten och fick två år och sen fick han utvisning då tio år.

FL: Sen är det nån bild, ett foto som du har tagit på Jeanie som jag också kan förstora sen. Hon ligger i soffan. Jag tror att du har skickat ett meddelande till henne där du skriver...

MT: Ja, ja, ja. Det, det kan vara den ja. För det var ju där när hon, *du är söt när du sover* eller vad jag skrev någonting.

FL: Ja.

MT: Jag skickade en del bilder på henne.

FL: Ja.

MT: Och hon, hon ville inte att jag tog bilder på henne. Men jag gjorde det ändå. För jag kan inte låta bli, hon är så jävla söt Jeanie.

FL: Ja. Okej. Så det var ett, det var ett väl...

MT: Ja bara väl...

FL: Vållvilligt du sa *Du är söt när du sover*.

MT: Jajamän, jajamän.

FL: Det var inte ironiskt att hon var utslagen...

MT: Nej, nej, nej.

FL: ... och hade tagit tabletter eller?

MT: Nej, nej, nej.

FL: Nej.

MT: Hon var ganska mysig. Ibland kunde, kunde man tro att hon var vaken då hon sov. Ibland var hon hmhmhm så här i sömnen och... Hon la sig på ett speciellt sätt och plira med ögonen när hon sov och det... Hon var jävla söt Jeanie.

FL: Sen är det ju andra saker som, det har vi ju pratat om och det kommer ligga med i... I protokollet här det som... Eh, det var ju förvisso under den perioden som väl ni inte riktigt var tillsammans då.

MT: Nej det var väl då vi var mer vänner och jag satt på fyllekulla den sommaren.

FL: Ja. Men det här är i oktober och november. Du är ju mycket ute på såna här typ lite halvt som halvt porrsajter och dejtingsajter...

MT: Ja, ja, ja.

FL: ... och så där. Så att du verkar ju, du verkar ju angelägen om att vilja...

MT: Träffa nån.

FL: ... träffa nån.

MT: Ja, ja, ja, ja. Men det hade väl vart bara förströelse för jag... Jag menar Jeanie kollade ju efter killar och hon kolla ju efter tjejer och... Men det var ju aldrig nåt som... Jag hade ju aldrig tänkt nåt specifikt. Men det var väl... Det var kul att ha någon och prata med och se om man...

FL: Mmm

MT: Kan... ja prata med nån eller träffa nån och se vad som händer men...

FL: Mmm

MT: Men sen gick jag ju tillbaka till Jeanie i slutet av året. För jag insåg ju det att det var ju henne jag älskar trots allt.

FL: Camilla sa, apropå det här att hon... Att du beskrev för henne att, att du och Jeanie var, var vänner.

MT: Ja, ja.

FL: Alltså jag...

MT: Vi var ju vänner ett tag under hösten här. Sommaren, hösten.

FL: Ja men alltså då när ni, då när ni... Nu var ni väl ändå tillsammans på slutet. Är det inte det du menar eller?

MT: Ja men hon visste ju inte... För de visste ju inte att vi hade blivit ihop igen.

FL: Nej varför ville du inte säga det då?

MT: Nej då hade det väl blivit kackel igen antagligen.

FL: Vad då då?

MT: Nej för nån gång så hörde jag om det var Sonja eller Camilla, jag vet inte. Men de tyckte jag kunde skaffa mig en, en bättre tjej.

FL: Jaha.

MT: Men jag sa det vad då det är väl inget fel på henne sa jag. Hon springer inte på krogen och hon springer inte ut. Hon är hemma hela dagarna så.

FL: Ja. Men då, var det ungefär som att det skulle vara lite jobbigt att säga att ni var tillsammans eftersom...

MT: Ja, ja, ja.

FL: ... du gnällde på henne att hon höll på med tabletter och så då.

MT: Ja, ja det var ju det. Ja.

FL: Ja okej.

MT: Nej för...

FL: För jag tror Camilla sa, sa väl också lite så här ja men att apropå om... För jag fråga väl alltså om varför du kanske var hos Jeanie och så där. Och då hade du väl ändå sagt också vid något tillfälle att, ja men hon hade ju en massa tv-kanaler och så där som inte du hade.

MT: Ja hon har ju tv-kanaler och det... Det har ju Sonja och Camilla också.

FL: Ja.

MT: De har väl, nästan lika. Nej hon har mer. Men det var inte bara det, för...

FL: Nej.

MT: Men oftast så kunde jag stanna kvar en kväll extra.

FL: Ja.

MT: Hos henne bara för att det kom nåt jag ville se på tv.

FL: Ja.

MT: Men det var ju aldrig så att jag... försummade Tom och min lägenhet för det utan...

FL: Mmm

MT: Jag gick ju ner regelbundet ett tag till Tom och dem och mata dem och släppte ut han på balkongen och... Men ja det... Ibland stannade jag nån kväll extra bara för att det var så jävla bra på tv.

FL: Mmm

MT: Men det... det var bara nån gång då och då.

FL: Mmm

MT: Och ibland så ringde ju Camilla och sa ska vi komma upp? Och jag sa nej vi vill se på tv. Och då... har väl dem uppfattat det som att jag stannade för tv:ns skull så att det... Det var det ju inte. Men det var nån serie ibland jag ville se, slutet på nån serie eller nånting sånt.

FL: Ja det kanske inte var... Det kanske inte var svart eller vitt. Det kanske var...

MT: Ja lite blandat.

FL: Av flera anledningar.

MT: Jajamän det finns ju många anledningar till det.

FL: Okej. Eh, fingeravtryck på kniven det har vi ju redan kommit fram till att det fanns inga. Och i eh, ja det är klart att det talar väl till din fördel att det inte satt några fingrar på den. Men i min värld så är det inte uteslutet att du kan ha hållit i den där kniven i alla fall.

MT: Ja genom att ha handskar. Ja det förstår jag.

FL: Eller att du har torkat av den eller någonting sånt. Men...

MT: Det, nej det har jag inte. Kan jag inte ha gjort

FL: Det är ju naturligtvis...

MT: Jag minns inte... den delen där, ja det är den just det.

FL: Ja.

MT: Nej jag minns inte att jag har...

FL: Eh, det var ett fingeravtryck och sen har vi ju pratat om DNA lite innan också. Nu har jag fått det protokollet, alltså det slutliga.

MT: Ja men... Protokollet om, för obduktionen menar du?

FL: Eh, DNA.

MT: Jasså DNA. Ja, ja. Ja det känner jag igen.

FL: Man har ju tagit...

MT: DNA prover på mig och Jeanie och på alla andra.

FL: Ja och då har man ju tittat på kniven. Man har tittat på lite ölburkar.

MT: Ja, ja. Det skulle ni göra ja.

FL: Glas och lite såna saker.

MT: Skicka in en massa ölburkar där.

FL: Ja. Sen har ju du sagt att ni, att ni hade legat med varann på morgonen. Så man har ju tagit...

MT: Ja, ja.

FL: ... prover i Jeanies underliv och så där.

MT: Eh ja det vet jag

FL: Mmm. Så då kan vi väl prata om de resultaten då.

MT: Ja.

FL: Och då vet inte jag vad du vet om det här sen innan men NFC de gör ju en bedömning enligt en skala.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Känner du till den eller?

MT: Nej. Jag är inte så bra på det juridiska, den biten.

FL: Då gör man allt ifrån grad +4 till grad -4.

MT: Jaha.

FL: Och så är det sannolikheter då för att man ska ha, om man får ett visst resultat då för...

MT: Ja, ja, ja, ja, ja.

FL: En på en miljon. Och en på hundra tusen och så där.

MT: Ja, ja.

FL: Och där kan du läsa noggrannare så kan Johan förklara för dig också sen. Men om vi bara kan säga så här. Grad +4 det är det är det starkaste man kan få på en sån här skala.

MT: Då är det alltså, då är det alltså den personen...

FL: *Bedöms vara minst en miljon gånger mer sannolikt att få de här resultaten om huvud, om hypotesen är sann än om den alternativa hypotesen är sann.* Man ställer upp två olika alternativ då. Så, så där kan man väl säga...

MT: Så +4 då är det jag och -4 då är det mindre osanno... Mindre sannolikt att det är jag då menar du eller hur fungerar det?

FL: Ja då, de ha... de uttrycker det på, så här sett då. Grad +4 då står det så här *Resultaten talar extremt starkt för att...*

MT: För att det är jag.

FL: Ja.

MT: Och sen -4 då är det mindre troligt...

FL: Då talar det extremt starkt för att inte.

MT: Ja, ja.

FL: Mmm. Och så hamnar vi nånstans mitt emellan där.

MT: Plus det då är det jag och är det minus då är det mindre troligt om man säger så.

FA: Eller ja är det -4 då är det otroligt.

MT: Ja otroligt.

FL: Ja.

MT: Ja men det... Ja, ja.

FL: Och då kan vi väl börja med kniven då.

MT: Ja.

FL: Jag har ju dragit lite saker bara muntligen förut men... Alltså som jag har fått vid sidan av men nu är protokollet klart då. Och då handlar det ju om den här brödkniven, Prima som anträffades på taket då.

MT: Pri... Alltså ja, ja den ja.

FL: Mmm. Och då har man två, i två undersökta besudlingar, och då har man beskrivit att det är på eggen och framtill på skaftet.

MT: Ja, ja.

FL: Har man...

MT: Där och så längst fram på... ja ja.

FL: Ja.

MT: Okej.

FL: Har man hittat blod.

MT: Ja.

FL: *Och resultaten talar extremt starkt för att blodet, DNA:t kommer från Jeanie. Alltså grad +4.*

MT Ja, ja det är alltså hon som har blivit skadad av kniven ja. Jaha, ja, ja.

FL: Ja. Och då skriver man så här. *Om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting.* Alltså det...

MT: Ja, ja, ja.

FL: Ja men i det här fallet så finns det ju ingen nära släkting.

MT: Nej, nej de bor ju i, de bor ju långt ifrån. Hon den där mostern.

FL: Så då, då kommer jag... Då kan, i min värld så kan man ju prata om det är Jeanies blod på kniven.

MT: Ja, ja, aj.

FL: Ja. I två undersökta besudlingar.

MT: Ja.

FL: Och sen är det på ett område ovasidan av skaftet har man också fått en reaktion som för blod. Och så har man testat DNA på det. Och då ser man en blandning från minst två personer.

MT: Jaha.

FL: Resultaten talar extremt starkt för att en del av DNA:t kommer från Jeanie.

MT: Ja.

FL: Grad +4. Och det talar också extremt starkt för att en del av det DNA:t kommer från dig.

MT: Jasså. Det var nåt nytt.

FL: Nej det är inte nytt för jag har sagt till dig förut att ditt DNA finns på kniven.

MT: Ja, ja... har hon det Johan?

FA: Ja.

MT: Ja då har jag glömt av det i så fall. Ja, ja.

FL: Mmm

MT: Nej men då är det väl så.

FA: Du vet att du fick en fråga om det, hur det kan... hade kommit dit vill jag minnas. Och du prata om att du kan ha använt kniven eller liknande.

MT: Ja, ja, ja, ja. Nej det var, jag kommer inte ihåg att jag ens hade... Hade varit i närheten av kniven ja. Jag undrar hur det har kunnat komma dit. Var det blod eller var det spille... var det saliv eller är det nån som vet nåt eller?

FL: Det här, det här DNA:t från dig är inte som jag har tolkat det från blod utan ditt DNA finns i det här.

MT: Jaha, ja, ja då kan det vara att jag har gjort så och sen tatt på kniven eller nyst eller vad som helst så det är ju... Jag vet hur det har hamnat där.

FL: För du hade ju inga skador när du kom hit till oss.

MT: Nej jag hade inga skador.

FL: Som du har blött ifrån.

MT: Nej, nej.

FL: Nej.

MT: Nej. Så jag förstår inte hur det har kunnat hamna där men det... Det kan jag inte svara på hur det har hamnat där. Det får, det får expertisen... För det har, minns jag inte någonting av. Men under hela den stunden när jag ringde 112 och fram till jag plankar ner till piketen så var jag ju mer eller mindre chocksprungen och kommer inte ihåg, eller inte minns någonting. Så jag vet inte vad som har hänt där. Vad kan det vara för DNA då kan det va? Saliv eller nåt annat? Jag vet inte, nåt hårstrå jag... Jag begriper inte hur det har kunnat hamna där i alla fall.

FL: Ja men vid nåt tillfälle har ju du antagligen tagit i den här kniven eller hur?

MT: Ja, ja, ja det måste jag ha gjort. Men jag vet ju inte när och var. När och hur jag menar... För det har jag ingen minnesbild av för det, det är ju som jag sa. Det är ju svart för mig allt, mestadels. Och när jag till och med fick höra hur, hur jag betedde mig i den här... Ja inspelningarna från där jag blir häktad det... Det ligger så långt borta från mig som jag är i verkligheten. Jag känner inte igen mig själv den, ja men den där. När jag hörde efter alltså. Ja. Jag kan tyvärr inte svara på det där med DNA hur det har hamnat här. Så att det... Det kan ju vara att jag har kommit åt kniven när jag, om den har legat på bordet. Jag vet inte. Men jag ska inte spekulera i det i och med att jag inte vet. Om att jag inte har nån minnesbild av det.

FL: Så idag vet du, kan du inte förklara hur ditt DNA finns på den?

MT: Nej. Jag vill ju minnas att det... (*suckar*) nej. Det ser ju helt svart för mig. Hur fan har jag kunnat ta tag i kniven? Det kan inte ha varit att den har legat där jag satt på s... hö... hörnkanten? Jag vet inte men... För då borde ju mitt DNA ha varit där också. Men... Nej jag ska inte spekulera för det blir bara värre och värre i så fall. Jag har inte den blekaste aning vad fan kan jag ha vart där och gjort. Det är mysko. Det är mycket mysko det där.

FL: Du kommer inte ihåg vad du har sagt förut?

MT: Nej. Vad har jag sagt innan då? Har vi pratat om det här tidigare?

FL: Mmm

MT: Nej. Jag kommer faktiskt inte ihåg. Du får gärna friska upp minnet som du...

FL: Mmm. Det kanske jag gör sen.

MT Ja.

FL: Eh, vi fortsätter.

MT: Ja.

FL: Då har ytterligare ställen på kniven då. Och anledningen till att kniven är undersökt liksom på så många ställen.

MT: Ja.

FL: Det är för att, för att... Det är för din skull.

MT: Ja. Ja.

FL: För vi hittade ju DNA från dig.

MT: Vad sa? Du hitta?

FL: Vi hittade ju DNA från dig...

MT: Ja det gjorde ni på...

FL: ...Först. Eller NFC gjorde det. Ja och då kontaktade de oss och frågade ska vi undersöka kniven på fler ställen.

MT: Ja.

FL: Vi fick ju träff på dig och på Jeanie då ju.

MT: Ja, ja, ja

FL: Ja. Och då för att vi ska, för att vi ska liksom helt eh, eller så ja gott det nu är möjligt utesluta att någon annans DNA ska dyka upp på kniven.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Eftersom du säger att du inte har gjort det här.

MT: Ja.

FL: Då vill ju vi försöka ta reda på...

MT: Jo det förstår jag ju mycket väl.

FL: För mitt jobb det är ju inte att leta efter saker som bara är till din nackdel.

MT: Nej utan det...

FL: Mitt jobb är att utreda vad som har hänt. Ja.

MT: Nu, du tänker ju så här. Du tänker ju inte bara så.

FL: Nej. Så då bestämde vi att de skå... ska försöka titta på fler ställen.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Just för att se om det kan finnas någon annan persons DNA på den här kniven.

MT: Ja, ja.

FL: Så då har de ut, jag sa ju först då i två undersökta besudlingar var det första jag sa.

MT: Ja.

FL: Och sen sa jag ett område till på ovansidan av skaftet. Och sen är det ytterligare två undersökta områden. Undersidan och ena sidan av skaftet påvisades DNA.

MT: Ja, ja.

FL: Och det visar blandning av DNA från minst två personer. Och då...

MT: Så du, är det minst två personer? Ursäkta jag stör dig. Är det jag och Jeanie då eller finns det en person till i...

FL: Om du vän... om du väntar så kan jag läsa...

MT: Jaha okej, du har det.

FL: Ja. *Resultatet talar starkt för att DNA i de båda områdena kommer från Jeanie och talar starkt för att del av DNA:t i båda områdena kommer från Hansson.* Och här har man kommit fram till grad +3. Det är...

MT: Jaha, det är nästa...

FL: Det är väldigt starkt ändå men det är inte den allra starkaste.

MT: Det förstår jag.

FL: Och sen är det ytterligare ett undersökt område. Andra sidan av skaftet påvisades DNA. Så man har alltså tittat på ett antal platser. Det är inte bara att man har tagit på ett ställe så här. Utan man har verkligen...

MT: Nej de har gått igenom hela skaftet.

FL: ... Jobbat runt kniven.

MT: Ja, ja. Ja, ja.

FL: I ett annat undersökt område andra sidan skaftet påvisades DNA. Analysen visar en blandning från minst två personer och då har det blivit +4 på Jeanie igen.

MT: Ja.

FL: Och +3 på dig.

MT: Ja, ja.

FL: Ja. Så man kan ju säga att i min värld så om man tittar på, när man tittar på såna här protokoll så är den här kniven väld...

MT: Ja det är ju...

FL: ... den är väldigt noga undersökt.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Ja. Och man har hittat bara DNA ifrån dig.

MT: Ja.

FL: Och bara DNA ifrån Jeanie.

MT: Ja, ja.

FL: Det finns inga spår efter nån annans DNA på den där kniven.

MT: Nej, nej, nej, nej.

FL: Så vi har gjort vad vi kan för att...

MT: Jo, jo för att...

FL: För att titta på den. Så vi har inte bara nöjt oss med att *Oj nu har vi fått träff på Stefan Hansson.*

MT: Nej, nej. Du har tittat så här...

FL: Utan vi har försökt att leta.

MT: Och ni har ändå inte hittat nåt annat än mig och Jeanie då?

FL: Nej.

MT: Nej det förstår jag. Ja men då måste ju jag ha tatt tag i kniven men... Jag har inget minne av det. För som det är, jag börjar med HLR och det där och strax innan där så var jag ju... i

chocktillstånd där enda tills... Ja, ja tills jag piggnade till lite grann nere i polisbilen men.

FL: Men tagit tag i kniven. Menar du när den satt i henne då eller?

MT: Jag vet ju inte.

FL: Nej.

MT: Vad jag har gjort med kniven. För jag kommer inte ihåg den. Jag vill minnas att den inte satt i henne. Den kan ha legat någonstans eller ha varit i närheten av henne. Jag vet inte. Jag kommer inte ihåg. Jag, jag kan inte minnas för det... Det slog så där i skallen på mig när jag såg att hon, när jag förstod efter ett par minuter att hon inte andades. Så jag blir ju chockad och... förtvivlad och gjorde allt jag kunde för att hjälpa henne men.

FL: Mmm

MT: Nej. Jag har inget, jag kan inte tänka mig att jag... Men i och med att DNA säger att jag har varit i närheten av kniven så måste jag ju ha varit det. Men jag vet ju inte vad jag har gjort. Det har jag absolut inget minne av.

FL: Du vet inte var när och hur?

MT: Nej det är ju det. Det var ju under den chockperioden där, jag kan ha kommit åt den. Jag kan ha tatt i den. Jag kan ha slängt iväg den, jag kan ha gjort vad som helst men... Jag vet inte. Jag ska inte spekulera heller. Det blir bara värre om man spekulerar. Eller det blir mer och mer frågetecken om du förstår vad jag menar. Det...

FL: Du ställde ju en fråga där, apropå blandning av DNA. Från minst två personer och med anledning av det så vill man ju förtydliga då. Alltså minst två personer...

MT: Ja, ja, ja, aj.

FL: Betyder det att det kan va en, en person till då fast man inte... Alltså då har vi NFC förtydliga det.

MT: Ja.

FL: Eh, kring... Dels har vi frågat eh, i vilken ordning DNA är avsatt på kniven.

MT: Är applicerat på kniven.

FL: Ja det kan man inte säga.

MT: Nehej.

FL: Och sen har de svarat då att det finns inget ytterligare DNA i blandningen som kan kopplas till person. Alltså finns det spår av nån, ytterligare nån person som vi... Som man kan redovisa.

MT: Jaha.

FL: Ja.

MT: Nej så det är bara en blandning mellan mig och Jeanie på kniven ingen ytterligare

person.

FL: Hon skriver så här, *blandningen förklaras väl av dessa två personer*. Och då har hon, ytterligare förtydligat här då. *Anledningen till det är, kvinnan på NFC då som har varit ansvarig för det här, anledningen till att vi skriver minst två personer är att teoretiskt sett skulle det kunna dölja sig ytterligare en person i blandningen. Sannolikheten för att en slumpmässig person skulle ha en sådan DNA-profil så att den kan dölja sig i blandningen av dessa två personers DNA är extremt låg utifrån hur resultatet ser ut. Är det däremot ett biologiskt barn till dessa två så skulle det kunna vara fallet*. Alltså om det finns DNA-profiler de ser ju ut... Din ser ju ut på ett sätt och Jeanies ser ut på ett annat sätt.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Ja och då om det ska dölja sig ytterligare DNA där, då ska det liksom va likt erat. En blandning av era. Ja.

MT: Ja, ja.

FL: Och i det här fallet så, så skriver hon. Det är extremt...

MT: Otroligt.

FL: Ja.

MT: Nej för hennes släkt hade...

FL: Sannolikheten är extremt låg. Vill du läsa Johan eller?

FA: Om jag får.

MT: Ja det där kan, jag förstår inte...

FL: Vi, och så skriver hon så här. *Vi gör bedömningen, understruket, att blandningen utgörs av dessa två personer. Även om sannolikheten är mycket liten att ytterligare en persons DNA kan finnas där måste vi utifrån ovan resonemang skriva minst två personer*.

MT: Ja, ja.

FL: Det blev lite, jag vet att det är svårt när man bara får uppläst för sig. Du får ju det här sen. Du kanske... Vill du läsa nu?

FA: Ja gärna. (ohörbart).

FL: Resten tar vi...

MT: Jag har ju hört vad de har skrivit så jag behöver inte läsa.

FL: Nej du får läsa det sen också.

MT: Jag skulle behöva gå på toaletten jag, känner jag.

FL: Ja. Bara om några minuter?

MT: Ja det är ingen fara än så länge.

FL: Nej vad bra. Det är inte panik. Nej men det jag vill, det jag vill trycka på det är ju att vi har ju inte hittat DNA från någon annan person.

MT: Nej, nej, nej det förstår jag.

FL: Mmm

MT: Och det vet jag ju för varken mina släktingar eller hennes släktingar har aldrig vart i Jeanies lägenhet så länge vi har varit ihop i alla fall.

FL: Nej.

MT: Så att det är ju ingen...

FL: Och några gemensamma barn har ni ju inte.

MT: Nej.

FL: Nej. Men är det okej om vi går igenom resten av protokollet och tar en paus sen då?

MT: Ja det skulle vi ju göra.

FL: Det där var kniven. Sen har man ju gjort, nagelskrapat dina händer.

MT: Ja, ja.

FL: Mmm. Och då har man hittat blandning av DNA från minst två personer. Och det är...

MT: Det är jag och Jeanie då ju.

FL: +4 på... +4 på Jeanie. Alltså det är ju på din egen kropp så ditt DNA finns där.

MT: Ja jag det. Ja, ja, ja.

FL: Så det är ju om det finns främmande DNA på naglarna. Det är från Jeanie och ni levde ju i princip tillsammans. Ni hade haft sex och så där på dan så att, att...

MT: Ja så det är ju inget konstigt.

FL: Nej det är inget konstigt så. Om det inte skulle vara att hon hade, att hon hade rivit dig eller så.

MT: Ja, ja. Nej, nej, nej. Det har hon inte gjort. Hon har inte rivit mig. Hon har väl dragit när hon gjorde så här på ryggen på mig ibland med naglarna. Och jag gjorde på henne ibland också ibland. Men hon gillade när jag kliade henne på ryggen. Hon hade, hon var väldigt torr på ryggen så det kliade oftast.

FL: Mmm

MT: Så jag satt ju med mina naglar och gjorde så här lite grann på henne. Det tyckte hon ju om.

FL: Såna här undersökningar är väl kanske mer om det är typ ett överfallsbrott eller

någonting så att man kan hitta DNA från en helt främmande person.

MT: Nej något överfall var det inte mellan mig och henne.

FL: Men i vilket fall som helst har man gjort de momenten så det är ytterligare ett nagleskrap här där man också har hitta DNA från Jeanie.

MT: Mmm

FL: Under dina naglar då. Det är på, ja på höger hand och vänster hand.

MT: Ja.

FL: Eh, sen har man topsat din handflata och handrygg. Och då har man hittat blod.

MT: Från Jeanie ja.

FL: Från Jeanie.

MT: Och det kommer väl efter HLR:en då.

FL: Och från dig.

MT: Blod från mig också?

FL: Mmm. Nej inte blod från dig men DNA från dig.

MT: Ja, ja, ja, ja men det är ju. Ja blodet har väl kommit från den HLR:en då jag gjorde.

FL: Man skriver ju faktiskt att man hittar blod. Och i den här blodbesudlingen hittar man DNA från två personer.

MT: Ja men det är väl jag och Jeanie då.

FL: Ja.

MT: Mmm

FL: Så att det är väl Jeanies blod och ditt DNA i den eftersom du inte har, vad vi vet avsatt något blod vid det här tillfället.

MT: Nej. Jag har inte haft några skador på fingrarna. Eller på händerna på länge.

FL: Och så har man gjort både höger hand där också. Och det är Jeanies DNA och ditt.

MT: Ja.

FL: DNA. Huvuddelen är, är ditt DNA.

MT: Mmm

FL: Och så har man ju topsat hennes läppar och mun.

MT: Ja.

FL: Eh, och det var ju också med anledning av det här med att man vill med HLR och såna saker. Och man vill se om det stämmer.

MT: Ja, ja.

FL: Sen har ju du sagt att ni har haft mys på morgonen där.

MT: Ja.

FL: Så ni kanske har pussats och så också.

MT: Jajamän det kan ha hänt ja.

FL: Eh, och då har man hittat en blandning från två personer och det är från dig och från Jeanie.

MT: Mmm

FL: Och det är +4 från dig och grad 2 från Jeanie.

MT: Ja, ja.

FL: Sen har man topsat den här blånaden på hennes höger sida av halsen.

MT: Ja.

FL: Bland...

MT: Blåmärket menar du?

FL: Ja.

MT: Ja, ja.

FL: Det är en blandning av DNA från minst två personer och det är från dig +4 och Jeanie +4.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Sen har man topsat underlivet och man har hittat enstaka spermier.

MT: Ja.

FL: Eh, och...

MT: Och det är +4 (ohörbart).

FL: Man har hittat DNA från Jeanie. Inget, inget DNA från dig där. Men däremot så när man topsar de yttre, yttre delarna av underlivet så hittar man DNA från både Jeanie och dig.

MT: Ja.

FL: Så det stämmer ju med vad du har sagt.

MT: Ja det gör det, det stämmer.

FL: Inre delar ytterligare en tops. Eh, man har hittat spermier men inget... Kunde inte påvisa DNA. Eh, sen har man topsat vänster bröstficka på din jacka. Det var...

MT: Den sidan. Ja, ja.

FL: Ja. Det var som små stänk där som man trodde var blod. Men det var inte blod visade det sig. Så det har man bara konstaterat här då.

MT: Ja, ja.

FL: Eh, och sen har man ju topsat ett antal flaskor och glas där. Och det är ju med anledning av att man vill...

MT: Ta reda på hur mycket vi har druckit eller (ohörbart).

FL: Nej det är ju, kan ju vara för att ta reda på om det har varit någon mer i lägenheten.

MT: Jaha du menar så.

FL: Ja.

MT: Ja, ja.

FL: Som har varit med och festat eller druckit eller någonting då.

MT: Ja, ja.

FL: Eh, och det har ju inte du sagt att det har varit. Men...

MT: Nej inte vad jag vet i alla fall.

FL: Nej. Och...

MT: För vi var ju ensamma hon och jag den dagen.

FL: Då har man topsat en Ramlösaflaska. Allt det här är taget på, i vardagsrummet, antingen på soffbordet eller under soffbord.

MT: Ja.

FL: En Ramlösaflaska som sagt. DNA påvisades och det är en blandning från dig och Jeanie.

MT: Ja vi hade några vattenflaskor och vi drack lite vatten i gemensamt.

FL: Ja. En, ett glas har man topsat. Och då är det DNA från dig och Jeanie. Eh, en tom ölburk under soffbordet. Då är det DNA från dig.

MT: Ja det kan det, stämma.

FL: Eh, ytterligare en tom ölburk på soffbordet. Då finns det DNA från dig.

MT: Mmm

FL: Sen är det en Trocadero-flaska.

MT: Det var också en av vattenflaskorna ja.

FL: Ja.

MT: Ja, ja, Mmm.

FL: Ja. En blandning av två personer. Och det är från dig och Jeanie.

MT: Ja.

FL: Och sen ett dricksglas till. Och eh, där har det också en blandning av minst två personer och det är från dig och Jenaie.

MT: Mmm.

FL: Så det stämmer ju med vad du säger då att det är du och Jeanie som har suttit och druckit där tillsammans.

MT: Jajamän. Jo.

FL: Ja. Och där kan man ju också konstatera då att det finns ju inget DNA anträffat från någon annan person.

MT: Nehej, Nej, nej, nej.

FL: Det finns inget...

MT: Nej vi var ju, vi var ju själva där då och drack.

FL: Mmm. Har du några frågor kring det?

MT: Nej, nej.

FL: Har Johan några frågor kring det?

MT: Nej tack.

FL: Då, då tar vi en paus där då.

MT: Ja det låter bra.

FL: Vänta bara ska jag stänga av den här. Då tar vi en paus. Klockan är 10:32.

MT: Oj, halv elva redan. Ja tiden går fort.

Slut på fil 2

PAUS

Fil 3

FL: Då fortsätter vi och klockan är 11.47. Eh nånting in... innan vi ska titta på film här Stefan är det nånting som du vill säga med utifrån det som vi prata om förut?

MT: Nej det är väl ingenting det mesta har väl blivit sagt. Du har inga frågor heller Johan?
Nej. Vi kan ju titta.

FL: Mm, då ska... tänkte jag spela upp filmerna då som patrullerna sätter... spelar in i med anledning av att dom åker

MT: Via sina kroppskameror och sånt menar du?

FL: Ja precis och i bil och så.

MT: Ja ja.

FL: Och då börjar vi med den som en patrull sätter på alltså när dom sitter i bilen på vägen fram.

MT: Jaha, det så det blir inte att börjar uppe i lägenheten då eller.

FL: Vill du se den här eller...

MT: Nej det spelar ingen roll, du får visa det du vill.

FA: Ja men vi kan se den också då.

MT: Ja, vi kan väl börja.

FL: Nu hoppas jag, för nu hade ju inte jag förberett för det här så har ju inte med högtalare men vi provar och ser om vi hör...

MT: Ja ja

FL: (ohörbart) bara på skärmen.

MT: Se om jag behöver glasögon eller inte.

Tyst en stund.

Film 1 spelas upp.

MT: Ja sätt dig här bredvid mig om du vill du Johan.

FA: Det här går bra.

MT: Varför hörs sirenerna i samband med att jag... sitter hos dig och pratar... *(sirener hörs på filmen)*

FL: Det är inte du, det här är på vägen fram till...

MT: Ja men det är ju jag som sitter där på den bilden va...

FL: Jamen den där ska jag ta bort, det är själva inspelningen.

MT: Jaha där har vi nu ser jag nåt på stora skärmen där ja.

FL: Vänta.

MT: Jamen ja ja det är lättare för dig kanske. Fick du inte bort den där lille... nej. Och där är vi på väg därifrån. Ja jag ser. Det är nu vi går in i...

FA: Men går det får bort den där rutan med...

FL: Jag ska försöka.

FA: Ja.

MT: Jag tror du får klicka på det lilla krysset där uppe. Jasså vill inte... vill den inte följa med *(syftar på FL:s tangentbordsmus)*.

FL: Så nu. Det var musen som (ohörbart).

FA: Ja nu råkade du sänka (ohörbart).

MT: Ja ja.

FL: Vill ni börja, backa.

FA: Nej (ohörbart).

MT: Ja du lär väl få se dom här sen när du får ut materialet... Var är det där nånstans... Det där är utanför norsken ja... Jag trodde dom hade nattkikare polisen på sina kameror jag för det är väldigt svårt och se... Det är den långa mördartrappan he he *(filmen visar trappen upp till Jeanies lägenhet)* den har man snubblat i några gånger... vad fan, sitter jag där... vad fan gjorde jag i köket... har jag drattat omkull, har jag vart för full eller... ja jag låter berusad... ja där ligger hon stackarn... eh... vad irriterad jag låter... oj då... fan vad jag skäller på poliserna då...

Uppspelningen avslutas.

MT: Det var värst vad jag skäller på poliserna... jag hörde ju hur be berusad jag va, usch. Det va inte roligt och se det där... är jag så annorlunda när jag är berusad, det... jag har hört folk har sagt att jag blir förändrad men inte att jag rent så otrevlig och gapar och skriker så åt polisen, det har jag aldrig gjort tidigare. De har tatt mig på LOB tidigare, dom har kört hem mig och varit schyssta både i Kopparberg och Stenungsund men jag har aldrig gapat och skrikit åt dom. När var det du skulle iväg, var det...du skulle...

FA: Ja det är långt kvar.

MT: Jasså ja ja, nej jag tänkte på det. Äh vad fan.

FL: Eh du du pratar om den där trappan där.

MT: Ja mördartrappan ja.

FL: Ja.

MT: Ja den har man snu... snubblat i några gånger (ohörbart) och även Jeanie har ramlat nerför trappan några gånger.

FL: Ja precis, det var därför du kalla den för mördartrappan.

MT: Ja ja ja. Den är ju så himla lång vet du.

FL: Ja jo jag har gått i den så jag vet... det kan inte vara lätt om man har lite problem och gå... men

MT: Inte bara det men (ohörbart) (fnyser till)

FL: Eh...

MT: att jag vart berusad när jag har ramlat i den.

FL: Ja. Mats vet du, raggar...

MT: Ja ja han raggaren ja.

FL: Han har beskrivit nåt tillfälle då han har uppfattat som att det skulle ha varit lite tjafs, mellan dig och Jeanie, eller du skulle ha liksom gapat och skrikit på på Jeanie och sen eh ska han ha kommit till till trappen där och sett dig och henne uppe vid trappavsatsen på väg ner... är det någon situation du känner igen.

MT: Nej det känner jag inte till... vi var aldrig ovänner så att vi gapa och skällde på varandra jag och Jeanie.

FL: Nej.

MT: Det var bara då när jag gjorde slut med henne då och tog tog mina kläder och gick hem, den gången då blev det väl lite ord men... det var ju aldrig det att vi gapa och skrek... utan jag bara sa att nu går jag jag vill inte var kvar längre sa jag och då *gör inte såhär gör inte såhär vad ska jag göra* men... sen ringde hon ju nån dag efter och... hon sakna mig och ville prata och sen så börja dom här femtimmars samtalena på telefon under en period.

FL: Ja.

MT: Men aldrig att det var några hårda ord mellan mig och Jeanie så inte.

FL: Nej för han... han beskriver den där situationen när han ser er däruppe som att du är liksom på väg och ska knuffa henne utför trappen.

MT: (fnyser) Knuffa henne utför trappen...

FL: Ja.

MT: Nej nej nej.

FL: Men sen när du får syn Mats så liksom...

MT: Nej nej nej.

FL: ... så hjälper du henne upp istället för hon är på väg och snubbla eller sådär.

MT: Ja hon var ju bra redigt berusad många gånger Jeanie.

FL: Ja.

MT: Uhm hade hon ju vart uppe hos Sonja och Camilla då fick man ju hjälpa henne ibland uppför trapporna.

FL: Så den här situationen som jag beskriver nu den känner inte du igen eller.

MT: Nej det gör jag inte. Jag har inte velat göra Jeanie nåt illa överhuvudtaget. Då när hon bröt axeln då satt ju jag nere hos Sonja och Camilla, hon skulle komma ner en stund efter, vi hade väl hållt i oss en flaska whiskey innan dom bjöd ner oss. Vi hade köpt två... vet inte vad det var för nån whiskey men vi hade hållt i oss en hela hon och jag och några öl, sen skulle vi gå ner. Hon skulle väl snygga till sig och greja med nåt, jag vet inte vad så... hon skulle komma ner efter. Ett tu tre sa Camilla *åh fan Jeanie ligger i trappen...* då låg hon nere på tamburgolvet där vid ytter ytterdörrn då ... så hon hade inte rullat hela vägen, hon hade troligt... bara rullat, ramlat dom sista stegen i trappen... det var då hon hamna på sjukhus (ohörbart) (*sitter och rapar*). Neej jag är inte känd för och va våldsam, jag... jag käftar med folk istället, blir verbal eller vad det heter... och jag kan bli fruktansvärt otrevlig, det har jag ju hört till och med när jag skäller på poliserna, det är ju inte klokt.

FL: Jag måste bara...

MT: Ha.

FL: ... titta så att inte nån ska in i det här rummet.

MT: Jaja.

FA: Hm.

Tyst en stund, FL klickar på datorn.

FL: Så, ska vi titta på film 2 då.

MT: Ja.

(Uppspelning börjar)

MT: Fan (ohörbart)... aldrig bråkat med svenska polisen förut, nähä... va fan svamlar jag sånt för... Jajajaja (ohörbart) för honom... (ohörbart) ljus på den här bilden, blir det så när man via... det här eh... det verkar som jag är helt väck där upp ju... det verkar som jag inte har fattat att hon är död... herregud... helvete vad jag svamlar...

MT: Jaha, det var helsike vad jag svamlar när jag är på fyllan... jag gapar och skäller åt allting.

FL: Kommer du inte ihåg, du kommer inte ihåg...

MT: Neej

FL: allt det där själv eller...

MT: Jag vet bara att jag blev nerledd för trappan... Nje jag blir faktiskt chockad av och höra hur jag gapar och sk.. skräller på allt och alla, speciellt polisen, dom har ju inte gjort nåt... men jag vet att jag blir hetlevrad när jag dricker, mmm verbalt sett... och att jag svamlar det vet jag, det har många sagt att jag pratar både vitt och brett om allt och ingenting... men det där var en chock och se, jag menar, jag trodde jag betedde mig bättre när jag var berusad än vad jag gjorde där... för och skälla, skälla på polisen och skälla på folk det brukar jag inte göra så... jag hörde ju själv, jag låter som en jävla nazist ibland där med mitt fosterland och jag har gjort för Sverige och bla bla bla... man blir ju, man blir ju chockad när man hör det själv... jag menar jag är ju inte sån annars... så jag vete fan vad det är som pågår med mig, psykiskt, och fysiskt... det där var, det var väl inte det... var väl lite om man säger väckarklocka... jag har ju hållt på och krökat i långa perioder och inte haft några vänner förutom Ibbe och Jeanette och...

FL: Nej men det är väl det där som Camilla har hört också..

MT: Det måste nog har varit det...

FL: ... i trappen när du går ut och så. Hon, hon tycker inte riktigt att hon har hört dig så förut...

MT: Nä nä nä nä.

FL: Så det verkar ju har varit något speciellt den här dan.

MT: Ja jag vet inte vad som har hänt, jag har ingen aning om vad som har hänt den dan förutom att det var det med Jeanie som hände, jag blev chockad och att man hade väl druckit en del.

FL: Mm.

MT: Men nere hos Sonja och Camilla där blev det vanligt bara fyll... fyllegagg om man säger så, inte snack om sånt där... nog för att vad heter hon Sonja och Camilla gillar och prata med mig och allting men jag hade aldrig haft såna diskussioner som det där till exempel...

FL: Nej.

MT: herregud.

FL: Men det är inte så att du har blivit förbannad på nånting annat.

MT: Nej inte vad jag vet för jag och Jeanie hade det ju bra innan under dan och dagarna innan... måste ju va nån snedtändning på grund av alkoholen men jag vet inte för sådär har jag aldrig hört mig själv gapa och skrika innan på folk...

FL: Nje.

MT: ... framför allt skälla på polisen och vad fan, de... dom gör ju bara sitt jobb... och sen det där med att jag blir lite smånsse om när när jag dricker det visste jag ju inte ens om, det fick jag ju höra här... låter som den värsta (ohörbart) om man säger så... jag menar det det är nånting som inte jag står för.

FL: Nej.

MT: Jag vet inte men det är konst... jag blir, jag blir förändrad när jag dricker, på många sätt.

FL: Och då tänker jag, eftersom du kommer ju inte riktigt ihåg det här, då då funderar jag kring om det kan vara andra saker som har hänt den här dan som som du också har sagt att du inte riktigt har koll på... eller som du inte riktigt kommer ihåg.

MT: Nej nej det är mycket möjligt men det kan jag inte svara på i och med att jag inte kommer kommer på nåt, för jag menar nej jag minns inget annat än att vi hade det bra jag och Jeanie den dan.

FL: Mm.

MT: Hon hade ju vart på Bolaget och vi hade det mysigt innan där och vi hade en bra förmiddag och eftermiddag hon och jag.

FL: Och drack ju väldigt mycket alkohol ju.

MT: Ja det gjorde vi ju och hon drack ju mer än mig men jag hade ju, jag köpte, det var ju hon, ja hon fick ju pengar och köpa ja för 300 ja det var ju över 320 kronor, det var det sista jag hade... hon ville ju köpa nåt då så jag sa ja gör det då jag tänkte hon kunde ha köpt bara nåra men hon köpte 26 öl, hon köpte för hela pengan så vi hade ju inte mycket matpengar så vi hade fått gå till kyrkan sen nåra dar senare och leta efter mat, jag hade väl kanske ingenting, jag hade ingenting hemma i mina skåp heller... så det.... nej jag kan inte komma på nånting som har hänt att det har triggat mig så, det måste va alkolen som har gjort att jag börja babbla och svamla och skramla sådär... men skälla på polisen och låta som en jävla nazist det... he he det hade jag inte ens en aning om... för jag menar jag tycker ju om alla människor, både om dom är svarta, vita, gula eller blå det spelar ju ingen roll, dom får gärna komma hit, dom har det ju bättre här (ohörbart) än hemma hos dom. Det är många som svälter och lever i krig och misär och fan det är la bättre dom kommer hit och jobbar och får sig en utbildning och kanske flytta hem och kan bygga upp sitt eget land eller stanna kvar i Sverige... jag hyser inget agg mot ehh folk så.

FL: Ska vi fortsätta med nästa film.

MT: Vad säger du Jo... ja det gör vi, ja det gör vi.

FA: Ja.

(Uppspelning av film 3 påbörjas)

MT: Var är vi nånstans nu, ja vi är kvar uppe där... alltså jag skulle kissa, just det... ja det vet jag (ohörbart) blåskatarr svårt och kissa, det vet jag... det var värst vad uppjagad jag ser ut... va fan skäller jag på polisen för... hade farsan hört det så hade jag åkt på stryk *(säger på filmen att polisen kört ihjäl hans bror)*... det där kommer jag ihåg... (ohörbart)... jag hör knappt vad jag säger... vad ska de göra nu då...

FL: Dom ska ju ta kort på dig.

MT: Jaha... åh vad jag svamlar...

(Uppspelningen avslutas)

MT: Nej återigen jag svamlar en hel del när jag är berusad, jag trodde inte det var så jävligt.

FA: Visst är det så med kroppskamerorna va att om man trycker på dom, man kan både trycka av trycka av och trycka av, alltså trycka på och trycka av dem men om man bara trycker på visst spelar dom bara en viss tid och sen slår dom av automatiskt (ohörbart).

FL: Det är mer än jag känner till faktiskt...

FA: Ja.

FL: Men det kan nog va så för att det, det finns en film efteråt här också.

FA: Ja.

MT: Aa.

FL: Ska vi köra den också direkt då.

MT: När vi ändå håller på. Men jag får ju säga jag är ju måttligt förvånad på hur jag betar mig och hur jag pratar, jag känner inte igen mig (ohörbart).

FL: Nej.

MT: Men det här du spelar, för jag hade ju fått en kall avhyvling i och med att jag gick ut i strumplästen...

FL: Mm

MT: Mmycket av det här kommer jag ihåg att jag har pratat om.

FL: Mm

MT: Men vissa grejer ställer man sig ju frågande till när man svarar och kommenterar och gapar och skriker åt polisen, det... är för mig helt främmande (ohörbart).

FL: Men det var ju en speciell dag det här Stefan.

MT: Ja ja ja men oavsett om jag har vart berusad och så innan jag har aldrig gapat och skrikit på polisen utan dom har tatt in mig för LOB i Göteborg och, eller dom har kört hem mig bara för att dom ska va schyssta i Kopparberg och jag har aldrig gapat på dom... jag har alltid gett dom en typ en klapp på axeln och tack för tack för jobbet (ohörbart) hjälper mig va... men jag fattar inte vad det var jag måste ha börjat och mått s... mer dåligt då i slutet därför vi hade hållt på ganska friskt hon, hon och ja och även Ibbe och Jeanette och vi eller Ibbe, Jeanette och jag och gänget hade ju krökat ett tag för Ibbe satt ju på kåken då över jul nyår här... men vi... hade kört ganska hårt dom dagarna innan där... både med Jeanie och nån gång med Sonja och Camilla men mycket själv och så dryckeslaget nere i c... Kopparberg då... jag hade ju verkligen haft någon vecka där som jag har druckit ganska rejält...

FL: Mm

MT: så jag var nog ganska nerkörd i nerverna när det här hände... men jag vet ju inte vad som har hänt, vad som har triggat det här men, jag hör ju själv hur jag betar mig och jag är ju så att säga...chockskadad, (ohörbart) sådär betar jag mig ju inte i vanligt fall... nu har jag ju vart nykter sen januari och nu mår jag ju hyfsat bra, nu är jag ju som jag brukar vara, nu går det ju prata med mig... för om nån säger emot mig när jag pratar sådär och har dom sagt att

det går inte, då hävdar jag min rätt till punkt och pricka och blir väldigt påstridig... men dom accepterar mig ändå... i mångt och mycket för att det är jag som bjuder på ölen (skrattar), så har det ju vart, jag har ju hjälpt både Sonja och Camilla... men dom har ju bjutt mig och jag har bjutt dom, vi har gjort så men Ibbe och Jeanette och jag och dom andra vi har bjutt varandra lite hur som haver och dom har väl mer eller mindre utnyttjat mig i dryckeslaget men Sonja och Camilla utnyttjade mig ju aldrig... utan dom bjöd en gång sen bjöd jag, så bolla så här fram och tillbaka... men som jag sa, jag är chockad över hur jag... och hur jag betar mig och pratar där för det, brukar ju aldrig gapa och skrika på folk annars eller på polisen i alla fall...

FL: Nej.

MT: Det här var väl en liten väckarklocka om man säger så...

FL: Vi fortsätter där får vi se

MT: Då hoppas jag... va...

FL: Förlåt vad sa du

MT: Jag sa vi får hoppas jag kan hålla mig från spriten om jag kommer ut.

FL: Ja.

MT Det är det frågan är... det är väl så med alla en gång alkoholist alltid alkoholist, då är man på dekis hela tiden och måste passa sig så man inte åker dit igen... tar man den där första supen ehh så kan det ju va förkylt igen det vet man ju inte.

FL: Nej. Vi fortsätter med...

MT. Jajaja fortsatt du, fortsatt du... jag ville bara kommentera lite,

(Uppspelning film 4 påbörjas)

FL: Mm det är bra Stefan.

MT: Sopsäcken...

(Uppspelningen avslutas)

MT: Ja, ja. En massa svammel.

FL: Ja och det som jag spela upp för dig förut. Då fick ju ni läsa en text till. Det är ju det som, då har ju Joel suttit och lyssnat igenom och sen skrivit ner det som han uppfattar att du...

MT: Ja, ja, ja.

FL: ... att du säger. För jag vet inte, du sa att du inte hörde riktigt.

MT: Nej det är lite lågt för...

FL: Ja.

MT: Men... hörde, tyckte du att du hörde Johan eller?

FA: Ja.

MT: Ja, ja, jo.

FL: Jag tänkte på, apropå men när du läste pappret förra gången så, då hade jag ju högtalare med. Så då...

MT: Ja, ja, ja.

FL: Då sa du i alla fall att du tyckte att det du sa stämde över överens med det som var nedskrivet.

MT: Ja, jo, jo det gör det ju. Men jag, mycket av det där som... Det där kommer jag ihåg lite fragmenterat om. Efter jag fick kalla fötter om man säger så. Men innan där, det är inte mycket jag minns. Det är små yttepytte grejer.

FL: Mmm

MT: Det är ju bra att det är inspelat men jag... Jag är förvånad att säga även hur jag svamlar och hur jag pratar och rabblar på. Det är, det är ju inte mig. Det är ju inte vanligt när jag... Ja det är inte vanligt att jag gör det. Jag är oftast ganska tystlåten när jag är nykter. Men det är ju, Johan går det bra för er känner jag ju. Men nytt folk det var ju samma när jag träffa Sonja och Camilla i början. Det var ju inte många ord. Vi träffades ju på grund av att de ville sälja en kattunge till mig då 2018, 2019 tror jag att det var. Men jag hade ju min katt Mulle då. Men sen har vi ju pratat mer och mer. Jag är ju inte den som springer runt och frågar eh, vill du bli kompis med mig utan hehe... Man tar det lite försiktigt i början. Ja men det där är rent, det där är rent nyheter för mig. Men det är ju bra för mig att få höra hur jag är när jag är med, på den sidan.

FL: Mmm. Tycker jag också.

MT: För jag menar jag känner inte igen mig alls men det är... Det är väl med psyket att göra. Alkoholen blandat, det gör väl sitt. Det ena gör sitt och det andra gör sitt. Så det... det är ju ingen trevlig bild men det är... Det är ju jag så... Det får väl vara så då.

FL: Mmm

MT: Jag kan ju inte neka det som är sagt heller. För jag menar jag hör ju själv vad jag kommer ihåg själv den här biten så.

FL: Mmm. Det här kan ju va så Stefan att det är vårt sista förhör idag.

MT: Ja, ja, ja.

FL: Innan du, för du kommer ju bli...

MT: Åtalad och sen i rätten där.

FL: Ja precis.

MT: Ja.

FL: Så det är naturligtvis, du kommer ju få säga. Du kommer ju få berätta själv i rätten och så där.

MT: Jo det känner jag till.

FL: Och skulle det vara någonting mer som du kommer på som, *åh gud det här måste jag berätta för Emma* eller det här...

MT: Då får jag väl säga till vakterna så får dem (ohörbart).

FL: Ja precis. Och då, då löser vi det. Men...

MT: Ja, ja.

FL: Men, men om du tänker efter här nu då att... Det här är liksom kanske...

MT: Det mesta är ju sagt.

FL: Troligtvis vårt sista liksom förhör här nu då. Är det någonting som du känner är väldigt viktigt för dig nu? Att få sagt.

MT: Nej det mesta är ju sagt.

FL: Mmm

MT: Det mesta är ju sagt. Jag kan ju varken förfalska eller förringa eller ta bort nåt som är sagt och gjort. Jag är nöjd, jag tycker min sida har fått komma fram i det hela.

FL: Mmm. För det du, det du är misstänkt och kommer åtalas för det är ju mord då.

MT: Ja det vet jag.

FL: Att du ska ha orsakat de här skadorna med en kniv på Jeanie.

MT: Ja det är (ohörbart).

FL: Uppsåtligen då.

MT: Ja det vet jag.

FL: Mmm

MT: Men som jag ser det så har jag ju inte gjort nåt. Men det...

FL: Så det, din inställning idag är fortfarande...

MT: Att jag förnekar.

FL: Du förnekar. Och är det, är det så att du förnekar att du säger jag har inte gjort det här. Eller är det så jag, jag kan inte säga varken att jag har gjort det eller inte har gjort det. För jag, jag vet inte.

MT: Nej jag är inte våldsam så jag vet mig känna mig själv ganska rejält att jag skulle aldrig kunna...

FL: Nej.

MT: Göra nåt sånt mot nån. Jag har ju knappt sla...

FL: Du men nu...

MT: Slagits nån gång.

FL: Men nu pratar ju du utifrån hur du känner dig själv.

MT: Ja.

FL: Men om du ska prata utifrån vilken minnesbild du har av den här dagen.

MT: Nej då har jag inte gjort det. Det enda jag gjorde när jag kom hem är att hitta henne och gjorde HLR. Det är så jag minns det.

FL: Mmm

MT: För jag har ju inte stuckit kniven i Jeanie.

FL: Det är du helt säker på?

MT: Jajamän.

FL: Mmm

MT: Det skulle, det skulle aldrig falla mig in och skada nån på nåt sätt överhuvudtaget.

FL: Men du säger ju ändå här nu då att när du, du blir ju... Jag såg ju, förra gången du titta eller när du lyssna på det här. Då blev det ju till och med så att du satt och skaka. Du vart jätte påverkad av att höra hur du var.

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Den här dan.

MT: Ja vi spelade ju in.

FL: Och du säger ju nu också hela tiden att jag känner inte igen mig själv.

MT: Nej jag gör ju inte det. Det är chocken när jag får höra hur...

FL: Ja så då tänker jag utifrån det, om det kan finnas saker som som... som kan ha hänt fast du faktiskt inte...

MT: Du menar som har kunnat trigga mig att göra det här mot Jeanie?

FL: Ja att du inte kommer ihåg det heller riktigt.

MT: Nej det tror jag inte.

FL: Nej.

MT: För jag menar jag har haft dem bromsarna i alla år. Hur jävligt jag än har mått.

FL: Mmm

MT: Jag har aldrig, jag har aldrig tatt till nåt eller slagit nån i hela mitt liv.

FL: Nej.

MT: Utan jag har snarare gått undan.

FL: Mmm

MT: Jag har väl oftast fått stryk, det har väl hänt.

FL: Mmm. Jo men det...

MT: Om man har pratat med fel folk. Men jag har aldrig lagt upp det, nävarna själv eller tatt till tillhyggen har jag aldrig gjort.

FL: Nej.

MT: Oftast jag bodde själv och som när Frederika och jag, vi kanske hade det kämpigt men då gick jag ut och högg ved eller nånting.

FL: Mmm

MT: Det brukar hjälpa mig. Jag ger mig ju aldrig på folk.

FL: Mmm

MT: Utan det blir yxan och vedträna fick det då. Och numera så super jag väl för att få bort det mesta ilskan jag känner inombords ibland. Det gör ju bara så här hela tiden mitt liv upp och ner och berg- och dalbana.

FL: Mmm

MT: Både psykiskt och fysiskt. Det fysiska kommer kom väl för en sex, sju år sen med höften och det men... Nej det psykiska har jag ju haft med mig långt över 30 år. Och inte fått mer än kanske hjälp då och då. Jag hade ju behövt att få stå på medicin länge och terapi för att få ordning på det för att... Jag vet att pappa hade ju också psykiska besvär.

FL: Då ska jag fråga dig också det här står i dina journaler där. Att du har pratat om att skaffa kniv och gå ut och göra nån annan illa.

MT: Det är nog som du... när jag har vart ja... Man är ju, man har väl vart som en annan person. För jag har ju aldrig velat skada någon i hela mitt liv. Jag köpte ju kniv av en kompis uppe i Kopparberg för jag bara skulle ha men...

FL: Mmm

MT: Jag vet inte om jag skulle skada nån eller mig själv. Troligtvis var det väl att jag skulle skada mig själv.

FL: Mmm

MT: För jag... Många gånger har jag känt att jag vill inte vara med längre. Utan många gånger har jag ju suttit hemma på Bergmästargatan eller någonstans och supit och druckit och sen bara vela dra en, dra en sträng över halsen.

FL: Mmm

MT: Det är många gånger jag var så vid så att jag inte har, jag har inte ens kunnat gå in i men egen lägenhet. Jag har känt mig hotad där också. Psykiskt då alltså. Men jag har aldrig vart fly... Flygit på folk har jag aldrig gjort.

FL: Nej.

MT: De flyger på mig själv och fördärvar mig själv i så fall. Genom att jag både super och, och mår psykiskt dåligt. Så det var väl tur i oturen att jag sitter här. För annars kanske jag, jag ska vara ärlig. Jag vet inte om jag hade klarat en smäll till utav folk. För jag mådde så pass dåligt. Psykiskt. Så jag hade antingen dratt i väg och satt mig under en stubbe och... I skogen och börja supa ihäl mig eller så hade jag tagit livet av mig.

FL: Du menar med anledning av det som hände nu?

MT: Nej inte bara det, det har ju ackumulerats under en längre period. Så det här som hände det har ju triggat mina nerver. För jag har ju mått fruktansvärt dålig i, när jag har fått suttit här men... Senaste månaderna en, två nu så har jag känt att jag sakta, sakta, sakta börjar må bättre. Men det är nog tack vare det att jag känner mig trygg här inne. Ingen som kan komma åt mig eller utnyttja mig eller skälla på mig eller bråka på mig och... För det räcker bara att nån säger bu till mig ibland så mår jag fruktansvärt dåligt. Och ältar vad har jag gjort för den personen och det... Då mal det ännu mer i skallen då.

FL: Mmm

MT: Så det är ju tur i oturen att jag har varit här. Det har varit min räddning. Då hade jag vart, hade inte det här hänt med Jeanie så kanske jag hade hållit mig levande ett tag till. Eller kanske rent av supit ihjäl med eller hitt... hittat på några dumheter mot mig själv.

FL: Mmm.

MT: Men det... Jag har ju haft vad heter det självmordstankar i ja, regelbundet under många år.

FL: Jo det vet jag. Det har ju du pratat om och så där sen också.

MT: Så det, och hjälpen jag har fått har varit bra men det...

FL: Men du Stefan.

MT: Jag har fa... fått för lite av det.

FL: Mmm

MT: Då har jag hellre velat, jag har ju hellre velat suttit inne då på de här psykiatriska... avdelningarna.

FL: Mmm

MT: för att få prata med nån under en längre period.

FL: Mmm

MT: Men två, tre veckor så sparkar de ut mig igen och då blir jag tillbaka i skiten igen.

FL: Jo precis. Jo men jag har sett att det har varit så men...

MT: Och sista gången då när de bytte lås i Stenungsund då började jag ju supa till så jag har ju en dom för vad heter det, rattfylleri också.

FL: Mmm

MT: 1,7 eller 1,8 jag kommer inte håg vad det var.

FL: Men du.

MT: Ja.

FL: Känns det som att du har fått säga det du vill?

MT: Ja, ja, ja, ja.

FL: Ja.

MT: I det här ärendet så är det inget, ingenting mer jag kan tänka mig.

FL: Nej. För i så fall har inte jag någon mer fråga idag. Och så håller vi öppet för om det dyker upp någonting mer, om det är någon handling som kommer...

MT: Ja, ja, ja.

FL: ... eller sånt som jag behöver fråga om. Jag har fortfarande inte fått brottsplatsprotokollet. Men vi har ju tag, pratat om det som är...

MT: Mmm

FL: Som är undersökt och så där så att...

MT: Ja, ja, ja.

FL: Men då känner du dig att du har fått sagt det du vill säga?

MT: Ja jag har sagt...

FL: Ja.

MT: Vad jag kan komma ihåg är viktigt i alla fall.

FL: Mmm

MT: Eller hur jag ser på det i det här ärendet.

FL: Johan har du någon fråga då?

FA: Nej tack.

FL: Då har inte jag någonting mer. För då avslutar vi här sen, sen ska vi avsluta med och och ... och ett beslagsförhör bara.

MT: Beslagsförhör vad är det för nåt?

FL: Ja det kan jag förklara sen.

MT: Ja visst.

FL: Men då, då tar vi det i en ny del. Då avslutar vi den här delen och då är klockan 11:51.

MT: Ja. Nej vilka häftiga strumpor du har. Är det barnen som har köpt dem till dig eller?

FA: Ja det här var, fick jag på fars dag.

MT: Jaha du, ja det var ju här för ett tag sen.

Inspelningen avslutas.

Utskriften kontrollerad/kompletterad/korrigerad av Emma Ekman.

Förhör

Förhör 11 - beslag

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diari nr

5000-K13743-22

Hörd person

Hansson, Nils-Stefan

Personnummer

19680309-5097

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-01-04

Ytterligare information om anledning till förhör

Inställning till beslag.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Johan Johansen.

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Emma Ekman

Förhørsdatum

2022-06-02

Förhör påbörjat

11:53

Förhör avslutat

11:57

Förhørsplats

Förhørsrum polisstationen Örebro

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

EE

Berättelse

Förhöret har spelats in, följande är en sammanfattning av vad som sagts.

Stefan har tillfrågats om han gör anspråk på följande beslag:

2022-5000-BG1369-3

T-shirt (1 st)

Platsbeskrivning

Tshirt som misstänkt hade på sig när han greps.

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1369-4

Strumpa vänster (1 st)

Platsbeskrivning

Misstänkts vänstra strumpa.

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1369-5

Höger strumpa (1 st)

Platsbeskrivning

Misstänkts högra strumpa

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1369-6

Jeans (1 st)

Platsbeskrivning

Misstänkts jeans

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1369-7

Kalsonger (1 st)

Platsbeskrivning

Misstänkts kalsonger

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1369-8

Ring (1 st)

Platsbeskrivning

Misstänkts ring, silver.

Stefan gör anspråk.

Han undrar över vad som hänt med Jeanies ring, säger att han hade velat att den gick med henne i kistan. Han vill inte ha den tillbaka, säger att han lär ju inte skaffa någon mer ändå. Det kostar på för mycket att bli sårad när sådant här händer.

2022-5000-BG1553-1

Mobiltelefon (1 st)

Platsbeskrivning

På soffbord närmast dörröppning.

Fabrikat : Samsung

Stefan gör ej anspråk.

2022-5000-BG1553-2:1

Mobiltelefon (1 st)

Platsbeskrivning

Från brottsplatsen.

Status

Delad från Ej Fastställd

Anteckningar: Svart fodral innehållande bankkort, ica kundkort, SL-access

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1553-2:2

Ica-kort (1 st)

Platsbeskrivning
I mobiltelefonfodral
Status
Efternamn : Hansson Förnamn : Stefan
Kontonummer : 9752-2112-8212029-8

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1553-2:3
Bankkort (1 st)
Platsbeskrivning
I mobilfodral
Efternamn : Hansson Förnamn : Stefan
Utfärdat av : Swedbank Kortnummer : 5168-1542-5422-4670

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1553-2:4
SL Access-kort (1 st)
Platsbeskrivning
I mobilfodral

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1553-3
Mobiltelefon (1 st)
Platsbeskrivning
Mitt på soffbord
Fabrikat : Samsung Färg : Guld

Stefan gör inte anspråk.

2022-5000-BG1553-4
Glasögon (1 st)
Platsbeskrivning
Matrum under solstolen.

Stefan gör inte anspråk.

2022-5000-BG1553-9
Jacka (1 st)
Platsbeskrivning
I vardagsrum på golvet bakom soffa
Fabrikat : Biltema

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1553-10

Mössa (1 st)
Platsbeskrivning
i jackficka
Modell : stickad Färg : grå

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1553-11
Handskar (1 st)
Platsbeskrivning
I jackficka
Typ : fingerhandske Material : Fleece
Färg : Svart

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG1553-12
Ölburk (1 st)
Platsbeskrivning
I bröstficka på jacka
Tillverkare : Åbro Varutyp : Starköl
Land/distrikt : Sverige Totalmängd i liter : 0,33
Alkoholhalt i % : 7,3
Anteckningar: Öppnad

Stefan gör inte anspråk, det är väl slutdrucket för hans del.

2022-5000-BG1553-13
Penna (1 st)
Platsbeskrivning
i bröstficka på jacka
Typ : kulspets Färg : Blå

Stefan gör inte anspråk.

2022-5000-BG1553-14
Skor (1 st)
Platsbeskrivning
På golvet under soffbord
Fabrikat : Ecco Modell : fritidssko
Storlek : 44 Färg : Svart

Stefan gör anspråk.

2022-5000-BG6816-1
Kniv (1 st)
Platsbeskrivning
Anträffades i vinröd filt på yttertak
ovanför balkongen.

Fabrikat : Prima Typ : Kniv
Bladlängd : 20 cm Skaftmaterial : Plast

Stefan gör inte anspråk på kniven (som förhørsledaren säger att polisen anser vara mordvapnet), den har han ingen användning av. Han har sina knivar, köttknivar och det hemma på Bergmästargatan.

2022-5000-BG6816-2
Filt (1 st)
Platsbeskrivning
Låg på yttertak ovanför balkong
Status
Fastställd
Färg : Vinröd
Anteckningar: Kniv BG6816-1 låg i filten.

Stefan gör inte anspråk på filten, den använde han när han sov hos Jeanie, den var hennes.

2022-5000-BG6816-3
Tomburk (1 st)
Platsbeskrivning
Låg på golvet under soffbordet,
vardagsrum
Fabrikat : Åbro Färg : Grön
Anteckningar: 7,3 %, 33 cl

Stefan gör inte anspråk.

2022-5000-BG6816-4
Glas (1 st)
Platsbeskrivning
Stod på diskbänk i kök
Typ : Dricksglas

Stefan gör inte anspråk.

2022-5000-BG6816-5
Tomburk (1 st)
Platsbeskrivning
Stod på soffbord, vardagsrum
Status
Fastställd
Fabrikat : Åbro Färg : Grön
Anteckningar: 7,3 %, 33 cl

Stefan gör inte anspråk.

2022-5000-BG6816-6
Snusdosa (1 st)

Platsbeskrivning

Låg på soffbord, vardagsrum

Fabrikat : Göteborgs rape´ Färg : Blå

Anteckningar:

Stefan gör anspråk, snus är snus.

Förhöret avslutas.

Bilaga - Skäligen misstänkt

Enhet
Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Diariet
5000-K13743-22

Skäligen misstänkt person
Hansson, Nils-Stefan

Personnr
19680309-5097

Identifierad
Ja

Kontroll sätt
Dataslagning

Kommentar
kontrollfrågor

Personalia och dagsbottsuppgift

Utskriftsdatum
2022-06-17

Namn Hansson, Nils-Stefan		Personnummer 19680309-5097
Tilltalsnamn Nils-Stefan	Kallas för	Öknamn
Födelseförsamling V Frölunda	Födelselän	Födelseort utland
Medborgarskap Sverige	Hemvistland	Telefonnr 0765271954: Mobiltelefon
Adress Bergmästaregatan 13 LGH 1101 714 31 Kopparberg		
Folkbokföringsort Kopparberg	Senast kontrollerad mot folkbokföring 2022-03-18	
Föräldrars/Vårdnadshavares namn och adress (beträffande den som inte fyllt 20 år)		
Utbildning		
Yrke / Titel		
Arbetsgivare		Telefonnr
Anställning (nuvarande och tidigare)		
Arbetsförhet och hälsotillstånd		
Kompletterande uppgifter Har skulder hos Kronofogden. Flera hundratusen.		
Uppgiven inkomst 0	Bidrag Socialbidrag, 3600kr för hyra och 4000kr i hushållspengar.	Hemmavarande barn under 18 år 0
Försörjningsplikt 3		Skulder
Förmögenhet		
Kontroll utförd		
Taxerad inkomst 98000	Taxeringsår 2020	
Taxeringskontroll utförd av Pa. Christoffer Ärneteg	Datum 2021-02-18	

Underrättelse/Delgivning jml RB 23:18a

Enhet
Region Bergslagen, Grova brott 1 PO Örebro

Ärende

Diariennr
5000-K13743-22

Handläggare
Ekman, Emma

Gärning
Mord

Berörd person

Personnr
19680309-5097

Efternamn
Hansson

Förnamn
Nils-Stefan

Underrättelse utsänd
Yttrande senast
Underrättelse slutförd
2022-06-17

Delgiven info. om ev. förenklad delgivning

Underrättelsesätt
Muntligen i samband med förhör 22-06-02.

Notering

Resultat av underrättelsen/delgivningen
Ej erinran

Försvare

Namn
Johansen, Johan

Underrättelse utsänd
Yttrande senast
Underrättelse slutförd
2022-06-17

Underrättelsesätt
Muntligen i samband med förhör 22-06-02.

Notering

Resultat av underrättelsen/delgivningen
Ej erinran